

شرفنامه

تأليف

الأمير شرف خان البدليسي

قال في كشف الظنون تاريخ شرفخان البدليسي المعروف بمير شرف
ذكر فيه أمراء الاكراد وحكامهم الخ * وقال في موضع
آخر : تواريخ الاكراد كثيرة * منها مفرج الكروب
في بني ايوب وسيرة صلاح الدين ، وتاريخ شرفخان
واللوائح السلاحية والمناخ الصلاحية

ومن الادلة على قيمة هذا الكتاب تنويه الغربيين بجلالة قدره وعظمة
شأنه حيث قالوا انه أول نور لاح في سماء تاريخ آسيا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعليق عليه . مع اننا معشر الشرقيين كنا اولى بنشره
والاقتباس من فيض نوره * لهذا قنا بطبعه ونشره بعد
تصحيحه على ثلاث نسخ معتبرة بكمال الاعتناء ووضعنا
الحواشي التي كتبها الفاضل (محمد علي عوني)
على الاعلام الواردة فيه ما عدا التي تفرد
المؤلف بذكرها . راجع التفصيل في المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره بيوستة الازهر بمصر)
الكردي

مقدمة وتمهيد

لما كان كتاب « شرفنامه » من أجل الكتب التي تبحث بأسهاب ليس له نظير، عن ماضي الأكراد وتاريخ شعوبهم وقبائلهم، وعن الامارات الوطنية التي قامت بكردستان من صدر الاسلام لغاية تاريخ التأليف سنة (١٠٠٥) هجرية

ولما كان الشعب الكردي ذو التاريخ الجيد والصفات الممتازة في الجاهلية والاسلام، قد اهمله اهل كبريا كثير من الكتاب والباحثين الشرقيين في العصور الاخيرة التي هي بحق عصر النهضة القومية والوحدات الوطنية، رغما من أنه له اثر كبير في تأسيس الحضارة الاسلامية وتدعيم اركان الثقافة العربية التي هي تراث جميع الامم الاسلامية بقدر ما لها من الآثار والتأليف في عالم الفنون العربية والمعارف الاسلامية

واظن أن هذا لا يخفى على كل منصف بحاث ومتأمل دقيق في مصادر الحضارة الاسلامية، وفي دواوين ما يقال عنه « الثقافة العربية » كالتواريخ الكبرى المؤلفة في القرون الوسطى في الاسلام، لاسيما كتب التراجم التي هي في الحقيقة تاريخ للفنون والعلوم وسجل عام للخدم الجلى التي قام بها أبناء الامم الاسلامية في سبيل الحضارة الاسلامية وللثقافة العربية

ونظراً لاصطباغ النهضة الشرقية كلها بل وتشبعها بالروح القومية البهتة ليس من الناحية السياسية فقط بل من جميع النواحي والجوانب، بحيث يقتصر كتاب كل قوم وادباؤهم على نشر فضائلهم دون الاقوام الآخرين من اخوانهم في الدين والوطن

ونظرا لعدم انتباه علماء الاكراد ومشايخهم وفوى الراى والفضل فيهم الى هذه النقطة مع اكثارهم من التأليف والنشر فى مواضيع مختلفة بلغات غير لغتهم كالعربية والفارسية والتركية بل الفرنسية والانجليزية، مما أدى الى نسيان ما للاكراد من تاريخ مجيد وما لهم من خدم جلى للحضارة الاسلاميه كما انه أفضى الى تقلص ظل اللغة الكردية الجميلة ذات الانغام الموسيقية الحساسة فى اغلب المدن الكبيرة بكردستان كالموصل وديار بكر وسنج وماردين التى تسود فيها اللغات غير الوطنية، مما يجعل السائح غير المدقق يعتقد بعدم كردية هذه البلاد الكبيرة، ويطلق لفظ الكرد على العشائر وسكان القرى فقط، دون أهالى هذه المدن التى اغلبيتها الساحقة اكراد وما ولغة وعادات بالرغم من انتشار اللغات العربية والفارسية والتركية بجانب اللغة الكردية (فبناء على هذه الاسباب)

تولدت لدى رغبة قوية فى البحث عن تاريخ الاكراد وجغرافية بلادهم فى بطون الكتب الخطية الملقاة فى زوايا الاعمال والنسيان فى دور الكتب بالقاهرة والاسكندرية وغيرها . فمرت ذات يوم فى (كشف الظنون) على بعض اسماء فى تواريخ الاكراد مثل مفرج الكروب فى اخبار بنى أبوب، وتاريخ شرنفان البدليسى، والروضتين فى أخبار الدولتين (النورية والابويية) والسيرة الصلاحية، الى غير ذلك من الكتب المؤلفة فى القرون الوسطى فى الاسلام بالعربية والفارسية لغتى الفنون والعلوم حينذاك

ثم علمت من بعض العارفين ان كتاب « شرفنامه » مطبوع فى روسيا منذ سبعين عاما اى سنة (١٨٦٠ م) وانه ترجم من الاصل الفارسى الى اللغة الفرنسية، وهو كتاب قيم متداول بين المستشرقين لا يستغنى عنه المشتغلون

بتاريخ الشرقين الادنى والاوسط وجغرافيتهما لانه فضلا عن كونه تاريخا
خاصا بالاكراد ، فانه دائرة معارف تاريخية وجغرافية للشرقين المذكورين
الذين صاروا مسرحا لكثير من الوقائع والحوادث الكبرى كهجرات التتار
والتركان المدمرة التي ادت الى سقوط الخلافة العباسية وقيام دويلات وطوائف
ملوك تحت حماية التتار وآل سلجوق كالاتق قوينلية والقره قوينلية

وفي صيف سنة ١٩٢٢ سافرت الى حلب الشهباء فبينما ابحث مع احد
اصدقائي الفضلاء المشبهين بروح احياء القومية الكردية من الوجهتين
العلمية والاجتماعية ، حول هذا الموضوع الهام تذكرت هذا الكتاب فذكرت
له انه مطبوع في روسيا . واذا به يبشرني هو بدوره بوجود نسخة خطية في
مكتبة المدرسة العثمانية بحلب . فاستعرتها حالا وشرعت في نسخ القسم الاكبر
الاهم الذي يتعلق بالاكراد وكردستان ، تاركا القسم الاقل الاخير الذي
صماه المؤلف (خاتمة) في توارينخ آل عثمان وملوك ايران وطوران

ولما رجعت في اواخر السنة المذكورة الى مصر اطلمت حضرة الاستاذ
الفاضل الشيخ فرج الله زكي الكردي ناشر الكتب العالمية الاسلاميه على ما
نقلته من النسخة الحلبية من كتاب شرفنامه طالبها منه طبعه فأخبرني بأنه كان
من مدة متشوقا لطبع هذا السفر النفيس وأحضر النسخة المطبوعة بروسيا لاجراء
الطبع عليها مع نسخة الامير ثريا بك بدرخان الخطية فلما سمع بوجود نسختنا
الخطية ايضا زاد شوقه وقوى عزمه . واعتمد على الشروع في طبعه .

(خططنا في المقابلة والمراجعة)

سبق ان قلنا اننا حصلنا على ثلاث نسخ من الكتاب . ولما تكرم
الاستاذ الفاضل الشيخ محي الدين صبرى الكردي المتضلع في اللغة الفارسية

وأدائها القديمة والحديثة واشترك معنا في المقابلة والمراجعة ، فقد شرعنا نحن الثلاثة في مقابلة النسخ الثلاث على بعضها بجهد ونشاط متخيرين الكلمات والجل الزائدة عن النسخة المطبوعة ، الموجودة بأحدى النسختين الخطيتين أو في كليتهما أو في (كشف اختلاف النسخ) المطبوع مع النسخة الروسية *
 ثم ان الشيخ فرج الله زكي الكردي المشار اليه فضلا عن تبرعه بطبع هذا الكتاب على نفقته الخاصة فقد قام ايضاً بالتصحيح المطبعي . واما انا فقد تكملت ايضاً بتحقيق الاعلام الواردة في الكتاب من مظانها لاشتغالي السابق بالجغرافية التاريخية اتركية اسيا ولا سيما لولاياتها الشرقية * وهكذا استمررنا مدة سنة كاملة في المراجعة والمقابلة والبحث والتنقيب مع الاجتماع كل اسبوع مرة واحدة في منزل حضرة الشيخ فرج الله زكي الكردي . فرج الله عنه وعنا جميعا . وهاكم القاعدتين اللتين جريتا عليهما اثناء المقابلة

(١) - اعتبرنا الاصل الذي يطبع عليه الكتاب النسخة الروسية المطبوعة فما كان متفقاً على قائمته من الزيادات في النسختين الخطيتين اثبتناه في الصلب وما لم يكن كذلك جعلناه حاشية مشيرين الى النسختين أو الى الواحدة منهما حسبما يوجد

(٢) - وكذا أدرجنا في الصلب جميع ما اتفقنا على قائمته من الزيادات في (كشف اختلاف النسخ) المذكور مشيرين اليه في الحواشي . فمن ذلك أننا أدخلنا في صلب الكتاب الفصل الخاص (بامراء كلباغى) بالرغم من أنه ليس من الكتاب بدليل عدم وروده في البيان الذي ذكره المؤلف في مقدمة كتابه عن الابواب والفصول .

هذا وإنا اعترافاً بفضل خالد الذكر المسمو (ف . فيليانوف زرنوف)

العالم المستشرق الروسي صاحب الفضل الاوفر في طبع كتاب «شرفنامه» ونشره لأول مرة في الغرب ، نثبت هنا ترجمة المقدمة الفرنسية التي كتبها المبرور المشار اليه اثناء قيامه بطبع الكتاب بسان بطرسبورج في يناير سنة ١٨٦٠ حاذفين منها ما يتعلق بترجمة حياة المؤلف المأخوذة من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه (صفحة ٥٧٣) ليعلم مقدار المجهود الطويل الشاق الذي بذله هذا العالم وغيره من زملائه المستشرقين من علماء الغرب في البحث عن هذا الكتاب ، والحصول على نسخته المتعددة من بلاد الشرق ومكاتب عواصم الغرب ، وفي طبعه باللغة الفارسية التي ألف بها الكتاب ثم في ترجمته الى الفرنسية ونشرها في عالم البحث والتنقيب

وليعلم ايضا اولو الفضل والادب من الشرقيين ، وذوو الجسد والنشاط في احياء الالآباء والاجداد من المآثر من مواطني الاكراد ، خصوصا الاعضاء المؤسسين لجمعية الارتقاء الكردية (اويانهى سر كوتن) ببغداد كيف يكون البحث والتنقيب عن تراث الامة الكردية النعيسة بآبائنا ، المظلومة بعلمائها وادباؤها ومشايخها الذين تركوا لغتهم الوطنية الاصليه في التراسل والتخاطب والتأليف وعكفوا على لغات الامم التي تنكر اليوم حق الحياة على امهم البائسة ، يؤلفون فيها الكتب والولفات في مواضيع مختلفة

وعسى أن يكون طبع هذا الكتاب باعنا للروح الكردية في نفوس القوم فينشطوا لترجمته الى اللغة الكردية وغيرها من اللغات التي يفهمها الآن المتنورون من الاكراد

كما اني آمل أن تكون هذه المقدمة المترجمة من الفرنسية مثالا للجد والنشاط يحتمدى به في البحث والتحقيق للجمعية المحترمة المذكورة فيما

اعتزمت عليه من احياء الآداب الكردية وتعميم اللغة ونشرها بين المتعلمين في التخاطب والتراسل وفي عالم المطبوعات والتأليف ، والعمل على توحيد اللهجات الكثيرة المختلفة باختلاف القبائل والشعوب من الامة الكردية في الشمال والجنوب والغرب حتى اللورستان ، وفي طريقة البحث عن المخطوطات التي تخص الاكراد وكردستان في الشرق والغرب الملقاة في إزوايا الاهمال والنسيان

وانا اذا ما لقينا تمضيذا من القراء وتشجيعا من ذوى الجاه والعلم من الاكراد وغيرهم من محبي الشرق والشرقيين من قراء اللغة العربية ، سننتظف على ترجمة هذا الكتاب القيم النادر الى لغة المضاد ليرتشف الناطقون بها من صافي بحاره الفياضه

على أنا مستعدون لتقديم ما يمكن تقديمه من المساعدة والمعاضدة من الوجهتين الادبية والعلمية لمن يقوم بترجمته الى العربية من أعضاء الجمعية المذكورة الافاضل . وذلك كالتجارب والمعلومات التي حصلنا عليها اثناء المقابلة والمراجعة والاشراف على الطبع ، وثناء تنقيبنا عن الاعلام التاريخية والجغرافية التي كتبنا عن اغلبها تعليقات بقدر الامكان . ثم اعدنا فهرسين لهما حالت بعض الموانع في آخر ساعة دون الحاقهما لهذه الطبعة الفارسية هذا واننا كنا نود ، تنجما للفائدة وارشادا للباحثين في الكرد وكردستان اثبات الكشف الافرنجي المحتوى على ١٧٣ اسما من أسماء الكتب والمؤلفات الباحثة عن الكرد وكردستان بلغات غربية وشرقية مع الاشارة لسنى طبعها ومحل نشرها تكرم بارساله حضرة الامير ثريا بدرخان فنأسف على عدم تيسر ذلك الآن ونشكره على ذلك كما نشكر شقيقه حضرة جلادت بك بدرخان على اشتراكه معنا في المقابلة مدة من الزمن في صيف سنة ١٩٢٦ (م.عوفى)

(ترجمة المقدمة الفرنسية لكتاب شرفنامه الفارسي)

المطبوع في روسيا في يناير سنة ١٨٦٠م

(شرفنامه) كتاب يبحث عن تاريخ قبائل وأسر كردية مختلفة منذ

الازمنة القديمة لغاية سنة ١٠٠٥ هـ (١٥٩٦ م) .

أما مؤلف هذا الكتاب فهو شرف خان ابن شمس الدين امير ايلالة بدليس التي هي بالرغم من صغرها من أجل امارات كردستان قدرا وأرفعها شأنًا (هنا ذكر المرحوم صاحب المقدمة تفاصيل حياة المؤلف ووالده وجده ناقلا ذلك حرفيا من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه تحت عنوان (ذيل) خبر بنا صفحا عنه كتمناه بما هنالك . راجع صفحة ٥٧٣)

اكمل شرف تاريخه عن الاكراد في سنة (١٠٠٥ هـ) في عهد خضوعه للسلطان التركي . وهو نفسه يذكر هذا التاريخ في عدة مواضع من كتابه . اما الوقت الذي بدأ فيه (شرف) التأليف فمن الصعب تعيينه بصورة قطعية واذا حكمنا على ذلك بما اورده في المقدمة فيجب أن تكون الرغبة في التأليف عنده قد وجدت قبل ذلك بزمان طويل حيث ساقه ميله الطبيعي للتاريخ الذي درسه درسا عميقا ، الى أن يؤلف مؤلفا تاريخيا في موضوع لم يسبق لاحد غيره أن عالجه من قبله . ولكن خطة التنفيذ التي لم تكن قد تقررت في ذلك الوقت ، والمشاكل التي كانت لا تفارقه قط منعتاه من التفكير في ذلك تفكيراً جدياً . فلم يبدأ العمل وبخيار تاريخ قومه أي تاريخ الاكراد موضوعا لتأليفه المنشود الا بعد ذلك بزمان طويل ، حينما أخذ يذوق طعم الراحة والسكون .

ويلوح لي أنه يوجد مسوغ للظن مع المسمى (وويلسكو) بان (شرف)

لم يباشر العمل الا بعد أن أعاده السلطان مراد الى منصب اجداده .
وقد الف كتاب شرفنامه من المعلومات المستقاة من مصادر شرقية متعددة
ومن روايات الشيوخ الثقة واخيرا من مذكراته ومحفوظاته .

أما القيمة العلمية لهذا التاريخ الكردي فليست محلا للزاع قط ، ومع أنه
قد مضى عليه ثلاثمائة سنة وهو موجود فلم يعمل في الشرق عمل منذ ذلك
التاريخ يمكن أن يقارن به . واذا وضعنا كتاب شرف جانباً لم يعد لدينا في
الحقيقة من تاريخ الاكراد الا شذرات مشتتة في كتب مؤلفين من مختلف
البلدان في مختلف العصور . وهذه الشذرات بالرغم عن كونها كثيرة حقاً ،
لا تعطى شيئاً كاملاً بحسن السكوت عليه . ولا يمكن قط بهذه القصص المتفككة
الوصول الى تجديد بناء تاريخ متسلسل الحوادث اشعب كالاكراد يتشعب الى
قبائل كثيرة متعددة اكل منها تاريخها الخاص
وقد أورد شرف في كتابه ، علاوة على الحوادث التي امكنه جمعها من
التواريخ العربية والفارسية والتركية ، جانباً كبيراً من الحوادث الجديدة باسهاب
لا بأس به . ورتب الجميع على حسب القبائل حيث سد بذلك فراغاً كبيراً
في تاريخ شعوب آسيا . وهنا يظهر فضله العظيم .

أما المعلومات الخاصة بالجغرافيا وبعلم طبائع الامم واوصافها التي عرف
المؤلف كيف يدخل قسماً صالحاً منها في مجرى تاريخه ، فقد افادت في رفع قيمة
التأليف الادبية

وأما الانتقادات التي يمكن أن نتوجه بها الى شرف بصفته مؤلفاً فمنها
اثنان اساسيان فالاول يتعلق باصل التأليف وقواعده والثاني يتعلق بالاسلوب .
وكل الحوادث والوقائع التي ورد ذكرها في تاريخ الكرد كان يجب أن ترتب

على طبقتين تمتاز احدهما عن الاخرى تمام الامتياز. فاحدها الجديدة بالاعتبار تحتوى على التفصيلات التى لا توجد مذكورة فى أى مكان آخر ، وهى الروايات والقصص التاريخية التى جمعها المؤلف من افواه الاكراد ، ووصف الوقائع التى شاهدها بنفسه . فكتاب شرفنامه من هذه الجهة معين لا ينضب . والثانية تشمل الحوادث المستقاة من مؤلفات الكتاب والمحررين الآخرين . وقد كان شرف قليل الاحتياط والתיقظ عند سرد حوادث هذا القسم . ففى بعض الاحايين كان يخلط الوقائع ويغلط فى ضبط الاعلام ويقع فى فوضى لا مفر منها وهنالا يمكن قط الاعتماد عليه ، هذا من جهة الاساس . واما الاسلوب فمع انه بسيط - اذ استثنينا استعماله لكثير من الاشعار وقليل من الجمل المفخمة المنظمة المقبولة لدى الذوق الشرقى مع انه بعيد عن ان يكون جيد الصنائه - تصادف فيه غالبا على عبارات قليلة الصحة . فعند طبيعى للاصل اعتنيت بان ارمز بنقطة استفهام (؟) الى الفقرات والكلمات التى ظهر لى فيها شك من أى نوع كان . وسأورد عنها شروحا وافية فى التعليقات التى سأدرجها فى آخر الكتاب (تأليفى)

ولا يجب مع ذلك تعليق اهمية كبيرة على الانتقادات التى قت بها الان لان التفریط القليل فى التدقيق الكامل الذى وقع فيه شرفخان اثناء سرده للحوادث هو عيب شائع لدى اكثر المؤلفين الشرقيين الذين ليس عندهم فى الحقيقة الشعور بالدقة التى لا بد منها فى جميع المباحث العلمية ، حيث يكتبون غالبا من الذاكرة التى يعتمدون عليها كثيرا . اما من جهة الاسلوب فان الاهمال البارز فيه يمكن التجاوز عنه بالنسبة لرجل كشرنغان قضى معظم حياته فى مزاوله المناصب العاليه وممارسة فنون الحرب والقتال *

ونسخ شرفنامه في الشرق على العموم منتشرة قليلا . والسبب في ذلك بسيط جداً . وذلك لان تاريخ الاكراد ، وهي الامة التي لم تحدث تأثيرا كبيرا جداً في تاريخ آسيا ، لا يفيد الشرقيين الا فائدة ضئيلة ومع ذلك فشرفنامه حاز مكانا لا بأس به في قاموس اسماء الكتب والفنون للحاج خليفة الشهير بكتاب چلبى (انظر كشف الظنون طبع فلورجل رقم ٢١٣٥ - ٢١٤٤) .
فهذا المؤلف الكبير لدى تأليفه كتاب (جهانما) في الجغرافيا وكذلك زين العابدين الذي الف (كتاب رياض السياحة) استقيا من شرفنامه معلومات كثيرة تتعلق بالاكراد

وقد ترجم شرفنامه ايضا في آسيا ويعرف له ترجمتان تركيتان قام باحدهما رجل يدعى (سامى) بإشارة أمير كردى يسمى مصطفى بك (راجع مورلى الفهرست التوضي فى المخطوطات التاريخية العربية والفارسية المحفوظة فى مكتبة الجمعية الاسيوية الملكية لبريطانيا وايرلاندا) . ويسمى الحاج خليفة كتاب شرفنامه (بتاريخ شرف خان بدليسى)

اما فى اوربا فاول من ذكر هذا التاريخ الكردى فهو (ديربلو) قد تكلم عنه فى مكتبته الشرقية فى مقالتين عنوان احدهما تاريخ (شرفخان البتليسى) والاخرى (تاريخ اكراد) (راجع ماىسترخت) هاتان المقالتان ليستا لالترجمة حرفية من قاموس الكتب والمؤلفين للحاج خليفة المشهور

السيرجان مالىكولم هو - على ما يظهر اول أوربى كان يملك نسخة من كتاب شرفنامه اخذها من زعيم كردى من قبيلة محبزي (تحت اسم تاريخ الاكراد ويعرف بكوردن كورونيك لفون شرف) وهذه النسخة موجودة الان فى الجمعية الملكية الاسيوية لبريطانيا العظمى وايرلاندا انظر الفهرست

ومن الغريب جدا أنها تحتوى على تكملة ، بشكل ملحق لتاريخ حاكم
اردلان مكتوبة سنة ١٢٢٥ هـ (١٨١٠ م) (انظر كتنالوج مورلى ومارىلو) .
وقد اكثر مال كولى من ذكر شرفنامه فى تاريخه الفارسى المنتشر سنة (١٨١٥)
حتى أخذ عنها بعض مقتطفات قصيرة بدون ان يوجه اليها اهمية خاصة ولا
يعطى تفصيلات صحيحة عن محتويات هذا التأليف . (١)

ولم تضطر اوربا للاعتراف بقيمة شرفنامه العلمية حيث لم يكتب هذا
الكتاب اهمية فى نظر الفئة المتنورة فيها ، الا فى سنة ١٨٢٦ . وانى اسمح
لنفسى هنا باعلان هذه الحقيقة وهى أن فضل أداء هذه الخدمة للعلم راجع الى
روسيا وعلمائها الباحثين (انظر دورن المجموعة الاسيوية الجزء الثانى)
وكان المسيو فراش أول من رفع صوته لصالح هذا التاريخ الكردى
سنة ١٨٢٦ فقد نشر عنه تحليلا قصيرا ختمه بمنهيه أن يرى ظهور ترجمة

(١) يسمى هذا الكتاب الانجليزى شرفنامه (تواريخ اكراد)
ويسمى المؤلف (شرف الدين) أما عنوان (تواريخ اكراد) فهو العنوان
المعطى للكتاب فى أوروبا وآسيا . وكذلك يسميه ميسورىخ الذى زار
کردستان بعد مستر مال كولى بمشر سنين (راجع وصف اقامته فى كردستان
ومنظر نينوى القديمة طبع لندن سنة ١٨٣٦ جزء أول ص ١٠٩ ، ٢٤٧ ،
٣٠٢ ، ٣٨٠) أما اسم (شرف الدين) فلا يمكن اعتباره غير صحيح رغم أن
كون المؤلف نفسه فى كل مجرى كلامه يسمى نفسه شرف فقط فما الاسم
الأول الا جزأ من الثانى فاذا نطقنا بكلمة شرف فتحته كلمة (الدين)
مستترة . ويتابع مورلى فى فهرسته مال كولى فيسمى المؤلف الفارسى دائما
شرف الدين والشئ نفسه يتكرر فى فهرست سان بطرسبورج .

مثل هذا الكتاب المهم في تاريخ آسيا حيث قال (ان بترجمة هذا الاثر النفيس يصبح لدينا نافذة تنير لنا تاريخ آسيا) . وفي هذه السنة نفسها نشر الميسو وولكو مذكرته على التاريخ الفارسي المعنون أيضاً بـ «شرفنامه مصحوبة ببعض معلومات عن المؤلف» (الجريدة الآسيوية جزء ٨٠ سنة ١٨٢٦ ص ٢٩١ ، ٢٩٨) وبعد ذلك بمدة فكر الميسو شارموا الاستاذ بمعهد اللغات الشرقية في سان بطرسبورج ، بناء على نصيحة الميسو فراش (فرايهين) في الشروع في نشر وترجمة شرفنامه (انظر فراش . حياة الشيخ صفى اردبيلي) ولم يمنع هذا العالم المستشرق الا أسباب صحية ، من أن يخرج للناس عملاً لو أنه لمكان بلا شك لفت انظار العلماء اليه

وفي هذه الايام الاخيرة لما لقيت دراسة لغة وتاريخ وجغرافية كردستان تقدماً عظيماً بفضل مجهودات العلماء والسياحين لم يلبث شرفنامه ان صار موضوعاً للمباحث الخاصة وزاد عدد الذين استفادوا من هذا الكتاب المهم زيادة عظيمة وظهر له تحليلات ذات سمة كافية .

أورد الميسو كاتمر في (تاريخ منقول ، فارسي . باريس ص ٣١٩ - ٣٢٩) بعض فقرات من شرفنامه . كما ان مقالة مستقلة خصصت لهذا التاريخ الكردي في فهرست المخطوطات الشرقية بالمكتبة القيصرية في سان بطرسبورج (انظر سان بطرسبورج سنة ١٨٥٢ ص ٢٩٥) وذكر الدكتور برب في اثنين من تعليقاته المنشورة في زايت زونجيس برختي في فلسفة التاريخ خلاصة وجيزة من كل محتويات شرفنامه لغاية خاتمة التي تتعلق في الاصل بتاريخ تركيا وفارس . ويمكن أن يعتبر التعليق الثالث الذي كتبه المؤلف المذكور وظهر أيضاً في (زايت زونجيس) انه تكملة لما كتبه

أولاً وهو (تاريخ خمس امم كردية) يحتوى على ترجمة كاملة لكل الجزء الاول . وقد حمل المسيو مورلى فى فهرسته لشرفنامه مضيفاً اليه صحة أسماء القبائل والاعلام المحرفة منقولة من الترجمتين التركيتين لنفس الكتاب الموجودتين فى المتحف البريطانى .

وكتب المسيو ليرسن فى مباحثه عن الاكراد تعليقا صغيراً على تاريخ الكرد ذكر فيه معلومات غريبة استعارها من هذا الكتاب وقد صرح أخيراً المسيو كونيك بهذا الرأي (ونشر المخطوط المذكور ليسد فراغا كبيراً ويدفع احتياجاً حقيقياً .

واقصد فكرت طويلاً فوجدت أن طبع شرفنامه ليس يكون فقط عملاً مفيداً بل سيكون عملاً ضرورياً للحالة التى عليها الآن علم التاريخ بالنسبة للاكراد ، فانهيت أخيراً الى مباشرة هذا العمل عازماً على نشر النسخة الفارسية (الاصل) مع ترجمة لها مضافاً الى ذلك تعليقات وشروح فلسفية تاريخية وجغرافية . والجزء الذى أصدره الآن يحتوى على كل كتاب شرفنامه ما عدا الخاتمة . وهو القسم الاكبر قدراً والاعظم شأناً فى التاريخ الكردى لاشتماله على تاريخ كل قبيلة على حدى وينتهى بتاريخ حياة المؤلف الذى كتبه بنفسه .

اما الخاتمة فستدخل فى الجزء الثانى وها أنى أوضح فى بضع كلمات الطريقة التى اتبعتها فى نشر الاصل .

حصلت على أربع مخطوطات من الكتاب المذكور .

(١) - مخطوط المكتبة القيصريّة فى سان بطرسبورج المنسوخ سنة

(١٠٠٧ هـ) (بعد تأليف الكتاب بسنتين) والذى اطلع عليه المؤلف نفسه

(١) هذا المخطوط القيم ذكره المسيو فراش (انظر دورن) كما هو مذكور وموصوف في فهرست المخطوطات . غير أنه يوجد فيه نوعا ما نقص كبير . لانه يبدأ من وسط الفصل الذى يبحث عن تاريخ قبيلة (محمودى) وينتهى عند الفصل الذى يختص بالبحث عن تاريخ قبيلة (سياه منصور) (انظر الجزء الاول من الاصل ص ٣٠٤ - ٣٢٤)

(٢) - مخطوط مسيوخا نيكوف . وقد اشتراء هذا العالم المستشرق سنة ١٨٥٤ أثناء اقامته بفارس بصفته قنصلا عاما لروسيا من بلدة ديلمكان (مركز ولاية سلخاس) وراجعه على مخطوطين آخرين جاء بهما من مكتبة (يحيى خان) الخاني حاكم اكراد آذربيجان ، وهذا وقد تفضل المسيو خا نيكوف الذى يعترف السكل له بالهمة المستبيرة فى سبيل العلم باعارنى مخطوطه هذا طيلة مدة الطبع . ونسخة خانيكوف هذه كتبت فى ديلمكان من مخطوط منسوب للمؤلف بتاريخ سنة ١٠٠٧ هـ نقلها رجل يدعى محمود رضا بن صابر على السكر بلائى بامر المسعود روشن افندى قائمها فى ١٩ شعبان سنة ١٢٥٢ هـ (١٨٣٧ م) وهاك صورة جانب من القصة الموجودة فى نهاية المخطوط

* قال المؤلف قد فرغ عن تحريره وتصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه الفقير ومصفه الحقير المحتاج الى رحمة الله الملك الجليل البارى شرف بن

(١) وهذه الدعوى تؤيدها الحكاية الآتية الموجودة فى نهاية المخطوط المذكور . * وقع تصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه ومصفه آدم الله تعالى أيام دولته ورفعته فى أواخر شهر شوال سنة سبع وألف من الهجرة النبوية صلى الله عليه وآله وسلم ببلدة بدليس حفظها الله عن تلباس الابليس *

شمس الدين الروجكي الاكاسرى حفظه الله تعالى عن زلات القلم ومهولات
الرقم في أواخر شهر محرم الحرام سنة ١٠٠٧ من الهجرة النبوية ﷺ
ببلدة بدليس حفظها الله عن التلبيس . وقد وقع الفراغ من هذا
الكتاب بعون ونصر الله الملك الوهاب على يد اضعف العباد واقصر عن
الجماد محمد رضا بن كربلائي صابر على الساكن في قرية ديلكان يوم الثلاثاء
في قرب الضحى في التاسع عشر من شهر شعبان المعظم (١)

و يوجد في أمكنة كثيرة من هذا المخطوط آثار لختم روشن افندى والكتابة
المنقوشة على هذا الختم مكونة من عبارة فارسية هذا نصها : (تجلى الله
نا كاه آيد * اما بر دل كاه آيد) التعجليات الالهية تأتى عفوا ولكن
تأتى للقلب اليقظ . وفي وسط الختم يوجد اسم روشن وسنة ١٢٥١ . أما مخطوط
خانيكوف فعدد أوراقه ٢٥٠ ومنسوخ جميعه بيده واحدة ويمتاز بوضوح
الخط وقارب السطور .

(٣) — مخطوط المتحف الاسيوى للمجمع العلمى القيصرى بسان بطرسبورج
نمرة ٥٧٦ على أساس روسو القديم . هذا المخطوط عدد أوراقه ٦٠٥ وخطه

(١) من الصعب أن يقرر بناء على كلام محمد رضا هذا ، ما اذا كان نقل
صورته عن نسخة خط المؤلف نفسه أو عن مخطوط آخر على صورتها أو
عن أخرى منقولة عن الأصل . وعلى كل حال فإن المخطوط الذى ذكره رضا
لا يمكن أن يكون هو نفس الموجود فى المكتبة القيصرية بالرغم عن —
الامر الذى يستحق الملاحظة — ان الاثنين كتبوا فى سنة واحدة (١٠٠٧)
الا أنه فضلا عن اختلاف التاريخ فى الشهر الذى كتب فيه المخطوطان
يجب أن يلاحظ أن تراجم النسختين ليستا مطابقتين لبعضهما غالبا

قليل الجودة ولكنه يقرأ تماماً . كان قد أرسل الى الميسوروسو كما يدل على ذلك تعليق مكتوب بخط يده على الصحيفة الأولى (من بادا خان حاكم ساوجبلاق بقرب بحيرة وان ؟) ولكن لم يذكر به لا تاريخ النسخ ولا اسم الناسخ . حتى ان المخطوط نفسه غير كامل ففي آخره أربعة سطور ناقصة . وهذه هي النسخة التي قدمت الى الميسو « وولسكو » ليكتب تعليقه الذي أدرجه في الجريدة الاسيوية .

(٤) — مخطوط المتحف الاسيوي نمرة ٥٧٦ أحضره من فارس البارون بود وهو عبارة عن مقتطفات مكونة من مائة صفحة ويبدأ بهذه الكلمات : كه ايوان كيوان با وجود علومكان (انظر الجزء الاول المقدمة ص ٤) وينتهي بهذه الكلمات : سبحان بك وسليطان احمد بك (انظر تاريخ أمراء سويدي جزء أول ص ٢٥٧) والمخطوط على جانب كبير من جمال الخط الجيد وفي حالة سيئة من الحفظ جداً ويظهر أنه قديم والتعليقات التي بالهامش في أول الكتاب وآخره مملوءة بالاحاديث وبشذرات تبحث في مواضيع دينية . وتوجد سورة حديثة جداً للفصل المشتمل على تاريخ حكم اردلان (وهذا الفصل موجود قبل ذلك في المخطوط مجلداً مع الورقة الاخيرة) ويوجد في هذه النسخة نص في موضعين على جانب كبير من الاهمية والاعتبار : أولهما ، يبدأ بهذه الكلمات : محمدى خان الشهير . الى هذه الكلمات : وشايسته رفعت آن كس است . (انظر الجزء الاول ص ١٢٩ - ١٥٩) والثاني يبدأ بهذه الكلمات آ نار شجاعتش : الى كلمات وبنج بسر داشت (انظر الجزء الاول ص ١٨٩ - ١٩٧) وغير ذلك فليست جميع الاوراق مثبتة في مكانها .

وأظن أن نسختين من هذه المخطوطات الأربعة فقط كاملتان : نسخة المسيو خانيكوف ونسخة المتحف الاسيوى رقم ٥٧٦ بالرغم عن أنهما تنقصهما أربعة فصول « إذا أخذنا فى ذلك بفهرست المواد التى أوردتها المؤلف فى المقدمة » وبما أن هذه الفصول التى تتعلق بوجه خاص بتاريخ حكم (زرزا ، استوفى ، طاسنى ، طرزا) مذكورة فى المقدمة ولكنها لا توجد فى صلب المخطوطات التى وصفناها أو التى هى معلومة لنا ، فيمكن كما يظهر لى أن المؤلف لم يؤلفها قط ، إما لعدم حصوله منها على مواد كافية . واما أن الزمن لم يسمحه فعدل عن كتابتها بل قد ذكر أسماؤها على نية إدراجها فى مؤلفه فيما بعد الا أنه لم يتمكن من ذلك . وهذا هو أقوى الاحتمالات . لان شرف خان لم يقيد نفسه على العموم باتباع الطريقة التى وضع نظامها فى المقدمة تماما . وهذا ما يمكن الحكم به عند مقارنة فهرست المواد الموجودة فى المخطوطات مع الفهرست الذى وضعته بناء على النص فى أول الكتاب .

يحتوى مخطوط المتحف الاسيوى رقم ٥٧٦ فى القسم الثانى (فرقة دوم) من الباب الثالث (صحيفة سيم) بعد الفقرة الباحثة عن (أمراء ماهى دشت) الى المكان الذى يجب أن يوجد فيه تاريخ أمراء بانه وامراء طرزا (الذى ينقص من جميع المخطوطات) على تعليق مستقل على امراء كلباغى (راجع نسخة السيرجان مالكولم فهرست مورلى صحيفة ١٤٩) هذه التغييرات والأحوال عززت اعتقادى بان هذا المكان من الكتاب طراً عليه أخيراً تغييرات من جانب المؤلف نفسه حيث لم يكن كاملاً ومع ذلك فان كل هذا لم يكن إلا فرضاً . ولا يمكن أن تحل هذه المسئلة حلاً يرنح اليه الضمير الا عند ما يعثر على مقدار كبير من نسخ

كتاب شرفنامه .

وانى لا أتوسع فى الكلام على الاربع مخطوطات التى عندى أكثر من هذا لانى سأكتب عما فيها من الاختلاف فى آخر الجزء الثانى من الكتاب . أما التعليقات التى ستظهر بعد ذلك فستساعد أيضا على تقدير قيمة كل مخطوط تقديرا عادلا .

هذا وقد اخترت لنشر هذا الكتاب مخطوط المكتبة القيصريّة ولم يكن هذا الاختيار صعبا لانه من الطبع أن نرجح الرواية التى صححها المؤلف نفسه . وفضلا عن ذلك فقد حصلت على إذن من جانب مدير المكتبة المذكورة بمنحنى بكل لطف الاستعانة بهذا المخطوط ، وبما أن اللامحة الداخلية للمكتبة لا تسمح بإعادة الكتب لاي شخص فى منزله فقد وجدت نفسى مضطرا للمراجعة بمخطوط خانيكوف على مخطوط المكتبة فى نفس المكتبة واتمام الدقة راجعت كل بروفة على الاصل . والنقص الذى فى مخطوط المكتبة القيصريّة أكملته من مخطوط خانيكوف الذى هو — كما تولدت لدى القناعة — أصح وأتم جدا من مخطوط المتحف الاسيوى ويمتاز عنه امتيازاً كبيراً بكونه روجع مرتين .

وامكنة النقص مشار إليها بعلامة ( ) حيث استعملت هذه العلامة على العموم للدلالة على جميع الكلمات التى لا توجد فى نسخة المكتبة وتوجد فى النسخ الأخرى وهى إما عبارة عن حذف بسيط من النسخ أو هى بعض كلمات ضرورية لاستقامة المعنى والمبنى . ومخطوط خانيكوف هو الذى ساعدنى بالأكثر بمعظم الكلمات المذكورة .

وها أنى أقدم الكتاب للطبع كما هو بدون تغيير فى الرسم والاملاء

فلذا لا يوجد إلا قليل من اشارات الاملاء في طبعتي هذه . ولم استعمل
 همزة الاضافة في (٤) إلا في الامكنة التي وضعت فيها في الاصل المخطوط
 وقد كنت محترساً بنوع خاص عند قيد الاعلام التي يفيض بها كتاب
 شرفنامه والتي احدثت مشكلة عظمى للطابع . ولكي أكون محافظاً بقدر
 ما يمكن على هذا المبدأ فقد فضلت أن أحافظ على رسم الكتابات
 المختلفة في الاسماء الخاصة التي استعملها المؤلف أو الناسخ ، هذا هو السبب في
 اننا نرى اخلافاً كبيراً في كتابة اسم قبيلة كقبيلة « روزكى » فتارة تكتب
 هذه الكلمة هكذا وأخرى هكذا « روزكى » وطورا « روجكى »

هذا وانى احفظ لنفسى الفرصة لان أوضح في تعليقاتى التي سأصدرها
 فيما بعد صور الكتابات التي يترامى لي أنها غير صحيحة . والتنوير الوحيد الذى
 سمحت لنفسى باجرائه هو أن أضع مكان اللغاء المربوطة أو المدورة في الجمل
 الفارسية البحتة ناعطويلة مفتوحة مثل رسم (حيات) بدلاً عن (حياة) (١)
 وصححت أيضاً أخطاء الناسخ المذهبية جداً . ويوجد منها احياناً في مخطوط
 المكتبة حيث خطه لم يكن جيداً دائماً ففيه صحائف كاملة كتبت بسرعة
 وبدون عناية . وفي هذا التصحيح جعلت رائدى المخطوطات الاخرى .
 وكانت معاونة مخطوط خانكوف لى في ذلك معاونة لا تقدر بثمن .

أما التصحيحات التي يمكن أن تحدث بعض الشك في نفوس القراء
 فسأبينها في التعليقات (٢) هذا وان بعض العلامات التي استعملتها اثناء النشر
 والطبع تحتاج الى بعض ايضاح : فالبياض هكذا ترك في المحلات
 التي وجد هكذا في الاصل . أما البياض بالنقط . . . فتدل على أنه يوجد

(١) ومع ذلك فقد بقي بعضها سهواً كما ترى ان كلمة جهت كتبت
 في بعض المحلات (جهه) (٢) قد علمنا بعد البحث أنها لم تنشر

حذف في بعض الجمل والعبارات . وقد استعملت هذه العلامة في المحلات التي لا يوجد فيها بياض في الاصل ولكن المعنى يدل بالضرورة على وجود حذف على أنى لم أتمكن من إكمال النقص بمعاونة أى مخطوط آخر أعلامه التوس المربع فتدل اما على الكلمات التي أضفتها واما على البياض الذى ملأته باجتهادى اعتمادا على مؤلفين غير شرفخان مثل ابن خلكان ، وعبد الرزاق وغيرهما الذين اعترف المؤلف نفسه رواياته وقصصه من مؤلفاتهم . ولم أعمل ذلك إلا نادراً جداً في الاحوال التي يظهر لى فيها أن الكلمات المضافة ضرورية لا بد منها سواء لاجل استقامة المعنى أو لتصحيح عبارة مغلوطة ربما تكون نشأت من يد الناسخ . أما للتصليحات الاخرى المفصلة والشروح المدعمة بالاسباب والادلة التي قمت بعملها فقد أبقيتها لتعليقاتى العامة .

وقبل اتمام هذه المقدمة التي أرجو من القارئ ان لا يتلقاها الا كنظرة عامة لخطتى في طبع الكتاب ونشره - أرى من الواجب الضرورى أن اضيف هنا من باب المعلومات قائمة ببيان النسخ الخطية لهذا الكتاب الموجودة في أوروبا والتي أعلم بوجودها .

يوجد بخلاف النسخ الاربع المذكورة التي ساعدتني على نشر هذا الكتاب على هذا الشكل والتي تملكها روسيا أى موجودة بها - ثلاثة مخطوطات أخرى واحد في فينا (النمسا) ملك الدكتور بارب وآخر بلوندره ملك السير جان مال كولم وهو جزء من مجموعة الجمعية الاسيوية الملكية لبريطانيا وارلاندة (انظر كتالوج مورلى ص ١٥١) وثالث في في باريس وهو مكتوب بخط جميل جدا وجزء من مجموعة (انظروا لى) تعليقات جرنال ازمانك سنة ١٨٢٦ جزء ٨ ص ٢٩١ تعليق ٢ تاريخ المغول والفراس (كاترمر ص ٣٠١)

والمتحف البريطاني لا بد أن يوجد فيه نسخة من كتاب شرفنامه وهي نسخة الميسور تيش التي تحصل عليها في كردستان حيث أنها انتقلت اليه مع سائر مخطوطاته (انظر حكاية رتيش عن اقامته بكردستان جزء أول ص ٢٤٧ وحاشية الناشر بارب ص ٥) والمتحف البريطاني كما قلنا سابقا يملك أيضا ترجمتين تركيتين اشرفنامه وقد عمل عنهما تحليل قصير بواسطة الميسوريو (انظر كتالوج مورلي ١٤٥ و ١٤٦ وحاشية ٣)
سان بطرسبورج يناير سنة ١٨٦٠ الامضاء ف. ف. ليامينوف زرنوف

﴿ مقدمة علمية ﴾

(احداث الآراء والمباحث في الكرد وكردستان)

« كردستان - أو مملكة الاكراد » قطر كبير واقليم واسع يقع معظمه في تركيا ، وقسم غير قليل منه في ايران ، والاقل منه يكون القسم الشمالى لبلاد العراق الحالية . سمي باسم العنصر الغالب من السكان وهم الكرد . وانك لا تجد الآن هذا الاسم الجغرافى الواقعى بين الاسماء الجغرافية والادارية التى احدثتها أهواء السياسة بتركيا .

كما أن الولاية التى كانت تدعى (كردستان) بتركيا وكذا (ايلة كردستان) الحالية بايران ، لاتشمل كل البلدان والمدن الآهلة بهذا الشعب القديم الكبير ولا تحيط بجميع أجزاء الحدود القومية لكردستان الحقيقى . ومن الصعب جداً تحديد هذا القطر الشاسع تحديداً قومياً دقيقاً لجهة اسباب . منها استيطان عدد غير قليل من التركان والفرس والعرب فى مختلف أدوار التاريخ بكردستان واختلاطهم بالشعب الكردى . ومنها انتشار الاكراد انفسهم فى غير كردستان من الاقطار المجاورة مختلطين بالعناصر الاخرى

اختلاطاً كبيراً . ومنها ما أحدثته التقسيمات الادارية والسياسية التي جرت عليها الدول الاسلامية الكبرى من الخلط والمزج بين العناصر وتغيير معالم الحدود القومية والوطنية . ومنها ، وهو الاهم ، عدم قيام المتعلمين من الكرد بانماء العاطفة القومية بمفهومها الحديث المطابق للعلم والمنطق ، وعدم تمهيدهم اللغة الكردية بالتغذية بالتأليف والنشر واستعمالها في التراسل والتكاتب مما أدى الى تقلص ظل اللغة الوطنية في أغلب المدن الكبرى بكردستان وانسحابها إلى الجبال والوهاد قاصرة على من يتحدث بها دون غيرها من سكان القرى ورحل السهول والوديان .

وعلى كل حال فيمكننا - استناداً على معرفة غالبية السكان باللغة الكردية الوطنية والتحدث والتخاطب بها دون التراسل والخبرة - ان نحدد كردستان تحديدا قومياً تاريخياً دقيقاً فنقول :

ان كردستان يمتد شمالاً من جبل آراط الفاصل بين الحدود الايرانية والروسية والتركية الجغرافية والسياسية ، والحدود الوطنية والجنسية للكرد والفرس والارمن ، إلى جبال حمرين الفاصلة بين العراق العربي (ولايتي بغداد وبصرة) وبين العراق الكردي أو كردستان العراق (ولاية الموصل القديمة) جنوباً . ومن اقصى لرستان ببلاد المعجم شرقاً الى ولاية ملاطية بتركيا غرباً .

فعلى هذا تكون جميع الولايات الشرقية من تركيا اسيا ماعدا ولاية طرابزون وجزء من ولاية ارضروم كردية داخلية في حدود كردستان . كما أن القسم الجنوبي من ولاية تبريز الحالية ، وجميع ايالة كردستان ولرستان ببلاد المعجم ايضاً داخلية في هذا القطر الواسع لان الاغلبية الساحقة من قطان المدن وسكان الجبال ورحل السهول والوديان في هذه البلاد المحددة تقريباً من العنصر الكردي وما ولفه وتقاليده وعاداته ، بالرغم من انتشار

اللغات التركية والفارسية والعربية بجانب اللغة الكردية الوطنية في كبريات مدن وعواصم كردستان المقسوم بين ثلاث دول شرقية : تركيا، المعجم، العراق (الحدود)

وعلى هذا التقدير يكون تحديد كردستان بالضبط والتفصيل كما يأتي : من الشمال ، جمهورية أرمنية الخاضعة لروسيا ، ومقاطعات أرضروم وقارص وطرايزون التابعة لتركيا * ومن الشرق ، ولاية آذربيجان الإيرانية والعراق المعجم ومقاطعة فارس * ومن الجنوب ، ولاية خوزستان الإيرانية والعراق العربي وبادية الشام (لواء دير الزور) * ومن الغرب نهر الفرات وبعض الولايات الشرقية من الانضول .

(طبيعة الارض والمناخ)

تحيط بكردستان الجبال الشاخنة من كل الجهات سوى القسم الجنوبي الغربي فهذا القسم لا يحوى إلا هضاباً كثيرة تجرى فيها العيون الدافقة وسهولاً غير قليلة تروىها الانهر . واكثر الجهات صلاحاً للزراعة هى القسم الجنوبي والجنوب الشرقى حيث حوض الدجلة والفرات وروافدهما مثل الزاب الاكبر والاصغر ونهر الخابور .

وأعلى الجبال الشاخنة في كردستان هى الواقعة في الشمال الاقصى وهى مكسوة بالغابات الكثيفة الغنية ومحاطة بوديان خصيبة غير قليلة فلذا تراها دائماً أهلة بالسكان صيفاً وشتاء وحافلة بالقرى والمدن ، بخلاف سلسلة الجبال الفاصلة بين الحدود التركية والإيرانية فانهاجرداء لاغابات بها ولا كلاً حيث تتكون من صخور صلبة بركانية ذات أخاديد وهوات سحيقة مما يجمع اقنحام هذا القسم الجبلى شيئاً مستحيلاً على أشد الجيوش بأساً واقداماً ومع ذلك فإن أكثر الانهار والمياه تنبع من هذه الجهات كالفرات

وفرعيه والدجلة وروافدها ، فكل هذه الانهار تجري نحو الجنوب ماعدا
نهر القطور فرع نهر الكر الذي يصب في بحر قزوين . وهناك بعض مياه
ونهرات عديدة تصب بعضها في بحيرة وان الشهيرة والبعض الآخر تصب
في بحيرة أورمية الكائنة ببلاد المعجم على شرقي البحيرة الاولى .

(الكرد في خارج كردستان)

بالرغم من أن تحديد كردستان وتمييزه عن غيره من الاقطار والبلدان
هو بحسب العنصر الكردي السائد من السكان ، فان هناك قبائل عديدة
وطوائف كثيرة من الاكراد تعيش في خارج كردستان بصورة جماعات
منعزلة مستقلة - فمثلا توجد في سورية الشمالية بين الاسكندرونة وحلب
بسهل عمق الخصيب جماعات كبيرة من الاكراد يبلغ عددهم مائة الف نسمة
تقريبا . وكذا توجد بعض قرى كردية بجهة في شرقي حلب . وتوجد أيضا
في جهات كثيرة من الانضول جماعات كردية كبيرة في سهول قونية وهضبة
سيواس وجورم وجبال وسهل أذنه ، كما أن الولايات الجنوبية من القفقاس
تسكنها جماعات كبيرة من الاكراد يقدر بعض العارفين عددهم بنصف مليون
هذا وان أكثر قبائل مقاطعتي خراسان وسجستان الواقعتين في شرقي
ايران من العنصر الكردي الخالص حتى أن بلاد الافغان والبالوج أيضاً
تحتوى على جماعات كبيرة من الاكراد الرحل .

(تعداد السكان)

اختلفت الآراء وتضاربت التقديرات في عدد الاكراد عموماً وسكان
كردستان خصوصاً . نظراً لعدم وجود أى احصاء نزيه دقيق قامت به
الحكومات التي تولت الامر في كردستان من قديم الزمان .
فمثلا ذكر المرحوم شمس الدين سامي الارناؤوطي في كتابه التركي (قاموس

(الاعلام) عدد الاكراد ٢٢٥٠٠٠٠٠٠ تقريباً . كما أن الانسكلوبيديا الانجليزية ذكرت في بحث شائق عن الاكراد وكردستان عدد عموم الاكراد بما يقارب ثلاثة ملايين . وورد في دائرة المعارف الاسلامية باللغة الفرنسية أن عدد عموم الكرد كان قبل الحرب العامة سنة ١٩١٤ يقدر بثلاثة ملايين أيضاً .

ولا شك في أن كل هذا بعيد عن الحق والحقيقة بعد السماء عن الارض والسبب في ذلك كله هو أن اغلب السياحين والكتابيين عن الكرد وكردستان أى عن هذه البلاد الواسعة الاجزاء المحددة آنفاً تحديداً قومياً دقيقاً ، لم يعتبروا سكان المدن والقرى والكبرى في هذه البلاد من الاكراد . لانتشار اللغات التركية والفارسية والعربية فيها بجانب اللغة الوطنية الكردية ، ولاظهار القاعين بالامر بكردستان ما يوجب اعتقاد الغرباء عن البلاد والجاهلين بالتاريخ من أهلها ذلك واقعين تحت تأثير الدعاية التي كانت ولا تزال تنشر تحت اسماء مختلفة ووسائل عديدة .

وهكذا اعتبروهم من أبناء هذه اللغات غير الوطنية ، قاصرين اطلاق لفظ الكرد على سكان الجبال ورحل السهول من القرويين ورجال العشائر دون هؤلاء المتوطنين في المدن والبنادر الحاملين أصول وقواعد ثلاث مدنيت كبيرة من أقدم المدينت الشرقية وهي مدينت الآشوريين والميديين والكيانيين الذين هم العناصر الاولى للشعب الكردي الحالي .

فلذا جاء تقديرهم لعدد الكرد ناقصاً وتحديدهم لتخوم كردستان صغيراً غير متفق مع الحقائق التاريخية والاثنولوجية وسائر الأدلة والاعتبارات القومية

فلذى تؤيده المصادر الكردية القديمة ومعضده المباحث التاريخية الدقيقة المدعمة بالسياحات الطويلة المتغلغلة في أنحاء جميع البلاد التي انتشر

فيها الشعب الكردي ابتداء من انقرة لغاية خراسان . هوان سكان كردستان حسب التعداد السابق لا يقل عن ٨ ٢٠٠٠٠٠٠ ثمانية ملايين نسمة بما فيهم الالور في لورستان والسكر في كرمنشاه وهمذان * واذا حسبنا ابناء الجنسيات الاخرى القاطنين بكردستان على أكثر تقدير بـ ١ مليون نسمة يكون صافي عدد الاكراد في كردستان وخارجه سبعة ملايين تقريبا واليك البيان :

١٢٥٠٠٠٠٠	في بلاد المعجم
٢٥٠٠٠٠٠	في روسيا (جنوبى القفقاس)
٤٢٥٠٠٠٠٠	في تركيا كلها
٥٠٠٠٠٠٠	في العراق
٢٥٠٠٠٠٠	في سورية كلها
٧٢٠٠٠٠٠٠	سبعة ملايين
(الاصل واللغة)	

اختلف العلماء في أصل الكرد، شأنهم في كل ما يتعلق بهذا الشعب الشرقي القديم، فذهب طائفة من علماء الاجناس البشرية (انثولوجيا) إلى أن الكرد من حيث السلالة قبائل آرية سكنت في فجر التاريخ بكاردوكيا (منطقة وان، بدليس) واعتصمت بالجبال المطلة على آشورية القديمة حرصا على الحرية والاستقلال اللذين يعيشهما هؤلاء الجبليون بالقطرة .

ودليل هذه الفكرة هو ما ذكره المؤرخ اليوناني القديم (ايكسينفون) في كتابه عن تدهور العشرة آلاف يوناني سنة ٤٠١ قبل الميلاد من بلاد المعجم الى الشمال من انهم مروا في طريقهم الى البحر الاسود في المنطقة الممتدة من جبال رواندز لغاية جبال درسيم وارزنجان بامية ذات بطش وجلادة تسمى كاردوخ . ولا شك في أن هذه الكلمة حرفها اليونان من كلمة

الكرد . فالشعب الكردي اذن موجود في هذه الجهات من نحو ثلاثة آلاف سنة بنفس هذه الصفات والسجايا التي امتازت بها القبائل الكردية من القديم . وهناك فكرة أخرى احدث من الاولى وهي أن الكرد ليسوا هؤلاء الكردوكيين فقط بل هم أقدم منهم ومن اليونان بكثير وذلك لان البحث العلمي الحديث ادى إلى انه كان يوجد في فجر التاريخ في الجبال المشرقة على آشورية وفي ميديا القديمة أمة تدعى بالجووتو ومعناها المحارب فنقلها الاشوريون إلى لغاتهم بلفظ جاردو أو كاردو وهو نفس الاسم الذي استعمله استرابون الجغرافي القديم لتوضيح اسم كارداسيس وانه وان كانت هذه الامة (على ما يظن) في الاصل تورانية إلا انها اندمجت في فجر التاريخ في الامم الآرية المحيطة بها فأصبحت من اقدم الآريين الذين كانت لهم مدنيات وآثار امتازت بين سائر المدنيات الاسيوية الغربية كمدنيات الاشوريين والحيتيين والسوزيين ، والغيلاميين ، والبابليين .

ويظهر أن هذه الامة التي احتفظت نوعاً ما باستقلالها السياسي اثناء قيام الامبراطورية الاشورية قد انحدت بعد سقوط نينوى مع الميديين الذين هم احدى شعوب هذه الامة المحاربة التي امتدت سلطتها الى الجنوب أيضاً لغاية اقليم فارس وخوزستان ، لان المدنية التي قامت في جهة كرمشاه وهمذان هي من نوع المدنية التي خلفتها الجوتو في الشمال في كاردوكيا وميديا وفي آشورية أيضاً . وذلك لان قبيلة الكلهر الحالية تعتقد ، وتؤيدها الآثار التي وجدت في بلادها ، بانها من نسل (جودرز) التي ترجم بزعيم الجوتو كما أن الجوران « كوران » (أي اكراد العراق وبلاد المعجم) يعتقدون أيضاً بانهم من ذرية « جودرز بن كيو » الذي كان له ابن يسمى « رحام » أرسله بهممن المكياني لتخريب القدس وأسر اليهود . ورحام هذا هو الذي

اشتهر في الكتب العربية ببخت نصر الذي تولى العرش فيها بعد ومعى من خلفوه من سلالاته من الملوك بالجوران . ومنقوش على بعض الاحجار في يستون بقصر شيرين ان جودرز بن كيو هذا كان شخصا حقيقيا (راجع مجلة الجمعية الاسيوية ٩ - ١١٤)

فعلى كلا التقديرين فالامة الكردية بشعوبها الاربعة (كرمانج ، كوران ، لور ، كلهر) من اقدم الامم الآرية التي انشأت حضارة زاهية في هضبة ايران والبلاد المحيطة بها وسادت على سائر اخوانها من القبائل الآرية الاولى واصبحت بذلك اللغة الكردية لغة عامة تتكلم بها جميع تلك القبائل الآرية في امبراطوريتهم الممتدة من منابع الدجلة والفرات اغاية خليج فارس وكانت عاصمة هذه الامبراطورية (اكباتان) في جهة كرمانشاه . وسميت هذه اللغة بلغة البهلوان أو البهلوانان أى لغة الابطال . ولا شك في أن هذا ترجمة كلمة الجوتو أو الجاردو بمعنى المحارب والبطال . ويؤيد هذا أيضا معنى كلمة البطل في الفارسية وهو (كرد) كما ورد في شهنامه ، وأيضا لا يزال بين القبائل الكردية في كل الانحاء اعتقاد عام بان لفظ الكرد لم يطلق على هذا الشعب الا لفرط الشجاعة والبسالة اللتين امتازوا بهما في كل ادوار التاريخ

فاللغة البهلوية هذه هي أصل اللغة الكردية الحالية المتشعبة إلى اللهجات الاربعة وهي الكرمانجية والجورانية واللورية والكهرية ، وأقرب هذه اللهجات إلى البهلوية هي اللورية نظرا لقرب مكان الالوار من مركز البهلوية الاولى ولعدم تأثر الالوار كثيرا من السكلدانيين والاشوريين . ثم تليها الكهرية فالجورانية والكرمانجية إلا أن الاخيرتين تأثرتا كثيرا من اللغتين الاشورية والكلمدية لمجاورتها لهما .

ولتوضيح هذه المسئلة العويصة ننقل هنا خلاصة ما كتبه صاحب جغرافية ملطبرون منذ مائة سنة تقريباً في بيان معنى كلمة (ايران ، يران) حسبما هو شائع في الشرق (ايرانه ، آريانه) كما هو معروف في الغرب وفي تطور اللغات الايرانية التي استعملت بين الامم الآرية ذات المدنات الكبيرة قال (ان الاقدمين كانوا يفرقون بين الآريين والاسقوثيين) (التمار) كما كانوا يميزون بين كلمتي توران ، وايران حيث أنه مكتوب على مباني اصطخر كلمة (آريانه) وهي عين اسم آريانه الذي كان معروفا لليونان ، غير أن بعضاً من علماء اليونان لم يكونوا يطلقون هذا اللفظ إلا على شرقي ايران الحالي (خراسان وافغان) ولكن أبا التاريخ هرودوت نص على عموم اطلاق لفظ ايران على جميع البلاد شقيها وغربها حيث ان أهل ميديا كانوا يسمون آريين بلا شك .

وان اقدم لغات آريانه هي لغتا زند ومهلوان . أما اللغة الزندية فهي كانت لسان الكتب الدينية الايرانية القديمة المسماة زنداوستا حيث كانت تسود هذه اللغة في المناطق الشمالية من هضبة ايران ابتداء من بخارى لغاية اذربيجان ولا مانع من أن تكون هذه اللغة مقدسة عند المجوس في هذه العصور الاخيرة كافة السنسكريت التي هي مقدسة عند علماء الهند ويؤيد هذا أن بين هاتين اللغتين القديمتين كثيراً من الاصول المشتركة .

وأما اللغة البهلوية أي لغة الابطال والمحاربين فالظاهر أنها كانت مستعملة في العراق المعجمي وميديا الكبرى وعند البرثة أيضاً (اقليم فارس) وذهب بعضهم الى أن هذه اللغة هي اللغة الوحيدة التي كانت تستعمل في قصور ودواوين الملوك الذين هم من نسل قبيروس . نعم أن فيها كثيراً من الكلمات الكلدية والاشورية بفعل الجوار والسلطان . ثم ان كتب المجوس ترجمت

من القديم من الزندية الى البهلوية .

وتوجد بهذه اللغة أيضاً كتابات منقوشة من عهد الساسانيين . وهذا دليل بانها كانت مستعملة في الدواوين في عهد الساسانيين أيضاً الا أنهم رفضوا تدريجاً من سنة ٢١١ م لغاية سنة ٦٣٢ م استعمال لغة البهلويين الذين ورثوهم في المجد والحضارة . فذهبوا الى جبال البرنة وادخلوا في جميع البلاد الايرانية الخاضعة لهم حينذاك بأمر ملوكى وقوانين صريحة اللغة الفارسية (لغة افليم فارس) وهذه أسهل من البهلوية كما أن الاخيرة أسهل من الزندية . ولما استولى العرب على البلاد الايرانية كلها وقضوا على دولة فارس بها في القرن السابع الميلادي فقدت هذه اللغة بهجتها وورثتها وفي سنة ٩٧٧ م في عهد الديلم لما أرادوا أن يحبوا إحدى اللغات الايرانية القديمة ذات الحضارة الزاهية وقع اختيارهم على اقربها اليهم عهداً وأحدثها نشواً وهى لغة فارس السابق ذكرها . الا أنهم وجدوها قد تغيرت أحوالها ومسخت مسخاً كاملاً باختلاط كثير من الكلمات العربية الدخيلة ولكن الشعراء وارباب الخطابة والبيان انتخبوا من هذه اللغة وغيرها من اللغات الايرانية القديمة مثل الزندية والبهلوية (الكردية القديمة) لهجة سهلة الالفاظ كثيرة الكلمات عذبة الاصوات ومجموها باللغة الفارسية الحديثة وهذه هى الشائعة الآن في بلاد المعجم * وأما الفارسية القديمة فقد بقيت بفضل كتاب شهنامة للفردوسى وكتب المجوس الدينية محفوظة في الكتب القديمة وبين رجال الدين من المجوس فقط (راجع المقالة الخامسة والخمسين من تخطيط آسيا من كتاب ترجمة جغرافية لمطبرون العربية ص ١٢١)

يتلخص من هذا كله أن الامة الكردية من أقدم الامم الايرانية التى أسست حضارة زاهية فى هضبة ايران الكبرى قامت سلطانها من وادى

السند شرقاً ، الى وادى الدجلة والفرات غرباً . وسادت لغتها الكردية باسم اللغة البهلوية أو البهلوانان أى الابطال والمحاربين فى جميع بلدان الامبراطورية الابرانية الاولى التى قضى عليها الاسكندر المقدونى . فاعقبها بعد مدة من الزمن ملوك الطوائف الذين يقال لهم فى التواريخ الفارسية الاشكانيين الذين هم أخذوا حينئذ من الدهر يتطاحنون ويتنازعون السيادة الابرانية العليا الى أن تغلب ملك إقليم فارس (مقاطعة شيراز) على سائر ملوك الطوائف الابرانية فأسس امبراطورية ابرانية ثانية دعيت فيما بعد بالساسانية . وأصبحت كلمة فارس مترادفة مع كلمة ايران تطلق على كل ما هو ايراني قديماً وحديثاً مما أدى الى وصف الامبراطورية الابرانية الاولى بالفارسية مع أنها كردية بهلوية . لأن (الامة الفارسية) مع عراقها فى الحضارة الابرانية والمجد الفارسى فانها أحدث عهداً من شقيقتها (الامة الكردية) التى سبقتها فى تأسيس الحضارات الابرانية الاولى .

محمد على عوفى

مترجم تركى وفارسى بديوان

جلالة الملك بمصر

وها هى أسماء المصادر التى استعنت بها فى جمع هذه العجالة وكتابة التعليقات على الاعلام الواردة فى شرفنامه

مسالك الابصار - التعريف بالمصطلح الشريف - صبح الاعشى -
معجم البلدان - مرصد الاطلاع - قاموس الاعلام التركى - الانسكلوبيديا
الانجليزية - دائرة المعارف الاسلاميه بالفرنسيه - وغيرها
من الكتب التاريخية والجغرافية التركيه والفارسيه
وبعض مذكرات ورحلات كردية خصوصية

شرفنامه

تأليف

الأمير شرف خان البدليسي

قال في كشف الظنون تاريخ شرفخان البدليسي المعروف بـ شرف
ذكر فيه أمراء الأكراد وحكامهم الخ * وقال في موضع
آخر : تواريخ الأكراد كثيرة * منها مفرج الكرب
في بني أيوب ، وسيرة صلاح الدين ، وتاريخ شرفخان
واللوائح السلاحيّة والمنايح الصلاحيّة

ومن الأدلة على قيمة هذا الكتاب تنويه الغربيين بجلالة قدره وعظمته
شأنه حيث قالوا انه أول نور لآل في سماء تاريخ آسيا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعليق عليه . مع اننا معشر الشرقيين كنا أولى بفشره
والاقتباس من فيض نوره * لهذا قنا بطبعه ونشره بعد
تصحيحه على ثلاث نسخ معتبرة بكمال الاعتناء ووضعنا
الحواشي التي كتبها الفاضل (محمد علي عوني)
على الاعلام الواردة فيه ما عدى التي تفرّد
المؤلف بذكرها . راجع التفصيل في المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره) ببوستانه الأزهر بمصر
الكردي

بسم الله الرحمن الرحيم

افتتاح سخن حمد و ثنای پادشاهی باید که ثنای ستایش
از ضمیر منیر چون خورشید جهان گیر تا مدارج سپهر برین
برآید * و اختتام کلام شکر و سپاس مالاک الملکی را شاید که
انتمای اعتلایش از سکنه سینه تا معارج صعود صعود نماید
(الحمد لله فی الآخرة والاولی)

سلطانی که از صدای خطبه (وجعلناکم خلائف فی
الارض) اعزاز و احترام بنی آدم را در نه پایه کرسی عرش
بادا رسانید * و حاکی که تقدحشمت انسانرا در دار الضرب
عنایت بیغایت بسکه (ولقد کرمنابنی آدم) تمام عیار
گردانید * توانائی که لوای رفعت سلاطین شوکت آیین
بشر را در دار السلطنه (ورفعناه مکانا علیا) مرتفع
ساخت * قادری که رایت اقتدار خواقین کامکار را در امصار
واقطار عالم باوج فرمان دهی و کشور ستانی برافراخت
ذو الجلالی که قدم فرقدان سای خوانین معدلت کزین را

بر سریر سلطنت (وفضلناهم علی کثیر ممن خلقنا) بقانون
عدالت قاعدهٔ جلوس ارزانی فرمود * ییزوالی که صفحهٔ
شمشیر پادشاهان جهانکشان را آینهٔ چهره نمای عروس
فتح و نصرت نمود * و بمقتضای حکمت شامله اش نظام مهام
عالم و انتظام امور بنی آدم را بوجود فایض الجود سلاطین
عدالت آیین منوط و مربوط گردانید * و بر حسب مشیت
کامله اش گروهی را در میانهٔ عشایر و قبایل بخلعت فاخرهٔ
(وجعلناکم شعوبا و قبائل) ممتاز ساخته و بمنصب جلیل القدر
امارت رسانید، و بفراخور قابلیت و استعداد هر یکی مراتب
پادشاهی و ملکی و امیری تعیین نمود (نظم)

ای خاص بتو منصب شاهنشاهی * موجود بحکم توزمه تا ماهی
چون هست ترا از همه کس آگاهی * شاهی تو کرم کنی بهر کس خواهی
و فهرست اوراق سخن رانی و دیباچهٔ مجموعهٔ نکته دانی
صلوات صلوات عالمقداری باید که نظام تاریخ نبوتش
از خوای (کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین) پیداست * و نفاذ
مناشیر رسالتش از مقتضای (وما ارسلناک الا رحمة للعالمین)
هویدا * سلطانی که در نهضت همایون (سبحان الذی اسری)
براق برق سرعت تا آن مقام راند که روح الامین با همه احترام
از او باز ماند * عالیشانی که هنگام خلوت خاص حدیث

اختصاص (لی مع الله وقت) بر زبان اخلاص چنان گذرانید
که ملك مقرب و نبی مرسل را در حریم احترامش مجال
کنجایش نماند (یت)

ز سیر و سلوک تو جبریل و اماند * که یارد که باتو کند همعنائی
ماه بارگاه رسالت سلطان ایوان جلالت مهر ختم نبوت در درج
فتوت نور حدقه ینائی (ما زاغ) و نور حدیقه ینائی ابلاغ
سر دفتر کارخانه کائنات و دیباچه نسخه مکونات سرخیل
انبیا و سلطان اولیا (محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و صحبه
وسلم) (نظم)

رسول عرب شاه یثرب حرم * طفیل رهش هم عرب هم عجم
چه فرخنده مهری سپهر شرف * چه در یتیمی قریشی صدف
بدو شد کتاب نبوت تمام * بدو افتتاح و بدو اختتام
هزاران هزار آفرین و درود * ز جان آفرین خالق هست بود
بر او باد و بر آل و اولاد او * بر اصحاب و احفاد و امجاد او
(بعد) از آدای حمد خالق جبار، و درود سید ابرار دعا

و ثناء پادشاهی را سزا است که ایوان کیوان با وجود و علو مکان
کینه زینه آستان اوست * و سلطان ایوان چهارم با آنکه
عطیه بخش جهانست کمترین حاجب و پاسبان او دره التاج
اعظم سلاطین فلك اساس * دره التاج اکرام خواقین نور

اقتباس * ملاذ افخم القیاصره * ومعاذ اعظم الا کاسره *
 (تعظم الخواقین بتقییل عتبه العلیه * وتعزّز السلاطین بتلیم
 سده السنیه * حامی اهل السنة والجماعه * وماحی آثار البدعة
 والضلاله وهو السلطان الاعظم المطاع * والخاقان الاعدل الاکمل
 الواجب الاتباع * رافع رایات الخلافة بالعدل والاحسان * راقم
 آیات الرحمة والرأفة علی صحایف الامکنه والازمان * المؤید
 بالریاستین الموفق بالسعادتین * سلطان البرین والبحرین * خادم
 الحرمین الشریفین * ثالث عمرین * وثانی اسکندر ذی القرنین
 باسط بساط الامن والامان * المنظور بانظار الطاف الملک
 المنان ابو المظفر ﴿سلطان محمد خان﴾ ^(١) خلد الله تعالی
 ملکک وسلطانک * وافاض علی العالمین بره واحسانه (نظم)
 خدایا برحمت نظر کرده * که این سایه بر خلق کسترده
 چکوم در اوصاف این سرفراز * که هست آفتاب از صفت بی نیاز
 دعا کوی این دو اتم بنده وار * خدایا تو این سایه پاینده دار
 ﴿اما بعد﴾ بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر ناظمان در در بلاغت
 وخاطر مهر تنویر راقمان غرر فصاحت * مختفی ومستتر نماید

(١) هو محمد خان الثالث ابن السلطان مراد الثالث . والثالث

عشر من سلاطین آل عثمان * تولى السلطنة من سنة ١٠٠٣ لغاية

سنة ١٠١٤ . م . عونی

که علماء دانشور * وفضلاء فضیلات کستر را اتفاق است
 که علم تاریخ که نصوص آیات و فصوص روایات موضوع
 آن فن شریف تواند بود فرائد فواید * و مواید عواید آن زیاده
 از آنست که بشیرین زبانی قلم و شکر فشانی رقم حکایت
 حسن تقریر ، و حدیث لطف تحریر آن توان گفت * و لهذا
 صاحب تاریخ روضة الصفا (محمد بن خواند شاه ^(۱) بن محمود)
 المشهور بمیر خواند در (مقدمه) کتاب خود آورده که دانستن علم
 تاریخ متضمن ده فائده است (اول) آنکه بنی آدم را معرفتست
 (دوم) خرمی و بشاشت از و حاصل می شود (سیم) با وجود
 فوائد سهل المأخذ است و در استحصال آن چندان کلفت
 و مشقت نیست و مبنی بر قوت حافظه است (چهارم) چون
 بر اقوال مختلفه اطلاع یابد کذب و صدق آنرا داند و امتیاز

---

(۱) هو مولانا میرخواند بن سید خواند شاه من مشاهیر
 ادباء المؤرخین و من اعیان بلخ * الف تاریخا کبیرا من بدء الخلیقة
 الی تاریخ وفاته سنة ۹۰۴ و قد اتم نجله خواند میر (صاحب تاریخ
 حبیب السیر) الفصل الاخیر من التاریخ الکبیر الذی سماه
 « روضة الصفا » . و کان مولانا میرخواند هذا معاصرا لمولانا
 الجمای ودولتشاه صاحب التذکره فی عهد السلطان حسین بایقرا . اه
 قاموس الاعلام لمؤلفه شمس الدین سامی *

حق از باطل نماید (پنجم) آنکه عقلا گفته اند که تجربه در امور از فضائل بنی آدم است و حکماء عقل تجربه را داخل عقول عشره کرده اند و از خواندن او تجربه بسیار حاصل میشود (ششم) آنکه مستحضر علم تاریخ در واقعه که سانح شود احتیاج بمشوره عقلا ندارد (هفتم) ضمایراصحاب اقتدار در وقوع قضایای هائله و حوادث مشکله بسبب مطالعه تاریخ مطمئن و برقرار باشد (هشتم) شعور بعلم تاریخ سبب زیادتى عقل و وسیله از دیاد فضل و صحت رای و تدبیر است (نهم) اگر شخصی مطلع بر اخبار تواریخ بود بحصول مرتبه صبر و رضا رسد (دهم) سلاطین را بر قدرت قاهره حضرت مالک الملک عظم شانه اطلاع زیاده شود تا از تعاقب اقبال مغرور نکرند و از ثواب ادبار محزون و ملول نشوند و از اینجاست که در کلام معجز نظام ملک علام تنبیه است بر عبرت و فکر که در این باب که (لقد کان فی قصصهم عبرة لاولی الالباب) لاجرم مسوّد این اوراق المفتقر الی الله الملک الهادی ﴿ شرف بن شمس الدین ﴾ اوصله الله الی سعادة الدنیا والدین در ریعان جوانی و عنفوان زندگانی بعد از تحصیل علوم دینی و تکمیل معارف یقینی و اشغال خطیر دیوانی و کسب کمال نفسانی گاه گاه بمطالعه کتب اخبار خلف و حالات سلاطین سلف

اوقات صرف مینمود تا در آن علم شریف و فن لطیف فی
 الجمله مهارت * و در ضبط آن حسب الامکان جسارت بهم
 رسانید * بخاطر فاتر رسید که در آن علم منیف کتابی تالیف
 نماید که پرتو شعور ماهران علوم تواریخ بر آن نتافته باشد
 و فکر عمیق مستخبران احوال سلاطین متقدم و متأخر بدان
 نرسیده : اما بواسطه عوایق روزگار و حوادث لیل و نهار آن
 معنی در حجاب استتار مانده بود ، و آن صورت از نقاب
 انتظار بهیچ وجه روی نمی نمود * و از هر طرف باد مخالف
 می وزید * و از هر گوشه گرد فتنه با آسمان میرسید (نظم)
 احوال جهان ز فتنه یکسر * چون طره دلبران مشمر
 دهر از متکبران جبار * دوسلسله بلا گرفتار
 هم لشکر فتنه فوج در فوج * هم جبهه غصه موج در موج
 خلائق در مضایق حیرانی و رعایا در زوایای سرگردانی مانده
 و همه دست نیاز بدروگاه کار ساز بنده نواز برداشته * و روی عجز
 و اضطرار بر زمین انکسار نهاده * و زبان بمضمون (ربنا لا
 تحملنا ما لا طاقة لنا به) کشاده که ناگاه نسیم عنایت ربانی
 و فروغ اشعه الطاف سبحانی بر سینهای افکار مستمندان
 و دلهای مجروح دردمندان و وزیدن و درخشیدن گرفت و بمیان
 عدل و احسان این سلطان عالیشان حجاب ظلم مرتفع گشته

ضعیفان و مسکینان در اماکن و اوطان فارغ بال و مستقیم
احوال آسودند * و رعایا وزیر دستان در مهاده امن و امان بکمال
رفاهیت و فراغت غنودند. فقیر حقیر را باز شعشعه جلوه خاطر
آغاز کرد * و طوطی شکر مقال قلم بشیرین زبانی دهن باز کرد
و فکر بکر در آینه خیال جال نمود * و ماه روی دلکشای
معانی از چهره جان فزا نقاب کشود * باین وجه که چون
مشاط کان عروس سخن * و طوطیان شکرستان اخبار نو
و کهن در هیچ عرو زمان احوال و ولات کردستان و چگونگی
حالات ایشان را بیان نکرده بودند و در این معنی نسخه مرتب
نوشته * بخاطر فاتر این ذره بیمقدار ساقط از درجه اعتبار
خطور کرد که نسخه در شرح حالات و مجموعه در اوضاع
و اطوار ایشان بقدر الوسع و الامکان رقم زده کلاک بیان
نماید * و آنچه در تواریخ عجم دیده و از مردمان مسن صحیح
القول شنیده و معاینه و مشاهده کرده و اطلاعی بر آن حاصل
شده در قید تحریر و صورت تقریر در آورده موسوم
(بشرف نامه) سازد تا احوال خانوادهای عظیم الشان کردستان
در حجاب ستروکتمان نماند * مأمول از مکارم اخلاق اعظم
آفاق آنکه بنظر امعان در این نسخه بی سامان ملاحظه کنند
و چون بر سهو و نسیان که لازمه ذات انسانست و قوف

یابند بقلم در ربار وخامه کوه رنثار اصلاح فرمایند * و آنرا
بسپو اعتبار کرده از جهل نشمارند (قطعه)
پوش اگر بخطائی رسی و طعنه مزین * که نفس هیچ بشر خالی از خطا نبود
در آفتاب نظر کن که با بصارت خویش * مرا و همه بر خط استوان بود
و بنای این کتاب بر یک مقدمه و چهار صحیفه و خاتمه است *

مقدمه

در بیان انساب طوائف اکراد که از کجایدا شده ندا
و شرح اوضاع و اطوار ایشان که بجه عنوان بوده اند *
(صحیفه اول) در ذکر ولات کردستان که علم
سلطنت برافراشته اند، و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین
کرده اند * و آن مشتمل بر پنج فصل است *
(فصل اول) در ذکر ولات دیار بکر^(۱) و جزیره^(۲)
(فصل دوم) در ذکر ولات دینور و شهره زول که
اشتهار دارند بحسنویه (فصل سیم) در ذکر ولات فضلویه

(۱) اسم مقاطعة کبيرة فی شمالی الجزيرة مرکزها مدینة و قلعة
(آمد) القديمة و الشهيرة الآن باسم دیار بکر عاصمة کردستان الترتکی
(۲) هی جزيرة ابن عمر مدینة قديمة تقع علی الدجلة من الناحية
الغربية بین الموصل و دیار بکر (آمد) . م . عونى

که مشهورند بلربزرگ (فصل چهارم) در ذکر ولات لر^(۱)
 کوچک (فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام که
 مشهورند بآل ایوب *

﴿ صحیفهٔ دوم ﴾ در ذکر عظمای حکام کردستان که
 اگر چه استقلالاً دعوی سلطنت و ارادهٔ عروج نکرده اند
 اما در بعضی اوقات خطبه و سکه بنام خود نموده اند * و آن
 نیز مشتمل بر پنج فصل است *

(فصل اول) در ذکر حکام اردلان^(۲) فصل دوم در
 ذکر حکام حکاری^(۳) که مشهورند بشنبو^(۴) (فصل سیم)

(۱) احدى شعبات الامة الكردية تقطن الولاية المسماة
 باسمهم بالبلاد الايرانية وهي مقاطعة لرستان *

(۲) مقاطعة كردية في غربى بلاد ايران وهي تؤلف الجزء

الشرقى من بلاد الكرد «کردستان» مركزها مدينة سنه
 «سنندج» ومن مراكزها الشهيرة کرمانشاه وساوجبلاغ ومريوان

(۳) أو هكاري مقاطعة صغيرة في ايلة (وان) مركزها بلدة
 (جولامرك) ومن بلادها المشهورة بوهتان، چال، آلبان ومنها
 ينبع نهر الزاب الاعلى احدى روافد نهر الدجلة. ومن بلادها
 المروفة كوار، شمدينان، محمودى، بيت الشباب

(۴) وفي نسختين مخطوطتين اخريين «شنو» م. عوفى

درز کر حکام عمادیه ^(۱) که اشتها دارند بیها دینان ^(۲) فصل
چهارم درز کر حکام جزیره که مشهورند بیختی و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) درز کر حکام جزیره (شعبه دوم) درز کر
امراء کورکیل (شعبه سیم) درز کر امراء فنیک (فصل پنجم)
درز کر حکام حصنکیفا ^(۳) که معروفند بملکان *
(صحیفه سیم) درز کر سایر حکام و امراء کردستان
و آن مبنی بر سه فرقه است (فرقه اول) مشتمل بر نه
فصل است (فصل اول) درز کر حکام چمشکزک ^(۴)

(۱) مدینه شهیره فی ولایه الموصل ولها قلعة قدیمه بناها
عماد الدین زنکی مؤسس الدولة الاتابکیة بالموصل تحیط بها من
جوانبها الاربع حدائق غناء وبساتین السکروم وهی مسقط
رأس کثیر من العلماء والفضلاء منهم أبو السعود العمادی المشهور
بمفتی الثقلین شیخ الاسلام بعهد السلطان سلیمان القانونی *

(۲) أو بهدینان أصلها بهاء الدینان أى المنسوبین الی بهاء الدین
(۳) قال فی معجم البلدان حصن کیفا او کیبا وأظنها أرمنیة
بلدة وقلعة عظيمة مشرفة علی الدجلة بین آمد وجزیره ابن عمر
من دیاربکر وهی کانت ذات جانبین وعلی دجلتها قنطرة الخ .
والان بلدة صغيرة بها طول و آثار لا یزید سکنها عن ألف نفس
ویکتب حسنکیف محرفا . (۴) بلدة بمقاطعة درسم بإیالة خربوط
علی مسافة ۱۲۰ کیلومترا من مدینه خربوط . م . عونی

وآن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 مجنکرد^(۱) شعبه دوم در ذکر حکام پرتک^(۲) شعبه سیم
 در ذکر امراء سقمان (فصل دوم) در ذکر حکام
 مرداسی وآن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول)
 در ذکر حاکمان اگیل^(۳) (شعبه دوم) در ذکر حاکمان
 پالو^(۴) شعبه سیم در ذکر امراء چرموک^(۵) فصل سیم
 در ذکر امراء صاصون^(۶) که آخر بحاکمان حزو^(۷)

- (۱) بلدة بين أرضروم - أرزن الروم - قالقلا» وبين مدينة
 قارص بشمالی کردستان (۲) بلدة صغيرة على الساحل الشمالی
 لنهر الفرات بينها وبين خربوط ۱۲ كيلومترا من جهة الشمال وهي
 مركز قضاء چارسنجق التابع للواء درسم في ايلة خربوط .
 (۳) بلدة صغيرة بمقاطعة أرغنی على مسافة ۳۲ كيلو متراً
 من دیار بكر من الشمال الغربی على مقربة من ملتقى فرعی نهر الفرات
 (۴) بلدة على مسافة ۹۵ كيلو متراً من دیار بكر على الساحل
 الايمن من نهر الفرات مركز قضاء پالو (۵) أوچرميك بلدة لطيفة
 تقع بشمالی دیار بكر على مسافة ۵۰ كيلو متراً منها ولها قلعة
 قديمة وحمامات معدنية شهيرة ساخنة كبريتية يؤمها خلق كثيرون
 (۶) مقاطعة صغيرة في لواء موش بولاية بدليس على جانبها
 الغربی جبل صاصون الذي يرتفع عن سطح البحر ۲۶۰۰ متراً
 (۷) حزو (حظو) بلدة صغيرة الآن وكانت فيما مضى مدينة كبيرة
 تبلغ سكانها أكثر من ۶۰۰۰ وهي الآن مركز المقاطعة المسماة بها . عونی

شهرت کرده اند (فصل چهارم) در ذکر حاکمان خیزان^(۱)
و آن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر حکام
خیزان (شعبه دوم) در ذکر امراء مکس^(۲) (شعبه سیم)
در ذکر امراء اسپارد^(۳) (فصل پنجم) در ذکر حکام
کلیس^(۴) (فصل ششم) در ذکر امراء شیروان^(۵) و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) در ذکر امراء کفرا^(۶) (شعبه دوم)

(۱) بلدة فيها شجر وبساتين كثيرة بجوار اسمرد بمقاطعة
ديار بكر لا يوجد في غيرها من المدن والبلاد ثمر الشاهبلوط
(۲) بلدة على نهر في لواء وان على مسافة ۹۹ كيلو متراً منها
ويقول ياقوت الحموي إنها واقعة بجوار قاليقلا .
(۳) أو «سپارد» اعله ناحية اسپاروت بولاية بدليس كما
ضبط هذا اللفظ الاخير الاطلس الجغرافي للولايات العثمانية ولا
يخفى ما بين هذه الكلمات من التقارب .

(۴) بلدة بشمالى حلب الشهباء على مسافة ۵۰ كيلو متراً
منها ضبطها في معجم البلدان «كلز» قائلاً انها احدى قرى اعزاز
نظراً لصغر الاولى في زمنه بخلاف اعزاز القرية الصغيرة الان
فانها كانت مدينة كبيرة في زمن مؤلف المعجم .

(۵) مركز ناحية شیروان بولاية بدليس وهى بليدة لطيفة .

(۶) ناحية كبيرة في مقاطعة اسمرد التابعة لولاية بدليس ومن
عشائرها الشهيرة محمدیان واستوركان الكردیتان م . عونی

در ذ کر امراء ايرون ^(١) (شعبة سيم) در ذ کر امراء
 کرنی ^(٢) (فصل هفتم) در ذ کر امراء ذرقی ^(٣) و آن مشتمل
 بر چهار شعبه است (شعبة اول) در ذ کر امراء دوزینی ^(٤)
 (شعبة دويم) در ذ کر امراء کردکان (شعبة سيم) در ذ کر
 امراء عتاق ^(٥) (شعبة چهارم) در ذ کر امراء ترجیل ^(٦)
 (فصل هشتم) در ذ کر امراء سويدي (فصل نهم) در ذ کر
 امراء سليمانی و آن مشتمل بر دو شعبه است شعبه اول در
 ذ کر امراء قلب ^(٧) و بطمان شعبه دويم در ذ کر امراء
 میافارقین ^(٨) * فرقه دويم * مشتمل بر دوازده فصل است

(١) « ايرون » أو « ايروان » لم نعثر عليهما في المعاجم
 المعروفة . وفي الاطلس العثماني المذكور « اروده » وهي بليدة
 بمقاطعة اسمرد على خمس ساعات منها من الشمال الشرقى .
 (٢) وفي نسخة « کرتى » ولم نعثر عليها في كتب المعاجم التركية
 والعربية والفارسية (٣) اسم قرية وناحية الآن في اسمرد
 تقطنها عشيرة الزرقية وسلوق وعظامانكى وهويدي وژنكانه .
 (٤) لم نعثر اعياه في كتب المعاجم (٥) عتاق أو آتاق اسم ناحية
 بولاية ديار بكر (٦) ترجيل أو ترجيل لم نعثر على هذين
 اللفظين وقال في معجم البلدان « ترجمه » قرية بين أربل والموصل
 بها عين كثيرة المياه الكبرى تية . (٧) قلب ، قلوب اسم قضاء الان
 في لواء بدليس بجنوبى قضاء كنج (٨) مركز قضاء سلوان بولاية

(فصل اول) در ذ کر حا کمان سهران (فصل دوم) در ذ کر
 حا کمان بابان (فصل سیم) در ذ کر حا کمان مکاری (فصل
 چهارم) در ذ کر حکام برادوست^(۱) که مشتمل بر دو
 شعبه است (شعبه اول) در ذ کر امراء وشنی^(۲) (شعبه
 دوم) در ذ کر امراء صومای (فصل پنجم) در ذ کر
 امراء محمودی^(۳) (فصل ششم) در ذ کر امراء دنبلی
 (فصل هفتم) در ذ کر امراء زرزا (فصل هشتم) در ذ کر
 امراء استونی^(۴) (فصل نهم) در ذ کر امراء طاسنی (فصل دهم)
 در ذ کر امراء کلهر* و آن منحصراً بر سه شعبه است (شعبه
 اول) در ذ کر حکام پلنکان (شعبه دوم) در ذ کر حکام
 درتک (شعبه سیم) در ذ کر امراء ماهی دشت^(۵) (فصل

دیار بکر علی ۷۰ کیلو مترأ بشمالی شرقی دیار بکر وهی قلعة
 قدیمة مشهورة . (۱) مقاطعة صغيرة فی أقليم شهرزور بجنوبی
 حکاری (۲) وفی نسخة اخرى روشنی قال فی معجم البلدان «اشنة»
 بلدة فی طرف اذربيجان بينها وبين أرمیة یومان و بین اربیل خمسة
 أيام (۳) مقاطعة بولاية وان مرکزها بلدة «سرای» علی
 مسافة ۹۰ کیلو مترأ الی شرقی وان فی التخوم الايرانية العثمانیة .
 (۴) استونی وفی نسخة اخرى استوانی (۵) ماهی دشت أو
 مایدشت اسم قلعة و بلدة قدیمة بجوار خاقین فی ولاية الموصل

یازدهم) در ذکر امراء بانه (فصل دوازدهم) در ذکر امراء ترزا
 (فرقه سیم) در ذکر امراء اگر ادیران که مشهورند بگوران
 و آن مشتمل بر چهار شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 سیاه منصور (شعبه دوم) در ذکر امراء چکنی (شعبه سیم)
 در ذکر امراء زنکانه (شعبه چهارم) در ذکر امراء پازوکی
 (صحیفه چهارم) در ذکر امراء و حکام بدلیس^(۱) که آبا واجداد
 مسود اوراق اند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
 (فاتحه در بیان) شهر بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت شهر
 و قلعه چیست (سطر اول) در بیان عشیرت روزکی و سبب وجه
 تسمیه ایشان (سطر دوم) در ذکر (حکام بدلیس) که نسب ایشان
 بکجا منتهی میشود و ببدلیس چون افتاده اند (سطر سیم)
 در ذکر اعزاز و احترامی که سلاطین ماضی نسبت بحکام بدلیس
 نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است (فصل اول) در ذکر
 ملك اشرف (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین
 (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن حاجی شرف (فصل چهارم)
 در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد^(۲) (سطر چهارم)

(۱) بدلیس أو بتلیس اسم مدینه و مقاطعة کبیره فی القسم الثمالی من
 کردستان علی غربی بحیره وان الشهیره تنقسم الی أربعة مراکز بدلیس ،
 موش کنج ، سورد (۲) هکذا فی النسخة المطبوعة. وفی نسختین خطیتین

در بیان آنکه باعث رفتن حکومت بدلیس از دست ایشان چه بوده و آن مشتمل بر چهار وجه است (وجه اول) در ذکر منازعت امیر شرف و امیر ابراهیم (وجه دوم) در ذکر متمکن شدن امیر شرف بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس (وجه سیم) در بیان گرفتن امیر شرف قلعه بدلیس را از طایفه قزلباش (وجه چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن امیر شرف ﴿ذیل﴾ در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است ﴿خاتمه﴾ در ذکر سلاطین حشمت آیین آل عثمان و پادشاهان ایران ^(۱) و توران ^(۲) بل اکثر جهان که معاصر ایشان بوده اند *

﴿مقدمه﴾

﴿در بیان انساب ^(۳) طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان﴾

محرران نامه تدبیر (وهو علی کل شیء قدیر) صورت این

امیر ابراهیم بن امیر شمس الدین بن حاجی شرف (۱) هی البلاد الواقعة

فیما بین نهري الدجلة والسند عرضا و من بحر القزوين الى خليج فارس طولا

(۲) هی البلاد الواقعة فيما وراء ايران من الشمال یعنی ترکستان

(۳) راجع المقدمة التي جمعها من كتب مختلفة ودوائر معارف افرنجية

القائم بالتعليقات والخواشي *

مقدمه بر لوح بیان چنان عیان کرده اند که در انساب طایفه
 ا کراد اقوال مختلفه بسیار است * از انجمله بعضی بر آنند که
 در زمان ضحاک ماران که پنجم سلاطین پیشدادیاست^(۱) و بعد از
 جمشید^(۲) بر سر بر سلطنت ایران و توران بل اکثر جهان متمکن
 شد * اما چنان ظالم و یبدین بوده که برخی از مؤرخان شداد از او
 تعبیر کرده اند و لهذا یکی از فضایل بلاغت اتها در بیان ظلم
 وی گوید ﴿نظم﴾

چو جمشید ازین وحشت آذرخت * بیرون برد بکرفت ضحاک تخت
 قضا کرد ملک اقلیم سبع * مقرر بضحاک شداد طبع^(۳)
 اساسی که آن دشمن دین نهاد * نه بر وضع شاهان پیشین نهاد
 در ایام او این سخن عام بود * که ایام او شر ایام بود
 و با وجود طبیعت ظلم اتفاقا دورک از اکتفای او مانند مار
 سر بدر کرده بوده است که در اصطلاح حکما او را سرطان
 گویند و از ظهور این علت غریبه درد و وجع بر ضحاک مستولی
 شده چنانچه او را طاقت صبوری و تاب توانائی نمانده و هر چند
 اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله علت و استرداد صحت

(۱) پیشدادانیان اسم لا قدم اسرة ملكية حکمت ایران فی العصور الغابرة

(۲) رابع الملوك البشدادانية (۳) أحد ملوك حمير المشهورين وهو ابن

عاد بن عملاق بن حام بن نوح م . عوفی

سعی موفور و جهد مشکور نمودند اثری بر آن مترتب نشده
 تا شیطان لعین بر ایشان بصورت طبیعی ظاهر شده و بضحاك گفته
 که علاج وجع تو منحصر در مغز سر آدمی جوانست که بر سر
 سرطان طلا کنند * اتفاقاً چون بقول آن ملعون باین امر شنیع
 عمل نمودند موافق افتاده و وجع بیک مرتبه تسکین یافته و راحتی
 پیدا شده * بفاصل آن هر روز دو جوان مظلوم بقتل ییاد آن ظالم
 بقتل رسیده مغز سر ایشان دواي آن درد بیدرمان میشده * و چند
 مدت این ظلم و ستم و این قاعده تا فرجام در میانه خاص و عام شایع
 میبوده و شخصی که بر سر مقتولان موکل بوده بغایت مرد کریم
 طبع رحیم و سلیم القلب بوده. از این اوضاع نا پسند متحسر و متالم
 گشته * هر روز يك شخصی را بقتل آورده مغز سر کوفسند
 داخل مغز او مینمود * و شخص دیگر را پنهانی آزاد میکرد بدان
 شرط که ترك اوطان نموده در قلال جبال که اصلاً آثار آبادانی
 و علامت معموری نداشته باشد توطن کرده ساکن باشند آهسته
 آهسته جمعی کثیر از مردم هر دیار بزبان مختلف در يك محل و مکان
 مجتمع گشته و ازدواج نموده * اولاد و اتباع و احفاد ایشان
 زیاده گشته آن گروه را کرد^(۱) لقب کردند * و چون مدت مدید

(۱) شعب کبیر من أقدم الشعوب الآرية الاسیوية تتألف من أربعة
 عناصر کرمانج ولر وکهر وکوران و هم الآن سكان الولايات العثمانية الشرقية

و عهد بعید از اختلاط مردمان و تردد بلدان معرض و متوحش بودند برای خود لسانی و اوضاعی پیدا کرده در جنگل و جبال در میانه ییشه و قلال آثار عمارت و زراعت و آبادانی کردند و بعضی از ایشان صاحب اموال و اغنام گشته بصحاری و بیابانها متفرق شدند * و بروایتی از وفور شجاعت و تهور که لازمه ذات این طایفه است ملقب بکرد گشتند و بقول بعضی^(۱) از حکما که گفته اند (الا کرد طائفة من الجن) کشف الله عنهم الغطاء *

و غربی ایران و شمالی العراق با کثرية ساحقة و فی بلاد اخرى مجاورة بالاقلیة .
 (۱) (قوله و بقول بعضی از حکماء که گفته اند الا کرد طائفة من الجن الخ)
 هذا مبني على ما هو المشهور من أن الجن والشیاطین أرواح مجردة قائمة بذاتها تصدر منها الأفعال بدون قیامها بالمادة * وهذا باطل لما سیتلی عليك عقلا و قفلا . اما قفلا فقد قل ابن مسكويه فی الصفحة الرابعة من المجلد الأول من تجارب الامم عند ذكر محاسن سياسة الملك (أوشهنج) . و كان من حسن سياسته أن نفى أهل الفساد والدعارة من البلدان الى البرارى وأجأهم الى رؤس الجبال وجزائر البحار وظهر منهم الممالك وستخدم من كان يستصلحه منهم وسامهم الشیاطین و العفاريت . ثم ذكر أيضاً حسن سياسة ولده طهممرت . وقال سلك سيرة جده الى قوله . وطلب الدعار و نفی الشیاطین اعني الاشرار . انتهى نص عبارة ابن مسكويه الصريحة بأن الشیاطین عبارة عن النفوس الشريرة و موضوعة لهما لا للأرواح المجردة * واما عقلا . فقد قال استاذنا العلامة أبو الفضائل الجرفادقانی فی كتاب درر البهية فی جواب

وبروایت برخی از مؤرخان دیو با انسان ازدواج کرده طایفه
اگراد از ایشان پیدا شده * العلم عند الله على كل تقدير *

الأسئلة الهندية في صفحة (٢٢) في جواب سؤال معنى مناظرة الملائكة
مع الله تعالى في استخلاف آدم . ان هذه المسئلة لها ارتباط كلى بمسئلة
معرفة الأرواح المجردة ، والنفوس الفلكية وفهم معنى تجردها الذاتى عن المواد
واحتماجها الفعلى اليها . وليعلم أولا أن الفلاسفة والمحققين من أهل العلم عرفوا
الروح ووصفوها بمحدود وتعريفات شتى أحسنها وأتقنها وأبينها للمراد (انها
جوهر مجرد مفارق عن المادة ذاتا لأفعلا) الى قوله فيعرف من هذا الحد أن الروح
من حيث الذات مبين عن المادة . والماديات فلا توصف باوصافها من قبيل
الخروج والدخول والتحبيز والحلول والمواجهة والاستدبار والتحرك والاستقرار
فلا تدرك بالابصار ولا بغيرها من الحواس ومحتاج الى المادة في كل الافعال
وغير مفارق عنها في جميع الأحوال إذ لا يتصور التعطيل فلا يمكن أن يتصور
منها فعل إلا بها . ولا يعقل أن يظهر منها أثر إلا بآليتها . مثالا لا يعقل أن
تصدر أفعال الرؤية والاستماع والكتابة والتفكر منها الا بآلية العين والأذن
واليد والدماغ . وهلم جرا . ولا فرق في هذه الاوصاف بين الأرواح القدسية
الفلكية والناطقة البشرية والحساسة الحيوانية والسافاة الشيطانية فان هذه
كلها اعتبارات واطلاقات بحسب الآثار والاصناف والمملكات لا بحسب
التجرد الذاتى والاحتياج الفعلى . والى هذه النكتة التى غفل عنها الاكثرون
اشير فى الآية الكريمة . (ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم
ما يلبسون) فان التائبين فى مفاوز الأوهام والغافلين عن حقائق ما وعد به

وطايفه اكراد چهار قسم است وزبان وآداب ايشان مغاير
يكديكر است (أول) كرمانج (دويم) لر (سيم) كلهر (چهارم)

المليك العلام لما رؤا في الكتب السماوية وخصوصاً الانجيل ان السيد الرسول
أو الرب المزمع للنزول . يأتي وبين يديه قبيل من الملائكة المقر بين وينزل
ومعه جنود من الملائكة العالين وينصر بلفيف من المسومين والمردفين . فلما
ظهر الرسول المكرم صلى الله عليه وسلم رأوه رجالاً بسيطاً يأكل الطعام . ويمشي
في الاسواق ويجالس الاعراب . ويجلس على التراب فلا ملائكة تطير حول
رأسه . ولا جنوداً من الأرواح المزعومة الموهومة تمشي من قدماه وخلفه
انتقدوا على الرسول بعدم تحقق النزول بفقدان شرط غير معقول . فنادوا
واسهبوا وصخبوا واطنبوا (وقالوا ما لهذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في
الاسواق لولا أنزل اليه ملك فيكون معه نذيراً) فانزلات الآية المذكورة
سابقاً تبكيئاً وافحاماً لهم ودحضاً لحججهم ودفعلاً وهامهم مشعرة بأن الروح
لا تتمجلى إلا في الصورة البشرية والملك لا ينزل إلا بالهيئة الجامعة الانسانية
يعنى الجوهر المجرد لا يعقل أن يؤثر إلا بالية الابدان فالملك اذا نزل ليس
إلا انسان . الى قوله فلا انسان هو المقصود من أمثال هذه الاسماء والصفات
والباقي أوهام وأحلام . الى قوله نعم كثيراً ما حاول بعض الفلاسفة ان يثبتوا
عقولا مجردة على الاطلاق مبينة عن المواد من حيث الذات والفعل الا أنه
كبا في انبائها جواد براهينهم ونسكت أعلام أدلتهم فقالوا وأطالوا واكثروا
وأطنبوا وما أتوا بشئ* . الى قوله قدس الله روحه . وقد علم أولوا النهي ان
الله تبارك وتعالى خلق في العالم بحكمته البالغة وقدرته الحيطه قوتين متضادتين

کوران * وابتدای ولایت کردستان از کنار دریای هرمز^(۱)
 است که بر ساحل دریای هند^(۲) واقع شده و از آنجا بخط
 مستقیم کشیده می آید تا بولایت ملاطیه^(۳) و مرعش^(۴) منتهی
 میگردود و در جانب شمالی این خط ولایت فارس^(۵) و عراق عجم^(۶)

و روحین متباینین . الاولی الروح القدسی فاعل الخیر و مفیض الرحمة و ملهم
 السداد و الحکمة * و عبر عنه الانبیاء بحیریل و روح الامین و الفلاسفة بالروح
 العلوی أو العقل السکلی و الصادر الاول و النفس الفلکیة و أمثالها . و الثانية
 الروح الشریر . فاعل الشر و منیر النقمة و ملهم الزلة و الضلالة . و عبر عنه
 الانبیاء بشیطان و ابلیس و فی الانجیل بالوحش الهائل و التنین السکبر .
 و الفلاسفة بالروح السفلی و النفس المطلق انتهى *

و قد اتضح مما ذکر معنی الشیاطین و الجن و بطلان قول بعض الحکماء
 (الا کراد طائفة من الجن الخ) فهم کسائر البشر فیهم الاخیار و الاشرار . بل
 لو راجعنا التاریخ لوجدنا انه قد ظهر فی الا کراد کثیر من الملوک العادین أمثال
 السلطان صلاح الدین و العلماء العاملین و الاولیاء الصالحین مما یطول ذکرهم
 و اما تفصیل نسب الا کراد فسیأتی ذکرها فی المقدمة فرج الله زکی
 السکر دی

(۱) و هو الخلیج الفارسی حیث لا یزال المضیق الموجود به یسمى بوغاز هرمز

(۲) هو البحر المحیط الهندی (۳) مدینة فی ولایة خربوط بکردستان

الشمالی (۴) بلدة کبیرة بشمالی حلب و جنوبی الاناضول

(۵) اقلیم کبیر بجنوبی بلاد ایران مرکزها شیراز (۶) و یقال لها

وآذربایجان^(۱) وارمن صغری وارمن کبری است^(۲) و طرف
جنوبی او عراق عرب^(۳) و موصل^(۴) و دیار بکرا افتاده *
و شعبات این طائفه از اقدای ولایت مشرق تا بنهایت دیار
مغرب رسیده و اکثر این طائفه شجیع و متهور و با مروت و سخی
و متکبر و با غیرت می باشند چنانچه از کمال تهور و شجاعت و کثرت
مردانکی و غیرت اسم دزدی و قطاع الطریق بر خود می نهند و در
این وادی سر بازی کرده خود را بکشتن میدهند و دست کدایی
بجهت يك نان بدونان و لثمان دراز نمی کنند * و از مضمون
بلاغت مشحون این بیت اندیشه ندارند * ﴿ بیت ﴾

بلاد الجبل وهي إحدى مقاطعات بلاد ایران المتاخمة للعراق العربي
(۱) إحدى الولايات الإيرانية الشمالية مركزها مدينة تبريز الشهيرة
(۲) أرمينية الصغرى هي البلاد المسماة بولاية اذنه « كلينكا » وأرمينية
الكبرى كانت تطلق على البلاد المحصورة فيما بين بحيرة وان من الشمال وبين
جبال القفقاس وعاصمتها مدينة اران ويسمى الآن « آريفان »
(۳) إقليم كبير في غرب جنوبی بلاد ایران يشمل الآن ولايتی بغداد
وبصره يبتدأ من الشمال من بلدة تكريت وجبال حمرين وينتهي في بحر
فارس عند مصب شط العرب ومقاطعة الحسا (۴) مقاطعة كبير بشمالی
العراق . مركزها مدينة الموصل سميت بذلك لانها توصل بين البلاد العربية
وكرديستان الشمالية * وهي على نهر الدجلة * م . عوفی

دست دراز از پی یک حبه سیم به که به بوند بدانکی ونیم
و بمقتضای (من تفکر فی العواقب لم یشجع) در اکثر
امور دنیوی و شغل مهمات و معاملات آن بی فکر و بی تأمل اند*
و بالتمام طوایف اکراد شافعی مذهبند در شرایع اسلام و سنن حضرت
خیر الانام علیه الصلاة والسلام و متابعت صحب و خلفای عظام
و مطاوعت علماء کرام و ادای فرائض صلاة و زکوة و حج
و صیام جسد و جهد تمام و اقدام مالا کلام دارند مکر طایفه چند از
الوسات^(۱) که تابع مواصل و شام مثل طاسنی و خالدی^(۲) و بسیان
و بعضی از بختی و محمودی و دینبلی که مذهب یزیدی دارند^(۳) * و از

(۱) الوسات ، جمع اولوس و هو فی اللغة المغولایة و التركية القديمة بمعنى
العشيرة مثلاً عشيرة قاجار - الوس من اولوسات التركان الضاربة بشمالی ایران
(۲) اسم عشيرة فی ولاية بدلیس (۳) الیزیدية هم طائفة من
الاكراد من الوجهة العنصرية یقطنون جهات جبل سنجار و جزيرة ابن
عمر و حکاری بجنوبی رستان لایزید عدد هم الآن عن ما بقی الف نسمة
و هم مسلمون فی الظاهر الا أن لهم عقائد خاصة تخالف عقائد الجمهور من
المسلمین و سمو بالیزیدية نسبة الى یزید بن معاوية لانهم كانوا من
أنصار الامویین و علی ما یفهم من نص شرفنامه و من أقوال العارفين بتلك
الجهات و هؤلاء الناس ان عدة من قبائل الاكراد المشهورین بالشجاعة
و الفروسية هاجرت فی عهد الامویین الى جهات الشام اللاتحاق بخدمة
الخلفاء فاستوطنت هنالك مدة ثم عادت الى موطنهم الاصلی عند سقوط

جملة مریدان شیخ عدی^(۱) ابن المسافرند که یکی از تابعان خلفای سلسله مروانیه بوده^(۲) و خود را بدو منسوب ساخته اند* و اعتقاد باطل ایشان آنست که شیخ عدی که مرقد او در کوه لالش^(۳) من اعمال موصل دارد صوم و صلوة ما را در عهده خود گرفته در روز قیامت بی آنکه ما را در معرض عتاب و خطاب در آورند بیہشت خواهند برد و با علماء ظاهر بغض و عداوت بلا نہایت دارند* و اما در ولایت کردستان علی الخصوص در دیار عمادیه علماء و فضلاء بسیار است* در تحصیل علوم عقلیہ و تکمیل فنون تقلید بتخصیص حدیث و فقه و صرف و نحو و کلام و منطق و معانی و اکثر متداولات این علوم کمال اہتمام بجای می آورند و در مطالعہ جہد بسیار دارند و یحتمل کہ در بعضی علوم تالیفات و تصنیفات ہم داشته

دولة الامويين واعتصامهم مع اتباعهم بالجبال والبلاد الحصينة وهكذا المذهب السياسي أدى الى مذهب ديني مخالف لدين الجمهور من المسلمين (۱) هو الشيخ عدی بن المسافر الحکاري أحد المشايخ العظام المشهورين بالكرامات مؤسس الطريقة العدوية أخذها من المشايخ السادات عبد القادر الشهرزوري والجيلي وغيرهما توفي بجبال حکاری ودفن بضريح له في زاوية بناها لنفسه فيها سنة (۵۵۷) وكان ميلاده ببیت قار بجوار بعلبك . (۲) الخلفاء المروانية هم أحد عشرة من الخلفاء الامويين نسبة الى أولهم مروان بن الحکم (۳) أحد جبال حکاری م . عونی

باشند^(۱) اما شهرت ندارند و در مطالعه کد بسیار دارند و از فضایل و حیثیات رسمی و عرفی مثل شعر و انشا و حسن خط و طرز اختلاط که باعث تقرب حکام و سلاطین و سبب ازدیاد مناصب علیه که در نزد سلاطین ایران و پادشاهان توران میباشند چندان بهره ندارند و عوام الناس ایشان در حقوق و الدین و وظیفه اکرام الضیف و در مهمانداری و شرایط ایمان و طریق جانپساری و حق گذاری در راه ولی نعمت خود دید طولی دارند و ظاهر الفظ (کرد) تعبیر از صفت شجاعتست چرا که اکثر شجاعان روزگار و پهلوانان نامدار ازین طایفه برخاسته اند و لهذا پهلوان پیلتن و دلاور تهمتن رستم زال^(۲) که در ایام حکومت پادشاه کیقباد بوده^(۳) از

(۱) بل لهم مؤلفات شهيرة وآثار نفيسة أكثرها متداول بين الأيادی كالأحكام للآمدی الجاری تدریسه الآن فی الازهر وكافیة وشافیة لابن الحاجب المتداولین فی عموم البلاد وتاریخ ابن اسیر الجزری كذلك ومصطلحات ابن الصلاح وكشف الغمة فی مناقب الأئمة لعلى بن عيسى الأربلی فان هؤلاء المؤلفین كلهم من الأئمة المتقدمین من الأكراد* وأما المتأخرون منهم فكثيرون أيضاً مثل العلامة (الشیخ عبد القادر) المهاجر شارح تهذیب الكلام والعلامة الزهاوی والحیدری والبحوری والپنجویفی والبیثوشی وغيرهم ممن بطول ذكرهم (فرج الله ذکی الكردي)

(۲) أو رستم زابلی بطل ایران الشهیر (۳) مؤسس الاسرة السکیانیة الایرانیة وأول ملك من ملوکها م . عوفی

طایفه اکراد است * چون تولد او در سیستان بوده ^(۱) برستم زابلی اشتهار یافته و صاحب شاهنامه فردوسی طوسی رحمة الله علیه صفت او را (رستم کرد) کرده و در زمان ملوک عجم هرگز ابن انوشیروان سپهسالار نامداد و پهلوان روزگار بهرام چوین ^(۲) که در ترکستان ^(۳) و خراسان ^(۴) نشو و نما یافته و نسب ملوک کرت ^(۵) و پادشاهان غور ^(۶) بدو میرسد او نیز از طبقه اکراد است * و کرکین میلاد که بوفور شجاعت و فرط جلالت معروف و مشهور است کرد بوده * و الحال قریب چهارهزار سال است که اولاد و احفاد و امجاد او در ولایت لار ^(۷) باصر حکومت

-
- (۱) مقاطعة بجنوبی خراسان مقسومة الآن بین حکومتی ایران و افغان
 (۲) بهرام جوین أحد قواد هرمز الرابع من ملوک الساسان الایرانیین
 (۳) قطر شامع و اقلیم واسع فی آسیا الوسطی و هو المشهور بما وراء النهر
 فی کتب التاریخ القدیمة (۴) مقاطعة کبیرة ایران و الآن مقسومة بین
 حکومتی ایران و افغان (۵) الملوک الکرتیة هم الذین تولوا الملك فی
 جهات الغور و هرات و سیستان و بلوچستان بعد الدولة الایلخانیة بفرمان
 من منکواقان . أولهم ملک شمس الدین محمد تولى ولاية غورستان سنة (۶۴۳)
 (۶) هم السلاطین الذین تولوا السلطنة فی أفغانستان و خراسان و بلاد
 الغور (غزنه و هرات) فی منتصف القرن السادس أولهم علاء الدین حسن
 ابن حسین بن سام . (۷) ولاية لار . مقاطعة باقلیم فارس سابقا و تقع

باستقلال مبادرت میکنند که اصلاً تغییر و تبدیل در اوضاع حکومت ایشان نشده و گاهی صاحب خطبه و سکه بوده سلاطین ذی شوکت عجم باندک تقبیل و پیشکش راضی و متسلی گشته متعرض ولایت ایشان نشده اند* و مولانا تاج الدین السکردی^(۱) که در اوایل در بروسا^(۲) مدرس بود آخر وزیر اعظم اورخان کشته^(۳) بخیر الدین پاشا اشتها ریافت* و اعجوبه دوران و نادره زمان سر حلقه عاشقان جفا کیش و سر خیل وفا کیشان محنت اندیش*

متنوی

فی اقلیم کرمان الآن سمیت باسم المدينة التي هي مركز المقاطعة (۱) مولانا تاج الدین السکردی قل فی تاج التواریخ المولی تاج الدین السکردی هومن اعظم العلماء فی عصر السلطان اورخان العثماني أخذ العلوم من العلامة الارموی صاحب المطالع فاشتهر بنبوغه فی العلوم العقلية والنقلية حتی عینه السلطان اورخان مدرساً لمدرسة أزنيق الشهيرة حينذاك اه هذا ولم أعثر علی شیء یفید ان مولانا تاج الدین السکردی صار وزیراً للسلطین وانه اشتهر باسم خیر الدین پاشا . بل الذی یؤخذ من کتاب التاریخ المذكور هو ان الذی تعین وزیراً للسلطان اورخان العلامة خلیل الجندری الشهیر فی تواریخ التترک بجندری قره خلیل الذی هو أيضاً من اعظم علماء ذلك العصر حیث اشتهر بعد تولیه الوزارة باسم خیر الدین پاشا (۲) مدينة كبيرة فی غربی الانضول ومركز لولاية خداوندکار مشهورة بمصنوعاتھا الحریریة وحماماتها المعدنية الساخنة

(۳) هو ثاني السلاطین العثمانيين م . م . عونی

متواری راه دنوازی زنجیری کوی عشقبازی
 طبال نفیر آهنین کوس رهبان کلیسای افسوس
 کیخسرو بی کلاه و بی تخت دل خوش کن صد هزار بد بخت
 قانون مغنیان بغداد بیاع معاملان بیداد
 اعنی نهنگ دریای محنت و پلنگ کوهسار مشقت (فرهاد)^(۱)
 که در زمان خسرو^(۲) پرویز ظهور کرده از طایفه کلهر است
 و طوایف اکراد متابعت و مطاوعت همدیگر نمی کنند
 و اتفاق ندارند چنانچه جناب فضایل مآبی مولانا سعد الدین^(۳)
 که معلم پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان است * در
 تاریخ ترکی خود که وقایع آل عثمان را نوشته در آن تالیف داد
 سخن وردی داده و در صفت اکراد میگوید هر یک بدعوای
 انفراد رایت استبداد برافراشته اند و در قبال جبال باستقلال
 مجبول گشته بغیر از کلمه توحید در هیچ امور اتفاق ندارند *

(۱) بطل حکایه «فرهاد و شیرین» ایرانیه و رقیب خسرو پرویز عشیق شیرین
 الفاتنه . واسم أربعة من ملوک الاشکانین الابرانیین (۲) خسرو پرویز بن
 انوشروان العادل هو الثاني والعشرون من ملوک الساسان (۳) هو خواجه
 سعد الدین ابن حسین کان من رجال السلطان سلیم الاول و کان معلم السلطان
 مراد خان أيام أمارته علی منیساً سنة ۹۷۲ و تولى المشیخة الاسلامیة سنة ۱۰۰۶
 وهو صاحب کتاب تاج التواریخ التریکی المشهور بین التواریخ التریکی

و سبب تفاق این طایفه را چنین روایت می کنند که چون صیت و صدای نبوت محمدی و آوازه و کلبانک رسالت احمدی صلی الله علیه و سلم در اطراف و اکناف عالم غلغله افکند خواقین جهان و سلاطین عالیشان را داعیه آن شد که حلقه بندگی و مطاوعت آن سرور را در کوش کنند و غاشیه اطاعت و فرمان برداری آن مهتر بر دوش نهند (اوغوز خان)^(۱) که در آن زمان از عظمای سلاطین ترکستان بود از اعیان اکراد (بغدادی نام)^(۲) کریه منظر دیو پیکر زشت چهره سیه چرده را بطریق رسالت باستان اقبال آشیان خواجه کونین و سید ثقلین علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات ارسال نموده اظهار صفای عقیدت و خلوص طویت کرد چون ایلچی کریه منظر بنظر سعادت اثر حضرت خیر البشر درآمد از هیئت و ماهیت او متنفر و منزجر گشته از عشاير و قبایل او سوال فرمودند گفت از طایفه اکرادم * آنحضرت فرمودند که حق سبحانه و تعالی این طایفه را موفق باتفاق

بموجه تاریخی (۱) اوغوزخان هو من أقدم ملوک الترك بحسب الخرافات التاريخية والظاهر أنه من الرجال المتخیلین مثل جمشید عند ایرانیین و هرقل لدى اليونان و ذی القرنین عند العرب و يقال انه أبو الترك والتتر *

(۲) بغدادی او بغدادی نام او بغدادی نام لم نمر علی هذا الاسم فی کتب

التاریخ والتراجم ولا فی القوامیس والمعاجم م . عونی

نکرداند^(۱) والا عالمی در دست ایشان تباه خواهد شد دیگر از آن روز دولت عظمی و سلطنت کبری میسر این طایفه نشده مگر پنج گروه را که دعوی سلطنت و عروج نموده اند و گاهی سکه و خطبه هم بنام خود نموده و ایام سلطنتشان بقدری امتداد یافته که ذکر حالات هر یک از ایشان انشاء الله تعالی در محل خود مذکور خواهد شد * و چون در میانه طایفه (اکراد) فرمان فرمایی نافذ الحکم نیست اکثر سفاک و بی باک و خونریز می باشند چنانچه باندک جرایمی فساد بسیار میکنند و دیت نفس کامله بدختری یا اسبی یا دوسه راس چاروا معمول شده و دیت بمقط دست و پا و چشم و دندان چندان معتبر نیست *

اما بمقتضای سنت نبوی صلی الله علیه و سلم چهار زن بشکاح درمی آورند اگر قوت و قدرت داشته باشند چهار جاریه دیگر بدان ضم میکنند و بحکمت الهی اولاد و اتباع فراوان از ایشان پیدا میشود که اگر قتل یکدیگر در میانه ایشان نمی بود یحتمل که از کثرت اکراد قحط و غسلا در مملکت ایران بلکه در جمله جهان می افتاد و یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید * ﴿ نظم ﴾

(۱) هذه الرواية من الروایات الخرافية اذا لا نبیاء لا ينظرون الى الصورة بل الى السيرة فان وظيفتهم ارشاد الخلق الى الخالق والدعاء لهم لاعلمهم فرج الله ذی

آفرینش بطریقی که نهادست نکوست *

نظر هر که خطا دیدم از عین خطاست *
 در ما بین حکام کردستان آن کسانی که عشایر و قبایل ایشان
 بکثرت و قوتست آن حاکمان را بنام عشیرت میخوانند * مثل حکاری
 و سهران و بابان و اردلان * و حاکمانی که صاحب قلعه و قصبه اند
 موسوم بآن قلعه و قصبه شده اند چون حاکم حصنکیفا و حاکم
 بدلیس و جزیره و جزو و اکیل و علی هذا القیاس * و چون ولایت
 کردستان و لرستان و کوهستان و چنگکستانست در آنجا آنمقدار
 چیزی حاصل نمیشود که بخرج سکنه و متوطنانش وفا کند لاجرم
 نسبت بمردم ولایات دیگر طوایف اکثر اوقات بمشقت
 و ریاضت میکدراند و بی شایبه تکلف و اغایله تصلف فی نفسه طایفه
 قانعند چنانچه اکثر عوام الناس ایشان اوقات بنان جا و رس و ارزن
 میکدرانند و بطلب نان کندم و بهم رسانیدن مال و جاه بدر خانه
 ارباب دول و اصحاب امل نمیروند و سلاطین عظام و خواقین کرام
 نیز طمع در السکا و ولایت ایشان نمکرده محضاً به پیشکش
 و اطاعت و متابعت که بپجار و سفر ایشان حاضر باشند راضی
 گشته مقید بتسخیر نشده اند * و اگر احیاناً بعضی از سلاطین
 در فتح و تسخیر بلاد کردستان جد و جهد تمام نموده اند زحمت و مشقت
 مالا کلام کشیده اند * آخر الامر نادم و پشیمان شده باز بصاحبان

داده اند مثل ولایت کرjestان^(۱) و شکی^(۲) و شیروان^(۳) و طوالش^(۴) و کیلانات^(۵) و رستمدر^(۶) و مازندران^(۷) و استرآباد^(۸) که در شمال ایران و محاذی کردستان واقع شده * و اکثر ولایت کردستان داخل اقلیم ثالث و رابع است مگر قصبه چند از انتهای آن که حکما داخل اقلیم خامس شمرده اند * چون خامه راستی خرام بامداد مداد مشکین فام از تحریر مقدمه کتاب که موقوف علیه شروع در آن شیء است فارغ گردید بموجب قراری که در فهرست داده شده بر سر شرح حالات صحیفه اول در آمد

(مصرع) مقبول خاص و عام جهان باد * والسلام *

(۱) کرjestان اقلیم کبیر بجنوبی جبال القافقاس من الجهة الغربية علی شاطئ البحر الاسود مرکزها تفلیس وميناءها مدينة باطوم الشيرة

(۲) شکی بلدة باقليم کرjestان (۳) شیروان مقاطعة بحوالی أریوان بالقافقاس الجنوبي علی شرقی کرjestان (۴) طوالش بلد فی مقاطعة آذربيجان الفارسية أی فی جیلان القديمة نسبة الى قبيلة طالش الضاربة بها . (۵) کیلانات علمها کیلان التي هی مقاطعة بشمال ایران بجنوبی بحر القزوين وشرقی ولاية آذربيجان مرکزها مدينة رشت وميناءها الوحيدة علی البحر المذكور هی « انزلی » الشهيرة (۶) رستمدر ناحية واسعة بين مقاطعتی جیلان و مازندران (۷) مازندران اسم مقاطعة بشمالی ایران محصورة بين جبال البرز و بين بحر القزوين بشرقی ولاية کیلان (۸) استرآباد بلدة كبرى بشمالی ایران بشرقی ولاية

صحیفه اول

در ذکر ولات کردستان که علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان

ایشانرا داخل سلاطین نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

﴿فصل اول﴾

(در ذکر حکام دیار بکر و جزیره)

بر مرآت ضحای مهر تنویر دانشمندان صافی ضمیر صورت
این معنی عکس پذیر خواهد بود که اول کسی که از طایفه اکراد
در دیار بکر و جزیره دعوی سلطنت نموده و بمسند حکومت
متمکن گشته ﴿احمد بن مروالست﴾ و در زمان قادر عباسی^۱
کار و بار او عروج تمام یافته * چنانچه قادر او را ملقب بنصر الدوله
گردانید * مدت هشتاد سال زندگانی کرده * از آنجمله پنجاه
و دو سال بسطنت بلاد دیار بکر و جزیره در کمال تنعم و کامکاری
قیام نمود * ایاجی بسططان طغرل بیک^۲ ساجوقی ارسال نموده

مازندران و مرکز مقاطعة طبرستان (۱) هو القادر بالله احمد بن اسحق بن
المقندر بالله جعفر الخامس والعشرون من خلفاء العباسیین کان طول مدة
السلطان محمد والغزنوی خليفة توفی سنة ۴۲۲ (۲) هو طغرل بك بن میکائیل
ابن سلجوق مؤسس الدولة الساجوقية فی ایران حیث اتخذ أولا مدینة الری
عاصمة لها *

اظهار صفای نیت و خلوص طویت کرد * و از جمله تنسوقات که بدو فرستاده یکقطعه یاقوت بود که از سلاطین ^(۱) دیلمه بمبلغ خطیر خریده بود * و نخر الدوله ^(۲) بن جهریر که آخر وزیر خلفاء عباسیه شد و ابو القاسم مغربی ^(۳) نیز از جمله وزراء او بودند آخر در سنه ثلاث و خمسين و اربعماية باجل موعود در گذشت *

روایت است که سیمصد و شصت و شش جاریه محبوبه داشته که هر شب بایکی از ایشان معاشرت مینمود چنانچه در سالی دونوبت بایکی از ایشان مباشرت واقع نمیشده ﴿نصر بن نصر الدوله احمد﴾ بعد از فوت پدر متصدی امر حکومت گشته * بیست و یکسال تمام با تمام ابن جهریر و وزیر سلطنت نمود و میانه او و برادرش سعید محاربات واقع شده وی در میافارقین و سعید در آمد ^(۴)

(۱) سلاطین دیلمه هم ملوک آل بویه الذین أسسوا سلطنة اسلامیة کبری فی عهد الخلافة العباسیة فی ایران واتخذوا اصفهان عاصمة لدولتهم العظيمة
(۲) هو نخر الدولة أبو نصر الموصلی التغلبي المشهور بابن جهریر ولد بالموصل سنة ۳۹۸ و تولى الوزارة لامباسیین فی بغداد و لحکومة آل مروان السکریة بديار بکر و میافارقین (۳) أبو القاسم المغربي هو وزیر المالك شرف الدولة أحمد ملوک آل بویه توفی سنة ۴۱۸ عند أبي نصر بن مروان صاحب میافارقین (۴) آمد اسم المدينة المشهورة الآن بديار بکر و هی احدى مدن الجزيرة من الجهة الشمالية قال فی معجم البلدان « آمد » قلعة حصينة ومدينة رصينة محاطة بسور قديم متين

بجای پدر بحکومت نشستند * آخر در ذی الحجه سنه اثنین
 و سبعین و اربعه مائه وفات یافت ﴿ سعید بن نصر الدوله احمد ﴾ مدتها
 والی آمد بود و در باره فقرا وضعفا کمال شفقت و مرحمت بظهور
 میرسانید و رعیت و سپاهی در زمان او در مهاد امن و امان
 بودند * آخر در شهر سنه خمس و ستین و اربعه مائه فوت شد
 ﴿ منصور بن نصر بن نصر الدوله احمد ﴾ قائم مقام پدر شد آخر
 در جنک نخر الدوله بن جهیر وزیر شکست یافته * بعد از آن
 در دست جکرمش صاحب جیش موصل گرفتار گردید و او را
 در جزیره در خانه جهودی مقید داشته * در محرم سنه
 تسع و ثمانین و اربعه مائه وفات یافت و چهار نفر
 ازیشان نود و یک سال حکومت نمودند
 دولت آن طایفه بدو منقرض شد *

﴿ فصل دوم ﴾

(در ذکر حکام دینور و شهره زول که اشتهار دارند بحسنویه)

بر الواح ضمایر مستخبران احوال اوایل و اواخر و خواطر
 مهر گردار مستحفظان قضایای اکابر و اصاغر مختفی و مستتر نماید که

من اکبر مدن الجزیره کلها وأعظمها شأنًا . وهی الآن عاصمة کردستان
 الشمالی بترکیا *

حسنویه بن حسین باتفاق مؤرخان بارکن الدوله ^(۱) بن بویه دیلمی معاصر بوده و در زمان او کار و بار حسنویه عروج تمام یافته باوجود این که فران نعمت نموده بارکن الدوله طریقه عصیان اظهار کرده بنابراین او وزیر خود ابن العمید را ^(۲) بالشکر کران در شهر و رسته تسع و خمسين و ثلثمایه بر سر او فرستاده حسنویه کسان در میان انداخته آن لشکر را بصلح باز گردانید و گویند او را اموال و اسباب بی نهایه بوده * از آنجمله هر ساله مبلغ کلی در رضا حق سبحانه و تعالی تصدق نمودی * و وفات او در روز شنبه سیم شهر ربیع الاول سنه تسع و ستین و ثلثمایه واقع شده * بدر بن حسنویه * بعد از پدر بجای او مت رسید و در سنه ثمان و ثمانین و ثلثمایه عظیم الشان شده چنانچه از دیوان بغداد او را ناصر الدوله لقب نهادند و او از دینور تا اهواز ^(۳)

(۱) هو رکن الدولة حسن بن بویه ثانی ملوک آل بویه تولى السلطنة بعد أخيه عماد الدين علي بن بويه سنة ۶۳۸ باصنهان . (۲) ابن العمید هو أبو الفضل محمد بن حسین وزیر رکن الدولة بویه تولى الوزارة سنة ۳۲۸ من انبغ الكتاب والمفتشين حيث قال النعماني ان فن الانشاء ابتداء بعبد الحميد الكاتب وانتهى بابن العميد صاحب أى الوزير وكان أبوه كاتب نوح بن سامان والى خراسان (۳) اهواز مدينة بجنوب ايران من الجهة الغربية كانت فيما قبل مركز مقاطعة خوزستان وبجواره اطلال مدينة سوسة عاصمة الدولة الساسانية *

وخوزستان^(۱) و بروجرد^(۲) و اسد آباد^(۳) و نهاوند^(۴) از قلاع و جبال و صحاری آنجا را در تصرف داشت * آخر در سنه خمس و اربعه ماهه بر سر قلعه^(۵) کو سجد رفته * حسین بن منصور آنجا را محاصره کرده و چنان زمستان صعب روی داد که لشکرش هر چند خواستند که ترك محاصره نمایند تمکین نداد آخر بی تاب شد درین اثنا طایفه^(۶) از جوزقان^(۷) قصد او نموده بالضرورة فرار کرد * هلال بن بدر * میانه او و پدر چندان صفائی نبود هم در سنه خمس و اربعه ماهه در میان ایشان جنگ و محاربه واقع شده * آخر الامر هلال در جنگ نخر المالك وزیر در بغداد گرفتار گشته محبوس گردید و چون جلال الدوله^(۸) بن بهاء الدوله بن عضد الدوله بن رکن

(۱) خوزستان او عربستان . مقاطعة بمنتهی الجنوب الغربی من ایران مرکزها الآن شوستر و کان سابقا اهواز التي اسمها القديم سوسیه (۲) بروجرد بلدة واقعة على مسافة ۱۸ فرسخا من همدان ببلاد ایران مشهورة بفواکهها الكثيرة (۳) اسد آباد مقاطعة صغيرة بين همدان و لرستان واسم لمركز هذه المقاطعة (۴) نهاوند مدينة قديمة بهراق المعجم على مسافة ۶۰ كيلومترا بجنوبي همدان يبلغ تعداد سكانها ۵۰۰۰ نسمة الآن وكانت مدينة كبيرة بصدر الاسلام (۵) جوزقان أو جوزقان جيل من الاكراد يسكنون اطراف حلوان ينسب اليهم أبو عبد الله الحسين الجوزقاني واسم قرية من قرى همدان كما نص على ذلك في المعجم (۶) هو أبوطاهر فيروز خسر وشاه جلال الدوله بن

الدوله که در آن حین حاکم بغداد بود شنید که شمس الدوله بن نضر الدوله بن رکن الدوله حسن بن بویه صاحب همدان طمع در الحاکمی بدر کرده هلال را از قید بیرون آورد بالشکر واسلحه معاونت نموده اورا روانه الکاء موروئی ساخت * میانه او و شمس الدوله در ذی الحجه سنهٔ خمس و اربعه ماه جنک عظیم واقع شده هلال در آن معرکه تاب لمده تیغ شمس الدوله نیاورده در افق زوال بدست دایران خون آشام قتال بشام ادبار رسید ﴿ طاهر بن هلال ﴾ هنوز پدرش در شهره زول مقید بود که او از هراس جسد خود بد اینجا پناه برده بود * بعد از چند وقت بر سر الکاء جد آمده بر دست شمس الدوله گرفتار گشته در سنهٔ ست و اربعه ماه خلاص شده و هم در آن سال در دست ابو الشولک بقتل رسید ﴿ بدر بن طاهر بن هلال ﴾ در سنهٔ ثمان و ثمانین و اربعه ماه بحکم ابراهیم نیال حاکم باستقلال قوش^(۱) و دینور گردید ﴿ ابو الفتح محمد بن عیسار ﴾ مدت بیست سال در حلوان^(۲) حکومت کرد * در شهر سنهٔ احدی

بهاء الدوله بن عضد الدوله بن رکن الدوله ثالث انجال والده والرابع عشر من ملوک آل بویه تولى السلطنة ببغداد سنة ٤١٨ بدلا عن أخيه کایجار بن سلطان الدوله الذى نارا لترك عليه غلاموه (١) تومش مقاطعة شمالی ایران علی سفح جبال طبرستان مرکزها الآن بلدة دامغان (والظاهر ان هذا ليس غرض المؤلف هنا) (٢) حلوان بلدة قديمة على مسافة ١٩٠ كيلومترا بالشمال الشرقى من بغداد

و اربعمايه از دار فنا بدار بقار حلت نمود و او از قبیلهٔ اکراد دیگر است از نبار و نتایج حسنویه نیست * اما مؤرخان او را نیز از جملهٔ حکام دینور و شهره زول عد کرده اند و دارالملکش قومش ^(۱) و شهره زول بوده ﴿ ابو الشوک بن محمد بن عیار ﴾ لقبش حسام الدولة است * در سنه احدی و عشرين و اربعمايه بر ولایت قوما استیلا یافت و پیوسته میان او و برا دران نزاع بود آخر در سنه سبع و ثلاثین و اربعمايه در گذشت ﴿ مهمل ﴾ برادرش المسکنی بابو المجد در سنه اثنی و اربعین و اربعمايه بخدمت طغرل یسک سلجوقی رفته بابت خلاص برادرش سرخاب که محبوس بود سعی بلیغ کرده التماس او بغزاجیت مقرون گردید ﴿ سرخاب بن محمد ﴾ بعد از خلاص از قید طغرل یسک بحکومت ماهکی رفته اوقات در آنجا بسر می برد و قبل ازین بنا برفته انکیزی اقوامش او را در سنه تسع و ثلاثین و اربعمايه گرفته به نزد ابراهیم نیال ^(۲) بردند * ابراهیم یسک چشم او را از نور بصر عاطل ساخت

على الطريق الموصل الى کرمانشاه و واقعة على احدی و روافد نهر الدياله مشهورة بمحارباتها الکبریّية (۱) و فی نسخة أخرى قوماش و الظاهر هی نفس قومش المتقدم ذکرها (۲) هو ابراهیم نیال أو ابراهیم اینال الأخ الصغیر لطرغل بك الساجوقی مؤسس الدولة السلجوقية بفارس * نار علی أخیه بجهة همدان سنة ٤٥٠ * قتل هو و تشنت جماعة *

﴿ سعدی بن ابو الشوك ﴾ بدست عمش سرخاب گرفتار شده در قلعه او محبوس بود تا آنکه ابو العسکر ولد سرخاب او را بعد از واقعه پدر خلاص کرد و او در سنه اربع واربعمین واربعمایه بالشکر کران از جانب طغرل بیک بمراق عرب رفته عم خود مهمل را بگرفت ﴿ سرخاب بن بدر بن مهمل ﴾ المکنی بابی الفوارس المعروف بابن ابی الشوك مدتی والی ولایت شهره زول و قوما بود در شهر سنه خمس و تسعین واربعمایه بر قلعه جقند کان که مدتی بود از تصرف ایشان بدر رفته بود دست یافت و او را اموال و اسباب بی نهایت بود * و فاتی در شوال سنه خمسهایه واقع شد ﴿ ابو المنصور ﴾ بعد از پدر بحکومت رسید و مدت صد و سی سال امارت در آن دودمان بود *

— فصل سیم —

(در ذکر حکام فضالویه که اشتها دارند بلر بزرک)
در زبدة التواریخ^(۱) مذکور است که اطلاق لر بر آن قوم بوجهی گویند

(۱) زبدة التواریخ ثلاثة اثنان منها بالفارسية والثالث بالتركية . الاول لنور الدین لطف الله المروی الشهیر بحافظ ابر المتوفی سنة ۸۳۴ الفه لبايسنقر مرزا والثانی لأبی القاسم جمال الدین محمد بن علی الکاشی المتوفی سنة ۸۳۶

بدان واسطه است که در ولایت مانرود قریه ایست که او را کرد خوانند و در آن حدود در بندیست که آنرا بزبان لری کول خوانند * در آن در بند موضع است که آنرا لر گویند و چون در اصل ایشان از آن موضع برخاسته اند ایشانرا لران گفته اند و درین باب چند روایت دیگر نیز نقل گنمند و چون باعتقاد فقیر اقوال ضعیف بود درین نسخه رقم نمود * و ولایت لرستان دو قسم است لر بزرگ و لر کوچک باعتبار آنکه دو برادر در قریب سنه ثلثمایه هجری معاصر یکدیگر حاکم آنجا بوده اند حاکم لر بزرگ بدر نام داشته و حاکم لر کوچک ابو منصور و مدت دراز بدر در حکومت روزگار گذرانید و چون او در گذشت حکومت به پسر زاده اش نصیر الدین محمد بن هلال بن بدر رسید او منصب وزارت خود را بمحمد خورشید مفوض گردانید * و در شهر سنه خمسایه قریب چهار صد ^(۱) خانه وار کرد از جبل السحاق ^(۲) شام که ایشانرا با مهتر قوم خود نزاعی افتاده بود جلاء وطن اختیار کرده بلرستان آمدند و بر سبیل رعیتی در خیل احفاد محمد خورشید

وَأَمَّا الثَّالِثُ فَلَمَوْلَى مِصْطَفَى افندی بن ابراهیم الرومی الشهیر بصافی کتبه ذیلا علی التاریخ الترکی المسمی بتاج التواریخ بامر السلطان احمد و بلغ الی سنة ۱۰۲۴ (۱) و فی نسخه آخری (صد .) بدل چهار صد (۲) جبل السحاق اسم للجبل والمهضبة الواقعة فی غربی حاب بجوار اسکندرونه

نزول نمودند* روزی نبیره محمد خورشید که وزیر مملکت بود
و کردان در حشم او بودند ایشانرا طلب داشته ضیافتی نمود و در
وقت کشیدن آش کله کاوی در پیش ابو الحسن فضلی که
رئیس ایشان بود نهادند آنرا بفال نیکو گرفته با تا بعاش گفت
ما سردار این قوم خواهیم شد* ابو الحسن پسری داشت علی نام
روزی بشکار رفت سکی با خود همراه داشت جمعی در راه دو باز
خورده مناقشه دست داد و آنجماعت چندان علی را لت زدند که
بیهوش افتاد و بمظنه آنکه مرده است از پایش کشیده بغاری
انداختند* و سگ علی در عقب آن قوم شتافته چون شب در آمد
و همه بخواب رفتند خایه مهتر آن قوم بخایید تا بمرد و سگ بخانه
خویش باز گشته چون نوکران علی دهن سگ را خون آلود دیدند
دانستند که واقعه پیش آمده* سگ روی براه آورده ایشان از پی
او روان شدند تا بدان غار رسیدند که علی افتاده بود او را برداشته
بخانه آوردند و علاج کردند تا صحت یافت* چون علی در گذشت
پسرش محمد بن محمدت ساغریان^(۱) که در آن وقت در فارس حاکم
بودند اما هنوز اسم پادشاهی نداشتند شتافت و بواسطه شجاعت
بغایت معتبر گشت* و بعد از فوت وی ولدش ابوطاهر که جوانی

(۱) ساغر اسم لثلاثه من سلاجقة ایران* اولهم جدانا بك سمنقر بن
مودود مؤسس الحكومة السلجوقية بإيران وتسمى أيضا سلغرية و سلغریان .

بود شجاعت آثار ملازمت اتابك^(۱) سنقر اختیار کرد * در آن وقت اتابك سنقر با حکام شبانکاره مخالفت مینمود * ابوطاهر را با سپاهی کران بمدد ایشان فرستاد * ابوطاهر بر مخالفان ظفر یافته دوستکام بفارس معاودت نمود * اتابك سنقر او را تحسین نموده گفت از من چیزی طلب نمای * ابوطاهر يك مراسب خاصه التماس نمود اتابك سنقر مائتمس او را مبذول داشته گفت چیزی دیگر طلب کن ابوطاهر داغ اتابکی در خواست نمود * این التماس او نیز با جابت مقرون گشته * اتابك فرمود التماس دگر کن ابوطاهر گفت اگر اجازت باشد بلرستان روم آن ولایت را جهت اتابك مستخلص گردانم * اتابك این سخن را نیز بسمع رضا اصفا کرده لشکر کران مصحوب او روانه لرستان گردانید ﴿ ابوطاهر بن محمد بن علی بن ابوالحسن فضاوی ﴾ چون بامداد اتابك سنقر مستظهر گشته بحدود لرستان رسید بصاح و بجنك و لطف و عنف بر آن دیار مستولی گردید و هوس استقلال در دماغش جای گرفته حکم فرمود که مردم او را اتابك کویند * فرزندانش نیز همین سنت مرعی داشته * برین تقدیر ابوطاهر و فرزندانش

(۱) اتابك سنقر هو سنقر بن وودود بن ساغر مؤسس دولة الانابكية السلجوقية بفارس سنة ۵۴۳ کان من امراء السلطان مسعود السلجوقی استمرت حکومتهم بفارس الى سنة ۶۶۲ مدة ۱۲۰ عاما وعدد ملوکهم ۱۰ *

اتابكان جعلی باشند نه واقعی چه اتابكان حقیقی جمعی از امرای سرحد
 بوده اند که ملوك سلجوقیه فرزندان خود را بدیشان می سپرده اند
 و آن شهزاده كان ایشان را اتابك می گفته اند * یعنی پدر میر
 منزلت * القصه چون لرستان بجز تسخیر ابو طاهر در آمد در سینه
 خمین و خمسایه با اتابك سنقر که تربیت کرده ابوود مخالفه نموده
 بعد از آن مدتی از روی استقلال حکومت کرده عاقبت روی
 بعالم عقبی آورده * پنج پسر بیادکار گذاشت (اول) هزار آسف
 (دویم) بهمن (سیم) عماد الدین پهلوان (چهارم) نصره الدین
 ایلوا کوش (پنجم) قزل اتابك هزار آسف بحکم وصیت ابوی و با اتفاق
 برادران و اعیان حاکم با استقلال لرستان گشت و در عهد او مملکت
 لران رشك خلد جنان شد * بنابر آن اقوام بسیار از جبل السماق
 شام بدو پیوستند چون گروه عقیلی از نسل عتیل بن ابی طالب
 و طایفه هاشمی از نسل هاشم بن عبدمناف و دیگر طوایف متفرق
 چون ^(۱) استرکی ^(۲) و ^(۳) ماکویه ^(۴) و ^(۵) بختیاری و جوانکی
 و ^(۶) و ^(۷) زامدیان و ^(۸) و ^(۹) علانی و ^(۱۰) لوتوند و ^(۱۱) و ^(۱۲) و ^(۱۳) و ^(۱۴) و ^(۱۵) و ^(۱۶) و ^(۱۷) و ^(۱۸) و ^(۱۹) و ^(۲۰) و ^(۲۱) و ^(۲۲) و ^(۲۳) و ^(۲۴) و ^(۲۵) و ^(۲۶) و ^(۲۷) و ^(۲۸) و ^(۲۹) و ^(۳۰) و ^(۳۱) و ^(۳۲) و ^(۳۳) و ^(۳۴) و ^(۳۵) و ^(۳۶) و ^(۳۷) و ^(۳۸) و ^(۳۹) و ^(۴۰) و ^(۴۱) و ^(۴۲) و ^(۴۳) و ^(۴۴) و ^(۴۵) و ^(۴۶) و ^(۴۷) و ^(۴۸) و ^(۴۹) و ^(۵۰) و ^(۵۱) و ^(۵۲) و ^(۵۳) و ^(۵۴) و ^(۵۵) و ^(۵۶) و ^(۵۷) و ^(۵۸) و ^(۵۹) و ^(۶۰) و ^(۶۱) و ^(۶۲) و ^(۶۳) و ^(۶۴) و ^(۶۵) و ^(۶۶) و ^(۶۷) و ^(۶۸) و ^(۶۹) و ^(۷۰) و ^(۷۱) و ^(۷۲) و ^(۷۳) و ^(۷۴) و ^(۷۵) و ^(۷۶) و ^(۷۷) و ^(۷۸) و ^(۷۹) و ^(۸۰) و ^(۸۱) و ^(۸۲) و ^(۸۳) و ^(۸۴) و ^(۸۵) و ^(۸۶) و ^(۸۷) و ^(۸۸) و ^(۸۹) و ^(۹۰) و ^(۹۱) و ^(۹۲) و ^(۹۳) و ^(۹۴) و ^(۹۵) و ^(۹۶) و ^(۹۷) و ^(۹۸) و ^(۹۹) و ^(۱۰۰)

که انساب ایشان معلوم نیست* چون این جماعت بهزار اسف و برادران پیوستند ایشانرا قوت و شوکت زیاده شده شولستان را نیز بتحت تصرف در آورده کار هزار اسف عروجی تمام یافته* هر موضعی که قابل عمارت و زراعت دید دهها ساخت و درو مردمان نشانده و هیچ محل را از لرستان و شولستان نامزروع نکذاشت و ابواب عدل و احسان بر روی برایا و رعایا کشود و خلیفه بغداد جهت او منشور و خلعت فرستاد* و چون پیک اجل در رسید روی بجهان جاودانی آورد ﴿ اتابك تكاه بن هزار اسف ﴾ که نسب ما درش بساغریان میرسید بعد از وفات پدر برمسند شهریاری نشست و چون خبر وفات هزار اسب بفارس رسید اتابك^(۱) سعد ساغری بنابر کلدورقی که از وی و پدرش در خاطر داشت سه نوبت لشکر بدان دیار فرسناد و در تمامی آن معارك تكاه ظفر یافت در سینه خمس و خمسين و ستمایه که هلا کوخان متوجه بغداد بود تكاه بطریق مطاوعت بنخدمت هلا کوخان^(۲)

(۱) اتابك سعد ساغری ، هو سعد بن أبي بكر سابع الملوك الانابكیة بفارس تولى الملك وهو صغير تحت وصاية والدته تركان خاتون التي ارادت الانفراد بالملك بعد وفاة ابنها المذكور فخار بها محمد شاه (۲) هلا کوخان بن تولى خان بن جنكيز خان مؤسس الدولة الاياخانية الحاكمة بایران تمین من قبل أخيه (منكوق آن) الجالس على عرش الجنكيز لاجتياح غربی آسیا

رفته هلا کو اورا در تومان کیتموقا نوین جای داد* و بعد از فتح بغداد بسمع هلا کو خان رسید که تکه برقتل خلیفه و شکست اهل اسلام تأسف و تحسر میخورد* و هلا کو ازین معنی رنجیده قصد تکه نمود* و از اندیشه هلا کو خان خبردار گشته بی رخصت عنان عزیمت بلرستان تافت و هلا کو خان کیتموقا نوین را با امرای دیگر بکوفتن تکه بجانب لرستان ارسال داشت و ایشان برادر تکه الب ارغون را ^(۱) که متوجه آورد و بود در اثنای راه گرفته بند کرده بدان ولایت در آمدند* تکه تاب مقاومت ایشان نیاورده در قلعه مانخت ^(۲) تحصن نموده* امرا هر چند بوعده و وعید او را مستظهر و مستمال گردانیده دلالت آمدن کردند فایده بر آن مترتب نشد* آخر الامر هلا کو خان انکشتار خود را بطریق زینهار و امان بنزد او فرستاده تکه بآن اعتماد کرده از حصار بیرون آمده امرا او را در تبریز ^(۳) بخدمت هلا کو خان

سنة ۶۵۲ فاجتاز نهر الجیحون الى ايران وقضى على دولة ملاحدة الاسماعيلية وأطلق نصير الدين الطوسي الذي كان في سجندة واتخذ وزيراً له وهو الذي أشار عليه بفتح بغداد (۱) هو شمس الدين الب ارغون رابع الملوك الاتابكية الحاكمة بلرستان الكبير. أولهم ابوطاهر بن محمد الذي نال لقب الاتابكية من اتابك سنقر الآنف ذكره أيام ما كان أحد امرائه فانس الامارة بلرستان سنة ۵۴۵ وعدد ملوکهم ۹ آخرهم مظفر الدين افراسياب* (۲) تبریز، مدینة شهيرة بالشمال الغربي من بلاد ايران ومركز مقاطعة

آوردند بعد از پرسیدن پرغو وثبوت کنه او را بقتل آورده مردمان
 او نعلش را پنهانی بلرستان بردند و درقریه زرده^(۱) بجاك سپردند
 ﴿اتابك شمس الدين الب ارغون﴾ چون برادرش بعز شهادت
 وسيد تفويض حكومت لرستان بموجب فرمان هلاكوخان بدو
 ارزانی شد مدت پانزده سال بعدل و داد آن ولایت را معمور
 و آبادان ساخت بوقت حلول اجل طبیعی علم حكومت بعالم
 آخرت برافراشت * وازو دو پسر ماند يوسف شاه و عمادالدین پهلوان
 ﴿اتابك يوسف شاه بن الب ارغون﴾ بعد از فوت پدر بفرمان ابقاخان^(۲)
 بن هلاكوخان حاكم لرستان شد و او پیوسته با دویست سوار
 ملازم درگاه ابقاخان بن هلاكوخان می بود نو ابانش بضبط
 مملكت و حفظ ولایت قیام می کردند * و اتابك يوسف شاه
 در بعضی معارك و اسفار نسبت با ابقاخان خدمات پسندیده بجا

آذر بیجان الا برانیة یبلغ سكانها ۱۷۰ الف و كانت مدينة كبيرة زاهية
 زاهرة بالسكان والعلوم حتی فی زمن المغولین غیر آن الخراب خیم علیها ابتداء
 من تصادم العثمانيين والصفویین عدة مرات بها (۱) اودزوه ، دروه ،
 كما وردتا فی نسختین خطیتین (۲) ابقاخان بن هلاكوخان ، تولى السلطنة
 بمراغه بدل أخیه الذى مات سنة ۶۶۳ كان أحسن من والده ثم توفى سنة
 ۶۸۱ بهمدان مسموما فتولى مكانه اخوه احمد خان بمراغه وهو الذى تزوج
 بنت قیصر القسطنطينية التى كان طلبها والده هلاكو قبل وفاته م . عوفى *

آورده * منظور نظر عنایت والتفات کشت وایالت خوزستان وکو هکیلویه و شهر فیروزان و جربادقان^(۱) نیز تعلق بوی گرفت چون ابقاخان وفات یافت اتابک در ملازمت احمد خان^(۲) بسر می برد بعد از شهادت احمد خان ارغون نیز نسبت بیوسفشاه طریق التفات مسلوک میداشت و او را با صفهان^(۳) فرستاد که خواجه شمس الدین^(۴) محمد صاحب دیوان را باردو آورد و او در راه که

(۱) جربادقان ، بلدة بجوار همدان من جهة اصفهان و کنذا قصبه طبرستان بین استراباد و بین جرجان (۲) احمد خان هو السلطان احمد خان بن هلاکوخان بن چنگیزخان * تولى السلطنة بعد وفاة أخيه ابقاخان سنة ۶۸۱ و كان اسمه نكودار قبل ان يظهر اسلامه و يشجع اتباعه على اعتناق الديانة الاسلامية مما أدى اخيراً الى نفور انتمرنه و محاولتهم تولية ارغون خان بن ابقاخان بدله بعد محاربة طويلة قتل باحدى الممارك النورية (۳) اصفهان ، مدينة شهيرة و مركز للمقاطعة المسماة باسمها ببلاد ايران على مسافة ۳۳۵ كيلومتر من جنوبي طهران و يمثل هذه المسافة تبعد عن خليج فارس و هى واقعة بهضبة لطيفة على نهر زندردود . و اتخذت عاصمة مرارا عديدة لدول متعددة و يقال أنها محرفة عن كلمة سپاهان لكونها بادى الامر و العساكر السوارية و مذکور بجغرافية بطليموس بعنوان « اصبدانه » (۴) خواجه شمس الدین محمد صاحب الديوان هو الوزير الشهير الذى تولى الوزارة ۳۰ عاما بعد هلاکوخان و ابنیه ابقاخان و السلطان احمد من الملوك الايلخانية . قتل هو بتبريز مع أربعة من

خواجه متوجه اردو بود بدو رسیده هر دو باتفاق بار دو رسیدند
 وارغون خان خواجه را بدرجه شهادت فايز گردانید و یکی از فضلا
 در مرثیه وی گوید (نظم)

از رفتن شمس از شفق خون بچکید *

مه روی بکشد وزهره کیسو بپريد *

شب جامه سیه کرد در آن مانم و صبح *

برزد نفس سرد و کوربان بدريد *

واتابك يوسفشاه در اواخر ایام حیات با جازه ارغون خان
 بلرستان رفته از انجا بکوه کیلویه شتافت و در اثناء راه خوابی
 هولناك دیده بازگشت و هم در آن نزدیکی که سنه اربع و ثمانین
 و ستمایه هجری بود درگذشت از وی دو پسر ماند افراسیاب و احمد
 ﴿ اتابك افراسیاب بن يوسفشاه ﴾ بموجب یرلیغ ارغون خان قائم
 مقام پدر شد و برادر خود احمد را در خدمت ارغون خان گذاشته
 بلرستان رفت و طریق نا پسند ظلم و عدوان پیش گرفته بهریك
 از نواب اسلاف خویش رایبانه مؤاخذه و مصادره منجر گردانید
 و عاقبت آنجماعت را بتیغ ستم بگذرانید و طایفه از اقربا و منتسبان
 ایشان پناه باصفهان بردند اتابك افراسیاب عم زاده خود پدر قزل را

أولاده سنة ۶۸۳ بمراغون خان . و كان عالما قاضا و شاعرا مجيدا و هو مؤلف
 الرسالة الشمسية في المنطق .

با صفهان روان ساخت تا هر که از کریمختگان بدست در آید
 بیاویزد* در آن حین خبر فوت ارغون خان شیوع یافت و قزل
 باتقاق سلفرشاه خروج کرده (بایدو) نام شخصی که شحنة
 اصفهان بود بکشت و خطبه بنام افراسیاب خواند و اتابك افراسیاب
 خود را پادشاه باستقلال پنداشته* طایفه از خواص خویش را
 بمحکومت بلاد عراق نامزد فرمود و عزم استخلاص دارالملک
 مغول جزم کرده* جلالالدین پسر اتابك تکله را بر سبیل یزک
 بالشکری کران بدر بند کهرود^(۱) فرستاده اران در آن سرحد
 با صدهای مغول دوچار خورده دست بجنگ بازیدند و مغولان
 آنها را یافته اران در خانهای ایشان فرود آمدند و بعیش و عشرت
 مشغول گشتند ناگاه مغولان از غایت غیرت و حمیت مراجعت
 نموده دمار از روزگار سپاه اران بر آورده* کویند که در آن جنگ
 يك زن مغول ده مرد از اران کشته بود چون این خبر باردو
 رسید و کیخاتو خان بر طغیان افراسیاب وقوف یافت امیر
 طولدای یداجی را بایک تومان لشکر مغول و حکام ارکوچک
 که مجموع ده هزار سوار بودند بدفع افراسیاب فرستاد و امیر

(۱) کهرود ، کرورد ، لعله کهرود و هی سلسله جبال تمتد من
 کردستان بین فارس و کرمان الی جبال پشتبام ببلوچستان حیث یبلغ
 علوهافبا بین اصفهان و کاشان ۳۰۰۰ مترام . عونى

طولدای بعد از مجادله و محاربه افراسیاب را گرفته نزد کیخاتو خان برد و بشفاعت اروک خاتون و پادشاه خاتون^(۱) کرمانی کیخاتو خان رقم عفو بر جرایم او کشیده نوبت دیگر لرستان را بدو ارزانی داشت و افراسیاب برادر خود احمد را در خدمت کیخاتو خان گذاشته بجانب لرستان شتافت و بی جهتی پسر عم خویش و طایفه از امرا و اعیان را بقتل رسانید* و چون غازان خان^(۲) فرمان فرمای جهان کشت افراسیاب بشرف بساطبوسی او استبعاد یافت بدستور معهود حکومت لرستان بدو مفوض کشت* و در سنه خمس و تسعین و ستمایه که غازان خان متوجه بغداد بود اتابک افراسیاب در حدود همدان کرده دیگر بعضی ملازمت رسید بشرف

(۱) پادشاه خاتون کرمانی ، هی سادس ملوک القره خطائیه الذین تولوا الملك بکرمان فی عهد الجنکیزیین وهی بنت السلطان قطب الدین وزوجه باید و خان من ملوک الایلخانیه تولت الحکم بکرمان سنه ۶۹۱ بفرمان من باید و خان بعد قتل أخيها سیورغتمش . (۲) غازان خان بن آرغون خان بن هلاکو خان بن تولى خان بن جنکیز خان ، سابع ملوک الایلخانیه التى توات الحکم فی ایران اعتنق الديانة الاسلامیه سنه ۶۹۴ وسمى نفسه محمود خان وحارب ابن عم والده باید و خان الذى كان جالساً على عرش ابائه وأجداده فهزمه فى نخبجوان واستولى على السلطنة وبعد تسع سنين مضت من حكمه توفى سنة ۷۰۳ بجوار قزوین ونقل نعشه الى تبریز ودفن بالمدفن المسمى «أيشنب غازان» وكان رجلاً عادلاً عالماً . م . عوفی *

التفات خسروانه مخصوص گشته بطرف لرستان معاودت فرمود
اما در اثنای راه امیر هور قوداق^(۱) که از فارس باز گشته بخدمت
غازان خان میرفت بدو دو چار خورده طوعا و کرها اورا باز گردانید
و بعد از وصول بدرگاه غازان خان اطوار ناپسندیده افراسیاب را
بتفصیل عرضه داشت کرد * و در آن باب آنمقدار مبالغه نمود که
افراسیاب بسیاست رسید ﴿ انا بک نصرۃ الدین احمد بن یوسف شاه
ابن الب ارغون ﴾ بعد از قتل برادرش بموجب فرمان غازان
بلرستان رفته بر مسند ایالت نشست و ابواب معدلت و انصاف
باز کرده * گرد ظلم و اعتساف از چهره اهل آن حوالی فرو شست
و در ترویج امور شریعت مطهره مساعی جمیله تقدیم رسانید *
و مدت سی و هشت سال در مملکت موروثی بدولت و کامرانی
گذرانید * و در شهر سمنه ثلاث و ثلاثین و سبعمایه باجل
طبیعی در گذشت * و ولد صدقش (یوسف شاه) در لرستان
پادشاه گشت ﴿ انا بک رکن الدین یوسف شاه بن احمد ﴾ مدت
شش سال در لرستان حکومت نمود و طریقہ عدل و انصاف
صرعی داشته بارعایا و برایا بوجه احسن معاش فرمود و فاش در
ششم شهر جمادی الاول سنه اربعین و سبعمایه اتفاق افتاد و ملازمانش
نعلش اورا در مدرسه که برکن آباد مشهور است مدفون گردانیدند

﴿ مظفر الدین افراسیاب احمد بن یوسفشاه ﴾ بعد از فوت پدرش در لرستان افسر حکومت بر سر نهاد * و در ایام دولت او ماهچه رایت امیر تیمور کورکان ^(۱) پرتو تسخیر بر معموره جهان انداخت و لرستان را نیز مانند سایر بلاد ایران مسخر و مفتوح ساخت * در روز دوشنبه بیست و سیم جمادی الآخر سنه خمس و تسعین و سبعایه ولایت او را بدو ارزانی داشت * و بعد از آن وفات یافت ﴿ اتابک پشنک بن یوسفشاه ﴾ پس از عم بحکومت رسیده چون چند سال از حکومت او در گذشت وفات یافت و بعد از فوت او ولد صدق او ﴿ اتابک احمد ﴾ تاج خلافت بر سر نهاد اما در زمان او لرستان خراب و ویران شد * و پسر احمد ابو سعید بعد از پدر چند سال حکومت کرده در سنه سبع و ثمانیاه وفات یافت ﴿ اتابک شاه حسین بن ابو سعید بن احمد بن پشنک یوسفشاه ﴾ مدتی سروری کرده * در سنه سبع و عشرين یوسفشاه و ثمانیاه بر دست غیاث الدین بن کاوس بن هوشنگ بن پشنک کشته شد و میرزا سلطان ابراهیم بن میرزا شاهرخ لشکری بر سر غیاث الدین فرستاد و او را از آن مملکت آواره ساخت و دیگر از آن

(۱) امیر تیمور کورکان الهیر بتیمور لنگ ولد سنه ۷۳۶ بقریه کش بجوار مدینه سبز بما وراء النهر * يقال انه یمت بنسب الی الجنکیز بین ولا غرابه فی ذلك فان اعمالهم متحدة فی القسوة والغفظة م . عونى

طبقه کسی روی حکومت ندید ﴿ نظم ﴾

دل درین پیرزن عشوه گر دهر مبنده *

کین عروسیست که در عقد بسی داماد است *

فصل چهارم

﴿ در ذکر ولایت لر کوچک ﴾ سابقا ذکر مقام لران
و سبب وقوع اسم لری بر ایشان یاد کرده شد که در کول مانرود
بوده اند و چون در آن کول مردم بسیار شدند هر گروهی بموضعی
رفتند و ایشانرا بدان موضع باز خواندند چنانکه در آن کول
جنگروی و اوتری بودند * و هر قبیلہ از لران که در آن کول مقام
ندارند لر اصلی نیستند و شعب ایشان بسیار است چون ^(۱) کرسکی
^(۲) ولینکی ^(۳) وروز بهانی ^(۴) و ساکی ^(۵) و شادلوی ^(۶) و داود
عیانی ^(۷) و محمد کجاری * و گروه جنگروی که امراء لر، کوچک
و خلاصه ایشانند از شعبه سلیموری اند و از شعب دیگر این
اقوام اند ^(۱) کارانه ^(۲) زرهنگری ^(۳) و فضلی ^(۴) و ستوند ^(۵) الانی ^(۶)
کاهکاهی ^(۷) و رخوارکی ^(۸) و دری ^(۹) و برارند ^(۱۰) مانکره دار ^(۱۱)
و انارکی ^(۱۲) ابوالعباسی ^(۱۳) علی ماماسی ^(۱۴) کیجای ^(۱۵) سلکی ^(۱۶)
خودکی ^(۱۷) ندروی و غیرهم که منشعب شده اند اما قوم سامی ^(۱)
و اسبان ^(۲) و سهی ^(۳) و ارکی ^(۴) اگرچه زبان لری دارند اما لر اصلی
نیستند و دیگر از قریای لر نیستند روستای اند و این طوایف

تا شهور سنه خمسین و خسمایه هرگز سردار علی حده نداشته اند و مطیع دار الخلافه بوده اند * و چون بدیوان سلاطین عراق متعلق شدند حسام الدین شوهلی از ترکان افشری تابع سلجوقیان حاکم آن دیار و بعضی از خوزستان بود و از قوم جنکروی محمد و کرامی پسران خورشید بخدمت حسام الدین شوهلی مبادرت نمودند و مرتبه بلند یافتند و از اولاد ایشان فرزندان رشید و قابل پیدا شدند از جمله شجاع الدین خورشید که احوالش رقم زده کلمک بیان خواهد شد * و درین وقت سرخاب بن عیار که بمحلی از احوال او قبل ازین نوشته هم خدمت حسام الدین شوهلی میکرد ناگاه میانه شجاع الدین خورشید و سرخاب بن عیار در شکار بر سر خرکوشی مخاصمت افتاد چنانکه دست بتبع کردند و بویکدیگر چهره شدند حسام الدین شوهلی ایشانرا از یکدیگر جدا کرد اما منازعت در میانه ایشان ماند بعد از مدتی حسام الدین شوهلی شحنکی بعضی ولایت لر کوچک را بشجاع الدین خورشید داد و بعضی را بسرخاب بن عیار رجوع کرد و در آن وقت ظلم تمام از حکام عراق بر آن ولایت رفتی رعیت خواستند که بدفع او قیام نمایند شجاع الدین خورشید را حکم ساختند که از فرموده او تجاوز نمایند تا او آن ظلم را دفع کند و برین موجب خط دادند * و در اثنای این حال حسام الدین شوهلی در گذشت و شجاع الدین خورشید باستقلال حاکم آن

موضع شد و بتدریج ملک از تصرف سرخاب بن عیار بیرون می‌کرد تا سرخاب را بدان پایه رسانید که از قبل او بشحنکی مانورود قانع شد و ملک ارکوچک بیک باری برو قرار گرفت ﴿ شجاع الدین بن خورشید بن ابو بکر بن محمد بن خورشید ﴾ چون حق سبخانه و تعالی ولایت ارکوچک را مسخر او گردانید و او را در آن ملک قرار و استقرار بهم رسید پسران خود بدر و حیدر را بچنگل گروه جنگروی بولایت سمهافرستاد * و پسران چون با آنجا رفته قلعه دزسیاه را محاصره کردند * و در ایام محاصره یک پسر او که حیدر نام داشت بقتل رسید و او با انتقام خون پسر هرکرا از آن قوم می یافت میکشت تا آن گروه از او منزع شده تمامی مانورود را باو گذاشته بعد از مدت از دارالخلافه شجاع الدین خورشید و برادرش نور الدین محمد را طلب داشته * قلعه مانکره را از ایشان در خواستند و ایشان ابا نموده بنابرین هر دورا محبوس گردانیده نور الدین محمد در حبس فوت شده به برادر وصیت کرده که زینهار آن سنک را از دست ندهی شجاع الدین بوصیت برادر هم چند وقت حبس کشیده آخر دید که تا قلعه را ندهد خلاصی از قید ممکن نیست بالضروره در دادن قلعه راضی گشته در عوض آن از دار الخلافه قلعه دیگر طلب نمود ولایت طرازك^(۱) از توابع خوزستان

(۳) ولایة طرازك هي مقاطعة خوزستان نسبة الى البندر والقصبه المسماة بطرازك

از دیوان خلافت در بدل قلعه مانکره بدو ارزانی داشتند و او
 بلرستان آمده مدت سی سال دیگر بحکومت آنجا قیام نموده
 وبغایت پیر و معمر کشته خرف شده چنانچه نیک از بد فرق
 نمی توانست کرد و همواره پسرش بدر و برادر زاده اش سیف
 الدین رستم بن نور الدین محمد بتلازمت او قیام و اقدام نمودندی در
 آن وقت ملک بیات که از طایفه اترک بود بولایت لرستان
 توکتازی کرده اموال متوطنان آنجا را نهب و غارت نمود * بدر
 و سیف الدین رستم بالشکر لرستان بر سر او رفته * بعد از محاربه
 و مقاتله او را مقهور گردانیدند و ولایت بیات^(۱) نیز بتصرف لران
 در آمد و شجاع الدین پسرش بدر و برادر زاده اش سیف الدین
 رستم را ولی عهد خود گردانید اما سیف الدین بوعم خود غدر
 کرده مزاجش را بر پسر منحرف ساخت که چه او بازن تو متفق
 شده قصد تو دارند او از خرفی این سخن قبول کرده بکشتن
 پسرش اجازت داد سیف الدین رستم ازو انکشتی نشانی ستاده
 بدر را بقتل رسانید * و از بدر چهار پسر ماند حسام الدین خلیل
 و بدر الدین مسعود و شرف الدین تهمتن و امیر علی * چون مدتی از

(۱) ولایة بیات ، لعلها نسبة الی بیدر دهی مدینة فی مقاطعة مکران
 واسم محل فی فارس . م عونی *

کشتن بدر گذشت . روزی شجاع الدین پرسید که بدر کجاست
 که اورا نمی بینم جمعی از محرمان قصه را باو باز گفتند اندوه برو
 مستولی شد برو رنج کران سرایت کرد تا در سنه احدی و عشرين
 و ستمایه بجوار رحمت حق پیوست * گویند عمرش از صد سال
 در گذشته بود و گورش بسبب عدالت مزار متبرک لرانست
 ﴿ سیف الدین رستم بن نور الدین محمد بن ابو بکر بن محمد بن
 خورشید ﴾ بعد از فوت شجاع الدین خورشید چون حاکم
 با استقلال لر کوچک شد و زمام مہام آن ولایت بقبضه تصرف
 او در آمد پسر بزرگ بدر حسام الدین خلیل بدار الخلافه رفته در
 آنجا مقام کرد و سیف الدین رستم در ولایت لرستان بمنابہ طریقه
 عدل و داد مرعی داشت که زنی در آن عہد در قریہ و اشجان جو
 در تنور بعوض ہیمہ بسوخت و نان پخت چون این سخن بسیف
 الدین رستم رسید از آن زن باز خواست این معاملہ نمود کہ بچہ
 واسطہ این عمل نمودی گفت بواسطہ آنکہ بروز کاران گویند
 کہ در زمان تو رفاهیت و ارزانی بر تبتہ بود کہ زنان بجای ہیزم جو
 در تنور میسوختند و نان می پختند سیف الدین رستم را اداء کلمات
 آن ضعیفہ خوش آمدہ اورا بانام و احسان خوشدل گردانید *
 و ہم آوردہ اند کہ ہم در عہد او از دلاوران لران شصت مرد قطاع
 الطریق بوندہ اند کہ راہا از ایشان مخوف و منقطع کشتہ بود

وهر چند حکام و سلاطین عراق در دفع ایشان سعی نموده اند
 بجای نرسیده * سیف الدین رستم تمامی ایشانرا بعد از محاربه اسیر
 گردانید و هر يك را از ایشان بشصت استر یکرنگ میخریدند
 نفروخت و گفت در اوراق لیل و نهار بصحایف روزگار یادگار
 بماند که سیف الدین رستم دزد فروشی کرده و همه را بقصاص
 رسانید و چون اران این عدل و داد بر نمی داشتند بباوادرش شرف
 الدین ابو بکر متفق گشته قاصد جان او کشتند و او ازین مقدمه
 در حمام واقف گشته سر تا تراشیده بیرون دویده بایک مرد کریزان
 شد قوم سر در پی او نهادند چون اندک بکوه کلاه بالا رفت
 آن شخصی که با او همراه بود با دشمنان اتفاق داشته او را پیکرد
 سیف الدین رستم از پای در آمده بر سر سنگ نشست بباوادرش
 شرف الدین ابو بکر تیری بر وزد و بامیر علی بن بدر که همراه بود
 گفت تا بقصاص بدر سرش بر داشت * شرف الدین ابو بکر
 بن نور الدین محمد * چون در کوه کلاه برادر را بقتل رسانید
 و نزد قوم آمد منکوحه بدر مادر حسام الدین خلیل بدان واسطه
 که بقصاص شوهرش برادر را کشته بود بدو کاسه شربت داد
 مسموم بود او را بیمار گردانید چون مزاجش اندک بنهج استقامت
 آمد عازم شکار شد بباوادرش عز الدین کرشاسف امیر علی بن بدر را
 بقتل آورد و گفت اگر برادرم برادر را میکشت تو چه کار

داشتی که در میانه فضولی میکردی چون این خبر بیفداد رسید
 حسام الدین خلیل بن بدر بلرستان آمد شرف الدین ابو بکر
 باتابعان خویش قرار داد که چون خلیل بعیادت من آید هر وقت
 که من جامه در سر کشم او را هلاک کنی چون حسام الدین
 خلیل بعیادت او آمد او بقرار موعود عمل نموده . تابعانش در
 کشتن خلیل تهاون ورزیدند* بعد از رفتن خلیل از آن مجلس
 از ایشان باز خواست نمود که چرا در کشتن او تقصیر کردید
 گفتند ای امیر تو بر بستر هلاکت افتاده* و کار ملک بوجود او
 تمام خواهد کشت بدین واسطه تقصیر کردیم* و ازین سخن بیشتر
 آزرده گشته در صد قتل خلیل در آمد و خلیل باز از ترس او بدار
 الخلافه رفت و شرف الدین در آن بیماری از سرای غرور بدار
 السرور رحلت نمود* و برادرش عز الدین کرشاسف بجای او
 بر سریر سلطنت متمکن شد * عز الدین کرشاسف بن نور
 الدین محمد * در همان روز که برادرش فوت کرد متکفل امور
 امارت و متصدی مهام حکومت کشت و ملکه خاتون خواهر
 (سلیمان شاه ابوه) که زن برادرش بود بحالۀ نکاح در آورد چون
 این خبر در بغداد مسموع حسام الدین خلیل شد بعزم استخلاص
 لرستان متوجه خوزستان شد و از آنجا بالشکر کران آهنک جنگ
 عز الدین کرشاسف کرده عازم لرستان شد اما عز الدین کرشاسف

دغدغهٔ جنك كردن نداشت میخواست که بلا مجادله و مقاتله و مناقشه ملك را تسایم او نماید خواهرانش برین قضیه راضی نكشته گفتند اگر تو یجنك او نروی ما با وجود زنی کار مردان كنیم و یجنك او رویم * عز الدین کرشاسف بسخن عورات عمل نموده آمادهٔ جنك و مستعد قتال و حرب شد چون در نواحی یکی از قریای آنجا تلاحق فریقین بهم رسیدا کثری لران جانب حسام الدین خلیل را گرفته شکست بر عز الدین کرشاسف افتاد ارادهٔ رفتن بقلعهٔ کربت ^(۱) کرد که منکوحه اش ملکه خاتون آنجا بود حسام الدین خلیل ازین مقدمه واقف گشته جماعتی را بفرستاد تا راه قلعه بگرفتند او را بقلعه راه ندادند تا حسام الدین خلیل از عقب رسیده او را دستگیر کرده بجان امان داد و قلعهٔ کربت را محاصره گردانید چون ایام محاصره سه روز متمادی شد حسب الامر عز الدین کرشاسف ملکه خاتون در قلعه را بکشادند و فتحها آرام یافت و حکومت آن مملکت بحسام الدین خلیل قرار گرفت ﴿حسام الدین خلیل بن بدر بن شجاع الدین خورشید﴾ چون بر سریر حکومت لرستان جلوس نمود عز الدین کرشاسف را در آن ولایت ولی عهد خود نمود و بعد از یکسال روزی او را

(۱) اعلمها قلعة كربه أو كربخ أو كربق وهي موضع قريب من الاهواز دون سوقها بثمانية فراسخ من جهة البصرة م . عونی *

بخدمت خود طلب داشته زنش ملکه خاتون برفتن او رضا نداد
 و او کوش بسخن زن نکرد و بی تحاشی بخدمت حسام الدین خلیل
 مبادرت نمود و او در حق عز الدین کرشاسف بی مروتی نمود * همان
 لحظه بکشتن او اشارت فرمود ملکه خاتون پسران عز الدین
 کرشاسف و شجاع الدین خورشید و سیف الدین رستم و نور الدین
 محمد را که از او متولد شده بودند در همان ساعت که شوهرش را
 بقتل آوردند پنهان به نزد برادرش سلیمان شاه ابوہ فرستاد * بدین
 واسطه میان حسام الدین خلیل و سلیمان شاه خصومت قائم بود
 تا بمرتبہٴ کہ در عرض یکماہ سی و یک نوبت بایکدیگر جنگ کردند
 و عاقبت انہزام بسلیمانشاه افتاد و قلعة بہار ^(۱) و بعضی از ولایت
 کردستان بتصرف لران درآمد * و بعد از مدتی دیگر باز سلیمان شاه
 لشکر بہم رسانید * و در موضعی کہ مشہور است بدہلیز با حسام
 الدین خلیل مصاف دادہ اورا شکست داد * و از آنجا معاودت
 نمود * حسام الدین خلیل بانتقام از عقب او رفتہ برادر او عمر بیگ را
 با جمع کثیر از اقربای ایشان بقتل آورد * و سلیمان شاه بطلب مدد
 بدار الخلافہ رفتہ از آنجا با شصت ہزار مرد بچنگ او آمد * حسام
 الدین خلیل بسہ ہزار سوار و بنہ ہزار پیادہ در صحراء شاہور ^(۲)

(۱) قلعة بہار ، بلدة حصينة في كردستان الإيرانية كانت عاصمة هذه
 الایالہ فی عہد سلیمان شاہ (۲) صحراء شاہور — هی ہضبة شاہور الواقعة

با او جنگ کرد* در اول شکست بلشکر سلیمان شاه افتاد اما او پای ثبات و وقار فشرده از جای خود نجنبید تا لشکر کمریخته او معاودت کردند و بمحاربه باز ایستادند* حسام الدین خلیل بطلاق سو کند خورده بود که از آن معرکه روی بر نتابد تا بر خصم ظفر یابد یا کشته شود* و خصمان او را در میان گرفته بقتل رسانیدند و سرش را بنزد سلیمان شاه آورده چنه اش بسوختند سلیمان شاه گفت اگر او را زنده پیش من آوردندی او را بجان امان دادی و همانکه چنین می بایست و این رباعی در بدیهه انشا کرد* (رباعی)

یچاره خلیل بدر حیران کشته* تخم هوس بهار در جان کشته
دیو هوشش ملک سلیمان میجست* شد در کف دیوان سلیمان کشته
و این قضیه در شهر سنهٔ اربعین و ستمایه اتفاق افتاده

﴿ بدر الدین مسعود بن بدر بن شجاع الدین خورشید ﴾

چون برادرش در صحراء شاپور کشته شد او بنزد منکوقا آن^(۱) رفته عرضه داشت که چون از قدیم دولتخواه این خاندانیم از دار الخلافه

بین فارس و ارستان (۱) منکوقا آن، هو رابع الملوك الجنکیزیة و حفید جنکیزخان تولى السلطنة سنة ٦٤٨ هـ. اخو هلاکو خان کلفه بالاستیلاء علی غرب آسیا و اخاه الآخر (قبلا اقان خان) علی شرقیها. و فی عهد هذا التتري ارسل لويس التاسع من ملوك فرنسا وفدا الى البلاط الجنکیزی يعرض علیه أن يعتنق الختان المسيحية وأن يتحالف معه ضد العالم الاسلامی. فلم يلتفت الى هذا الوفد

مدد خیم ما کردند التماس لشکر نمود اورا در خدمت هلا کو خان
 بایران فرستادند * بوقت توجه بیغداد از هلا کو خان درخواست
 نمود که سلیمان شاه را بدو بخشند هلا کو خان گفت این سخن بزرگست
 اورا خدای بهتر میداند چون بغداد مسخر شد و سلیمان شاه بدرجه
 شهادت فایز گشت بدرالدین مسعود درخواست نمود که خانگیان
 و متعلقان سلیمان شاه را بدو بخشید * التماس او باجابت مقرر زن کشته
 آنجماعت را بلرستان آورد و در رعایت خاطر ایشان کما ینبغی
 کوشیده و دقیقه از لوازم خدمتکاری نامرعی نسکذاشت تا آن
 وقت که باز بغداد روی آبادانی نهاد ایشانرا مخیر گردانید که هر کرا
 هوس آرزوی بغداد باشد رخصت است و هر کرا میل بودن
 لرستان است اورا باقر بای خود نکاح میکنم * بعضی بطرف
 بغداد رفته چندی آنجا را اختیار کرده مقیم شدند و بنکاح فرزندان
 و خویشان او درآمدند و چون حکومت بدرالدین مسعود بشانزده
 سال رسید در سنه ثمان و خمسین و ستمایه باجل موعود در گذشت
 و اما بغایت حاکم عالم عادل بود مشهور است که چهار هزار مسئله
 در مذهب حضرت امام شافعی رضی الله عنه در خاطر داشته
 و هرگز در ایام عمر زنا نکرده * بعد از فوت او پسرانش جمال
 الدین بدر و ناصر الدین عمر بر سر حکومت با تاج الدین شاه پسر
 حسام الدین خلیل مغازعت کردند و بار دوی ابقاخان رفتند و بموجب

یرلیغ ابقاخان پسران او ییاسا رسیدند و حکومت لرستان بتاج
الدین شاه مقرر شد ﴿ تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل بن
بدر بن شجاع الدین خورشید ﴾ بموجب یرلیغ ابقاخان حاکم
لرستان کشته مدت هفده سال حکومت نمود * آخر در سنه سبع
وسبعین و ستمایه فرمان ابقاخان بقتل رسید و کار ملک بر پسران
بدر الدین مسعود (فلك الدین حسن و عز الدین حسین)

قرار گرفت ﴿ فلك الدین حسن ﴾ حاکم ولای شد
﴿ عز الدین حسین ﴾ حاکم ینجو و ولی عهد برادر کشت * مدت
پانزده سال فرمان روایی کردند و کار و بار لرستان بایشان رونق
تمام یافته بسیاری از دشمنان مقهور و منکوب گردانیدند و بر ملک
بیات و بشر و نهانند تاختن آورده * اکثر اوقات آن ولایت را
در تحت تصرف آوردند * و فلك الدین حسن بغایت زیرک و دانا
و متدین بوده * اما بلا نهایت مزاج دوست داشتی ^(۱) و عز الدین حسین
جبار و قهار و کینه ور بوده بر مجرم البته رحم نسکردی و از ولایت
همدان تا شوشتر و از حدود اصفهان تا نواحی مملکت عرب در
قبضه تصرف ایشان بوده * و در عدل و داد بمرتبه مبالغه میکرده اند
که از برای خیاری خیاری را بر باد دادندی ^(۲) و هر دو برادر

(۱) وفی نسخه مزاج درشت داشتی (۲) وفی نسخه برای جباری خیاری را

وفی نسخه اخری از برای خیار جبار را

پیوسته با یکدیگر در مقام صرافت و موافقت بوده اند و عدد لشکر ایشان از هفده هزار متجاوز بوده و پادشاهان ایران از ایشان راضی و شاکر بوده آزار بر ایشان نرسانیده اند اتفاقاً هر دو برادر در سنا و تسمین و ستمایه در زمان کیخاتو خان در گذشتند و از فلک الدین پسری ماند بدر الدین مسعود نام و از عز الدین حسین نور الدین محمد نام پسری ماند *

جمال الدین خضر بن تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل ابن بدر الدین بن شجاع الدین خورشید * بفرمان کیخاتو خان متصدی امر حکومت گشته اما حسام الدین عمر بیک بن شمس الدین بن شرف الدین شریف بن بدر بن شجاع الدین خورشید و شمس الدین لبکی مانع حکومت او بودند * و سر در رقبه اطاعت او نمی نهادند تا بامداد لشکر مغول که در آن سرحد یورت داشتند ^(۱) قریب بخرم آباد برو شبیخون بردند و او را با چند نفر از اقربانش بقتل آوردند چنانچه نسل حسام الدین خلیل یکبار منقطع شد * و این قضیه در سنه ثلث و تسعین و ستمایه اتفاق افتاده * حسام الدین عمر بیک * بتغلب حاکم لرستان کشته ملک زادگان صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد و عز الدین محمد با او درین معنی مخاصمت نمودند * و امیر دانیال که از

تخمه کورشاسنی بود و بعضی امراء دیگر درین امر بدو متفق گشته طالب خون پسران تاج الدین شاه شدند و گفتند ملکی را عمر بیک سزاوار نیست چرا که در آن تخمه نابغایت امیری نبوده است شایسته مسند حکومت صمصام الدین محمود است زیرا که آباء واجداد او حاکم و امیر لرستان بوده اند و صمصام الدین محمود جوانی بود در غایت شجاعت و مردانگی و نهایت سخاوت و فرزانشکی با سپاه کران از خوزستان بمحدود خرم آباد آمد و شفعاء در میان افتاده * بدان قرار دادند که شهاب الدین الیاس لنبکی با برادران که مایه آن فساد بودند از آن ولایت بیرون روند * حسام الدین عمر بیک نیز از حکومت فراغت نماید تا کار ملک بر صمصام الدین محمود قرار گیرد از جانبین بدین معامله راضی شده * صمصام الدین محمود حاکم مستقل لرستان شد *

﴿ صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد ﴾ بعد از عزل عمر بیک بغرور تمام بمتکء امارت تکیه زده * در کار و بار ولایت رونق و رواجی تمام داده مدتی بدین وتیره گذشت * روزی قصد شهاب الدین الیاس لنبکی و برادران او کرده تنها بر ایشان حمله آورد و ایشان در برابر بحرب باز ایستاده * صمصام الدین محمود را پنجاه و چهارجا زخم زدند و او را از ایشان بر نتافت تا ایشانرا بر بالای کوه پر برف کرد و بزجر از آنجا فرو داده بقتل رسانید * بعد ازین نبیره شیخ

کاهویه بقصد عمر بیک و صمصام الدین محمود متوجه اردوی غازیان شد و قصاص جمال الدین خضر و شهاب الدین الیاس طلب نمود * بموجب یرلیغ خانی هر دو را در اردو حاضر گردانیده * غازیان خان از عمر بیک پرسید که چرا جمال الدین خضر را بقتل آوردی گفت بواسطه آنکه او مرا بقتل نیاورد * گفت پسر طفل او را چرا کشتی در ماند او را بدست واران جمال الدین خضر داده بقتل رسانیدند و صمصام الدین محمود را بقصاص شهاب الدین الیاس بکشتند و این قضایا در سنه خمس و تسعین و ستایه واقع شد *

﴿ عز الدین محمد بن امیر عز الدین حسین بن بدر الدین مسعود ﴾ بعد از قتل عمر بیک و صمصام الدین محمود در صفر سن بر سریر حکومت لرستان متمکن گشت * و بدر الدین مسعود پسر فلک الدین حسن که عمزاده وی بود و ازو بزرگتر معارض وی شد و در زمان سلطان محمد خدا بنده فرمان شد که بدر الدین مسعود حاکم ولای شد و لقب اتابکی او را دادند * و عز الدین محمد حاکم اینجو بعد از مدتی کار ولای و اینجو تمام بر عز الدین محمد مقرر شد و مدتی مباشر این امر خطیر گشته عاقبت باجل موعود ازین جهان دورنگ بسرای جاودانی در شهر سنه ست و عشر و سبعمایه رحلت فرمود ﴿ دولت خاتون زوجه عز الدین محمد ﴾ بعد از وفات او ملکه آن ملک شده * در زمان او خلفا در کار حکومت افتاد و رونق

ملکی از آن خانواده برخاست * و بیشتر اوقات در ایام او حکام از دیوان سلاطین مغول بضبط آنجا قیام مینمودند عاقبت الامر کاری نساخته * امور حکومت را برادر خود تفویض نمود *

﴿ عز الدین حسین برادر دولت خاتون ﴾ مقلد قلاده حکومت لرستان کشته * مدت چهارده سال اهالی آن دیار از رهگذار او صرفه و خوشحال و فارغ البال بودند ﴿ شجاع الدین محمود ﴾ پسرش بجای او نشسته خلائق از سلوک وی بتنگ آمدند و در شهر سنه خمیس و سبعمایه او را بقتل آوردند ﴿ ملک عز الدین بن شجاع الدین محمود ﴾ قائم مقام پدر شده سلاطین عراق با او پیوند کردند و مرتبه بلند یافته عالیجاه شد * آخر امیر تیمور کوردگان از قلعه و امیان که نیم فرسخی بر و جرداست او را بعد از محاصره در سنه تسعین و سبعمایه بیرون آورده بسمرقند فرستاد * و سیدی احمد پسر او را باندگان بردند بعد از سه سال ایشانرا تربیت کرده بحکومت لرستان فرستاد و بار دیگر بر سر بر امارت متمکن گردید اما عاقبت بشومی جلالت و سماجت پسرش سیدی احمد بردست مصلان مغول گرفتار گشته بهمت عصیان در سنه اربع و ثمانمیه او را پوست کیندند و تا یک هفته در بازار سلطانیه آویخته بود ﴿ سید احمد ﴾ در زمان امیر تیمور بدترین صورتی در کوهستان لرستان میکشت و بعد از واقعه امیر تیمور تا سنه

خمس وعشر وثمانمائه بحکومت اشتغال داشت * شاه حسین
 بن ملک عز الدین * وی حاکم آن قوم شده همواره الکاء همدان
 و جربادقان و نواحی اصفهان تاخت میکرد * آخر در وقت قترات
 سلطان ابو سعید کورکان همدان را گرفته بقشلاق شهره زول
 رفت والوس بهارلورا بتاخت کور پیر علی ولد علی شکر که صاحب
 الوس بود سر راه بر وی گرفته در سنه ثلث و سبعین و ثمانمائه او را
 بقتل آورد * شاه رستم بن شاه حسین * مدتها بحکومت
 آن طایفه قیام نموده آخر بملازمت شاه اسمعیل صفوی آمده بغنایات
 پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز گشت و بعد از
 آن باندک فرصتی باجل و عود در گذشت * اغور بن شاه رستم *
 پسر ارشد شاه رستم بود * قایم مقام پدر گشت * و در شهر
 سنه اربعین و تسعمایه که شاه طهماسب بمداغه عمید الله خان
 اوزبک متوجه خراسان شد در رکاب ظفر انتساب شاهی بوده
 برادر کوچک خود جهانگیر را بنیابت خود در میان قوم گذاشت
 و در عقب برادر سرداران آلوسات و احشامات را دلداری داده
 طریق عصیان پیش گرفته حاکم آن قوم شد * و در حین معاودت
 اردوی کیهان پوی شاهی این خبر ناخوش باغور رسید بعد از
 رخصت از اردو پیشی گرفته چون بحوالی نهاوند رسید بعضی از
 اجامره و اجلاف لرستان بدو ملحق شدند اما رؤسای اقوام و پیشوایان

وقایدان الوس واحشام همچنان در دوستی جهانگیر راسخ دم
و ثابت قدم بوده اصلا التفات باحوال او نکردند بعد از محاربه
و مجادله اغور گرفتار کشته بقتل رسید *

﴿ جهانگیر بن شاه رستم ﴾ بعد از آنکه برادر را بقتل آورد حاکم
باستقلال ارستان شده * مدت نه سال در حکومت کامرانی و فرمان
روایی نمود * آخر در شهر سسنة تسع و اربعین و تسعمایه حسب
الفرمان شاه طهماسب بقصاص رسید ﴿ شاه رستم بن جهانگیر ﴾
چون شاه طهماسب جهانگیر را بقتل آورد ابو مسلم کو درزی که
لاله شاه رستم بود بنابر خواهی شاه طهماسب شاه رستم را
خواه و ناخواه بر داشته بخدمت شاه آورد * فی الفور فرمان بقید
شاه رستم نافذ گشته او را در « قلعه الموت » محبوس گردانیدند
و در تقابل این نیکو خدمتی بامیر مسلم کو درزی منصب میر آخوری
خاصه خود را ارزانی داشته * او را بین الاقران ممتاز و سرافراز
ساخت و پسر دیگر جهانگیر که محمدی نام داشت خورد سال
بود لیاقت و استعداد حکومت نداشت لوان او را بچنگله نام محلی
مستحکم بوده مخفی نگاه میداشتند و شخصی که وارث حکومت
باشد در ارستان نمانده * مدتی عشایر و قبائل بی سروسر دار مانند
آخر الامر شخصی از لثام ارستان که مشابیه تمام بشاه رستم
داشت باستدعای آنکه من شاه رستم و از قلعه الموت فرار کرده ام

بی محابا بخانه شاه رستم آمده و منکوحه شاه رستم که چند
 سال میان او و شوهر مفارقت واقع شده بود این معنی را فوزی
 عظیم دانسته با او بنیاد معاشرت و مباشرت نمود * و این قضیه را
 طوایف لر چون معاینه و مشاهده نمودند غبار شك از لوح خاطر
 ایشان محو شده همه گفتند بلا دغدغه این شاه رستم است بطوع
 و رغبت تمام مطیع و منقاد او شده * سر در ربه اطاعت او نهادند
 این اخبار عجیب و فعل غریب در قزوین بمسامع جلال شاهی رسید
 شاه رستم را از قید اطلاق داده منشور حکومت خرم آباد که
 دار الملك ایشانست بامر داری لرستان بدو ارزانی داشت
 و بر سبیل استعجال بدان صوب ارسال نمود و شاه رستم بتعجیل هر
 چه تمامتر ﴿ع﴾ دو منزل را یکی میکرد و مسیرفت *
 تا خود را بمیانة الوس رسانید شاه رستم مزور قرار بفرار داده سالک
 طریق کرنز گشت که یکبار ملازمان شاه رستم بدو رسیده او را
 دستگیر کردند و بدار عبرت کشیده بضرب سنک و کلو مغز از دماغ
 پر غرورش بر آوردند * درین اثنا برادر شاه رستم محمدی بمجد رشید و تمیز
 رسیده بود باراده حکومت موردوئی بمنازعت برادر که عداوت
 بر میان بست چنانچه کار با استعمال سیف و سنان رسید * بعد از
 مقاتله و مجادله معالجون در میان افتاده قرار بر آن دادند که چهار
 دانک ولایت لرستان در دست شاه رستم * و دو دانک در دست

محمدی بوده بشرکت در حکومت زنده کافی کنند هر دو برادر
 باین صلح راضی گشته * چند وقت باین وتیره بایکدیگر سلوک
 فرمودند تا در شهر سنه اربع و سبعین و تسعمایه که امیر خان موصول
 حاکم همدان حسب فرمان شاه طهماسب جهت تحصیل تقبلات لر
 بزرگ که مشهور اند به بختیاری که بعد از اقطاع نسل حکام ایشان
 که سابقا ایمانی بآن رفته بود شاه طهماسب سرداری الوسات را
 بتاج امیر استرکی که عمده عشایر آن قوم بود تفویض کرده بود
 که هر سال مبلغ خطیر بروحه قبل دیوان او میداده باشد و تاجیر
 در اداء آن مبلغ عاجز آمده بدین سبب بدست شاه طهماسب
 بقتل رسید * بعد از قتل او شاه طهماسب پیشوای آن قوم را بمیر
 جهانگیر بختیاری که او نیز از جمله متعینان آن الوس است ارزانی
 داشت که بکفالت شاهرستم هر سال موازی ده هزار استر تسلیم
 عمال و نواب دیوان او نماید * و همچنان در اخذ مالوجهاست بعضی
 ولایت خوزستان که در تصرف ارباب مشعشع بود بجانب دزفول
 و شوشتر روانه شد * و شاه پرورد نام عورت دختر اغور که منکوحه
 شاه رستم بود در خفیه حکم در باب گرفتن محمدی بنام امیر خان
 حاصل کرده که هرگاه فرصت باشد امیر خان محمدی را گرفته بدرگاه
 شاهی ارسال دارد *

و بمحل این مفصل آنکه چون امیر خان بنواحی خرم آباد

رسید محمدی بدیدن او آمده * یکروز او را بتقریب ضیافت با
 معدودی چند بخانه خود طلب داشته * در آن مجلس او را با موازی
 صد نفر از اعیان لرستان که همراه آورده بود گرفته مقید بدرگاه
 شاهی ارسال نمود و حسب فرمان پادشاهی در قلعه الموت محبوس
 گشتند و مآل حال محمدی و شاه رستم در ضمن قضایای آینده ذکر
 خواهد شد انشاء الله تعالی ﴿ محمدی بن جهانگیر ﴾ چون در
 قلعه الموت مدت ده سال محبوس بود درین مدت پسرانش علیخان
 و اسلمز و جهانگیر و شاهوردی در لرستان عناد و تمرود و عصیان
 کرده عیش را بشاه رستم عم خود منعص گردانیدند بلکه آغاز
 سرکشی کرده دست تطاول بولایت شاهی دراز کرده * همدان
 و جبر پادقان و نواحی اصفهان را نهب و غارت کرده * هر چند شاه
 رستم و امراء سرحد قزلباشیه در دفع و رفع ایشان سعی تمام و کوشش
 مالا کلام بجای آوردند اثری بر آن مترتب نکشت * آخر الامر
 امرا و ارکان دولت بعرض شاه طهماسب رسانیدند که علاج این
 فتنه منحصر در آنست که محمدی را بامید نوید حکومت از قلعه
 بیرون آورده بیکى از امرای عمده قزلباشیه می باید سپرد تا پسران
 خود را بدرگاه معلى طلب داشته شعله آتش فساد ایشان تسکین
 یابد و محمدی نیز باین سخن راضی گشته قرار دادند که مغازی سی
 هزار اسب و استر و کوسفند بطریق جائزه بنواب شاهی داده

پسران خود را بدرگاه معلی آورده * بعد از آن حکومت لرستان
 بدو مفوض گشته روانه لرستان کرد * و پسران خود را بطریق
 رهن در درگاه معلی نگاه دارند * شاه طهماسب حسب الصلاح
 امرا و ارکان دولت محمدی را از قلعه الموت بیرون کرده بقزوین
 آوردند و بحسین بیك استاجلوسپردند و در ساعت مکتوبی باولاد
 خود ارسال نمود که موازی سی هزار اسب و اغنام که برای حکومت
 لرستان تقبل شده بود تدارك کرده علی التعمیل برداشته متوجه
 دار السلطنه قزوین شوند چون مکتوب بدیشان رسید موازی
 ده هزار رأس اسب و دواب بهم رسانیده با دوفتر از پسران او
 برداشته بر سبیل استعجال قزوین آمدند چون در قریه شرف
 آباد که در يك فرسخی قزوین واقع شده نزول کردند محمدی بعرض
 حسین بیك رسانید که بنده زادهها چون بشرف آباد آمده اند
 بنده را مرخص سازید که بدانجا رفته ملاحظه دواب و اغنام
 نموده * اگر لیاقت آن دارد که بنظر پادشاهی در آورد خوب
 و اگر استعداد آن ندارد چند روز موقوف باشد تا بقیه آنچه
 تقبلات شده متعاقب رسیده بنظر شریف در آورد * حسین بیك
 ملتزم او را مبذول داشته چند نفر از ملازمان عمده خود همراه
 محمدی نموده بقریه شرف آباد ارسال داشت * چون نزدیک بشام
 گشت محمدی بر فغان خود گفت که شب در آمد و ملاحظه

دواب نمیتوان کرد امشب در اینجا توقف کرده از صحبت فرزندان
 که مدتی هجران ایشان کشیده ایم محظوظ شده * هنگام صبح که
 محل فوز و نجاح است باتفاق شما ملاحظه دواب و اغنام نموده
 بقزوین معاودت نمایم * قزلباشانرا سخن محمدی معقول افتاده آن
 شب قرار بر بودن شرف آباد دادند چون شب در آمد محمدی
 بایسران بر اسبان آزموده جنگ کرده که بر باد صبا و شمال سبقت
 می گرفتند سوار کشته راه لرستان پیش گرفتند بامداد چون این
 خبر در قزوین شایع شد شاه طهماسب امیر خان حاکم همدان را
 بابعضی از امرا و اعیان در عقب ایشان روانه ساخت اما چون اسبان
 این طایفه جام بود هر چند ایستادند بگریه ایشان نرسیده چاروای
 بسیار هم ضایع شد و محمدی و پسران در عرض چهار روز ده روزه
 راه را طی کرده خود را بمیان لرستان رسانیدند * و شاه دستم چون
 از آمدن برادر خبر دار گشت عروس ملک را سه طلاق گفته
 در همان سال متوجه قزوین شده بقیه عمر بفلاکت گذرانیده
 دیگر مستقلا حکومت لرستان نتوانست کرد تا اجل موعود
 بر سر او تاختن آورده بلا مضایقه جان عزیز بقابض ارواح سپرد
 و محمدی در لرستان رایت حکومت برافراشته صدای انا و لاغیری
 بکوش هوش مستمعان افلاک رسانید * و فی الجمله طریق مدارا
 و مواسا با شاه طهماسب و شاه اسمعیل ثانی مسلوک داشته ایشانرا از

خود راضی گردانید و بعد از فوت آن پادشاهان اظهار اطاعت
و انقیاد بدرگاه سلطان مغفرت پناه سلطان مراد خان علیه الرحمة
والرضوان کرده موازی دوازده خروار زر عثمانی که ششصد
تومان رایج عراق است از خواص همایون دار السلام بغداد و ناحیه
مندلی و جسان و بادرانی و ترساق است الحاق ایالت او کردند مادامی
که در جاده عبودیت بوده در خدمات پادشاهی ثابت قدم و راسخ
دم بوده باشد ایالت موردی مع ملحقات در تصرف او بوده تغییر
و تبدیل نشود * درین باب منشور ایالت لرستان و خلعت فاخره
و کرشمه شیر طلا مؤکد بتایید ارزانی داشته ارسال کردند * چون
چند سال باین وتیره گذشت و بواسطه آنکه بمیر میران بغداد
چندان سلوک مستحسن نمی نمودند و بیکار بیکیان از ایشان
ناراضی و متشکی بودند و بخدمات مرجوعه قیام نمی کردند در خفیه
حکم همایون در باب قید و بند او حاصل کردند * محمدی ازین مقدمه
واقف گشت * میر میران بغداد در صد قید و بند او شده همیشه
متعرض میبود * آخر الامر یکی از بیکار بیکیان قصد گرفتن او
کرد محمدی نیز قطع نظر از محصول و منافع خواص بغداد کرده
من بعد پیرامون حوالی و حواشی بغداد نکشت شاهوردی
و جهانگیر نام پسرانش که بطریق رهن در بغداد بودند در روز
سواری پاشا فرار کرده از کمانه بغداد روی بوادی و صحرا

نهادند که باد صرصر بکرد ایشان نرسیده * و در خلال این احوال
 شاه سلطان محمد ولد شاه طهماسب دختر اورا بجهت سلطان حمزه
 میرزای ولد خود خواستکاری نموده * در صلح و صلاح زده اورا
 باطاعت خود ترغیب نمود * او نیز قبول این معنی کرده تکرار
 ملازمت قزلباش اختیار نمود و بعد از چند سال بعالم آخرت رحلت
 فرمود ﴿شاهوردی بن محمدی﴾ بعد از فوت پدر بامداد
 اعیان لرستان بر سر فرمان روایی متمکن گشته از دیوان شاه
 سلطان محمد منشور ایالت بدو عنایت شد و چون زمام مهام سلطنت
 ایران بقبضه اقتدار شاه عباس درآمد خواهر اعیانی شاهوردی را
 که منکوحه سلطان حمزه میرزای برادرش بود بعقد نکاح
 در آورده دختر عزا ده اش را که نبیره بهرام میرزا بود بحاله نکاح
 شاهوردی در آورده در میانه ایشان کمال خصوصیت و اتحاد منسلک
 بود تا آنکه از دیوان شاه عباس ایالت همدان باغورلویک بیات
 تقه یض شد * در میانه اغورلو و شاهوردی در سر ناحیه بروجرد
 عداوت قدیمه که در میانه بیات و لر می بود بحرکت آمده بتجدید
 منازعت افتاده کار باستعمال سیف و سنان رسیده هر دو قوم عشایر
 و قبایل خود را جمع ساخته در ناحیه بروجرد در مقابل یکدیگر
 صف آرا گشتند قضا را اغورلویک بیات در آن معرکه بقتل
 رسید و جمع کثیر از طوایف بیات مقتول گشتند اموال و اسباب

ایشان بدست لران افتاد * همه را بینما بردند و شاه قلی بیك برادر
اغور لویك بر سبیل داد خواهی در قزوین بخدمت شاه عباس
آمده احوال قتل برادر و اعیان بیات و نهب و غارت اموال و اسباب
ایشانرا بتفصیل معروض پایة سریر اعلی کردانید و از استماع این
خبر شاه عباس را شعله آتش غضب سر بر افلاك کشیده
در همان روز با معدودی چند که در پایة سریر حاضر بودند ایلغار
بر سر شاهوردی آورد چون شاهوردی از آمدن شاه عباس خبردار
گشت * با چند نفر از مخصوصان و اهل و عیال خود از آب سمیره
بفلاکت تمام عبور کرده خود را بچیل کلاه رسانید و باقی الوسات
و احشامات او درین طرف آب مانده بدست لشکرریان شاه عباس
در آمده * و ناحیه خرم آباد که مقر دولت و مرکز سعادت حکام
لرستان است شاه عباس بمهدی قلی سلطان شاملوی پسر زاده
اغزوار سلطان ارزانی داشت و او را امیر الامرای آن سرحد
کردانید و بواسطه حفظ و حراست و ضبط و صیانت الوسات
و احشامات آن نواحی چند نفر از امراء قزلباشیه را تابع او ساخته
عنان عزیمت بجانب دار السلطنه قزوین معطوف داشت
و شاهوردی بعد از معاودت شاه عباس جمعی از طایفه کوران
و مردم الوسات و احشامات و سایر طوایف بر سر رایت خود جمع
ساخته متوجه دفع مهدی قلی سلطان شد یجرات تمام از آب سمیره

گذشته در ظاهر خرم آباد مستعد قتال وجدال گشته از طرفین
تلاقی فریقین دست داد * بعد از کوشش و کشش بسیار شکست
بر لشکر لران افتاده سلك جمعیت شاهوردی چون بنات النعش
از هم فرو ریخته سالك طریق فرادگشت و بعد از آن متوجه بغداد
شده در مقام اطاعت درگاه عرش اشتباه سلاطین شوکت آیین
آل عثمان شده چون شاه عباس برین قضایا واقف گشت از سر
جرایم او در گذشته منشور ایالت خرم آباد و حکومت لرستان
بدستوری که در تصرف آبا واجداد او بوده بدو ارزانی داشت
و او را بکمر شمشیر مرصع و خلعت پادشاهانه بین الاقران سرافراز
ساخته * رایت حکومت او را در آن ولایت باوج ذروه مهر و ماه
برافراشت و حالا که تاریخ هجری دوسنه خمس و الف است
کامران بحکومت لرستان مبادرت مینماید *

✽ فصل بنجم ✽

﴿ در ذکر سلاطین مصر و شام که مشهور اند بآل ایوب ﴾
والیان مصر خبر و حامیان ملك سیر شرح ولایت این حکایت را
بدین روایت فتح نموده اند که جد ملوک مصر شادی بن مروان
در اصل از اکراد رونده دویں اذربایجان است که اکنون ویران
گشته و بقریه کرنی چغفر سعد اشتهار دارد * در زمان سلطان

مسعود سلجوق یکی از نواب مسعودی شادی را کتوال قلمه
 تکریت ساخت * چون شادی در آنجا بکربت موت غمکین
 کشت وجیب حیالش بچنک اجل چاک شده در گذشت * ولد
 بزوکش نجم الدین ایوب بجای پدر نشست * ونجم الدین ایوب روزی
 باتفاق برادر خود اسد الدین شیرکوه براهی میرفت ناگاه زنی
 کریان بدیشان رسیده معروض گردانید که فلانی بیجتهی متعرض
 من شد * اسد الدین آن شخص را پیدا کرده و حربه که در دست
 داشت از وی ستانده و مقتلش زد * نجم الدین ایوب چون این حال را
 مشاهده فرمود برادر خود را مقید گردانیده و صورت واقعه را
 بنایب سلطان مسعود عرضه داشت نمود و آن امیر در جواب
 نوشت که میان من و آن شخص مقتول اساس مودت و قواعد
 محبت استحکام تمام داشت هرگاه بشما ملاقات کنم می تواند بود که
 خون او را طلب نمایم * پس مناسب آنست که از شهر من بیرون
 روید تا من بعد یکدیگر را نه بینیم * چون این خبر به نجم الدین
 ایوب رسید باتفاق برادرش اسد الدین بصوب موصل در حرکت
 آمدند * پس از وصول بدان منزل اتابک عماد الدین زنکی با ایشان
 در طریق یکدیگر را ملاک نمود و چون بعلبک را مفتوح ساخت
 زمام ایالتش را در قبضه اقتدار نجم الدین ایوب نهاد * ونجم الدین
 امیری بود بغایت نیکو صورت و پاکیزه سیرت * بصفت عقل

و دیانت موصوف و بزبور عدل و امانت معروف در ایام حکومت
 بعلبک از برای طبقه صوفیه خانقاهی بنا کرده آنرا موسوم بنجمیه
 گردانید * و در آن ولایت آثار نصفت و رعیت پروری بظهور
 رسانید * و بعد از فوت عماد الدین زنکی باتفاق برادر خود اسد الدین
 نزد نور الدین محمود رفت * و هر دو برادر منظور نظر تربیت اثر
 نور الدین محمود شده منصب سرداری سپاه و لشکر کشی با حکومت
 حمص باسد الدین متعلق شد و عاضد اسماعیلی والی مصر در دفع
 فرنك متوسل بنور الدین گشته * وی سه نوبت اسد الدین را
 بالشکر کران بمدد عاضد فرستاد و در کرت آخر اسد الدین شاپور
 وزیر عاضد را حسب الرضاء او بقتل آورده بجای او وزیر شد اما
 هنوز کل از بوستان وزارت نچیده بود دست اجل خار غم در
 دلش شکسته و بعد از شصت و پنج روز که در آن منصب دخل
 داشت در روز شنبه دوم جمادی الاخر سنه اربع و ستین و خمسایه
 رایت عزیمت بصوب عالم آخرت برافراشته * برادرزاده اش صلاح
 الدین بن نجم الدین ایوب بجای او متکفل امر وزارت گشت *
 صلاح الدین یوسف بن نجم الدین ایوب * از غایت وقوف و کاردانی
 باندک زمانی ارکان دولت عاضد را بی اختیار ساخته * ملک ناصر
 لقب یافت و بعد از تمکن در مصر قاصدی بنور الدین محمود فرستاده
 التماس نمود که پدر او را رخصت نماید تا بمصر آید نور الدین محمود

ملتبس اورا بغز اجابت مقرون گردانید * ونجم الدین ایوب را
 رخصت رفتن مصر ارزانی داشت در بیست و چهارم رجب سنه
 خمس وستین و خمسایه بظاهر مصر رسیده عاضد خلیفه اورا استقبال
 نمود ونجم الدین ایوب دیده را که در بیت الاحزان هجران صفت
 وایضت عیناه من الحزن گرفته بود بدیدار صلاح الدین یوسف
 روشن گردانید * وصلاح الدین در تعظیم و تسکیم پدر بزرگوار
 شرایط مبالغه بجای آورده خواست که منصب وزارت را بوی
 باز گذارد اما نجم الدین قبول ننمود وصلاح الدین بتمشیت مهمات
 مصر قیام و اقدام فرمود * در اوایل محرم سنه سبع وستین و خمسایه
 مزاج عاضد فاسد شده در روز عاشورا قاصد سفر آخرت کشت
 وصلاح الدین خزاین اسماعلیه را که از نقود ناه معدود و جواهر
 زواهر و اقبشه نفیسه مالا مال بود تصرف نمود و من حیث الاستقلال
 بضبط امور ملک و مال پرداخته رعیت و سپاهی را مستظهر و مستمال
 گردانید و در تاریخ یافعی مسطور است که از جمله تنسوقاتی که
 از خزینه عاضد بدست صلاح الدین افتاد عصائی بود از زمره و از
 کتب نفیسه بخطوط جیده صد هزار مجلد بود * در مبادی ایالت
 صلاح الدین بنابر بعضی اسباب نور الدین محمود از ورنجیده خواست
 که بمصر رود و دیگری را بعوض صلاح الدین بعزت سلطنت
 رساند چون این خبر بصلاح الدین رسید پدر و خال و اقربا و امرای

خود را جمع ساخته جهت دفع آن واقعه فرعه مشورت در میان
 انداخت * تقی الدین که برادر زاده صلاح الدین بود برخاسته گفت
 صلاح دولت در آنست که اگر نور الدین محمود بدینجانب شتابد
 باجنود نامعدود روی بمیدان کارزار آوریم * وزمام اختیار این
 مملکت را بقبضه اقتدار او باز نگذاریم * نجم الدین ایوب زبان
 بدشنام نبیره کشوده برین سخن انکار بلیغ فرمود و صلاح الدین را
 مخاطب ساخته گفت که من که پدر توام و شهاب الدین که خال تست
 با آنکه از تمامی اینجماعت با تو محبت بیشتر داریم هرگاه که نور الدین را
 به یکنیم امکان ندارد که بدستور سابق بساط جلالت مناط او را
 تقبیل نماییم و اگر ما را بغرب عنق اشارت فرماید البته حسب
 الفرموده بتقدیم رسانیم * حال پدر و خال تو که همچنین باشد نسبت
 بدیکر امرا و ارکان دولت چه گمان میبری این مملکت در سلاک
 ممالک محروسه نور الدین انتظام دارد و ما بحقیقت مملوک اوئیم و هر
 وقت که نور الدین ما را عزل کند بغیر از اطاعت و انقیاد چاره
 نداریم اکنون صلاح در آن است که بنور الدین عریضه نویسی
 مبنی بر آنکه چنان استماع افتاد که خاطر همایون بر آن قرار یافته
 که رایات ظفر آیات جبهه استخلاص این ولایت نهضت فرماید
 و حال آنکه حاجت بآن نیست که آنحضرت بواسطه این مهم
 مرتکب تعب سفر شوند * زیرا که من قدم از جاده عبودیت

ملازمان پایه سریر سلطنت بیرون نهاده ام * و هر حکمی که
از موقف عدالت صدور یابد قبول دارم * ﴿نظم﴾
بهر چه حکم کنی بنده ایچم و فرمان بر * بهر چه امر کنی چاکریم و خدمتکار
و اگر غیادی از مرا این بنده بر ضمیر انور نشسته مناسب آنکه یکی
از غلامان خاصه را ارسال فرمایند تا غلی در کردن بنده نهاده
بدرگاه عالم پناه آورد ﴿ع﴾ چه آئند بنده که کردن نهد فرمان را
صلاح الدین ندیمت حضرت ابوی را بسمع رضا اصفا
نموده مردم متفرق گشتند آنکه نجم الدین ایوب باپسر
خلوت کرده گفت تو بواسطه غرور جوانی و عدم تجربه بر صلاح
و فساد امور اطلاع نداری زیرا که این جماعت بر ما فی الضمیر
تو وقوف می یافتند و بنور الدین اعلام میکردند که تو میخواهی
اورا از دخول در مصر مانع آیی * نور الدین بهمکی همت متوجه
دفع ماگشته * تمامی سپاه شام و موصل را مجتمع میساخت و رایت
نهضت بدین طرف می افراخت حالا که خبر این مجلس را بشنود
و کمان برد که ما مطیع و منقاد اویم خاطر جمع کرده بهم دیگر
مشغولی نماید و ما از قضیه اوفارغ البال باشیم * و فی الواقع این تدبیر
نجم الدین ایوب موافق تقدیر افتاده چون عرضه داشت صلاح
الدین بمضمون گفت و شنود مجلس مذکور بعرض نور الدین رسید
بار دیگر نسبت بصلاح الدین در مقام عنایت آمده صلاح در آن

دانست که او را بحال خود باز آگذارد و هیچ نوع تعرضی باو نرساند و در سنه ثمان و ستیز و خسمایه نجم الدین ایوب از اسب افتاده چند روز متالم بوده بعد از آن در گذشت و صلاح الدین بر نهج سنت سید المرسلین او را تجهیز و تکفیز کرده در موضع مناسب مدفون ساخته و کما ینبغی بلوازم تعزیت داری پرداخت و از نجم الدین ایوب شش پسر ماند ^(۱) صلاح الدین ^(۲) سیف الدین محمد ^(۳) شمس الدوله تورانشاه ^(۴) سیف الاسلام طغرل تمکین ^(۵) شهنشاه ^(۶) تاج الملوک بوری* و در سنه تسع و ستین و خسمایه نور الدین محمود فوت شده صلاح الدین استقلال تمام یافت و باندک زمانی مملکت شام را نیز بتحت تصرف در آورده انوار عدالتش بر موطنان آن بلدان تافت و بیت المقدس و قدس خلیل الرحمن را از تصرف نداری بیرون آورده برادرزاده خود قراقوش را بفتح بعضی از بلاد مغرب مامور گردانید و قراقوش لشکر بدان جانب کشیده بلده طرابلس که در تصرف فرنگیان بود باهتمام او مفتوح کردید و هم مطابق این حال آفتاب اقبال برادر صلاح الدین شمس الدوله از افق مملکت (یمن) طالع شد و زندقی که عبد النبی نام داشت و بتغلب بر آن ولایت استیلا یافته بود در برابر شمس الدوله آمده* بعد از مجادله و مقاتله بقتل رسید و در سنه سبعین و خسمایه چنانکه گذشت بلده دمشق با اکثر بلاد شام در حیز تسخیر صلاح الدین در آمد

و ملك صالح اسماعيل بن نور الدين محمود بحكومت حلب قناعت نمود * و در سنه اثني وسبعين و ختمایه صلاح الدين فرمان داد كه سوری بطول بیست و نه هزار و سیصد ذرع از جانب بیابان در كرد مصر و قاهره بنام ایندو استادان بنیاد کار کرده تا اواخر حیات صلاح الدين بآن عمارت مشغول بودند * و در سنه ثلث و سبعين و ختمایه صلاح الدين لشکر بمسقلان کشیده بسی در باب نصاری و اخذ اموال ایشان قیام نمود * و از آنجا بطرف رمله رفته ناگاه سپاهی از فرنك بد آنجا رسید و مقاتله صعب دست داده هر یست بجانب (اهل) اسلام افتاد و پسر تقي الدين كه نپیره برادر صلاح الدين بود و در سن بیست سالگی با بسیاری از سپاه مصر بدرجه شهادت رسید و صلاح الدين در كج پویشانی بمصر شتافته نصاری بمحاصره رفتند و مدت چهار ماه آن بلده را محاصره نمودند و در اواخر همین سال قلعه حلب بی تعب بتصرف صلاح الدين در آمد و ایالت آن ولایت را بملك ظاهر پسر خود ارزانی داشت * و در سنه اربع و سبعين و ختمایه فرخشاه كه برادر زاده صلاح الدين بود و بنیابت او در دمشق حكومت مینمود بجنك جمعی از اهل فرنك كه ببلاد شام در آمده بودند رفت و ایشانرا منزه م ساخته سر دار لشكر كفار را بكشت * و درین سال خال صلاح الدين شهاب الدين كه در محاصره علم حكومت می افراشت وفات یافت و ملك مظفر تقي الدين عمر

ابن شهنشاه بن نجم الدین ایوب قائم مقامش شد و تا سنه سبع و سبعین
 و خمسایه در آن ولایت بدولت گذرانیده وفات یافت و در سنه
 ست و سبعین و خمسایه شمس الدوله بن نجم الدین ایوب که سابقا
 یمن را بضرب شمشیر در حیز تسخیر آورده با سکنندریه رفته بود از
 عالم فانی رحلت نمود * و جسد او را بشام نقل کرده در مدرسه
 خواهرش که در ظاهر دمشق ساخته بود مدفون گردانیدند و پس
 از فوت شمس الدوله ایالت یمن به برادر دیگر صلاح الدین سیف
 الاسلام تعلق گرفت و در روز جمعه از ایام ربیع الاول سنه ثلث
 و ثمانین و خمسایه در سطح طبریة علیه صلاح الدین و فرنگان لعین
 محاربه عظیم اتفاق افتاد و عنایت الهی شامل حال امت حضرت
 رسالت پناهی گشته کلاتر نصاری اسیر کردید و بسیاری از
 لشکریان او بقتل رسید آنکاه صلاح الدین بعکّه رفته آن قلعه را
 از تصرف نصاری بیرون آورده و قریب چهار هزار کس از مسلمانان
 که اسیر کافران بودند مطلق العنان گردانید و برین قیاس از فتح
 دیگر بلاد و قلاع که در دست فرنگان بود مراسم سعی و اجتهاد
 مصرعی داشته نابلس و حیفا و قیساریه و ناصره و عسقلان را مفتوح
 ساخت و بعد از آن لشکر به بیت المقدس کشیده بر جانب غربی
 آن بلده نزول اجلال فرمود و بعد از چند روز از آنجا بطرف شرق
 شتافت و آغاز محاربه کرد در آن زمان زیاده بر شصت

هزار از نصاری در آن شهر اقامت داشتند * و در باب مدافعه
 و مقابله مسلمانان علم جد و اهتمام می افراشتند و در روز جمعه بیست
 و هفتم ماه رجب سنه مذکوره صلاح الدین بضرب سنک منجنیق
 در تضییق نصاری کوشیده آثار فتح و نصرت بر صفحات احوال
 اهل اسلام ظاهر گشت * و خوف و رعب تمام در قلوب اصحاب
 کفر و ضلال فتماده فریاد الامان باوان کیوان رسانیدند * و صلاح
 الدین فرنگان را از قتل و اسیری امین گردانید * فتح بیت المقدس
 دست داد و مسلمانان صلیبی را که نصاری در قبه صخره مسجد
 اقصی نصب کرده بودند در هم شکسته * همان روز آنجا نماز جمعه
 قایم شد و غلغله تکبیر صغیر و کبیر بجرخ شیر رسید و حال آنکه
 بلده بیت المقدس از شهور سنه اثنی و سبعین (?) و اربعه ماه تا آن
 غایت در تصرف ارباب ضلالت بود * و قاعده صلح میانه صلاح
 الدین و فرنگان لعین در آن روز برین وجه موکد شد که هر یک
 از رجال کفار بیست دینار و هر فردی از نسوان ایشان پنج دینار
 صوری تسلیم متابعان ملت محمدی نمایند و جهت هر یک از اطفال
 خود یک دینار دهند و هر کس از عهده آنچه او را باید داد بیرون
 نتواند (آمد) در دست اهل اسلام اسیر باشد و صلاح الدین این
 اموال را مستخلص گردانیده در میانه لشکریان و غنا و زهاد
 تقسیم کرد و روی بصوب صور آورد و بسبب آنکه سور صور

در غایت استحکام بود صورت فتح روی ننمود و لشکر از سرما و بارندگی دست به بیدار برآورده امرا صلاح در مراجعت دیدند و سلطان باستصواب نیک اندیشان از آنجا کوچ فرموده بطرسوس شتافت و آن بلده را جبراً و قهرامسخر کردانیده جمیع اموال فرنگرا را بغنیمت گرفت و هر کس از نصاری که آنجا بود اسیر کرد و آتش غضب بر طرسوس زده متوجه دیگر بلاد اهل ضلال شد * بلده بعد از فتح بلده مسخر میگردانید تا بظاهر برزیه رسید با وجود آنکه آن حصار در حصانت ضرب المثل بود و ارتفاع او با دیوارش از پانصد و هفتاد ذرع زیاده می نمود بضرب شمشیر و تیر در حیز تسخیر مصریان در آمد * آنگاه صلاح الدین بانطاکیه شتافته مهم مردم آنجا بر مصالحه قرار یافت و کافران اسیران مسلمانان را که در شهر داشتند گذاشته * صلاح الدین بنابر التماس پسر خود ملك ظاهر از انطاکیه بحلب رفت و مدت سه روز در آنجا توقف نموده ملك ظاهر چنانچه باید و شاید بر اسم ضیافت و پیشکش قیام نمود و سلطان صلاح الدین از حلب بمحاه رفت حاکم آنجا تقی الدین بدانچه در حیز قدرت او بود لوازم خدمت بجای آورد و سلطان برادر زاده را نواخته جبله ^(۱) و یکدو قصبه دیگر اضافه السکاه او نمود پس صلاح الدین بدمشق رفته چند روز در آن بلده باستراحت

پرداخت و از دمشق ببلده (صفد) شتافته آنجا را بصلح مفتوح
 ساخت و آنگاه کرک و کوب را بمصالحه گرفت و از آنجا بقدس
 خرامید و نماز عید اضحی در آن مقام متبرکه که کذاوده بعشقلان
 رفته و آن خطبه را از برادر خود ملک عادل ستانده کرک را در
 عوض بدو داد * پس بعکه منزل کزیده بعمارت سور آن بلده
 فرمان داد و بعد از آن بنفس شریف بشقیف تشریف برد
 و آن قلعه را که در کمال متانت و حصانت بود محاصره فرمود چون
 حاکم شقیف که در سالک عقلا و اعیان فرنک انتظام داشت علامات
 فتح و ظفر در جانب اهل اسلام مشاهده نمود * تنها از قلعه بیرون
 آمده بدرگاه آن پادشاه عالی جاه رسید و سلطان او را بار اده اعزاز
 و احترام نزدیک خود بنشاند بنابر آنکه بلغت عربی مهمان عزیز
 دانا بود بعرض رسانید که غرض من از تصدیع ملازمان آستان
 سلطنت آشیان آنست که اشارت علیه صدور یابد که بنده بدمشق
 رفته آنجا ساکن باشم و از دیون اعلی سال بسال مرا آنمقدار غله
 و زر دهند که با اهل و عیال بفرامغت بگذرانم * و هرگاه این ملتمس
 من درجه قبول یابد قلعه را تسلیم خدام عالیه مقام بنام و سلطان صلاح
 الدین التماس او را بعز اجابت اقتران داده حاکم شقیف بقلعه باز
 گشت و لشکر اسلام ترك محاصره و محاربه کرده دل بر مصالحه
 نهادند * بعد از چند روز بوضوح پیوست که آن کافر پیاپی خدعه

و فریب از قلعه بیرون آمده و غرضش از آن سخنان آن بوده که
مصریان دست از تضییق اهل شهر بردارند تا او مرمت برج و باره
نموده ذخیره بقلعه در آورد لاجرم سلطان در غضب رفته کُرت
دیگر سپاه ظفر پناه را اشاره محاصره حصار فرمود و دلیران آغاز
کارزار کردند و روی بترتیب آلات و ادوات قلعه کیری آوردند
در خلال این احوال خبر رسید که لشکر بی کران و حشر فراوان
از فرنگان بمکه آمده آن بلده را محاصره مینمایند و ملک عادل بدان
راضی گشت که با کافران شقیف مصالحه نماید بدین موجب که
شهر را با تمامی آلات و اسلحه و مصالح و دو بیست هزار دینار
زر بدیشان دهد و صد نفر از اسیران متعین و پانصد کس از مجاهیل
اساری مطلق العنان گرداند تا ایشان مسلمانان را رها کنند که
بسلاطت از آنجا بیرون آیند* و سلطان از شنیدن این سخنان متأثر
گشته برین صلح انکار بلیغ نموده آنکاه باستصواب ادب رای
و تدبیر ترك محاصره شقیف داده بتخریب عسقلان فرمان داد
زیرا ترسید که در غیبت رایت ظفر رایت کفار فرنگ بر آنجا
استیلا یابند و باستظهار اموال عسقلانیان بیت المقدس را بحوزه
تسخیر در آورند* ملک افضل که در سلسله اولاد و امجاد صلاح الدین
انتظام داشت و حاکم دمشق بود متصدی تخریب آن بلده گشته
حکم فرمود که متوطنان عسقلان روی بسایر بلاد شام آورند

و ازین جهت حزن تمام و مصیبت مالا کلام بر ضمایر اهل عسقلان
 مستولی گشته در بیع چیزها که قابل نقل نبود شروع نمودند و چیزی
 که ده درم می ارزید بیک درم می فروختند و کسی نمی خرید *
 در مرآت الجنان مسطور است که عسقلانی دوازده مرغ بیک درم
 می فروخت از زانی سائر اشیا ازین قیاس باید کرد * القصه از بیستم
 ماه شعبان تا غره رمضان جمعی کنیز بتخریب آن بلده پرداختند
 و بالاخره آتش در بیوتانش انداختند و همچنان بلده (لد) و قلعه
 (رمله) را خراب کردند مقارن آن حال از نزد ملک عادل خبر
 آمد که مردم فرنگ بدین معنی راضی شده که اگر بلاد سواحل را
 بایشان گذاریم با ما مصالحه نمایند و دیگر هیچ طریق تعرض
 ببلاد اسلام نرسانند * و سلطان صلاح الدین او را اجازه صلح داده
 قاعده عهد و پیمان میان مسلمانان و فرنگیان بظلال ایمان تأکید یافت
 و از جانبین تجار آغاز آمد و شد نمودند * آنکه سلطان دین پناه
 به بیت المقدس شتافته ملک ظاهر و ملک افضل را رخصت داد که
 ببلاد خود روند و بنفس نفیس روزی چند در بیت المقدس اقامت
 فرموده بعد از آن بدمشق شتافت * و در روز بیست و هفتم شوال
 سنه ثمان و ثمانین و خمسمایه بدار الملک شام رسیده جمیع اولاد او
 با سایر حکام شام در خدمتش مجتمع گشتند و چند ماه بسور و سرور
 اوقات گذرانیدند و در روز جمعه پانزدهم شهر صفر سنه تسع و ثمانین

وخمسایه سلطان جهت ملاقات قافله حج سوار شده * چون از نزد حاجیان مراجعت نمود به تب محرق گرفتار گشته * در بیست و هفتم همان ماه بجوار رحمت و مغفرت الهی پیوست و فرق انام از خواص و عوام آغاز فغان و زاری و ناله و بیقراری کردند * و در وقتی که چشم خلائق بر جنازه آن پادشاه عادل افتاد آواز ناله و زاری بلند کردند که زیاده بر آن تصور نتوان نمود * و سلطان صلاح الدین پادشاهی بود بصفه نصفه موصوف و بوفور شجاعت معروف * علما و افاضل را دوست داشتی و همواره همت بر ترفیه احوال ایشان کماشتی * و در همان سال که در مصر پادشاه گشت از شراب و از جمیع منهیات در گذشت * و در ایام دولت او بقاع خیر در بلاد مصر و شام بسیار طرح انداخت و مستغلات خوب و مزروعات مرغوب بر آن ابنیه رفیعہ وقف ساخت *

و تفصیل بعضی از آن عمارت اینست که نوشته میشود * مدرسه قرافه کبری و صغری که نزدیک بقبر امام شافعی رضی الله عنه واقع است و مدرسه قاهره معزیه قریب بمزاری که منسوب است بامام حسین رضی الله عنه فی الدارین * و خانقاه بجای سمرای سعید السعدا که از جمله خلفای اسماعیلیه بوده ^(۱) بنا نمود و مدرسه

(۱) خلفای اسماعیلیه هم الخلفاء الفاطمیون الذین تولوا الحکم فی المغرب و مصر من سنة ۲۹۷ لغاية سنة ۵۶۷ نسبة الى احدى فرق الشيعة الذین يقولون

حنفیه که بموضع سرای عباس بن سلازست تعمیر فرمود و مدرسه شافعیه که در مصر معروف است بزین التجار و مدرسه مالکیه در قاهره معزیه و دار الشفائی که داخل قصر او بود و مدرسه و خانقاهی که در قدس خلیل بنا نموده و با تمام رسانید * و کویند سخاوت سلطان صلاح الدین بمنابه بود که با وجود بسطت مملکت و فسحت ولایت و وفور مداخل و کثرت غنایم در روز وفات در خزانه او زیاده از چهل و هفت درم نقره نبوده * والعلم عند الله الودود *

﴿ دو ذکر ابو الفتح عثمان بن صلاح الدین یوسف ﴾

سلطان صلاح الدین در زمان حیات ایالت ولایت مصر را به پسر بزرگتر خود عثمان تفویض نموده او را ملقب بملك عزيز گردانیده بود و چون خبر فوت آن عزیز مصر معدلت بعزیز مصر رسید قدم بر مسند سلطنت نهاده اکابر و اشراف آن بلده بتجدید بیعتش پرداختند * و ملك عزيز بعد از آنکه خاطر از ضبط آن مملکت فارغ گردانید قصد برادر خود ملك افضل نموده ^(۱) باتفاق عم خویش ملك عادل سه نوبت لشکر بدمشق کشیده و در ماه رجب سنه اثنی و تسعین و خمسایه آن بلده را بعد از محاصره و محاربه گرفته * ملك افضل فرار بر قرار

بامامة اسماعیل بن جعفر الصادق . (۱) ملك افضل - هو الملك الافضل علی ابن صلاح الدین یوسف اکبر اولاده علی ماهو المشهور

اختیار کرده * عزیز سلطنت دمشق را بملك عادل تفویض نموده خود بمصر معاودت نمود * و در سنه ثلث و تسعين و خمسمایه سیف الاسلام طغرل تکین^(۱) بن نجم الدین ایوب که حا کم بن بود از عالم فانی رحلت نمود و بعد از وفات او پسرش فتح الدین^(۲) اسمعیل که اورا ملك معز می گفتند در ین پادشاه شد و در سنه خمس و تسعين و خمسمایه ملك عزیز در مصر وفات یافت و او جوانی بود در غایت حلم و حیا و نهایت عفت و سخا * و بعد از فوت او مصریان متفرق بدو فرقه شدند * طبقه بر سلطنت پسر عزیز^(۳) که موسوم بعلی و ملقب بمنصور بود اتفاق نمودند و زمره دیگر کسی بطالب ملك افضل فرستاده * اورا انقیاد فرمودند *

﴿ در ذ کر سلطنت ملك افضل بن صلاح الدین یوسف ﴾

چنانکه از سیاق کلام گذشته بوضوح می پیوندد که ملك افضل در زمان حیات پدر حا کم دمشق بود و چون سلطان

-
- (۱) طغرل تکین ؛ هو الملك العزيز سيف الاسلام أبو الفوارس طغتكين ابن نجم الدين أيوب بن شاذي الكردي أخو السلطان صلاح الدين يوسف القائد الاسلامي الشهير توفي بمدينة المنصورة التي بناها في اليمن أيام حكمه بها
- (۲) فتح الدين اسماعيل الشهير بالملك المعز ، هو ابن سيف الاسلام طغتكين بن نجم الدين أيوب . (۳) پسر عزیز ، هو الملك المنصور على ابن الملك العزيز عثمان بن صلاح الدين يوسف .

صلاح الدین بهالم آخرت انتقال نمود برادرش عزیز باتفاق عم خود
 ملك عادل سه كرت لشكر بدمشق كشيده آن ملك را از ملك
 افضل انزاع فرمود و صرخدرا^(۱) بوی ارزانی داشته او در صرخد
 بسر میبرد تا وقتی كه ملك عزیز وفات یافت آنكاه بمصر شتافت
 و روزی چند بر مسند عزت تكیه زده آنكاه عمش ملك عادل
 با سپاه پر دل بمصر رسیده بنده شمشاط را^(۲) بملك افضل ارزانی
 داشته سلطنت مملكت مصر بر ملك عادل قرار گرفت * و ملك
 افضل بشمشاط رفته مدت حیات در آنجا بسر میبرد * در سنه
 اثنی و عشرین و ستایه در آنجا بجوار رحمت ایزد متعال پیوست
 و در تاریخ یافعی^(۳) مسطور است كه ملك افضل را فضل و كمال بسیار
 بود و از علماء زمان خود استماع حدیث فرموده در جودت كتابت
 ید بیضای نمود * و در تعظیم و تكريم اصحاب دانش مراسم مبالغه
 بتقدیم می رسانید و در تأكید قواعد عدل و كرم از خود بتقصیر

(۱) صرخد ؛ قلعة قديمة بالشام فيما بين الحوران وجبل الدروز والآن قرية
 صغيرة بها آثار وطلول (۲) شمشاط ؛ قلعة قديمة على نهر الفرات بكرديستان
 بشمالی الرها وجنوب حصن منصور ذكرها الاطلس العثماني التركي باسم
 صاهمساد (۳) یافعی ؛ هو عبد الله بن أسد الشهير بقطب مكة ونزيل الحرمين
 لطول اقامته بهما توفي سنة ۷۵۵ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاريخه المذكور
 المسمى بمرآة الجنان في حوادث الزمان المطبوع بحيدرآباد الدكن

راضی نمیشد و در انشا و رسایل و مکاتیب و قوف تمام داشت
و در نظم و اشعار رایت مهارت می افراشت * در آن اوان که برادرش
عزیز که موسوم بعثمان بود و عمش عادل که او را ابو بکر می گفتند
ولایت دمشق را از وی گرفتند این چند بیت نظم کرده بنزد
ناصر خلیفه^(۱) فرستاد * ﴿نظم﴾

مولای ان ابا بکر و صاحبه عثمان قد غصبا بالسيف حق علی
وهو الذی قد ولاء والده علیهما فاستقام الامر حیز ولی
نخلافاه و حلال عقد بیعتہ و الامر بینهما والنص فیہ جلی
فانظر الی حظ هذا الاسم کیف لقی من الاواخر ما لاقی من الاول

و ناصر خلیفه این سه بیت در جواب بدو فرستاد ﴿نظم﴾
وافی کتابک یا بن یوسف معلنا بالود یخبران اصلک طاهر
غصبوا علیا حقہ اذ لم یکن بعد النبی له یثیر ناصر
فا بشرفان غدا علیہ حسابهم واصبر فنادی الامام الناصر
و وزیر ملک افضل نصر الله بن ابی المکرم ضیاء الدین محمد
بن عبد المکریم الشیبانی الجزری بود و نصر الله نیز مانند برادران
خود عز الدین علی و مجد الدین ابو السعادات مشهور است به این

۱ ناصر خلیفه هو الناصر لدین الله أحمد بن المستفی الرابع والثلاثون
من الخلفاء العباسیین ببغداد تولى الخلافة بها من سنة ۵۷۵ لغاية سنة ۶۲۱
حیث تولى بعده ابنه الظاهر بأمر الله محمد بن الناصر *

اثیر جزری * وابن اثیر در فنون فضایل و صنوف علوم سرآمد علما و فضلاء زمان خود بود * و در فن انشا و نوشتن رسایل آتقدیر مهارت داشت که فوق آن مرتبه متصور نیست و او در جزیره ابن عمر^(۱) متولد شده * و هم آنجا نشو و نما یافته * در اوایل ایام صبی بحفظ کلام ملک علام فایز شده * گویند قوت حافظه اش بمثابه بوده که تمام دیوان ابی تمام و بختری و متنبی را یاد داشته و در تاریخ یافعی از ابن خلکان^(۲) مرویست که چون ابن اثیر از کسب فضایل باز پرداخت بملازمت سلطان صلاح الدین شتافت و منظور نظر تربیت گشته وزارت ملک افضل بوی تعلق گرفت * و ابن اثیر من حیث الاستقلال بدان امر مشغولی می نمود تا وقتی که عزیر و عادل دمشق را از ملک افضل انتزاع کردند آنگاه ابن اثیر بنابر توهمی که از آن دو عزیر داشت در کوشه متواری کردید * یکی از حجاب ملک او را در صندوق نشانده و در صندوق را مقفل ساخته بر اشتیری بار کرده و پرا از دمشق بیرون آورده همراه بمصر برد و ابن اثیر در آن دیار بنیابت

- (۱) و بانی آن جزیره عمر بن عبد العزیز بوده لذا بجزیره عمریه شهرور است
 (۲) ابن خلکان ، هو أبو العباس شمس الدین أحمد بن ابراهیم من کبار العلماء و مشاهیر المؤرخین ولد بمدينة أربل سنة ۶۰۸ توفی بدمشق سنة ۶۷۱ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاریخه الشهیر « وفیات الاعیان و انباء أبناء الزمان »

ووزارت ولد عزیز قیام نمود * وچون عادل مصر را نیز مسخر نمود
 ابن اثیر از آنجا کریمته بحلب رفت و روزی چند بخدمت ملک
 ظاهر پرداخته از حلب روی بموصل آورد از موصل بسنجار شتافته
 باز بموصل عودت کرد تا آخر ایام حیات آنجا مقیم بود * و از تصانیف
 داله بر وفور فضیلت ابن اثیر یکی کتاب مثل السائر است ^(۱) و آن
 نسخه اشتمال دارد بر آداب که شعرا و کتاب و اهل انشا را ضروریست
 و ایضا کتاب الوشی المرقوم فی حل المنظوم و کتاب المعانی المختصرة
 فی صناعة الانشا از جمله منشآت آن وزیر فضیلت انماست و فائش
 در سنه سبع و ثلثین و ستمایه روی نمود او از برادران خود عز الدین
 علی ^(۲) و مجد الدین ابو السعادات خورد تر بود
 * در ذکر سلطنت ملک عادل بن نجم الدین ایوب * در تاریخ

(۱) المثل السائر - هو کتاب المثل السائر فی أدب الکاتب و الشاعر
 لمؤلفه الشهير بـ ابن الاثير ضياء الدين أبي الفتح نصر الله بن السكرم الجوزي
 الاخ الثالث لمجد الدين مبارك الملقب بابي السعادات صاحب كتاب النهاية
 فی غريب الاحاديث (۲) عز الدين علی - هو أبو الحسن عز الدين علی
 ابن أبي السكرم الجوزي أخو أبي السعادات مجد الدين مبارك بن أبي السكرم
 الجوزي الشهير بـ ابن الاثير صاحب كتاب النهاية فی غريب الاحاديث . وله
 مؤلفات قيمة فی التراجم و التاريخ منها الكامل فی التاريخ و أسد الغابة فی
 معرفة الصحابة ولد فی جزيرة ابن عمر سنة ۵۵۵

یافعی مسطور است که ملک عادل بصفت عقل و تدبیر موصوف بود بنابر آن برادرش صلاح الدین یوسف در سوانح امور باوی مشورت میفرمود و بصیام نهار و قیام لیل میل بسیار داشت و در زمان سلطنت برادر در بعضی از بلدان شام مثل عک^(۱) و کرك^(۲) رایت حکومت می افراشت و بعد از فوت برادر زاده خود ملک عزیز بر مملکت مصر و شام مستولی شده و ولد عزیز علی را که ملقب بمنصور بود بمدینه دروها^(۳) فرستاد و زمام رتق و فتق و قبض و بسط آن ولایت را بقبضه اختیار پسر خود ملک کامل داد

(۱) عکا - مدینه علی ساحل البحر الابيض المتوسط و لها قلعة قديمة حصينة كان لها شأن عظیم في التاريخ في عهد الصليبيين وحملة الفرنسيين بقيادة نبوليون وفي حروب ابراهيم باشا المصري * ويكون له أيضا شأن عظیم حيث وردت في فضله أحاديث كثيرة وبشارات عظيمة. منها الحديث المشهور « طوبى لمن رأى عكة » وحديث عين البقر وغيره مما يطول شرحه وفي كتاب اليواقيت والجواهر ان وزراء المهدي سبعة ينزلون بمرج عكا كلهم يتكلمون بالعربية الخ الخ (۲) كرك - هي قلعة الكرك الحصينة الواقعة على وادي الكرك الذي يصب في بحيرة لوط بشرقي الاردن وبها آثار قلاع وحصون متخلفة من عهد الصليبيين وغيرهم (۳) رها - هي المدينة المشهورة الآن باسم « أورفا » واقعة بشرقي الفرات في شمالي الجزيرة على مسافة ۱۹۰ كيلو متراً من مدينة ديار بكر عاصمة كردستان التركي وهي مدينة قديمة جداً بها طولول و آثار يرجع تاريخها الى عهد السككانيين *

و حکومت دمشق را به پسر دیگری خود ملک معظم تفویض نمود و جزیره را بفرزند دیگر ملک اشرف ارزانی فرمود * ایالت اخلاط را^(۱) پسر چهارم خود ملک اوحد که ایوب نام داشت مفوض گردانید و ب فراغ بال در مصر نشسته رایت سلطنت با یوان کیوان رسانید و در ماه رجب سنه ثمان و تسعین و خستایه ملک معز اسماعیل بن سیف الاسلام طفتکین ابن نجم الدین ایوب که در مملکت یمن باظهار شعار ظلم و ضلال می پرداخت و بشرب مدام اشتغال نموده دعوی میکرد که نسب من به بنی امیه می رسد در موضع زبید^(۲) بدست امراء خود بقتل رسید و پسرش ملک ناصر^(۳) که در صغر سن بود قایم مقام پدر شد و از جمله اغاضل ابو الغنائم^(۴) مسلم بن محمود شیرازی با ملک معز معاصر بود * و کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار بنام او تصنیف نموده در سنه تسع و ستایه ملک اوحد ایوب بن ملک عادل که حاکم

---

(۱) اخلاط - قلعه و مدینه قدیمه حصینه بولایه بدلیس علی الشمال الغربی من بحیره وان بکردستان الشمالی لایزید مکانها الآن عن ۴۰۰۰ نسمة
(۲) زبید - بلدة شهيرة باليمن فی الجنوب الشرقي من میناء الحديدة الشهيرة تخرج منها علماء کثیرون (۳) الملك الناصر بن الملك المعز اسماعیل ابن سیف الاسلام طفتکین (۴) أبو الغنائم مسلم بن محمود شیرازی صاحب کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار *

اخلاط بود و بظلم و سفاک دما اشتغال مینمود و وفات یافت و حکومت
 به برادر دگرش ملک اشرف داد * و در سنه اثنی و عشر و ستمایه
 ملک عادل نبیره ملک مسعود بن ملک کامل را بایالت ولایت یمن
 سرافراز ساخته بدان جانب ارسال داشت و چون ملک مسعود
 بمحدود آن مملکت رسید اعیان و اشراف در طریق اطاعت سلوک
 نموده مراسم استقبال بجای آوردند او را در یمن به یمن و سعادت
 بر تخت نشاندند * و در سنه خمس و عشر و ستمایه ملک عادل ازین عالم
 آب و کل بصد حسرت دل برکنده بعالم آخرت پیوست و پانزده
 پسر یادگار گذاشت * و از آنجمله پنج پسر نیک اختر بسلطنت
 رسیدند کامل و معظم و اشرف و صالح و شهاب الدین غازی *
 در ذکر ملک اشرف موسی بن ملک عادل * در زمان سلطنت
 ملک عادل پسرش ملک اشرف که موسوم بود بموسی در مدینه
 روها بمحکومت مشغولی می نمود بعد از چندگاه ایالت حران^(۱) نیز
 تعلق بوی گرفت و چون ملک او حد فوت شد حکم اشرف باخلاط
 نیز سمت نفاذ پذیرفت و در سنه خمس و عشرین و ستمایه ملک معظم
 شرف الدین عیسی که در دمشق علم سلطنت مرتفع گردانیده بود
 وفات یافت و پسرش ملک ناصر که داود نام داشت قائم مقام شد

(۱) حران — بلدة قديمة بجنوبي الزها الشهيرة بؤرفا على مسافة ۳۵

کیلو متر آن منها بجنوبي کردستان

و در سنه ست و عشرين و ستمایه ملك كامل از مصر بعزیمت فتح دمشق نهضت نمود و ملك اشرف در صدد مدد ادر در آمده ملك ناصر طالب صلح كشت و بعد از ارسال رسایل و رسل مهم بر آن قرار گرفت كه ملك ناصر بایالت ارئوش و بلك^(۱) و نابلس^(۲) قناعت نماید و ملك اشرف در دمشق بر تخت سلطنت نشسته حران و روهاورقه^(۳) و راس العین^(۴) را بملك كامل باز كذا رد و آنسگاه ملك كامل بمصر باز كشته ملك اشرف دمشق را بیمن مقدم شریف مشرف ساخت و باستالت سپاهی و رعیت پرداخته رایت عدالت بر افراخت و او پادشاهی بود در غایت حلم و كرم رافع اساس عدل و قانع بنای ظلم و ستم بصحبت اهل خیر و صلاح بسیار مایل و الطاف عیمش اصحاب علم و فضل را شامل و در زمان دولت خود در دمشق دار الحدیثی بنا نهاد و تدریس آن بقعه شریف را بشیخ ابی عمرو ابن صلاح^(۵) داد * اولادت ملك اشرف در سنه

(۱) شوبك - اسم قلعة قديمة خربة بوادی موسی بین عمان و البحر الاحمر بشرق الاردن علی الشمال الغربی من معان .

(۲) نابلس - مدينة شهيرة بفسطین بشمالی القدس

(۳) رقه ، بلدة علی نهر الفرات فیما بین حلب و دیر الزور بشمالی الجزيرة

(۴) رأس العین - بلد بشمالی الجزيرة بالجنوب الشرقي من مدينة أورفا

الشهيرة . (۵) الشیخ أبی عمرو بن صلاح هو أبو عمرو عثمان بن عبد الرحمن الشهير بابن الصلاح من اعظم علماء الاكراد الشافعية ولد بشهر زور سنة ۵۷۷

سبعین و خستایه اتفاق افتاده و وفاتش در سنه خمس و ثلثین و ستمایه
روی نمود * امرا و ارکان دولت جسدش را بعد از تجهیز و تکفین
نخست در قلعه دمشق دفن کردند و پس از چندگاه او را از آن قبر بیرون
آورده به مارتی که در طرف مسجد جامع دمشق ساخته بود بخاک سپردند
* در ذکر ملک کامل محمد بن ملک عادل * ملک کامل پادشاهی
بود بجلالت قدر و نباهت شان موصوف و بتقریر رایت عدل
و احسان معروف لطافت طبع ذکرجیلش برالسنه و افواه مذکور
و حسن تدبیرش نزد اقصای و ادانی مشهور بر جاده سنن سنیه نبویه
ثابت قدم و در محبت مقویان ملت علیه مصطفویه راسخ دم * در
لیالی جمعه مجلس شریفش بوجود اعلما و فضلاء مشحون بودی و بنفس
نفیس با آن طایفه مباحثه نموده تفتیش مسائل نمودی * در ایام دولت
خود در قاهره معزیه دار الحدیث در کمال فسحت طرح انداخت
و بر سر قبر حضرت امام شافعی رضی الله تعالی عنه قبه در غایت
رفعت بنا کرده تمام نمود و ملک کامل در ایام حیات پدر متعهد حل
و عقد و رتق و فتق مهمات ممالک مصر بود و بعد از فوت ملک عادل
در سنه خمس و عشر و ستمایه ^(۱) استقلال یافته باندک زمانی حجاز
و یمن و شام را تسخیر نموده * بنابرین خطبا هرگاه بنام آن پادشاه

و توفی سنه ۶۴۳ وله مؤلفات قيمة فی الحدیث و اللغة و الادب .

(۱) هکذا فی النسخة المطبوعة بروسیا و فی نسختین خطیتین خمس و ستمائة

عاليجاه ميرسيدند ميگفتند كه صاحب مكه و عبيدها و الهين و زبيدها
و مصر و صعيدها و الشام و صناديدها و الجزيره و وائيدها سلطان
القبلائين و رب العلامتين و خادم الحرمين الشريفين ناصر الدين
خليل (ولى) امير المؤمنين^۱ و وفات ملك كامل در آخر روز چهار
شنبه ييست و يك ماه رجب سنه خمس و ثلثين و ستايمه در قلعه دمشق
روى نمود * و مدت عمر آن پادشاه عادل قريب بچهل سال بود

﴿ گفتار در بيان وفات سلاطين مصر و شام و يمن ﴾

در تاريخ يافى مسطور است كه در سنه ست و عشرين و ستايمه ملك
مسعود يوسف بن ملك كامل كه در اثني و عشر و ستايمه بموجب
فرموده جد خود لشكر يمن كشيده آن مملكت را بحت تصرف
در آورده بود و بلاد حجاز را نيز مسخر كرده حكومت مى نمود
در مكه معظمه وفات يافت و در مرض وصيت فرمود كه از مملكتانش
چيزى در تجهيز و تكفين او صرف نكنند و جسدش را بشيخ
صديق كه در سلك اعظم صلحا انتظام داشت تسليم نمايند تا از
وجه حلال بر نهج سبت حضرت رسالت پناه صلى الله عليه وسلم
تجهيز و تكفين كند * امرا و اركان دولت او بموجب وصيت عمل
نموده شيخ صديق كفن آن پادشاه نيكو اعتقاد را از رد و ازاري

(۱) هكذا في النسخة المطبوعة وفي النسختين الخطيتين لم يوجد

که بآن حج و عمر کذارده بود ترتیب کرد و او را در میانه قبور مسلمانان مدفون گردانید * و چنانچه وصیت نموده بود فرمود که بر سر قبرش نوشتند که (هذا قبر الفقير المحتاج الى رحمة الله تعالى يوسف بن محمد بن ابي بكر بن ايوب) و چون خبر فوت ملك مسعود بمصر رسید ملك كامل بغایت محزون و غمگین گشته بر اسم تعزیت قیام نمود * و در سنه اثنی و ثلثین و ستمایه مقدم الجیش ملك كامل صواب خادم که در شجاعت ضرب المثل بود وفات یافت * از و صد غلام ماند که بعضی از ایشان بمرتبه امارت رسیدند و هم درین سال ملك زاهر بن سلطان صلاح الدین یوسف که مکنی و موسوم بابو سلیمان داود بود و در قلعه بیره ^(۱) حکومت می نمود بعالم آخرت نهضت فرمود * و بعد از فوت او ملك عزیز بن ملك ظاهر که برادر زاده ملك زاهر بود آن قلعه را تصرف نمود * و در سنه ثلث و ثلثین و ستمایه ملك محسن بن سلطان صلاح الدین در گذشت * و او در علم حدیث و سایر علوم معقول و منقول ماهر بود * و در تواضع و زهد مبالغه بلا نهایته میفرمود * و در سنه اربع و ثلثین و ستمایه ملك غیاث الدین محمد ابن ملك ظاهر بن صلاح الدین یوسف در حلب بعالم آخرت انتقال کرد و او بعد از فوت پدر خویش ملك ظاهر در سن چهار سالگی

(۱) قلعه بیره - هی قلعة بیره جک الواقعة علی الجانب الشرقي لنهر الفرات بغربی مدینة أوردقاجنوبی کردستان ترکی .

بر سر پر فرمان دهی نشسته بود * و در سنه خمس و ثلثین و ستمایه ملک
 اشرف در دمشق وفات یافت و برادرش ملک صالح که اسمعیل نام
 داشت قایم مقام او شد و ملک کامل لشکر بدمشق کشیده اسمعیل
 در شهر متحصن گشت و ملک کامل آغاز محاصره نموده بالاخره
 بین الجانبین مصالحه بوقوع انجامید و چنانکه قبل ازین رقم زده
 ملک بیان شده دو ماه که ملک کامل در دمشق بدولت و اقبال بگذرانید
 مریض گشته بسفر عقبی خرامید * دو روز فوت او مخفی مانده روز
 سیم که یوم الجمعة بود قبل از صبح و خطیب بر منبر شخصی برخاست
 و گفت (اللهم ارحم علی الملك الکامل و خذ ظلال سلطنة الملك
 العادل) از استماع این کلام یکبار مردم در خروش آمده آغاز کریه
 و زاری کردند * امرا و ارکان دولت چنان مصاحبت دیدند که برادر
 زاده اش مظفر الدین یونس که ملقب بود بملک جواد در دمشق
 بنیابت ولد ملک کامل ملک عادل حاکم باشد بعد از آن در جوار
 مسجد جامع جبهه ملک کامل مقبره ترتیب نموده جسد او را از قلعه
 بدانجا نقل کردند * در ذکر سایر سلاطین آن دودمان عالیشان و بیان
 زوال دولت و اقبال آن خاندان * در تاریخ یافعی مسطور است
 که بعد از فوت ملک کامل پسرش ملک عادل در مصر بر مسند
 سلطنت نشسته ملک جواد در دمشق نایب او گشت در سنه سبع
 و ثلثین و ستمایه امرا و اعیان مصر بواسطه خورده سالکی که از عهده

امور ریاست بیرون نتوانست آمد برادرش ملك صالح را که ایوب نام داشت پادشاهی برداشتند و ملك عادل را در محفه نشاند از قصر امارت بیرون کردند* و جمعی کثیر از لشکریان بکرد محفه در آمده او را بقلعه بردند و محبوس گردانیدند و ملك صالح بعد از حبس برادر از روی استقلال افسردولت بر سر نهاده بدست مرحمت بساط نصفه بر مفارق رعیت بکسترد مساجد و بقاع خیر را معمور ساخته با کافه برایا بر وجه احسن زندگانی کرد و چون از ضبط مملکت مصر فارغ گردید لشکر بدمشق کشیده جواد را از حکومت آنجا معزول گردانید* امارت اسکندریه را بوی تفویض نمود و خود سوار شده فرمود که تا جواد غاشیه او را بدوش افکنده چند قدم در رکاب او برود و بعد از ارتکاب این بیحرمتی از کرده پشیمان گشته بطرف غور توجه کرد و عم خود اسماعیل را که ملقب بملك صالح بود از بعلبك طلب داشته اسماعیل مصلحت در اطاعت برادر زاده ندید از مجاهد که حاکم حمص بود استعانت جست و بامداد او مستظمر گشته از راه غیر معهود متوجه دمشق شد و بیکبار خود را در آن بلده افکنده اسرا و ملازمان ملك صالح چون این خبر شنیدند او را تنها گذاشته روی بملازمت ملك صالح آوردند و جمعی از لشکریان ملك نامر حاکم كرك بملك صالح باز خورده فی الحال او را گرفته و بنزد پادشاه خود برده در

قلعه كرك بند کردند و چون این خبر بسمع ملك عادل که در غیبت برادر از قلعه بیرون آمده در مصر پادشاه شده بود رسید قاصدی نزد ملك ناصر فرستاده * صد دینار تقبل نمود که ملك صالح را بوی سپارد ملك ناصر این معنی را قبول نکرد و دست بیعت بملك صالح داده بمرافقت او روی بجانب مصر آورد بعد از وصول بمحدود آن مملکت امراء کاملیه مایل بسطنت ملك صالح گشته نوبت دیگر ملك عادل را گرفته در قلعه محبوس کردند و آنکاه ملك صالح را بدار الملك مصر در آورده ملك ناصر بطرف كرك مراجعت فرمود و در سنه ثمان و ثلثین و ستایه پادشاه دمشق اسماعیل بنابر غرضی که داشت قلعه شقیف را بکفار فرنك باز گذاشت * و عز الدین عبدالسلام و ابو عمرو بن الحاجب که از جمله علماء شام بودند برین حرکت انکار بلیغ نمودند * و اسماعیل در غضب رفته عز الدین عبدالسلام را از خطابت دمشق معزول ساخت * و او را بمرافقت ابو عمرو بن الحاجب نزدان فرستاد * و در سنه احدى و اربعین و ستایه ملك جواد که بعد از ملك کامل چند روزی حکومت دمشق نمود بعالم آخرت توجه فرمود و در سنه خمس و اربعین و ستایه مدت حیات ملك عادل بن ملك کامل در حبس بنهایت رسید * و از وی عمر نام پسری ماند ملقب بملك مغیث * او را نیز بعد از فوت پدر در قلعه محبوس گردانیدند و بعد از وقوع مزبور چند نوبت میانه ملك صالح ابوب

که حاکم مصر بود و ملک صالح اسماعیل که در دمشق سلطنت
 می نمود و ملک ناصر در کرک اقامت داشت محاربات اتفاق افتاد و در
 اکثر اوقات اسماعیل مغلوب گشته و در دمشق و بابه و غلایی عظیم
 دست داد و در منتصف شعبان سنه سبع و اربعین و ستمایه ملک
 صالح ایوب در منصوره وفات یافت * و قطایا که مملوک ملک صالح
 ایوب بود باتفاق دیگر امرای مدت سه ماه فوت او را نهان داشته
 کسی بطلب ولدش ملک معظم که در بعضی از بلاد شام بود فرستادند
 و تا زمان وصول ملک معظم بظاهره معزیه رسید فوت پدرش
 ظاهر شد و خطبه و سکه بقیش موشح و مزین گشت * و در سنه
 ثمان و اربعین و ستمایه کفار فرنک قصد مصر نموده * ملک معظم
 بمقابله ایشان توجه فرمود و در منزل منصوره محاربه عظیم دست
 داده نسیم فتح و نصرت بر پرچم علم معظم و زید و از معظم سپاه
 فرنک کریمان کشته هفت هزار کس از ایشان عرضه تیغ بیدریغ
 گشتند * و ملک افرنج در پنجه تقدیر اسیر و دستگیر شده در قلعه
 منصوره مقید کردند آنکاه ملک معظم آغاز خفت و طیش کرده
 غلامان پدرش بروی خروج کرده او را گرفته گشتند * عز الدین
 ترکمانی را که هم از ایشان بود مقدم سپاه ساختند و از منصوره علم
 عزیمت بصوب قاهره معزیه افرختند و ملک افرنج چون خود را
 پانصد هزار دینار باز خریده و بلده دمیاط را نیز بمسلمانان گذاشته

مطلق العنان شد * در خلال این احوال ملك ناصر که حاکم کرک بود بدمشق لشکر کشیده آن بلده را مفتوح گردانید آنسگاه سپاه شام را فراهم آورده بطرف مصر نهضت فرمود و امراء مصر او را استقبال نموده در منزل عباسیه تلاقی فریقین دست داد و انهمزام بجانب مصریان افتاده شامیان بقاهره معزیه در آمدند و خطبه بنام ناصر خواندند * و عز الدین و قطایا با سیصد سوار جرار از غلامان صالحیه بطرف شام کریخته در اثنای راه بطایفه از لشکر ملك ناصر باز خوردند که خزینه و طبل و علم او را همراه داشتند و بضرب تیغ و تبر ایشانرا منهزم گردانیده شمس الدین اولو را که نایب نادر بود اسیر کردند و نشان کوفتند رانده ذبح کردند طبل ملك نادر را در هم شکسته خزینه او را بیاد نهیب و تاراج بردادند تا غزه رانده ولد سلطان صلاح الدین یوسف را و ملك اشرف موسی ابن العادل (؟) که حاکم حمص بود و ملك صالح اسماعیل بن عادل را که شمه از حال او سبق ذکر یافت باز مره از امرا اسیر کرده همه را از میان برداشتند * و چون این اخبار محنت آثار بملك نادر رسید در مصر مجال اقامتش ننماده * لاجرم عروس مملکت را بروجی که رجعت امکان نداشت طلاق داده بحمدود بعضی از ولایت شام شتافت * و این وقایع در سنه ثمان و اربعین و ستمایه سمت حدوث یافت * و در سنه تسع و اربعین و ستمایه طواشی که از قبل ملك ناصر

والی کرک بود * ملک مغیث عمر بن ملک عادل بن ملک کامل *
از حبس بیرون آورده پادشاهی برداشت و حقوق نعمت
ناصر را نابوده انکاشت * و در سنه احدی و خمسین و ستمایه ملک
صلاح الدین بن ملک ظاهر بن ملک صلاح الدین بن نجم الدین
ایوب وفات یافت * و در سنه اثنی و خمسین و ستمایه امرا و اعیان مصر
عز الدین ترکمانی را که مملوک ملک صالح ایوب بود بسلطنت برداشته
ملک معز لقب دادند * و از آن تاریخ باز پادشاهی مصر تعلق بغلامان
گرفت * و نفاذ فرمان آل ایوب از آن دیار صفت انقطاع پذیرفت
و چون بعضی غلامان آل ایوب که بعد از انقطاع نسل وی در مصر
بر سر بر عزت و حکومت نشسته اند با سلاطین آل عثمان معاصر بوده
اند ذکر ایشان بتقریب در خاتمه بر توالی سفین در ضمن قضایای آن
سلاطین شوکت آیین بتوفیق رب العالمین مذکور خواهد شد *
اما ملک ناصر داود بن معظم بن عادل که از و هم عز الدین هر روز
در منزلی بسر میبرد در شهر سنه ست و خمسین و ستمایه عالم
فانی را بدرود کرد * و او طبع سلیم و ذهن مستقیم داشت * و مدتی
بتحصیل علوم اشتغال نموده * از مؤید طوسی استماع حدیث
فرموده بود * و شعر در کمال جودت می گفت و جواهر معانی
بالماس فکرت می سفت * و ملک مغیث عمر بن عادل بعد از آنکه
چند سال در کرک بحکومت گذرانید در سنه اثنی و ستین و ستمایه

لشکر از مصر بتسخیر آن بلده مامور گشت * و ملک مغیث عمر
در شهر تحصن نموده * پس از امتداد ایام محاصره مهم او باضطرار
انجامید لاجرم امان طلبیده نزد سلطان مصر شتافت و بحقیقه هلاک
شده * بعد از وی هیچیک از اولاد نجم الدین ایوب را سلطنت
میسر نشد * دست تقدیر مالک الملک علی الاطلاق عظم شانه بساط
حکومت آن طبقه را در نور دید * يفعل الله ما يشاء و بحکم ما برید

صحیفه نویم ❦

❦ در ذکر عظمای حکام کردستان که اگر چه ❦

❦ استقلالا دعوی سلطنت و اراده عروج ❦

❦ نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه ❦

❦ و سکه بنام خود نموده اند ❦

و آن مشتمل بر پنج فصل است

❦ فصل اول ❦

❦ در ذکر حاکمان اردلان ❦

نقله اخبار حاکمان کردستان و حمله آثار اتابکان لرستان در

نسب حکام اردلان بقلم دوزبان بر لوح بیان چنین رقم کرده اند

که از اولاد ولای دیار بکر از بنیای احمد بن مروان^(۱) که از سیاق

(۱) هكذا في النسخة المطبوعة وفي النسختين الخطيتين بابك بن سامان

کلام گذشته احوال او مشروح بوضوح می پیوندد بابا اردلان
نام شخصی مدتی در میانه طایفه گوران ساکن گشته * در اواخر
دولت سلاطین چنگیزی به ولایت شهره زول که در آخر بشهر
زور اشتها یافت مستولی کشت و خود را قباد بن فیروز ساسانی
ساخت * وجه تسمیه شهر زور بقول حمد الله مستوفی آنست که
پیوسته حکامش اگر ادب بوده اند هر کس را که زور بیشتر بوده حاکم
انجامی شده و مستولی کشته و بحکم تدبیر و رای آن ولایت را بحیطه
تصرف در آورده حاکم باستقلال شده و چون چند وقت حکومت
نموده بنا کام دل از ولایت شهره زول برکنده روی بشهرستان
عدم نهاد * و بعد از فوت وی کلول نام پسرش والی آن ولایت
گشت * او نیز باجل موعود که قابل تقدیم و تاخیر نیست روی
در عالم عقبی آورد * و بعد از انتقال او ازین جهان کنران اولادش
برین ترتیب که مذکور خواهد شد در آن ولایت متصدی امر
حکومت گشته اند * (۱) خضر بن کلول (۲) الیاس بن خضر (۳)
خضر بن الیاس (۴) حسن بن خضر (۵) بابلو بن حسن (۶) منذر
بن بابلو * اما چون احوال این جماعت که مذکور شد نزد راقم حروف
محقق نبود و از کسی معتمد القول نیز چیزی شنیده بود که بر آن
اعتماد توان کرد لاجرم بمساعجه و اغماض از آن در گذشت و شروع
در احوال جمعی ازین طبقه نمود که بکرات از ثقات قدسی سمات

احوال ایشان استماع افتاده و بتواتر بصحت رسیده و بعضی را معاینه و مشاهده نموده چه قرار باخامه دو زبان درین نسخه بی سامان آنست که اصل قصه و داستان را بلا زیاده و نقصان در عبارت مختصر رقم نماید * و از اقوال مختلفه بیمزه که سبب استنکار ارباب عقول گردد معرض و مستوحش باشد * والسلام علی من اتبع الهدی ﴿ کفتار در ذکر مامون بن منذر بن بابلو بن حسن بن خضر ﴾ ﴿ بن الیاس بن خضر بن کلول بن بابا اردلان ﴾

بعد از فوت پدر حاکم آشته * مدت مدید باستقلال در حکومت آن دیار بمسند امارت متمکن شد * بعد از آن بعالم آخرت روانه گشت و ازو سه پسر ماند (۱) بیکه بیک (۲) و سرخاب بیک (۳) و محمد بیک * ﴿ بیکه بیک بن مامون بیک ﴾

چون پدرش ازین عالم فانی رحلت نمود والی ولایت پدر گشت اما مملکت موروثی در زمان حیات پدر در میانه فرزندان قسمت شده بود و ناحیه ضلم و تغسو و شمیران و هاوار و سیمان و راودان و کل عنبر در دست بیکه بیک مانده بود و بقیه ولایت در تصرف برادرانش بود که در ذیل احوال ایشان مذکور خواهد شد * و چون از ایام حکومت بیکه بیک چهل و دو سال متمادی شد درخت ازین جهان فانی بعالم جاودانی کشیده * دو پسر بیادکار گذاشت اسمعیل و مامون * ﴿ مامون بیک بن بیکه بیک ﴾

بحسب قابلیت چون بر مسند حکومت پدر تمکن گرفت
 و یکسال تمام از ایام حکومت او متادی شد سلطان سلیمان خان
 علیه الرحمة والغفران سلطان حسین بیک حاکم عمادیه را با بعضی از
 امراء کردستان بتسخیر ولایت شهره زول مامور گردانید و سلطان
 حسین بیک حاکم عمادیه حسب فرمان قضا جریان متوجه استخلاص
 آن ولایت شده مامون بیک را در قلعه ضلم محاصره نمود * و بعد
 از کوشش بسیار بطریق صلح مامون بیک را بیرون آورده روانه
 آستانه سلیمانی نمود * و بعد از گرفتاری مامون بیک عمش سرخاب
 ولایت او را ضمیمه الساء خود که لوی و مشیله و مهر و ان و تنوره
 و کلوس و نشکاش بود نموده اظهار اطاعت بدرگاه شاه طهماسب
 کرد * و چون سلطان سلیمان خان بر بیکناهی مامون بیک واقف
 شد او را از قید و بند بیرون آورده سنجاج حله من اعمال دار السلام
 بغداد را بطریق مملکت بقید حیات بدو ارزانی داشت و تا حال
 که سنه خمس و الف است سنجاج مزبور در تصرف مامون بیک
 است * و مدتیست در آنجا شاد کام و عشرت ران بلا ممانعت باصر
 حکومت قیام و اقدام می نماید * و سنجاج سروجک از دیوان آل
 عثمان به برادر او اسمعیل بیک مفوض گشته * مدتی در تصرف
 داشت * و بعد از آن بصوب عالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ سرخاب ییک بن مامون ییک ﴾

چنانچه از سیاق کلام گذشته بوضوح می پیوندد که بعد از گرفتاری برادرزاده خود مامون ییک بحکومت شهره زول و ضلیم نشسته حاکم باستقلال گردید * و حصه برادر دگر خود محمد ییک را نیز متصرف شده ضمیمه ولایت موروئی گردانید تا در تاریخ سنه ست و خمسین و تسعمایه که القاص میرزای برادر شاه طهماسب باراده سلطنت التجا بدرگاه سلطان سلیمان خان برد * و بعد از چند وقت از سلطان مورو بوسیله بعضی تقصیرات متوهم گشته سرخاب ییک را شفیع ساخت که درخواست کنه او را از شاه طهماسب نماید * و بدین وجه میانه ایشان اصلاح فرماید که شاه طهماسب ولایت شیروان را بدستور سابق بدو گذاشته من بعد متعرض احوال او نشود * چون سرخاب این قصه را بپایه سریر شاهی عرض نمود شاه طهماسب این خبر را فوز عظیم دانسته شاه نعمت الله قهستانی را با بعضی از امرا و اعیان قزلباشیه بطلب القاص میرزا فرستاد * و امرا و اعیان حسب فرمان روان گشته القاص میرزا را بپایه سریر شاهی حاضر گردانیدند * فی الفور فرمان بقید او نافذ گشته او را بقاعه قهقهه برده مقید کردند * و بعد از یکسال حسب الامر پادشاهی او را از قلعه انداخته هلاک ساختند * و در مقابل این نیکو خدمتی شاه طهماسب هر ساله موازی یکمزار

تومان از خزانه عامره در وجه انعام بسرخاب مقرر فرمود *
 و چندانکه در قید حیات بود مبلغ مذکور را بلا قصور می گرفت
 و عمر طویل یافته * باشاه طهماسب طریق مصادقت و مخالفت
 می سپرد و مدت شصت و هفت سال حکومت کرده * بعد از آن
 درخت هستی بعالم نیستی برد * و یازده پسر نیکو اختر در صفحه *
 روزگار ییادگار گذاشت (۱) حسن (۲) و اسکندر (۳) و سلطان
 علی (۴) و یعقوب (۵) و بهرام (۶) و بساط (۷) و ذوالفقار (۸) و اسامش
 (۹) و شمسوار (۱۰) و سارو (۱۱) و قاسم *

﴿ محمد بیك بن مامون بيك ﴾

بعد از فوت پدر بحکومت سروجک و قرا طاق و شهر بازار
 والان و دمهران که حصه او بود نشسته باستدعای حکومت
 موردی روانه آستانه سلطان سلیمان خان گشته بامداد رستم پاشایی
 وزیر اعظم و عثمان پاشایی میر میران بغداد را با اصراء کردستان
 بتسخیر ولایت اردلان مامور گردانیدند و اصراء مذکور حسب
 فرمان قضا جریان بسر ولایت مزبوره آمده شروع در محاصره
 قلعه ضلم که استوارترین قلاع ولایت است و در متانت و حصانت
 پہلو بر حصار کیوان میزند کردند و ایام محاصره دو سال امتداد
 یافته اتفاقاً محمد بیك بضرب تفنگ هلاک گشته برخاک بوار افتاد
 و از جانب شاه طهماسب نیز بمعاونت محصوران عسکر رسیده

عثمان پاشا ترك محاصره نموده بجانب شهره زول توجه فرمود و در آنجا با جل موعود عالم فانی را بدرود کرده بدار القرا نهضت نمود درین اثنا متحصنان قلعه ضلم را خالی گذاشته ندای الفرار در دادند و در سنه تسع و ستین و تسعمایه بالتجی محمد پاشا فرصت غنیمت دانسته خود را بمیانۀ قلعه انداخت و بقیۀ قلاع و نواحی آن ولایت را نیز بحسن تدبیر و رای مسخر ساخت * و از آن تاریخ ولایت شهره زول داخل ممالك محروسه شهرباری و از جمله ملحقات ولایت مکتسبه عثمانی شد ﴿سلطانعلی بن سرخاب﴾

بعد از فوت پدر حاکم اردلان کشت و چون سه سال از ایام حکومت او متمادی کشت دبیر دفتر خانۀ قضا و قدر طومار حیات او را در نوردید و ازو تیمورخان و هلوخان دو پسر در سن طفولیت مانده و مآل حال ایشان چنانچه بر اقام حروف معلوم کشت انشاء الله مرقوم خواهد شد * ﴿بساط بیك بن سرخاب﴾

چون برادرش سلطانعلی وفات کرد متصدی قلادۀ حکومت اردلان کشت * وفی الجمله در حکومت استقرار بهم رسانید پسران سلطانعلی بیك که دختر زادگان منتشاسلطان استاجلو بودند بارادۀ حکومت مورد وثی پناه بدرگاه شاه اسمعیل ثانی آوردند * و بعد از فوت شاه اسماعیل تیمورخان پسر بزرگ سلطانعلی دست تطاول بنهب و غارت السكاء بساط سلطان دراز کرده * در میانۀ

ایشان اعلام خصومت و عداوت مرتفع بود تا هنگامی که بساط
سلطان بعالم آخرت رحلت فرمود *

﴿ تیمورخان بن سلطانعلی ﴾

بعد از آنکه بساط حکومت بساط سلطان در نور دیده شد
برادر زاده اش تیمورخان متقلد امر حکومت اردلان شده *
در شهر سمنه عثمان و ثنائین و تسعمایه اطاعت درگاه پادشاه جهان سلطان
مراد خان مرحوم نموده * صدهزار اچه عثمانی از خواص همایون
تابع شهره زول از عواطف علیه خسروانی بدو عنایت گشته
سمنه و حسن آباد و قزلبه قلعه بطریق سنجاغ به پسر بزرگ او
سلطانعلی و قره طاغ به پسر دیگرش بوداق و مهر وان (مرویوان)
بفرزند دگرش مراد و شهر بازار به پسر کوچک ترش مفوض گردیده
احسان شد * همچنان از ولایت قزلباش دینور نام ضمیمه ایالت
وی گشته * اورا در سلاک میر میران عظام آل عثمان انتظام داده
موسوم به تیمورخان پاشا گشت * عاقبت بواسطه کثرت نخوت
شیطانی و وفور غرور نفسانی آرزوی سلطنت کرده * گاه روی و گاه
قزلباش می بود * و علی الدوام امر و احکام اطراف جوانب خود را
از خود رنجانیده * با ایشان طریق مخالفت می پیمود * و دست
تغلب از آستین تجلد بیرون کرده * الکای ایشان را نهب و غارت
میکرد * تا آنکه قصد تاخت و تاراج ولایت پسر عمر بیک کلهر

کرده * شاهوردی حاکم لرستان بمعاونت پسر عمر بیک آمده باتفاق
 سر راه بروی گرفته در وقتی که ولایت کلهر را ینجا کرده سالماً
 وغانماً عودت کرده بود از کینکاه بیرون آمده * واکثر امرا
 واعیان او را بقتل آورده * تیمورخان را در خسر نام محلی دستگیر
 کردند وچند روز او را در قید نگاه داشته * بعد از آن از روی
 مرحمت اطلاق نمودند و باوجود این مقنبه نکشته * (شعر)
 خوی بد در طبیعتی که نشست * نرود تا بروز مرگ از دست
 باز باواده تسخیر الکاء زرین کر و توابع او که از دیوان (قزلباشیه)
 بدولت یار سلطان سیاه منصور متعلق بود توجه فرمود * دو ما
 بین ایشان مقاتله و مجادله واقع گشته * در شهر سنه ثمان وتسعین
 وتسعمایه تیمورخان بقتل رسید و هلوخان برادرش قائم مقام او شد *

﴿ هلوخان بن سلطانعلی بن سرخاب ﴾

چون بجای برادر متصدی امر حکومت اردلان گشت
 اظهار اطاعت و انقیاد بدرگاه پادشاه ججاء غفران پناه سلطان مراد
 خان علیه الرحمة والرضوان نمود * و با سلاطین قزلباشیه نیز طریق
 مدارا و مواسا مسلوک داشته * در حکومت استقلال
 واستبداد مالا کلام او را میسر شد * و حالا که تاریخ
 هجری در سنه خمس والف است بلا ممانعت
 و منازعت بدارایی آنجا مبادرت می نماید *

× فصل دوم ×

✽ در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشنبو ✽

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر جوهریان سخن شناس و خاطر
تصویر پذیر صافی رأیان نور اقتباس صورت این قصه در پرده التباس
نماید که نسب جلیل القدر حکام حکاری بخلفای بنی عباس منتهی
میکردد * اما چون سلسله نسب ایشانرا کسی مضبوط نگاه
نداشته بود که بکدام یک از خلفا میرسد عنان جواد خامه خوش
خرام از تقریر ارتباط این طبقه ذوی الاحترام بخلفای عظام کرام
منعطف گردید * و الحق این طایفه عالیشان در مابین حاکمان
کردستان بعلو حسب و سمو نسب معروفتند * و باطوار و اوضاع
مستحسنة موصوف * و همواره سلاطین عظام و خواقین کرام در
اعزاز و احترام ایشان کوشیدند و طمع در السکاء و ولایت ایشان
نکرده اگر احياناً بعضی از سلاطین ولایت ایشانرا گرفته باشند
بعد از تصرف باز بطریق ملکیت بدیشان داده اند و لهذا صاحب
تاریخ ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی آورده که امیر تیمور
کورکان در شهر سینه سبع^(۱) و ثمانین و سبعماه بعد از فتح فلعه
بایزید متوجه وان و وسطان کشته و عز الدین شیر حاکم حکاری که

والی ولایت آنجا بود در قلعهٔ وان متحصن شد و همگی همت
بر مخالفت امیر تیمور گماشته مستعد جنگ وجدال و آماده حرب
و قتال گردید * امیر تیمور فی الفور قلعهٔ وان را مرکزوار در میان
گرفته کار بر محصوران مضیق گردانید * و چون عزالدین شیر دید
که تاب مقاومت و تحمل صدمت سر پنجهٔ صاحبقرانی ندارد که
گفته اند *

﴿ نظم ﴾

هر که با پولاد بازو پنجه کرد * ساعد سیمین خود را رنجه کرد
لاجرم بعد از دو روز بقدیم عجز و انکسار از قلعه بیرون آمده بعقبه
بوسی صاحبقران ذوی الاقتدار فانی گشت و ناصر الدین نام شخصی
از اقربای او سر از ربنهٔ اطاعت و انقیاد تیموری کشیده در حصار
وان را استوار کرده آغاز جنگ وجدال کرده چون بیست و هفت
روز بدین وتیره گذشت دلیران رزم آزمای و بهادران قلعه کشای
بقهر و غلبه آن قلعهٔ کیوان آسارا و سخر گردانیدند و اکثر متحصنان
آنها با تیغ بران و خنجر خون آشام از هم گذرانیدند و یکی از فضلا
تاریخ فتح و انرا باین عنوان یافته *

﴿ نظم ﴾

شاهی که بتیغ ملک ایران بگرفت * ماه علمش سرحد کیوان بگرفت
تاریخ گرفتن حصار و انرا * کر پرسندت بگو که کیوان بگرفت
و امیر تیمور بعد از تسخیر امیر یادگار اند خودی را بتخریب
آن قلعه مامور گردانید * و چون قلعهٔ مزبور از بناهای شداد عاد

است و سنگهای عظیم که در دیوار او نهاده اند در هیچ ابنیه واقع نشده هر چند در انهدام اوسعی تمام و اهتمام مالا کلام بجای آوردند فایده بر آن مترتب نکشت * عاقبت الامر باندک خرابی راضی گشته موکب تیموری بجانب خوی و سلماس در حرکت آمده چون قرقریاس^(۱) کردون اساس و قبه شاذروان^(۲) فلك مماس در صحرای سلماس باوج مهر و ماه رسید امیر تیمور ملك عز الدين را منظور نظر عاطفت اثر گردانیده ملك موردوثی و ایالت ارثی را بدستور ملکیت بدو ازانی فرمود و منشور حکومت و فرمان ایالت با آل تمغای تیموری عزادار یافته رخصت معاودت عنایت نمود * و در سنه اربع و عشرين و ثمانمائه ملك محمد بن ملك عز الدين باتفاق والی ولایت بدلیس و اخلاط امیر شمس الدين برهنایی بخت و دولت بیکران بعز بساط بوسی میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان مستسعد گشتند و مشمول عواطف شاهانه و منظور عوارف بیکرانه خسروانه شده * تجدید امضا مناشیر حکومت کردند و قبل از آنکه معرکه قتال و جدال میرزا شاهرخ با اولاد امیر قرا یوسف ترکمان در حدود الشکر دمنعقد گردانید ایشانرا رخصت انصراف ارزانی فرمود که بولایت خود عودت گردند و از سلاطین چنگیزی نیز ملك نامه بخط ایفوری در خانواده ایشان هست که

(۱) فی النسخین الخطیتین قه کر باس (۲) وفی نسخه (شاذروان)

بنظر راقم حروف رسیده غرض که همیشه پادشاهان عالیشان در اعزاز و اکرام این طبقه دقیقه^۱ نا صرعی نکذاشته اند * و ولایت ایشانرا بملکیت بدیشان ارزانی فرموده اند * و جماعتی که بترتیب از آن طایفه حکومت نموده اند شروع در شرح احوال ایشان میشود بعون الله تعالی *

﴿ گفتار در ذکر اسد الدین بن کلابی بن حماد الدین ﴾
از ثقات قدسی سمات بکرات حاوی اوراق را استماع افتاده که از فترات زمان از اولاد حاکمان حکاری اسد الدین بن کلابی بدیار مصر افتاده ملازمت سلاطین چرا کسه اختیار نمود * و در غزاء کفار بخار ازو بدفعات آثار شجاعت و علامت شهامت بظهور آمده * اتفاقا در یکی از معارک یکدست او ضایع شده پادشاه آن عصر بدل دست او از طلا ساخته بجای دست او نصب کرد و بغایت در اعزاز و احترام او کوشیده او را ملقب باسد الدین زرین چنک گردانید * چون حسن بیک آق قوینلو متصدی امور سلطنت ایران گشت انحراف باحکام گردستان پیدا کرده صوفی خلیل و عربشاه بیک را که از عمده^۲ امرای ترکمان آق قوینلو بودند بتسخیر ولایت حکاری مامور گردانید * و صوفی خلیل مدتی منتظر فرصت می بود که روزی فرصت یافته ایلغار بر سر حاکم حکاری برده قضا را روز چهارشنبه بود و عز الدین شیر که در آن

وقت حاکم آنجا بود هر چند مستحفظان حدود و طرق اخبار رسیدن لشکر عدو بدو رسانیدند گفت امروز چهار شنبه است و روز قرقرشه نیست و جنگ با دشمن بمن ندارد و دولت خواهان و ناصحان هر چند او را بر جنگ تحریض کردند فایده بر آن مترتب نشد که یکبار صوفی خلیل و عرب شاه یسک بر سر وقت او رسیده او را بقتل آوردند * و ولایت حکاری بالکلیه ازید تصرف ایشان بیرون آورده متصرف گشتند * حفظ و حراست و ضبط و صیانت آن ولایت را بعهدۀ اهتمام عشیرت دنبلی کردند * و مدتی از نیابت آق قوینلو ولایت حکاری در تصرف عشیرت دنبلی می بود * جمعی از رعایای ناحیۀ دز از کفرۀ نصرانی که ایشانرا آسوری گویند بعادت معهود بجهت کسب و کار بجانب مصر و شام رفته بودند * چون ملاحظه اوضاع و اطوار اسد الدین زرین چنگ کرده بخود قرار اینمعنی میدهند که این شخص لیاقت حکومت حکاری دارد * صلاح در آنست که این شخص را فریفته برداشته بجانب ولایت حکاری برده بمحکومت آنجا نصب سازیم * و بعد از قرار این مقدمات را بعرض اسد الدین رسانیده * او نیز قبول اینمعنی نموده بدلالات طایفۀ آسوری متوجه ولایت موردئی میشود * و مدتی مخفی در میانه طایفۀ آسوری اوقات گذرانیده منتظر فرصت می باشد * و عادت کفرۀ

آن ناحیه چنان بود که روز شنبه که از کار و بار خود فارغ میشده اند
 ذخیرهٔ قلعهٔ دز را از هیمه و سایر مایحتاج بقلمه می کشیده اند
 تا روز شنبه از شبهای مبارک اسد الدین را با جمعی از دلیران
 عشیرت لباس کفره پوشانیده اسلحه و ادوات جنگ را در میانهٔ
 علف و هیمه تعبیه کرده پشتها بسته بطریق معهود توجه بطرف
 قلعه میکنند * چون بالتمام داخل قلعه میکردند علفها و هیمها را
 انداخته * اسلحه و ادوات جنگ را برداشته * با تیغهای خون
 آشام دلیران بهرام انتقام روی مردم قلعه نهاده * بعضی از طایفهٔ
 دنبلی را بضرب تیغ بیدریغ بر خاک بوار افکنده * و فرقهٔ از
 آنجماعت را به پیکان زهر ابدار دمار از روزگار بر آوردند * القصه
 بهادران جلادت آثار درون قلعه را از وجود مخالفان پریشان روزگار
 بصیقل تیغ آینه کردار چون درون خلوت نشینان پاکیزه اطوار
 و قلوب مجرمان سر پردهٔ اسرار و صدور مشغولان آیه کریمهٔ
 یستغفرون بالاسحار مصفی ساختند * و ندای فاعتبروا یا اولی
 الابصار را بکوش هوش افادی و ادانی رسانیده * مجددا خیم
 حکومت عباسیانرا در سر قلعه دز باوج مهر و ماه بر افراختند *
 و اسد الدین روز بروز آن ولایت را از وجود معاندان پاک کرده *
 پلاس سو کواری سپاه را بلباس عباسی مبدل ساخت * و زبان
 روزگار مناسب این قصه غرابت آثار این طرفه ایات انشا فرمود. نظم

روز شنبه که در شماسی خیمه زد در سواد عباسی
 جمع بدخواه را پریشان ساخت بفرغت بساط عیش انداخت
 و ابتداء دولت حکام حکاری در دفعه ثانی چنانچه مذکور
 شد چون روز شنبه بود و شنبه را در اصطلاح آن قوم شنبو
 میخوانند بدان واسطه بحاکمان شنبو شهرت کردند * و اسد الدین
 چون مدتی بسر داری و فرمان روایی طایفه حکاری قیام نمود بعد
 از آن دست از دامان دنیای فانی کوتاه کرده و چنگ در کریبان
 عالم باقی زده بدار البقا انتقال فرمود * ﴿نظم﴾

کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *
 که سر در اجلش عاقبت زیخ نکند *

﴿ملك عز الدين شیر بن اسد الدین زرین چنگ﴾
 بعد از فوت پدر متصدی امور حکومت و متکفل مهام
 امارت شده * مدتی دارایی آنجا متعلق بدو بود * آخر باجل
 موعود بعالم آخرت نهضت فرمود * بغایت مرد
 عادل پسندیده فعال نیکو خصال خیر بوده *

﴿زاهد بیک بن عز الدین شیر﴾
 چون پدرش وفات کرد حاکم باستقلال گشته * ایام حکومتش
 قریب شصت سال امتداد یافت * و درین مدت در آن ولایت
 فرمان روایی و حکم رانی کرده * اطاعت شاه اسمیل صفوی نمود

و منظور نظر شاهانه کشته * از عنایت بیغایت خسروانه منشور
ایالت موروثی بدو ارزانی داشت و گاهی او را خطاب بلفظ عمی
میکرده * و در مابین ایشان طریقه محبت و اتحاد و وظیفه اخلاص
و اعتقاد بدرجه اعلی و مرتبه قصوی بوده * از وی دو پسر نیکو
اختر ماند (ملاک ییک و سید محمد ییک) * در آخر ایام حیات
مملکت خود را به پسران قسمت کرده * بدارالقرار و رحلت فرمود

﴿ملاک ییک بن زاهد ییک﴾

بجای پدر در قلعه بای بامر حکومت متمکن گشت *
در کمال عدل و داد با رعایا سلوک نمود * او را هفت پسر پا کیزه
کوهر بود (۱) زینل ییک (۲) بایندر ییک (۳) بوداق ییک (۴)
بایزید ییک (۵) حسین ییک (۶) بهاء الدین ییک (۷) رستم ییک *
از آنجمله رستم ییک در زمان حیات پدر بحفظ و حراست ناحیه
کواش و قلعه اختار مبادرت می نمود بواسطه زاعی که با عشیرت
روز کی در سر ناحیه کواش نمود بقتل رسید * وزینل ییک باتفاق
محمود اغای سلجی دزدان قلعه بای و اعیان عشیرت با پدر طریق
عصیان پیش گرفت * و قلعه بای را بتصرف خود در آورده *
بعد از مجادله و مقاتله پدر بدست پسر گرفتار گردید * وزینل ییک
قصد قتل پدر نموده * آخر الامر از وادی قتل او گذشته قرار
بر آن شد که پدر را مکفوف البصر گرداند * عاقبت بسیعی حسین

بیک پسر دیگرش از آن ورطه خونخوار خلاص گشته فرار
 نمود * والتجا بسید محمد بیک برادرش که حاکم و سلطان بود آورد
 در آنجا نیز توقف ننموده به نزد شرف بیک حاکم بدلیس رفت
 و شرف بیک باقصی الغایه باعزاز و احترام او کوشیده دقیقه از
 دقایق عزت و حرمت نامرعی نکذاشت * و زینل بیک که ارشد
 اولاد او بود بعد از سید محمد عمش باستقلال تمام والی ولایت
 حکاری شد * و احوالش مشروح بعد ازین مذکور خواهد شد *
 و احوال سایر اولادش باین منوال است که ذکر میشود * بایندر
 بیک نام پسرش فرار کرده بخدمت شاه طهماسب رفته * و در آنجا
 نیز چندان رعایت و حمایت ندیده باز بوان مر اجعت کرده باجل
 موعود در گذشت * و ازو سه پسر ماند زاهد بیک و محمد بیک
 و حاجی بیک * و بوداق بیک نام پسر دیگرش احرام زیارت بیت
 الله بسته در آن راه فوت شد * و ازو دو پسر ماند میر عزیز
 و سلطان حسین * و بایزید بیک پسر دیگرش در سلك زعمای دیار
 بکر منخرط بود همراه مصطفی پاشای سردار بسفر شیروان رفته
 در محاربه جلددر دست امراء قزلباشیه گرفتار گشته * چون در
 قزوین بنظر شاه سلطان محمد رسید حسب الامر شاه سلطان محمد
 او را بدست برادر زاده اش زاهد بیک داده بقتل آورد * و حسین
 بیک پسر دیگرش بعضی اوقات بحکومت الباقی بادرت می نمود

آخر باجل موعود برفت از واسمعیل نام پسر ی ماند * و بهاء الدین
 بیک نام پسر دیگرش در ضمن قضایای زینل بیک احوال او بیان
 خواهد شد انشاء الله تعالی * ﴿ سید محمد بن زاهد بیک ﴾
 بمعاونت و اهتمام عشیرت پنیانشی بر زینل بیک برادر زاده اش
 مسلط گشته * او را از ولایت حکاری بیرون کرد * و عموما
 ولایت موردوثی را بتحت تصرف در آورده * زینل بیک التجا
 بسطان حسین بیک حاکم عمادیه برد * و بوسیله عرض و امداد
 سلطان حسین بیک متوجه درگاه عرش اشتباه سلطان سلیمان
 خان گشته * وزیر عصر رستم پاشا نسبت باو در مقام التفات
 در آمده * فرمود که قبل ازین توازجفای بنی عمان ترك اوطان کرده
 بطرف آذر بایجان رفته اطاعت شاه طهماسب نموده خاطر از ممر
 تو دغدغه ناک است * اگر چنانکه اهل و عیال و فرزندان خود را
 از سرحد قزلباش باینحدود می آوری خاطر از وادی تو بالکلیه
 جمع گشته تفویض ایالت حکاری از عواطف علیه شهر یاری بتو
 مرحمت خواهد شد * زینل بیک قبول این سخن فرموده باستدعای
 آوردن اهل و عیال از آستانه سلیمانی متوجه ولایت حکاری گشت
 در اثنای راه گذرش بر ولایت بختی افتاده * بدر بیک حاکم جزیره
 بواسطه عداوت قدیمه که باطایفه حکاری داشت بلکه بنابر دوستی
 سید محمد که برومنت می نهاد چند نفر از دلبران بختی را مسلح

و مکمل نموده بر سر راه زینل بیک فرستاد * بعد از مقاتله و مجادله جماعت بختی زینل بیک و رفقاء او را از پای در آورده برخاک هلاک افکندند * و سر رفیقان او را از تن جدا کرده * سر او را رعایه نبریده بجای گذاشتند * چون سرهای مقتولان بنظر بدر بیک رسید و سر زینل بیک را در آن میانه ندید از احوال او استفسار کرد گفتند او را بزخم تیرو سنان خسته و بیجان انداختیم و رعایت بزرگی او نموده سر او را از تن جدا نکردیم * چون این اخبار در جزیره شایع شده بسمع حرم بدر بیک رسید از شوهر خود التماس نمود که جسد زینل بیک را بشهر در آورده بموجب سنن شرعی تکفین و تجهیز کرده دفن سازند * حسب الرضاء خاتون چند نفر از ملازمان جهت آوردن نعش او مامور گردانیده * فرستادگان بر سبیل استعجال خود را بر سر مقتولان رسانیده * رمقی حیات در زینل بیک تفرس کرده * او را نیم جان برداشته توجه بجزیره کردند * چون خبر بقیه حیات او بسمع خاتون رسید جراحی چند جهت او تعیین کرده ادویه و اغذیه و اشربه و سایر مایحتاج که لازم آن خسته ناتوان بود از سرکار خود مقرر فرمود * اگر چه بدر بیک در قتل نمودن جد تمام داشت اما خاتون بالحاج و ابوام در استخلاص او کوشیده شعله غضب شوهر را بزالال و وعظه و نصایح فرو نشانید * و مرهم راحت بجراحت جان آن مستمند رسانید

و چون حق سبحانه و تعالى اورا شفای عاجل کرامت فرمود خاتون
 اورا باعزاز و اکرام تمام بجانب ولایت او روانه ساخت * و زینل
 بیک بصحت و سلامت بدیار حکاری آمده * مال حال او و اولادش
 عنقریب مذکور خواهد شد * اما چون سید محمد را در حکومت
 استقرار بهم رسید اسکندر پاشای میرمیران و ان بدو تقار خاطر
 پیدا کرده ایالت حکاری را از آستانه علیه جهت زینل بیک التماس
 نموده * فرمان هایون بنفاذ پیوست که هرگاه فرصت یابد سید
 محمد را بقتل آورده ایالت حکاری را بزینل بک مفوض سازد *
 اسکندر پاشا کسی بطلب سید محمد فرستاده * اورا بوان دعوت
 کرد * و او نیز ازین مقدمه واقف گشته * با جمع کثیر بواسطه
 ملاقات پاشا متوجه و ان آشت * و بیهانه آنکه چون در و ان آثار
 و با و طاعونست داخل شهر نمیتوانیم شد * اگر چنانچه حضرت
 پاشا لطف نموده قدم رنجه کرده در بیرون شهر علی جهت ملاقات
 تعیین فرمایند ضمیمه سایر الطاف عمیمه آنحضرت خواهد بود
 اسکندر پاشا بالضروره از و ان بیرون آمده در مکان موعود با او
 ملاقات فرمود * و سید محمد بعد از تلاقی شدن پاشای الفور بجانب
 و سلطان معاودت کرد * چون خاطر بالکلیه از کید اسکندر پاشا
 فارغ ساخت مردمان خود را رخصت انصراف داده * از روی
 فراغت و اطمینان خاطر چند روز در و سلطان رحل اقامت انداخت

اسکندر پاشا چون بر اوضاع او مطلع گشت آغای غلمان وان را با جمع کثیر بر سر او فرستاده * پیغام داد که بعضی اخبار نا ملایم از طرف قزلباش شایع گشته * آمدن شما بوان بوجه مسارعت لازم است * و آغای غلمان وان را متنبه ساخت که بهر عنوان که میسر است اورا بوان می باید آورد * آغای غلمان چون بوسطان رفت هر چند سید محمد در آمدن تمکاهل و تکاسل نمود فایده بر آن مترتب نشده * اورا جبراً و قهراً برداشته بوان آورد * و اسکندر پاشا سید محمد را حبس کرد * و یعقوب بیگ پسر او باراده حکومت بجانب ولایت خود فرار کرد * اسکندر پاشا حسن بیگ محمودی را که محرك سلسله این قصه بود باطایفه از غلمان وان در عقب یعقوب بیگ فرستاده * و یعقوب بیگ از آمدن لشکر خبر دار گشته خود را در میانه عشیرت پنیانشی انداخت که بمعاونت شاهقلی بلیلان حاکم حکاری گردد * چون درما بین شاهقلی و حسن بیگ محمودی طریقه اتحاد و قرابت ثابت بود در قلع و قمع خاندان سید محمد یکدل و یکجهت بودند * حقوق خدمتکاری سابق را بر طاق نسیان نهاده * ولی نعمت زاده خود را تسلیم حسن بیگ نموده باتفاق روانه وان شدند * و اسکندر پاشا سید محمد و یعقوب بیگ را بقتل آورده * زینل بیگ را بدارایی و حکومت حکاری نصب کرد * و از یعقوب بیگ سه پسر ماند

اولامه و سلطان احمد و میرزا * اولامه یك را اكر چه از ولایت
 موردوثی بهره نرسید اما از دیوان سلطان مراد خان مرحوم
 حكومت خوی بدو مفوض كشته * چند سال بطریق سنجاق
 مقصرف شد * آخر از سنجاق معزول شده متوجه درگاه عالی
 شد * و دو دار السلطنه استنبول با پسر خود عمر عزیز را بیاد فنا
 داده رخت با آنجهان برد * ﴿ زینل یك بن ملك یك ﴾

سابقا مذکور شد كه زینل یك بعضی اوقات با پدر خود در
 مقام مخالفت و عصیان بود * و گاهی با عم خود منازعت میفرمود
 تا آنكه قضایای كه قبل ازین كندشت بر سر او آمده * حرم حاكم
 جزیره او را از آن بلیه خلاص داده بدیار حكاری ارسال نمود *
 از آن روز در تهیه اسباب سفر استنبول میبود كه یكبار خبر
 عزل رستم پاشای وزیر اعظم شنیده از رفتن میوس گردید * او را
 نه روی عودت و نه تاب قرار و سكونت در آن دیار ماند بالضرورة
 فرار کرده روی توجه باستانه شاه طهماسب آورده * و شاه طهماسب
 بواسطه رعایت خاطر سید محمد چندان التفات باو نكرد * مدتی
 متحیر و سرگردان میگردید تا وقتی كه خبر وزارت رستم پاشا كه
 تكرار از جانب سلطان سلیمان خان بدو مفوض كشته در دیار
 قزلباش شایع شد * زینل یك بعزم عتبه بوسی سلیمانی از آن دیار
 عودت كرد * رستم پاشای وزیر نیز چندان مقید باحوال او نشده

زعامتی در ولایت بوسنه من اعمال روم ایلی بمدد معاش اوتعمین
 نموده * زینل بیك را بان صوب ارسال نمود * و بعد از تسخیر
 قلعه و ان که سید محمد حاکم حکاری را بواسطه تهمت قصه سلطان
 مصطفی شاهزاده که یعنی در میانه او و شاه طهماسب سید محمد
 واسطه کشته طریق اتحاد مسلول است و بعضی مقدمات دیگر
 که مذکور شد اسکندر پاشا بقتل رسانید و رستم پاشا از وزارت
 معزول گشت * اسکندر پاشا زینل بیك را باراده حکومت
 حکاری بعرض سلیمانی رسانیده * از ولایت روم ایلی بوان آورد
 اورا اسکندر پاشا بواسطه زبانگیری بر حد قزلباش فرستاد *
 اتفاقا در ناحیه سلماس برادر خود بایندر بیك که او نیز از جانب
 قزلباش زبانگیری آمده بود دوچار بهم خورده * در مابین ایشان
 مقاتله و محاربه اتفاق افتاد * آخر الامر بایندر بیك را شکست داده
 چند نفر از رفیقان اورا گرفته نزد اسکندر پاشا آورد * و این قصه
 سبب ترقی احوال زینل بیك گشته * پاشای مزبور یکجہتی
 و اخلاص زینل بیك را واستدعای حکومت حکاری بجهت او
 و واجب القتل بودن سید محمد را معروض پایہ سریر خلافت مصیر
 پادشاهی گردانید * و فرمان سلیمانی بقتل سید محمد و تفویض ایالت
 حکاری بزینل بیك بقتضای پیوست که حسب فرمان باستقلال
 حکومت و دارایی آنجا قیام نمود * و ایام حکومتش قریب بچهل

سال امتداد یافت * و بعضی اوقات ایالت ولایت مزبوره به برادرش بهاء الدین بیک مقرر شد * اما آخر بدست زینل بیک و پسرش سیدی خان بقتل آمد * و بلا منازعت حکومت باو قرار گرفت و چهار پسر نیکو سیر داشت زاهد بیک و سیدی خان و زکریا بیک و ابراهیم بیک * اما زاهد بیک بعضی اوقات با پدر طریق عداوت و مخالفت می ورزید تا حسب فرمان قضا جریان او را بیدار بوسنه بجای پدر اخراج کردند * و زینل بیک حکومت حکاری را بحسن ارادت پسر دگر خود سیدی خان فراغت کرده * منشور ایالت بنام او از پایه سریر خلافت مصیبت حاصل گردانید * اما سیدی خان در عنوان جوانی و عنفوان زنده گانی از اسب افتاده * جان بجهان آفرین سپرد * و زینل بیک منشور ایالت بنام زکریا بیک نام پسر دیگرش کرده * ناحیه الباق را بطریق سنجاق باسم ابراهیم بیک نموده * در تاریخ سنه ثلث و تسعين و تسعمایه که عثمان پاشا وزیر اعظم بفتح و تسخیر آذربایجان حسب فرمان سلطان مراد خان مامور گشت * حکم همایون بنام زینل بیک نوشته ارسال نمود که بنهب و غارت ولایت قزلباشیه مبادرت نماید * اتفاقاً در آن حین شاه سلطان محمد با سلطان حمزه میرزای پسر خود در تبریز توقف داشت * چون خبر آمدن زینل بیک بالکای مرند مسموع شاه و شهزاده گشت امرا و قور چیان توکل را بدفع او فرستاده * در

وقتی که لشکریان زینل بیک از تاراج الکی کرکر و زنوز و مرند
 سالم و غانم عودت کرده بودند و زینل بیک با معدودی چند در
 حوالی کاروان سرای الکی بادای نماز عصر مشغول بود طایفه
 توکان بسر وقت او رسیده * میانه ایشان مجادله و محاربه واقع شد
 زینل بیک با آقایان خود بدرجه شهادت فایز گشت * و پسر او
 ابراهیم بیک اسیر و دستگیر گردید * سادات و اهالی مرند جسد
 زینل بیک را در آنجا دفن کرده بعد از فتح تبریز بچولامرک نام
 محل نقل نموده در مدرسه که خود بنا کرده بود مدفون گردانیدند
 و از دیوان سلطان مراد خان ایالت حکاری بموجب نشانی که در
 زمان حیات پدر بزرگاریا بیک داده بودند باز بدو عنایت شد *
 و ابراهیم بیک را بمبلغ خطیر از قید قزلباش خلاص گردانیده
 بقاعده اول بحکومت ناحیه الباق مبادرت مینماید *

﴿ زکریا بیک بن زینل بیک ﴾

چون مدت دو سال از حکومت او متدای شد جعفر پاشای
 وزیر که بایالت وان و بمحافظت آذربایجان قیام مینمود
 بتحریر بعضی مردم فرمود که ایالت حکاری بحسب شرع
 مصطفوی و قانون و آداب عثمانی حق زاهد بیک پسر بزرگ زینل
 بیک است و تفویض این امر بدو لایق و مناسب است فی الفور
 این مضمون را معروض آستانه علیه و سده سنیه گردانید *

از دیوان عثمانی ایالت حکاری بزاهد بیک مفوض گردید * حسب
 الاشاره جعفر پاشا زاهد بیک بمحفظ و حراست و ضبط و صیانت
 ولایت مبادرت نمود * اما چون میلان خاطر اکثر عشایر و قبایل
 بجانب زکریا بیک بود کردن اطاعت بزاهد بیک نهاده کار بسرحد
 مجادله و مقاتله انجامید * و عاقبت زاهد بیک با پسر خود بقتل رسید
 چون این احوال مسموع جعفر پاشا کشت ایالت حکاری را بجهت
 ملك بیک نام پسر زاهد بیک عرض نمود * و منشور ایالت بنام او
 از درگاه همایون آورده * جمع کثیر از لشکر وان و تبریز همراه ملك
 بیک نموده بضبط ولایت فرستاد * این مرتبه زکریا بیک را تاب
 مقاومت نمانده التجا بسیدی خان حاکم عمادیه برد * باتفاق موی
 الیه کماهی احوال خود را معروض پایه سریر اعلی گردانید * و از
 دیوان همایون ایالت حکاری بدستور سابق بشرط آنکه صد هزار
 فلوری بطریق تقبل بدیوان عثمانی ادا کند * بامداد و معاونت سنان
 پاشا وزیر اعظم بدو مفوض شد * و زکریا بیک ولایت خود عودت
 کرده ملك بیک را از ولایت اخراج نموده * و ملك بیک باستدعای
 حکومت باستنبول رفته بمرض طاعون از پای درآمد * و در اوایل
 سنه خمس و الف بفساد نخرالدین نام شخصی که چند سال از نیابت
 زکریا بیک در درگاه پادشاهی توقف داشت * ابو بکر اغای
 کتخدای زکریا بیک که زیور راستی و دیانت آراسته بود بقتل رسید

وشرح این قصه آنست که سنجاق خوی را که اولاد شاهقلی
 بلیان بواسطهٔ امیر سیف الدین نام برادر زادهٔ خود بشروط
 چند گرفته بودند نخر الدین مزبور خوی را علی رغم ایشان بجهت
 حسن بیك ولد سیدی خان بیك برادر زادهٔ زکریا بیك گرفته *
 از آستانهٔ سلطان کیتیستان محمد خان غازی منشور ایالت آورد *
 و عداوت قدیمه که میانهٔ زکریا بیك و اولاد شاهقلی بلیان بود
 وبوسیلهٔ ابو بکر آقا بدوستی و اتحاد مبدل گشته بود باز بر سر
 حکومت خوی آل خصومت منعقد گردید * دوستی و محبت
 بنزاع و کدورت انجامید * و ابراهیم بیك چند دفعه بارادهٔ ضبط
 خوی آمد * امیر سیف الدین با او در مقام مجادله و مقاتله در آمده
 او را بجوی نکذاشت * عاقبت جمع کثیر از طرفین بقتل رسیده
 هر چند ابراهیم بیك درین باب از زکریا بیك امسداد و استعانت
 طلب کرد اگر چه بحسب ظاهر بعضی از مردم عشایر و قبایل
 بعدد او ارسال داشت اما ضمناً چون ابو بکر آقای وکیل او بفساد
 راضی نبود معاونت کلی ننمود تا محلی که ابو بکر آقا بتهنیت سنان
 پاشای میر میران با تحف و هدایا از طرف و سلطان آمد نخر الدین
 نام مفسد چون میدانست که سنان پاشا مرد یقید طماع و جبار
 است محل آنست که ابو بکر آقا را از پادر آورم * باتفاق حسن
 بیك ولد سیدی خان در عقب او بوان آمد * عرضی چند از زبان

زکریا بیک بدروغ بنظر پاشا آورده * مضمون آنکه از تغلب
و تصرف ابو بکر آقا بتک آمده ام * اگر چنانچه حضرت پاشا
اورا گرفته بقتل آورد سه خروار زر بطریق هدایا بخزینہ پاشا
ارسال می نمایم * پاشای طماع این سخن را فوز عظیم دانسته فی
الحال اورا گرفته بقتل رسانید * و حالا که تاریخ هجری در سنه
خمس و الف است زکریا بیک بحکومت جولامرک که مقر
دولت خانوادہ ایشانست و ابراهیم بیک بدارایی الباق مبادرت
می نمایند امید که بافعال مستحسنه موفق باشند *

﴿ فصل سیم ﴾

﴿ در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بهادینان ﴾
نعمه پردازان کاستان غرایب اخبار و داستان سرایان
بوستان عجایب آثار آورده اند که نسب حاکمان عمادیه بزعم ایشان
بمخلفای عباسیه منتهی میگردد * و بروایت بعضی از قلعہ متقدمین
بعباس نام شخصی که در سلاک مشاهیر و اعیان منخرط بوده
میرسد * العلم عند الله بهر تقدیر بینی عباس اشتهار دارند * اما
در اصل از ولایت شمس الدینان بهمدیه آمده اند * و قبل از آمدن
بهمدیه آبا و اجداد ایشان بحکومت قلعه طارون من اعمال شمس
الدینان مبادرت مینموده اند * و آن شخص که از طارون بهمدیه

آمده بهاء الدین نام داشته بدان سبب حکام عمادیه در مابین حاکمان
وامراء کردستان بیهادینان مشهورند * و بروایتی اصح الحال
قریب به چهار صد سال است که اولاد بهاء الدین در آن دیار با امر
حکومت اشتغال دارند * و قلعه عمادیه از بناهای جدید است که
در زمان سلاطین سلاجقه عمادالدین زنکی بن اقسنقر والی موصل
و سنجار بنا کرده است * قلعه و شهر در بالای سنکی واقع شده
که شکل مدور دارد * و تخمینا بعضی محال او صد ذرع و بعضی
پنجاه و شصت ذرع و بعضی بیست ذرع از زمین مرتفع است *
و دو چاه در درون قلعه حفر کرده بآب رسانیده اند که مدار آب
حمام و مدرسه و سایر لوازمات بر آن آبست * و آب ضروری را
مردمان بچاروا از بیرون شهر می آورند * و اطوار و السنه مردم
آن دیار بکردی و تازی ممزوج است * صغیر و کبیر ایشان
صالح و متدین بخیرات و مبرات راغب و مایل اند * حکام عمادیه
در آنجا مدارس و مساجد ساخته اند * علما و فضلا بتحصیل علوم
دینی و تکمیل معارف یقینیه افاده و استفاده می نمایند * از عمده
عشایر عمادیه اولاد عشیرت مزوریست و ثانیاً زیباریست * و زی
نام رودخانه است در ولایت عمادیه * و چون این طایفه در کنار
آن رودخانه واقع شده اند ایشانرا زی باری گفته اند * و اسم
دیگر آن رودخانه نهر الجنون است که بواسطه تندروی ملقب

بآن اسم شده * و دیگر عشیرت رادکانست که در السنه ۱ کراد
 بریکانی تغییر یافته و بقیهٔ عشایر ایشان پروری و عمل و سیاب روی
 و تیلی و بهلی * بهل در اصطلاح مردم آن دیار دره را میخوانند
 و یکی از قلاع مشهورهٔ عمادیه قلعهٔ عقره است که قصبهٔ دارد و تا
 موازی بک هزار و دو است خانه وار از اسلامیه و جهودیه در آنجا
 ساکن است * و دیگر قلعهٔ دهوک و قلعهٔ دیر است که امیر
 زادکان و بنی عمان حاکمان عمادیه بحکومت آنجا قیام می نمایند
 و دیگر قلعهٔ بشریست که در تصرف عشیرت رادکان است ^(۱)
 و دیگر قلعهٔ قلاده و قلعهٔ شوش و قلعهٔ عمرانی و قلعهٔ بازیرانست
 که بطایفهٔ زیباری تعلق دارد * و دیگر از جملهٔ نواحی عمادیه
 یکی ناحیهٔ زاخو است و عشیرت او مخصوص بدو طایفه است
 سندی و سلجانی در بین الناس زاخو را ولایت سندیان نیز می نامند
 اکثر علما و فضلاء کرستان از آنجا برخواسته اند * و از قدیم
 الایام اوجاق غیر بوده * و حاکمان علیحده داشته و تابع عمادیه
 نبوده است * آخر که حکام آنجا ضعیف شده حاکمان عمادیه آنجا را
 داخل ولایت خود گردانیده اند * و بالفعل یوسف بیک نام
 شخصی از اولاد حاکمان زاخو مانده که خدمت حاکمان جزیره
 می کرد * و حاکمانی که از نسل بهاء الدین در عمادیه حکومت

نموده اند بعضی را اصلا احوال معلوم نیست و برخی را که
 فی الجمله احوال معلوم بود بترتیب * نوشته می شود بعون
 الملك الصمد * ﴿امیر زین الدین﴾

در ایام جهانبانی حضرت صاحب قران امیر تیمور کوردکان و ولد
 او شد آنحضرت شاهرخ سلطان بایالت ولایت عمادیه سر افراز
 بوده * اوقات خجسته ساعات بکام دل میگذرانید * و چون
 آن امیر دوست نواز و دشمن کداز بریاض رضوان خرامید پسر
 فرخنده اخترش ﴿امیر سیف الدین﴾ قائم مقام پدر گردیده جناح
 عدل و احسان بر فرق ایشان گسترانید * و چون آن امیر نیکو
 اعتقاد بریاض جنت خرامید از و حسن و بابرک نام دو پسر مانده
 پسر بزرگش ﴿حسن﴾ قائم مقام پدر شده * در زمان او سلاطین
 آق قوینلو سلیمان یک بیژن اوغلی را بتسخیر ولایت عمادیه مامور
 گردانیدند * و سلیمان یک قلعهٔ عقره و قلعهٔ شوش را مسخر
 گردانیده اما هر چند سعی و اهتمام در گرفتن قلعهٔ عمادیه نموده
 اثری بر آن مترتب نشد * آخر کار برو تنک آمده * از سر قلعه
 برخاسته و امیر حسن بعد از استیصال خاندان سلاطین آق قوینلو
 بمخدمت شاه اسمعیل صفوی آمده اعزاز و احترام تمام یافت *
 و قلعهٔ دهوک را از تصرف طائفه طاستی مستخلص گردانیده داخل
 مضافات ولایت موردی ساخت * و ناحیهٔ سندی را نیز از طایفهٔ

سندی که حاکم علیجده داشتند گرفته ضمیمه مضافات عمادیه کرد
و بعد از آن فوت گشته * ازوهفت پسر ماند (۱) سلطان حسین
(۲) وسیدی قاسم (۳) و مراد خان (۴) و سلیمان (۵) و پیر بوداق
(۶) و میرزا محمد (۷) و خان احمد * سلطان حسین بیک که اسن
و ارشد برادران بود قایم مقام پدر گشت * و عنقریب احوال او
و فرزندانش مذکور خواهد شد * و از سیدی قاسم علیخان نام
پسری مانده * و از مراد خان اولاد ذکور نمانده * خودش در
قضیه قباد بیک بقتل رسید * و از سلیمان شاه رستم نام و از پیر
بداق نیز پسری مانده و از میرزا محمد سلطان محمود نام پسری
ماند و از خان احمد شاه یوسف نام پسری مانده و از بابرک بن
سیف الدین پسری دیوانه و شمانده که باعث قتل و فساد قباد بیک
او شد * اما * (سلطان حسین) خلاصه دودمان وزیده خاندان
بنی عباس است * بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان
سلیمان خان غازی والی ولایت عمادیه گشت * بغایت عالم و متشرع
بوده * و علما و صلحاء آن ولایت را رعایت بی نهایت میکرده *
سپاهی ورعیت را بعدل و داد مقضی المرام نموده * صغیر
و کبیر و غنی و فقیر از و راضی و شاگرد بوده اند * و بنوعی در رعایت
خدمات پادشاهی قیام و اقدام مینموده که مزیدی بر آن متصور
تواند بود و بواسطه اطاعت و انقیاد و نیکو خدمتی ممتاز افران

وامثال کشته که جمله اضر او حکام کردستان را بدو مراجعت بوده
 واز سخن وصلاح او بیرون نمی رفته اند * وهر نوع قضیه که در
 باب کردستان و سایر امور ممالک محروسه عثمانی معروض درگاه
 سلیمانی میکرده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاده اند
 و مدت سی سال بدین وتیره حکومت ولایت عمادیه مع
 مضافات و ملحقات نمود * و در شهر سنه و تسمایه باجل
 موعود به عالم آخرت نهضت فرمود * و ازو پنج پسر یادگار ماند (۱)
 قباد بیك (۲) و بیرام بیك (۳) و رستم بیك (۴) و خان اسمعیل (۵)
 و سلطان ابو سعید * ﴿ قباد بیك بن سلطان حسین بیك ﴾
 بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان متصرف
 ایالت ولایت عمادیه شد * و او مرد درویش و ش صوفی منش
 بوده و بغایت طبع سلیم و قلب رحیم داشت * و در اوقات صلوة
 خمسہ بتکالیف شرعیه شاغل و روز و شب بصید و شکار مایل
 اما در تدبیر امور دنیوی و تدارك مملکت داری بیوقوف و جاهل
 چنانچه بجرم اندك انتقام و سیاست بسیار و از کتا، کبار عفو
 و اغماض پیشمار ازو ظهور می یافت بدین سبب عشایر و قبایل ازو
 متنفر و کمریزان شده * میل بطرف بیرام بیك برادر او نمودند *
 و بیرام بیك را تاب مقاومت او نبوده فرار نموده * و در قزوین
 بخدمت شاه اسمعیل ثانی رسیده * بمواعید بیکرانه پادشاهانه

سرافراز کشت * و از عمده قبایل او که طایفه مزوری بود قباد
 ییک عصیان نموده * اورا از حکومت خلع کردند * و از بنی
 اعمام او سلیمان بن بایرک بن سیف الدین را بظرافت حاکم خود
 گردانیدند * و چون زینل ییک حاکم حکاری را تقار خاطر از قباد
 ییک بهم رسیده بود کسی بطلب بیرام ییک فرستاده * اورا از
 حبس شاه سلطان محمد اطلاق داده بنزد خود آورد قباد ییک را
 قوت و امره زیاده کشته ترك حکومت نموده بجانب موصل
 و سنجار فرار کرد * و بیرام ییک باستدعای حکومت متوجه
 عمادیه شد * و سردار نامدار و سپهسالار کردون اقتدار فرهاد
 پاشای وزیر برین قضیه مطاع کشته * ناحیه زاخورا بطریق سنجاقل
 به بیرام ییک تفویض نمود * و قباد ییک همچنان متوهم از موصل
 بآمد آمده * از آنجا روانه استنبول شد * و بامداد و معاونت
 وزیر اعظم سیاوش پاشا تجدید برات حکومت کرده بعمادیه
 عودت کرد * و چون بقلعه دھوک رسید باراده آنکه مفسدان
 عشایر که باعث فتنه و فساد کشته اند بدست آورده بقتل رساند
 و بعد از آن فارغبال متوجه عمادیه گردید و توقف نمود * سابق
 الذکر سلیمان بن بایرک باتفاق میر ملک مزوری فسده و اهل
 شاعت ولایت را جمع نموده ایلغار بر سر قباد ییک آوردند * و قلعه
 دھوک را مرکز و اردوگاه گرفته و با اهالی قلعه مقدمه ساخته

در قلعه مفتوح گردانیدند * قباد بیک را بایکی از پسرانش و چند نفر از رفقاء او بقتل آورده * اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت کردند . و چون بیرام بیک برین قضیه مطلع گشت از زاخو ایلغار کرده در میانهٔ عشایر و قبایل در آمده * سلیمان بیک و میر ملک او را بحکومت عمادیه نصب کردند * او نیز از صلاح و صواب بدید عشایر و قبایل بیرون رفته طوعا و کرها مرتکب امر ایالت شده گردن بقلادهٔ حکومت نهاد * و سیدی خان بیک و سلطان ابو سعید پسران قباد بیک کریان و نالان روانهٔ آستانهٔ سلطان مراد خان شدند * و اکثر خلق عمادیه از صغیر و کبیر و غنی و فقیر و کفره و اسلامی و رعیت و سپاهی میل بجانب بیرام بیک نموده آغاز شادی و خرمی کردند و صدقات و نذورات بمزارات متبرکه داده * رفع قباد بیک را فوز عظیم دانستند

﴿ بیرام بیک بن سلطان حسین بیک ﴾

سابقا رقم زده کلک بیان گردید که بیرام بیک از ترس برادر بخدمت شاه اسمعیل ثانی رفته اعزاز و احترام تمام یافت * و چون شاه اسمعیل فوت شد برادرش شاه سلطان محمد رعایت و حمایت بیرام بیک را کما ینبغی مرعی نداشته * بواسطهٔ عجز و انکسار او را در قلعهٔ الموت محبوس گردانیدند * و زینل بیک حاکم حکاری برین قضیه چون واقف گشت در استخلاص او کوشیده *

درین باب با امیر خان والی تبریز مطارحه کرده قرار بر آن شد که
 پنج هزار فلوری بطریق جایزه و پیشکش بشاه سلطان محمد و امیر
 خان داده * بعد از آن بیرام بیک را از قلعه الموت اطلاق کرده
 تسلیم زینل بیک نمایند * حسب القرار زینل بیک مبلغ مزبور را
 تسلیم ملازمان امیر خان نموده * ایشان بیرام بیک را تسلیم
 او نمودند * و بیرام بیک بعد از وقوع قضایای که مذکور شد
 حاکم عمادیه کشته با رعایا و متوطنان آن دیار بنوعی سلوک نمود که
 فو قش متصور نیست * و چون رغبت خلق عمادیه و اخبار عدل
 و داد بیرام بیک مسموع عثمان پاشای وزیر اعظم و سردار عجم شد
 از قسطنطنیه منشور ایالت عمادیه بنام بیرام بیک نوشته ارسال
 نمود اما چون سیدی خان بیک ولد قباد بیک باستانه مراد خان
 رفته بود حقیقت احوال قتل پدر و تمرد و عصیان عشایر و قبایل
 و حکومت بیرام بیک را معروض پایه سربر اعلی نمود * از عنایت
 بیغایت پادشاهانه تفویض ایالت عمادیه بدوشده * تفتیش احوال
 بیرام بیک و دفع مفسدان عمادیه بسردار کبوان و قار فرهاد پاشا
 مفوض گردید * و احکام مطاعه و فرامین منیع درین باب عز
 اصدار یافت * و سردار بواسطه آنکه بیرام بیک را بدست
 آورد بوعده ایالت عمادیه سنجاف حسنکیف را علاوه حکومت
 زاخو کرده به بیرام بیک عنایت فرمود و مکتوب استمالت بدو

نوشت که طریق آنست که حکومت عمادیه را بموجب فرمان
 همايون بسیدی خان بیک وا گذاشته متصرف سنجاغ زاخو
 و حسنکیف گردد * و درین سال همراه عساکر نصرت مآثر روانه
 سفر کرjestان شده بمخدمات پادشاهی قیام نماید تا بعد از مراجعت
 از سفر نیکو بندگی و یکجبهتی او را معروض پایه سر بر گردون
 مصیر نموده انشاء الله ایالت عمادیه بدو ارزانی خواهد شد * بیرام
 بیک ساده لوح باین وعده فریب خورده چون مدت هشت ماه
 از ایام حکومت او متمادی شد عنان اختیار ایالت عمادیه را بقبضه
 اقتدار سیدی خان بیک نهاده بسنجاغ حسنکیف قانع شد * و همراه
 جنود انجم شمار سردار ظفر شعار روانه سفر کرjestان گشته *
 بعد از مراجعت از آن سفر سردار مزبور او را در قلعه ارض
 روم مقید گردانید * و مآل حالش در قصه آینده بشرح
 مذکور خواهد گردید بعون الله الملك الحمید المجید *

﴿ سیدی خان بیک بن قباد بیک ﴾

چون از آستانه سعادت آشیانه تفویض ایالت عمادیه و منصب
 جلیل القدر پدر بموجب منشور قضا و قدر بدو عنایت شد احکام
 مطاعه مؤکد بنام میر میران بغداد و شهره زول و سایر امرا و حکام
 کرdestان بنفاذ پیوست که اگر بیرام بیک در تسلیم نمودن قلعه
 عمادیه و ایالت آنجا مسامحه و مساعدت نماید باتفاق بر سر آورفته او را

از ولایت عمادیه جبراً و قهراً اخراج نمایند و حکومت آنجا را
 بتصرف سیدی خان بیک دهند* و چون سیدی خان بیک بموصل
 رسید بیرام بیک اطاعت حکم پادشاه کرده قلعه و ولایت را خالی
 گذاشته بیرون رفت و سیدی خان بیک بمعاونت سلیمان بیک حاکم
 سهران که خال او بود در اواسط شهر ذی الحجه سنه ثلث و تسعین
 و تسعمایه داخل عمادیه شده بامر حکومت قیام نمود چنانچه قبل
 ازین مذکور شد* چون فرهاد پاشا از سفر کرجستان عودت
 فرمود بیرام بیک را حسب الموعود مقید گردانید و کسی بطلب
 سیدی خان بیک فرستاده او را بارض روم آورده* بعد از آنکه
 مبلغ خطیر بطریق جائزه از سیدی خان بیک گرفته بیرام بیک را
 با او مرافعه شرع شریف فرموده قتل قباد بیک والدش را بر او
 ثابت نمود* حسب الشرع بیرام بیک را تسلیم سیدی خان بیک
 نموده* در شهر سنه اربع و تسعین و تسعمایه بقصاص پدر بقتل
 آورده* و الحال یازده سال حاکم مستقل عمادیه گشته ضبط و ربط
 و قبض و بسط آن ولایت بلا منازعت و مشارکت در حیطه تصرف
 اوست* اگر چه چند روزی طایفه مزوری با او اندک تعدی
 و زوری کرده در مقام مخالفت و عناد بودند* آخر الامر بعضی را
 بقتل آورده و برخی را بدلالات و استمالت مطیع و منقاد خود
 ساخت* فی الواقع جوانیست بحلیه قابلیت پیراسته و زیور

شجاعت و سخاوت آراسته رعایا و سپاهی از عدل و انصاف او
راضی * سکنه و متوطنان از حسن خلقتش شا کر
امید که با طوار پسندیده موفق باشد

✽ فصل چهارم ✽

✽ در ذکر حکام جزیره که آن منشعب است بر سه شعبه ✽
از عبارت دلکشای ثقات و مسودات نورافزای رواق بصحت رسیده
و بتحقیق انجامیده که سلسله نسب حکام جزیره از صحابه کرام
بخالد بن ولید میرسد و اول کسی که از اجداد ایشان بحکومت
جزیره مبادرت نموده سلیمان بن خالد نام داشته . و مدتی روش
و آداب ایشان بسلوک طایفه شومیه یزیدیه بوده * آخر توفیق الهی
رهین حال ایشان کشته از آن بدعت رجعت کرده اند و طریق
شعار اسلام پیش گرفته داخل طبقه عالیه اهل سنت و جماعت
گشته اند . مساجد و مدارس بنا کرده اند قرایای خوب و مزرعهای
مرغوب بر آن وقف نموده اند و عشیرت بختی در مابین کردستان
بسمت دلاوری و شجاعت موصوف و بصفت سپاهکری و سواری
معروف اند و همیشه اسلحه جنک و آلات و ادوات نبرد و اسبان تازی
علی الخصوص شمشیر مصری و تیغ دمشق را به قیمت اعلی میخرند
و در میانه خود اعتبار کلی میکنند و در روز جنک و مصاف با اتفاق

در برابر دشمن ایستاده پای ثبات و وقار میدارند ازینجهت در
 میانهٔ کردستان از امثال و اقران ممتازند * و شهر جزیره از بناهای
 قدیم است * در سال هفدهم از هجرت در زمان خلافت عمر رضی الله
 عنه بسی ابو موسی الاشعری و سعد عیاض بن عثمان (۱) بصلح
 فتح شده جزیه قبول نمودند مگر از توابع جزیره عرب بنی تغلب
 که احشامات بودند جزیه قبول نکرده فرار نموده بجانب ملک
 روم رفتند و پیغام فرستادند که اگر بطریق صدقه باشد قبول داریم
 چون بعرض عمر رضی الله عنه رسید فرمودند که صدقه هم از
 جزیه است قبول نموده عودت کردند * و قلعهٔ جزیره از بناهای
 عمر بن عبدالعزیز است که هشتم خلفاء بنی امیه بوده که اورادر
 عدل و داد و انصاف ثانی عمر بن خطاب رضی الله عنه میکیند قریب
 صد سال که در زمان خلفاء بنی امیه لعن و طعن حضرت علی کرم الله
 وجهه و امامین هم امین امیری المؤمنین الحسن و الحسین رضی
 الله عنهما بر منابر و مساجد میکرده اند او بر طرف نموده و مردم
 عالم را از آن وبال و نکال رهانید * قلعه و بلده جزیره در ساحل رود
 خانهٔ شط العرب واقع شده چنانچه در هنگام طغیان آب شط دو
 حصه کشته قلعه و شهر را میان گرفته میرود . و سدی عظیم از

(۱) هکذا فی النسخ التي یأیدینا * والذي فی التواریخ العربیة عیاض بن غنم
 بناء علیه ینبغی أن تكون العبارة (وبسی عیاض بن غنم) فرج الله زکی

سنگ و آهك در بالای قلعه بسته اند كه آب ضرری بعمارت و ابنیه آنجا نمی رسد و همیشه تردد مردم از آنجا بجزر است بدین واسطه موسوم بجزیره عمریه كشته و جزیره را قلاع خوب و نواحی مرغوبست * از آنجمله چهارده قلعه و ناحیه درین نسخه یاد کرده میشود كه باعث كلال و ملال ارباب فضل و افضال نشود (۱) آن ناحیه كوركیل است كه جبل جودی . كه سفینه حضرت نوح علی نبینا و علیه السلام میكوبند كه بر آن جبل قرار گرفته و عشیرت آن ناحیه منحصر بهفت قبیله است چهار قبیله حسینی اند (۱) شهریوری (۲) شهریلی (۳) كوركیل (۴) استوری و سه قبیله دیگر یزیدی اند (۱) نیوید كاون (۲) شورش (۳) و هیودل (۴) قلعه و ناحیه بر كه است كه بنام عشیرت اشتمار یافته قلعه و ناحیه مذکور مخصوص بدان عشیرتست (۳) ناحیه و قلعه اروخ است كه در تصرف قبیله اروخست و از قلاع استوار و معتبر كردستان است (۴) ناحیه و قلعه پروز است كه مخصوص بقبیله پروز است و ایشان سه فرقه اند (۱) جاستولان (۲) بزم (۳) كرافان (۵) قلعه و ناحیه بادانست كه بعشیرت كاری تعلقی دارد (۶) ناحیه طنزی است كه قلعه او را كهوك میخوانند و او نیز در تصرف عشیرت كاریست (۷) قلعه و ناحیه فنیک است و منحصر بچهار قبیله است كه تعداد قبایل او در احوال امراء فنیک می آید (۸) ناحیه

طور است (۹) ناحیه هیم است که اکثر رعایا و سکنه آن
 ارامنه و نصاری اند * حاصل و محصول حاکمان جزیره از آن
 ناحیه پیدامی شود و قبیله جلکی در آن ناحیه است (۱۰) ناحیه
 و قلعه ساخ است که در ولایت جزیره انارخوب در آنجا میشود
 و رعایا آنجا نیز ارامنه و نصرانی اند و قبیله شیلدی در آنجا ساکن
 اند (۱۱) قلعه نش اتل است (۱۲) قلعه ار مشاط است که قبیله
 براسی متصرف اند که عمده عشیرت بختی بکثرت اعوان و انصار
 می شمارند (۱۳) قلعه کیور است که آرا قیز نیز می نامند و در
 تصرف قبیله کارسی و قرشی است (۱۴) قلعه دیرده است
 از نواحی طبری که بعضی رعایا و سکنه آنجا اعرابند چون
 طهیری و صفان و بنی عباد و اکثر ارامنه آنجا بتازی تکلم میکنند
 و عشیرت والوسات ایشان بریند و جب است (۱) دنبلی (۲) ونوکی
 (۳) و محمودی (۴) و شیخ بزی (۵) و هاسکی (۶) و رشکی (۷) و مرغ
 نهران (۸) و پیکان (۹) و بلان (۱۰) و بلاستوران (۱۱) و شیرویان
 (۱۲) و دوتوران * و قول اصح آنست که عشیرت دنبلی و محمودی
 در اصل از ولایت جزیره رفته اند و ذکر ایشان را در صحیفه سیم
 بقراری که فهرست داده بتفصیل رقم خواهد نمود بعون
 الله الملك المعبود اکنون شروع در شرح حالات حاکمان
 جزیره نمایم بتوفیق و اهب الخیر واجود *

﴿ در ذکر سلیمان بن خالد ﴾

قبل ازین مذکور شد * که اول کسی که از اجداد حاکمان
جزیره بحکومت آنجا مبادرت نموده سلیمان بن خالد بوده *
و چون مدتی در آن دیار بکامرانی و فرمان رسانی گذرانیده از
جزیره فنا روی بشهر بقا آورده و سه پسر نیکو سیر بیادگار
گذاشته میر حاجی بدر و میر عبد العزیز و میر ابدال * اما ارشد
اولاد بحسب قابلیت و استعداد میر عبد العزیز بود و کوی تفوق
و رجحان از سایر برادران در میدان عدالت بچوکان سخاوت
می ربود * روز بروز آثار دولت و علامت شہامت از ناصیه
احوالش پیدا و ساعت بساعت شمعش نور و اقبال از جبهه آمالش
هویدا * ﴿ نظم ﴾

بالای سرش ز هوشمندی می تافت ستاره بلندی

بنابرین میر عبد العزیز بعد از وفات پدر بحکومت جزیره
قیام نمود ناحیه کورکیل پیرادرش میر حاجی بدر و ناحیه فنیک
پیرادر دکرش میر ابدال مقرر شد * و برادران باتفاق در
حفظ و حراست و ضبط و صیانت * ولایت شرایط
ملکیت داری و قانون عدالت کستری بجا
آوردند و با یکدیگر موافقت
و متابعت کردند *

❦ شعبه اول ❦

❦ در ذکر حاکمان جزیره که اشتها دارند بعزیزان
چون مدتی از ایام حکومت میر عبد العزیز متبادی شد
هادم اللذات دست تصرف او را از جیب شهرستان ملکی و مالی
کوتاه گردانید و پای تغلبش را از طی مسافت باغستان دنیای فانی
در کشید * و ازو امیر سیف الدین و امیر مجد الدین نام
دو پسر مانده پسر بزرگتر قائم مقام پدر گردید *

❦ امیر سیف الدین بن عبد العزیز ❦

چون زمام مهام حکومت جزیره را بقبضه تصرف درآورد
قاعده و قانون سنت پدر را کاملاً بنیغی رعایت کرد * و در رعایت
رعیت و حمایت سپاهی و عشیرت کوشیده جمله را از خود راضی
و تسلی گردانید * و چون ایام حیاتش بنهایت انجامید قابض ارواح
روز نامه عمرش را در نور دیده بر طاق نسیان نهاده * و بعد از
فوت آن امیر پاك اعتقاد برادرش امیر مجد الدین بر مسند حکومت
جزیره نشسته * بهتر از پدر و برادر رواج و رونق مملکت داد
و مدت مدید کامرانی و فرمان روایی نموده عاقبت آفتاب عمر
و دولتش بمغرب زوال رسید و صبح اقبال حیاتش بشام اختلال
منات انجامید * خلف صدق او ❦ امیر عیسی ❦

قائم مقام پدر گردید و مضمون این مصرع را که ❦ ع ❦

بعدل کوش که عادل همیشه معتبر است * کار بسته ابواب عدل
 واحسان بروی عالمیان مفتوح گردانید و در ایام حکومت خود
 بطریق مدارا و مواسا با رعایا و برایا سلوک نموده * هیچ کس را بی
 سبب نرنجانید * و چون دنیای فانی را وداع نموده بعالم جاودانی
 رحلت فرمود ثمره شجره او ﴿ امیر بدر الدین ﴾ بر سر پر
 حکومت جلوس نمود و در ماده رعیت پروری بمتابه اهتمام کرد
 که فوqش متصور نبود و بصیقل شمشیر زهرا بدار زنك ظلم
 و غبار ستم از آینه خاطر صغار و کبار زدود و ابواب بذل و احسان
 بر رخ کافه اهل ایمان کشود و همواره طالب ملاقات فایض
 البرکات اصحاب کشف و ارباب ایقان بود * و چون عازم عالم آخرت
 شد پسرش ﴿ امیر ابدال ﴾ جانشین پدر کشته طریقه اجداد
 بزرگوار را در همه وادی مرعی داشت تا هنگامی که رایت
 حکومت در ریاض جنت برافراشت * و بعد از فوت او پسرش
 ﴿ امیر عز الدین ﴾ بسرداری عشایر و قبایل پرداخت
 و در زمان او ماهچه رایت امیر تیمور کورکان پرتو تسخیر
 بر معموره جهان انداخت چنانچه مولانا شرف الدین علی یزدی
 در تاریخ ظفر نامه آورده که چون صاحب قران زمان امیر تیمور
 کورکان در شهر سمنه ست و تسعین و سبعماه بعد از فتح دارالسلام
 بغداد و تخریب قلعه تکریت و تسخیر سایر قلاع و بلاد آن نواحی

متوجه ماردین گشت در موضع چملیک که در هفت فرسخی ماردین
 واقع است امیر عزالدین حاکم جزیره بدرگاه عالم پناه آمده شرف
 بساط بوسی دریافت و پیشکشهای لایقه کشیده منظور نظر
 عاطفت اثر صاحبقرانی کردید و خراج و تغار که عبارت از ازوقه
 و ذخیره است قبول کرده بولایت خود معاودت فرمود* و از
 سلطان عیسی حاکم ماردین نسبت بملازمان تیموری بعضی اوضاع
 نامالیم که شرح او درین مقام مناسب نیست صدور یافت
 و خواست که بمحاصره قلعه ماردین اشتغال نماید اما چون کثرت
 لشکر و انبوهی سپاه بسیار بود و در آن حوالی علف یافت نمیشد
 رای مملک آرا در این ولا ماردین را محاصره کردن مصلحت ندید
 و در روز سه شنبه هشتم ربیع الآخر سنه مزبوره از آنجا عودت
 نموده بجانب موصل روان شد و در آن منزل صاحبقران دریادل
 جمعی را بابسی تحف و هدایا جهت خوانین و شهزاده کان بجانب
 سلطانیه روان نمود و شیخ نام کردی از طایفه بختی که در موضع
 چملیک با امیر عزالدین بشرف بساط بوسی رسیده بود و بنوازش
 شاهانه مخصوص گشته تا آن وقت در اردوی کیهان پوی بود در
 اینولا رخصت انصراف حاصل کرده بهمراهی جماعتی که تحف
 و هدایا میبردند روان شد* و چون بحوالی جزیره رسید پای از راه
 صواب بیرون نهاده دست جسارت بآن تنسوقات دراز کرد

و همه را بر گرفته بجزیره در آورد * و امیر عز الدین حاکم آنجا عهدی
 که با بندگان حضرت صاحب قران بسته بود شکسته بآن شور بخت
 همدستان شد * و صاحب قران گردون اقتدار الزام حجت رادو
 نوبت قاصد بامیر عز الدین فرستاد او را پیغام داد که شیخ را گرفته
 بنزد ما فرست تا از سرکنه تو در گذریم و اگر نه تمام قلاع
 و نواحی و خیل و حشم تو در زیر ستم ستور ناچیز خواهد شد *
 امیر عز الدین بر حصانت قلعه و وفور آب شط اعتماد کرده از
 امتثال امری که در باب ارسال شیخ صادر شده بود ابا نمود *
 بنابر آن حضرت صاحب قران در روز دو شنبه سیزدهم جمادی
 الاول سنهٔ مزبوره آغریق را گذاشته ایلغار فرمود و با تمام لشکر
 از دجله گذشته شبگیر کرد * و در وقت سحر لشکر فیروزی
 اثر چون بلای ناکهان و دریای بیکران بر اطراف جزیره محیط
 شد * و در ساعت قلعه و شهر را مسخر ساخته * تمام ولایت
 و احشامات ایشان عرضهٔ غارت و تاراج گشت * و امیر عز الدین
 در آن آشوب بدست یکی از لشکریان افتاده او را شناخت
 بشکنجه و عقوبت بسی چیزها از او ستانده او را رها کرد * و بهزار
 مشقت بعد از زجر و اهانت نیم جانی بسلامت از آن مهلکه
 بیرون برد * و درین باب روایت مردم جزیره آنست که امیر
 تیمور بغایت در اعزاز و احترام امیر عز الدین کوشیده حتی با او

بلعب شطرنج مشغولی نمود * و مصاحبت او موافق مزاج امیر تیمور افتاده او را توغیب سفر شام کرد که در آن یورش در رکاب ظفر انتساب بوده باشد * چون هر سال مبلغ خطیر از سلاطین شام بوظیفه امیر عز الدین مقرر بود از رفتن عربستان ابا نمود * بدین سبب امیر تیمور بدو انحراف مزاج پیدا کرده حکم بنهب و غارت جزیره فرمود * و امیر عز الدین در میانه عشیرت اروخی مختفی شد * اوقات ریاضت و مشقت میگذرانید تا فوت کرد *

﴿ امیر ابدال بن امیر عز الدین ﴾

بعد از وفات پدر بر سریر حکومت جزیره متمکن گشته بسر داری عشایر و قبایل قیام و اقدام نمود اما نزدی بصوب عالم آخرت نهضت فرمود * ﴿ امیر ابراهیم بن امیر ابدال ﴾ چون پدرش از دار فنا بدار بقارحلت نمود بحسب استحقاق برمسند حکومت ولایت جزیره بجای پدر جلوس فرمود و مدتی حکومت آنجا نموده فوت کرد * و ازو سه پسر ماند امیر شرف و امیر بدر و کک محمد * اولاً ﴿ امیر شرف ﴾

قایم مقام پدر گشته * مدتی که از ایام حکومتش متمادی شد باجل موعود درگذشت * و بعد ازو برادرش ﴿ امیر بدر ﴾ جانشین او شد * و مدتها بحکومت و فرمانروایی قیام نموده * بعد از آن فوت کرد و ازو سه پسر ماند میر شرف و میر محمد و شاه

علی بیك * ﴿كك محمد بن امیر ابراهیم﴾ بعد از فوت
 برادران متصدی حکومت جزیره شد * و در زمان او حسن
 بیك آق قوینلو بر آن دیار مستولی گشته * خرابی بسیار باحوال
 آن ولایت راه یافت * و اعیان بختی اکثر بقتل رسید * كك محمد را
 با برادر زادگان میر محمد و شاه علی بیك گرفته مقید بطرف
 عراق بردند * و آن دیار بالکایه بید تصرف ترا كك آق قوینلو در
 آمده * حکومت آنجا بجای بك نام شخصی که بالفعل اولاد او
 در میانه طایفه ترکان بجای لو اشتهاار دارد تفویض شد * و جای
 بیك بنوعی در حفظ و حراست و ضبط و صیانت ولایت جزیره
 اهتمام نمود که فوقش متصور نیست * و مدتی آن ولایت در
 تصرف او بود تا وقتی که امیر شرف بن امیر بدر از طایفه آق
 قوینلو آن ولایت را مستخلص گردانید *

﴿امیر شرف بن امیر بدر﴾

در تاریخی که عمش كك محمد و برادرانش میر محمد و شاه علی بیك
 در دست طایفه آق قوینلو گرفتار گشتند او فراد کرده * در گوشه
 مخفی بسر میبرد تا آفتاب دولت سلاطین آق قوینلو بسرحد زوال
 رسید و صبح اقبالشان بشام اختلال انجامید که گفته اند * نظم
 تا نمیرد یکی بنا کلمی دیگر شاد کام ننشیند
 روز بروز آثار اقبال از جبهه آمال امیر شرف طالع وساعت بساعت

ستاره طالعش در اوج رفعت لامع میشد تا بقیة السیف بجنتی را بدالات و استمالت بر سر رایت خود جمع نموده * هوای حکومت جزیره را در نظر خود جلوه داد * و مدت سی سال که در پس زانوی یاس و نومیدی نشسته منتظر فرصت می بود که ناگاه بدستکاری بخت بلند و رهنمونی طالع ارجمند باراده حکومت از کنج عزلت اسب همت بمیدان جرات رانده ولایت موردوثی را بضرب شمشیر صاعقه کردار مستخلص ساخت و حاکم باستقلال کشته * درین اثنا عیش کک محمد و برادرانش شاه علی بیگ و میر محمد از قید ترا که خلاص شده بدو پیوستند * و چون شاه اسمعیل صفوی خروج کرده ولایت عراقین و آذربایجان را از طایفه ترا که مستخلص گردانیده پادشاه شد ولایت دیار بکر و موصل و سنجار را نیز بید تصرف در آورده باراده تسخیر جزیره لشکر بدان طرف فرستاد و بدفعات در میانه طایفه قزلباش و امیر شرف مجادله و مقاتله واقع شده * هر دفعه امیر شرف غالب آمده چنانچه یک دفعه هزار و هفتصد کس بقتل رسیده * گروه انبوه اسیر و دستگیر شد * و مرتبه دیگر خان محمد استاجلو که میر میران دیار بکر بود با برادرش قرا خان بعزم تسخیر جزیره بر سر امیر شرف فرستاده باز فتح میسر نشده * بی نیل مقصود عودت نمود و در دفعه ثالث یکان بیگ تکلوی قورچی باشی را از همدان

باقودچیان نامدار و لشکریان جرار شجاعت آثار بعزم رزم امیر
 شرف و فتح ولایت جزیره روان گردانید و امیر شرف متوسل
 بعون عنایت الهی کشته بمضمون آیه کریمه (کمین فتنه قليلة غلبت
 فتنه کثیرة باذن الله) دلیران نبرد آزما و هزبران یشه و غارا جمع
 کرده * و در برابر یکان بیک صف آرا کشته بعد از کوشش
 و کشتش بسیار یکان بیک را شکست داده * از ولایت جزیره
 بیرون کرد و دیگر از آن روز لشکر قزلباش متعرض جزیره
 نشده * و امیر شرف بعد ازین قضایا بچند وقت رخت هستی
 از عالم فنا بدار بقا کشید * (شاه علی بیک بن امیر بدر)
 بعد از فوت برادرش امیر شرف باستصواب عشایر و اعیان بختی
 متصدی امر حکومت جزیره شد * و قلعه و نواحی فیک را
 برادرش میر محمد داد * و در فرصتی که امراء کردستان باتفاق اراده
 ملازمت شاه اسمعیل صفوی نموده روانه خوی و تبریز شدند * شاه
 علی بیک نیز فریب خورده * و ایذا و اهانتی که از طایفه بختی
 بقزلباش رسیده بود بر طاق نسیان نهاده * بهمراهی دوازده نفر
 از امراء و حکام کردستان متوجه خدمت شاه اسمعیل شد و شاه اسمعیل
 ذخیره خاطری که از امیر شرف داشت هضم نتوانست کرد
 او را نیز همراه امراء و حکام کردستان در قید حبس و زنجیر کشید
 و بعد از مدتی که امراء و حکام مزبور در هر یک بنوعی از قید خلاص

شده شاه علي بيك نیز از آن قید و بند رهایی یافته بجزیره آمد
 و در آن حین ولایت جزیره از نیابت شاه اسمعیل بید تصرف
 اولاش بيك برادر خان محمد استاجلو والی دیار بکر بود در میانه
 ایشان مجادله و مقابله واقع شده* اولاش بيك ترك حكومت جزیره
 نموده فرار کرد* و قلاع و نواحی جزیره بتجدید بید تصرف شاه
 علي بيك در آمد* و بعد از آن بامیر شرف حاکم بدیاس عهد
 اخوت بسته اظهار اطاعت بدرگاه سلطان سلیم خان نمودند*
 و پادشاه مزبور را ترغیب بتسخیر و فتح دیار بکر و آذربایجان
 وارمن کردند* و چون چند سال از حكومت شاه علي بيك
 در گذشت باجل موعود عالم فانی را بدرود کرد* و ازو چهار پسر
 ماند* بدر بيك و ناصر بيك و كيك محمد و میر محمد* بعد از فوت
 پدر بدر بيك قائم مقام او شد* و اولاد ناصر بيك و كيك محمد که
 حكومت جزیره نموده اند احوال هر يك بتفصیل مذکور خواهد
 شد* و از امیر محمد سلیمان بيك نام پسر شجاع دلاور مانده در قید
 حیات است* (بدر بيك بن شاه علي بيك)*

بعد از فوت پدر بر مسند حكومت نشسته آن دیار را بعدل و داد
 معمور و آبادان گردانید و قریب بهفتاد سال حكومت به استقلال
 کرد* در دور سلطنت و ایام حشمت سلطان سلیمان خان غازی من
 اوله الی آخره بمخدمات مبروره پادشاهی و اشارات ماموره سلطانی

قیام واقدام نموده درسفر وان وتبریز وفتح بغداد وسایر بلاد
عراق عرب ملازم رکاب ظفر انتساب می بود * اما بواسطه
دو امر شنیع که از روی تهور واعتماد بنیکو خند متی که
ازونسبت بعقبه علیه سلطانی بظهور آمد پادشاه زمان ووزیر
عصر رستم پاشا را ازو انحراف مزاج بهم رسید یکی آنکه
در دیوان هایون هنگام رخصت امرا وحکام در آخر سفر اعجام
در محل دستبوسی چون سلطان حسین بیک حاکم عمادیه را
برو تصد فرموده بودند بدر بیک قبول اینمعی ننموده ومقیم
بدستبوسی پادشاهی نشده از دیوان بیرون رفت وبی آنکه از
پادشاه ووزیر مرخص گردد از دار السلام بغداد متوجه
جزیره شد * ودوم آنکه در هنگامی که زینل بیک حاکم حکاری
بامداد ومعاونت رستم پاشای وزیر باراده حکومت از استان
سلیمانی عودت کرده چون بولایت جزیره رسید چنانچه قبل
ازین بتفصیل مذکور شد بدر بیک معدودی چند ازسفا کان
وبیبا کان بجختی بر سر راه او فرستاده همراهان زینل بیک را باتمام
بقتل آورده اورا زخم بسیار زده برخاک بوار انداختند * چون این
خبر مسموع رستم پاشا کشت علاوه ذخیره خاطر او شد * ودر
دفعه ثانی چون بر مسند صدارت جلوس فرمود میر ناصر برادر
بدر بیک را تحریک نمود که طالب حکومت جزیره شود متوجه

آستانه پادشاهی گردد و ناصر بیک حسب الامر موده توجه بدرگاه سلیمانی نموده بامداد حضرت آصف جاه حکومت جزیره از دیوان پادشاه بناصر بیک عنایت شده بجزیره عودت نمود بمجرد رسیدن او بد انجا بدر بیک بطرف سنجار رفته حکومت را تسلیم برادرش نمود * بعد از دو سال بدر بیک روانه آستانه پادشاهی شده ناحیه طور و هیتیم را از ایالت جزیره تفریق کرده حکومت جزیره تکرار به بدر بیک مقرر شد * و مدته الحیات بموجب نشان مکرمت عنوان حاکم ذی شوکت جزیره کشته بدارایی آنجا قیام نمود * اما بر علانیه در مجالس و محافل اسرار تناول میکرده چنانچه هر روز در مجلس او پانصد درم اسرار خرج میشده و قریب بصد درم خود بنفسه صبح و شام میخورده و دایم الاوقات وکیل خرج خود را تنبیه مینموده که قیمت اسرار را از وجه حلال داده از زری که شبهه داشته باشد ندهی * اما در سایر امور شرعیه و احکام دینیه بغایت می کوشیده و رعایت و حمایت فضلا و علما را کما ینبغي مرعی داشته و علما و فضلائی که در زمان او در جزیره مجتمع گشته اند در هیچ عصر و زمان نبوده اند مثل مولانا محمد برقلعی و مولانا ابو بکر و مولانا حسن سورجی و مولانا زین الدین بی که در علم ظاهر و باطن سرآمد علمای زمان و خلاصه مشایخ دورانست * و مولانا سید علی و غیرهم که مصنفات ایشان

بین العلما متداول است* وروایتست که نوبتی مولانا ابوبکر از
 بدر بیک آزرده خاطر گذشته از جزیره اراده بیرون رفتن کرد* بدر
 بیک با اشراف و اعیان نزد مولانا رفته و او را بانعامات و خلع
 فاخره سرافراز ساخته* و دلداری بینهایت کرده باز بجای خود
 آورد* و چون ناصر بیک برادرش فوت کرد ناحیه طور و هیتیم را
 بدستور اول ضمیمه ایالت موروثی ساخت و عمر طویل یافت و در
 آخر که عمرش از حدود نود گذشته و نزدیک بسرحد صد رسیده
 انحطاط در عقل و فراست او پیدا شده* کارهای دور از عقل
 میکرد چنانچه از ثقات استماع افتاده که یکبار شخصی از دست
 قصاب شهر نزد بدر بیک آمد شکایت کرد که مرا اهانت کرده
 است بدر بیک تصور کرده که آن شخص قصار است که بر آن
 مرد ستم کرده فی الحال استاد قصار را حاضر گردانید چوب
 سیاست زدند* قصار بعد از خوردن چوب سوال کرد کنه بنده
 چه بود که سزاوار این سیاست گشتم بدر بیک در جواب فرمود
 که بواسطه آنکه بفلان شخص اهانت کرده* قصار گفت
 یا امیر شخصی که او را اهانت کرده است قصاب است و من قصارم
 بدر بیک در جواب فرمود که قصار و قصاب یکبست اشتراك
 لفظی دارند این قدر سهو را تلافی سهل است و چون باجل موعود
 اجابت حق را لبیک گفت ازو میر محمد نام پسری ماند*

﴿ امیر محمد بن بدر بیك ﴾

در زمان حیات پدر مدار الملك بوده بجمع مال و منال حرص تمام داشته * منقولست که دوازده هزار کوسفند بره دار داشته که هر سال مبلغهای کلی از نتایج آن حاصل میکرد * و دیگر صد هزار قطعه مرغ برعایا و مزارعان سپرده بود * و از هر مرغی هر ساله چند دانه بیضه قرار داده میکرد * غرض که در کفایت مال و جمع منال ید طولی داشته * و بعد از فوت پدر باستقلال تمام حاکم جزیره کشته * چون هفت سال از ایام حکومت او متادی شد در تاریخ سنه ست و ثمانین و تسعمایه که قره مصطفی پاشای لالا وزیر ثانی بموجب فرمان سلطان مراد خان بتسخیر ولایت کرجستان و شیروان مامور شد * میر محمد نیز بهمراهی جیوش نصرت فرجام اسلام قیام می نمود * چون عسکر قیامت اثر داخل کرجستان شد محمدی خان الشهیر بتوقع پسر زاده قازق حمزه استاجلو میر میران چقور سعد و امام قولی سلطان قجار میر میران قرا باغ و کنجه اران با موازی ده هزار سوار جبار قزلباش در جلد نام محلی سر راه بر مصطفی پاشا گرفته * دوچار لشکر ستاره شمار شده * اتفاقا در آن روز درویش پاشای بیکاریک دیار بکر بامر قراولی مامور کشته پیشرو عسکر اسلام بود * و در جلد نام مکان بعد از عصر قریب بغروب آفتاب ملاقات هر دو

کروه در دامن کوه اتفاق افتاد کردان کردان آن گروه انبوه را
 شیء قلیل دانسته * از روی تهور و غرور موفور غافل از مکر
 سنین و شهور بر آن قوم حمله آوردند * ﴿نظم﴾

مبین گر چه شیرى عدو را حقیر   بیندیش ازو کو بود شیر کیر
 مناز ز بهی ای زخیل بهان   که باشد به از به بسی در جهان
 بسر پنجه آهنینت مناز   که آهنکرا اند آهن کداز
 گروه قزلباش بعضی از مردمان پیشرو تا موازی دوسه
 هزار را در برابر لشکر روم نمایان ساخته * دلیران رزم دیده
 و هزبران کار آزموده در کینکاه کوه آرمیده بودند چون آن زمره
 بی شکوه بنظر عسکر انبوه درآمد دلیران کردان چون شیر
 غران بر آن جمع پریشان قزلباشان زور آورده آنجماعت را که
 چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش پریشان
 ساختند که بیکبار قریب شش هزار مرد تازی سوار نیزه گذار از
 کربوه کوه چون سیل روان و ازدهای دمان آتش فشان بیرون
 آمده بهیئت مجموعی حمله بر لشکر پراکنده کردان آوردند و آواز
 دار و کیر و ناله کرنا و نفیر بفلک اثیر رسانیدند * از شبهه باد پایان
 در آن معرکه ستیز علامت روز دستخیز ظاهر گشت * دشت
 و هامون از خون دایران مانند شفق کاکسون شد * و صبح اقبال

خواص و عوام در آن وادی هولناك بشام رسید * ﴿نظم﴾
صدای سم و شیهه باد پای در آورد ماهی و مه راز جای
نمایان شد از هر طرف چوب تیر چور کهای غیرت بتن جای گیر
زخونی که تیرك زد از فرقگاه یلان را بر افراخت پر کلاه
تبر زین بخون یلان کشته غرق چوتاج خروسان جنگی بفرق
القصه میر محمد باتفاق صارو خان بیک حا کم حزو و دومان
بیک زرقی و میر محمد فنیکی در آن معرکه بقتل رسید و آخر الامر
شکست بر لشکر قزلباش افتاده موازی سه چهار هزار کس
از طرفین در معرض تلف درآمد * و در محلی که میر محمد بقتل
رسید مقدار دویست هزار التون سرخ مسکه سلطانی بغیر از
اقشه و اجناس امتعه مرصع و آلات در خزینه او موجود بود
و اولادش منحصر بسلطان محمد نام پسری در سن پنج سالگی
و چهار دختر وارثی دیگر نداشت * و درین عصر کسی از
حکام کردستان باین مقدار خزینه مالک نشده بود *

﴿سلطان محمد بن امیر محمد﴾

وی از دختر ملک محمد بن ملک خلیل حا کم حصنکیفا متولد
شده در صغر سن از پدر باز ماند * و عادت کردستان آنست که
چون پسر خورد سال از پدر یتیم ماند او را ملقب و مخاطب باسم
پدر می کنند و یحتمل که بواسطه علم سلطان که در اول اسم واقع

شده غفلت کرده نام او را محمد گذاشته باشند العلیم عند الله * اما چون مادر او عورت عاقله بود و مبلغ خطیر از پدر و پسر بدو میراث مانده بود و از مان (۱) ملك و آقایان عشیرت بختی را بانعام و احسان تسلی و خوشنود گردانیده بارعایا و متوطنان آنجا بطریق رفق و مدارا سالوك نمود * و دختران خود را بمیر ناصر و شرف بیک اولاد خان ابدال داده رتق و فتق مهمات جزئی و کلی آن دیار را در کف کفایت اولاد خان ابدال گذاشت * و فی الواقع بنوعی در حفظ و حراست و ضبط و صیانت و ولایت جزیره قیام و اقدام نمود که مزیدی بر آن متصور نبود * و یک دفعه پسر خود را برداشته با ستمانه سلطان مراد خان باستنبول بردارکان و اعیان آنجا را بتحف و هدایا و تنسوقات کران بها خوشدل گردانید * و از جانب پادشاه بخلعت فاخره و تجدید برات ایالت مفتخر و سرفراز گردانیده * رخصت انصراف حاصل نموده بجزیره عودت کردند چون مدت پنج سال از ایام حکومت او منقضی گشته والده خیره اش وفات کرد او نیز بعد از چند روز مریض گشت * در تاریخ سنه احدی و تسعین و تسعمایه مرغ روح قدسی آشیانش از قفس بدن پرواز کرده بر شاخسار طوبی جا گرفت * و بروایتی وارثان ملك و معاندان سمیات در طعام او كرده او را

کردانیدند و از اولاد بدر ييك کسی دیگر نمانده منقطع النسل شد
 ﴿ ناصر ييك بن شاه علی ييك ﴾

در زمان سلطنت سلطان سلیمان غازی در ایام وزارت رستم
 پاشای وزیر اعظم ندیم مجلس شریف سلطانی و مدبر امور آصف
 برخیاى ثانی درویش محمود کله چیری بود * و این درویش محمود در
 اصل از عشیرت روژ کیست . و در طرز اشعار و اسلوب انشا از
 شاگردان مولانا ادریس است * و مدتی منصب انشای شرف
 ييك حاکم بدلیس بدو متعلق بود * بعد از قتل شرف ييك بدیار
 روم افتاده معلم دختر سلطان سلیمان خان که منکوحه رستم پاشا
 بود شد * و در ثانی الحال منصب وزارت و وکالت شرف ييك بدو
 قرار گرفت . و آهسته آهسته کار و بار او بجای رسید که مراجعت
 اکثر حکام کردستان بدو بود ازینجهت رستم پاشای وزیر برکاهی
 احوال کردستان واقف شده * تغییرات و تبدیلات در حکام
 آنجا واقع شد * غرض از تمهید این مقدمات آنست که سابقا
 مذکور شد که رستم پاشای وزیر اعظم ناصر ييك را تحریک
 فرمود که با برادر خود بدر ييك مخالفت نموده طالب حکومت
 جزیره گردد * و او حسب اشاره روانه آستانه ملک آشیاة
 سلیمانی گشته . تفویض ایالت جزیره بدو شد * چون دو سال از
 دارائی او مرور کرد بدر ييك نیز متوجه درگاه پادشاهی شده

ناحیه طور و هیتیم را از ایالت جزیره تفریق کرده بطریق سنجاق
 بامیر ناصر تعیین نمود و ایالت جزیره را بخود مقرر کرد. و بعد از
 اندک فرصتی ناصر بیک در طور و هیتیم وفات نموده * بدر بیک
 نواحی مزبور را بدستور سابق الحاق ولایت خود کرد. غرض که
 باعث تغییرات و تبدیلات و غیر هم که در حکام کردستان واقع شده
 باعتقاد بعضی از اکابر از اثر استادی درویش محمود کله چیر است
 (القصة) چون ناصر بیک وفات کرد خان ابدال پسر او باز باراده
 سنجاق طور و هیتیم در زمان سلطان سلیم خان و وزات محمد پاشای
 وزیر اعظم روانه درگاه پادشاهی شده بلکه دیو غرور سودای
 حکومت جزیره در کاخ دماغ او نهاده در تلاشی ایالت ساعی
 بود. و محمد پاشای وزیر بواسطه دوستی بدر بیک بلکه بجهت نظام
 و انتظام عالم و محبت خاندان حکام عظام در صدد زجر و اهانت
 خان ابدال شده * رأی او بر آن قرار گرفت که خان ابدال را
 محبوس گردانیده کوشمال بسزا دهد. بنابراین محمد آغای چاوش
 باشی را با چند نفر از چاوشان درگاه عالی بطلب خان ابدال
 فرستاد اتفاقا خان ابدال با جمعی از امیر زادهای بختی و چند نفر از
 ملازمان خود که بجامع ادرنه بکذاردن فریضه عصر رفته بود
 بعد از ادای نماز چاوش باشی با جمعی از چاوشان بدو رسیده. او را
 بدیوان وزیر اعظم دعوت کردند طایفه اگراد میگویند که چون

درین وقت چاوش باشی پادشاه با چند نفر از چاوشان بطلب خان ابدال آمده اند ظاهراً علامت خوب نیست یحتمل که قصد او کرده اند که او را بقتل آورند * بمجرد مظنه شیخ شیخان نام کردی از ملازمان خان ابدال از عقب چاوش باشی در آمده خنجری در میان دو کتف او فرو برد که سر از سینه او بدر آورد چاوشان رفیق او چون اینحال مشاهده کردند براکنده کشته نزد وزیر اعظم رفتند * و اوضاعی که از آن کرد بظهور آمده بود بعرض وزیر رسانیدند * و خان ابدال و رفقای او ازین قضیه سر اسیمه کشته تفرقه و پراشانی برایشان راه یافت و بالتمام در شهر ادرنه براکنده کشته در گوشها متواری شدند . و بعضی از شهر بیرون آمده روی در صحرا نهادند و مردمان شهر حسب فرمان وزیر و پادشاه بکرفتن خان ابدال و بدست آوردن ملازمان مأمور کشته * دلالان در کوچه و محلات ادرنه منادی کرده . اطراف و جوانب را تفحص نموده فی الفور خان ابدال و اکثر تابعان او را گرفته و در دیوان حاضر گردانیده و همان لحظه فرمان قضا جریان پادشاهی بقتل خان ابدال و تابعان او نافذ کشته او را با موازی صد نفر از اعیان بقتل آوردند * و اموال و اسباب او را ضابطان بیت المال ضبط کرده داخل خزینه عامره نمودند * و ازو هفت پسر نیکو سیر در صفحه روز کار یادگار ماند (۱) امیر ناصر (۲) و امیر

شرف (۳) و امیر محمد (۴) و شاه علی (۵) و امیر سیف الدین (۶) و امیر عز الدین (۷) و امیر ابدال * اولاً امیر ناصر از نیابت سلطان محمد حاکم جزیره بسفر روان^(۱) رفته بود و در هنگام مراجعت از آن سفر در سر قلعه قارص خبر فوت سلطان محمد بسمع فرهاد پاشای وزیر سردار رسید و رای صوابنهای سردار نصرت شعار بر آن قرار گرفت که حکومت جزیره را یکی از وادنان ملک که همراه عسکر ظفر عنان بودند تفویض نماید * اعیان بختی اتفاق بحکومت امیر ناصر نموده بنزد راقم حروف آمدند که فقیر احوال ایشانرا بعرض سردار رسانیده قبول فرمودند که حکومت ایالت جزیره بدو مرحمت نمایند * اما امیر عزیز ولد کلک محمد بوساطت بالی چاوش در خفیه بعرض سردار میرسانند که از سلطان محمد موازی صد هزار سکه سلطانی و اسباب و اموال بقیاس مانده و بغیر از دو همشیره وارث دیگر ندارد. و من از امیر ناصر بامر حکومت اقریم اگر ایالت جزیره بمن تفویض شود موازی صد هزار فلوری سلطانی از مال سلطان محمد و دوازده هزار فلوری از مال خود بخزینه پادشاهی عاید میسازم * سردار کفایت شعار این سخن را فوز عظیم دانسته روز دیگر که موعد دستبوسی امیر ناصر بود باتفاق امیر عزیز هر دو را در دیوان

حاضر گردانیده سردار توجه باعیان بختی کرده گفت که از امیر ناصر و میر عزیز کدام يك بسطان محمد متوفی نزدیکترند. اعیان جزیره گفتند که امیر عزیز بيك واسطه نزدیکتر است * سردار فرمود که ایالت جزیره بحسب ارث بامیر عزیز میرسد باو ارزانی داشتن اولی و انسب مینمایند. باز اعیان جزیره در جواب فرمودند که اگر چه میر عزیز بسطان محمد نزدیکست و بحسب ارث حکومت بدو میرسد اما بالتمام عشایر و قبایل و اعیان ولایت خواهان میر ناصرند * و او از برای حفظ و حراست و ضبط و صیانت مملکت از حکام سابق نیز بهتر است * سردار گفت هر چند همچنین است اما من حکومت را بامیر عزیز میدم شخصی از اعیان بختی در جواب مبادوت نموده گفت که حکم سلطان سلیمان غازی هست که هر کس را که عشایر و قبایل قبول داشته باشند در میانه خود حاکم سازند ما حکومت میر عزیز را قبول ندادیم * سردار ازین کلمات آشفته کشته جلاد طلب کرد و در درخیمه دیوانخانه میر ناصر را در روز پنجشنبه بیست و نهم شهر رمضان المبارک سنه احدی و تسعین و تسعمایه بقتل آورد * و لوله قیامت اثر و علامت فزع اکبر بعالمیان اشکارا نمود و سیلاب اضطراب از دیده شیخ و شاب بر ییکناهی او روان ساخت و بصابر صفار و کبار اولو الابصار را خیره و تیره ساخت * (نظم)

بگردید عالم از آیین خویش که آمد عجب مشکل سخت پیش
 زانده آن ماتم جان کسل روان کشت از دیده خون دل
 بعد از آن تفویض ایالت جزیره بمیر عزیز نموده اورا بخلعت
 پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز کرد و بالی چاوش را
 همراه او نموده بضبط جزیره فرستاد * و امیر شرف با سایر اخوان
 واحبا در ناحیه طنزی منزوی شد * و مال حال ایشان عنقریب
 مرقوم قلم شکسته رقم خواهد شد بعون الله الملك الحمید المجید *

﴿ امیر عزیز بن کلک محمد ﴾

چون بامداد و معاونت فرهاد پاشای وزیر متصدی امر
 حکومت جزیره شد * و یکسال و چهار ماه از حکومت او
 منقضی گشت عثمان پاشای وزیر اعظم حکومت جزیره را بمیر
 محمد بن خان ابدال مفوض نمود و میر عزیز معزولا در سفر تبریز
 همراه عساکر نصرت فرجام اسلام بخدمات مرجوعه پادشاهی
 قیام و اقدام کرده بعد از آن از جزیره بیرون آمده در سنجار
 اوقات میگذرانید * چون عثمان پاشا در تبریز وفات کرد و دفعه
 دیگر فرهاد پاشا سردار کشته متوجه دیار عجم شد * میر عزیز
 در اضر و م بخدمت سردار آمده بشرط آنکه سی قریه از قرای
 کفره تابع جزیره داخل خواص همایون پادشاهی بوده باشد. و هر
 سال موازی شصت هزار فلوری از حاصل قرای مزبوره داخل

خزینه عامره نماید ایالت جزیره بدو ارزانی شد * و امیر محمد از
 استماع این خبر روانه آستانه سلطان شد * و چون زمام مهام
 وزارت بکف کفایت سنان پاشا درآمد حسب الاستدعای میر
 عزیز میر محمد را که در میانه فتنه و فساد واقع نشود بطرف روم ایلی
 فرستادند * و ناحیه طنزی که محل سکونت و مدد معاش امیر
 شرف و برادران او بود امیر عزیز بطریق سنجاق بحاجی بیک
 نام پسر خود نامزد کرد . و رفع و دفع اولاد خان ابدال را پیشنهاد
 همت ساخت * از روی زفاهیت و فراغت بلا ممانعت و مشارکت
 غیرى بمحکومت و دارائی قیام نمود * و چون چند روز بدین وتیره
 گذشت امیر شرف بن خان ابدال باتفاق برادران خود امیر
 عزالدین و امیر سیف الدین و امیر ابدال که هر یک نهالی بودند در
 بوستان ایالت رسیده * و سروی بودند در کلستان حکومت سر
 بعیوق کشیده که عشایر و قبایل شیفته لطافت شمایل و فریفته
 حسن الطاف ایشان بصد دل شده بودند . بعزم منازعت میر
 عزیز مکر عداوت در میان جان بسته باراده باز خواست خون
 میر ناصر برادر ایشان متعرض کاشتگان او شدند . بلکه دست
 تصرف میر عزیز را از ولایت جزیره کوتاه ساخته بغیر از شهر
 و قلعه محلی دیگر در تصرف او ننماد * امیر عزیز بالضروره حفظ
 و حراست شهر و قلعه را در عهده اهتمام حاجی بیک پسر خود

و میر هاوند برادر زاده خود نموده بعزم انتقام اولاد خان ابدال روانه درگاه کیتی پناه پادشاهی شد * و امیر شرف با برادران اطراف وجوانب قرا و نواحی جزیره را ضبط نموده * اکثر طوایف بختی با او اتفاق کرده بر سر قلعه آمده . شروع در محاصره نمودند * و چون ایام محاصره بچهل روز امتداد یافت و از میر عزیز امداد و معاونت بدیشان نرسیده کار ایشان بسرحد اضطراب رسید . قضا را درین اثنا حاجی بیگ که بجهت امداد و طلب معاونت بنزد ابراهیم پاشای میر میران دیار بکر رفته بود فوت کرده میر هاوند با معدودی چند اهل و عیال میر عزیز را در قلعه گذاشته در نصف اللیل در قلعه را کشاده بیرون رفت . و امیر سیف الدین برادر امیر شرف ازین مقدمه واقف گشته سر راه برو گرفت در میانه ایشان محاربه و مجادله واقع شده * امیر سیف الدین در آن معرکه در دست امیر هاوند بقتل رسید * و میر هاوند جان سلامت از آن ورطه بدر برد . اما امیر شرف و امیر عزالدین بقلعه جزیره در آمده * اموال و اسباب میر عزیز و سایر احبای او را نهب و غارت کردند * و اهل و عیال او را بطریق اسیری بدست طایفه اکراد داده جاریهای مطربه مدخوله او را در میانه احبای خود قسمت کرده متصرف شدند . و پسر خورد سال میر عزیز نیز در میانه ضایع گردید * چون این احوال در آستانه شایع گشته

بسمع هایون اعلی رسید * حسین پاشای میرمیران موصل را همراه
 امیر عزیز نموده * فرمان واجب الاذعان بنام امرا و حکام کردستان
 نافذ کردید که باتفاق حسین پاشا بر سر جزیره رفته آن ولایت را از
 دست منازعان بیرون آورند و بتصرف میر عزیز داده . میر شرف
 و برادران او را که بتغلب در جزیره نشسته اند بدست آورده . اعمال
 ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهند و بنوعی در تأدیب ایشان
 اقدام نمایند که سایر متمردان از آن عبرت گیرند * و حسین پاشا
 بامثال امر مبادرت نموده باتفاق محمد بیك حاکم جزو و اشکر
 موصل در زمستان سنه تسع و تسعين و تسعمایه متوجه جزیره
 شد * چون امیر شرف و برادران از توجه او خبردار گشته قلعه
 و شهر را خالی گذاشته بطرف طنزی رفتند . و از آنجا اهل و عیال
 خود را برداشته بجانب خیزان و مکس رفتند * و حسین پاشا
 میر عزیز را در درون قلعه جزیره گذاشته عودت نمود * و بعد از
 معاودت پاشا امیر شرف باتفاق برادران و اکثر اعیان متوجه
 محاصره قلعه جزیره شد * و میر عزیز را تاب مقاومت و تحمل
 صدمت ایشان نبود * قلعه و شهر را خالی گذاشته با امیر هاوند
 سالک طریق فرار گشت * و امیر شرف او را تماقب نموده . میر
 هاوند در اثنای تکامش در دست امیر شرف بقتل رسید و میر عزیز را
 بعد از چند روز در صحاری و بیابان مرده و بیجان یافتند * (نظم)

چنین است دستور چرخ کهن   که چون سر بر آری بر آرد زین
درین لاجوردی سرای دو در   زدنبال مطرب رسد نوحه کر

﴿ امیر محمد بن خان ابدال ﴾

چون در تاریخ سنهٔ احدى وتسعين وتسعمایه فرهاد پاشای
وزیر اعظم میر ناسر برادر میر محمد را بقتل آورد. تفویض ایالت
جزیره بمیر عزیز نموده. بالی چاوش را بضبط اموال سلطان محمد
فرستاد و امیر محمد عورت و فرزندان برادر مقتول خود را برداشته
برسم داد خواهی متوجه درگاه عرش اشتباه پادشاهی شد * اتفاقاً
فرهاد پاشا از سرداری عسکر دیار عجم بواسطهٔ بعضی تقصیرات
رفع شده. سرداری بعثمان پاشا مفوض گشت * امیر عزیز را
از حکومت معزول کرده * تفویض ایالت جزیره بامیر محمد نمود
و چون عثمان پاشا در تبریز فوت شد و دفعهٔ دیگر سرداری دیار
عجم بفرهاد پاشا مفوض گردید چنانچه قبل ازین گذشت میر
عزیز در ارض روم بخدمت فرهاد پاشا آمده بشرط آنکه سی
قریه ارامنه از ولایت جزیره داخل خواص همایون پادشاهی بوده
باشد * و هر سال مبلغ شصت هزار فلوری از محصول قریای
مزبوره تسلیم خزانه عامره نماید ایالت بدو ارزانی گشت * و میر
محمد معزول متوجه درگاه خاقان جمجاه شد * و بنابر مقدمات چند
حسب اشارهٔ فرهاد پاشا میر محمد روانه ولایت بدون شد (?) که

در آن ولایت جهة او وظیفه تعیین کشته که مدة الحیوة در آنجا ساکن باشد و امیر شرف و سایر برادران او در سفر کرجستان در رکاب ظفر انتساب سردار نصرت شعار بودند * و بعد از معاودت سردار نصرت قرین ظفر شعار از جهاد و غزای کفار امیر شرف مع برادران بناحیه طنزی رفته منزوی شدند * اما آن ناحیه را نیز میر عزیز بدیشان نکذاشته * از دیوان پادشاهی بطریق سنجاق باسم پسر خود حاجی بیک برات گذرانید * و چون میر عزیز بجزیره آمد درین دفعه همگی همت بقطع و قمع اولاد خان ابدال گماشت اما تدبیرش موافق تقدیر نیفتاد * و همچنانکه از سیاق کلام گذاشته بوضوح می پیوندد میر عزیز و پسرش حاجی بیک و برادر زاده اش میر هاوند و سایر اولاد ذکور و اناث ایشان بر طرف کشته منقطع النسل شدند * و امیر شرف بحسب رشد و تمیز متصدی امر حکومت کشته * برادرانش را بضبط قلاع و نواحی مامور گردانید * چون ابن خبیر در آستانه اقبال آشیانه سلطانی مسموع اعیان و ارکان شد کسی باستعجال بجانب بوسنه فرستاده * امیر محمد را از آنجا بدار السلطنه اسلامبول آوردند و ایالت جزیره را باستدعای ابراهیم پاشای وزیر بدو عنایت کرده محمد پاشای بوسنوی میر میران دیار بکر را با امرای کردستان مامور گردانیدند که میر محمد را بجزیره آورند * و آن ولایت را

از برادران او مستخلص نموده بدو سپارند * محمد پاشا چون باتفاق امرای دیار بکر متوجه جزیره کشت امیر شرف بلا منازعه و مناقشه قلمه و ولایت را تسلیم برادر خود میر محمد نموده . خود متوجه ناحیه طنزی شده در آنجا ساکن گشت * و بعد از چند روز اعیان بختی در میانه افتاده * امیر شرف را بجزیره آوردند برادران یکدیگر ملاقی گشته كرك آشتی نموده ناحیه شاخ را و بعضی قرا و مواضع دیگر قریب بنصف ولایت جزیره بوظیفه امیر شرف و سایر برادران و تابعان ایشان مقرر داشت و نفس شهر و بعضی نواحی دیگر را بخود گذاشت . مشروط بآنکه ادای مبلغ يك صد و پنجاه هزار فلوری که پادشاه و وزیر تقبلات شده میر محمد ادا نماید . از جانبین باین قرار راضی گشتند چون چند روز برین وتیره گذشت جمله اعیان بختی میل بطرف امیر شرف کردند * چون امیر محمد از عشایر و قبایل این اوضاع مشاهده کرد و دانست که از عهده تقبلات که مبلغ خطیر است بیرون نمی آید جزیره را گذاشته بیرون آمد * چون استحقاق و قابلیت امیر شرف معلوم اشرف و اعیان دولت و ارکان سعادت پادشاه مغفرت پناه سلطان مراد خان شد ایالت جزیره باو ارزانی گشته منشور ایالت و نشان حکومت بنام میر شرف عز اصدار یافته بجزیره فرستادند * میر محمد از استماع این اخبار فراد نموده

ملتجی بمحمد بیک حاکم عزو شد . چون منکوحه میر محمد همشیره
محمد بیک بود اهل و عیال خود را در حزو گذاشته . بامداد و معاونت
او روانه درگاه پادشاهی شده . از مرحمت یدیهات خسروی سنجاق
حسنکیفا بدو ارزانی شده * در هنگام فتح و تسخیر قلعه اگری
و محاربه کفار بخار چون فتح و ظفر در رکاب نصرت او سلطانی
بود و حالت تحریر حکومت جزیره از دیوان سلطان محمد خان
غازی خلعت خلافت بدو مقرر گشته . اما از میر شرف
واحه پیدا کرده جرات آمدن نمیتواند کرد *

﴿ امیر شرف بن خان ابدال ﴾

زبدۀ دودمان و آزیده خاندان حاکمان جزیره است در میدان
سخت و مردانگی بچوکان مروت و فرزانی کوی تفوق
و رجحان از امثال و اقران ربوده . و در معرکه دلاوری و شجاعت
و هنگامه بهادری و شهامت بقوت بازوی کامکار و ضرب شمشیر
صاعقه گردار دستبردهای مردانه نموده * ﴿ نظم ﴾

بود بروز سخایش ز جود حاتم نك بود بگاه و غایش ز رزم رستم عار
والحق رعیت و سپاهی از عدل و انعام او برخوردار و آشنا
و یگانه از حسن خلق او بمنون و منتدار . و دور و نزدیک از جان و دل
هواخواه و دوست و دشمن از اطوار پسندیده و اخلاق حمیده اش
دولتخواه * ﴿ نظم ﴾

طرز خلق سامی او نوع انسانرا کمال

جود کف کافی او نخل احسانرا ثمر

کردد از حسن نضارت رشك بستان ارم *

گر بشورستان سحاب لطف او ریزد مطر *

بعد از قضایای که میانهٔ امیر عزیز و امیر هاوند و امیر شرف

و برادران واقع شد چنانچه در احوال امیر عزیز بتفصیل مذکور گشت

زمام مهام امور حکومت جزیره در قبضهٔ اقتدار امیر شرف امد

در حفظ و حراست و ضبط و صیانت آن ولایت کمال اهتمام بجا

آورد. در خلال این احوال وزیر عصر میر محمد برادر میر شرف را

از بوسنه آورده ایالت جزیره را بدو مفوض گردانید. و چنانچه قبل

ازین گذشت میر محمد بواسطهٔ عدم قابلیت و استحقاق در

حکومت کاری نساخته باز از دیوان سلطانی ایالت جزیره بامیر

شرف عنایت کردند * چون چند روز از ایام حکومت او متمادی

شد برادرش امیر عزالدین راهوای حکومت جزیره در سر افتاده

مرغ آرزو در کفکرهٔ کاخ دماغ او آشیان نهاد. هر روز اطراف

و جوانب جزیره را نهب و غارت کرده. جمع کثیر از اجامره

و اجلاف رفود و اویش بر سر رایت او مجتمع گشته. شرف بیک

ازو خائف و خاسر می بود تاروژی او را بنزد خود طلبیده با چند

نوکرم معتمد خود مقدمه ساخت که چون امیر عزالدین درون

خانه شود کار او را تمام سازند. و ایشانرا در درون خانه پنهان کرده کسی بطلب میر عز الدین فرستاد * چون امیر عز الدین قدم در درون خانه نهاد متواریان از کمینگاه بیرون آمده کاخ دماغ او را از باد نخوت و غرور خالی گردانیدند * و دیگر از آن روز حاکم باستقلال گشته . بحکومت جزیره مبادرت مینماید و بحسن عدل و داد آن ولایت را معمور و آبادان گردانیده * امید که موفق باشد

✽ شعبه دوم ✽

✽ در ذکر اصرام کورکیل ✽

سابقا مذکور شد که اولاد سلیمان بن خالد که ولایت جزیره را در میانه خود تقسیم کردند . ناحیه کورکیل بمیر حاجی بدر تعلق گرفت . و اصرای کورکیل بالتمام از نسل اویند و کورکیل را در اول جر دقیل میخواندند . آخر بکثرت استعمال کورکیل شده . و کوه جودی که کشتی حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام بر آن کوه قرار گرفته در آن ناحیه واقع شده * و آن ناحیه قریب بصدد پاره قریه معمور از اسلامیة و ارامنه دارد که هم فشلاق و هم ییلاق دارد که الوسات و احشامات آنجا اوقات میکذرانند * القصه میر حاجی بدر در آن ولایت وفات کرده * از بنابر او حاجی محمد بن شمس الدین نام شخصی قائم مقام او شد * و چون مدتی بحکومت آن

ولایت قیام واقدام نمود او نیز فوت کرد میر شمس الدین نام
پسرش بداری آن ناحیه مبادرت نمود * چون او نیز فوت کرد
ازو سه پسر ماند . امیر بدر و امیر حاجی محمد و امیر سید احمد هر سه
برادر متعاقب یکدیگر حکومت کور کیل کرده اند .

اما میر بدر و میر حاجی محمد را اصلا احوال معلوم

نبود بنابراین راقم حروف شروع بر آن ننمود *

﴿ امیر سید احمد بن امیر شمس الدین ﴾

بغایت مرد شجاع و دلاور بود همواره در معارک جدال و قتال
دستبردهای مردانه می نمود و در هنگام اطاعت امرای کردستان
باستانه سلطان سلیم خان مقرب پادشاه گشته بر سبیل طیبیت
سخنان ظرافت آمیز و حکایات لطافت انگیز می گفته * و بعد از
فوت سلطان سلیم خان با سلطان سلیمان غازی نیز همین قاعده
مرعی میداشت و همیشه اوضاع و اطوار او مقبول طبع پادشاهان
گشته بعضی اوقات موصل و سنجار و اعلاوه کور کیل نموده بدو
ارزانی داشته منشور حکومت داد * و روایت است که در محلی که
سلطان سلیمان خان از دارالسلام بغداد عودت کرد میر سید احمد
خود را در میانه تابوت نهاده او را بر سر راه سلطانی گذاشتند
پادشاه از احوال آن تابوت سوال کرد گفتند میر سید احمد است
و میگوید که سنجان موصل بمتابه روح منست * پادشاه او را

بدیگری غایت فرموده اند . تن من ییروح شده * و مثل میت
در میانه تابوت مانده ام اداء او پادشاه را خوش آمده و باز سنجاق
موصل را علاوه کورکیل نموده بدو ارزانی داشت و بدن مرده
او را جان تازه و حیات بی اندازه مرحمت نموده * میرسید احمد عمر
طبیعی یافته مدّة الحیاة نزد پادشاهان معزز و محترم بوده * و قلعه
کورکیل از قلاع مستحکم بلاد کردستان است چنانچه روایت
میکند در فرصتی که سلیمان بیگ بیجن اوغلی قلعه عمادیه را محاصره
کرد فصل زمستان رسید فتح میسر نشد بجهت قشلاق بناحیه
بشیری عودت کرد * در آن وقت عز الدین شیر حاکم حکاری
در قلعه بای از اعمال ولایت خود متحصن شده بود و سایر قلاع
و ولایت او بقصر فکاشتگان آق قوینلو در آمده بود . بسلیمان
بیگ پیغام فرستاد که هرگاه قلعه کورکیل و قلعه عمادیه و قلعه بای
و قلعه سوی من اعمال بتایس در دست ماست اصلاً از شما بیم
و هراس نداریم و خیمهای شما در نظر اکراد حکم سرکین کاومیش
دارد * القصه چون میرسید احمد مدتی باستقلال حکومت
کورکیل مع الحاق موصل نمود وفات یافت . بعد
از آن برادر زاده اش والی آن ولایت شد *

﴿ امیر شمس الدین بن امیر بدر ﴾

بعد از فوت عمش میرسید احمد متصدی امر حکومت

کورکیل شده * واورا سه برادر دیگر امیر ابراهیم و امیر عمر
و امیر حاجی محمد بود * چون امیر شمس الدین بعد از چند
سال حکومت کرده بجوار ایزد متعال پیوست برادرش
میر ابراهیم بجای او بمسند امارت نشست *

﴿ امیر ابراهیم بن امیر بدر ﴾

بجای برادر حاکم کورکیل شد * در زمانی که میان بدر بیک
حاکم جزیره و برادرش ناصر بیک بر سر حکومت آنجا منازعه
و مناقشه واقع شد بنوعی که در احوال بدر بیک بتفصیل مذکور
شده میر ابراهیم بنابر دوستی ناصر بیک بوان رفت که از فرهاد
پاشای میرمیران وان عرض تربیت نامه جهت میر ناصر گرفته
از آنجا متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان سایمان خان شود * اتفاقا
شاه طهماسب بالشکری زیاده از قطرات امطار نواحی وان و سایر
آن دیار را فرو گرفت و میر ابراهیم بمضمون (من نجای براسه فقد
ربح) (۱) خواست که خود را از طرف بارگیری بیتلیس اندازد .
طایفه قزلباش در مابین بارگیری و ارجیش بدور رسیدند * میر
ابراهیم بزور بازو و مردانکی خود را در میانه قلعه ارجیش انداخت
و شاه طهماسب بنفسه متعاقب او بر سر قلعه ارجیش آمده

هذا جزء من الشطر الثاني من البيت الآتي :

فقلت للقلب تسل واسترح   ومن نجی رأسه فقد ربح

فی الفور شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره قریب بچهار ماه امتداد یافت کار بر محصوران مضیق گشته . قرار دادند که قلعه را بطریق عهد و میثاق تسلیم شاه طهماسب نمایند که بجان امان یابند * اما امیر ابراهیم و جماعت بختی که همراه ایشان بودند بدین صلاح راضی نمی شدند * آخر الامر مردم قلعه با شاه طهماسب زبان یکی کرده در جوف اللیل موازی پانصد ششصد نفر قزلباش کار آمدنی را بدرون قلعه در آورده * علی الصباح باتفاق قزلباش تیر و تفنگ ، نیزه و شمشیر را حواله طایفه بختی کرده * میر ابراهیم در آن دار و گیر اسیر پنجه تقدیر گشته بقتل رسید * برادر زاده اش زخم دار با پنجاه و شصت نفر دیگر گرفتار گشته بنظر شاه طهماسب در آمد * همان لحظه فرمان شاهی بنفاد پیوست که همچنان زنده پوست از سر ایشان کنند تا بدان سختی جان بجهان آفرین تسلیم کردند *
 (میر احمد بن امیر ابراهیم)

بعد از قتل پدرش بموجب منشور سلطان سلیمان خان منصب امارت کورکیل بدو مفوض شد و مدت سی سال حکومت آنجا کرده * چون میر محمد نام پسرى ناخلف ازو پیدا شد و چون بسرحد رشد و تمیز رسید در فترات میر عزیز و اولاد خان ابدال که میر احمد حمایت اولاد خان ابدال میکرد و پسرش رعایت میر عزیز می نمود بامداد و معاونت میر عزیز پدر را از امارت خلع

کرده بجای او والی کورکیل شد * و میر احمد برسم داد خواهی
متوجه درگاه سلطان مراد خان شده در راه باجل موعود فوت
کرد * ﴿ امیر محمد بن امیر احمد ﴾

بعد از خلع پدر متصدی امارت کورکیل شد * اما از عقل
و کیاست و فهم و فراست چندان بهره نداشت و چند روز بامداد
و معاونت میر عزیز اگر چه نشو و نمایی نمود لکن عاقبت در
دست اولاد عمش میر عمر و میر محمد و میر محمود بقتل رسید *
﴿ امیر احمد بن امیر محمد ﴾

بعد از قتل پدر خورد سال مانده بود و الحال که تاریخ هجری
در ثالث شهر رمضان سنه خمس و الف است بمعاونت امیر شرف
ابن خان ابدال راه حکومت کورکیل بدو تعلق دارد *

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء فنيك ﴾

ناحیه فنيك منحصر بچهار عشیرت است (۱) یجنوی (۲) شقاقی
(۳) میران (۴) کوینه * و امرای او از نسل امیر ابدال بن سلیمان
ابن خالدند * چنانچه سابقا مذکور شد که چون سلیمان بن خالد در ولایت
جزیره فوت گشت اولادش آن ولایت را در میانه خود قسمت
کردند و از آنجمله ناحیه فنيك بمیر ابدال رسید * و مدتها امیر ابدال

بمحکومت آن ناحیه قیام و اقدام نموده . چون وفات یافت حکومت
آن ناحیه باولاد و اتباع او قرار گرفت تا زمانی که ترا که آق
قوینلو بر آن ولایت مستولی گشت * و در آن عصر هرج و مرج
تمام در آن ولایت واقع شده حتی قریب بیک قرن آن ولایت
در دست ترا که آق قوینلو بود * بعد از آنکه دولت آق قوینلو
روی بانحطاط آورد و بار دیگر ولایت مورد وثیقه تصرف وارتاناش
درآمد * دیگر از آن روز کسی متعرض ولایت ایشان نشده مگر
که چند روز در زمان حکومت شاه علی بیک حاکم جزیره آن
ناحیه در تصرف میر محمد برادر شاه علی بیک بوده * بعد از آن باز
بامداد و معاونت حکام جزیره آن ناحیه بدست وارتان او
در آمده تا امروز که تاریخ هجری در سنه خمس
والفست آن ناحیه در تصرف ایشانست *

فصل بنجر

* در ذکر حکام حد منکیفا که اشتهار دارند بملکان * شعر
بهر مدتی کردش روز کار بطرز دیگر خواند آموز کار
سر آهنگ پیشینه آر و کند نوای دیگر در جهان نو کند
نقله اخبار و حمله آثار آورده اند که چون دست تسلط آل
ایوب در تاریخ سنه اثنی وستین و ستایه بالکایه از حکومت

مصر و شام کوتاه گردید و فراش قضا بساط امارت آن طبقه عالیها را از آن ولایت در نوردید و یکی از اولاد ایشان مدتی در بلده حما مخفی بسر میبرد بعد از آن برخواسته روی توجه بجانب ماردین آورد و بنخدمت حاکم آنجا رفته او را در سلك امرا و اعیان خود منخرط گردانید * و آن حاکم دوست نواز دشمن کداز از عواطف علیه حکومت ناحیه صاور را بدو ارزانی داشت * اما آن جوان چند روز که در صاور رحل اقامت انداخت در آنجا دلگیر گشته روی بجانب رأس القول (۱) که بالفعل بحصن کیف اشتهار دارد آورد در آنجا توطن و ناهل اختیار کرده آب و هوای آن دیار موافق مزاج او افتاده موافقت و مواسبت با اهالی آنجا نموده صغیر و کبیر غنی و فقیر آن دیار کردن باطاعت و انقیاد او نهادند و او را بحکومت خود قبول نموده . شروع در تعمیر قلعه آنجا کردند * قضا را در آن حین سلطان ماردین را تهازل تمام و تزلزل مالا کلام بابنیه قصر دولت راه یافته بود * و از عمارت قلعه حصن کیفا بغایت متوهم شد کسی بطلب بانی قلعه فرستاد و او از آمدن ابا کرده قدم در وادی مخالفت نهاد * بنابراین حاکم ماردین لشکر خود را جمع نموده . باراده تسخیر قلعه حصن کیفا

(۱) الظاهر أنه رأس القول بالفين الممجة سميت به قلعة حصن کیفا

متوجه راس القول شد * وبانی قلعه در مقام محاربه و مجادله در آمده ثابت قدم و زاسخ دم یای شجاعت در میدان جلادت نهاده . حاکم ماردین بنی نیل مقصود معاودت کرد * و از آن روز باز ماهچه رایت دولت آل ایوب بتجدید پرتو تسخیر بر اطراف و نواحی حصنکیفا انداخت * و باندک فرصتی آنحدود را مفتوح و مسخر ساخت * و املاء آنجارا حسنکیف در بعضی احکام سلاطین و نسخ متقدمین بسین هم نوشته اند و درین باب از ثقات روایت است که در حین حکومت خود بانی قلعه حسن نام شخصی را از اعیان اعراب گرفته در قلعه محبوس نمود * و چون حبس حسن امتداد یافت و مقصودی که حاکم قلعه را از وجود بحصول نیوست کاربرد آنجا رسید که حسن را در معرض تلف در آورد * حسن شخصی را نزد حاکم قلعه فرستاد و پیغام داد که الحال کار و بار من از دست رفته و دل بر هلاک نهاده ام . از ملک التماس دارم که یک لحظه عنایت کرده مرا از قید حبس بیرون آورده آن مادیان نامی که همراه من بود بمن دهد که ساعتی در میان قلعه سوار گشته در نظر ملک بجلوه در آورم تا طرز سواری و اسلوب بهادری بنده و حرکات و سکنات چستی و چالاکی مادیان بر ملک واضح و لایح گردد . بعد از آن بهر چه اشاره عالی صادر شود راضیم * ملک التماس حسن را بحسن رضا مبذول داشته فرمود که مادیان او را

حاضر گردانیده * حسن را تکلیف سواوی کردند حسن نیز زمین
خدمت بوسیده بر مادیان کوه پیکر خود سوار شد که مانند
برق بر روی هوا بی آرام بود * و بسان آب بخوش خرای بساط
خاک می پیمود * ﴿نظم﴾

تکوری که ندارد زمین خبر ز شمس *
که از برش یکی پای رفت یا بچهار *
بسان قطره اشکی که از مژه بچکد *
گذر کند بتکی تارموی در شب تار *
بخوش خرای بر آب بگذرد چو حباب *
بکرم تابی ز آتش بیرون جهد چو شرار *
سوی نشیب شتابان چو قطره در نوروز *
سوی بلندی تازان چو ابر در اذار *
رمنده همچو مراد ورسنده چون روزی *
جهنده همچو نسیم وخورنده آتش وار *
هزار دایره بر نقطه پدید آرد *

مکر قوایمش از آهن است چون پرکار *
و چون لحظه حسن اسب خود را بهر طرف جولان داد
و چستی و چالاکی خود را بر ملک ظاهر ساخت یکبار اسب را
مهمیز زده نهیب داد از شرفه قلعه که زیاده از صد و پنجاه گز

معماری مرتفع است خود را در میانه آب شط انداخت که از کنار
 کهر قلعه روانست و شکم اسب پاره گشته حسن خود را بشناوری
 از آن بحر زخار و لجه خونخوار بساحل نجات رسانید * و چون از
 نظر ملك غایب شد فریاد حسن کیف از مردمان برآمد * گویند
 ازین قضیه عجیب نام آن قلعه بحسن کیف اشتها یافت (ع)
 باشد سخن غریب اگر راست بود *

و بروایتی بانی قلعه کیف بن طالون نام داشته از آن جهة بحسن
 کیفا مشهور گشته العلم عند الله * و عمده عشایر و قبایل حصن کیفا
 سیزده قبیله است (۱) آشتی (۲) مجلی (۳) مهرانی (۴) بجنوی
 (۵) شقاقی (۶) استورکی (۷) کوردلی کبیر (۸) کوردلی صغیر
 (۹) رشان (۱۰) کیشکی (۱۱) جاسکی (۱۲) خندقی (۱۳) سوهانی
 و بیدیان * و نواحی معتبره حصن کیفا قصبه اسعد و ناحیه
 بشیری و ناحیه طور و ناحیه دکر ارزست که بتصرف حکام
 حزو است و دوازده هزار نفر کفره خراج گذار دارد از آنروز که
 بانی قلعه با حاکم ماردین طریق مخالفت سپرد تا هنگامی که جیب
 حیاتش بچنک اجل چاک شد . بحکومت قلعه و اطراف و نواحی
 آن و سرداری عشایر و قبایل قیام و اقدام نموده * بعد از فوت او آنچه
 در السنه و افواه مشهور است ﴿ ملك سلیمان ﴾

نام شخصی از اولاد او بر سر حکومت جلوس فرموده مدت‌ها

بحکومت حسنکیفا قیام نموده تا اواخر دولت چنگیزی
که ستمه ست و ثلاثین و سبعایه است آن ولایت در تحت تصرف
اومی بود * بعد از آنکه سلیمان باجل موعود بعالم آخرت رحلت
نمود پسرش * ﴿ملک محمد﴾

قایم مقام پدر کشت و او در وادی ملک داری و سرداری
خیل و حشم و رعایت رعیت و تربیت خدمت بی نظیر حکام عظام
بوده . همواره با سلاطین و خواقین ایران طریق مدارا و مواسا
مسلوک میداشت تا آن وقت که عالم فانی را بدرود کرد *

﴿ملک عادل بن ملک محمد﴾

بموجب وصیت پدر بداری حسنکیف مبادرت نموده بحسن
عدالت و رای موافقت آن ولایت را معمور و آبادان گردانید
و مرتبه جاه و جلال از آبا و اجداد خود گذرانیده تا در شهر ستمه
احدی و ثمانین و سبعایه بجوار رحمت حق پیوست *

﴿ملک اشرف بن ملک عادل﴾

بعد از فوت پدر قایم مقام او شد و او معاصر با امیر تیمور
کورکان بود . چنانچه صاحب ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی
آورده که در تاریخ ستمه ست و تسعین و سبعایه صاحبقران زمان
امیر تیمور کورکان بعد از فتح بغداد و تسخیر قلعه تکریت
متوجه ماردین شد * چون ببلده رو حار رسید و الی حسنکیف در آن

بلده بغز بساط بوسی فایز کشت و بجهین عجز و انکسار زمین
عبودیت فرسوده و ظایف نیکو بندگی بتهقدیم رسانید و میامن
مر احم ییدریغ خسروانه شامل حال او کشته بولایت خود
عودت نمود بعد از آن مدتها در حیات بود آخر باجل
موعود بعالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ ملك خليل بن ملك اشرف الملقب بملك كامل ﴾

چون پدرش فوت کرد باستقواب عشایر و قبایل بدارایی
حسنکیف قیام نمود در تاریخ سنه ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳
میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان بدفع و رفع اولاد قرا یوسف
ترکان بحدود وان و وسطان آمده ملک خلیل استقبال موکب
شاهرخی نموده بشرف عتبه بوسی استسعاد یافت و در حینی که
میرزا شاهرخ حکام و امرای کردستان مثل امیر شمس الدین
بدلیسی و ملک محمد حاکم حکاری و پسر سلطان سلیمان خیزانی را از
حدود الشکر درخصت انصراف ارزانی داشت او نیز باحکام
مزبور مرخص شده بولایت خود معاودت نمود و بقیه حیات
بفراغت و کامرانی در آن دیار اوقات گذرانید سپاهی و رعیت را از
انعام و احسان خوش حال و مرفه البال ساخت * و در شهر سنه ۴۰۳
وستین و ثمانمیه بریاض رضوان خرامید *

﴿ ملك خلف ﴾

المشهور بجاف سرخ در اصطلاح اکراد یعنی خلف چشم

سرخ * و او پسر ملك سليمان برادر ملك خليل است بعد از فوت
 عم بحکومت و دارایی حصنکیفا و سرداری عشایر و اقوام قیام
 و اقدام نمود و بواسطه منازعه و مجادله که باطایفه بختی اورا واقع
 شد و در آن محاربات داد مردانکی داده جنگهای رستمانه نموده
 بین الناس بابو سیفین مشهور گشت * و در تاریخی که حسن بیک
 بایندوری آق قوینلو اراده تسخیر ولایت کردستان نمود جماعتی
 از ترکمانان بفتح حصنکیف مامور گردانیده چون بر سر قلعه
 آمده هر چند مبالغه در محاصره کردند و زور بسیار آوردند تسخیر
 میسر نشد و شخصی از بنی عمان ملك خلف بامید نوید حکومت
 آنجا بتحریر ترکمانان فریب خورده قصد قتل عمش کرد * اتفاقاً
 روزی اورا در حمام تنها یافته بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی
 عصابه عصیان بر پیشانی بیجایی بسته قطع صله رحم کرده بتیغ
 بیدریغ رشته حیات آن خلف دودمان ملوک را قطع کرد *
 و بالکلیه حکومت آن خاندان از تصرف وارثان او بیرون رفته
 بدست طایفه ترکان درآمد * و شخص قاتل بجز ندامت و پشیمانی
 چیزی حاصل نکرد * ﴿نظم﴾

تخم وفا و هر درین کهنه گشت زار *

آنکه شود عیان که رسد موسم درو *

شکل هلال در سمره میدهد نشان * از افسر سیامک و فرکلاه زو *

﴿ ملك خليل بن ملك سليمان ﴾

دو فقرات ترا که در بلده شما مخفی می بود چون هرج و مرج در سلسله ترا که آق قوینلو واقع شد بامداد و معاونت میر شاه محمد شیروی که از قدیم الایام منصب وزارت ملکان حصنکیفا بامرای شیروی متعلق بوده از بلده شما آمده * طوایف حسنکیف بر سر او مجتمع گشتند و باتفاق بر سر اسعد رفته بضرب شمشیر آن قصبه را از طایفه آق قوینلو مستخلص گردانیدند و از آنجا متوجه قلعه حسنکیف شده آنجا را نیز با حسن وجه از طایفه ترکمان گرفته متصرف شدند * و بعد از آن ملک خلیل در حکومت استقلال تمام بهم رسانید * و فی الواقع کسی از حکام کردستان در آن عصر بعظمت و حشمت او نبوده و اوضاع و اطوار پادشاهانه داشته خواهر اعیانی شاه اسمعیل صفوی را در وقتی که از تعدی سلطان یعقوب جلای وطن کرده بعزم زیارت بیت الله الحرام بدیار بکر آمده . چون بحوالی حسنکیف رسید بعقد نکاح خود در آورد * و در روز سور جمعیت ملوکانه و جشن پادشاهانه ترتیب داده امرا و حکام و خواص و عوام کردستان در آن معرکه حاضر گشتند و بساط عشرت گسترده * ساقیان ماه رخسار و شیرین گفتار بادهای تلخ خوشکوار در دادند . و مفتیان خوش آواز نغمه پرداز و مطربان شیرین لهجه بر بط نواز زبان بهجت باین سرود

﴿ نظم ﴾

بر کشادند *

آسمان ساخت در آفاق یکی سور چه سور *

که از آن سور شد اطراف ممالك معمور *

اجتماعیست منور قری را با شمس *

اتصالیست مقرب ملکی را با حور *

مهد باقیس زمان داشته است ارزانی *

بسر پرده جم دولت تشریف حضور *

و چون ارکان دولت و بنیان حشمت آق قوینلو روی در اختلال

آورد و آفتاب دولت شاه اسمعیل صفوی از مشرق بدایت سر

زد امرا و حکام کردستان بعزم آستان بوسی او متوجه تبریز گشتند

و بمجرد رسیدن امر بد آنجا شاه اسمعیل ملک خلیل را با سایر امرا

در قید و بند کشیده برینل خان شاملو سپرد * و تسکلیف اهل و عیال

خود آوردن به تبریز بمالك خلیل نمود ملک خلیل حسب فرمان

خواهر شاه اسمعیل را که از ویك پسر و سه دختر داشت به تبریز

آورد و مدت سه سال در قید شاه اسمعیل مانده بالکلیه ولایت

حسنکیف بقصر فزلباش در آمد * و در هنگام قترات چالدران

ملك خلیل فرصت غنیمت دانسته باتفاق باشی بیوک با یکی ^(۱)

مستحفظان خود را بقتل رسانید و از آنجا فرار کرده بر سبیل

(۱) وفي نسخة أخرى خطية ، باشی بیوک بیك

استعجال متوجه دیار بکر شد * چون بحوالی وان رسید طایفه
مجودی سر راه برو گرفته قصد گرفتن او نموده. ملک خلیل محاربات
مردانه نموده جان از آن ورطه مهلکه سلامت بیرون برد * و از راه
دره بتلیس متوجه حسنکیف شد * اما باشی بیوک در آن معرکه
اسیر پنجه تقدیر گشت * و در آن اثنا طایفه شیروی و زرقی باتفاق
قبایل و عشایر حسنکیف ملک سلیمان پسر ملک خلیل را بحکومت
انجا نصب کرده بودند. بر خلاف عشیرت رشان که ایشان زمام
حکومت آن دیار را در قبضه اقتدار یکی از بنی اعمام ملک خلیل
نهاده بودند * و در خلال این احوال خانۀ بختی نیز بواسطۀ تسخیر
اسعدر اشکر بد انجا کشیده اراده نمودند که از طایفه قزلباش
مستخلص سازند که بیکبار خبر آمدن ملک (خلیل) مسموع
اهالی آن دیار شد * فرزندان بقدم اطاعت نزدیک آمده بختیان
ترک محاذیره قلعہ اسعدر کردند و ملک خلیل بعد از چند روز قلعہ
اسعدر را از قزلباش مستخلص گردانیده بید تصرف در آورد
و چون قزلباش در وقت گرفتن قلعہ حسنکیف را بامداد و معاونت
عشیرت یخنوی گرفته بود حفظ و حراست قلعہ مزبورہ را در
عہدہ اہتمام ایشان نموده بودند * و عشیرت مزبورہ مرتبہ مرتبہ
فریفته قزلباش شدہ در وقت خبر آمدن ملک خلیل بجهت ذخیرہ
قلعہ بناحیہ طور من اعمال ولایت بختی رفتند کہ آرزو قہ فراوان

آورده قلعه را بعبث از دست ندهند * ملك خليل برین قضیه واقف گشته مردم عشایر و قبایل خود را جمع نموده بر سر آن طایفه ایلغار برد و ایشان بقدّم اطاعت پیش آمده وعده تسلیم قلعه نمودند * ملك خليل از سر خون ایشان در گذشته با حسین بك بجنوی مصالحه نمود و بواسطه خون پدر و برادرانش که بشرح بعد ازین در مجلس مذکور میشود بآلی نام قریه را بطریق ملکیت ارزانی داشت و بعد از آن آنجماعت قلعه را تسلیم ملك خليل کردند از ثقات روست از احوال طایفه بجنوی چنان روایت کرده اند که بجن و بخت دو برادر بوده اند از اولاد حاکم جزیره عمریه بواسطه حکومت آنجا مانده در میان برادران افتاده حکومت جزیره بیخت نام برادر قرار گرفت و بجن بجانب حسنکیف افتاد و ملکان حکومت آنجا را از طایفه بجنوی گرفته اند و روایت دیگر آنست که طوایف اگر ادا جمله از اولاد بجن و بخت است العلم عند الله * اتفاقاً در حینی که امیر شرف بن امیر بدر حاکم جزیره بود از طایفه بجنوی بنا بر عداوت قدیمه نسبت بامیر شرف بعضی اوضاع نامالیم بظهور آمده * امیر شرف در مقام انتقام در آمده میر محمد بجنوی را از ملك خليل طلب نمود تا او را کوشمال بسزا دهد ملك خليل محمد را با پانزده نفر از اولاد و اتباعش بواسطه خاطر امیر شرف بقتل آورده حسین بك نام پسرش از آن

معركة فرار كرد و اموال و ارزاق و بقیهٔ عشایر و قبایل او بیاد نهیب و غارت رفت. الحال زبان زدهٔ مردم اینست که موافقت حسین بك در غیبت ملك خلیل با طایفهٔ قزلباش بنابرین جهت بوده. و ملك خلیل قریهٔ بالی را بحسین بیك دادن و با او مصالحه کردن باعث این قضیه است * القصه ملك خلیل بعد از آنكه طایفهٔ بجنوی قلعهٔ حصنكیف را تسلیم او كردند مدتی بر سریر حكومت و كامرانی و فرمان روایی قرار گرفت تا عاقبت از هاتف غیبی ندای (ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) بكوش هوش استماع فرموده بعالم جاودانی انتقال نمود * و ازو چهار پسر یادكار ماند (۱) ملك سلیمان (۲) ملك علی (۳) ملك محمد (۴) ملك حسین *

❖ ملك حسین بن ملك خلیل ❖

چون ملك حسین جوانی بود بعلم و مهارت موصوف و بسمو انعام و احسان معروف چنانچه جملهٔ عشایر و قبایل حسنكیف شیفتهٔ جمال با کمال و فریفته کمال با جمال او گشته. هنوز مرأق نشده بود كه او را در میانهٔ خود بحكومت نصب كردند *

❖ نظم ❖

آنها كه نشان ضرب عشق است * از چهرهٔ او چو نور پیدا است
اما چون بجای پدر بر مسند حكومت نشست ملك محمد
و ملك علی نام برادرانش را محبوس كردانید. و ملك سلیمان برادر

دیگرش از ناحیهٔ ارزن فرار کرده . بخدمت خسرو پشای
میرمیران (آمد) دفته طالب حکومت پدرشد * خسرو پاشا نیز
بواسطهٔ رفع نزاع برادران کسی بطلب ملك حسين فرستاده
برادرانش را که محبوس بودند نیز در دیوان (آمد) حاضر
کردانیده * بعد از آنکه ملك حسين را پشای مزبور بقتل
آورد تقویض ایالت حصنکیفابه برادر او ملك سليمان کرد *

﴿ ملك سليمان بن ملك خليل ﴾

بزرگان دین و رونده کان راه یقین باتفاق گفته اند که سزاوار دولت
و شایستهٔ رفعت آن کسی است که در جمیع احوال (و احسن کما
احسن الله الیک) از حسن اشفاق او خورد و بزرگ بهره مند گردند
و بموجب (و اولوا الارحام بعضهم اولی ببعض) جماعتی که فضیلت
صله رحم را در جمیع امور منظور دارند باندک زمانی محسود
اقران شوند *

﴿ نظم ﴾

دو دوست با هم اگر یکدلند چون مقراض *

برند از همه عالم زیکدیگر نبرند *

غرض از تمهید این مقدمات آنست که چون ملك سليمان
بموجب نشان قضا جریان سلطان سليمان خان غازی و بحسن
معاونت خسرو پشای میرمیران والی ولایت دیار بکر حاکم
حصنکیف شد * و چون بدار الملك خود معاودت نمود برادرانش

ملك محمد و ملك على با او در مقام مخاصمت و منازعت در آمده
 چند روز که از حکومت او سرور کرد ملك على تاب مقاومت او
 نیاورده بجانب شرف خان حاکم بتلیس رفت و بالتمام عشایر و قبایل
 بواسطه قتل ملك حسين از ملك سليمان متنفر و متضجر گشته
 با او موافقت نکرده بلکه طریق مخالفت گرفتند * بنابراین و هم
 وهراس بر ضمیر او مستولی گشته بجانب (آمد) رفت و برضا
 و رغبت از حکومت حسنکیف فراغت کرده مفاتیح قلاع تسلیم
 خسرو پاشا کرد که در عوض آن از ولایت دیگر محلی بطریق
 ایالت بدو عنایت شود * خسرو پاشا حقیقت احوال او را معروض
 پایه سر بر اعلای سلیمانی گردانیده * از مر حمت پادشاهانه روحا (۱)
 با هفتصد هزار اقچه بطریق ایالت در عوض حسنکیف بملك
 سليمان ارزانی شد * و سیصد هزار اقچه دیگر بطریق زعامت
 برادرش ملك محمد و دو بیست هزار اقچه بملك على نام
 برادر دیگرش از ولایت روحا عنایت کردید *
 و مدتی ملك سليمان در روحا بامر حکومت
 اشتغال نموده * آخر روحش از قفس بدن
 به پرواز آمده . در اعلای علین
 آشیان گرفت *

﴿ملك محمد بن ملك خليل﴾

بعد از فوت برادرش سنجاق روحارا از و گرفته سنجاق
عربگیر (۱) بطریق امارت از دیوان سلیمانی بدو ارزانی شد
بعد از آن بتلیس بطریق سنجاق بدو مرحمت گشته * در آنجا
نیز قرار نگرفت . آخر از کثرت تردد و تفرد و تغیر و تبدیلات
عاجز گشته از غوغای سنجاق ناب درد سر نیاورده . چون
بابدر یك حاکم بختی طریق خلت و اتحاد پیدا کرده بود و دختر
خود را بتیر محمد و بابدر یك داده * از قدیم الایام نیز حقوق
همسایگی و جیرانی در میانه ایشان مسلوك بود . بنابراین کنج
انزوا اختیار کرده در جزیره منزوی شده . بقية الحیوة در آنجا
بوده اجابت حق را لیک گفته بجوار رحمت حق پیوست * و ازو
یازده پسر ماند (۱) ملك خلف (۲) ملك سلطان حسین (۳) ملك
اشرف (۴) ملك علی (۵) ملك سلیمان (۶) ملك خلیل (۷) ملك
ظاهر (۸) ملك عادل (۹) ملك محمود (۱۰) ملك حسن (۱۱) ملك
احمد * اما ملك خلف در ریعان جوانی و عنفوان زندگانی وفات کرده
ملك حمزه نام پسرى دارد ملك سلیمان و ملك ظاهر و ملك حسن
هر سه برادر در عین جوانی فوت کرده بجهان جاودانی رفتند
و سنجاق پدر را ملك سلطان حسین طالب گشته * از دیوان سلطان

سلیم خان بدو مفوض شد * باقی برادران ملازمت امرای
کردستان اختیار کرده * در کردستان تردد میکنند *

﴿ ملك سلطان حسين بن ملك محمد ﴾

چون سنجاغ پدر بدو تفویض شد چند نوبت در آن منصب
تردد کرده او نیز از آن شغل خطایر فراغت نمود * الحال که تاریخ
هجری در سنه خمس والف است در کردستان اوقات میگذرانند
واندك نفعی از زواید اوقاف آبا واجد بدو عاید میگردد . امید که
چون بزرگ زاده است حق سبحانه و تعالی توفیق رفیق
حال و مال او ساخته بدولت عظمای آبا واجد اد رساند *

صحیفه سیم

﴿ در ذکر سایر امرا و حکام کردستان ﴾

و آن مبنی بر سه فرقه است

فرقه اول

مشمول بر نه فصل است

فصل اول

﴿ در ذکر حکام چمشکزك ﴾

و آن مشتمل بر سه شعبه است بر رای جهان آرای و ضمیر

منیر مشکل کشای ماهران علم تواریخ پوشیده نماند که نسب
 حکام چمشکزک بزعم ایشان بملکیش نام شخصی از اولاد
 خلفای بنی عباس میرسد و بروایت بعضی از کابر آنست که امیر
 سلیم بن علی بن قاسم که از فروع سلاطین سلاجقه است و در
 زمان سلطنت الب (۲) ارسلان سلجوقی صاحب ارزن الروم
 و توابع بود تا در شهر سنه ست و خمسین و خسمایه در میانه او
 و حکام کرجهستان قتال صعب دست داده (با) معارف لشکرش
 در دست کرجهان گرفتار شد * اما چون خواهرش منکوحه شاه
 ارمن بود تحف و هدایا بکرجهستان فرستاده او را از قید حبس
 خلاص کرد * و بعد از فوت او حکومت به پسرش ملک محمد قرار
 گرفت بعد از ارتحال ملک محمد ازین دار فنا امارت بجافدش (۱)
 انتقال یافت و بعد از فوت جافدش ملک شاه بن محمد بر سر حکومت
 نشست و او اراده خروج و دعوی سلطنت کرده * عاقبت در
 شهر سنه ثمان و تسعین و خسمایه در دست سلیمان بن قلیج ارسلان
 سلجوقی گرفتار گشته بقتل رسید * و از آن تاریخ ارزن الروم
 بتصرف سلاجقه روم درآمد * بحتمل که حکام چمشکزک از اولاد
 آن ملک شاه باشند که ملک شاه بکثرت استعمال طایفه اکراد
 بملکیش تحریف یافته باشد * و اسامی حکام چمشکزک نیز

دلاالت بر آن میکند که از نبار و نتایج طایفه اترک باشند، زیرا که اسامی ایشان اصلاً مناسبت با اسم اعراب و اکراد ندارد و روایتست که ملکیش نام شخصی از نبار آن ملکیش بود که جمع کثیر بر سر رأیت خود جمع نموده سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که بالفعل در تصرف حکام چمشکزک است تسخیر نمود و عشیرت ایشانرا ملکیشی خواندند. و آن جماعت مشتمل بر سه قسم اند و بکثرت عشایر و قبایل و ازدحام اعوان و انصار در ما بین کردستان مشهورند * و ناموازی هزار خانه وار از ایشان خدمت سلاطین ایران کرده * جمعی در سلاک ملازمان پادشاهی منخرط بودند. و حاکم علیحده در میان ایشان نصب شده است و وسعت ولایت ایشان در میانه کردستان بنبابه ایست که خواص و عوام بخصوص خواقین کردون احتشام در پروا نجات و احکام اطلاق لفظ کردستان بر ولایت ایشان میکنند * هرگاه در میانه اکراد ولایت کردستان مذکور سازند مراد از چمشکزک است * و از آن تاریخ که ملکیش سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که قبل ازین مذکور شد بتحت تصرف در آورد * بعد ازو بترتیب اولاد و احفاد ایجاد او حکومت قلاع و نواحی چمشکزک نموده اند و از ید تصرف ایشان در فترات پادشاهان عالیشان مثل چنگیز خان و امیر تیمور

کورکان و شاهرخ میرزا و قرا یوسف ترکان بیرون نرفته (۱) نازمانی
 که زمام مهام حکومت آن ولایت در قبضه اقتدار شیخ بن امیر
 یلمان (۱) در آمد * و پادشاهی ایران بحسن بیک بایندوری قرار
 گرفت همگی توجه بر استیصال خانوادهای کردستان کلاشت
 بتخصیص بر آنان که طریق مصادقت واتحاد با سلسله سلاطین
 قرا قوینلو سپرده بودند * از آنجمله در قلع و قمع حکام چمشکزک
 کوشیده طایفه خربنده لورا که از عمده او یماقات آق قوینلو بود
 بتسخیر ولایت چمشکزک مامور گردانید * و طایفه مزبور آن
 ولایت را بزور و تعدی از امیر شیخ حسن که فی الواقع جوانی
 بوده بسمت شجاعت موصوف * و بصفت سخاوت معروف
 ظهور کرد * و چون بسرحد رشد و تغییر رسید شب و روز توجه
 خاطر بر دفع و رفع اعدا کلاشت * و تسخیر مملکت را پیشنهاد
 همت عالی نهمت ساخت و جمعی از دلیران و متهوران دیار بر سر
 رایت خود مجتمع ساخته توکل بر خالق جزء و کل کرده بر سر طایفه
 خربنده لو آمد و آنجماعت را جبراً و قهراً از ولایت مورد وثی اخراج
 کرده متصرف گشت * و چون ایام حکومت او بسر آمد پسرش
 سهراب بیک قائم مقام پدر شد * و چند وقت که حکومت نمود

(۱) وفی النسخین الخطیتین رفته .

(۲) وفی بعض النسخ الخطیة (امیر بلان)

روی بعالم بقا نهاده * ولد ارشد او حاجی رستم بيك بر مسند
حکومت پدر نشست * و در زمان او شاه اسمعیل صفوی ظهور
کرده * نور علی خلیفه نام شخصی را از امراء قزلباشیه بتسخیر
ولایت چمشکزك فرستادند . و حاجی رستم بيك بقدّم اطاعت
و اتقياد پيش آمده بلا منازعه و مجادله قلاع و نواحی تسلیم نور علی
خلیفه نمود . و خود متوجه درگاه شاه اسمعیل شده * چون بعز عتبه
بوسی فایز کشت و بانعامات پادشاهانه مفتخر و سرافراز گشته
الکلی از توابع عراق در عوض چمشکزك بدو ارزانی شد . و نور
علی خلیفه طریق ظلم و عدوان پيش گرفته * جمع کثیر از عشایر
و امیر زادهای ملکیشی را بقتل آورد * بنابرین بزرگ و کوچك آن
طایفه آهنگ مخالفت نموده آوازه سرکشی بدایره چرخ چنبری
رسانیدند . و سلاح جنگ برتن خود راست کرده . مسرعی بمطلب
حاجی رستم بيك بجانب عراق و اصفهان ارسال داشتند * اتفاقاً
در آن اثنا شاه اسمعیل بعزم رزم سلطان سلیم خان بالشکر عراق
و فارس و آذربایجان متوجه چالدران شد * حاجی رستم بيك در آن
سفر در رکاب شاهی موجود بعد از شکست و انهزام شاه اسمعیل
سلطان سلیم خان عنان (۱) عزیمت بعزم تسخیر تبریز معطوف
داشت و حاجی رستم (در یام) نام محلی من اعمال مرند بعز رکاب

(۱) وفي نسخة خطية عنان یکران بدل عزیمت .

بوسی سلطان مشرف گذشته در همان روز با پسر زاده اش و چهل
 نفر از آقایان و متعینان ملکبشی حسب فرمان قضا جریان
 سلطانی بیاسا رسیدند و در افواه و السنه مشهور است که سبب
 قتل او اینست که در تاریخ سنه ثمان و سبعین و ثمانمیه که سلطان
 محمد خان والی روم متوجه تسخیر قلعه کماخ شد * و حسن بیک
 بایندوری با او مصاف داده هزیمت کرد و حاکم قلعه کماخ اراده
 تسلیم قلعه بکاشتکان سلطان محمد خان نموده * حاجی رستم بیک
 مانع شد * و بعد از آن بمدتی قلعه کماخ را بتصرف کاشتکان شاه
 اسمعیل صفوی داد و فرخشاد بیک بایندوری این احوال را معروض
 پایه سریر خلافت مصیر سلطانی گردانید که حاجی رستم بیک
 در تسلیم قلعه کماخ بجد بزرگوار شحاته‌هاون ورزید و الحال بلا
 مضایقه و مناقشه بتصرف کاشتکان شاه اسمعیل باز گذاشت این
 احوال در خاطر پادشاه صریح انتقام مانده * چون حاجی رستم
 بیک بنظرش در آمد جزای اعمال ناصواب او را در کنار او نهاد
 آری (ع) با پادشاه هر آنکه کند بد کشد جزا * چون خبر قتل
 حاجی رستم بیک در عراق مسموع پسر او پیر حسین بیک (۱)
 شد از عراق برخاسته باوراده ، لازمست سلاطین چرا که متوجه
 مصر گردیده در اثنای راه بمای بیک حاکم ملاطیه که از نیابت
 (۱) وفی النسخین الخطیتین ، میر حسین بیک ، بدل پیر حسین .

سلاطین چرا که بحکومت آنجا قیام مینمود ملاقی شده * شمه
 از حال پر اختلال خود باو باز گفت و بمقتضای خفای آیه کریمه
 (و شاورهم فی الامر) عمل نموده * در باب رفتن مصر نیز بدو مشاوره
 کرد * چون نمای بیک مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سرد
 چشیده بود و زبان روز کار در وصف او باین ترانه میسرود * نظم
 خرد پشه پیری ز کار آگاهان * چو شمعش همه ز آب و آتش دهان
 بعد از تأمل بسیار در جواب فرمود که حالا عظمت و شوکت
 قوت و قدرت سلاطین آل عثمان بر جمله پادشاهان زمان ترجیح
 دارد و صیت جهانگیری و او از مملکت داری ایشان باطراف
 و اکناف عالم رسیده و احوال سلاطین چرا که ثباتی ندارد چرا که
 کار و بار ایشان از قانون معدلت انحراف یافته * سر رشته دولت
 از چنگ عدالت بیرون رفته * عنقریب است که دود بیداد از آن
 دودمان بر آید . مملکت بتصرف دیگران خواهد رفت *
 صلاح در آنست که احرام عتبه بوسی سلطان سلیم
 خان بسته * عنان عزیمت بصوب روم معطوف داری *

﴿ پیر حسین بیک بن حاجی رستم بیک ﴾

خلاصه آن خاندان وزیده آن دودمانست * بعد از ملاقات
 بمای بیک و قبول نصیحت بی غرض او که گفته اند * نظم

(۱) وفی النسختین الخطیتین میر حسین بیک بدل پیر حسین بک

نصیحت که خالی بود از غرض * چو داروی تلخ است دفع مرض
 پای همت بر رکاب عزیمت در ست کرد و مضمون بلاغت
 مشحون (فاذا عزمتم فتوکل علی الله) را بر ذمت همت خود لازم
 و متحکم گردانیده از روی صدق و اخلاص متوجه درگاه عرش
 اشتباه سلطان سلیم خان شد * و در امامیه بعز بساط بوسی فایز
 کشته * چون بنظر کیمیا اثر سلطانی در آمد بر قوت و جرأت
 دایرانه او تعجب کرد که با وجود آنکه پدر و پسر او را با چهل
 نفر از آغایان مملکتی بقتل آورده ایم اصلا قطعاً و هم و هراس
 نکرده التجا بدرگاه عرش اشتباه ما آورد * بنابراین سلطان سلیم
 خان مضمون این بیت * ﴿ نظم ﴾
 کنه کار چون عذرخواهت بود * کناش نبخشی کناهت بود
 کار بسته بعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه او را بین
 الاقران مفتخر و سرافراز گردانیده * و ولایت چمشکزک را
 بدستوری که در تصرف آبا و اجداد عظام او بوده بدو ارزانی
 داشته * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت که محمد پاشا بیغلو
 میرمیران مرعش همراه پیر حسین یک متوجه چمشکزک گردد
 و اوجاق موردی او را از تحت تصرف قزلباشیه بیرون آورده
 تسلیم او نماید * محمد پاشا بامثال امر مبادرت نموده متوجه چمشکزک
 گردید * اما پیر حسین یک پیش دستی نموده قبل از وصول لشکر

محمد پاشا عشایر و قبایل خود را جمع نموده بغزم رزم نور علی خلیفه بر سبیل استعجال متوجه شد. نور علی خلیفه نیز او را استقبال نموده در موضع تا کر ییلاغی تلافی فریقین دست داد * بعد از مقاتله و مجادله بسیار شکست بر لشکر قزلباش افتاده. وفی الفور گردان نور علی خلیفه را سر از تن و جان از بدن جدا ساخته * پیر حسین ییک کلستان اوطان از خار مغیلان سرخ سر پاك گردانیده بلا ممانعت و منازعت بحکومت و دارایی آنجا قیام و اقدام نموده * بعد از آن مدت سی سال در حکومت و فراغت اوقات گذرانیده بعالم آخرت انتقال نمود * و شاترده پسر در صفحه روزگار بیادگار گذاشت (۱) خالد ییک (۲) محمدی ییک (۳) رستم ییک (۴) یوسف ییک (۵) پیلان ییک (۶) کیقباد ییک (۷) بهلول ییک (۸) محسن ییک (۹) یعقوب ییک (۱۰) فرخشاد ییک (۱۱) علی ییک (۱۲) کللابی ییک (۱۳) کیخسرو ییک (۱۴) کیکوس ییک (۱۵) پرویز ییک (۱۶) یلمان ییک (۱) بعد از وفات پدر برادران کردن باطاعت یکدیگر نهادند و مضمون این بیت را ندانسته که * ﴿ نظم ﴾

دولت همه از اتفاق خیزد * بیدولتی از تفاق خیزد

جمله در بیدولتی اتفاق کرده و روانه آستانه سلطان سلیمان شده استدعای محرر ولایت نمودند که قصبه چمشکزک و خراج

(۱) فی نسخه خطیه سلیمان ییک وفی آخری یلمان ییک

کفره وعادت اغنام آن ولایت مع چند قریه و ناحیه که لیاقت
خاصه پادشاهی داشته باشد داخل خواص همایون سازند. و سایر
ولایت منقسم بدو سنجاغ و چهارده زعامت و تیار گردد * حسب
الاستدعای ایشان نشان مکرمت عنوان سلطانی عز اصدار یافت
که بغیر از خواص همایون ولایت جمشکزک منقسم بدو سنجاغ
و چهارده زعامت و تیار گشته در تصرف اولاد و اخفاد پیر حسین
یک بوده باشد مشروط بر آنکه اگر محلول شود سنجاغها و زعامتها
و تیمارها باز با اولاد و اخفاد آن سلسله توجیه شده بمردم بیکانه
ندهند و همچنین اولاد و اولاد ایشان اراده منصب
دیگر از ممالک محروسه پادشاهی ننمایند *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء مجنکر ﴾

ناحیه مجنکر بموجب نشان مکرمت عنوان سلطان سلیمان
خان بطریق سنجاق بمحمدی یک پسر بزرگ پیر حسین یک
عنایت گشته * چون یکسال از ایام حکومت او متمادی شد وفات
یافته ازو چهار پسر ماند اما خورد سال بودند و هیچکدام را لیاقت
امر حکومت نبود بنابر آن سنجاغ مزبور را از دیوان سلیمانی
به برادرش فرخشاد یک ارزانی گشت * و بعد از چند سال برادران

برو حقد و حسد ورزیده نسبت خیانت مال پادشاهی بدو کردند
 و این احوال را معروض پایه سرپر معذلت مصیر سلطانی
 گردانیده . حسب فرمان سلطان سلیمان خان بیاسا رسید * وازو
 خلیل بیک و حسین بیک دو پسر ماند واز سنجاغ مجنکر دزعامتی
 بطریق مشارکت پسران داده سنجاغ را بقاسم بیک برادر سنان
 پاشای ارناود میر میران ارضروم مفوض کردند و چهار پسر محمدی
 بیک را نزعامت و تیمار رعایت کرده راضی و متسلی گردانیدند
 و بعد از آن رستم بیک حاکم یرتک بعرض پادشاه سلیمان مکان
 رسانید که اگر از فرخشاد بیک افعال قبیحه بظهور رسید بقهر
 و غضب پادشاهی گرفتار گردید اکنون التماس بنده از درگاه
 اشتباه پادشاهی آنست که بموجب معاهده همایون اوجاق موروئی را
 به پیلتن بیک ولد پیر حسین بیک عنایت فرموده بمردم بیکانه
 ندهد حسب التماس رستم بیک سنجاغ مجنکر بدو ارزانی گشته
 در هنگام معاودت مصطفی پاشای سردار از سفر شیروان پیلتن
 بیک رخصت انصراف حاصل کرده متوجه مجنکر شد . و چون
 بناحیه ترجان رسید تقد جان بقایض ارواج سپرد وازو علی بیک
 وجهانگیر و عثمان و کل احمد بیک چهار پسر ماند * سنجاق مجنکر
 از جانب مصطفی پاشای سردار بموجب نشان عالیشان سلطان
 مراد خان به پسر بزرگش علی بیک مریمت گردید * و برادرانش

وزعامت و تیمار رعایت یافته بدان قناعت کردند * و چون علی بیک
چند روز بحکومت و دارایی آنجا قیام و دندای (یا ایتهای النفس
المطمئنة ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) از ساکنان ملکوت
استماع نموده بعالم آخرت انتقال فرمود * و ازو حیدر بیک و الله
ویردی و پیاپی نام سه پسر ماند . از دیوان سلطان مرادخان توجیه
سنجاق به پسر بزرگش حیدر بیک مفوض گردید * هنوز تصرف
در سنجاق نمیکرده قابض ارواح دست تسلط او را از شهرستان
بدن کوتاه ساخت * ازین جهان بیقرار بدار القرار رحلت نمود
و سنجاق بمنکر گرد بدستور موعود به برادرش الله ویردی بیک
مقرر شد * و حالا که تاریخ هجری در روز دوشنبه هجدهم رمضان
سفه خمس و الف است سنجاق بمنکر داد و تحت تصرف اوست *

شعبه دوم

﴿ در ذکر حکام پرتک ﴾

بعد از فوت پیر حسین بیک بنوعی که مذکور شد ولایت
چشمکیزک بدو سنجاق و زعامت چند در میانه برادران قسمت
شد * از آنجمله ناحیه پرتک برستم بیک پسر دوم پیر حسین بیک
از دیوان سلطان سلیمان خان ارزانی شد * چون مدتی بطریق
عدالت بحکومت آنجا قیام نمود امارت عالم عقبی را بر منصب

جهان فانی ترجیح داده کوس رحلت فرو کوفت * وازو بایسنقر
 و محمدی وعلی سه پسر ماند * بموجب وصیت پدر و بحسب ارث
 واستحقاق بایسنقر بیک متصدی قلاده حکومت کشته قایم
 مقام پدر شد * والحق او مردیست بزور فهم و فراست آراسته
 و بحلیه عقل و کیاست پیراسته * در حفظ و حراست ولایت
 و ضبط و صیانت عشیرت از امثال و اقربان ممتاز و متفرد * در امور
 جهانداری و تدبیر دنیا داری در میانه حکام کردستان بر همکنان
 سر افراز * و از حیثیات جبلی در فن موسیقی از علمی و از عملی
 پیشتر و راست کار و سر حلقه عشاق دایره ادوار است * و در فنون
 سخاوت و اقسام فتوت و مروت و شجاعت یگانه اعصار و ثانی حاتم
 و اسفندیار * با خورد و بزرگ بطریق مدارا و موااسا سالک و بجمیع
 ادوات و آلات ظروف و اوانی حکومت مالک * بالفعل مستقلا
 بحکومت پرتک و توابع اشتغال می نماید * پیشوا و مقتدائی
 بنی عمان و عشیرت و طوایف چمشکز کیان بدو
 مخصوص است * همگی کردن باطاعت او نهاده
 از سخن و صلاح او تجاوز نمی کنند
 امید که بدولت عظمی و حکومت
 کبری بدستور آباء و اجداد
 عظام موفق باشد *

شعبهٔ سیم

﴿ در ذکر حکام سقمان ﴾

در حالتی که ولایت چمشکزک با استدعای اولاد پیر حسین بیک در زمان سلطان سلیمان خان غازی منقسم بدو سنجاغ و چهارده زعامت کشت ناحیهٔ سقمان با قصبهٔ چمشکزک داخل خواص همایون پادشاهی شده بود چنانچه سابقا مذکور شد * در ثانی الحال کیخسرو بیک و کیکاوس بیک و پرویز بیک پسران پیر حسین بیک که هر سه از یک مادر متولد شده بودند و از پدر خورد سال مانده و بجزئی زعامت و تبار قانع گشته * چون بپیر حد رشد و تمیز رسیدند برادران باتفاق بطلب حکومت موردوثی بعزم آستان بوسی سلطان روانه شدند *

﴿ نظم ﴾

بود بچه شیر چندان زبون که ناورده چنگال و دندان بیرون چون حقیقت احوال خود را بوساطت عظماء و وزرا معروض حاجبان عتبه خلافت تزیین و مسموع ساکنان سدهٔ جلادت آیین گردانیدند از مراحم بیکرانهٔ خسروانه و عواطف بی اندازهٔ پادشاهانه ناحیهٔ سقمان که داخل خواص همایون شده بود بدستور سنجاق بکیخسرو بیک عنایت فرمودند و نشان مرحمت عنوان سلطانی شفقت گشته برادرانش نیز بزعامت کلی رعایت یافتند

و چون مدتی کیخسرو بیک در آن ناحیه اوقات بعبث و عشرت
 بگذرانید تند سوار اجل دواسبه تاخت بسر وقت او آورده
 سلطان روح قدسی صفاتش را از نواحی کشور بدن اخراج
 ساخت * ﴿نظم﴾

کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *

که سر در اجلش عاقبت زیخ نمکند *
 و از و صالح بیک و قاسم بیک و عمر بیک سه پسر ماند * صالح بیک
 بحسب ارث و استحقاق والی ملک پدر شد * و برادرش قاسم بیک
 مرد دیوانه و شش شوریده حال و مجذوب احوال بود لیاقت منصب
 نداشت درویشی اختیار کرده در کنج قناعت غنود * اما برادر
 دیگرش عمر بیک چندان بحکومت او راضی نشده خفیه بغض
 و عداوت برادر در دل گرفته بلکه در صدد قتل او در آمده . منتظر
 فرصت می بود * عاقبت الامر روزی فرصت یافته بزحم تیغ
 بیدریغ برادر حقیقی خود را از پای در آورده * متصدی امر
 حکومت و متکفل مشغل امارت شد * و بعد از آن اراده کرد که
 منکوحه صالح بیک را خواستگاری نموده بجماله نکاح در آورد
 تا متصرف اموال و اسباب او شود * این راز را با خاتون در میان
 نهاده . او نیز بظاهر طوعا و کرها باین قضیه رضا داده اما ضمنا
 در مقام بغض و عداوت می بود تا بحیله و خدعه و فریب آن بوالهوس

پر شکیب را در انتقام خون شوهر از پای در آورد * آن شیرزن
 این مقدمه را با چند نفر از خدمتکاران وفادار و امکداران را زدار
 صالح بیک مرحوم در میان نهاده * ایشان نیز بسمع رضا اصفا نموده
 قرار بدان دادند که آنجماعت را در روز زفاف مسلح و مکمل
 در درون خانه نگاه داشته چون عمر بیک بخلوت خانه در آید
 مأموران از کینگاه بیرون آمده مهم او را فیصل دهند * چون وعده
 شب زفاف رسید موکلان عقوبت در محل موعود متواری شده
 چون عمر بیک با صد کونه آرزو و هوس با باد غرور و نخوت
 همنفس داخل حرم سر اشد موکلان مانند شیر زیان و هزبر دمان
 از کینگاه بیرون آمده برو حمله ور شدند * و فی الفور قالب پر غرور
 و دماغ پر نفور او را از باد نخوت خالی کرده دمار از نهادش بر آوردند
 و از صالح بیک کیخسرو بیک و محمود بیک و محمد بیک سه پسر مانده
 بود آن شیرزن بغیرت و ناموس پسر بزرگ خود کیخسرو بیک را
 برداشته روانه آستانه سلطان مراد خان شد و قضایای که برو
 سانح شده بود بوسیله عظماء و وزراء بموقف عرض حجاب بارگاه
 عرش اشقباه سلطانی رسانید * از مراحم بیدریغ خسروانه سنجاق
 پدر پسر ارزانی گشته و نشان پادشاهی عنایت شده مقضی المرام
 عودت کرد * و الحال که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است
 سنجاق سقمان در تحت تصرف کیخسرو بیک است بلا ممانعت

و مشارکت غیری بمحکومت و دارائی آنجا قیام می نماید * و احوال
سایر اولاد پیر حسین یك بنوعیست که در ذیل این قضیه مذکور
خواهد شد (اول) یوسف یك بن پیر حسین یك است که
در هنگام قسمت ولایت موروثی بانعام هفتاد هزار اقچه زعامت
سرافراز گشته * بعد از وفات چون اولاد ذکور نداشت زعامت
اورا بمصطفی یك و ذوالفقار یك و سهراب بن القاص نام اولاد
محمدی یك عنایت کردند (دوم) حسن یك بن پیر حسین یك
است او نیز بهفتاد هزار اقچه زعامت از ولایت موروثی ممتاز
گشته * بعد از فوت او زعامتش بر پنج پسر او ابراهیم و جعفر
و شیخ حسن و مراد یك و ابیه سلطان در فراخور حال تقسیم شد
(سیم) یعقوب یك بن پیر حسین یك را چهل هزار اقچه زعامت
دادند و بعد از فوت او زعامتش را به پسرانش فرخ و دوندار و بابو
يك دادند (چهارم) کیقباد یك بن پیر حسین یك را پنجاه هزار
اقچه زعامت دادند از روی شهامت بهور ذاتی که در جیلنش مرگوز
بود قبول نکرده ترك برادران و دیار نموده بجانب یمن رفت * و بعد
از آنکه در آنجا از خدمات شایسته ظهور کرده بامید حکومت
ولایت موروثی باستنبول عودت کرده * در آنجا بجوار رحمت
الهی پیوست * و ازو حسین یك و مسیح و زاهد و اسلام یك نام
چهار پسر ماند (پنجم) کیکاوس بن پیر حسین یك را باندك

زعامت رعایت کردند و بعد از وفات زعامتش را بمنصور بیک نام
 پسرش ارزانی داشتند (ششم) پرویز بیک بن پیر حسین بیک بعد از
 وفات زعامتش بحیدر بیک نام پسرش انتقال یافت (هفتم) بهلول
 بیک ابن پیر حسین بیک را چهل هزار اقچه زعامت مقرر شده
 بعد از فوت او زعامتش بمحمدی بیک نام پسرش رسیده * و بعد
 ازو زعامتش در میانه پسرانش الوند واروج و احمد قسمت گشت
 (هشتم) کلابی بیک بن پیر حسین بیک او را نیز بزعامت چهل
 هزار اقچه راضی کرده در هنگام توجه مصطفی پاشای سردار
 بطرف شیروان در محاربه جلد که با قزلباش واقع شد با امرا
 واعیان اکراد بقتل رسید و زعامتش را بمحمد بیک نام پسرش
 دادند و چون محمد بیک فوت کرد زعامت به پسرزاده اش علیخان
 بیک منتقل گشت (نهم) یامان بیک بن پیر حسین بیک به بیست
 هزار اقچه زعامت قائل شده حق سبحانه و تعالی او را
 عمر طویل کرامت کرده * و حاله التحریر که تاریخ
 هجری در سنه خمس و الفست در قید حیات است

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام مرداسی ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * از چمن اخبار حکام کامکار

وکلشن آثار امرای نامدار نکست این خبر بمشام جان راقم این
نسخه اتر رسیده که نسب عالی تبار حکام مرداسی بعم بزرگوار
سید ابرار بحضرت عباس رضی الله عنه میرسد * واول ایشان پیر
منصور بن سید حسین اعرج است و او شخصی زاهد عابد متقی
بود * وگاه گاه بکوش هوش سر الهامات غیبی می شنیده .
و بموجب شجره که حالا در دست اولاد اوست بهفده بطن
بسید علی بن عبد الله بن عباس رضی الله عنه میرسد * و پیر منصور
در اوایل حال در ولایت حکاری بسر میبرد . و از آنجا متوجه
ولایت اکیل شده * در نواحی قلعه اکیل در قریه پیران ساکن
گشته * در آن قریه عبادت خانه جهت خود ترتیب داده و در
آنجا بطاعت و عبادت مشغول شده * شب و روز بریاضات
و مجاهدات قیام و اقدام مینمود و خلق آن دیار را بطاعت و عبادت
تو غیب میکرد . چنانچه اهالی و اعیان آن ولایت را نسبت باو
اخلاص و اعتقاد تمام پیدا شده * اکثر مرید و معتقد او گشتند
و چون پیر منصور ازین دار غرور بسرای سرور رحلت کردند
پسرش پیر موسی بجای پدر بر سجاده ارشاد نشسته خاتقاهی
در آن قریه بنا کرده . در تربیت مریدان و تقویت ایشان جد و جهد
لا یعد و لا یحصى بتقدیم میرسانید تا جمع کثیر از عشار و قبایل
مرداسی فریفته حسن اوضاع و اطوار و شیفته لطف گفتار

و کردار او گشته. مردم از اطراف و نواحی رو بخدمت او نهادند
یوماً فیوماً آوازه تقوی و عبادت وصیت و رع و صلاحیت او
زیاده و بلند آواز شد * خواص و عوام آن ولایت حلقه عبودیت
او در کوش و سجاده رفیت او بر دوش کشیدند * و چون پیر موسی
بعالم جاودانی نهضت فرمود پسرش پیر بدر متصدی مسند
ارشاد کشت و او اعتقاد و اخلاص عشیرت مرداسی را نسبت
بسلسله خود در درجه اعلی و مرتبه قصوی یافته. اراده خروج
وداعیه عروج کرده * سلطنت صور را ضمیمه حکومت مغنوی
کردانیده بزور بازو قلعه اکیل را تحت تصرف در آورد * و اکیل
قلعه ایست بر سر کمری رفیع واقع شده * و آن کر بمنابه کج
شده که از دیدن او و هم و هراس بر آن کس از حد قیاس مستولی
میکردد * روایت مشهور در افواه و السنه مذکور است که یکی
از اولیاء الله بد آنجا رسیده * و بلفظ تو کی اشارت بآن کر کرده
و آن کر بقدرت کامله پرور دکار کج شده * العلم عند الله اما
عشیرتی که در آن قلعه و ولایت ساکن است ملقب بمرداسی اند
و مرداس بن ادريس (بن نصیر) بن نصر بن جمیل (؟) مقدم
بنی کلاب بود * و ایشان در اصل در حوالی حلب مقام داشتند در آن
زمان حلب در تصرف سلاطین اسمعیلیه مصر بود اتفاقاً امرای
مصر با یکدیگر در مقام عداوت و خصومت درآمده. اضطراب

تمام باحوال ساکنان آن دیار راه یافت * و این معنی بر صالح بن مرداس
 ابن ادريس ظاهر کشته باراده حکومت قلعه آنجا را محاصره نموده
 باندك فرصت کار بر محصوران تنك شده * قلعه تسلیم او کردند
 و چون این خبر در مصر بسمع ظاهر بن حاکم اسمعیلی رسید کسی
 بدفع او فرستاد . او را با پسرش در شهر سنه ۴۰۰ عشرين واربعمایه
 بقتل آوردند * عشایر او جلای وطن کرده بطرف اکیل آمدند
 و از آن تاریخ در آن ولایت ساکن شدند * القصه چون پیر بدر
 بامداد و معاونت عشیرت مرداسی قلعه و ولایت اکیل را بتحت
 تصرف در آورده * مدتی بحکومت و دارایی آنجا بر خلاف آبا
 و اجداد خود قیام و اقدام کرد * یکی از سلاطین
 سلاجقه طمع در ولایت او کرده . بالضروره
 از آنجا فرار نموده * شرح این قصه را در
 ضمن حکایت آینده بتفصیل بیان
 خواهد شد بعون الله الملك المستعان

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام اکیل که ملقب اند بیلد و قانی ﴾

بکرات حاوی اوراق را از ثقات استماع افتاد که وجه تسمیه

بیلدوقان آنست که چون پیر بدر از دست تحکم سلاطین سلاجقه
 فرار کرده بجانب مفارقین رفته * ملتجی بامیر حسام الدین حاکم
 آنجا شد * مدتی در آن دیار مخفی اوقات میگذرانید تا سلطان الب
 ارسلان سلجوقی امیر ارتق را که از نیابت او والی ماردین و آمد
 بود و آخر اولاد او تا حلب و بغداد متصرف شده اند * ومؤرخان
 ایشانرا داخل سلاطین فروع سلاجقیه عدمی کنند * وهفت تن
 از ایشان پایه حکومت رسیده اند * ودر اوایل دولت حسن بیک
 بایندوری و آق قویونلی ملک ناصر الدین که آخر آن طبقه بود
 در دست او بقتل آمده . دولت ارتقیه بدو منقرض گردید * القسه
 امیر ارتق بتسخیر قلعه مفارقین مأمور گشته . بامثال امر مبادرت
 نموده . قلعه را سرگروار در میان گرفته کار بر محصوران بتنگ آورد
 اتفاقاً از قضای آسمانی و تقدیر ربانی تیر چرخ از دست لشکریان
 امیر ارتق بمقتل امیر حسام الدین حاکم قلعه آمده . اورا بجهان جاودانی
 فرستاد * و تابعانش را تاب مقاومت با امیر ارتق ننماده * روز بروز
 آثار ضعف و فتور و علامت عجز و قصور بر صفحه احوال و جبهه
 آمال ایشان ظهور میکرد . ناشی امیر ارتق جبراً و قهراً قلعه را
 مسخر گردانیده * تیغ بیدریغ بر اهالی آنجا نهاده متنفسی را
 از رعیت و سپاهی در آن قلعه و نواحی زنده نگذاشت . * و پیر بدر
 نیز در آن معرکه شربت شهادت چشیده * کسی دیگر از حاکمان

اکیل در قید حیات نماند مگر عورت پیر بدر که حامله بود و شب
 و روز چشم طایفهٔ مرداسی بر آن وضع حمل می بود که حق سبحانه
 و تعالی از خزینهٔ غیب کوهری و از درج رفعت جوهری و از برج
 شرف اختری کرامت فرماید که احیای خانوادهٔ قدیمه نماید * همه
 روز اعیان و هواخواهان بدر خانهٔ آن ضعیفه آمده تفحص احوال
 او میکردند تا روزی که موعد وضع حمل بود بطریق عادت بدر
 خانه آمده آنچه مطالب و مقاصد آنجماعت بود شخصی بیرون آمده
 بوضع رمز زبان ترکی گفت که چوق شکر خدایه که «استدو کزی
 بولدوق» بنابر آن نام آن پسر سعادت اثر بامیر «بولدوق» اشتها
 یافت و حاکمان اکیل بولدوقانی ملقب شدند * ﴿نظم﴾

چنین آمد از هوشیاران روم	که زاهد زنی بود زان مرز و بوم
ز آبستنی روز بیچاره شد	ز شوی (۱) و ز شهر خود آواره شد
بویرانهٔ بار بنهاد و مرد	غم طفل میخورد و جان می سپرد
وزانش خبر نه که پرورد کار	چگونه و را پرورد وقت کار
چه کنجینهاز بر بارش کشد	چه اقبالها در کنارش کشد

القصه چون امیر بولدوق از مادر متولد شد والده اش فوت کرده *
 او را اعیان مرداسی مانند درگرا نمایه در کنار جان پروریدند
 تا بسرحد رشد و تمیز رسید * آنگاه عموما اقوام و عشایر سر

در ربه اطاعت او نهاده حلقهٔ بندگی او را در کوش کردند * و امیر بولدوق نیز بجای پدر بر سر حکومت نشسته . سایهٔ عدل و احسان بر فرق ایشان مبسوط گردانیده . ابواب ظلم و طغیان بر رخ عالمیان مسدود گردانیده * جناح عاطفت بر سر مسلمانان گسترانید * و بعد از مدتی که بحکومت و دارائی اکیل و سرداری اقوام قیام نمود رخت هستی بعالم آخرت کشید و پسر کلاتر ش *

﴿ امیر ابراهیم ﴾

بحسب قابلیت و استعداد قائم مقام پدر گردید و او در حکومت کاری نساخته زودی عروس ملک را سه طلاق بر کوشهٔ چادر بست و کتخدائی سرای آخرت اختیار کرد * در آن مقام فرح و خوش بعیش نشست * بعد از فوت او پسرش *

﴿ امیر محمد ﴾

جانشین پدر گشته * چون مدتی حکومت نمود باجل موعود بعالم آخرت رحلت فرمود * و او را سه پسر خجسته فرمود * (اول) امیر عیسی * و او بعد از فوت پدر قائم مقام شده بحکومت اکیل مبادرت نمود * (دویم) امیر تیمور تاش است که او در زمان حیات پدر والی قلعهٔ باغن و آن نواحی بود و حکام پالو از نسل اویند و احوال ایشانرا در شعبهٔ دویم بتفصیل بیان خواهد فرمود (سیم) امیر حسین است که او نیز در زمان حیات میر محمد والی

قلعه بردنج (۱) و ناحیه جرموك بود * و حکام جرموك از نسل
اویند * اما بقول بعضی از اکابر میر حسین پسر میر محمد نیست
یکی از بنی عمان اوست که در ایام حکومت خود میر محمد دارائی
ناحیه جرموك و قلعه بردنج بدو تفویض کرده بود * بهر
تقدیر احوال امیر حسین با سایر اولادش در شعبه سیم
مذکور خواهد گردید بعون الله الملك المجید *

﴿ امیر عیسی بن امیر محمد ﴾

بعد از فوت پدر حاکم اکیل کشته * با برادران و سایر اقربا
بطریق مدارا و مواسا سلوک نمود . رعیت و سپاهی از عدل
و انعام او راضی و شاکر بود * بعد از مدتی اجابت
حق را البیک گفته به عالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ دولت شاه بیک بن امیر عیسی ﴾

بموجب وصیت پدر بامداد و معاونت عشیرت مرداسی حاکم اکیل
کشت * و چون چند وقت حکومت نمود فوت کرده . پسرش

﴿ امیر عیسی ﴾

بر سریر امارت نشست و در رعایت رعیت کما ینبغي کوشیده
در زمان او ولایت اکیل معمور و آبادان گشت * و چون
فوت کرد از دو پسر ماند اسفندیار و شاه محمد *

﴿ شاه محمد ييك بن امير عيسى ﴾

بحسب استحقاق قايم مقام پدر شده * بزودی عالم فانی را بدرود کرد. و ازو پنج پسر ماند * قاسم ييك. وعيسى ييك. ومنصور ييك واصفهان ييك واميران ييك *

﴿ قاسم ييك بن شاه محمد ييك ﴾

بفضل ودانش وشجاعت ومكارم اخلاق وعلمن آداب از ابناءى زمان منفرد و ممتاز بود * در امور مملكت داری وتدبير ورعيت پروری در میانه حکام کردستان برامثال و اقران سرافراز * در زمان حكومت سلاطین آق قویونلو درجه اعتبار و مرتبه اختیار یافته اورا بلله کی یکی از فرزندان خود مقرر گردانید بدان واسطه بین الناس بلله قاسم اشتهار دارد * ومشهور است که در تاریخ سنه ثلاث وعشر وتسعمایه که شاه اسمعیل صفوی بر دیار بکر استیلا یافت لله قاسم اطاعت او نکرده اظهار مخالفت نمود * بنابرین خان محمد استاجلو اشکر بر سر اکیل کشیده. آن ولایت را از تصرف او بیرون آورده بمنصور ييك نام شخصی از طوایف قزلباشیه داده مدتی هفت سال اکیل در تحت تصرف وتغلب ایشان بود وبعد از جنگ چالدران لله قاسم بامداد سلطان سلیم خان ولایت موردی را از ید تغلب قزلباش بیرون کرده * تسکرا بر مسند حكومت متمكن شد * وبروایتی شهر آمد را در زمان قراخان

هم او بطریق حیلله از تصرف قزلباش بیرون آورده تسلیم محمد
پاشای میرمیران آنجا نمود . و همچنان در زمان آل عثمان پایه اعتبارش
روز بروز در ترقی و تزیید بود تا آخر باجل موعود بعالم آخرت
رحلت فرمود * اولاد ذکور نداشت * حکومت را برادر
زاده اش مراد بیك وصیت نمود *

﴿ مراد بیك بن عیسی بیك ﴾

بوجب وصیت عمش حکومت اکیل از دیوان سلطان سلیمان
خان بدو مفوض شد * او مرد صالح و متدین و حکم عادل رعیت
پرور خیر بود با اعلی و ادنی از بیگانه و آشنا بطریق مدارا و مواسا
سلوك مینمود و عمارت عالی در بسر قبر عمش قاسم بیك ساخته
در جنب او خان و رباط بنا کرده هر روز نان و اش جهت آینده
و رونده تعیین نموده دایم الاوقات مترددین از آن منتفع می شوند
و این منازل در يك منزلی شهر آمد واقع شده * بخان شربطین
اشتهار دارد * چون چند سال از ایام حکومت او متمادی شد ازین
رباط فانی بسر منزل جاودانی شتافت و ازو علیخان و قاسم بیك
دو پسر مانده هر دو برادر متعاقب یکدیگر حکومت اکیل
کردند * اما زمان ایشان چو عهد کل و موسم سنبل چندان بقای
نداشت و بزودی ازین دنیای فانی رفتند و از قاسم بیك جعفر بیك
و غضنفر بیك دو پسر ماند *

﴿ جعفر بيك بن قاسم بيك ﴾

بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سليم خان درصغر
سن حكومت اكيل بدو ارزانی شده . حالا كه تاريخ هجري در سنه
خمس والفست از يست و پنج سال متجاوز است كه بحكومت
آنجا مبادرت نموده كما كان متصرف است *

شعبه دوم

﴿ در ذكر حاكمان پالو ﴾

چنانچه قبل ازین در احوال اكيل مذکور شد كه حاكمان پالو
از نسل امير تيمور تاش بن امير محمد بن امير ابراهيم بن امير
بولدوق اند . و امير تيمور تاش اميري بود بصفت سخاوت
و فرزانشكي موصوف * و بسمت شجاعت و مردانكي معروف
آثار فتوت و مروت او در اطراف و اكناف عالم ظاهر * باشعه
انوار لطف و احسان در بين الاقران باهر * و برأی صايب و تدبير
ثاقب . در ربیع مسكون مشهور * محصل كلام از تاريخي كه پدر زمام
حكومت پالو در قبضه اقتدار او نهاد تا هنكام وفات بارعایا و برایا
و سایر متوطنان آنجا بوجه احسن سلوك نمود * و چون فوت شد
ازو مير حمزه نام پسری مانده باستصواب عشایر و اقوام قايم مقام

پدر کردید * و چون او نیز بریاض رضوان خرامید ازو چهار پسر
ماند حسین و یغمور و علی و رستم *

﴿ حسین بیک بن میر حمزه ﴾

بحسب ارث و استحقاق بجای پدر متصدی امر حکومت
شد و در آن اثنا از فترات آق قوینلو هرج و مرج در دیار بکر
واقع شده حسین بیک باراده فتح قلعه ارغنی بر سر طایفه ترکان
رفته بقتل رسید * هنوز از جام حکومت جرعه نوش نکرده که
ساغر حنظل از دست ساقی اجل (و ظن أنه الفراق) در کشید
چون اولاد ذکور نداشت حکومت برادر زاده اش جمشید
بیک انتقال یافت *

﴿ جمشید بیک بن رستم بیک ﴾

منقول است که جمشید بیک در اوائل حال که عیش در قید
حیات بود ملازمت خالد بیک پازوکی اختیار کرد * روزی در اثنای
شکار جانوری شکاری خالد بیک آغاز سرکشی نموده با طائر
فلک همراه گشت چنانچه همه کس قطع امید از آن جانور کردند
که من بعد میل مراکز خاک نخواهد کرد * در اثنای تصورات مردم
از اعلی علین میل حسیض نموده آن جانور بر سر جمشید بیک
نشست خالد بیک و اعیان آنرا بفال نیکو گرفته گفتند که این مرد
عنقریب بدولت عظمی خواهد رسید * چون چند روز باین قضیه

سانع کشت که بمصدق * ﴿ انظم ﴾

هر ان فالی که از بازیچه برخاست *

چواختر میکذشت آن فال شد راست *

بظهور آمده حکومت پالو از عمش بدو انتقال یافت و او

مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سرد دوران چشیده در تدبیر

مهمات و تمشیت معاملات و حل نکات مشکلات ید بیضا نمود

در محلی که امراء و حکام کردستان اطاعت آستان سلطان سلیم خان

نمودند او نیز حلقه بنده کی سلطان مزبور در کوش و غاشیه *

فرمان برداری او بر دوش نهاده ولایت پالو را که در ید تغلب

قرلباشیه بود ضبط و صیانت و حفظ و حر است آن دیار در عهده *

اهتمام عرب شاه بیک ترکان نموده بودند * بامداد و استعانت سلطانی

بزور بازوی خود که چند دفعه جنگهای مردانه و رزمهای رستمانه

با جماعت نموده ملك موردی خود را مستخلص گردانیده بتحت

تصرف خود در آورد * و از غرائب احوال آنکه غلام مملوك

جهشید بیک در آن معارك شمشیری از دست لشکریان ترا که

بر سر خورده نصف استخوان کله او جدا شده * چنانچه مغزش

آشکارا نموده * جراحان پارچه کدوی خشک را برابر استخوانی که

جدا شده بریده بدانجا بستند برور ایام کوش و پوست با کدو

التیام یافته مدت چند سال دیگر در قید حیات بوده * بروایتی

چند اولاد دیگر ازو پیدا شد * این قضیه اگر چه مناسبت باین احوال و موافقت باین مقال نداشت اما استادان این فن نیکو کردار هرگاه قصه غرائب آثار واقع شود رقمزده کلك بدایع نکار فرموده اند * القصه چون جمشید بیک زمام مهام ولایت پالو را بکف کنایت خود در آورد بحسن تدبیر در تراضی خاطر امیر و وزیر آل عثمان کوشیده ارکان دولت و اعیان حضرت را از خود متسلی گردانیده سلاطین حشمت آیین و خواقین معدلت کزین عثمانی را اعتقاد و اخلاص و اختصاص تمام و رسوخ مالا کلام بدو پیدا گشت چنانچه سلطان سلیمان خان غازی چند مرتبه که بعزم تسخیر ایران عبور از کردستان نمود شخصی از اصراء و حکام کردستان که لیاقت مشاوره و استحضار سلطانی داشته باشد * قرعه قابلیت و استعداد این کار بنام جمشید بیک زدند * (نظم) پسندیده آنکه پسندیده خرد را دل و عقل را دیده صدف و ار خاموش و ز نکته پر بیرون استخوان و درون پر زدر بنابرین چند دفعه در سفر ایران در مشاوره با سلطان زمان چون ظفر و اقبال همعنان می بود * و اکثر سخنان او که در هر وادی بمسامع همایون میرسید مقبول و مستحسن افتاده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاد * و فی الواقع در خیرات و مبرات در امور دنیا داری و رعیت پروری در عقل و فراست و در

ادراك و كياست ثانی خود نداشت * از آنجمله مشهور است که هر سال سه هزار بز سه ساله از کله و رومه خاص خود جهت بیع و شرا بجانب حلب فرستاده * و سه هزار اینچنین نعل اسب و استر که قریب بچهل خروار شتری میشد * هر اینچنین را در کردن يك رأس بز بسته بواسطه فروختن بحلب میفرستاد * و موازی ده هزار کوسفند نتاج داشت عوامل و زراعت و سایر مواشی او ازین قیاس توان کرد در آن عصر در کردستان از امراء و حکام کسی بجمعیت و سامان او نبود * قلعه و مدرسه در پالو ساخته بود و از مسافه بعیده چمسه آب قریب بقلعه و قصبه آورده * و در دموور قبو نام محل رباطی در غایت وسعت و فسحت ساخته که آینده و رونده در زمستان و تابستان از آن محظوظند و عمرش از صد سال تجاوز کرده و بسر حد طبیعی رسیده * از آنجمله شصت سال باستقلال حکومت پالو نمود و از سلطان سلیمان خان غازی برات عالیشان بقید ملکیت بخود و اولادش قرناً بعد قرن و بطناً بعد بطن مؤکد بلمنت نامه حاصل کردانید و در حین حیات حسینجان (۱) يك نام پسر خود را ولی عهد ساخته ازین سرای سپنج و منزل عناء ورنج بدار راحت و مقام استراحت خرامید ﴿نظم﴾

بهر چند روزی سرای دودر بود خانه کتخدای دیگر
 رباطیست این دیو دیرین بساط نبندد خردمند دل در رباط
 بود رسم این عالم بیوفا که پیش آوردشده وزهر از قفا
 وازو حسینجان ییک وحسن ییک و حمزه و تیمور تاش و دولتشاه
 نام پنج پسر ماند * از آنجمله حسینجان ییک وحسن ییک
 پسرانش بغز حکومت رسیده اند * احوال ایشان بعد ازین
 مذکور خواهد شد * اما احوال حمزه ییک نام پسر سیمش آنست
 که در اوایل منصب متفرقکی درگاه پادشاهی با چهل هزار اقچه
 زعامت بدو مفوض شد بالاخره بواسطه بعضی اوضاع ناملازم
 که ازو نسبت به پدر صدور یافت خط ییزاوی داده سلب نسب
 او کرد * و بعد از فوت او رستم ییک نام پسر از او مانده بشرط
 آنکه همراه عثمان پاشای وزیر در محافظه شیروان باشد حکومت
 پالو از جانب معطفی پاشای سردار بدو مقرر شد * و در محاربه
 شماخی با ارس خان در دست قزلباش بقتل رسید * و تیمور تاش
 نام پسر چهارم در حین حیات پدر بسنجاخ خربود (۱) من اعمال
 دیار بکر متصرف بود و هم در آن زودی لوای حکومت بصوب
 آخرت برافراشته . طبل رحیل فرو کوفت وازو الله و پروردی واصل
 (۱) وفي نسخة خطية منجق (جزيرة) بدل خربود الذي يكتب
 الآن خربوط .

نام دو پسر ماند * دولتشاه ییک نام پسر پنجمش در حین حیات پدر
چهل هزار اقیهه زعامت بطریق متفرق کی پادشاه متصرف بود
وهم در آن اوقات وفات یافته * از او یوسف و احمد نام دو پسر ماند
﴿ حسینجان ییک بن جمشید ییک ﴾

چنانچه قبل از این مذکور شد * پدرش در زمان حیات حکومت
خود را بدو فراغت کرده بود * نشان عالیشان سلطان سلیمان خان
بدین مضمون حاصل گردانید * وبعد از وفات پدر حاکم باستقلال
پالو گشته * صدای « انا و لا غیری » بکوش اقصای و ادانی
رسانید * و بساط عدالت کستری و رونق رعیت پروری گسترانید
خورد و زرك آن ولایت را از خود تسلی گردانیده * آوازه
محبت با آشنا و بیگانه از دور و نزدیک رسانیده * قانون معدلت
و ارغنون مودت را ساز کرده * صدای آهنگ نیک نامی از پرده
دایره چرخ چنبری بگذرانید. و مانند پدر پیشرو اهل سخاوت
و هنر گشته * مرد قرار داده گردستان بلکه عراق و حجاز
و باخلاق حمیده و میانه اقران و امثال ممتاز گشت * بعد از آنکه
مدتی در حکومت بعیش و فراغت بافعال نیکو اوقات گذرانید
باجل موعود بریاض جنان خرامید * و از محمود نام پسر مجذوب
مانده بود چون لیاقت و استعداد حکومت نداشت باتفاق رؤسای
عشایر و اقوام حکومت به برادرش حسن ییک قرار یافت *

﴿ حسن یك بن جمشید یك ﴾

بعد از وفات برادرش حسینجان یك بموجب فرامین سلطان
مراد خان باتفاق عشایر و اعیان متصدی حکومت پالو شد * چون
سه سال حکم رانی نموده اهالی و سکنه آن دیار را از خود راضی
گردانید * در تاریخ سنه ست و ثمانین و تسعمایه در هنگام عودت
قره مصطفی پاشای سردار از سفر شیروان بجوار رحمت پروردگار
پیوست * و از او سلیمان یك و مظفر یك دو پسر ماند *

﴿ سلیمان یك بن حسن یك ﴾

بعد از فوت پدرش حسین یك حکومت ایالت پالو از جانب
مصطفی پاشای سردار بسلیمان یك تفویض گشت . و از آستانه
سعادت آشیانه سلطان مراد خان بامداد و استعانت محمد پاشای
وزیر اعظم بشرطی چند یوسف یك ابن دولت شاه یك بن جمشید
يك عنایت شد * و چند سال علی الاتصال در میانه یوسف یك
و سلیمان یك بر سر حکومت نایره فتنه و شعله فساد در میانه
مشتعل بود از طرفین گروه انبوه در معرض تلف درآمدند . و هر
دفعه اهالی پالو جانب سلیمان یك را مرعی داشته . یوسف یك را
دخل در حکومت نمیدادند با وجود آنکه یوسف یك جوانی
بود بزور فهم و فراست و فتوت و حلیه عقل و کیاست پیراسته *
و زینت قابلیت و حیا و علم و عفت و سخا آراسته * آثار شجاعتش

چون رستم در جهان ظاهر * و انوار استعداد و فتوتش چون حاتم
طائی بر همکنان باهر * ﴿نظم﴾

فلک بمردم نادان دهد زمام مراد *

تو اهل دانش و فضلی همین کنهات بس *
آخر در طلب حکومت در در خانه دونان کم بضاعت و تردد
ملازمت جمع لثیمان بی صروت جانش بلب رسیده * بصد حسرت
و درد از این جهان ناجوانمرد بدار اقرار انتقال کرد * و بعد از او
حکومت پالو پیرادرش احمد بیک با شرطی چند که با او کرده
بودند مقرر شد * و احمد بیک نیز بر سر حکومت با سلیمان بیک
منازعه و مناقشه بسیار کرد * و خلق پیشمار بواسطه دوستی طرفین
از اقوام و عشایر پالو بقتل آمدند. هر چند سعی موفور و جهد
مشکور نمود طالع یآوری و بخت یاری نکرد * ﴿نظم﴾

کار بدولت نه بتدیر ماست   تایجهان مایه دولت کراست
مرد زبیدولتی افتد بخاک   دولتیانرا بجهان درچه باک
ملك بدولت نه مجازی بود   دولت کس را نه بیازی بود
آخر الامر چون دولت یاری و اقبال یآوری ننمود در تاریخ
سنه احدی و الف باستدعای التفات شهنشاهی و مرحمت پادشاهی
روانه استنبول گشته. هم در آن چندروز بمرض طاعون از پای
در آمده * حکومت پالو بلاممانعت و منازعت درید تصرف

سليمان بيك ماند *

شعبهٔ نسيم

* در ذكر امراء چرموك *

سابقا رقم زدهٔ كلك بيان شد كه امير محمد قلعهٔ باغن به پسرش
امير تيمور تاش ارزاني داشت * و قلعهٔ بردنچ را با امير حسين كه
بروايت بعضى از بنى عمان اوست . و بقولى پسر اوست عنايت
فرمود * بهر تقدير چون مير حسين مدتها بحفظ و حراست آن
قلعه قيام نموده فوت کرده پسرش

* امير سيف الدين *

قايم مقام پدر گرديد * و چون او نيز بعالم جاودانى خراميد خلف صدق او

* شاه يوسف *

متعهد امور امارت گشت . چون او نيز رخت هستى خانه از اين

خرابهٔ ويرانه بر بست * و لاة بيك نام *

پسرش بجای او بر مسند امارت نشست * بعد از فوت او

* شاه على بيك *

بسر داری اقوام و عشایر نصب گشته * او نيز طى ابن يبابان

بى نهايت نموده . متکفل آن امر خطير * اسفنديار بيك *

شد * و بعد از فوت او زمام مهام امارت بكف كفايت

﴿ بایندور بیک ﴾

در آمد * بعد از وفات او از این محل فانی بکمان جاودانی تنسیق
 امور امارت و تمشیت احوال حکومت ﴿ بمحمد بیک ﴾
 قرار گرفت و ناحیه چرموک را که طایفه قزلباش متصرف شده
 بودند از ید تغلب آن طایفه بیرون آورده بطریق که در تصرف
 آبا و اجداد او بود بید تصرف در آورد * در حین فتح دیار بکر
 ملک نامه هایون از سلطان سلیم خان گرفته سلطان سلیمان خان
 غازی امضا کرده از آن تاریخ چرموک از جمله ملحقات او جاق
 مورد وثی ایشان شد * اماخراج کفره آنجا تعلق بدیوان دیار
 بکر دارد . ۴۵ ساله بخزینه آمد تسلیم میکنند و بالفعل حکومت
 و دارائی آنجا در ید تصرف محمد بیک است *

فصل سیم

(در ذکر حکام صاصون که آخر بحاکمان حزو اشتهار یافته اند)

فرازندگان اعلام نکته دانی * و برازندگان آیات سخن رانی
 بر این دقیقه عارف . و ازین قضیه واقف خواهند بود که نسب حکام
 صاصون بملوک اکسره منتهی میگردد * و بروایت صحیح
 باحکام بدایس بنی عمان اند * و اصل ایشان عز الدین و ضیاء الدین

دو برادر بوده که از دار الملک ارمن که اخلاط است بیدایس
افتادند * و قلعه صاصون را از تاویت نام شخصی کرجی گرفته
بعزالدین دادند * چنانچه تفصیل این اجمال در احوال حکام بدلیس
ایراد خواهد یافت و چون طایفه اگراد عزالدین را عززین (۱)
میخوانند حکام آنجا بعز زانی مشهورند * و از عشیرت روژکی
در حین تسخیر قلعه صاصون بآن دیار افتاده اند * و اقوام قدیمی
آن دیار منحصراً بچهار قبیله اند (۱) شیروی (۲) بابوسی (۳) سوسانی
(۴) طموقی و در محلی که ناحیه ارزن را باوجاق موردوثی خود ملحق
ساختند از طوایف حسنکیف که در آن ناحیه ساکن بودند *
چون عشیرت خالدی و دیومغاری و عزیزان و غیره تابع اقوام
خود گردانیدند * و حاکمان صاصون در مابین حکام کردستان
بصفت سخاوت و شجاعت و سمت دلاوری و شهامت اشتهار
دارند و در معارک و مهالک بر امتثال و اقراان خود سبقت میگیرند
همواره با حکام و سلاطین ذی شان طریق مدارا و مواسا مسلوک
میدارند * از جمله چند مرتبه که سلاطین آق قوینلو و قزلباش
و آل عثمان متعرض ولایت کردستان شده اند * ایشان دست
در جبل متین مداوا زده * ولایت خود را از سطوت قاهره
سلاطین گرام و خواقین عظام سالم نگاه داشته اند و بلکه انواع

(۱) فی نسخه آخری عزز دین . (۲) فی نسخه خطیه شیروی .

رعایت واصناف حمایت یافته اند * واول شخصی که از حاکمان ایشان اسم و رسم او در السنه وافواہ مشهور است (میر ابو بکر) است و او دو پسر نیکو سیر داشته . خضر ییک و علی ییک *

﴿ خضر ییک بن میر ابو بکر ﴾

بعد از فوت میر ابو بکر قائم مقام پدر شد * چندان در حکومت استقرار نکرده بزودی عنان عزیمت بصوب عالم آخرت تافت چون اولاد ذکور نداشت حکومت برادرش انتقال یافت *

﴿ علی ییک بن میر ابو بکر ﴾

بعد از فوت برادرش باستیضاب عشایر و قبایل بر مسند حکومت جد بزرگوارش نشست * صبح و شام بلکه علی الدوام با جوانان کلفام بتجرع شرب مدام مداومت می نمود. همواره اوقات را بلهو و لعب و عیش و طرب مصروف داشته با آواز چنک و رباب و ناله نای و کباب زنک غم از دل شیخ و شاب میزدود * و در زمانی که امرا و حکام کردستان بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمودند شاه مزبور اکثر امرا را مقید گردانیده ولایت ایشانرا متصرف شد * علی ییک در آن معرکه بلباس سلوک و مدارا متلبس گشته . اوضاع و اطوار او موافق مزاج شاهی افتاده * شب و روز داخل مجلس خاص و محفل اختصاص شده بانواب شاهی بشرب مدام

علی الدوام مشغول می بود و با شرف بیک حاکم بدلیس طریقهٔ
مواصلت و مصادقت مرعی داشته . دختر خود را بعقد نکاح
او در آورد . و وظیفه پدر و فرزندى مسلوک داشته * بایکدیگر
کمال محبت و خصوصیت میکردند تا عاقبت علی بیک باجل
موعود عالم فانی را بدرود کرد * از وسه پسر ماند
محمد بیک و خضر بیک و شاه ولی بیک *

﴿ خضر بیک بن علی بیک ﴾

چون علی بیک در ملازمت شاه اسمعیل در تبریز وفات یافت
و پسر بزرگش محمد بیک همراه پدر در تبریز بود * عشایر و اقوام
باتفاق خضر بیک را در میانهٔ خود بحکومت نصب کردند . و از
جانب شاه اسمعیل تفویض امارت صاصون بمحمد بیک شده
منشور ایالت بنام او نوشتند * و مال حال هر دو برادر بعد از این
مذکور خواهد شد * و شاه ولی بیک پسر سیم علی بیک در زمان
جوانی و عنفوان زنده کافی در ایام حیات پدر خود وفات یافته *
و میر دیادین (۱) پسرش حالیا در قید حیاست *

﴿ محمد بیک بن علی بیک صاصونی ﴾

چون برادرش خضر بیک بعد از فوت پدر بامداد و معاونت

(۱) وفی نسخهٔ آخری . میر زیادین . و علی کل فالکامة محرفة

عشاير و قبایل حاکم شد * محمد بيک بالضرورة بامعدود چند بملازمت
 سلطان سليم خان رفته * در هنگام توجه تسخير قاهره مصر چون
 فتح و ظفر در رکاب نصرت انتساب سلطانی می بود در محاربه
 چرا کسه از او مردانکها مشاهده نموده چنانچه در روز شکست
 چرا کسه محمد بيک را بعد از دو روز مجروح و ناتوان بلکه مرده
 و بیجان در میانه مقتولان یافتند * و وزراء و امراء این قصه را بعرض
 سلطانی رسانیده . جراحان چابک دست را به بستن زخما و تیار
 او مقرر گردانیده * ما محتاج از خزینه عامه جهت او تعیین نموده
 وزراء عظام در مقام رعایت او در آمده از مدعیاتش استفسار
 نمودند تا بانجام رسانند * او ایالت صاصون را با الحاق ناحیه ارزن
 که بواسطه آن در مابین حاکمان حسنکیف و ایشان منازعه و مناقشه
 بود استدعا نمود * و وزرای عظام ملتزمات او را بعز اجابت
 مقرون گردانیده * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت *
 و خضر بيک برضا و رغبت خود را از حکومت خلع کرده وظيفه
 جهت او از ولایت حزو تعیین شد * مدت ها بآن وظيفه اوقات
 گذرانید * بعد از فوت خضر بيک از او چهار پسر ماند . سلطان
 محمود و احمد و يعقوب و محمد * سلطان محمود باجل موعود بعالم
 آخرت نهضت فرمود * و يعقوب بيک در سفر کرجستان
 در شهر سنه اثنی و تسعين و تسعمایه در محلی که محمد پاشا میر میران

آمد در (کلیسای موخران) من اعمال تقییس از لشکریان
 قزلباش و سماعون کرچی شکست یافت. در هنگام عودت در دربند
 طومانس بقتل رسید * و احوال احمد بیک و محمد بیک در ضمن
 قضایای آینده بتفصیل مذکور خواهد شد * القصه محمد بیک والی
 و حاکم باستقلال صاصون شد * اما ملک خلیل حاکم حسنکیف
 در تسلیم ناحیهٔ ارزن تهاون ورزیده * قلعهٔ ناحیهٔ ارزن را تعمیر
 فرموده . مردمان خود را بمحافظت آنجا نصب کرده در حفظ
 و حراست او سعی بلیغ نمود * آخر الامر محمد بیک بامداد
 و معاونت شرف خان حاکم بدایس و شاه علی بیک والی ولایت
 جزیره لشکر بد آنجا بکشیده . قلعهٔ ارزن را خراب کرده دست
 کماشتکان ملک خلیل را از ناحیهٔ ارزن کوتاه گردانیده متصرف
 شد . و چون مدت هفده سال از ایام حکومت او متمادی شد دنیای
 فانی را وداع کرده بعالم عقبی شتافت * و از او سایمان بیک و بهاء
 الدین بیک و صارو خان بیک و خان بوداق بک و حسین بیک و علی
 بیک شش پسر مانده * سه پسرش بتربیب متعاقب یکدیگر
 حکومت نمودند * و از حسین بیک حسن بیک نام پسر مانده بود
 در تاریخی که بعد از قتل صارو خان بیک حکومت پسرش محمد
 بیک ارزانی شد او نیز طالب امارت گشته با محمد بیک آغاز
 سرکشی کرد بامداد و استعانت فرهاد پاشای سردار حسن بیک را

گرفته بدست محمد بیک دادند * باسه پسرش بقتل آمد و از بوداق
بیک مراد خان نام پسرى مانده بود . در سفر کرجستان نا پدید
شد از و بهاء الدین و بوداق نام دو پسر مانده است . و علی بیک نام
پسرش در زمان حیات پدر وفات یافت و از او فرزندی نماند *

﴿ سلیمان بیک بن محمد بیک بن علی بیک ﴾

بعد از فوت پدر در تاریخ سنه سبع و ثلثین و تسعمایه بموجب
نشان عالیشان سلطان سلیمان خان امارت صاصون بدو مفوض
گشت . و ناحیه ارزن بطریق زعامت پیرادرش بهاء الدین بیک
عنایت شده . سلیمان بیک مردی بود سلاطین منش و بزرگ بینش
بعلومت و وقار آراسته و بشمو سخاوت و شجاعت پیراسته . در محلی
که سلطان سایمان خان بعد از فتح بغداد و بدلیس از در بند
کیغندور عبور کرده سر اداقات فلک تماس و کرباس کردون اساس را
در دشت ارزن زده * از مهابت او لرزه بر زمین و زمان و و لوله
و غوغا بر کوه و آسمان افتاد * سلیمان بیک چون کوه آهن پای ثبات
و وقار افشوده در صاصون نشسته ذخیره و آزوقه بدرگاه پادشاه
سلیمان شان اسکندر مکان فرستاده بعز عتبه بوسی نیامد * و بلکه
شمس الدین بیک را از رفتن ملاطیه نیز مانع آمد * و او مردی
بود که صبح و شام بلکه علی الدوام براح ریحانی و شراب ارغوانی
باختلاط جوانان سرو قد و محبوبان لاله خد میکردانید * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و رباب فارغ نبود * درین جهان
 گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
 وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت * ﴿نظم﴾
 گجا رفت آیا جم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
 ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست پابندگی
 وازو اولاد ذکور نماند *

﴿بهاء الدین بیك بن محمد بیك بن علی بیك﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
 واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان بیك بر سریر
 حكومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حكومت و القاب
 در احكام و فرامین در زمان او شده ایشانرا حاکم حزو نوشتند *
 و بهاء الدین بیك مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
 در ما بین حکام کردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
 در خدمات پادشاهی ازو بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
 در زمان حكومت برادرش سلیمان بیك او را دخل در زعامت ناحیه
 ارزن نداده عوض آن صدهزار آقچه عثمانی از حاصل محال دیگر
 حزو بدو داده * بهاء الدین بیك ترك یار و دیار کرده قریب پاژده
 سال گاهی پیاده و گاهی سوار در ركاب نصرت آثار سلیمانی درصید
 و شكار در استنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دایم الاوقات تفقد احوال او
 بانعامات پادشاهانه میگرد. و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاب
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری می گرفت *
 بنابراین جزاران عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده. با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت حزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جزاران نموده * ازین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی وجه بوارثان گذاشت
 و از اقوال عاقلان غفلت می ورزید که گفته اند * ﴿ نظم ﴾
 آن خور و آن پوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنرا همه روزه بچنگ
 و پنج پسر داشت. اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جیلی در ایشان نبود حکومت حزو چند روزی نا مزد
 سلیمان بیک نام پسرش گشته. آخر پیرادرش صار و خان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) فی نسخه خطیه آخری سورک بدل سیورک و هی بلدة کردیه واقعه
 بین دیار بکر و اورفه مشهوره بکثرة مواشها و وفرة انواع العنب .

﴿ صارو خان ييك بن محمد ييك ﴾

در زمان حکومت بهاء الدين ييك ترك ولايت حزو کرده اوقات در دیار غربت بفلاکت میگذرانید * و گاهی سنجاق بارگیری و شیروی و کسان و موش و سیورک از دیوان پادشاهی بدو عنایت گشته متصرف شده و اوقات بسیر و تردد میگذرانید * هجده سال که بدین وتیره گذرانید * چون بهاء الدين ييك فوت شد باراده حکومت متوجه آستانه سلطان سلیم خان شد * و بحسن امداد و معاونت محمد پاشای وزیر المستریش فی جوار الملك الکبیر که بی شایبه تکلف و غایله تصلف بتدبیر صایب و فکر ناقد در اتمام مهام خواص و عوام کوشیده * علی الدوام رعایت خانوادهای قدیم و حمایت مردم زادهای سلیم بر ذمت همت والا همت خود لازم و متحتم میدانست *

﴿ نظم ﴾

هزار آفرین بر وزیر چنین که او مهر جوید بهن کام کین
وازا فواه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين ييك در حین حیات
میگفته که فرزندان من لیاقت امارت و استعداد حکومت ندارند
با وجود آنکه مخدوم زاده عظام آن وزیر مرحوم حسن پاشای
میر میران دیار بکر بود * و از پدر التماس حکومت حزو بجهت
سلیمان ييك پسر بزرگ بهاء الدين ييك کرده * و قبول این معنی ننموده
ایالت حزو بصادرو خان ييك ارزانی داشته اورا بنوازشات خسروانه

گرفته بدست محمد بیک دادند * باسه پسرش بقتل آمد و از بوداق بیک مراد خان نام پسری مانده بود . در سفر کرجستان نا پدید شد از و بهاء الدین و بوداق نام دو پسر مانده است . و علی بیک نام پسرش در زمان حیات پدر وفات یافت و از او فرزندی نماند *

✽ سلیمان بیک بن محمد بیک بن علی بیک ✽

بعد از فوت پدر در تاریخ سنه سبع و ثلثین و تسعمایه بموجب نشان عالیشان سلطان سلیمان خان امارت صاصون بدو مفوض گشت . و ناحیه ارزن بطریق زعامت پیرادرش بهاء الدین بیک عنایت شده . سلیمان بیک مردی بود سلاطین منش و بزرگ بینش بعلومت و وقار آراسته و بشمو سخاوت و شجاعت پیراسته . در محلی که سلطان سلیمان خان بعد از فتح بغداد و بدلیس از در بند کیخندور عبور کرده سر اداقت فلك مماس و کریاس کردون اساس را در دشت ارزن زده * از مهابت او لرزه بر زمین و زمان و ولوله و غوغا بر کوه و آسمان افتاد * سلیمان بیک چون کوه آهن پای ثبات و وقار افشوده در صاصون نشسته ذخیره و آذوقه بدرگاه پادشاه سلیمان شأن اسکندر مکان فرستاده بعز عتبه بوسی نیامد * و بلکه شمس الدین بیک را از رفتن ملاطیه نیز مانع آمد * و او مردی بود که صبح و شام بلکه علی الدوام براح ریحانی و شراب ارغوانی باختلاط جوانان سر و قد و محبوبان لاله خد میگذرانید * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و رباب فارغ نبود * درین جهان
 گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
 وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت * ﴿نظم﴾
 گجا رفت آیا جم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
 ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست پایندی
 وازو اولاد ذکور نماند *

﴿بهاء الدین بیك بن محمد بیك بن علی بیك﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
 واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان بیك بر سریر
 حكومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حكومت و القاب
 در احكام و فرامین در زمان او شده ایشانرا حاكم جزو نوشتند *
 و بهاء الدین بیك مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
 در ما بین حكام كردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
 در خدمات پادشاهی ازو بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
 در زمان حكومت برادرش سلیمان بیك او را دخل در زعامت ناحیه
 ارزن نداده عوض آن صدهزار آقچه عثمانی از حاصل محال دیگر
 جز و بدو داده * بهاء الدین بیك ترك یار و دیار کرده قریب پانزده
 سال گاهی پیاده و گاهی سوار در ركاب نصرت آثار سلیمانی درصید
 و شكار در استنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دایم الاوقات تفقد احوال او
 بانعامات پادشاهانه میکرد . و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاب
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری میگرفت *
 بنابراین جرادان عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده . با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت حزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جرادان نموده * ازین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی وجه بوارثان گذاشت
 و از اقوال عاقلان غفلت می ورزید که گفته اند * ﴿ نظم ﴾
 آن خور و آن پوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنرا همه روزه بچنگ
 و پنج پسر داشت . اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جیبلی در ایشان نبود حکومت حزو چند روزی نا مژد
 سلیمان بیک نام پسرش گشته . آخر پیرادرش صار و خان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) فی نسخه خطیه آخری سورک بدل سیورک و هی بلدة کردیه واقعه
 بین دیار بکر و اورفه مشهوره بکثرة مواشها و وفرة انواع العنب .

﴿ صارو خان ييك بن محمد ييك ﴾

در زمان حکومت بهاء الدين ييك ترك ولايت حزو کرده اوقات در دیار غربت بفلاکت میکذرانید * وگاهی سنجاج بارگیری و شیروی و کسان و موش و سیورک از دیوان پادشاهی بدو عنایت کشته متصرف شده و اوقات بسیر و تردد میکذرانید * هجده سال که بدین وتیره گذرانید * چون بهاء الدين ييك فوت شد باراده حکومت متوجه آستانه سلطان سلیم خان شد * و بحسن امداد و معاونت محمد پاشای وزیر المستریح فی جوار الملك الکبیر که بی شایبه تکلف و غایله تعلیف بتدبیر صایب و فکر ثاقب در اتمام مهام خواص و عوام کوشیده * علی الدوام رعایت خانوادهای قدیم و حمایت مردم زادهای سلیم بر ذمت همت والا همت خود لازم و متحتم میدانست *

﴿ نظم ﴾

هزار آفرین بر وزیر چنین که او مهر جوید بهنکام کین
وازا فواه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين ييك در حین حیات
میکفته که فرزندان من لیاقت امارت و استعداد حکومت ندارند
با وجود آنکه مخدوم زاده عظام آن وزیر مرحوم حسن پاشای
میر میران دیار بکر بود * و از پدر التماس حکومت حزو بجهت
سلیمان ييك پسر بزرگ بهاء الدين ييك کرده * و قبول اینمعنی ننموده
ایالت حزو بصارو خان ييك ارزانی داشته اورا بنوازشات خسروانه

بین الاقران سرافراز ساخته روانهٔ حزو نمود * او نیز بطریق عدل
و انصاف با اعیان و اشراف آن دیار سلوک نموده . چون مدت پنج
سال از ایام حکومتش متبادی شد بواسطهٔ استیلای تناول افیون
که مدتها طبیعت خود را بدان معتاد ساخته بعضی امراض مزمنه
نیز اضافهٔ علت شده * در آن اثنا عسکر ظفر اثر پادشاهی
بسر داری مصطفی پاشا بتسخیر ولایت کر جستان و شیروان مامور
گشته بود * صارو خان بیک در موضع جلد در من اعمال کر جستان
باتفاق لشکر دیار بگر و کر دستان قراول عسا کر اسلام بود که
بیکبار جمعی از قزلباشان بر ایشان حمله آورده هنگام غروب آفتاب
مهر سپهر حیانش از افق زوال بشام اختلال رسیده * و خفتن
خواب مرگ از کینه گاه اجل بیرون آمده با او دست در آغوش
کرد * و محمد بیک نام پسرش در آن معرکه همراه بود بصدهزار
مشقت جان از آن جهٔ خونخوار و بحر زخار بساحل نجات رسانید
و بعد از مراسم تعزیت داری و شرایط سو کواری قائم مقام پدر
شد . و پسر دیگرش علی بیک نام هنوز مرهق نشده بود که عازم
سفر آخرت شد * ﴿ محمد بیک بن صارو خان بیک ﴾

از قتل پدرش در شهر سنه ست و ثمانین و تسعمایه بامداد مصطفی
پاشای سردار در سن هجده سالگی متصدی امر حکومت گشته
حفظ و حراست لشکر و ضبط و صیانت قشون و عسکر بدو

مقرو شد . و نفس الامر جوانی بود ستوده خصال نیکو منظر
 پا کیزه فعال حمیده سیر * بر خلاف آبا و اجداد خود تقلید و تتبع
 آداب مردم روم کرده . اوضاع و اطوارش بر آن قاعده مصروف
 بود * در بزرگی میل خواندن و نوشتن کرده * فی الجمله سواد فارسی
 و خط شکسته بسته بهم رسانید * گاهی بمقراض تقلید مقطعات
 خطوط استادان کرده در کمال زیبایی قطع میفرمود * از فنون
 همین را ورزیده . اگر چه طالب سایر حیثیات می بود اما میسر نشده
 بوضع رومیان در تلویف ملبوسات و تکلف ما کولات و تلذذ
 مشروبات کوی تفوق و رجحان از امثال و اقران ربوده * در شهر
 سنهٔ احدى و الف بصدق و نیاز عزیمت سفر حجاز نموده . بعزم
 طواف بیت الله الحرام و زیات مرقد نبی علیه السلام توجه فرموده
 بعد از قطع منازل و طی مراحل و رفع جبال و خفض رمال بحرم
 شریف مکه معظمه و کعبه مکرمه که محیط (رجال لا تلهیهم تجارة
 ولا بیع عن ذکر الله) است رسید * و احرام (فول وجهك شطر
 المسجد الحرام) بسته * در سلك زمرة (و من دخله كان آمناً) منخرط
 گردید * و فاتحه (و الله على الناس حیج الیبت من استطاع الیه سبیلاً) را
 بخاتمه (فاذا قضیت مناسککم فاذا کروا الله) پیوسته * در بحر جمع
 الجمع (کل الیناراجعون) مستغرق کشت * ذلك هو الفضل الکبیر
 اما در امور حکومت و سیاست و قانون سلطنت و ریاست چندان

تقید نمی کرد زمام حل و عقد و قبض و بسط ولایت جزو رادر کف
 کفایت شمس الدین بن فریدون آگاهانده بود * بلکه او بزور بازو
 جمله امور حکومت و ضبط مملکت را بقبضه اقتدار خود درآورده
 یکدینار و یکمن باری مشاوره و اراده او داد و ستد نمی توانست
 کرد ما دام که رضای او نبودی بهیچ فردی از افراد اختلاط
 نمی توانست کرد * ازین جهت اقوام و عشایر و بنی عمان و امکداران
 او که با شمس الدین در مقام منازعت می آمدند از ولایت خود
 اخراج کرده بلکه در صدد قتل او می آمد * در محلی که از بنی
 اعمام خود حسن خان و پسرش خان غازان را بقتل آوردند دختر
 حسن خان را با همشیره اش که در حباله نکاح خان غازان بود بعقد
 نکاح شمس الدین درآورد * بنوعی دماغ پر غرور او مخبط شد که
 با حاکمان عالیشان دعوی همسری کرده عسکری بر سر جزیره کشید
 که میر شرف را از حکومت معزول کرده برادرش میر محمد را بجای
 او نصب سازد * و علی الدوام بعشیرت روژکی و زرقي و سلیمانی که
 هم جوار ایشان بود عداوت و خصومت می ورزید * در تاریخ
 سنه اربع و الف بجوار رحمت ایزدی پیوست ازو اولاد
 نماند و ایام حکومتش هجده سال امتداد یافت *

﴿ احمد یك بن خضر یك و محمد یك برادرش ﴾

چون محمد یك ولد صارو خان یك ازین سرای غرور بدار

البقا رحلت فرمود * شمس الدین کد خدا که رکن رکین آن سلسله و مدار الملك آن طبقه بود احمد بیك را بحکومت حزو نصب کرد * و جمله عشایر و قبایل بقدم اطاعت پیش آمده . درین معامله یکدل و یکجهت شدند . و حقیقت این احوال بوسیله مراد پاشای میرمیران دیار بکر معروض پایۀ سریر خلافت مصیر نمودند * و محمد بیك ولد خضر بیك که از ابتداء دولت محمد بیك بن صارو خان و تغلب و تسلط شمس الدین در ایالت حزو ترك دیار و جلای وطن اختیار کرده . بطرف ولایت بختی رفته . ملازمت امراء بختی بخود قرار داده . آنجا توطن کرده . در آن حین در قصبه اسعرد توقف داشت * از استماع فوت محمد بیك و حکومت برادرش احمد بیك باتفاق بهاء الدین بیك ولد مراد خان که او نیز از جور و تعدی شمس الدین قریب دو سال باتفاق بعضی آغایان حزو خصوصا شاهمراد و حسین آغای سوسانی و بهرام آغا ترك حزو نموده . اوقات در بدلیس و شیروان میگذرانیدند باتفاق متوجه حزو شدند * و شمس الدین از اتفاق ایشان مقوم گشته احمد بیك را بر آن داشت که قصد محمد بیك برادر خود نماید * محمد بیك از کید و مکر شمس الدین واقف گشته بمضمون « العود احمد » باتفاق آغایان سوسانی فرار کرده بجانب قلعه صاصون رفت . و اعیان آنجا که از کردار و کفتار شمس الدین بتك آمده بمخالفت او موافقت نموده . یکدل

ویک زبان شده بودند استقبال نموده* اورا بدرون قلعه در آوردند و نفس الامر آن قلعه ایست که مرغ از فراز کهسار آن دشوار میکذشت و صبا از مساحت قلال جبال او عاجز میکشت . نظم ز آسیب چنبر فلك اندر فراز او* بر کنکره حمیده رود مردپاسبان از صدور این قضایا تهور آن مخذول زیاده کشته احمد یك را از لباس عاریتی حکومت عریان کرده . بقید زنجیر و بند کشیده . بقعر چاه زندان در آورد . بهاء الدین یك را بجای او بحکومت نصب کرد . و جمع کثیر از طوایف بختی و شیروی و زرقی قریب سه چار هزار پیاده و سوار بر سر رایت خود جمع کرده* بعزم تسخیر قلعه صاصون و بدست آوردن محمد یك و تابعان او پای سرعت در رکاب استعجال آورده . عنان عزیمت با انصوب حرکت داد در طرف غربی قلعه فرود آمده اراده مجادله و محاربه کرده . محمد یك و اهالی صاصون در اضطراب افتاده . روز سه شنبه چهاردهم شهر شعبان سنه اربع و الف کسی بنزد حاکم بدلیس فرستاده . از و امداد و استعانت طلب داشتند* و حاکم بدلیس نیز تا موازی دوسه هزار پیاده و سوار از عشیرت روژ کی از دو طرف بمعاونت ایشان فرستاده* شمس الدین از استماع این اخبار سراسیمه گشت . فی الفور در نصف اللیل ندای الفرار داده بجانب جزو معاودت کرد* و محمد یك باتفاق آغایان روژ کی مثل علاء الدین آغای بلباسی و الوند آغای قوالیسی

وعشیرت مود کی وزیدانی اورا تعاقب نموده * شمس الدین چون
 مجزو رسید بمقتضای «الخائن خائف» همگی طوایف پراکنند شده
 اهل و عیال خود را برداشته باتفاق میرشاه محمد شیروی اراده توجہ
 بجانب زینل بیک شیروی کہ دختر اورا بعقد نکاح پسر خود
 در آورده نسبت قرابت بود نمود * و پسر خود حسین آقا را
 باندرون قلعه حزو فرستاد کہ احمد بیک را در زندان بقتل آورده
 بهاء الدین را همراه آورده باو ملحق سازند * چون حسین آقا قلعه
 در آمد و خبر آمدن محمد بیک با عسکر روزی کی از صاصون و فرار
 نمودن شمس الدین بجانب شیروان در قلعه شایع گشت بهاء الدین
 بیک احمد بیک را از قید حبس خلاص کرده هر دو باتفاق حسین
 آقا را گرفته بجای احمد بیک در چاه حبس انداختند و شمس الدین
 از وقوع این حادثہ کریان و دل بریان سالک طریق فرار شد *
 احمد بیک و بهاء الدین بقدم اطاعت محمد بیک را استقبال نموده
 قلعه را تسلیم محمد بیک کرده . اورا بحکومت نصب کردند *
 وظیفہ کہ از قدیم الایام در ایالت حزو بجهت امیر زاده کان معین
 بود برای ایشان تعیین کردند * و محمد بیک استحقاق خود را
 باستعواب اعیان اقوام و حکام کردستان و امراء عظام معروض
 پایہ سرپر خلافت معیر سلطان اعظم و خاقان مکرّم سلطان محمد
 خان نموده * بحسن اہتمام دستور معظم ابراہیم پاشای وزیر اعظم

ایالت حزو بدو عنایت و ارزانی گشته . نشان سلطانی عز اصدار یافته . بنوازشات پادشاهانه و بخلعت کرا نمایه خسروانه محسود اقران کشت * و چون مدت سه ماه از ایام حکومت او متمادی نشده که شمس الدین مفسد را آتش در نهاد افتاده شعله بغض و حقد از کانون سینه اش سر بفلک کشید التجا بامیر شرف والی جزیره برده * خواست که در میانه ایشان فساد بیهم رساند . اولاً اراده نمود که امیر شرف کسی بمحمد بیک فرستاده التماس نماید که حسین آقای پسر خود را از قید خلاص سازد * قبل از رسیدن مردم امیر شرف حسین آغا بقتل رسید * امیر شرف اذن قضیه از محمد بیک انحراف مزاج پیدا کرده * ثانیاً معروض داشت که اقوام و عشایر حزو بحکومت محمد بیک راضی نگشته . مکتوب و آدم فرستاده اند که شمس الدین کتبخدا هر کدام از امیر زاده کان حزو را بحکومت اختیار کند جمله مطیع و منقاد او بوده فرمان برداریم * امیر شرف از مکر و حیل و تزویر او خالی الذهن تاموازی پنج هزار مرد از بختی و شیروی و زرقی و سایر طوایف اکراد جمع نموده باستدعای آنکه هنوز باسعد نرسیده امیر زاده کان حزو با اقوام و عشایر بقدم اطاعت او را استقبال کرده * آنچه رضای خاطر او باشد بعمل آورند * جماعت عززان (۱) پای ثبات و وقار

(۱) الظاهر هو غرزان الذی هو محرف عن ارزن السابق ذکره

فشرده قدم از جاده متابعت و طریق مطاوعت بیرون نهاده با محمد
 بیك یكدل و یکجهت کشته مستعد جنگ وجدال و آماده حرب
 و قتال شدند * و بعضی از امرا و حکام در میانه افتاده . امیر شرف را
 از رفتن بجانب حزو مانع آمدند بنابراین امیر شرف عنان عزیمت
 از اسعد بجانب بدلیس منعطف گردانیده * اراده چنان نمود که
 شمس الدین را مصحوب بعض اعیان بحزو فرستاده بوکالت محمد
 بیك نصب سازد * بعد از مشاوره و مطارحه خان ابدال برادر
 امیر شرف و خلف بیك برادر فقیر را با بعضی از اعیان بختی و روز کی
 همراه شمس الدین کرده بجانب حزو فرستادند * چون شمس الدین
 که خدا بحزو رسید بعد از چند روز که طوایف بختی عودت
 کردند باز اراده چنان نمود که بدستور زمان سابق با اعیان حزو
 عمل کند * کفره و اسلامیة آن قصبه جمله اتفاق کرده بقصد
 قتل او حمله آوردند * و شمس الدین بهزار جر ثقیل بامداد و معاونت
 خلف بیك و بعضی اعیان خود را از آن ورطه خونخوار بساحل
 نجات رسانید * و امیر شرف از استماع این اخبار مأیوس گشته
 بجانب جزیره عودت کرد . دیگر از آن روز که بیستم شهر
 ذی القعدة الحرام سنه اربع و الف بود غبار فتنه فرو نشسته بود *
 و این قضیه در عقده تعویق افتاده تا روزی که علی پاشای میر میران
 موصل که با ابراهیم پاشای وزیر اعظم سابقه خدمت قدیمه داشت

و در اوایل که در آستانه توقف داشت و احوال حزو و حکومت محمد بیک بعز عرض وزیر روشن ضمیر صایب تدبیر رسیده • علی پاشا نیز بقدر امداد کرده از محمد بیک چشم داشت و توقعات کلی داشت کیسهای طمع خام دوشته و صرها بخمال نقره خام اندوخته از آستانه بحزو آمد باوجود که از جانب محمد بیک رعایت کلی یافته هنوز آتش حرص و نایره جوعش تسکین نیافته ولی چون کان لعل پراخگر و جانی افروخته همچو کان آذر (نظم) زربود در جیب مار و میل او در جان و بال

لعل آتش رنگ بر کف لعل در دل اخگر است
کیسه خالی باش بهر رفعت یوم الحساب
صفر چون خالی ز ارقام عدد بالاتر است
رنجیده خاطر از حزو بموصل رفت * بعد از شش ماه معزولا
بجزیره آمده شمس الدین را بنزد خود آورده در باب حزو
بایکدیگر مشاوره کرده * قرار چنان دادند که حکم مزور بنام
احمد بیک پیدا کرده صورت حکم بجانب حزو فرستاده *
احمد بیک را اضلال کرده . بجزیره آورند * آن مرد ساده لوح
بصورت بیمعی ایشان فریب خورده با معدودی چند از حزو
فرار کرده . بجزیره آمد * شمس الدین و علی پاشا او را استقبال
نموده باعزاز و احترام بخدمت شرف بیک آورده حکم دیگر

بنام علی پاشا و امیر شرف ابراز کردند که امداد احمد بیك نموده
 اورا بحکومت حزو نصب سازند * امیر شرف نیز با حکام پر حیلہ
 و تزویر ایشان فریب خورده جمع کثیر با علی پاشا و احمد بیك
 و شمس الدین و شاه علی بیك برادر خود همراه نموده * در اواخر
 ماه شعبان سنہ اربع و الف بحزو فرستاد * چون این اخبار در
 حزو شایع شد بعضی از طایفہ سوسانی و خالیدی و غیرہ را
 بخاطر رسید کہ چون محمد بیك از حکومت معزول شدہ و احمد
 بیك بوضع منت دیکران در میانہ ما حاکم خواهد شد ما بسر
 خود چرا حاکمی در میانہ خود نصب نسازیم کہ بختی بزور بازو
 بحزو تحکم نماید * و یحتمل کہ چون احمد بیك و شمس الدین باین
 قضیہ واقف شدہ اطلاع یا بند از آمدن مایوس گشتہ عودت
 نمایند * بناء علی هذا جماعت نواقض بہاء الدین بیك پسر مراد خان را
 در میانہ خود حاکم ساختہ * قصد قتل محمد بیك نمودند * اجامرہ
 و او باش بالآت و ادوات حرب و بمحمد بیك آورده او نیز بمضمون
 (الضرورات تبیح المحظورات) بقدم رضا پیش آمده گفت چون
 عشایر و اقوام از حسن سلوک من راضی نبودہ اند بالطوع و الرضا
 از سر حکومت در گذشتہ * بہاء الدین را بخود حاکم کردانیدم
 دست بیعت در از کردہ. احکام و فرامین پادشاهی را بوسیدہ پیش
 بہاء الدین بیك نہاد * چون این خبر مسموع شمس الدین گشت

مکتوبی مشتمل بر وعده و وعید نوشته باو ارسال داشت که محمد
 ییک قاتل پسر منست . اگر چنانچه او را گرفته تا آمدن ما نگاه
 داری حکومت حزو بتو تعلق خواهد گرفت * و محمد ییک چون
 بمضمون مکتوب شمس الدین واقف گشت بنزد بهاء الدین فرستاده
 پیغام داد که لایق دولت شما نیست که مرا بخواری بعوض خون
 پسر شمس الدین بدست او دهید * اگر مستوجب قتل و حقارت
 باشم شما بکنید . چرا که عمزاده توام و عرض حکومت هست
 غرض که بانواع حیل و جابوسی خود را از دست آن جاهل بی مال
 خلاص کرده بمیانۀ عشیرت خالدی انداخت * و بامداد محمد آغای
 خالدی آبکی از آنجا بطرف قلعه صاصون توجه نموده باتفاق
 اهالی آنجا خود را بدرون قلعه انداخت * و شمس الدین باعلی پاشا
 واعیان بختی احمد ییک را بحکومت نصب کرده بعظمت و شوکت
 متوجه حزو شد * و بهاء الدین ییک نیز با هواداران و یکجہتان
 قریب هزار سوار و پیاده در حزو جنگ و محاربه را آماده کشته
 جمعی از طایفہ خالدی بطریق قراولی بکنار رود خانہ حزو
 فرستاده * اعتماد بطغیان آب کرده که طایفہ بختی عبور نمیتوانند
 کرد * و خود بر سر پل آمده مانع دخول ایشان شود * علی الصباح
 طایفہ بختی خود را بآب زده اسبهارا بشنا گذرانیدند . چند نفر
 از قراولان خالدی بقتل آورده . چون بقیہ قراولان این خبر را

به بهاء الدین آوردند تا ب مجادله و مقابله نیاورده بجانب سوسانی
 فرار کرده و اهل و عیال خود را در میانه سوسانی گذاشته . باراده
 آنکه خود را بمیانۀ قلعه صاصون اندازد . بآن طرف روانه شد چون
 بجوالی قلعه رسید استماع نمود که محمد بیک دوروز قبل از رسیدن
 او با سکنه و متوطنان آنجا یکدل و یکجهت شده * در قلعه را
 استواران نموده * جمله دم از اطاعت و فرمان برداری محمد
 بیک میزنند * بالضرورة بشاه مراد آغای سوسانی و معدود
 چند در روز دوشنبه بیست و پنجم شهر رمضان المبارک سنه
 مزبور بدلیس آمدند . مدت یازده روز که در آنجا توقف داشته
 روز دوازدهم بی رضای احباب و دوستان برغم فساد که اقوام حزو
 بامداد محمد بیک زوقی احمد بیک و شمس الدین را از حزو اخراج
 کرده او را در میانۀ خود حاکم خواهند ساخت * چون از قلعه
 بدلیس برسرپل خاتون رسید از طرف صاصون مسرعی باستعجال
 رسید که در شب جمعه ششم شوال سنه مزبور شمس الدین
 درست محمد آقای آیکی در درون قلعه بقتل آمده . احمد بیک
 از امارت خلع نموده عشایر و اقوام بطلب محمد بیک بصاصون
 رفته * مردمان علی پاشا را مردم حزو نهب و غارت کرده خود
 بمردمان عریان و برهنه در خانهای شمس الدین متحصن گشته است
 و محمد بیک بحزو آمده بمسند حکومت نشست * بهاء الدین

بيك ياس تمام حاصل کرده چند روز در درزینی با محمد بيك زرقی
 اوقات گذرانیده براهنایی او روانه خدمت امير شرف بجزیره
 رفت و وظیفه از محصول سنجاب اسعرد که بمير محمد ولد امير
 شرف عنایت گشته بود مقرر نمودند * و احمد بيك
 در حزو بقتل رسید و محمد بيك بالفعل باستقلال
 بحکومت حزو مبادرت مینماید *

فصل چهارم

﴿ در ذکر حکام خیزان ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * چمن آرای ریاض این بوستان
 و نضارت بخش فضای این گلستان از رشحات سحاب قلم این
 حکایت را بدینسان رقم میکنند که ظهور حا کمان خیزان از ناحیه
 بلیجانست من اعمال خنس * ظاهر را در اوایل که آبا و اجداد
 ایشان بلیجان افتاده اند مردم زاده بوده قلعه بلیجان در تصرف
 ایشان بوده * آخر مدتی که در آنجا بسر برده اند از اولاد ایشان
 دل و بل و بلیج سه برادر رشید پیدا گشته بطرف خیزان آمده
 آن ولایت را بزور و غلبه مسخر کرده * در میانه خود سه قسمت
 کرده اند * چنانچه خیزان را برادر بزرگ و ناحیه مکس را برادر
 وسط و ناحیه اسباورد را برادر کوچک متصرف شده بحکومت

و دارائی آنجا قیام نمودند * و احوال او لادهر سه برادر که در السنه
وافواه مذکور است که در مال مزبور بحکومت رسیده اند
بترتیب در شعبه اول و دوم و سیم رقم زده کلاک بیان
خواهد شد * بعون الله الملك المعبود *

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن ﴾

حکایت مشهور است و در السنه و افواه مذکور که اسم خیزان
در اوائل (سحر خیزان) بوده چرا که مردم آنجا در ما بین
کردستان بسحر خیزی و تقوی و صلاحیت و امانت و دیانت
معروفند. صغیر و کبیر ایشان بگذارند نماز هجده و چاشت و اشراق
موصوف * آخر از کثرت استعمال اگر اد که ایشان همواره اسم را
بتصغیر (۱) میخوانند چنانچه شمس الدین را شمو و عز الدین را
عزو و جمشید را جمو و ابدال را ابدو درین اسم اسقاط لفظ سحر
کرده خیزان گفته اند * و وجه تسمیه ذکر آنست که اول نام او
سحر خیزان بود و در هنگامی که بانی قلعه زیارت بیت الله رفته
چون معاودت کرده مستحفظان در بروی او بسته او را بدرون قلعه
نکذاشته اند او رنجیده بلفظ فارسی ایشانرا خیزان بی اعتبار

(۱) و فی نسخه آخری بترخیم بدل بتصغیر * و هذا اظهر *

خطاب کرده توقف نکرده و بعد ازان رفته است * اکثر حکام آنجا فی نفس الامر موسوم باین صفت اند * و شهر خیزان از بناهای جدید است که در زمان اسلام واقع شده * در میانه مردم آنجا چنان مشهور است که بانی آن صاحب مراغه تبریز است * و مسود اوراق هر چند در کتب متداوله تجسس نموده از سلاطین کسی که بانی آنجا بوده باشد بنظر در نیامد. مگر از وزرا و امرا بوده باشد * یحتمل که در زمان هلاکوخان که تجدید عمارت مراغه کرده آن بلده را دارالملک ساخت : خواجه نصیر که در آن عصر مدار الملک مؤتمن و مشیر بود بنای قلعه و بلده کرده باشد و بایکی از اکابر و وزرای اسلام در آن زمان ساخته باشند و مسجد جامع که در آن بلده است از محدثات بانی قلعه است * و ستونی چند در آنجا نصب کرده اند که مردم آن دیار تشخیص نکرده اند که از چه درخت است * و بعضی میگویند درختیست که ترکان ایت بورنی و کردان شیلان مینامند * و معتقد مردمان آنجا آنست که قدم بسیاری از اهل الله بد آنجا رسیده مکان استعجابت دعاست و عمارت اندرون قلعه بطرز رصد طرح کرده از آجر و آهک ساخته اند * باغات خوب دارد و اقسام فواکه و انکور و قشمش که در نواحی تبریز و سایر بلاد عجم می باشد در آن بلده موجود است * اگر ازین حیثیات نسبت بنای آن بنحو خواجه نصیر الدین

محمد طوسی دهند دور نیست العلم عند الله * اما آب و هوای
ولایت درغایت زبون نیست * و در فصل پایز اکثر سکنه و متوطنان
آنجا را تب نوبت میگیرد و باغات آن ولایت درخت فندقست
و سایر اقسام میوه است * و زبونی هوای آن بلده را از کثرت
اشجار فندق میدانند * و عشیرت آن ولایت بنمیران ملقبست
و وجه تسمیه نمیری آنست که هر کس از عشایر و قبایل ایشان
فوت میشد حکام آن دیار علوفه و وظیفه او را بلا قصور باولاد
او اگر خورد و اگر بزرگ باشد میدادند . چیزی از آن زیاده
و نقصان نمیگردند از این جهت به نمیری لقب یافتند * و حکام ایشان
همیشه با سلاطین عظام و خواقین کرام بهرام انتقام طریق مدارا
و مواسا مرعی داشته انواع رعایت یافته اند * و چند دفعه که
پادشاهان بر ولایت کردستان استیلا یافته ولایت کردستان را
از حکام آنجا گرفته اند . دیار ایشان از صدمت پادشاهان و سطوت
ایشان سالها مصون مانده * از آنجمله صاحب کتاب مطلع السعدین
مولانا عبد الرزاق سمرقندی آورده که در تاریخ سنه اربع و عشرين
و ثمانمائه که میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان بدفع اولاد قرا
یوسف ترکمان بحدود آذربایجان آمد * پسر امیر سلیمان خیزانی
در ملازمت امیر شمس الدین بدلیسی استقبال موکب شاهرخی
نموده * بعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز

کشتند* و بعد از امیر سلیمان و پسرش از حکام ایشان آنچه در السنه و افواه مذکور است امیر ملک است که مدتی بحکومت آن ولایت مبادرت نموده عاقبت باجل موعود بعالم آخرت رحلت فرمود *

✽ امیر داود بن امیر ملک ✽

مدت سی و نه سال حکومت خیزان بلا مشارکت معاندان باستقلال کرد و علی الدوام بشرب مدام و مصاحبت جوانان سر و قد کل اندام مداومت می نمود * مدرسه معروف بدودیه در خیزان بنا کرده و با تمام رسانیده * علما و فضلا در آنجا بافاده و استفاده اشتغال دارند * و اورا سه پسر بود * سلطان احمد و میر سلیمان بیک و حسن بیک *

✽ سلطان احمد بن میر داود ✽

بعد از فوت پدر و الی ولایت خیزان شده در حکومت و دارائی آنجا کما ینبغی جد و جهد کرد . چنانچه عشیرت نیری و رعایا و متوطنان آن ولایت از و راضی و خوشنود بودند * همراه امرا و حکام کردستان در هنگام سفر دارالسلام بغداد نسبت بسلیمان خان خدمات پسندیده از و بظهور آمده . ملک نامه هایون در باب ایالت خیزان با بعضی قیود مؤکد باعنت نامه گرفت * و از آن تاریخ در احکام و فرامین ایشانرا القاب جناب نوشته اطلاق لفظ حاکم کرده بجا کمان خیزان مشهور شدند اما بشرف خان با وجود

محبت و اتحاد که در ما بین سلسلهٔ ایشان منعقد بود در هفتمی
 که اولمه بروم آمد بواسطهٔ بعضی مواد که در احوال شرف خان
 بعد ازین مذکور خواهد شد دوستی بدشمنی خصوصیت بعداوت
 مبدل شده * سلطان احمد بیک در قلع و قمع خاندان او با اولمه
 همزبان شده * و شرف خان نیز بارادهٔ تسخیر خیزان و بدست
 آوردن سلطان احمد بیک لشکر با آنجا کشیده . در میانهٔ مردمان
 بسیار تلف شده باز مصلحون در میانه افتاده عودت کرده * سلطان
 احمد کسی بدیار بگرفتار شده . اولمه را توغیب و تحریض بچنگ
 شرف خان کرده * اولمه نیز با عسکر دیار بکر متوجه خیزان
 گشته بر همنمونی او از خیزان بناحیهٔ ناتیک آمده روانهٔ ولایت
 بدلیس شد * در آن معرکه شرف خان بقتل رسیده * بعد از اندک
 زمانی در عقب او سلطانات احمد بیک نیز عالم فانی را وداع
 کرده رفت *

﴿ نظم ﴾

یکی از چشم دل بنکر بر آن زندان خاموشان *
 که تا یاقوت کوینرا بتابوت از چه سان بینی *
 سر زلف عروسانرا چو شاخ استرن یابی *
 رخ کلر نک شاهانرا چو رنگ زعفران بینی *
 چه باید نازش و نالش با قبالی و ادباری *
 که تا بر هم زنی دیده نه این بینی نه آن بینی *

وازو پنج پسر ماند امیر محمد و یوسف بیك و ملك خلیل
و ملك خان و خان محمود *

﴿ میر محمد بن سلطان احمد ﴾

بعد از فوت سلطان احمد حسب فرمان قضا جریان سلطان
سلیمان خان ولایت خیزان دو حصه کشته نصفی بمیر محمد و نصفی
بلك خلیل برادرش مقرر شد * و چون مدت یکسال از ایام
حکومت میر محمد متمادی شد بمرک جلاء ازین عالم رحلت نمود
وازو سه پسر ماند سلطان مصطفی و داود بیك و زینل بیك *
و ملك خلیل بعد از فوت برادر ولایت خیزان را بدستور اول
یکی کرده از دیوان سلیمانی بنام خود برات کرد * اما سلطان
مصطفی بامداد و معاونت خال خود بهاء الدین بیك حاکم حزو
متوجه آستانه کشته حصه پدر را بخود مقرر گردانیده * چون
مدت شش سال از ایام حکومت او متمادی شد * یکروز او را
در شکار گاه در میانه جنگل و بیشه مرده و بیجان یافتند و هر چند
تفحص کردند سبب قتل و قاتل معلوم نشد * و بعد از فوت او
حکومت برادرش داود بیك انتقال یافت چون یکسال از زمان
دولتش مرور کرد بعالم جاودانی خرامید * و بعد از وفات داود
بیك زینل بیك برادرش بآستانه سلطان سلیم خان رفته هر
دو حصه ایالت خیزان را بدستور سابق یکی کرده بخود مقرر

کرد * و هنوز چاشنی از ساغر حکومت نچشیده بود که
 کلسه زهر از دست ساقی اجل بنا کامی در کشید
 و در راه استنبول جان بجهان آفرین تسلیم کرد *
 ﴿ملک خلیل بن سلطان احمد﴾

چنانچه شمه قبل ازین از احوال او مذکور شد و در زمان
 حیات برادر و برادر زادگان نصف ولایت خیزانرا بعضی اوقات
 و گاهی تمامی را متصرف بود بعد از فوت برادر زاده کان در زمان
 سلطان سلیم خان بامداد و معاونت مشیر مفخم محمد پاشای وزیر
 اعظم هر دو حصه خیزان را بخود مقرر نمود * و قریب بیست
 و دو سال بلا مشارکت و معاونت بحکومت و دارائی آنجا قیام
 و اقدام فرمود * اما در امور حکومت و امارت چندان تقید
 نداشت و زمام مهم آن ولایت را در قبضه اقتدار ابدال آغا نام
 شخصی از عشیرت بلیلان نهاده بود * و خود از حکومت بنامی
 ونائی قانع گشته * چون موفق بتوفیق الهی بود اکثر مهمات او
 موافق تقدیر می آمد * و در سنه احدی و تسعین و تسعمایه
 بمعرض صرع که مدتها بآن مبتلا بود روی بعالم آخرت
 نهاد و ازو حسن بیک نام پسر ی خورده سال ماند *
 ﴿میر محمود بن سلطان احمد﴾

بعد از وفات ملک خلیل برادرش باتفاق عشایر و قبایل نمیری بموجب

فرمان عالیشان سلطان مراد خان متصدی امارت خیزان شد *
 و نفس الامر در حفظ و حراست ولایت و ضبط و صیانت عشیرت
 بدطولی داشت بنوعی در دارائی آنجا قیام می نمود که فوقش تصور
 نتوان کرد * و در شهر سنه ۸۳۱ و تسعین و تسعمایه که همراه عثمان
 پاشای وزیر و عسا کر نصرت مآثر بفتح و تسخیر تبریز مأمور
 بودند * در روزی که سنان پاشای وزیر در سعد آباد تبریز بابعض
 از امراء قزلباشیه جنك و ستیز نموده چون رفیقانش فرار کردند
 میر محمود در آن معرکه با اعیان خیزان بعز شهادت فانی
 گشت * و از و سلطان احمد و میر محمود نام دو پسر ماند
 و میر محمود در صغر سن توجه بجانب آخرت کرد *
 ﴿ امیر حسن بن ملک خلیل ﴾

بعد از قتل عمش میر محمود عشایر و اقوام نمیری با اتفاق با وجود
 آنکه خورد سال بود او را بامارت قبول نموده بموجب برات سلطان
 مراد خان حاکم خیزان شد * در این اثنا عمش یوسف بیگ بن سلطان
 احمد باراده حکومت خیزان متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان
 مراد خان گشته از مراحم بیدریغ پادشاهانه حکومت خیزان
 بدو مفوض شد * و چون از آستانه عودت کرده بخیزان رسید
 عشایر و قبایل نمیری چندان التفات باحوال او ننکرده مایوس
 شده بخدمت جعفر پاشای وزیر به تبریز رفته از و امداد و استعانت

طلب داشت * جعفر پاشا نیز تقویت او کرده و کسی همراه نموده
 بضبط خیزان فرستاد این مرتبه باز اهالی ولایت کردن بطاعت
 و انقیاد او ننهاد * چون چند دفعه احوال بر این منوال شد مصالحون
 در ما بین افتاده . ناحیهٔ نمران را بطریق سنجاق بدو دادند که
 متصرف کشته خیزان مع توابع در تصرف میر حسن باشد . چون
 اندک زمان بر این وتیره گذشت یوسف بیک بتحریر مفسدان
 بلکه بآرزوی جوان مرکی قانع بناحیهٔ نمران نشده تکرار
 طالب ایالت خیزان شد * و میر حسن نیز تابعان خود را جمع نموده
 بامداد بعضی از احباب و اایفهٔ شیروان بر سر یوسف بیک رفت *
 و او نیز در قریهٔ آز من اعمال نمران متحضران کشته مستعد جنگ
 وجدال شد . بعد از محاربه رفقای او متلاشی شده . و یوسف بیک
 در میانهٔ چاه خلا پنهان شده بیدنامی تمام در میانه نجاست کشته
 کشته قاتل خود را ظاهر ساخت * و میر حسن از راحهٔ کراهیت
 این تهمت عذاب بسیار کشیده اخراجات بیشمار او را دست داد
 چنانچه چند قطعهٔ مرغوب از قرای ولایت خیزان و اکثر اراضی
 و املاک موردی خود را فروخته قیمت آنرا باعیان و ارکان آل
 عثمان صرف کرد و هنوز با وجود آنکه مستغرق دریای دین
 کشته از آن تهمت خلاص نشده * و حاجی بیک عم زادهٔ او (۱)

(۱) وفی نسخین خطین حاجی بیک بن داود بیک عم زادهٔ او

که از دختر حسن بیک محمودی متولد شده بود بامداد طایفه محمودی
چند روز بامیر حسن بواسطه آنکه ناحیه نمیران را بطریق
سجناغ بدو باز گذارند منازعه و منافسه نمود آخر الامر قرار بران
شد که ناحیه مروانان بطریق وظیفه در وجه معاش او مقرر
گشته در ملازمت میر حسن بوده باتفاق در تمشیت مهمات
ملکی و مالی جِد و جهد نموده فیصل دهند * و بالفعل
بایکدیگر طریق اتحاد پیدا کرده احوال و اوضاع
ولایت خیزان بر وجه خوبی گذرانست *

شعبه دوفیم

﴿ در ذکر امراء مکس ﴾

از رشحات سحاب قلم و حرکات بنان ستوده رقم سابقا
بوضوح پیوست که حکام خیزان و مکس و اسبایرد برادران بوده اند
که از ناحیه بلیجان بدان ولایت آمده در میانه خود ولایت را
قسمت نموده * و بروایت بعضی نقله بنی عمان بوده اند که آن
ولایت را بطریق اشتراک از سلاطین سلاجقه گرفته متصرف
شده اند * بهر تقدیر اسم اول کسی از امراء مکس که در افواه
والسنه مشهور است * ﴿ امیر ابدال است ﴾

واو دو پسر داشت احمد بیک و حسن بیک

﴿ احمد بيك ﴾

بعد از پدر متقلد قلاده امارت شده * بضبط وصيات آن
ولایت قیام نموده * و حسن بيك برادرش را زینل بيك حاکم
حکاری که ازو نثار خاطر بهم رسانیده بود برداشته همراه خود
باستانه سلطان سلیمان خان غازی برد و ناحیه و قلعه کارکار را
از ایالت میر احمد تفریق کرده بطریق سنجاغ بحسن بيك تعیین
نموده در این باب احکام مطاعه حاصل گردانیده مدة الحیاة بشارکت
برادران بامر حکومت مبادرت نموده * چون مدت سی سال
از ایام حکومتشان منقضی شد احمد بيك فوت کرده
ازو ابدال بيك و میر عماد الدین نام دو پسر ماند *

﴿ ابدال بيك بن امیر احمد ﴾

بعد از فوت پدرش حسب فرمان قضا جریان سلطان سلیمان خان
تنویض امارت مکس بدو شد * درین اثنا عیش حسن بيك
بجوار رحمت حق پیوست و ابدال بيك دختر زینل بيك حاکم
حکاری را بجهانه نکاح در آورده * بامداد و معاونت او ناحیه
کارکار را بدستور که در تصرف آبا و اجداد او بود الحاق سنجاغ
مکس کرده * در این باب نشان مرجمت عنوان از سلطان سلیم خان
حاصل گردانیده * آخر رستم بيك بن میر حسن بمعونت طایفه
محمودی ناحیه کارکار را تمکرات تفریق کرده بخود گردانیده در میانه

بنی عمان منازعه و مناقشه بسیار واقع شد * و در اوایل سنه ۵۰۳
والف شبی در وقت بین العشائین ابدال بیک باراده تجدید وضو
بکنار کنگره قلعه آمده پایش از سکر (۱) اغزیده مستانه
بزیرافتاده جان بجهان آفرین تسلیم کرد * و از او میر احمد
و محمد نام دو پسر ماند میر احمد بموجب استحقاق
باتفاق قبایل و اقوام بجای پدر نشست

﴿ رستم بیک بن حسن بیک ﴾

چنانچه مذکور شد علی رغم بنی عمان دختر حسن بیک محمودی را
خواستگاری نموده بامداد عشیرت محمودی و بحسن التفات مصطفی
پاشای سردار ناحیه کارکار بخود مقرر ساخت * چون مدت چند
سال بحکومت آنجا بسر برده فوت کرد و پسرش حسن بیک
قائم مقام او شد * در محلی که ابدال بیک هلاک گشت حسن بیک
باراده ضبط مکس بامداد سنان پاشای میرمیران وان تاموازی
سیصد سوار و پیاده همراه او کرده روانه ساخت * و میر احمد
باتفاق اقوام و قبایل بدفع حسن بیک از قلعه بیرون آمده مستعد
جنگ وجدال شده در مابین ایشان محاربه و مجادله واقع شده حسن
بیک در آن معرکه بقتل رسیده * میر احمد استقلالاً بحکومت
مکس مبادرت نموده . حالیا بلا مانعت بامر حکومت قیام می نماید

(۱) وفی نسخین خطیتین بیکر وفی اخری سنکر بدل سکر

شعبهٔ سیم

﴿ در ذکر امراء اسبایرد ﴾

این طبقه نیز بنوعی که سابقا مذکور شده باحکام خیزان بنی
اعمام اند و در زمانی که امراء کردستان اطاعت درگاه عثمانی نمودند
والی اسبایرد محمد بیک بود * و چون فوت گردید از او
دو پسر ماند سلطان ابراهیم و میر شرف *

﴿ سلطان ابراهیم بن محمد بیک ﴾

بعد از فوت پدر بر سر بر امارت اسبایرد بموجب حکم سلطان
سلیم خان غازی متمکن شد * و مدتی با امر حکومت مبادرت
کرده دو پسر داشت محمد بیک و حسن بیک در همدکمی که قزلباش
بر سر قلعهٔ وان آمده بافرهاد پاشای میرمیران بمحافظت
وان قیام می نمود در دست قزلباش بقتل رسید *
و محمد بیک بعد از وفات پدر قائم مقام او شد *

﴿ محمد بیک بن سلطان ابراهیم ﴾

چون پدرش فوت کرد بموجب نشان سلطانی والی اسبایرد
گشت * و او چهار پسر داشت ایوب بیک و خالد بیک و اوئیس بیک
بعد از وفات پدر ایوب بیک بموجب وصیت پدر واستحقاق شرعی
متصدی امارت آن ولایت شده * و حالیا که تاریخ هجری در سنه
خمسة والفست قریب بیست سال است که آن ولایت را درید

تصرف دارد * و در عقل معاش و سامان و جمعیت و دنیا داری
محسود اقرار است

* میر شرف بن محمد بیک *

بعد از آنکه برادرش سلطان ابراهیم جانشین پدر شد بدوگاه
سلیمان رفته ناحیه آغا کیس را از اسکای برادرش تفریق کرده
بموجب نشان ساهی مکان سلیمانی بطریق سنجاق گرفته متصرف
شد * چون مدت چند ناحیه مزبور در ضبط و تصرف کرد از عالم
فانی بجهان جاودانی انتقال کرد * از او بهاء الدین بیک و اورکز بیک
نام دو پسر مانده چون هر دو خورد سال مانده لیاقت ضبط ولایت
نداشتند آغا کیس را از دیوان و ان بامراء عثمانلو تفویض کردند *
و اورکز بیک چون بحد بلوغ و سن تمیز رسید بمرض صرع و جنون
مبتلا گشته * بهاء الدین ترک دیار کرده بعر بستان افتاده .
در بصره و لحسا در سلاک غلامان پادشاه منسلک شد

فصل بنجم

* در ذکر حکام کلیس *

بر ضمایر فطنت مآثر واقفان دودمان هاشمی . و خواطر
حقیقت مدثر شما سندگان خاندان قریشی و مستتر نماند که ساسله
نسب حکام کلیس بزعم ایشان یکی از اولاد حضرت عباس رضی

الله عنه منتهی می‌کردد * و می‌گویند که بروایت صحیح باحاکنان
 حکاری و عمادیه بنی عمانند * و سخن ایشان در این وادی آنست که
 شمس الدین و بهاء الدین و منتشاسه برادر بودند * حکام حکاری
 که از نسل شمس الدین اند و باصطلاح اکراد ایشانرا شمو گویند
 و حکام عمادیه که از نسل بهاء الدین اند ایشانرا بهمدین گویند *
 و حکام کلیس که از نسل منتشاند ایشانرا مند میخوانند * بهر
 تقدیر مند در مبادی حال گروهی از طایفه اکراد بر سر رایت
 خود مجتمع نموده بجانب مصر و شام رفت * و در آنجا ملازمت
 سلاطین آل ایوب اختیار کرده آن سلاطین معذات آیین ناحیه
 قصیر را که قریب بولایت اطلکیه واقع شده جهت سنجایند
 معین کرده که با تابعان خود در آنجا قشلاق نمایند * و از اکراد
 یزیدی جماعتی که در آن دیار متوطن بودند بر سر رایت مند جمع
 کشته روز بروز آثار قابلیت و سداد و علامت شهامت و رشاد او
 متزاید شده * اکرادی که در جوم و کلیس نیز بودند عموماً توجه
 بجانب او کردند * و از سلاطین ایوبیه عنایت و مرحمت شامل
 حال و کافل آمال مند کشته * او را با امارت اکرادی که در محروسه
 شام و حلب بود مفتخر و سرافراز گردانیده * دست او را در قبض
 و بسط و رتق و فتق حکومت آنجماعت قوی و مستظهر گردانیده
 او را بنایه جلیل المایه ارجند بین الأقران بمرتبه بلند رسانیده *

در اوایل بعضی از شیخان یزیدی که در میان حما و مرعش ساکن
 بودند بر سریر حکومت اکراد بامند در مقام منازعه و مناقشه
 در آمده * بعضی اوقات آغاز جنگ و جدال و بنیاد حرب
 و قتال کردند * آخر مندا ایشانرا بقهر و لطف و احسان و عفو
 مطیع و منقاد خود ساخت * عموما اکراد آن دیار کردن بر بقیه
 فرمان برداری او نهادند * چون مدت حیات مند بسر آمد پسرش
 عرب بیک متصدی امر حکومت پدر شد * چون او نیز بدار بقا
 رحلت فرمود خلف صدق او امیر جمال قدم بر مسند پدر نهاد *
 و بعد از امیر جمال پسرش احمد بیک قائم مقام او شد در زمان
 حکومت فراش قضا بساط حکومت آل ایوب را در نوردید
 دولت آن طبقه بغلامان چرا که انتقال یافت * و احمد بیک
 اطاعت چرا که نه کرده چون مدتی از ایام حکومت اوتمادی
 شد عالم فانی را وداع کرده * از او حبیب بیک و قاسم بیک نام دو
 پسر ماند حبیب بیک بجای پدر حاکم اکراد شد : سلاطین چرا که
 او را باستالت بخدمت خود دعوت کرده در حلب بقتل آوردند
 و قاسم بیک بحسب ارث و بزور بازو جانشین برادر کشته اکراد را
 مجوزه ضبط و حیطه تصرف در آورد * و از جانب سلاطین
 چرا که حکومت اکراد بشیخ عز الدین نام شخصی از اولاد

شیخان یزیدی مفوض کشت و بعضی از کرده رده (۱) یزیدی تابع او شدند* و شهریار یک رمضان را سردار کرده و همان لحظه بعضی متجندة حلب را همراه او نموده بدفع قاسم یک فرستادند قاسم یک نیز با عشاير و قبایل خود در جبل صهیون متحصن گشته* و سلطان غوری همشیره زاده خود را با گروه انبوه از متجندة حلب همراه شیخ عز الدین نموده از طرف دیگر بر سر قاسم یک فرستاده در میانه ایشان چند مرتبه مقابله و مقاتله صعب روی داده* هر دفعه شکست بر سر لشکر چرا کسه افتاده در تاریخی که سلطان سلیم خان بعزم تسخیر عربستان و ولایت مصر و شام بدفع چرا کسه عنان عزیمت بآنصوب معطوف گردانیده قاسم یک باتفاق خیری یک چرکس بقدم اطاعت پیش آمده بعز بساط بوس سلطانی فایز شده* بعد از فتح مصر و شام و حلب قاسم یک همراه جان فولاد نام پسر خود که در سن دوازده سالگی بود در رکاب ظفر انتساب سلطانی متوجه استنبول شد* و شیخ عز الدین یزیدی بخدمت قراجه پاشای میرمیران حلب مبادرت نموده باغواي بعضی مفسدان پاشای مزبور را بسنخان غرض آمیز فریفته گردانیده خیانت و عصیان قاسم یک را بعرض ملازمان پایه سر بر خلافت مصیر

(۱) وفی نسخه‌تین خطیمتین از گروه رده یزیدی .

رسانید * و بمنابه در آن وادی مبالغه نمود که اگر مرتبه دیگر
 قاسم بیک رخصت انصراف یافته بحلب عودت فرماید باعث فساد
 کلی خواهد شد * چون بدلائل قوی دفع قاسم بیک را خاطر
 نشان جناب سلطانی نمودند فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته
 فی الفور موکلان عقوبت او را بقتل آوردند * و جان فولاد نام
 پسرش را بسرای عامره برده در سلك غلامان خزینه جا داده
 بتربیت و محافظت او اقدام کردند و امارت اکراد باستدعای قراجہ
 پاشا از دیوان سلطان سلیم خان بشیخ عز الدین مفوض کردند *

﴿ جان فولاد بیک بن قاسم بیک بن احمد بیک ﴾

بعد از قتل پدر او را در سرای عامره سلطان سلیم خان
 محافظت کرده * امارت اکراد بشیخ عز الدین مفوض نمودند
 چون شیخ عز الدین وفات یافت از اولاد و اقربای او کس نماند که
 از عهده حکومت بیرون تواند آمد بنابر آن خواص او را داخل
 خواص همایون که در انطاکیه بوده کرده : حکومت اکراد را
 در عهده ملک محمد بیک که از اولاد حاکمان حصن کیف بود
 نمودند * و چون زمام مهام سلطنت بکف کفایت سلطان سلیمان
 خان در آمد جان فولاد بیک را از سرای عامره بیرون آورده
 در سلك متفرقه کان درگاه عرش اشتباه منحصر گردانیده *

درغزای بلغراد و فتح رودس (۱) و سفر بغداد (۲) در رکاب نصرت
 انتساب سلطانی بوده ازو بالدفعات آثار مردانکی بظهور آمده
 منظور نظر کیمیا اثر خاقانی شده استدعای حکومت آبا و اجداد
 خود نمود * سلطان سلیمان خان جنت مکان بواسطه آنکه از رفتن
 او بمیانہ اکراد دیونہاد فتنه و فساد پیدا نشود سنجاق دکر از توابع
 حلب بدو ارزانی داشته * جان فولاد بیک از و ابا نمود * در آن حین
 امارت بحسین خان پاشای خادم مفوض شده * در باب تفحص
 احوال اکراد و تفویض ایالت کلیس * و حکومت ارثی ایشان
 بجان فولاد بیک حکم هایون بنام پاشای مزبور عز اصدار یافت
 که حسین پاشا نیز عرض کرد که مادام حکومت اکراد بجان
 فولاد بیک تفویض نشود کس بضبط و صیانت آن طایفه پرفتنه
 و فساد قادر نیست و اهالی و سکنه و سایر مترددین حلب و بلاد
 عرب از شر ایشان امین نمی مانند * بنابراین سلطان سلیمان خان
 جان فولاد بیک را بعواطف خسروانه * و عوارف پادشاهانه
 مخصوص گردانیده ایالت کلیس را مع ماحقات بدو ارزانی داشت
 و او نیز از آستانه مقضی المرام متوجه کلیس گشته بنوعی در ضبط
 و ربط اکراد قیام و اقدام نمود که فوقش متصور نبود * منقولست
 که در تاریخ که سلطان سلیمان خان جنت مکان بعزم تسخیر ایران

متوجه قشلاق حلب شد * در آنجا دزدی بسرا برده عظمت
و کریاس سلطنت در آمده * شمشیر مرصع از خلوتخانه خاص
همایون بیرون برد بنه جی که اصلا و قطعا مستحفظان و خدام
ارکان واقف نکرد دیدند * و چون صبح این احوال شایع گشت
بسمع رستم پاشای وزیر اعظم رسیده * بنابر تقار خاطر که بجان
فولاد بیك داشت بعرض شهریار دادگر رسانید که این فعل
شنیع از گردان تابع جان فولاد صادر گشته * و سوای ایشان
هیچ احدی مرتکب این امر خطیر نمیتواند شد * بنابراین نایره
غضب پادشاهی اشتعال یافته دود پیدا از کانون دماغ جان فولاد
بيك بر آورده * در این اثنا جان فولاد پنج روز مهلت خواست
که اگر دزدان را پیدا نکند بهر عقوبت که پادشاه اشاره
فرماید سزاوار باشد * روز چهارم دزدان را با شمشیر مرصع
سلطانی در دیوان سلیمانی حاضر گردانید * و بعد از آنکه دزدان
بیاسا رسیدند * جان فولاد بيك بمرحمت بیدریغ پادشاهانه
و نوازشات خسروانه بین الاقران ممتاز و سرافراز گردید و پایه
اعتبارش باعلا علین رسید * و مدت عمرش از نود متجاوز
گشته بمحدود صد رسید : گویند هفتاد نفر از اولاد ذکور داشت
که اکثر ایشان بمحد بلوغ و سن تمیز رسیده در گذشتند * از آنجمله
حبیب بيك و عمر بيك و احمد بيك و عبد الله بيك و حسین بيك

وجعفر بيك و غزنفر بيك و زينل بيك و حيدر بيك و خضر بيك
 ده پسر بعد از وفاتش در قيد حيات بودند * اما حبيب بيك كه
 پسر بزرگش بود در اوان جواني و عنفوان كامراني بواسطه افعال
 جاهلان و اوضاع بيخردان كه مقتضاي طبيعت جوانان است
 و خلاف قياس پيران پدر از اوضاع او متنفّر كشته سلب نسب
 اولاد نمود و در تربيت پسر پنجم خود حسين بيك كوشيد * چون
 آثار رشد و سداد و علامت قابليت و استعداد در جبهه احوال
 و ناصيه آماش هويدا بود خواست كه او را ولي عهد خود سازد
 اتفاقا در آن اوان سلطان سليمان خان عازم سفر سكتوار شده
 جان فولاد بيك بواسطه ضعف و سستی تاب و تحمل سفر و سواري
 نداشت * حسين بيك را قايم مقام خود نموده در ركاب نصرت
 انتساب سلطان شهيد غازي روانه سكتوار نمود * و ازو
 در آن سفر خدمات پسندیده بمنصه ظهور آمده. منظور نظر
 كيميا اثر پادشاهی كشته * بوعده سنجاق او را مستظهر كردانيد
 و در شهر سنه اثني و سبعين و تسعمایه كه رايات نصرت شعار
 از آن سفر معاودت نمود. علامت و داع عالم فاني از غايت ضعف
 و ناتواني بوجنات زندگانی جان فولاد ظاهر كشته * جعفر بيك
 نام پسر خود را ولي عهد كردانيد و ضبط اموال و املاك و اوقاف
 و اولاد را در قبضه اقتدار حسين بيك نهاده وصيت كرد كه من

بعد حبیب بیک نام پسر من از حکومت و اموال من بی نصیب
 بوده باشد: و باین مضمون وصیت نامه نوشته بمهر قضات و سادات
 و اهالی آن دیار رسانیده در کیسه مهرور در نزد کوتوال قلعه حلب
 گذاشت * و بعد از آن جان عزیز بقایضان ارواح سپرد *

﴿ جعفر بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بموجب وصیت نامه پدر بفرمان مکرمت عنوان سلطان
 مراد خان حاکم کلیس شده * بعد از چهار سال در هتکای که
 مصطفی پاشای الله سردار متوجه تسخیر شیروان شده . جعفر
 بیک در عقب لشکر قیامت از عازم دیار بکر شد . چون بقراجه
 طاق (۱) محل رسید از اسب افتاده جان بجهان آفرین تسلیم کرد *

﴿ حبیب بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بعد از فوت پدر اهانت و حقارت بسیار از جانب حسین
 بیک و برادران بدو عاید شده * از حسین بیک و برادرانش
 ملاحظه نکرده در مقام انتقام درآمده روانه کلیس شد . بعضی
 اموال و اسباب پدر را متصرف گشته . محبوسان که مدتها در
 حبس پدرش بودند و در ذمت هر یک از ایشان حقوق مسلمانان
 بود از قید اطلاق کرده . بدیوان پادشاهی فرستاد و شکایت بی
 نهایت از برادران بیعروت کرده استحقاق خود را معروض پایه *

(۱) هو جبل قره جه داغ الواقع بین دیار بکر و سیورک .

سریر اعلیٰ سلطانی گردانیده * مشیر مفخم نظام امور العالم محمد
 پاشای وزیر اعظم با او در مقام عداوت و خصومت در آمده *
 گفت که پدر در زمان حیات خود حبیب بیگ را از منصب
 و میراث محروم گردانیده و او را استعداد حکومت نیست *
 اما برای دفع نزاع سنجاق نابلس شام را بدو ارزانی فرموده *
 حبیب بیگ بدان راضی نگشته طالب سنجاق بالیس حلب که
 در تصرف برادرش حسین بیگ بود شد * و از عنایت بیغایت
 سلطانی آن سنجاق بدو ارزانی گشته * چون حسین بیگ بر این
 مقدمه واقف شد تکرار کس باستانه فرستاده و سنجاق مزبور را
 جهت خود مقرر گردانیده او را معزول ساخت * در این اثنا خبر
 فوت برادرش جعفر بیگ و تفویض ایالت کلیس از جانب مصطفی
 پاشای سردار بحسین بیگ مقرر شد * چون این خبر مسموع
 حبیب بیگ شد فی الفور بر سبیل استعجال روانه آستانه سلطان
 مراد خان کشته موازی پنج هزار فلوری بطریق هدایا و پیشکش
 بشیخ پادشاه که در آن حین پادشاه عالم پناه را اعتقاد و اخلاص
 بسیار بر آن شیخ جاهل بود برده * استدعای حکومت کلیس
 نمود که از پادشاه و وزیر التماس نماید حسب التماس شیخ که اعتبار
 تمام و تصرف مالا کلام بود سنجاق سایه را (۱) بحیب بیگ

(۱) وفی نسخه آخری سلیمه وهی بلدة سلیمیه الواقعة بایالة حلب

عنایت فرمودند * حبیب بیک بدان سنجاق قائل نشده طالب
 اوجاق موروثی گشت اگرچه اراده شیخ موافق شریعت غرا
 و مطابق احکام بیضا نبود بواسطه ابوام و مبالغه و الحاح شیخ
 حکومت کلیس بحیب بیک و سنجاق سامیه بحسین بیک مقرر
 شد * و در تاریخی که مصطفی پاشای سردار تعمیر قلعه قارص
 مینمود حبیب بیک در آن سفر تقصیر و تهاون ورزیده . در آخر
 سفر بامعدودی چند بخدمت سردار آمده * سردار از او رنجیده
 تکرار تفویض حکومت کلیس بحسین بیک نموده . سنجاق
 سامیه بحیب بیک ارزانی داشت : حبیب بیک باز راضی نشده
 متوجه آستانه پادشاهی شد * اتفاقا در آن حین مصطفی پاشا از
 سرداری معزول کشته سنان پاشا بامر سرداری مأمور شده بود
 و نفس الامر چون حبیب بیک شخص حراف و مرد لفاق بود
 در خدمت سردار آن مقدار حرف کذاب گفت که سنان پاشا
 فریفته و شیفته او شده تصور کرد که نصف ولایت اعجام در
 دست او مفتوح خواهد شد * بنا بر این حکومت کلیس بدو
 مقرر داشت : چون سه سال بامر حکومت آنجا قیام نمود سنان
 پاشا از سرداری و وزارت عظمی رفع شد * حسین بیک حکومت
 کلیس بخود مقرر فرمود و حبیب بیک چند سال دیگر معزولا
 برایشان و سرکردان می گشت * آخر اجابت حق را لبیک گفته

روی در عالم عقبی آورد و قطع خصومت برادران بغیر از تبغ
بیدریغ اجل بچیزی دگر تعلق نکرفت (بیت)
کردیم دو حصه تا بیاساید خلق

من روی زمین گرفتم او زیر زمین

﴿ حسین بیک بن جان فولاد بیک ﴾

چون منظور نظر کیمیا اثر سلطان سلیمان خان غازی گشته
بود و مظهر دعای خیر پدر شده : باوجود آنکه پسر پنجم بود
بعد از فوت برادرش جعفر بیک والی ولایت موردوثی شد و چند
دفعه حمیب بیک برادرش چنانچه قبیل از این مذکور شد با او
معارض شده تهمت قتل برادرش جعفر بیک بدو نسبت کرد *
و موازی شخصت هزار فلوری تفتیش او را در عهده گرفته بمعاونت
سنان پاشای وزیر چند سال حکومت کلیس را از ید تصرف
او بیرون آورد عاقبت کاری نساخته ایالت موردوثی بر او قرار
گرفت : (نظام)

هر گرا کوشش از برای خداست * همه کارش زایزد آید راست
کارها جز خدای نکشاید * بخدا کر زبنده هیچ آید
القصد حسین بیک چند سال بلا مشارکت و مانعت بحکومت
و دارایی کلیس مبادرت نمود * آخر آرزوی بیکار بیکری
سلسله عثمانی در سر او افتاده * مبلغ خطیر بواسطه میر میران

شدن طرابلس شام درخواست آنجا زیاده کرده در عهده گرفته
 التزام نمود که حکومت کلیس نیز الحاق طرابلس بوده باشد
 هرگاه معزول باشد کلیس همچنان درید تصرف او بوده تغییر
 نشود و شروط چند نیز بر آن اضافه کرد * چون استدعای او را
 بمسامع عز وجلال رسانیدند جمله مدعیات او بعز اجابت مقرون
 گشته * در شهر سنه احدى والاف نشان مرحمت عنوان پادشاهی
 در این مواد شرف نفاذ یافته موسوم بحسین پاشا گشت * و چون
 قبل از این از اعیان طرابلس قیزه نام شخصی از اولاد اعراب
 آنجا بابعضی شروط التزام طرابلس و آن ولایت را در عهده
 گرفته بود * و خود را از جمله منسوبان قدوة المحققین و عمدة
 المدققین مولانا سعد الملة والدین خواجه افندی میدانست .
 و علاقه کثیره بخواجه مزبور داشت حتی ده هزار فلوری زرسرخ
 از موی الیه بر سبیل قرض گرفته بود * از استماع اخبار حسین
 پاشا سراسیمه گشته روانه آستانه شد : و ده هزار فلوری سرخ
 دین خواجه افندی را همراه آورده حسین پاشا نیز مقارن این
 حال مرخص گشته روانه طرابلس شد اتفاقاً قیزه در راه ناپدید
 گشت * و بعد از چند روز جسد او را باجمعی از همراهانش
 مرده در میان کاروان سرای خرابه یافته * نسبت قتل او و رفیقانش را
 بحسین پاشا و مردمانش کردند * بنابراین خواجه افندی

باوجود محبتی که باو داشت بحسین پاشا در مقام کم التفاتی درآمده*
 اورا از حکومت طرابلس معزول کردند و حسن آغای قپوچی
 باشی المشهور بيمشچی حسن آغارا تعیین کردند که اورا در
 قلعه حلب محبوس گردانیده تفتیش خون قیزه و رفقای او کرده
 در تحصیل بیت المال که در عهده ایشان بود اقدام نماید حسن
 آغا حسب فرمان قضا جریان حسین پاشارا در قلعه حلب مقید
 گردانیده در امر خون قیزه حسب الشرع چیزی بدو لازم نیامد
 و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس والفست در قید حیاتست :
 و همچنان معزولا در ممالك محروسه سلطانی اوقات
 میگذراند * امید که عاقبتش بخیر و خوبی مبدل
 گردد چرا که جوانیست همه حیثیت اراسته
 و زیور قابلیت پیراسته :

فصل ششم

﴿ در ذکر امرای شیروان ﴾

و آن مشتمل بر حکومتی و دوزعامتست: بلبل نغمه سرای گلستان
 امارت: و طوطی قصه پرداز شکرستان حکومت از انساب
 اصراء شیروان چنین روایت میکنند که آبا و اجداد ایشان در اوایل
 حال در سلاک وزراء سلاطین آل ایوب منخرط بوده اند * و چون

دست قضا بساط حکومت آن طبقه را از سلطنت مصر و شام در شهر سنه اثنی و ستین و ستمایه در نوردید باتفاق یکی از اولاد ایشان که جد ملکان حسنکیف بوده باشد باین دیار آمده اند *

و بروایتی نسب ایشان بملوک شیروان میرسد بهر تقدیر عز الدین و بدر الدین و عماد الدین سه برادر بوده اند که بولایت کفرآ آمده در آنجا ساکن گشته: آخر بحسن اهتمام سلاطین ماضی حکومت آن دیار بایشان انتقال یافت * اول کسی که از ایشان در کفرآ بامر امارت مبادرت نمود و در افواه و السنه مشهور گشت میر حسین ابن ابراهیم است - و او پنج پسر داشته امیر محمد کور و میر شاه محمد و میرزا و میر شمس الدین و میر مجد الدین. چون مدت حکومت میر حسن بنهایت انجامید. ولایت موروثی خود را در میانه فرزندان قسمت کرده وصیت نامه موکد بلغنت نامه نوشته در میانه فرزندان گذاشت که هر کس بعد از فوت او بحصه خود قناعت کرده * متعرض احوال یکدیگر نشوند * چنانچه قلعه شبستان و باتوابع بمیر محمد کور و قلعه کفرآ مع ملحقات بمیرزا و قلعه ایرون (۱) با مضافات بمیر شمس الدین و قلعه آویل باتوابع بمیر مجد الدین مقرر فرمود و میر شاه محمد را قایم مقام خود نمود *

(۱) وفي نسخة خطیة ایروان وهی قلعة ایروة الواقعة علی شرقی اسعرد

و شمالی جزیره ابن عمر .

﴿میر شاه محمد بن میر حسن﴾

بعد از فوت پدر بحکومت کفرا اشتغال نمود * اتفاقا در آن
اثناء میر مجد الدین برادر خوردش هم فوت کرده * چون اولاد
ذکور نداشت قلعه آویل را نیز ضمیمه کفرا نمود و در حکومت
استقلال تمام یافت * بعد از وفات از او میر محمد و میر ابدال و میر
علی و میر عز الدین نام چهار پسر ماند * میر ابدال بجای پدر نشست
﴿امیر ابدال بن میر شاه محمد﴾

بعد از وفات پدر بر مسند امارت نشسته * چون چند سال
از زمان امارتش متمادی شد بقیه حیات بمقتضای اجل سپرد
و ولد ارشدش ﴿امیر شاه محمد بن میر ابدال﴾

والی ولایت پدر شد * در زمان حکومت او شاه اسمعیل
اراده تسخیر کردستان کرده امراء و حکام اکراد چون از روی
اتحاد بایکدیگر اطاعت شاه مزبور نموده بخدمت او رفتند چنانچه
سابقا چند دفعه بآن اشاره رفته امراء اکراد را بغیر از میر شاه
محمد و علی بیگ صاصونی جمله را بقید حبس در آورد * و میر شاه
محمد چون خود را بلباس قزلباشان ملبس ساخت در مجلس خاص
و بزم اختصاص شاهى مخصوص کشته خود را از ملازمت ایشان
منتفک نمیداشت: و ولایت کفرا بطریق ملکیت بدو عنایت
وارزانی داشت * مدتی ایام حکومت او امتداد یافت. از عمر

تمتع و برخورداری یافته * محمد بیک و ابدال بیک و علی بیک
و عز الدین بیک چهار پسر داشت. خود را برضا و رغبت از امارت
خلع گردانیده پسر بزرگ خود محمد بیک را ولی عهد خود ساخته *
ده سال دیگر معزولا کنج انزوا اختیار کرده آخر باجل موعود
عالم فانی را بدرود کرده .

﴿ محمد بیک بن میر شاه محمد ﴾

بموجب وصیت پدر بامر حکومت کفرا مع مضافات
اشتغال نمود * چون مدت سی سال از ایام امارت او سرور کرد
برادرش ابدال بیک باراده ممتازعت برخاسته طالب حکومت
کفرا شد * و محمد بیک علی رغم برادر که من بعد از دیوان خاقان
سلیمان مکان تفویض ایالت کفرا بدو نشود مدت یکسال علی
الاتصال بحفظ و حراست قلعهٔ بارگیری که در سرحد قزلباش
واقع شده قیام نماید * بنابراین محافظهٔ قلعه را در عهدهٔ او کرده
روانه آنجا شده اتفاقاً در آن حین شاه طهماسب بعزم تسخیر
قلعهٔ عدلجواز وارجیش و اخلاط و بارگیری آمده * در قلب شتا که
از کثرت برف و وفرت سرما زمین چون اسفندیار روپین تن
جوشن یخ در بر کرده بود * و جبال پوستین قاقم بر دوش گرفته
صرغ را در هوا مجال طیران و ماهی را در آب امکان سیران نبود

(نظم)

بجای آب باید سنك خوردن
 كه آب بسته چون سنك رخام است
 زره بر قامت خنجر گذاران

زهر صید مرغ روح دام است
 اولاً بر سر قلعهٔ بارگیری چون بلای آسمانی فرود آمده
 شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره سه ماه امتداد یافت
 کار بر محصوران مضیق گردید و ذخیره و آذوقه روی در انحطاط
 نهاده مردمان از بی قوتی تاب و توانائی نمانده * مع ذلك مسموع
 محمد بيك شد كه امارت كفر از دیوان سلیمانی بیرادرش ابدال
 بيك ارزانی گشته بقاء علی هدایا پس تمام محمد بيك را روی داده
 قلعه را تسلیم گماشته كان شاه طهماسب اعنی (۱) معصوم بيك
 صفوی امیر دیوان نمود * وجهت عرض احوال متوجه آستانهٔ
 سلیمانی شدند * مفسدان در غیبت عرض کردند كه ذخیره و آذوقهٔ
 قلعهٔ بارگیری در كمال فراوانی بوده محمد بيك از غایت ناصردی
 قلعه را تسلیم قزلباش نمود * بنابراین فرمان قهرمان زمان بصلب
 و سیاست ان ناتوان نافذ گشته . موكلان عقوبت شهر بند
 وجودش را از محافظت سلطان روح خالی گردانیدند .

﴿ ابدال بیک بن میر شاه محمد ﴾

بعد از قتل برادرش محمد بیک در کفرا حاکم مستقل شده *
 چون سیزده سال از ایام حکومتش منقضی گشت نزاع
 و خصومت در میانهٔ میر محمد و ملک خلیل و برادران و حاکمان
 خیزان افتاده * ملک خلیل امداد و معاونت از ابدال بیک طلب
 نموده از آنجا که تعصب و غیرت گردیست عشایر و اقوام شیروی را
 جمع نموده بر سر خیزان آمد * باتفاق ملک خلیل شروع در
 محاصرهٔ قلعهٔ خیزان کرده * میر محمد باتفاق عشیرت نیران بضبط
 قلعهٔ خیزان قیام نموده . بعزم مقاتله و مجادله بیرون آمده . در
 برابر ایشان صف آرا گشتند * بعد از مقاتلهٔ بسیار موازی صد
 نفر از مردم خیزان بقتل آمده قرا و مزارع که در سر راه بود بیاد
 نهب و غارت رفت و مردم خیزان برسم دادخواهی روی تظلم
 باستان سلطان سلیمان خان آورده حکم همایون بنام اسکندر پاشای
 میرمیران وان حاصل گردانیده * آورده اند که ابدال بیک را
 در دیوان وان حاضر کرده تفتیش قضایای خیزان نمایند * چون
 اهالی طرفین حاضر گشتند تعدی و عدوان که از ابدال بیک
 و مردم شیروان بر اهالی و اعیان خیزان شده بود در دیوان وان
 بثبوت رسیده * میرمیران وان همان لحظه او را در قلعهٔ محبوس
 گردانیده حقیقت حال را معروض پایهٔ سریر خلافت مصیر

نموده فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته . او را حسب الحکم در (وان) بقتل رسانیدند . و حکومت کفر را دو حصه کرده . نصفی را بصار و خان حزوی و نصف دیگر را بحسن بیك کرفی عنایت فرمودند * و از ابدال بیك محمود بیك وزینل بیك و میر شاه محمد و حاجی و میر محمد و ذو الفقار شش پسر خورد سال ماند *

﴿ محمود بیك بن ابدال بیك ﴾

بعد از قتل پدرش چند سال کفر را در تصرف مردم بیکانه ماند * و چون محمود بیك بمجد رشد رسید برای عرض حاجات و استدعای اوجاق موروئی متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان سلیم خان گشته * سلطان دوست نواز دشمن کداز از مرحمت بیغایت و عنایت بلا نهایت شهر یاری ولایت کفر را بدستوری که در تصرف آبا و اجدادش بوده بدو ارزانی داشت * و او برلیغ بدیع التبلیغ پادشاهی گرفته مقضی المرام بولایت اصلی عودت کرده . بر سریر حکومت و مسند امارت متمکن شد و ابواب عدل و احسان بر رخ پیر و جوان متوطنه و سکنه شیروان گشوده عشیرت و رعایا و برایای آن دیار را با نعام عام خشنود گردانید *

اما علی الدوام بشرب مدام و معاشرت و مخالطت جوانان کل اندام اوقات گذرانیده * يك لحظه بلکه يك لمحہ چون لاله و نوکس قدح از دست نمیکذاشت . و یکدم در موسم بهار و دی بی غلغل

صراحی می و بی ناله صدای نای و نی نمی بود * ﴿نظم﴾
 برو یکجگرعه می مهرانک آذر * کرامی تر ز خون صد برادر
 بیخشد کشوری بر بانک رودی * ز ملک کی دوست تر دارد سرودی
 چون سه سال برین منوال از ایام حکومتش مرور کرد. یکشب
 او را در بستر خواب پهلوی زخم دشنه شکافته چون غنچه بخون
 آغشته دیدند * و ولایت کفرا بطریق سنجاق بمیر حسن کرنی
 که از اولاد میر محمد کور بود از دیوان سلطان سلیم خان عنایت
 گشت * و مدت چند سال آن ولایت درید تصرف او بود *

﴿زینل بیگ بن ابدال بیگ﴾

بنوعی که سابقا مذکور شد چون برادرش را در بستر خواب
 مرده یافتند و نسبت قتل او را بکسی نتوانستند کرد و قاتل معلوم
 نشد برادران در صغر سن ماندند * و چند سال میر حسن حاکم
 شیروان شد * و چون زینل بیگ بسن تمیز و تشخیص رسید
 باراده طلب امارت کفرا روانه آستانه پادشاهی کردید * اتفاقا
 در آن اثنا سنان پاشای وزیر سیم و علی پاشای قپودان بعزم تسخیر
 قلعه عقیلند با کشتی و قدرغه بسیار و لشکر و ذخیره بیشمار
 مامور گشته روانه آنصوب بودند * و زینل بیگ نیز با بعضی
 امراء معزول اگراد قرار دادند که همراه وزیر مزبور در سفر دریا
 با عسکر نصرت مآثر شوند * و هنگام مراجعت که فتح قلعه

عقلمند شده مقضی المرام عودت میسر شد . حقیقت احوال
 زینل بیك بوسیله سنان پاشای وزیر معروض پایه سریر اعلی
 نموده * امارت و حکومت کفرا بعنوانی که برادرش محمود بیك
 داده بودند بدو عنایت شد * وزینل بیك دوستکام و مقصد رام
 بوطن مألوف و مسکن معروف عودت کرده بر جای آبا و اجداد
 خود متمکن شد . بارعایا و برایا بطریق رفق و مدارا سلوک کرده
 با حکام و امراء اطراف و جوانب خود بر وجه احسن معاش کرده
 همواره خوان احسان گسترده . علما و فضلا را رعایت کرده فقرا
 و ضعفا را حمایت نموده از خود بتقصیر راضی نمیشد * چون
 قریب سی سال بدین وتیره در حکومت و کامرانی بگذرانید
 رعیت و سپاه را با خلق و لطیف تسلی ساخت * و در بزرگی بخواندن
 و نوشتن هوس کرده بجد و سعی بهره ور شد * آخر بمرض صعب
 گرفتار گشته مدت شش ماه زحمت بسیار کشید * و در اواخر
 شهر ذی الحجة الحرام سنه خمس و الف بعزم دارالقرار ازین
 سرای دودر بعالم جاودانی خرامید * ابدال بیك و ملک خلیل
 و میر محمود و میر محمد و میر سلیمان پنج پسر پاکیزه سیر در صفحه
 روز کار یا دکار گذاشت *

﴿ ابدال بیك بن زینل بیك ﴾

واو جوانیست بصفت جمال پیراسته ، و بحسن سیرت آراسته

بعد از فوت پدر بموجب وصیت او و نشان مکرمت عنوان سلطان محمد خان بحکومت و دارائی شیروان مبادرت نموده . بالفعل حاکم باستقلال آنجاست . امید که ممتع و برخوردار بوده باشد *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء کرنی ﴾

از اولاد و اتباع میر محمد کور ولد میر حسن که پدر ولایت موروثی را در میانه اولاد تقسیم کرد * قلعه شبستان را باو داده بود * بالفعل زینل بیگ ولد سلیمان بیگ از دیوان پادشاهی بطریق زعامت قلعه شبستان و مضافات بدو ارزانی گشته متصرف است * و بعضی اوقات میر حسن بن ملک سلیمان از بنی عمان او امارت کفرا نموده * چنانچه در قضیه قتل ابدال بیگ مذکور شد * و نفس الامر زینل بیگ چون جوانیست بصفت رشد و رشاد موصوف زعامت خود را بنام پسرش کرده سنجاغ اغا کیس را از دیوان سلطان محمد خان بنام خود کرده و میر ابدال نام برادری دارد

شعبه دوم

﴿ در ذکر ابرون ﴾

بالفعل میر ملک بن میر حسن از اولاد میر شمس الدین بن
میر حسن است که قلعه ابرون را پدرش در هنگام قسمت
ولایت موردوثی بمیر شمس الدین ارزانی داشته بود. بطریق زعامت
متصرفست * و او جوانیست در مابین کردستان بسمت شجاعت
و سخاوت معروف. و بصفت فرط دینداری و مسامانی موصوف *

فصل هفتم

﴿ در ذکر امراء زرقی ﴾

و آن مشتمل بر چهار شعبه است * بر ضمیر فیض پذیر سخنوران
بلاغت فرجام و خاطر مهر مآثر مؤرخان فصاحت انجام صورت
این قصه در حجاب ظلام نماید که نسب امراء زرقی با عراب شام
می پیوندد * شیخ حسن بن سید عبد الرحمن نام شخصی بحسب
تقدیر از آن دیار فیض اثر جلای وطن کرده. بولایت ماردین
آمده * در آنجا بعبادت و ریاضت مشغول گشته و دایم بلباس
کبود ملبس بوده * بدان واسطه بین الناس بشیخ ازرقی اشتهار

داشت * و یحتمل که چون اعراب ازرق ، کبود چشم را میخوانند
شیخ بدان صفت موصوف بوده باشد * بهر تقدیر همزه برای
کثرت استعمال عوام افتاده بزرق مشهور شده * و از وفور تقوی
و ورع شیخ حسن جمع کثیر از اعیان ولایت ماردین مرید و معتقد
او کشته * پادشاه عصر ازو متوهم گشته . او را در قلعه ماردین
محبوس گردانید * و بعد از چند روز کشف و کرامات از شیخ
بظهور آمده جذبه درویشانه پادشاه را مرید و مخلص ساخته . شیخ را
از قید اطلاق داده و زبان استکانت باعتماد کشاده شرایط
تعظیم و تکریم بجا آورده * دختر خود را بعقد نکاح او درآورده
ازینجهت مردمان آن دیار را اعتقاد زائد الوصف بشیخ حسن
ازرق پیدا گشته * بعد از فوت پادشاه قائم مقام او شده اولاد
خود را بامارت اطراف . و جوانب فرستاد * و هر يك ناحیه
از نواحی ولایت متصرف گشته حاکم آنجا شدند *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء درزینی ﴾

شخصی که از اولاد شیخ حسن زرقی بدرزنی در آمده هایل
نام داشته و نام پسرش قابل . و درزنی قلعه بوده که در میانه کلیسای

عظیم داشته * در محل که آن قلعه در دست کفار بخار بوده آنرا
دیر زیر (۱) میخوانده اند * آخر که هاییل وقابل آنجا را مستخلص
کردانیده بقبضه تصرف در آوردند . از کثرت استعمال درزینی
شده و آنچه از امراء ایشان تحقیق کشته بترتیب نوشته میشود *

﴿ امیر حمزه بن امیر خلیل بن امیر غازی ﴾

مدتی بموجب نشان شاه اسمعیل صفوی امارت درزینی بمیر
حمزه متعلق بود * بعد از وفات او پسرش محمد بیک باتفاق امرا
و حکام کردستان اطاعت درگاه فک اشتباه سلطان سلیم خان نموده
بعنایت عالم آرای خسروانی سر بلند ، و بعواطف علیه سلطانی
ارجمند شده . امارت درزینی بدو عنایت شده * و چون مدتی
از ایام حکومت او متمادی شد ازین دیر فانی بمنزلگاه جاودانی
خرامید * و ازو چهار پسر در صفحه روزگار ماند . علی بیک و شاه
قلی بیک * و یعقوب بیک * و جهانشاه بیک *

﴿ علی بیک بن محمد بیک ﴾

بعد از فوت پدر برادران با او در مقام عداوت در آمده
بر سر حکومت خصومت آغاز کردند * آخر الامر بقوت بازو
ولایت را از منازعان انتزاع کرده * هفت سال حکومت
باستقلال نموده . بعد از فوت او برادرش *

(۱) وفی نسخه در دیرو فی آخری دیر زیر

﴿ شاه قلی بیك بن محمد بیك ﴾

در تاریخ سنهٔ احدی واربعمین و تسعمایه بموجب نشان مکرمت
عنوان سلطان سلیمان خان غازی والی ولایت موردئی کشته
بجای برادر متمکن شد * و چون مدت هشت سال امارت نمود
در هنگام معاودت از درگاه سلیمانی در قصبه بولی بدست ناصر
بیك زرقی کردگانی بواسطهٔ عداوتی که در ما بین ایشان بود باچند
نفر از ملازمان بقتل رسید *

﴿ یعقوب بیك بن محمد بیك ﴾

بعد از قتل برادرش شاه قلی بیك حسب فرمان سلیمانی حاکم
جمع دیوان زرقی شد * و او مردی بود در خلد ذات بفضایل نفسانی
آراسته و بسخنان اهل الله و فقر امیل عظیم داشته . صوفی و ش
و موحد روش و نیکو رای بوده و طبع نظم داشته . اشعار محققانه
و بیان موحدانه از او سر زده . اکثر اشعارش بزبان کردیست بلکه
در آن فن دیوانی دارد * در حسن آداب و اسلوب معاشرت و طرز
مملکت داری و حید زمان خود بوده * چون بیست و پنج سال
حکومت نمود خود را بطوع و رغبت از آن شغل خطیر خلع
کرده . دومان بیك پسر خود را بجای خود بامارت زرقی نصب
کرده * چون دو سال ازین قصه گذشت در هنگام سفر شیروان
در چادر نام مکان با امراء کردستان دودست قزلباش بقتل رسید

ويعقوب ييك بعد از كشته شدن دومان ييك پسرش ييكسال
بعالم آخرت انتقال كرد * واز دومان محمد ييك وعلی ييك نام
دو پسر ماند *

﴿ محمد ييك بن دومان ييك ﴾

چون پدرش در سنه ست وثمانين وتسعمائه بدرجه شهادت
رسيد و بحسن اهتمام جدش يعقوب ييك در سن پانزده سالگی
جانشين پدر شد * با وجود خورد سالگی در امور رياست
و آداب امارت قيام و اقدام نمود که محسود اقران كشته پایه قدر
و منزلت از آبا و اجداد خود بگذرانيد * و محمد ييك کردگی
بواسطه عداوت قديمی و بتحرير شمس الدين کد خدای حزو که
با او رابطه قرابت داشت بهو اداری او در مقام انتقام در آمده
از وسوسه شیطانی و غرور نفسانی چون آتش سرکشی کرده
بعضی از قرا و مواضع در زیني را نهب و احتراق بالنار کرده
ضرر کلی بدان دیار رسانيد * و محمد ييك نیز بعضی از بنی عمان
و مردمان یکجهت خود را بدفع فساد او مامور گردانیده بحفظ
و حراست سرحد و سنور خود تعیین کرده * اتفاقاً محمد ييك
بطریق معهود قصد حدود کرده . در میانه ایشان مجادله و مقاتله
روی نموده بضرب پیکان آبدار و تیغ خونخوار محمد ييك بخاک
بوار افتاد * چون او را زخمدار از آن معرکه برداشتند رمقی

از حیات باقی مانده بود که او را بقلعه^۱ گردکان بردند. بعد از یکروز که در آنجا بود جان بقابض ارواح سپرد * و محمد بیک بن دومان بیک بعضی آغایان خود را که محرک سلسله^۲ فساد بودند از میانه برداشته اموال و ارزاق ایشانرا متصرف گذشته استقلال تمام پیدا کرد الحال که تاریخ هجری در سنه^۳ خمس و الفست بلا ممانعت و مشارکت کما ینبغی بامارت آنجا مبادرت مینماید * درین مدت بواسطه^۴ قرابت سلسله^۵ حکام حزو خواست که بامداد امیر شرف حاکم جزیره محمد بیک ولد خضر بیک را از حکومت حزو معزول کرده، بهاء الدین بیک ولد مراد خان را در حزو حاکم سازد * و مباشرت باین امر عظیم از حین امکان بیرون بود. بعضی خجالت و انفعال او را بین الاقران دست داد. چون جوانست امید که حق تعالی او را بعنایت انصاف و مروت و وفا فایز گرداند * (نظم)

دلا مجوی ز ابنای دهر چشم وفا *

که درجبت این مهران مروت نیست *

شعبه^۱ ن و ریم

﴿ در ذکر امراء گردکان ﴾

سابقا رمزده^۲ کلک بیان کردید که هایل نام شخصی از اولاد شیخ ازرقی بفتح دیرزیر آمد * قابل پسر او با دختر کابلی (۱)

(۱) وفی نسخه دختر هایل .

مباشرت و معاشرت کرده ازو پسری بوجود آمد * از شرم و خجالت نخواست که پدر بر آن قضیه مطلع گردد. پسر را بجانب کردکان فرستاد * و امراء کردکان از نسل آن پسراند و با امراء در زینی بنی عمان اند * و میر ناصر کردکانی بواسطه قریه منار که در ما بین ولایت در زینی و کردکان واقع است دایم الاوقات با امراء در زینی منازعت مینمود * و هر کدام ازین دو طایفه که قوت قاهره داشته بزور بازو قریه مزبوره را تصرف کرده اند * نادر تاریخی که شاه قلی بیك در زینی باستانه سلطان سلیمان خان رفته * مقرر نامه هایون گرفته که قریه منار داخل ولایت در زینی باشد * از استماع این اخبار ناصر بیك را شعله غضب از کانون سینه زبانه کشیده در اصدد انتقام او در آمد فی الفور با جمعی از ملازمان خود بعزم آنکه در راه استنبول در هر محل و مکان که بشاه قلی بیك رسد او را از پای در آورد روانه شد اتفاقاً در قصبه بولی بدو رسید که فیصل مهمات خود داده معاودت نموده بود دوچار یکدیگر شده در میانه ایشان مجادله و مقاتله واقع شده * شاه قلی بیك با معدود چند از نوکران که همراه داشت بقتل رسیدند * چون میرلوی بولی باین قضیه مطلع گشت اعیان و اهالی آنجا را جمع ساخته هجوم بر سر ناصر بیك آوردند. و او را باسی نفر از ملازمان اسیر و دستگیر کرده *

حقیقت احوال را معروض پایه سریر خلافت مصیر گردانید
 و از موقف جلال فرمان قضا جریان بقتل ناصر بیک و نوکران
 نافذ گشته * اورا باسی نفر از رفقا از درختانی که در سر راه
 واقع شده صلب کردند تا عبرت سایر متمردان گردد (نظم)
 تانکوشی بمعدلت نشوی هرگز از ملک و سلطنت شادان
 راهپارا از دزد ایمن ساز کز تو خواهی ممالك آبادان
 ﴿محمد بیک بن ناصر بیک﴾

بعد از قتل پدر تفویض امارت کردگی بدو عنایت شده
 بمضمون حدیث نبوی صلی الله علیه وسلم که (الحب یتوارثون
 والبغض یتوارثون) خود را بشمس الدین کتخدای حزو وزینل
 بیک شیروی مخصوص گردانیده * با محمد بیک در زینی ولد
 دومان بیک در مقام عداوت و خصومت درآمده *
 بنوعی که سابقا مذکور شد در دست مردمان
 محمد بیک ولد دومان بیک بقتل رسید

﴿ناصر بیک بن محمد بیک﴾

بعد از قتل پدر بامداد و معاونت شمس الدین کتخدای حزو
 در خورد سالکی قائم مقام پدر شد * و هم قریه منار را از جانب
 محمد بیک در زینی بابعضی اموال و ارزاق بدل خون و دیت پدر
 و نوکران که مدتها منازع فیه بود گرفته بدو داده * مابین ایشان

بوساطت حاکم حزو وزینل بیک شیروی اصلاح کرده * قرار
 دادند که محمود زرقی که کتخدای محمد بیک در زینی بوده و ماده *
 قتل محمد بیک اوشده از درخانه خود رد سازد * و محمد بیک حسب
 الرضای امرا اورا از درخانه خود رد فرمود . چون محمود
 به بدلیس آمده شمس الدین نوکران اورا فریب داده * بعد از چند
 روز محمود را کشته بطرف حزو فرار کردند * ازینجهت یکمرتبه
 حراوت ناصر بیک تسکین یافته و صلح قراری گرفت * و چون
 ناصر بیک خورد سال بود چنانچه مقتضای طبیعت اطفال است
 اوقات باهو و لعب و بعیش و طرب میکردانید * و حسن نام
 نوکری داشت مسخره قالب چنبر مشهور که دایم باو مضحکه
 و ظرافت می نمود * قضا را روزی بتخیلات نشئه اسرار در سر
 شکار خنجر جری حواله سینه ناصر بیک نموده که سر خنجر چنبر
 از مهره پشت ناصر بیک بدر میرود . فی الحال افتاده جان بقابض
 ارواح می سپارد * و جماعتی از عشایر و اقوام در آنجا حاضر بودند
 چون مشاهده این حال کردند بضرط طبایحه و لکد پوست
 از سر چنبر بیرون کشیده . قانون وجودش را از نعمه حیات خالی
 و طوطی روحش باز اغمات دم ساز کردند * و میرخلیل نام شخصی را
 که بعد از قتل میر ناصر در بولی تفویض امارت کرد کان
 از دیوان سلیمانی بدو مفوض گشته * و بعد از آن که امارت

به پسرش محمد بیک عنایت گشت خلیل بیک ترك آن دیار کرده ملازمت امراء اکراد اختیار کرده بود. درین اثنا از ضعف و پیری و ناتوانی بوطن مالوف آمده بود و باناصر بیک اوقات میگذرانید* در آن روز اوضاع بی اصول چنبر را مخالفان نسبت بخلیل بیک کرده* آن پسر صادق راست قول را نیز در آن روز بقتل آوردند* و از امیر ناصر میر محمد و میرا بکر نام دو پسر صغیر ماند و حالیا میر محمد بموجب نشان سلطانی بجای پدر بامارت کردکان اشتغال دارد*

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء عتاق ﴾

از مشاهیر کردستان خانواده احمد بیک بن میر محمد زرقیست* و او معاصر بشاه اسمعیل صفوی بوده* و در محلی که شاه مزبور بر دیار بکر و کردستان مستولی شد عتاق را از احمد بیک مستخلص گردانیده بطایفه قاجار سپرد* و عشیرت زرقی ترك یار و دیار کرده باطراف و جوانب پراکنده گشتند* و بعد از قتل خان محمد استاجلو و شکست شاه اسمعیل در چالدران طوایف اکراد در صدد گرفتن ملک موردی شده* اکراد عتاق نیز در آن زمستان قشلاق در میانه قلعه خرابه که مشهور است

بقلعهٔ ملخ اختیار کردند * و طایفهٔ قاجار که در درون قلعهٔ عتاق
 بودند در صدد منع ایشان شده * آغاز خشونت کردند که باعث
 چیست که در میانهٔ قلعهٔ خرابه قشلاق اختیار میکنید * ایشان
 زبان معذرت کشاده گفتند که در میانهٔ ما و عشیرت مرداسی
 خصوصت قدیمست مبادا در عین زمستان و کثرت برف و سرما
 که محال تردد نبوده باشد تاخت بر سرما آورده اهل و عیال مارا
 باسیری ببرند * اگر چنانچه تافصل بهار متعرض این فقیران نشده
 رخصت سکونت این بیچاره کان درین ویوانه جایز دارند عین
 مرحمت خواهد بود * حاکم عتاق را نیز بر عجز و انکسار ایشان
 رحم نموده در مقام مسامحه شد * و عشیرت زرقی را چون خاطر
 از تعرض قزلباش مطمئن گردید در تدارک آن شدند که نردبانی
 از چوب و ریسمان ترتیب داده قلعهٔ عتاق را در شبهای زمستان
 بجمیله و خدعه بدست آورند * اتفاقا شبی از شبهای زمستان که
 روان گردان سر ریسمانرا در کنسکرهٔ قلعه استوار کرده *
 دلاوران زرقی نردبان بالا رفته باندرون قلعه در آمدند *
 و قزلباشان را بالتمام بتیغ بیدریغ بکذرائیده. سرهای ایشانرا بردار
 عبرت کردند. و اهل و عیال انجماعت را از قلعه اخراج کرده *
 کس بطلب احمد یک فرستادند. و او را بمیانۀ خود آورده.
 بامارت نصب نموده * مدتی ولایت موروثی را حسب فرمان

سلطان سلیم خان در تصرف داشت * چون باجل موعود عالم
فانی را بدرود کرد ازوشاهم بیک و یوسف بیک و محمود بیک سه
پسر ماند * وبواسطه امارت عتاق که بامارت و بزرگی یکدیگر
کردن نهادند و کاروبار ایشان بخشونت و خصومت انجامیده .
باتفاق متوجه آستانه دولت آشیانه سلطان سلیم خان غازی شدند *
و قرار بدان دادند که محرر ولایت از دیوان پادشاهی
آورده * ولایت موردی را در میان برادران قسمت
نماید * و بعضی را بخواص پادشاهی ضبط کنند
﴿ شاه بیک بن احمد بیک ﴾

چون حکم هایون برادران بنام میرمیران دیار بکر حاصل
کردند که شخصی صاحب وقوف بتحریر ولایت عتاق تعیین
نماید که آنجا را تحریر کرده شصت هزار اقچه عثمانی از حاصل
بعضی قرا و مزارع بطریق زعامت بمحمود بیک و یکصد و ده
هزار اقچه عثمانی بیوسف بیک زعامت مقرر کرده * ناحیه ربط
و میافارقین و قریه جسته و جزیه کفره بخواص هایون تعیین
کشته * دویست هزار اقچه عثمانی برای سنجاق بشاهم بیک مقرر
ساختند * وبعد از فوت محمود بیک زعامت او بر وجه آریه لیق
بقباد بیک رمضانلو عنایت کشت * و در زمان وزارت رستم پاشا
بعضی خیانت بشاهم بیک اسناد کرده . او را حسب فرمان

سلیمانی بقتل آوردند * و ناحیه عتاق را قریب بیست سال بامرای
عثمانی داده از تصرف امراء ذرق بیرون رفته بود *

﴿ یوسف بیک بن احمد بیک ﴾

در فترات القاص میرزا که پادشاه سلیمان مکان بنفسه متوجه
سفر آذربایجان شد * سنجاقل عتاق بشرط آنکه قلعه آنجا را
ویران سازند و زعامت خود را الحاق سنجاقل کرده بدو عنایت
و مرحمت فرمودند * و چند سال یوسف بیک بدین عنوان
برفاهیت حال حکومت و دارایی عتاق باستقلال کرد * و بعد
از وفات او سنجاقل عتاق بدستور اول باحمد بیک بن حاجی حسین
بیک نام شخصی عثمانی توجیه شد * و از یوسف بیک حسن بیک
نام پسری ماند *

﴿ حسن بیک بن یوسف بیک ﴾

بعد از وفات پدر که سنجاقل عتاق بمردم بیکانه تفویض شده
دو سال در تصرف ایشان بود * چون زمام سلطنت و جهانبانی
و دور حشمت و کیتی ستانی بید سلطان سلیم خان در آمد و حسن
بیک باستدعای اوجاق مورد وثی احرام کعبه حاجات بسته روانه
آستانه کرد و ن مطاف شد * بامداد واستعانت محمد پاشای وزیر
اعظم سنجاقل عتاق بطریق اوجاق از مراحم بید و بیع سلطانی
بدو عنایت شد و بیست سال بامارت عتاق قیام و اقدام نمود * چون

مردی بود بجمع مال معروف و بعقل معاشر و دنیا داری موصوف
 و همگی توجه خاطر بعلاقه دنیوی مصروف بود * آخر هادم
 اللذات دست تصرف او را از ضبط ملکی و مالی کوتاه گردانیده
 خزینه وجودش را از گوهر کران بهای روح خالی ساخت * ازو
 یوسف و ولی نام دو پسر ماند و منصب او بموجب نشان مکرمت
 عنوان سلطان مراد خان مرحوم بیوسف بیک ارزانی گشت *
 و ایام حکومتش چون موسم ربیع تندرو و زمان کل بدو هفته کرو
 بود و چون بوی از غنچه دولت نشنیده بخارجای مات مبتلا گشت
 برادرش (ولی بیک) بحسب ارث و استحقاق متصدی امارت شد
 در این اثنا جهان شاه بیک بن سهراب بیک نام شخصی از بنی عمان او
 بعزم منازعت برخاسته بشرط التزام که هر سال بیست هزار
 فلوری بخزینه دیار بکر ادا نماید * سنجاق عتاق از بارگاه پادشاه
 گردون نطق بدستور سنجاق بدو شفقت کردند * ولی بیک
 شرط جهان شاه بیک را متعهد شده. او را دخل نداد * و بعد از آن
 ابراهیم پاشای ظالم درحینی که آغاز تمر و عصیان و بنیاد جور و عدوان
 در ولایت ربیع و دیار بکر و کردستان نهاد * عتاق را بشرط
 آنکه چهل هزار فلوری بدیوان دیار بکر ادا نماید بذو الفقار بیک
 ولد شام بیک تفویض گردانید * چون ابراهیم پاشا حسب فرمان
 پادشاهی از ایالت دیار بکر معزول گشته در استنبول در (یدی قله)

محبوس شده * چون جلوس سعادت مانوس پادشاه عالیشان
سلطان محمد خان خلدت خلافت بر تخت قیصره و اورنگ اکسره
اتفاق افتاد * آن حجاج ثانی رایجهت عبرت ظالمان بد کردار
در میدان استنبول بردار کردند * ﴿نظم﴾

بداندیش مردم سرافکنده به * درخت بد از ییغ برکنده به
وولی یسک بدستور اول امارت عتاق رابی شروط و نزاع
اهل نفاق بخود مقرر گردانیده والی باسحقاق کشته *
وبالفعل حکومت آنجا در ید تصرف اوست *

شعبه چهارم

﴿در ذکر امراء ترجیل﴾

اصل منشأ زرقی ترجیل و عتاق است * ترجیل قریب یمده
آمد واقع شده دو قلعه دارد . قلعه ترجیل و قلعه دارعین * درزینی
و کردگان فروع ایشانست * اول حکام زرقی به سید حسن بن
سید عبد الرحمن بن سید احمد بن سفیل بن سید قاسم بن سید علی
ابن سید طاهر بن سید جعفر قتیل بن سید یحیی اقع بن سید اسمعیل
اکبر بن سید جعفر بن امام محمد باقر بن امام زین العابدین بن امام
حسین بن امام مرتضی علی رضی الله عنه منتهی میشود * و چون
سید حسن از دیار شام بولایت ماردین آمد در ناحیه عتاق متوطن

شده زهد و تقوی و عبادت حضرت باری مشغول گشته * خالق
 آن دیار را اعتقاد و اخلاص تمام باو پیدا شده * بروایتی چشم ازرق
 و بقولی دائم ملبس بلباس ازرق بواسطه همین ملقب بشیخ حسن
 ازرقی شده * در آن حین امیر ارتق بن اکسب که از اعظم
 اصراء سلاجقه بود از نیابت ایشان راه حکومت و دارایی آمد
 و واردین و خربوت (۱) و مجنکرد و حسنکیفا بدو تعلق داشت
 اتفاقاً او را دختری جمیله قابله بود . و ماده سودا بدو غالب گشته
 منجر بجنون شد * هر چند اطبای حاذق بمعالجه کوشیدند فایده
 بر آن مترتب نکشت روز بروز جنونش در تزايد بود * آخر الامر
 شیخ حسن ازرقی را امیر ارتق طلب داشته که دعایی در حق
 دختر او بکند * شیخ ادعیه چند بر آب خوانده بر سر دختر
 ریخت از برکت انفاس متبرکه که شیخ خدای تعالی دختر را شفای
 عاجل کرامت فرمود * امیر ارتق اراده نمود که دختر خود را
 بعقد نکاح شیخ در آورد * شیخ ابا کرد دختر را بعقد نکاح
 پسرش سید حسن در آورده * حکومت ناحیه ترجیل را بدو مرحمت
 فرمود بنوعی که در مقدمه احوال درزینی اشارتی بر آن شده *
 مدتها حکومت ترجیل و عتاق در تصرف او و اولادش احمد بن
 سید حسن و سلیمان بن قاسم و یوسف و حسین بود * و بعد از او

﴿ عمر بیک بن حسن بیک ﴾

قایم مقام او شد * واو معاصر اوزن حسن بایندوری بود *
 و حسن بیک او را بغایت اعزاز و احترام نموده دختر او را بحباله
 نکاح خود در آورد * و ناحیه مهرانی و نوشادر را بترجیل و عتاق
 الحاق نموده و بدو ارزانی فرمود * و چون حسن بیک را از آن
 دختر پسری بوجود آمد در هنگامی که بعضی از بلاد کردستان را
 مسخر گردانید امارت عتاق و ترجیل بآن پسر ارزانی فرمود
 و دارایی و ضبط و صیانت بدلیس در عهده اهتمام عمر بیک کرد *

﴿ بوداق بیک بن عمر بیک ﴾

بعد از فوت پدر از نیابت اوزن حسن ایالت بتلیس باو مفوض
 شد * چون سر بر سلطنت ایران بیهقوب بیک بن حسن بیک
 قرار گرفت * در تاریخ سنه ثمان و ثمانین و ثمانمیه ولایت ترجیل
 و عتاق بر قرار سابق به بوداق بیک مرحمت کرد * و چون چند
 سال بحکومت آنجا مبادرت نمود روی بعالم آخرت آورد *

﴿ احمد بیک بن بوداق بیک ﴾

بحای پدر قایم مقام شد * در تاریخ سنه ثلاث عشر و تسعمایه که شاه
 اسمعیل صفوی بر دیار بکر مستولی شد * بعد از دو سال که امارت
 نموده بود در دست لشکر قزلباش بدرجه شهادت رسید *

﴿ علی بیک بن بوداق بیک ﴾

بعد از فوت برادرش متصدی قلادهٔ حکومت شد * چون
بیست سال از ایام امارتش متمادی کشت توجه بعالم عقبی کرد *

﴿ شمسی بیک ﴾

چون امرا و حکام کردستان از اوضاع ناملایم قزلباش دلگیر
گشته روگردان شده اطاعت بدرگاه پادشاه مغفرت پناه سلطان
سلیم خان نمودند * امارت ترجیل بدو عنایت شد * و در تاریخی
که فرمان قضا جریان بر تحریر ولایت دیار بکر نافذ گشته
ترجیل نیز تحریر شد * بعد از وفات او پسرش قائم مقام او شد *

﴿ حیدر بیک بن شمسی بیک ﴾

بموجب نشان عالیشان سلطان غازی سلیمان خان تفویض
امارت پدر بدو شده مدتی مدید متصدی امر حکومت شده *
در محلی که مصطفی پاشای سردار با عسا کر نصرت شعار بتسخیر
ولایت شیروان و کردستان روان شد * در جادر نام محلی با امرا
واعیان کردستان در دست لشکر قزلباش بقتل رسید * تفویض
امارت از جانب مصطفی پاشا لاله سردار به پسرش بوداق بیک
ارزانی شد * چون پانزده سال از ایام امارت او در گذشت رخت
هستی بعالم نیستی کشید * و بعد از او پسرش حسین بیک بجای
پدر نشست * بعد از هشت ماه لوای حکومت بملک عدم زد *

و بعد از وفات او تقلید قلادهٔ امارت به برادرش اسمعیل بیک مرحمت شد * چون چهار سال امارت کرد وفات یافت و بعد از او امارت برادرش * ﴿ عمر بیک بن حیدر بیک ﴾

از دیوان پادشاه ججهاد سلطان مرادخان حکومت ترجیل بموجب فرمان قضا جریان بدو عنایت شد * و او جوانیست بهمه حسب پیراسته و باوضاع مردی آراسته علی الدوام بطایفهٔ روی مختلط است * اکثر اوقات در خدمت و ملازمت میرمیران دیار بکر بسر برده * مراجعت امراء اکراد تابع دیار بکر باوست که فیصل مهمات سرانجام قضایای ایشان در دیوان آمد میدهد *

فصل هشتم

﴿ در ذکر امراء سویدی ﴾

از ریاض روایات گذشته * و کزار حکایات عنبر سرشته شمایم این اخبار بمشام جان راقم این نسخهٔ ابتر رسیده که نسب امراء سویدی بآل برمک منتهی میگردد * و انساب عشایر ایشان باسود نام شخصی که از غلامان صحابه رسول است صلی الله علیه وسلم می پیوندد * و بروایتی مسقط الرأس طایفهٔ سویدی از قریهٔ سوید است که در دو منزلی مدینهٔ منوره است بطرف شام واقع شده الله اعلم * اما آل برمکه نسب خود را بملوک فرس میرسانند

در اوایل در بلخ بعبادت آتش قیام مینموده اند که ناگاه نسیم
عنایت ازلی واشعه انوار لطف لم یزلی از کریبان جانشان وزیدن
و در خشیدن گرفت * و زلال ایمان از چشمه سار وجود شان
تراویدن آغاز نهاد * ﴿ نظم ﴾

ای خوشا چشمی که آن کریان تست *

وی هایون دل که آن بریان تست *

و جعفر که پدر خالد است در زمان عبد الملك بن مروان و بروایتی
در زمان سلطنت سلیمان بن عبد الملك با اموال و اسباب نا محصور
بدار الملك دمشق آمد * و احوال او چون مسموع پادشاه شد
فرمود که او را در مجلس حاضر سازند * چون او را در مجلس سلیمان
حاضر گردانیدند تغییر در اوضاع پادشاه ظاهر گشته * فرمود
که جعفر را از مجلس بیرون کردند * چون ندمای مجلس از سبب
تغیر مزاج پادشاه نسبت باو سؤال کردند فرمود که بواسطه
آنکه زهر همراه داشت و با زهر نزد ما آمدن او مرا خوش نیامد
بدر کردم * زیرا که دو مهره در بازوی من هست که هرگاه
ادویه مسمومات در مجلس من حاضر میشود مهرها بنیاد حرکت
میکنند * چون سبب زهر برداشتن از جعفر استفسار نمودند
گفت زهر در زیر نکین خود تعبیه کرده ام که اگر احیاناً مرا
شدتی روی نماید برمکم تا از آن شدت خلاص شوم * بنابراین

مردمان او را ملقب بپرمکی کردند * و این سخن با غیرت جعفر
مقبول طبع سلیمان افتاده * روز بروز در مقام تربیت او کشته
تا آنکه وزارت خود را بدو تفویض فرمود * ﴿نظم﴾

چه باید زهر در جامی نهادن   ز شیرینی برونای نهادن
جهان نیمی ز بهر شاد کامیست   دگر نیمی ز بهر نیکنامیست

بعد از آن مدتی وزارت ابو العباس سفاح و برادرش ابو جعفر
دو ائینی به پسرش خالد و پسر خالد جعفر (؟) نام متعلق بود *
در زمان خلافت هرون الرشید که یحیی بن جعفر وزیر بود عظمت
و شوکت یحیی بمرتبه رسید که فوق آن پایه وزارت و درجه
و کالت متصور نبود * و ترقی باولاد او فضل و جعفر و موسی میسر
شد که در هیچ عصر و زمان بکسی در ایام ظهور سلاطین اسلام
میسر نشد * اما بواسطه افساد مفسدان مزاج هرون الرشید به
یحیی متغیر گشته . جعفر بقتل رسید و یحیی و فضل مدة العمر در
زندان مانده در آنجا هلاک شدند * ﴿نظم﴾

چنین است آفرینش را ولایت * که باشد هر بدایت را نهایت
و اموال و اسباب ایشان که در ایام وزارت فراهم آورده بودند
بالتام بدرکار دیوان ضبط شد * و اگر کسی خواهد که کما ینبغی
بر احوال آن طبقه اطلاع یابد رجوع بکتاب تواریخ باید کرد *
چون این تذکره تحمل ایراد آن نداشت در اطناب نکوشیده

و مال حال موسی از کتب تواریخ هر چند تجسس نمود معلوم
 نشد * یحتمل که در وقت گرفتن هرون الرشید پدر و برادرانش را
 او خود را بکوهستان کردستان کشیده * در آنجا توطن اختیار
 کرده باشد * چه که حکایت مشهور است و در افواه و السنه
 مذکور که سه نفر از اولاد آل برمک در زمان خلافت بنی عباس
 از بغداد متوجه کردستان گشته * در خان چوک نام محل من
 اعمال کنج در جبل شفتالو ساکن شدند * و برادر بزرگ ایشان
 در آنجا بعبادت و تقوی و طهارت مشغول گشته * در آن وادی
 مراتب عالی یافته مستجاب الدعوه شد * چنانچه روزی برادر
 خوردش بهم ضروری رفته * خلق آن دیار بعبادت معهود طعام
 یومیه جهت شیخ و رفقاییش آوردند * شیخ و برادر وسط با احبا
 تناول کرده حصه برادر کوچک را نگاه داشتند * چون برادر
 کوچک از خدمت مرجوعه معاودت نمود حصه طعام خود را
 طلب داشت * برادر وسط گفت چون رفتن تو امتداد یافت
 بخاطر رسید که شما طعام تناول کرده باشید حصه طعام ترا من
 خوردم * برادر بزرگ از بی مروتی او در غضب شده او را نفرین
 و بد دعا کرد که حق تعالی شکم ترا پاره کرد اند که بحصه خود
 قانع نمی شوی * فی الفور آن جوان افتاده جان بجهان آفرین تسلیم
 میکند * اعتقاد و اخلاص مردم آن دیار نسبت بشیخ یکی در صد

کشته * شیخ باتفاق برادر کوچک که میرشهاب نام داشت حسب التماس درخان جوك بمیانہٴ عشیرت واقوام سویدی درآمده آنجا را متصرف شده قلعهٴ متین دو آنجا بنا کرده باتمام رسانید * ومدتی بمقتدائی وپیشوائی آن طایفه قیام نموده * وبعد از آن بعالم آخرت نهضت کرده اولاد ذکور او را نماند * و برادرش میر شهاب متصدی قلادهٴ ریاست شد * و از اولاد او که در آن ولایت حکومت نموده اند بترتیب اسامی ایشان مذکور میگردد بعون الله الملك الصمد *

﴿ امیر جلال بن امیر شهاب ﴾

بعد از فوت پدر متکفل مهام امارت شده * مدتها بر آن کار قیام نمود * آخر اجابت حق را ایلیک گفته پسرش

﴿ امیر محمد ﴾

قایم مقام پدر شد او نیز بعد از چند سال که بدان شغل خطیر مبادرت نموده بعالم جاودانی نهضت فرموده * خاف صدق او

﴿ امیر نضر الدین ﴾

جانشین پدر گردید * بحسن عدل و داد آن ولایت را معمور و آبادان گردانید * چون ازین دار غرور بسرای سرور خرامید پسرش * ﴿ امیر حسن ﴾

متصدی امور حکومت گردید * و او مرد یبک و سفاک خونریز

بود * آخر از نور بصر محروم ماند * زمام مهام امارت در قبضه
اقتدار پسر بزرگش میر نخرالدین افتاد * و پسر دگرش که میر محمد
نام داشت بزور حسن و جمال آراسته * بحلیه فضل و کمال پیراسته
در ناصیه احوالش آثار شجاعت و شهامت ظاهر * و در جبهه
آمالش علامت مروت و سخاوت باهر * و بمضمون * ﴿ نظم ﴾
پری رو تاب مستوری ندارد * بیندی در زر وزن سر بر آرد
ترك یار و دیار نموده بعزم ملازمت اوزن حسن متوجه دیار
بکر شد * چون بغز عتبه بوسی آن پادشاه عالیجاه فایز کشت
مشمول عواطف خسروانه * و منظور عوارف پادشاهانه گردید
وامارت خان جوک و جبقة جور را بدو ارزانی داشته روانه ولایت
موروئی گردانید * در میانه برادران کار باستمال سیف و سنان
رسیده * بعد از مجادله و محاربه بسیار میر محمد کشته شد * حکومت
بلامنازعت و مشارکت در تصرف میر نخرالدین ماند * و چند
سال که در حکومت بماند عازم سفر آخرت شد * چون اولاد
رشید نداشت برادر زاده اش قائم مقام او شد *

﴿ ابدال بیک بن امیر محمد ﴾

بعد از وفات عمش قائم مقام او شد و متقلد قلاده امارت گردید
در آن اثنا طایفه قزلباش بسرداری ایقوت اوغلی حاکم جبقة جور
بعزم تسخیر خان چوک بر سر ابدال بیک آمده هفت شبانه روز

در میانه ایشان محاربه اتفاق افتاده و از جانبین خلق بسیار طعمه تیر و شمشیر شده * عاقبت توفیق الهی رهین احوال و رفیق آمال ابدال بیک شده نسیم فتح و ظفر از مهب اقبال نصرت اثر بر پرچم علم او وزیدن گرفت * ایقوت اوغلی منہزم ککر دیده اموال و اسباب و خیمه و خرگاه اسب و استر او جمله بدست مردمان در آمده * چند سال بعد از این قضیه حکومت نموده عاقبت جان بجهان آفرین تسلیم کرد * و ازو سبجان بیک و سلطان احمد بیک دو پسر ماند *

﴿ سبجان بیک بن ابدال بیک ﴾

بعد از پدر جانشین او شد با اتفاق برادرش سلطان احمد بیک در حفظ و حراست ولایت و دفع اعدا کمر جد و جهد بر میان جان استوار کرد که گفته اند *

﴿ نظم ﴾

دولت همه ز اتفاق خیزد * بیدولتی از نفاق خیزد

حق تعالی از میامن اتفاق برادران فتوحات متکثر روی داد از جمله بعد از فوت خالد بیک پازوکی ناحیه کیخ را (۱) از تابغان چولاق خالد گرفته متصرف شد * و بعد از فتح چالدران که سلطان سلیم خان بر ولایت دیار بکر مستولی شد قلعه و ناحیه جبججور را از تصرف ایقوت اوغلی و ناحیه آغچه قلعه را از ید

(۱) وفي النسختين الخطيتين كنج بدل كيخ والاول هو الظاهر .

تغلب منصور بیک پازوکی که از نیابت شاه اسمعیل بمحکومت آنجا قیام می نمود و ناحیه ذاک و ناحیه منشکورت را از دست قادر بیک قزلباش بقوت قاهره بیرون آورده تصرف نمود * بعد از آن برادران ولایت را در میانه خود قسمت کرده جبججور مع توابع بسبحان بیک و سایر قلاع و ولایت بسططان احمد بیک مقرر شد * و چون چند سال بدین عنوان گذشت از فساد مفسدان دوستی و مصادقت بمخصومت و عداوت مبدل گردید و بغمازی برادر سبحان بیک حسب فرمان سلطان سلیمان خان بقتل رسید و جبججور را بیک از امراء عثمانی مقرر داشتند و ازو مقصود بیک نام پسری ماند *

﴿سلطان احمد بیک بن ابدال بیک﴾

چون برادرش سبحان بیک بقتل رسید بعد از آن مدتها حکومت کرده ایام حکومتش از پنجاه سال تجاوز کرده بود که ازین رباط دودر قدم بیرون نهاد * (نظم)

دنیا که درو ثبات کم می ینم * درهر طرفش هزار غم می ینم
چون کهنه رباطیست که ازهر طرفش * راهی به بیابان عدم می ینم
و ازو مراد بیک و محمد بیک دو پسر ماند *

﴿مقصود بیک بن سبحان بیک﴾

بعد از قتل پدرش در رکاب ظفر انتساب سلطان سلیمان خان

در سفر نخبوان همراه بود * و در (آرپه چای) نام محل که از توابع آنجاست در هنگام قراولی دوچار قزلباش کشته در آن محاربه ازو آثار دلاوری و مردانگی بظهور آمده * چون آثار شجاعت و شهامت او بمسامع عز و جلال سلطانی رسید سنجاق جبهه جور را بدستوری که در تصرف پدرش بود بدو ارزانی داشته . حکم هایون بقید او جاقلق نافذ شده عنایت کشت . درحالی که اسکندر پاشای چرکس میرمیران دیار بکر بود از آنجا که عالم تهور طایفه اکراد است اعتماد بر خد متکاری و جان سپاری خود که در انور هایون ازو بظهور آمده بود کرده . طریقه مدار او مواسا با اسکندر پاشا مرعی نداشته * بنابر این پاشای مزبور ناحیه جبهه جور را یکی از امراء عثمانی عرض کرده از تصرف او بیرون آورد * و مقصود بیک جهت عرض احوال و عداوت اسکندر پاشا روانه آستانه اقبال آشیانه سلیمانی شد * و مدت هفت سال در استنبول ملازمت نمود وزراء عظام بنابر رعایت خاطر اسکندر پاشا احوال او را معروض پایه سربو خلافت مصیر پادشاهی نکردانیده * عاقبت بقاعده مستمره مطعون کشته بجوار رحمت ایزدی پیوست *

﴿مراد بیک بن سلطان احمد بیک﴾

اسکندر پاشای میرمیران دیار بکر ولایت سلطان احمد بیک را در میانه پسران او قسمت کرد * چنانچه ناحیه (خان

جوك) و (آنچه قلعه) را به محمد بيك وساير نواحى را بغير از ناحيه (جبقجور) كه در تصرف امراء عثمانى بود برادر بيك مقرر نمود كه برادران بمشاركت حكومت نموده متعرض احوال يكديگر نشوند * چون مدت شانزده سال از حكومت ايشان متمادى گشت مراد بيك امارت خود را بحسن رضا و رغبت بسليمان بيك نام پسر خود فراغت كرد . بعد از چند سال بجوار رحمت حق پيوست * و از سوای سليمان بيك عليخان بيك والوخان و مصطفى بيك سه پسر ديگر ماند * مصطفى بيك در هنگام تسخير تبريز همراه امراء اكراد در سعد آباد تبريز در دست قزلباشان بقتل رسيد * و عليخان بيك هم در آن معركه در دست ايشان گرفتار گشته دو سال در قلعه قهقهه با مراد پاشا ميران قرمان مقيد بود . آخر همراه مراد پاشا اطلاق شده بروم آمدند * بيكر بيكي ديار بكر از عواطف عليه خسروانه سنجاق جبقجور بامداد واستعانت مراد پاشا بطريق اقطاع تمليكى بعليخان بيك مرحمت شد * والوخان نام برادرش در سلك عظمای زعمای ديار بكر انتظام دارد و اوقات بفرغت ميگذراند * اما مير محمد ميرلوای خان جوك آنچه قلعه را متصرف بود ليكن در حفظ و حراست و ضبط وصيانت ولايت چندان اقدام نمنمود * بنابرین فرهاد پاشای سردار سنجاق اورا الحاق سنجاق سليمان بيك نموده بدو ارزانی

داشت و چند سال در میانه محمد بیک و سلیمان بیک بر سر این منازعه و مناقشه بود آخر محمد بیک وفات کرده از قید قیل و قال برست .

﴿ سلیمان بیک بن مراد بیک ﴾

بی شائبهٔ تکلف و غائلهٔ تصلف جوانیست بین الاقران بصفت شجاعت موصوف و بوفور سخاوت و فرط شهامت و فتوت معروف * در اوائل جوانی ملازمت میر میران آمد و بغداد نموده . در عربستان جنای غربت و شدت محنت دیده در طرز سپاهکری و روش سواری بوضع روم در میانهٔ امراء کردستان امتیاز تمام دارد * و طبع و قادش سرآت صور حقایق معانی . و ذهن نقادش آینهٔ جمال مدققان نشکته دانی ﴿ نظم ﴾

چون او ندیده دیدهٔ ایام قرنهای * روشن دلی دقیقه شناسی سخنوری اما بواسطهٔ مباهات کجالات نفسانی اندک غروری و اضاعت

مال و جاه افتخار و سروری دارد ﴿ نظم ﴾

تایکسر موی در توهستی باقیست * غافل منشین که بت پرستی باقیست کوئی بت پندار شکستم رستم * آن بت که ز پندار شکستی باقیست و از قدیم الایام محل سکونت و مکان اقامت آباء و اجداد ایشان کنج نام موضع است که بغایت مستحکم است * در دامن کوه بکنار آب فرات واقع شده که از انقلاب دوران و فترات زمان متوطنان و ساکنان آنجا سالم و مصون باشند * وسعت

مشرب و فسحت همت سلیمان بیک بآن مختصر و محقر مکان راضی
 نیکشته در (منشکورد) نام صحرای وسیع بنای شهر و عمارت
 کرده جامع رفیع بنا کرده با تمام نرسانیده . چند سال است که جد
 وجهد مالا کلام دارد * و در هنگام فتح دیار عجم و شیروان
 و آذربایجان خدمات پسندیده از و بظهور آمده بتخصیص در
 محلی که نیاز بیک پازوکی باموازی دوسه هزار کس از عسکر
 چقر سعد بتاخت قریایزی و نهب و غارت الوس باولی آمده *
 سلیمان بیک بامعدود چند از آغایان و برادران خود در عقب
 انجماعت کثیر رفته جنگهای مردانه نموده اموال و اسباب
 و مواشی و مراعی الوسات و احشامات را بقوت بازو از ایشان
 گرفته سالم و غانم معاودت فرمود * و از جانب سردار مصطفی پاشا
 بنوازشات ملکانه ممتاز گشته * از زمانی که پدرش در حین
 حیات امارت بدو فراغت نموده الی یومنا هذا که تاریخ
 هجری در غره شهر ذی القعدة سنه خمس و الفست
 بحکومت و دارائی ولایت مبادرت نموده
 و مینماید * امید که چون باستعداد
 و قابلیت موسوم است
 باطوار مستحسنه
 موفق باشد *

فصل نهم

﴿ در ذکر امراء سلیمانی ﴾

و آن مشتمل است بر دو شعبه * بر ضایر مهر مآثر ناصبان
 رایات دانش و انصاف . و خواطر حقیقت مداخل ناسخان آیات
 بدعت و اعتساف پوشیده نماید که نسب امراء سلیمانی بمروان الحمار
 که آخر سلاطین بنی امیه است میرسد * و او را حمار بدان جهت
 میگفتند که اعراب سر هر صد سال را سنه الحمار میگویند و از
 زمان استیلاء معاویه بن ابی سفیان بر خلافت در دمشق تا وقتی
 که حکومت مروان رسید صد سال گذشته بود * بروایت مروان
 در حین طفولیت روزی از مکتب آمده انکشت خود را در
 زلفین در کرد انکشتش در آنجا مانده بمثابه آماس کرد که بسوهان
 زلفین را بریده انکشت او را بیرون کردند * و مرتبه دیگر
 از مروان این فعل سر زد این دفعه پدرش اعراضی شده گفت
 یا مروان والله لا انت الحمار * گویند بدین سبب ملقب بدان اسم
 شده * بهر تقدیر نسب او بدین ترتیب بعبد المناف میرسد * مروان
 الحمار بن محمد بن مروان بن حکم بن ابو العاص بن امیه بن عبید
 الشمس بن عبد المناف . و حکم در روز فتح مکه بدولت اسلام مشرف
 شد * و مروان الحمار در اوائل سنه سبع و عشرين و مایه بر مسند
 سلطنت نشست . و چون مدت پنج سال خلافت فرموده ابو

العباس سفاح بر او خروج کرد و او بجانب مصر فرار کرده * در تاریخ یست و هشتم شهر ذی الحجه سنه اثنی و ثلاثین و مایه در قریه بوسیر من اعمال مصر بدست صالح عباسی یا ابو عون که بفرمان سفاح خلیفه او را تعاقب نموده بودند بقتل رسید * و ازو عبد الله و عبید الله نام دو پسر ماند * عبد الله بطرف حبشه افتاد و عبید الله عودت کرده در فلسطین می بود * در زمان خلافت رشید عباسی شحنة فلسطین او را گرفته بدار الخلافه فرستاد خلیفه او را در زندان کرده بازمان خلافت رشید در قید بود آخر پیرو نایبنا شده از زندان خلاص شده * بمحتمل که نسب امراء سلیمانی بدو میرسیده باشد. و بواسطه اطلاق لفظ سلیمانی شاید که نسب ایشان بسلیمان بن عبد الملك بن مروان از سلاطین مروانیه منتهی گردد العلم عند الله * چه بکمال ثقات روات آن طایفه منضبط است که چون از صدمت قاهره عباسیان هرج و مرج باحوال مروانیان راه یافت سه نفر از اولاد مروان الحمار باجمع کثیر از فلسطین بجانب ولایت قلب آمده * و در دره که آنرا دره خوخ خوانند من اعمال ناحیه غزالی ساکن شده مرتبه مرتبه عشایر و قبایل ایشان که عمده آن قوم بانوکی بود بر سر رایت او مجتمع گشته * بحسن اهتمام آن طایفه قلعه (قلب)

وقلعه (جسقه) (۱) وقلعه (تاش) وقلعه (حصولی) وقلعه (مفارقین)
 بامضافات وملحقات ومنسوبات تا کنار آب شط دیار بکروقلعه
 (بیدیان) تا (کاروکان) (۲) و (دلکاو قیا) وقلعه (رباط) وقلعه
 (جریس) وقلعه (ایدنیک) وقلعه (سلیک) وقلعه (کنج) را
 از تصرف کفره گرجستان و ارامنه بیرون آورده متصرف
 شدند * واکثر تابعان وخواهان مروانیان که درنواحی مصر
 و شام متفرق وپراکنده شده بودند برسر اوجع آمدند * وآن
 جماعات منشعب بهشت فرقه شدند (بانوکی) (هویدی)
 (دخیران) (بوجیان) (زیلان) (بسیان) (زکزیان) (برازی)
 و بعضی ازاین طوایف بطریق اهل سنت وجماعت عمل نموده
 بمذهب حضرت امام معظم شافعی رحمة الله علیه مستنداند *
 و برخی طریق ناصواب یزیدی پیش گرفته متابعت آن قوم
 میکنند * وامراء ایشان درشعائر سنت حضرت خیر الانام علیه
 الصلوة والسلام ومطاواعت سید انام وعاماء اسلام جد وجهد
 مالا کلام دارند * درمیانه آن قوم زهاد وعباد بسیار است *
 اما شعبات ایشان قریب بصد فرقه هستند که اکثر صحرائین
 وچاروا دارند * وهرسال اول بهار به بیلاقات ولایت بدایس
 وجبل شرف الدین واله طاق ساکن شده * باز فصل پاییز دراول

فروردین ماه بقشلاق خود عودت میکنند و رسم بیلاقات ایشان
 از سیمصد راس اغنام یکراس بخاکمان بدلیس تعلق دارد * القصه
 چون طوایف سلیمانی (۱) در ظل رایت مروان مجتمع گشتند
 ومدتی بسر داری ایشان و حکومت قلاع که بتحت تصرف در
 آورده بود قیام و اقدام نمود * چون از این دنیای فانی بمنزل جاودانی
 کوچ فرمود میر بهاء الدین نام پسرش در یورت پدر متمکن
 شده * او نیز ترك خیل وحشم کرده و دیعت حیات بکدخدای
 اجل سپرد از او میر عز الدین و میر جلال الدین دو پسر ماند *
 حکومت بامیر عز الدین قرار گرفت چون او نیز فوت کرد از او
 امیر ابراهیم نام پسر خورده سال ماند چون از عهدہ امور حکومت
 بیرون نمی آمد رؤسای قبائل برادرش امیر جلال الدین را بحکومت
 نصب کردند * و چون او تقد حیات بقابض ارواح سپرد در آن
 وقت امیر ابراهیم ولد عز الدین بسر حد بلوغیت رسید باستصواب
 عشایر واقوام حاکم شد * و چون مدتها حکومت نمود باجل
 موعود عالم فانی را بدرود کرد * از او میر دیادین و امیر شیخ احمد
 نام دو پسر ماند * بموجب وصیت پدر میر دیادین قائم مقام او
 کشته متصدی امور امارت و متکفل مهام حکومت شد
 وهشتاد سال عمر یافت در امارت کامرانها نمود * و در حینی که

شاه اسماعیل صفوی بر ولایت دیار بکر مستولی شد خان محمد
 استاجلو را از نیابت خود بحفظ و حراست آنجا مامور گردانید
 محمد خان بامیر دیادین طریق مدارا و مواسا مسلوك داشته دختر
 او (بیکیسی) (۱) خانم را بعقد نکاح خود در آورد و بامداد و معاونت
 طایفه سلیمانی و موافقت و مصادقت میر دیادین امور کلی ازو
 متمشی شد * از آنجمله در زمانی که علاء الدوله ذو القدر والی
 مرعش (صارو قیلان) نام برادرزاده خود را باراده تسخیر
 دیار بکر بر سر محمد خان فرستاده . در مابین ایشان محاربه عظیم
 اتفاق افتاده * آوازه دار و کیر از فلک اثر دو گذشت * نظم
 جگج بر دهل فتنه انگیز شد ز بانك دهل فتنه گر تیز شد
 قطاس ستوران زرینه زین همی کرد جاروب میدان کین
 طایفه سلیمانی بلکه دیوان سلیمانی در آن معرکه داد مردانگی
 دادند که جنگ هفتخوان مازندران رستم دستان * و سام نریمان
 یجز فسانه نماند * گردان گردان بقوت بازوی کامکار و ضرب
 شمشیر زهر ابدار لشکر صارو قیلان را منهزم گردانیده او را
 در آن معرکه بخاك بوار انداخته سر از تن جدا کردند * و خان
 محمد رعایت کلی در باره میر دیادین و عشیرت سلیمانی فرمود *
 و چون او فوت شد ازو اولاد ذکور نماند * و ازو امیر شیخ احمد

برادرش (شاه ولد بيك) و (بهلول بيك) و (عمر شاه بيك)
 و (سوسن) و (وليخان) و (الوند) و (خليل) و (احمد)
 و (جهانكير) نه پسر ماند * بدین سبب حكومت
 مير ديابدين باولاد برادرش انتقال يافت *

شعبه اول

﴿ در ذكر امراء قلب و بطمان ﴾

حاوی اوراق را از ثقات روات بكرات استماع افتاد كه
 چون مير ديابدين پير و ناتوان گشت و پسرى نداشت كه بمصالح
 امور و سوانح احوال ولايت پردازد برادر زاده با اتفاق قصد او
 كرده در صدر قلع و قمع او شدند * مير ديابدين در باب دفع برادر
 زاده از محمد خان استاجلو امداد و استعانت طلب نموده محمد خان
 نيز لشكر بسيار بمعاونت او فرستاده در ميانۀ او و برادر زاده
 محاربه عظيم دست داد چنانچه عمر شاه بيك و سوسن و جهانكير
 بيك در آن معركه بقتل رسيدند * و شاه ولد بيك كه برادر بزرگ
 و خمير مايۀ آن فساد بود از آن معارك بهزار حيله خود را خلاص
 كرده * از آن جله خونخوار خود را بكنار رسانيده بطرف شام
 بخدمت سلاطين چرا كسه رفت * و چون استيلاي قزلباش بعد
 از وقوع قضيه چالدران از ولايت كردستان روى در انحطاط

و نقصان آورد علی فیری نام شخصی که از طایفهٔ بسیان و عمدهٔ آغایان اقوام بود قلعهٔ میافارقین را مضبوط کرد انیده . کسی بجانب شاه ولد ییک بطرف شام فرستاد . و این خبر چون مسموع او شد بر سبیل استعجال متوجه ولایت موردئی گشته بسعی علی فیری و استصواب عشایر و اقوام بر سر بر حکومت متمکن شد و در فرصتی که ولایت دیار بکر و کردستان بتصرف اولیای دولت روز افزون عثمانی در آمد حکام صاصون بنابر عداوتی که از قدیم با امراء سلیمانی داشتند طایفهٔ خالیدی را فرمودند که چند نفر از چاوشان درگاه پادشاهی را که بطریق الاغ بمهم ضروری بجانب کردستان آمده بودند ، در اراضی میافارقین بقتل آورند تا نسبت قتل ایشانرا اعیان و ارکان بشاه ولد ییک داده ازین ممر ضروری باو و ولایت اورسد * و طایفهٔ خالیدی بامتنال این رأی مبادرت نموده اسناد این امر شنیع بدو کردند * چون این تدبیر و تدارک موافق تقدیر شد میرمیران دیار بکر با او در مقام عداوت و خصومت در آمده . احوال او را معروض پایهٔ سریر جاه و جلال سلطانی نمود * فرمان قضا جریان در باب قتل شاه ولد ییک بنفاز پیوست * میرمیران بجهت بازخواست او را در دیوان حاضر ساخت شاه ولد ییک ازین مقدمه آگاه شده خود را بجر ثقیل از آن مهلکه خلاص داده بیرون جست * و ولایت او را داخل خواص

هایون کردند. أمناء بضبط آن تعیین کردند و شاه ولد ییک همان
بقلمه قلب و توابع راضی کشته قانع شد * چون سیزده سال
بدین منوال گذرانید رخت هستی ازین تنکنای نیستی بعالم آخرت
کشید * و ازو علی ییک و میردیادین و ولیخان ییک و جهانگیر ییک
و امیر یوسف و امیر سایمان شش پسر ماند *

﴿ علی ییک بن شاه ولد ییک ﴾

بعد از وفات پدر والی ولایت قلب شده * مدت چهل سال
باصر امارت مبادرت نموده * ازو افعال پسندیده و اعمال ستوده
بظهور آمد و با اعلی و ادنی سلوک بر وفق مدعا کرده * چون بعالم
آخرت ارتحال نمود ازو سلطان حسن ییک و ولیخان ییک نام
دو پسر ماند *

﴿ سلطان حسین ییک بن علی ییک ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان سلیم خان
در شهر سنه ثمانین و تسعمایه قائم مقام پدر شد * و در حینی که
سلطان مراد خان مغفور عساکر منصور را بسر داری عثمان
باشای وزیر اعظم بتسخیر آذربایجان مأمور گردانیده سلطان
حسین ییک در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه در سعد آباد تبریز
در محاربه قزلباش شربت شهادت چشید * و ازو قلیچ ییک و سید
احمد و زینل ییک و زاهد ییک و حیدر و قاسم نام شش پسر ماند *

اما سید احمد بیک نام پسرش در هنگام قتل پدر اسیر قید قزلباش
 گذشته. قریب دو سال در قلعه قهقهه محبوس بود آخر بامداد
 بعضی از آقایان خلاص شده بولایت خود عودت کرد و از دیوان
 سلطان مراد خان ایالت مورد وثیقه بزنیل بیک نام پسرش مفوض
 گشته * قلیچ بیک نام پسرش که اسن اولاد بود و بعقل و ادراک
 از همه محقر بمعاونت محمد بیک حاکم حزو امارت پدر بدو مقرر
 شد * و باز بزنیل بیک برادرش بر سر امارت قلب در مقام عداوت
 و خصومت در آمده چند روز نشو و نمایی بی بود کرد. و هم در آن
 اوان بواسطه بد حرکتی در دست عشایر و اقوام بقتل رسید *

﴿ سید احمد بیک بن سلطان حسین بیک ﴾

چون از قید قزلباش خلاص شده در ارض روم بخدمت
 فرهاد پشای سردار رسید * و حقوق خدمات و جان سپاری
 و استحقاق خود را در حکومت در دیوان عالی بثبوت رسانید
 از مرحمت بیغایت پادشاهی سردار ظفر شعار حکومت قلب
 و بطمان بدو ارزانی داشت * درین اثنا خالویش بهلول بیک در دست
 طایفه بسیان بقتل رسیده بلا منازعه حاکم باستقلال آنجا شد و چند
 سال چون حکومت نمود بواسطه کم التفاتی میرمیران دیار بکر
 امارت قلب از آستانه پادشاهی بشخصی عثمانلو عنایت کردند
 و او معزولا باستدعای حکومت روی توجه بدرگاه سلطانی

نهاد * در اوایل سنه ثلاث والف در استنبول وفات کرد * حکومت
قلب بدستور اول بزینل بیك برادرش مقرر شد و حالا كه تاریخ
هجری در سنه خمس والفست بدارایی آنجا متمكن است

شعبه د ویم

﴿ در ذكر امراء میافارقین ﴾

نسب امراء میافارقین نیز بامیر شیخ احمد بن امیر عز الدین
میرسد و بامراء قلب بنی عمانند * اول کسی كه ازین طبقه بامارت
رسیده بهلول بیك بن الود بیك بن امیر شیخ احمد است كه
فی نفس الامر مرد شجاعت آثار سخاوت دثار بود * در اوایل
حال باتفاق برادرش عمر شاه بیك ملازمت اسکندر پاشای میر
میران دیار بكر اختیار کرده چون اسکندر پاشا بعزم تسخیر
جواز (۱) حسب فرمان قضا جریان مامور شد * قلعه در آنجا
بنا کرده موسوم بآسکندریه گردانید * حفظ و حراست و ضبط
وصیانت آنرا در عهده بهلول بیك نموده و بطریق سنجاغ بدو
ارزانی داشت * و در آن وادی چون ازو خدمات پسندیده
بظهور آمد باستدعای آنكه حصه از ولایت موردی از دیوان
خاقانی بدو عنایت شود از میر میران دیار بكر و امراء كردستان
(۱) فی نسخه آخری جواز و الظاهر انها اقلعه الشہرة الآن بماد لجواز

عرضی چند گرفته روانه آستانه همای آشیانه و بارگاه خسروانه
 سلطان سلیم خان شد * و از عواطف بیدریغ پادشاهانه ناحیه
 میافارین مع توابع و لواحق بدستور اقطاع تملیکی از حکومت
 قلب تفریق کشته بدو ارزانی شد * و حکم همایون عز اصدار
 یافت که مقطوع طایفه بسیان و بوجیان و زیلان که در زمان
 شاه ولد بیک بخواص همایون مقید شده بود در عهده بهلول
 بیک نمودند که سال بسال جمع کرده بخزینه دیار بکر ادا نماید
 چون چند سال بدین عنوان گذشت و متعاقب یکدیگر سفر
 دیار انجام واقع شد طوایف سلیمانی از تعدی و عدوان حاکمان ترك
 اوطان نموده بولایتی که از قزلباش مفتوح شده بود رفته * بشرط
 آنکه بحفظ و حراست آنجا قیام نمایند * مناصب کلی از زعامت
 والای بیکی و سنجاق بدیشان مفوض گشته * چون عنان تمالك
 طوایف مزبوره از قبضه تمالك بهلول بیک بیرون رفت عشایر
 و قبایل آغاز سرکشی کرده در ادای مقطوعات و سایر رسومات
 مسامحه و مساهله کردند چنانچه شخصی از بسیان شهسوار نام
 میر لوای قلعه بایزید من اعمال ایروان گشته موازی هزارخانه وار
 از طایفه سلیمانی (۱) و سایر طوایف اکراد در سر رایت
 خود جمع ساخته در ادای مال پادشاهی عناد و مخالفت کردند *

(۱) وفی نخستین خطبتهن بسیان بدل سلیمانی

بہلول بیک حسب الحکم بجهت تحصیل اموال بیت المال
و باز گردانیدن الوسات و احشامات خود بمیافارقین متوجه
آنجا شد و در میانہ او و شہسوار بیک محاربه و مجادلہ واقع شدہ بہلول
بیک دران معرکہ بغز شہادت فایز شد و ازو امیر خان و عمر بیک
و محمود بیک و محمد و عثمان پنج پسر ماند *

﴿ امیر خان بیک بن بہلول بیک ﴾

بعد از قتل پدرش قائم مقام او شد چون چند سال از ایام
حکومت او گذشت بواسطہ افعال و اعمال شنیعہ کہ از عشاير
واقوام او در اطراف وجوائب صادر شدہ * چنانچہ مردم عالم
از جور و بیداد ایشان بجان آمدہ برسم دادخواہی بدرگاہ پادشاہ
عدالت پناہ رفتہ حکم قتل امیر خان و ظالیفہ بسیان و بوجیان و سایر
مردم اہل شناعت از توابع ایشان بنام محمد پاشای میر میران (آمد)
آوردند * محمد پاشا امیر خان بیک را در دیوان (آمد) حاضر
گردانیدہ حسب الحکم بقتل آورد

﴿ عمر بیک بن بہلول بیک ﴾

بعد از قتل برادرش امارت میافارقین بدو عنایت گشت
اما از عہدہ امر ریاست و ضبط و صیانت بیرون نیامدہ در
تحصیل مال مقطوع و ادای حقوق پادشاہی کہ ہر سالہ چہار
خروار زربخزینہ دیار بکر تسلیم می بایست کرد عاجز

آمد * بنابرین از دیوان پادشاه جهاد دولت پناه سلطان محمد خان امارت طوائف اکراد و میافارقین بابراهم بیك اقساق بن جهانگیر بیك بموجب عرض میر میران آمد و دفتر دار آنجا مفوض شد * در اوایل التجا بحاکم بدلیس برده در ناحیه موش ساکن شده حسب الامکان در تحصیل مقطوعات اقدام نموده چندان چیزی حاصل نکرد در نمود و او باش بسیار بر سر رایت خود جمع ساخته دست تطاول بمال رعایای موش و خنس و ملاز کرد دراز کرده آخر آغاز قطاع الطريق و راهزنی کرده * در میانه حزو و بطمان چند دفعه از طوائف مترددین و کاروان را نهب و غارت کرده چند نفر از مسلمانان بقتل آورد. علی بیك میرلوای خنس و محمد بیك حاکم حزو تاخت بر سر آورده و بعضی از رافیقان و مردمان او را ببارادر زاده اش بقتل آورده اموال و اسباب ایشانرا نهب و غنا کردند. خود بهزار فلاکت هر دفعه سر خود را خلاص کرده اگر چه نام امارت دارد اما وصفش بجرمان و دزدان دارد و یکجا قرار نمیتواند کرد *

فرقه دوم

﴿ مشتمل بر دوازده (۱) فصل است ﴾

فصل اول

﴿ در ذکر حاکمان سهران ﴾

بر طباع آفتاب شعاع مطالعه کننده کان حقیقت این داستان پوشیده و پنهان نماید که نسب حاکمان سهران بکلوس نام شخصی از بزرگ زادگان اعراب بغداد میرسد * و کلوس از فترات زمان بقریه هودیان ۲ تابع ناحیه (اوان) من اعمال سهران افتاده * در اوایل حال بامر کله بانی اهالی آن قریه مبادرت مینمود * و کلوس در اصطلاح آن قوم بر شخص اطلاق میکنند که دندان پیشین او افتاده باشد. و او عیسی و ابراهیم و شیخ اویس نام سه پسر داشته اما در میانه پسرانش عیسی بغایت مرد بلند همت سخی طبیعت و خوش محاوره بوده * هر چیز که از اجرت کله بانی حاصل میشد صرف جهلا ورنودان قریه میکردند تا جمع کثیر از اجامره و اجلاف رنود و او باش فریفته لطف و احسان او کشته سر در ربه اطاعت او نهاده * اتفاقاً در آن حین حاکم آن دیار را دشمن عظیم پیدا

(۱) وفی نسخه‌تین خطیتین ده بدل دوازده ولم یوجد فیهما الفصلین

الاخیرین (۱۱ و ۱۲) (۲) وفی نسخه‌تین خطیتین یهودیان

شده بدفع او توجه فرمود * رنود و او باش که تابع عیسی کشته بودند
 بطریق تمسخر و استهزا اطلاق اسم امارت برو کرده * متوجه
 بالکان (۱) شدند * و اهالی آن ناحیه علامت قابلیت و آثار شهامت
 از ناصیه اعمال عیسی مشاهده کرده * همگی اتفاق کرده او را
 بامارت قبول کردند * و در اندک فرصتی خلق بسیار بر سر رایت
 عیسی مجتمع گشته بعزم تسخیر قلعه او ان روان شدند * چون
 اطراف آن قلعه سنک سرخ است اول عیسی و تابعان او بر بالای
 آن سنکها برآمدند و شروع در محاربه و مجادله کردند * و جماعت
 متحصنان از جرأت و جسارت آن فرقه متوهم گشته ایشانرا ملقب
 بسنک سرخی کردند . آخر از کثرت استعمال طایفه اگر ادکه
 سرخ را سهر میگویند بسهران اشتها دارند * القصه بعد
 از مجادله و مقاتله قلعه مفتوح شده کوکب طالع عیسی چون
 عیسی بن مریم قرین نیرین گشته ستاره بخش از قلعه کیوان
 برتری گرفت و روز بروز درجه دولتش مرتفع شده * آفتاب
 حشمتش از اوج افلاک بالاتوی گرفت . و بتدبیر صایب و فکر
 ثاقب ولایت سهران را بید تصرف در آورده * چون مدتی در آن
 دیار کامرانی نمود بجوار رحمت الهی پیوسته پسرش *

(۱) فی بعض النسخ مالکان

﴿ شاه علی بیك ﴾

بجای پدر بر سریر حکومت متمکن شده * چون او نیز باجل موعود بعالم آخرت رحلت نمود ازو عیسی و میر بوداق و میر حسین و میر سیدی نام چهار پسر ماند * در ایام حیات خود ولایت موردوثی رادر میانه پسران قسمت کرد که هر کس بخصه خود قانع گشته متعرض احوال یکدیگر نشوند * از آنجمله ناحیه حریر که مقرر دولت او بود پسر بزرگش میر عیسی ارزانی داشت * ومدتی که از ایام حکومت امیر عیسی متمادی شد در معرکه قتال وجدال که او را با پیر بوداق حاکم بابان اتفاق افتاد بقتل رسید *

﴿ پیر بوداق (۱) بن شاه علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر متصدی امر حکومت شده ناحیه سوماقلو را نیز از طایفه نیلخاص تابع قزلباش مستخلص ساخته متصرف شد * و چند سال که بحکومت و دارایی آنجا قیام نموده فوت شد * و ازو امیر سیف الدین و امیر حسین نام دو پسر ماند *

﴿ میر سیف الدین ﴾

قایم مقام پدر شده چندان در امارت استقراری نگرفت و بعد از فوت او برادرش *

﴿ میر حسین ﴾

جانشین او کشته او نیز بزودی اجابت حق را ایمن گفت
 و ازو هفت پسر در صفحه روزگار یادگار ماند * پسر بزرگش امیر
 سیف الدین جاکیر پدر شده سنجاق سوم اقلق را (۱) بدستوری که
 در تصرف آبا و اجداد او بود ضبط کرد *

﴿ میر سیدی بن شاه علی بیك ﴾

او پسر کوچک شاه علی بیك است در ما بین حکام کردستان
 بصفت سخاوت موصوف و بسمت شجاعت معروف بود * بعد
 از فوت پدر در شقباد نام محل ساکن کشته باراده باز خواست
 خون برادرش امیر عیسی با پیر بوداق بابان در مقام مجادله و محاربه
 در آمده * پیر بوداق را بقتل رسانید و ولایت برادرش را نیز
 ضمیمه حکومت خود کرد * سنجاق ارییل و موصل و کرکوک
 را از تصرف کماشکان قزلباشیه جبراً و قهراً بیرون آورده داخل
 حکومت خود ساخته متصرف شد * ومدتی باستقلال حاکم
 ولایت سهران مع توابع و ملحقات کشته * آخر الامر جان از
 چنگ کرک اهل خلاص نکرده اسیر پنجه شیر تقدیر شد * ازو
 امیر سیف الدین و میر عز الدین شیر و سلیمان نام سه پسر ماند *
 امیر سیف الدین در ریعان جوانی و عنفوان زنده کافی از اسب

(۱) وفي النسختين الخطيتين سوماقلو .

افتاده روی در جهان جاودانی آورد * و عز الدین شیر سنجاق
 اربیل را متصرف بود * تا در تاریخ سنه احدی و اربعین و تسعمایه
 که سلطان سلیمان خان فتح دار السلام بغداد کرده قشلاق
 در آنجا نمود * از عز الدین شیر در آن ایام بعضی اوضاع ناملایم
 نسبت بخدام آستانه علیه^۱ سلطانی بظهور آمده * حسب فرمان
 واجب الاذعان بقتل رسید * و سنجاق اربیل بحسین بیك داسنی
 که از امیر زاده کان طایفه^۲ یزید یست ارزانی شد * و بعد از قتل
 عز الدین شیر برادرش سلیمان بیك نیز اندک زمانی رخت حیات
 و نشاط ازین کهنه دیر بر بسته روی در دیار عدم نهاد * و ازو قلی
 بیك و امیر عیسی و امیر سیف الدین سه پسر ماند * سلطان سلیمان
 خان عموما ولایت سهران را ضمیمه^۳ سنجاق اربیل کرده بحسین
 بیك داسنی عنایت فرمود * و حکومت سهران بالکلیه ازید
 تصرف و ارثانش رفته بدست مردم بیکانه در آمد *

✽ میر سیف الدین بن میر حسین بن پیر بوداق ✽

سابقا رقدۀ^۴ کلک بلاغت اتما شد * که امیر سیف الدین
 سنجاق سوم اقلق را بدستوری که در تصرف آبا و اجداد او
 بود ضبط نمود * و چون عموما ولایت سهران از جانب خاقان
 غازی مجاهد بحسین بیك داسنی عنایت و مفوض شد چند دفعه
 میانه^۵ امیر سیف الدین و حسین بیك محاربه و مجادله واقع شده *

عاقبت الامر امیر سیف الدین تاب مقاومت طایفه داسنی نیاورده
 عروس ملک را سه طلاق گفته التجا بیکه بیک حاکم اردلان
 برد * و بیکه بیک از یم قهر و سخط سلیمانی در امداد و اسعاد او
 تساهل و تغافل ورزیده * امیر سیف الدین ازو مأیوس گشته از آنجا
 مراجعت نمود و چون بسهران رسید جمعی از سکنه و متوطنان
 آنجا بر سر خود جمع ساخته قلعه اریل را بتصرف در آورده
 از امداد بخت و طالع مسعود چون این مقدار فتوحات او را روی
 نمود اکثر عشیرت و اقوام سهران بدو یکدل و یکجهت و متفق
 گشته * امیر سیف الدین چون ابو مسلم روزی بدفع مروانیان
 شعار عباسیان پیش گرفته همگی همت بدفع یزیدیان گماشت *
 چون حسین بیک باین قضیه مطلع شد بدفع او متوجه اریل شد
 و در مابین ایشان محاربه عظیم دست داد * درین دفعه شکست
 بحسین بیک و یزیدیان افتاده موازی پانصد نفر از متعینان داسنی
 بقتل رسید * حسینیان غالب آمده * اموال و اسباب فراوان
 بدست امیر سیف الدین و تابعان او افتاده * عموماً ملک موردوثی
 خود را متصرف شد * امیر سیف الدین از روی استقلال بر
 سریر ولایت متمکن شد * و چند دفعه حسین یزیدیان را کننده را
 جمع نموده حرکت مذبوحی نموده بعزم مقاتله و مجادله امیر سیف
 الدین متوجه گشت - اما هر مرتبه فتح و نصرت شامل حال و کافل

آمال سیف الدین کشته * حسین بیک مغلوب و منکوب باز کشت
و چون اخبار هزیمت و تکسر حسین بک در آستانه سلطانی
شایع گشت او را در استنبول حاضر گردانیده فرمان قضا جریان
بقتل او نافذ گشته بعقوبت هر چه تمامتر او را بقتل آوردند *

﴿ نظم ﴾

کسی کو با کسی بد ساز گردد بدو روزی همان بد باز گردد
بچشم خویش دیدم بر کذرگاه که ز در جان موری مرغی راه
هنوز از صید منقارش نپرداخت که مرغی دگر آمد کار ساخت
و حسب فرمان سلطان غازی سلطان حسین بیک حاکم
عمادیه با سایر امراء کردستان بدفع امیر سیف الدین و تسخیر
ولایت سهران مأمور شد * هر چند جد و جهد نمودند اثری
بر آن مترتب نکشته بی نیل مقصود عود کردند * و امیر سیف
الدین بعد از آن بی خار ممانعت در کلستان ولایت بکامرانی
اوقات میگذرانید * عاقبت الامر بمقتضای (اذا جاء القضاء علی البصر)
بازوای یوسف بیک برادوست المشهور بغازی قران متوجه
درگاه سلطان غازی شد * باراده آنکه چون بد آنجا رسید
از مرحمت بیکرانه پادشاهانه رقم عفو و اغماض بر جریده جرایم
او کشیده مملکت موروثی از عواطف سلطانی بدو ارزانی
شود اتفاقاً رسیدن بد آنجا همان بود و جان بموکلان عقوبت سپردن

﴿ قلی بیك بن سلیمان بیك بن میر سیدی ﴾

در محلی که طایفه طاسنی (۱) بر ولایت سهران استیلا یافت قلی بیك بدفعات باطایفه طاسنی محاربه و مجادله نموده هر مرتبه ایشان غالب می آمدند * بالضروره ترك یار و دیار کرده . روانه درگاه شاه طهماسب کشته ملتجی بدو شد * و عشیرت طاسنی بمقتضای عداوت قدیمه که در میانه حسینی و یزیدی مستمر است بنیاد ظلم و بیداد کرده کرد از نهاد مسلمانان و مظلومان سهران بر آوردند بنوعی که مردم از ظلم حجاج یوسف و بیداد سعد ابن زیاد فراموش کردند * بنابراین جمعی از عشیرت سهران متفق کشته کسی بطلب قلی بیك بدیار عجم فرستادند اورا بدلات و استمالت از آنجا بمیان خود آورده * بواسطه عرض تظلم متوجه آستانه اقبال آشیانه سلیمانی شده * استدعای ولایت موردی کردند * سلطان غازی سلیمان خان اعتماد بر قلی بیك نکرده سنجاق سماوات من اعمال بصره بدو عنایت فرمودند * بعد از قتل امیر سیف الدین و حسین بیك طاسنی و قضایای که قبل ازین مذکور شد باستدعای سلطان حسین بیك حاکم عمادیه اورا از سماوات بصره آورده از اراضی سهران ناحیه حریر بدو ارزانی داشتند * و قریب بیست سال در آنجا باصر حکومت

اشتغال نموده آخر باجل موعود بعالم عقبی نهضت فومود * وازو بوداق بیک و سلیمان بیک دو پسر ماند *

﴿ بوداق بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بعد از فوت پدر علم ریاست در ناحیه شقباد برافراشت * واز افساد مفسدان در میانه برادران دوستی و اتحاد بدشمنی و عداوت مبدل شده * از طعن لسان کار باستعمال سیف و سنان رسید * عاقبت الامر بوداق بیک را تاب مقاومت برادر ننمادند ای الفرار در داده التجا بسططان حسین بیک حاکم عمادیه برده چند روز منتظر آن بود که بامداد و معاونت او بولایت خود عودت نماید * اما روز کارگذار و سپهر ناپایدار امان نداد در بلده عقره من اعمال عمادیه بجوار رحمت ایزدی پیوست *

﴿ سلیمان بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بغایت مرد عدالت کستر * ورعیت پرور بود در ما بین حکام کردستان بوفور رشد و رشاد معروف و بکثرت عقل و رأی و فراست موصوف * بعد از فوت پدر و برادرش حاکم باستقلال ولایت سهران کشته * بواسطه خصومت که با عشیرت زوزا بهم رسانید بمضمون (وحشر سلیمان جنوده) موازی سیزده هزار پیاده و سوار از اکراد دیوسار جمع نموده تاخت بولایت زوزا برده * آنجا را نهب و غارت کرد میرلوای آنجا را با سیصد

و پنجاه نفر از آغایان و متعینان عشیرت و اقوام زرزا بقتل آورده
 اهل و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده بولامت سهران آورد *
 و بقیة السیف زرزا برای عرض تظلم و دادخواهی روانه درگاه
 سلطان مراد خان کشته * پادشاه مرحوم در صدد آن درآمد که
 سلیمان را کوشمال دهد که سایر متمردان از آن عبرت گیرند *
 اتفاقاً در آن اثنا سلیمان بیک بعضی از ولایت قزلباش رانهب
 و غارت کرده قزلباش بسیار اسیر و دستگیر کرد. جمعی از قزلباشان
 اسیر را با اموال کثیر بدرگاه سلطان مغفور فرستاده * منظور
 نظر عاطفت اثر کشته مخالفتی که از و صدور یافته بود بعفو
 و اغماض پادشاهانه مقرون شد * از بنی عمایش قباد بیک نام شخصی
 که سنجاق ترك را متصرف بود بعضی اوضاع نامالیم از و صادر
 شده بلکه آرزوی حکومت سهران و عداوت سلیمان بیک
 در خاطر او خلجان میگرد * نا در شهرور سنه اربع و تسعین
 و تسعمایه سلیمان بیک تاخت بر سر او برده باموازی چهارده نفر
 از اقربا و متعلقان او را بقتل آورد * و بعد از آن حاکم ذی شوکت
 و والی صاحب قدرت کشته خورد و بزرگ دور و نزدیک از سخط
 قهر او ایمن نبودند * و امرا و حکام که بدو قرب جوار داشتند
 همواره اطاعتش مینمودند * و نفس الامر اگر چه مرد ای بود
 چیزی نخوانده اما دست انابت بمشایخ آن دیار داده * در طاعت

و عبادت اوقات میگذرانید و اکثر زمان بنماز و نیاز مشغول بود
تا عاقبت مرغ روح قدسی آشیانش باجنحه* جذبات حضرت
لا یزال از قفس بدن پرواز کرده* بفضای ساحات لاهوتی
قرار گرفت *

﴿ علی بیك بن سلیمان بیك ﴾

بعد از فوت پدرش امیر سلیمان بموجب نشان مکرمت
عنوان سلطان مغفور جنت مکان حکومت و دارایی سهران بدو
مفوض گشت* و حالا که تاریخ هجری در سنه* خمس و الفست
من حیث الاستقلال بحکومت ولایت موروثی مبادرت مینماید *

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام بابان ﴾

بر ضامیر منیر مهر تاثیر مؤرخان سخفندان و خاطر عاطر
راویان نکته سنجان پوشیده و نهان نماید که حاکمان بابان در میانه*
حکام کردستان بکثرت خیل و حشم و جمعیت انصار و خدم اشتهار
تمام داشتند* اما چون ایام حکومت آن سلسله چنانچه مذکور
خواهد شد به پیر بوداق بیئی که تعبیر از بابانست و پیرادرش
رسید منقطع النسل شده* حکومت آن دودمان بنو کران
ایشان انتقال یافت* و کسی که لیاقت و استعداد امر حکومت

وریاست داشته باشد در آن خاندان نماید *

﴿ میر بوداق بن میر ابدال ﴾

در سخاوت حاتم * و در شجاعت رستم بود * همواره بچوکان
جلادت کوی تفوق و رجحان از امثال و اقران ربوده آخر کارش
بجائی رسید که داعیه عروج و آرزوی خروج کرده * ولایت
لارجان را از عشیرت زرزا و سیوی از سهران مستثنا کرد * و از
ولایت قزلباش سالدوز را گرفته * قلعه ماران را تعمیر کرده بحکم
خود میرلوا نصب کرد و عشیرت مگری و عشیرت بانه را بلطف
و عنف مطیع و منقاد خود ساخته * ولایت شهر بازار را از حاکم
اردلان گرفته ضمیمه ولایت خود گردانیده * چند نفر میرسنجاغ
در اطراف و جوانب خود تعیین نموده * طبل و علم دادار از ده
و ناحیه کرکوک من اعمال بغداد را تصرف نموده دارایی آنجا را
بیکى از ملازمان خود مفوض گردانید * و در حکومت
بعضی اختراعات کرد که هیچکس را از حکام گردستان آن دولت
میسر نکشته * از آنجمله دختر امرا و آغایان خود را در اوایل
نامزد خود کرده و لوازم و مراسم و ما محتاج عروسی را چنانچه
لایق و مناسب امرا و اعیان باشد ترتیب داده * در روز وعده
عقد و زفاف دختر را باجهاز و اموال بی آنکه کسی را برین احوال
مطلع سازد بیکى از آغایان خود عقد میکرده است * و رستم نام

برادرش را بخاطر رسید که قصد او کند . یکی از محرمان این قصه را
در خفیه بعرض او رسانیده * در هنگام سفر زرزا رستم را
بامفسدان که درین معامله با او همزبان و همدستان بودند گرفته
بقتل آورد * و باراده تسخیر ولایت سهران لشکر بر سر امیر
سیدی بن شاه علی کشیده * امیر سیدی تاب مقاومت او
نیاورده . مقرر حکومت خود را خالی گذاشته * بمیان جنگل
و کوهستان رفته منتظر فرصت می بود * پیر بوداق را از صدور
این واقعه عجب و غرور پیدا گشته بامعدودی چند از مخصوصان
بطریق سیر و شکار بطریق خن و بیان نام محل شد * اتفاقاً میر
سیدی در آنجا حاضر بود * چون بلای ناگهان از کمینگاه بیرون
آمده پیر بوداق را با همراهان بقتل رسانیدند * چنانچه متنفسی
از آن ورطه خونخوار خلاص نگشت * ﴿نظم﴾
گرفتم که از ین اقبال و بخت * شدی در جهان صاحب تاج و تخت
بکشور کشائی فریدون شدی * بکنج وزرافزون زقارون شدی
چو خورشید در اوج نیک اختری * برا فراختی رایت سروری
سخن مختصر جمله عالم تراست * سلیمانی و افسرت عرش ساست
هم این اعتبارات بی اعتبار * همه نیست کردد سرانجام کار
شعرای اکراد قضایای احوال او را از شجاعت و کرم بسلک
نظم کشیده داستانش ساخته در مجالس و محافل حکام صوتها و قو لها

و مرثیه ها مطربان بطرز آن قوم بسته میخوانند * چون از او
اولاد ذکور نماند حکومت پیرادر زاده اش بوداق بن رستم قرار
گرفت * و چون دو سال حکومت ناقص کرد نو کران و آغایان
کما ینبغی اطاعت، او نمی کردند ازین غصه فوت کرده دولت آن
طبقه منقرض گردید و بنو کران ایشان انتقال یافت * اول کسی که
بعد از انهدام آن خاندان حاکم بابان شده و بر سریر حکومت
نشسته پیر نظر بن بیرام است * و او مردی بود بزیور سخاوت
آراسته و بحلیه شجاعت پیراسته . از حسن خلق او رعیت و سپاهی
راضی و شا کر بودند و از وفور عدالت او رعایا و برایا درمهاد امن
و امان بکمال فراغت غنودند * و بقوت بازو ناحیه کفری من
اعمال دار السلام بغداد بید تصرف در آورده داخل ولایت بابان
گردانیده * و بعد از ولایت منقسم بدو حصه شد ﴿ سلیمان ﴾
نام شخصی بعد از فوت پیر نظر بن بیرام ولایت بابانرا باستصواب
میر ابراهیم که هر دواز تریت یافته کان پیر بوداق بودند و در زمان
خود ایشانرا میر سنجاق کرده بود ولایت بابانرا در میانه خود
قسمت کرده متصرف شدند * و چند مدت با یکدیگر بطریق
محبت و مصادقت سلوک کرده آخر الامر با فساد مفسدان در میانه
ایشان محبت و مودت بدشمنی و عدوات مبدل شد * اما عاقبت
سلیمان ابراهیم را بقتل آورده حصه ولایت که باو تعیین شده

بود ضمیمه حکومت خود گردانیده * و چون پانزده سال
 از ایام حکومت او متمادی شد عالم فانی را وداع کرده
 بجهان جاودانی خرامید * و ازو حسین ورسم * و محمد و سلیمان
 چهار پسر ماند * (ابراهیم) * بعد از فوت پیر نظر نه سال
 بطریق اشتراك نصف ولایت بابان را متصرف بود و چون در
 دست سلیمان هلاک شد ازو حاجی شیخ و امیره و میر سلیمان سه
 پسر ماند * حاجی شیخ بن ابراهیم بعد از قتل پدرش ترك او طان
 و مصاحبت خلان نموده بمخدمت شاه طهماسب بدیار عجم رفت
 و از شاه مزبور نسبت باو امداد و معاونت واقع نشده مایوس
 و منكوب بولایت خود معاودت کرده * در ناحیه تلین و دباله
 و كلاء میر عز الدین نام برادر میر سلیمان را بقتل رسانیده * نواحی
 مذکور را بتصرف در آورد * و بعد از فوت میر سلیمان بر عموم
 ولایت بابان استیلا یافته حاکم مستقل شد * و نسبت بشاه
 طهماسب ازو اوضاع نالایق سر میزد تا آنکه شاه طهماسب سه
 مرتبه لشکر بر سر او فرستاده * هر سه مرتبه شکست بر قزلباش
 افتاده حاجی شیخ غالب آمد * باوجود آنکه از امر او حکام
 کردستان سوای چند نفر از طلاب و دانشمندان که به نیت
 غزا و جهاد تیر و کمان برداشته بدو ملحق شدند * کسی دیگر بدو
 معاونت ننمود * در تاریخ سنه احدی و اربعین و تسعمایه که سلطان

سلیمان خان غازی فتح دار السلام بغداد نموده قشلاق در آنجا
 فرمود * حاجی شیخ بعزم سده بوسی سلطانی روانه کشته * چون
 بناحیه مصر که رسید اهالی آن ناحیه در دفع اوتفاق کرده در
 هنگام شکار بخصوص در محلی که با معدود چند بادای نماز فریضه
 مشغول بود اگراد دیونها مانند باد صرصر باتیغهای ابدار بر سر
 او تاخت آورده شعله آتش حیاتش را فرو نشانیده بخاک تیره
 برابر ساختند * و امیره نام برادرش را هم در آن معرکه بقتل آوردند
 و از بوداق و صارم نام دو پسر ماند و برادر دیگرش سلیمان نیز باجل
 موعود عالم فانی را بدرود کرد * بوداق بن حاجی شیخ چون پدرش
 در دست اجلاف ناحیه مصر که بقتل رسید و این قصه در بغداد بمسامع
 عز و جلال سلطانی رسید از عنایت بیغایت پادشاهی ایالت بابان
 بدو ارزانی کشته، و مدت شانزده سال بارعایا و برایا بطریق رفق
 و مدارا سلوک نموده * آخر الامر بتحریرك بعضی اعزه که شرح
 آن در ضمن قضایای آینده مذکور خواهد شد حسین بیک ولد میر
 سلیمان طالب حکومت بابان کشته از دیوان پادشاه سلیمان مکان
 بدو مقرر شد و با مداد و معاونت سلطان حسین حاکم عمادیه بضبط
 ولایت موروئی متوجه شده * بوداق بیک تاب مقاومت ایشان
 نیاورده فرار کرده التجا باستانه شاه طهماسب برد * و چون
 مدت شش ماه در آن ولایت تردد نمود رستم پاشای وزیر اعظم

بامید نوید ایالت بابان اورا از ولایت عجم باستنبول آورده حکومت
 بابان از عواطف علیه سلطانی بدو مرحمت شد * و بنوازشات
 بیکرانه خسروانه بین الاقران مفتخر و سرافراز گشته بجانب
 اوجاق موردی شرف عودت نمود * چون بموضع (رایبه بولاق)
 رسید حسین بیک ولد میر سلیمان باموازی هشت هزار پیاده
 و سوار باراده محاربه و کارزار اورا استقبال نمود * هنوز در
 معرکه جدال و قتال ده کس برخاک بوار نیفتاده بود که حسین بیک
 سالك طریق فرار گشته روانه آستانه سلیمانی شد * و چون
 بوساطت عظماء امر را بعز عتبه بنوسی مشرف گردید فرمان واجب
 الاذعان سلطانی بنفاد پیوست که بطریق مشارکت در حکومت
 بابوداق بیک عمل نموده هیچکدام آزمائش امیر سلطانی تجاوز
 نفرمایند * حسین بیک برسبیل استعجال متوجه السکای بابان
 گشته کار در میانه محاربه و مجادله انجامید و حسین بیک در آن معرکه
 بابرادرش رستم بیک عازم سفر آخرت شد * چون این اخبار در
 درگاه سلطانی شایع شد نایره غضب سلیمانی شعله کشیده امراء
 اکراد که بجوار بابانست بدفع بوداق مأمور گردانید و بوداق را
 قوت مقاومت آنجماعت نبود فرار کرده التجا بسطان حسین بیک
 حاکم عمادیه برده سلطان حسین بیک حقیقت احوال اورا معروض
 پایه سریر گردون مصیر گردانید * واستدعا نمود که جرایم اورا

بعفو و اغماض پادشاهی مقرون سازند * و ایالت موردی را بدو
 مرحمت فرمایند * سلطان خطا پوش حسب الالتماس حاکم عمادیه
 از کناهان او در گذشته * سنجاق عینتاب را در عوض ایالت بابان
 بدو عنایت فرمود و حصه بوداق بیك را بطریق سنجاق بولی بیك
 نام شخصی مقرر داشتند * و در هنگامی که منازعه و مناقشه
 در میانه شاهزاده کان عظام سلطان سلیم و سلطان بایزید در قونیه
 اتفاق افتاد بوداق بیك جانب سلطان بایزید گرفته روانه
 کوتاهی شد و فرمان قضا جریان بنفاد پیوست که سلطان بایزید
 بوداق بیك بابان را که از جمله بدآموزان اوست بقتل آورده * سر
 او را بدرگاه معلی فرستد که جرایم او را بذیل عفو پوشیده کناهان
 او را با غماض پادشاهانه مقرون سازیم * سلطان بایزید بامثال امر
 خاقانی مبادرت نموده بوداق بیك را در کوتاهی بقتل آورده سر
 او را باستانه پدر سلیمان مکان ارسال داشت * و از وحاجی شیخ
 و حسین بیك و محمد بیك و میر سیف الدین چهار پسر ماند * حاجی
 شیخ همراه سلطان بایزید بدیار عجم رفته در محل گرفتاری سلطان
 بایزید حسب الحکم شاه طهماسب با آغایان و امراء او بقتل رسید
 و امیر سیف الدین باجل موعود عالم فانی را بدرود کرد * و بمحمد
 بیك سنجاق کستانه عنایت شده و بالفعل متصرفست *

﴿ میر حسین بن سلیمان ﴾

بعد از فوت پدرش چون ایالت بابان یسد تصرف حاجی شیخ بن ابراهیم درآمد اورا تاب مقاومت نمانده فرار کرده بآستانه شاه طهماسب رفته ازو امداد و معاونت طلب داشت یکدفعه چراغ سلطان استاجلوی والی دینور را همراه او کرده بدان حدود فرستاد کاری نساخت * دفعه دوم کو کجه سلطان قاجار والی ولایت همدان را مامور گردانید او نیز چندان تقید نفرموده بدان طرف رفته بی نیل مقصود مراجعت کرد * و الثنا عبد الله خان استاجلورا امیر الامر و سردار فرموده بالشکر بسیار چون سیل فراوان بتسخیر الکای بابان ارسال نمود * میر حسین لشکر قزلباش را بکلاله نام کوهی که از کثرت اشجار مار را در آنجا راهگذار نبوده برده بحاجی شیخ مقابل شدند * و والد فقیر نیز در آن دارو گیر همراه بوده * موازی سی نفر از ملازمان اعتباری پدر در آنجا بقتل رسیده * و موازی دوسه هزار کس از طوایف قزلباش در معرض تلف درآمدند و آنچه از امرای واعیان زنده مانده پیاده و عریان عودت کردند * شاه طهماسب از سوء تدبیر میر حسین رنجیده خاطر گشته اورا با محمد ورستم نام برادرش در یکی از قلاع بلاد عجم محبوس گردانید * و بعد از مدتی ایشانرا از حبس اطلاق داده * بمجرد خلاص شدن هر سه برادر

از دیار عجم فرار کرده بآستانه اقبال آشیانه سلطان سلیمان خان
آمدند * از مراحم پیدریغ خسروانه در فراخور حال ایشان در
ولایت روم ایلی مدد معاش تعیین شده بدان طرف فرستادند *
وبعد از شش سال که در آن دیار بسر بردند بالتماس سلطان
حسین بیك حاکم عمادیه ایشانرا از روم ایلی آورده بمنصب ایالت
بابان سرافراز ساختند * وبعد از اتقاضای قضایای که قبل ازین
بتفصیل رقم زده کلك بیان شد میر حسین بن سلیمان در دست
بوداق بیك بن حاجی شیخ کشته گشت * وازو خضر بیك نام
پسری ماند * ناحیه مرکه من اعمال بابان را مدتها متصرف بود
آخر در زمان سلطان مراد خان مغفور که امیره بیك مکرری
از قزلباش روگردان شده اطاعت سده سنیه عثمانی کرد * ناحیه
مرکه را نیز از خضر بیك بن میر حسین گرفته بطریق سنجاق
یکی از اولاد او مقرر کردند بواسطه این مدتی میانه امیره بیك
وخضر بیك منازعه و مناقشه بود * در خلال این احوال خضر
بیك برحمت خدا رفته قطع رشته منازعت وخصامت نمود *
بالفعل عشیرت بابان بی حاکم مانده * اما موازی چهار هزار مرد
تازی سوار مکمل مسلح در میانه آن قوم موجود است و اطاعت
کسی نمیکندند * و بروایتی عشیرت روزکی و حکاری از بابان
برآمده اند * و مردمانش بسیار بطاعت و عبادت و شرایع اسلام

ماایل و راغب اند * مردم عابد و متدین و اهل فضل از آن قوم پیدا
 میشود * و هر آغایی از آغایان قبایل ناحیه از نواحی آن دیار را
 صاحبی کرده * هر سال چهار خروار زر در میانه خود تقبل کرده
 که بخزانة شهره زول ادا می نمایند * و ولایت بابان داخل خواص
 هایون باشد اکثر امانا و عمال بطریق مدارا و مواسا با ایشان سلوک
 می نمایند * هر سال مبلغی نقد و جنس بایشان عاید میکردد و الا
 بزور و تعدی يك فلس احرر بمیر میران و دقتر داران و سایر امانا
 و عمال نمیدهند * و تاحال که تاریخ هجری در سینه خمس والفسط
 احوال آن ولایت باین منوال است *

فصل سیم

﴿ در ذکر حکام مکرری ﴾

از خوای کلام غرایب انجام فضیلت فرجام و مودای
 بنان کنیر البیان فقهای شریعت انتظام مستفاد میکردد که
 نسب حکام مکرری بقبیله مکریه که در نواحی شهره زول توطن
 دارند میرسد * و بروایت بعض از ثقات از حاکمان بابان مشتق
 است. چه در السنه واقواه مشهور است که سیف الدین نام شخصی
 حیلہ کاومکار از آن سلسله پیدا شده * و از کثرت استعمال بمکرری
 اشتهار یافت و مکرو هم میتواند بود. العلم عند الله * بهر تقدیر

سیف الدین بمتانت رای و فطانت ذهن مشهور . بحیله و تزویر در
 زبانها مذکور بود * در مبادی حال و اواخر احوال سلاطین ترا که
 جمع کثیر از عشیرت بابان و سایر عشایر کردستان بر سر خود جمع
 آورده * ناحیه دریاس را از طایفه چابقلو مستخلص گردانیده
 متصرف شد * و بعد از آن بتدریج ناحیه دول باریک . و ناحیه
 اختاجی و ایلتور و سالدوز را نیز ضمیمه دریاس کرده بقوت
 قاهره و زور بازو کسی را در آن نواحی مجال تصرف و تعرض ننماید
 و طوایفی که بر سر او مجتمع گشته بودند موسوم بمکری شدند
 و مدتها بمحکومت آن دیار مبادرت نمود * (چون امیر سیف الدین) *
 بعالم آخره شتافت از وصارم و بابا عمر دو پسر ماند *

صارم بن سیف الدین مکری

چون قایم مقام پدر شد شاه اسمعیل صفوی بعزم تسخیر
 ولایت مکری و قلع و قمع ایشان چند دفعه لشکر بر سر
 او فرستاده * در میانه او و قزلباش بکرات محاربات واقع شد
 هر مرتبه صارم مظفر و منصور شده شکست بر قزلباش
 افتاد * و تادرشور سته اثنی عشر و تسعمایه که شاه اسمعیل قشلاق
 در خوی فرمود طایفه شاملورا بسرداری عبدی یک والد
 دورمیش خان و صارو علی مهر دار را بچنگ صارم فرستاد * هر دو

سردار بالشکر بیشمار بر سر صارم رفته * محاربه عظیم دست
 داد و هر دو سردار با خلق بسیار از اعیان شاملو بقتل آمده
 صارم برایشان غالب و مظفر شد * آخر الامر باتفاق امرا
 و حکام کردستان اطاعت آستانه سلطان عالیشان کسری نشان
 سلطان سلیم خان نموده از تحکم قزلباش خلاص گشته * در تاریخی
 که سلطان معدلت نشان سلطان سلیمان خان بر سریر واورنک
 قیاصره روم جلوس همایون فرمود صارم بغز عتبه بوسی روانه
 درگاه کیتی پناه شده بنوازشات شاهانه عز اختصاص یافته
 ولایت و نواحی که از پدر بدو انتقال یافته بود بطریق اقطاع
 تملیکی بدو ارزانی فرموده * نشان مکرمت عنوان سلطانی
 بشرف نفاذ پیوست و اجازه انصراف حاصل کرده * چون بوطن
 مألوف و مسکن معروف عودت نمود هادم اللذات بفرمان رب
 العزت تاخت بسروقت او آورده * دست او را از شهرستان بدن
 کوتاه گردانیده * قدم بعالم جاودانی نهاد * و از وقاسم و ابراهیم
 و حاجی عمر سه پسر ماند * اما هیچکدام از عمر و دولت متمتع
 و بهر مند نشده * در ریعان جوانی و عین زنده گانی جهان فانی را
 وداع کردند * و از بنی عمان اورستم بن بابا عمر بن سیف الدین را
 شیخ حیدر و میر نظر و میر خضر سه پسر مانده بود بعد از فوت
 پسران صارم ولایت موردوثی را در میان خود سه قسمت نمودند

چنانچه ناحیه دریاس و دول باریک و سلسدوز و اختاجی به برادر
 بزرگ شیخ حیدر قرار گرفت و ناحیه ایلتمور بمیر نظر و ناحیه
 محمد شاه بمیر خضر مقرر شد * هر سه برادر باتفاق یکدیگر
 اطاعت شاه طهماسب کرده سر از رقبه متابعت سلسله عثمانی
 کشیدند * و در شهر سنه ثمان و اربعین و تسعایه که قترات انقاص
 میرزا روی داد حسب فرمان سلطان سلیمان خان از حکام
 کردستان سلطان حسین بیك حاکم عمادیه و زینل بیك حاکم
 حکاری و امراء برادوست بر سر حکام مکرری رفته * در میان
 ایشان جنگ عظیم واقع شده هر سه برادر در آن محاربه خونخوار
 و معرکه کیر و دار بقتل رسیدند * و از شیخ حیدر امیره و حسین
 دو پسر ماند و از میر نظر بیرام نام پسر می ماند و از امیر خضر الغ
 بیك و میر حسن دو پسر ماند * اما همه خورد و نابالغ که هیچکدام را
 لیاقت حکومت و استعداد امارت نبود *

✽ امیره بیك بن حاجی عمر بن صارم بن سیف الدین ✽

چون خبر قتل شیخ حیدر بمسامع جلال سلطان سلیمان خان
 رسید حسب الاستدعای امراء کردستان از دیوان سلطان
 سلیمان مکان امارت مکرری بامیره ارزانی شد * و قریب سی سال
 بحفظ و حراست و ضبط و صیانت دریاس و عشیرت مکرری قیام
 و اقدام نموده در اطاعت و فرمان برداری راسخ دم و در طریق

نیکو بندگی و خدمت کاری ثابت قدم بود * آخر باجل موعود
لیک اجابت حی و دود گفته بعالم آخرت نهضت فرمود *
وازمصطفی بک نام پسری ماند *

✽ امیره بیک بن شیخ حیدر ✽

بعد از فوت عمش اطاعت شاه طهماسب نموده * ایالت
ولایت مکرری از دیوان شاهی بدو مفوض گشت و استقلالاً باصر
حکومت مبادرت نموده * چون شاه طهماسب فوت کرد امیره
در قزوین بخدمت شاه اسمعیل آمده بعز بساط بوسی سرافراز شد
ونواب شاهی باقصی الغایت در اعزاز و احترام او کوشیده
رخصت انصراف ارزانی فرمود * و چون زمام سلطنت صفویه
در قبضه شاه سلطان محمد افتاد و عثمان اختیار آن سلسله بالکلیه
بکف کفایت امراء قزلباش در آمده هرج و مرج در دیار عجم
بظهور رسید * امیره بیک را در آن ولایت مجال قرار و استقرار
نمانده بالضرورة با سایر امراء و حکام کردستان و لرستان واردلان
در شهر سنه احدی و تسعین و تسعمایه بوسیله محمد پاشای میر
میران وان باطاعت آستانه دولت آشیانه سلطان مراد خان
مشرف شد * و از عنایت بیغایت سلطانی ایالت ولایت بابان
الحاق اوجاق قدیمی او شده * سنجاغ موصل نیز ضمیمه ایالت او
گشت و سنجاغ اریل و بعضی از توابع مراغه تبریز به پسران

او عنایت شد * و باتفاق محمد پاشای میرمیران وان در قلب زمستان
از طرف ارومی تاخت بر سر بکماش قولی بیک استاجلوی
حاکم مراغه برده * او تاب مقاومت نیاورده فرار نمود و اموال
و اسباب او مع اموال سکنه و متوطنان آنجا بیاد نهب و غارت
رفته * از ایلخی شاه طهماسب که مدتها در ناحیه قراجیق بود
اسبان تازی نژاد و بادپایان دیوزاد که در هیچ عصر و زمان
پادشاهان ذی شان مالک نشده اند انتخاب کرده بان آوردند *

﴿ نظم ﴾

هزار اسب نکوشکل خوش اندام * بکاه پویه تند و وقت زین رام
اگر سایه فکندی تازیانه بیرون جستی زمیدان زمانه
چو وحشی کور در صحرا تکاور چو آبی مرغ در دریا شناور
و چون محمد پاشای میرمیران وان از سفر مراغه کامران
عودت نمود پسر امیره بیک را برداشته متوجه خدمت سردار
ظفر شعار فرهاد پاشا روانه ارض روم شد که باتفاق سردار نیکو
بندگی و حسن اخلاص امیره بیک را معروض پایه سریر خلافت
مصیر گرداند * بمجرد رسیدن ایشان حسب المدعا یک کرانگی
و یکجهتی اودا معروض سده علیه گردانیده * چون حقیقت
احوال او بمسامع جلال سلطانی رسید از مراحم بیدریغ خسروانه
ولایت مراغه بطریق بیکاریکی بشرط آنکه از تصرف

کماشته‌کن قزلباش بیرون آورد بدو ارزانی شد و اسم او را در احکام
 و فرامین امیره پاشا نوشته در سلاک پاشایان سلسله عثمانی منخرط
 کردید * و ناحیه دریاس را بعم زاده اش حسن بن خضر که قبل
 از اطاعت مومی الیه بمدتی بتقبیل عتبه علیه سلطانی مستسعد
 کشته بود ارزانی داشته بودند * و چون امیره پاشا بناحیه دریاس
 رسید حسن بیک در تسلیم نمودن ناحیه مزبوره بامیره تهاون
 ورزیده در قلعه آنجا متحصن شده * و امیره قلعه را مرکزوار
 در میان گرفته کار را بد آنجا رسانید که او را بیرون آورده بقتل
 رساند که ناگاه الغ بیک برادر حسن بیک بتحریر بعضی از احبا
 از قلعه فرار کرده بخدمت فرهاد پشای سردار بارضروم رفت
 و در آنجا نیز از واهمه امیره بیک توقف ننموده بملازمت شاه
 سلطان محمد توجه کرد و نواب شاهی در اعزاز و احترام او کوشیده
 ناحیه دهخوارقان من اعمال مراغه را بدو عنایت فرمود * و امیره
 پاشا بمظنه آنکه برادرش حسین نام در مخالفت بابی عمان همزبان
 و همدستانست او را بقتل آورد و دشمنان او از بزرگ و کوچک مغلوب
 و منکوب گردانیده در حکومت استقلال تمام و تسلط مالا کلام
 پیدا کرد * و چون چند سال ازین مقدمه گذشته دار السلطنه
 تبریز بتصرف اولیای دولت عثمانی درآمد و جعفر پشای وزیر
 بحفظ و حراست آنجا مامور گشت * خواست که چون از قدیم

الایام ولایت مراغه از توابع تبریزست امیره پاشا نیز سر در برقه اطاعت او نهاد * و امیره بواسطه آنکه اطلاق اسم میر میرانی بر او شده بود چندان کردن باطاعت درنداد * بناء علی هذا پاشای مزبور مرتبه مرتبه احوال امیره را معروض پایه سریر اعلی نموده حکومت ولایت بابان و سنجانغ موصل و اربیل را ازو رفع کردانید و کار را بجای رسانید و فرمود که مراغه از توابع تبریز است و اگر داخل خواص هایون نبوده باشد حاصلات نواحی تبریز بمصرف آنجا و فنانکند و هر سال پانزده خروار زر از حاصل و محصول آنجا داخل خزینه عامره میشود آنرا من بعد امیره بخزینه تبریز ادا نماید تادر وجه معاش عسکر آنجا صرف شود * امیره بالضروره هر ساله مبلغ خطیر بطریق تقبل دار عهده گرفت که واصل خزینه تبریز نماید * و جعفر پاشا برین منوال دوسه سال ازو مقطوع گرفته آخر الامر بدان نیز قانع نکشت * و در هنگامی که ولایت تبریز تحریر و باز دید شد مراغه را داخل خواص هایون تبریز کردانید و بموازی پانزده خروار زر بالتزام داده شخصی را بطریق سنجانغ در آنجا نصب کرد * و بعد از یکسال رعایای مراغه پراکنده کشته بنوعی خراب کردید که فلس احمر بمیر سنجانغ عاید نشد و بغیر از یک خروار زر داخل خزینه و بیت المال چیزی دیگر نکشت * و امیره پاشا بالکلیه از لباس عاریتی عریان

کردیده باوجاق قدیمی و امارت ارثی قانع شد * و در محلی که مراغه
 و توابع درید تصرف امیره پاشا و اولاد عظام او بود شیخ حیدر
 نام پسر بزرگ او قلعه * صار و قورغان من اعمال مراغه را که
 از صدمت غضب امیر تیمور کورکان سمت عالیها ساقطها پذیرفته
 توده * خاک شده بود * حسب فرمان قضا جریان سلطان مراد
 خان تعمیر فرموده بود * و در تاریخ سنه اثنی و الف که ایالت
 تبریز بخضر پاشای میر میران بغداد مفوض شد امنای مراغه
 بعرض اورسانیدند که خزانی مراغه از قلعه ایست که شیخ حیدر
 عمارت کرده * خضر پاشا نیز باغواهی مفسدان نواحی مذکوره را
 بطریق سنجاق بطایفه محمودی داده روکش سر شیخ حیدر
 نمودند در میانه ایشان منازعه و مناقشه واقع شده * برادرزاده‌های
 منصور بیک حمزه و قباد نام شخصی از اولاد دزینل بیک که پیشوا
 و مقتدای الوس محمودی بود با جمع کثیر از رفیقان در دست مکاری بقتل
 رسید * و در سنه ثلاث و الف خضر پاشا بتحریر بیک طایفه محمودی
 و عوض بیک میرلوای مکو ولد حسن بیک باراده انتقام و تخریب
 قلعه شیخ حیدر بر سر قلعه اورفت * اوّل شیخ حیدر بقدم عجز
 و انکسار پیش آمده راضی شد که دیت و خون مقتولان محمودی
 داده در استرضای خاطر پاشا کوشد * محرکان راضی نکشته
 پاشا را ترغیب کردند که بر سر قلعه رفته شروع در محاصره نماید *

آخر شیخ حیدر از عذر خواهی و تضرع مایوس گشته بالضرورة دست شجاعت از استین جلادت بیرون آورده مستعد جنگ وجدال و آمادۀ حرب و قتال شد * باجمعی از دلیران اکراد در مقابل عسکر پاشا صف آرا گشته دست در قبضه شمشیر و کمان آورد *

﴿ نظم ﴾

ز قبضه فشردن شد از دست مشت

سپر شد ز تیر یلان خار پشت

خدنك فدایی نا اعمید ز خون دایران شده سرخ بید
شد از تیر گردان چنان سرده که برف آرد از باد صرصر دمه
چنان نیزه را در زره رفت نیش که آفتی در آید بسوارخ خویش
القصه عوض بیک در آن معرکه بقتل آمده امیره پاشا خود را
در میان انداخته پسر را از محاربات منع نموده * خضر پاشا نیز
حرکت بر سکون ترجیح داده همان روز از سر قلعه برخاست *
و امیره پاشا را بوداق بیک و قاسم و شیخ حیدر و حسین چهار پسر
بود که در هنگام اطاعت بدرگاه سلطان مراد خان هر یک بمنصب
سنجاق رسیدند * و بوداق نام پسرش باجل موعود برفت و حسین
نام پسر دیگرش قاسم بیک برادر بزرگ خود را بقتل آورد و شیخ
حیدر بقصاص برادر حسین بیک را از پای در آورد * بالفعل اولاد
امیره منحصر بشیخ حیدر است و از نواحی و قلاعی که بغیر

از اوجاق موروثی در تصرف پدر و پسر مانده ناحیه ترقه و ناحیه
اجری و ناحیه صارو و قورغان و ناحیه دواب و ناحیه لیلان و قلعه
ترقه و قلعه صار و قورغانست * و کما هی احوال ایشان
در حین تحریر این نسخه ییسامان بدین عنوان بود که
رقم شد و بر آینده عالم السرو الخفیات آگاهست

﴿ فصل چهارم ﴾

(در ذکر حکام برادوست)

که منحصر بر دو شعبه است * پوشیده نماند که اصل حکام
برادوست از طایفه کورانست و بر وایتی اصح از اولاد هلال بن
بدر بن حسنیوه است که حا کم دینور و شهره زول بوده اند *
هلال در جنگ شمس الدوله دیلمی والی همدان بقتل رسید اولادش
باین دیار افتاد سه برادر بوده اند * یکی بجای پدر والی شهره زول
شد و برادر دیگر حا کم عشیرت ا کو کشته و برادر دیگر در بدو
حال در ناحیه خان الماس من اعمال اوری آمده انجارا بطریق
ملکیت متصرف شده * مرتبه بمرتبه ترقی در احوال ایشان
پیدا شد تا بمرتبه امارت رسیده اند * واعتقاد مردم برادوست
آنست که حا کمان ایشان از اولاد بلال است اما غلط است
هلال است و ارشد آن دودمان و خلاصه آن خاندان غازی قران

ولد سلطان احمد است که قبل از اطاعت امراء کردستانه باستانه
 شاه اسمعیل خلع بسیار از جماعت قزلباشان که در اورمی بوده
 تا موازی هزار نفر یک دفعه در جنگ بقتل آورد . و چون باتفاق
 امرا و حکام کردستان بعز بساط بوسی شاه اسمعیل رسید شاه
 اسمعیل او را اعزاز و احترام کرده نام او را موسوم بغازی قران
 ساخت و ناحیه توکور و ناحیه صومای و ناحیه دول مع مضافات
 و قلاع و ملحقات بدو ارزانی داشته منشور ایالت داد . آخر همراه حکام
 و امرای کردستان بعتبه علیه سلطان سلیم خان در آمده در تاریخی که
 سلطان سلیمان خان غازی بعزم تسخیر ولایت عجم عنان عزیمت
 بطرف تبریز و آذربایجان معطوف داشت ، غازی قران بشرف
 همزبانی و مشاوره سفر نصرت اثر عزت قرب سلطانی یافته ، کلمات
 او در باب رای و تدبیر عجم موافق رای پادشاهی آمده در اعزاز
 و احترام او کوشیده مبلغی از ولایت آریل و بغداد و دیار
 بکر افراد سنجاق او فرموده بنوازشات پادشاهی
 ممتاز و مفتخر شد و مدت ها در امارت و حکومت
 کامرانی و حکمرانی کرده * عمر طویل یافت
 و بعد از وفات در صفحه روزگار شاه
 محمد بیك و علی بیك نام
 دو پسر گذاشت

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء صومای ﴾

شاه محمد بيك بن غازي قران بعد از فوت پدرش متصدی امارت
كشت و چون چند سال بامر حكومت قيام و اقدام نمود بجوار
رحمت حق پیوسته * از بوداق بيك . و حسن و اسكندر و زينل
چهار پسر ماند . امارت و حكومت به پسر بزرگش مقرر شد *
﴿ بوداق بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان دولت همعنان سلطان سليم
خان متصدی قلاده امارت شد * او نیز ازین دار فنا بعالم بقا
رحلت كرد * از اوليا بيك و شاه محمد بيك و شهاب قلي بيك
و سیدی نام چهار پسر ماند * و چون پسران خورد سال مانده
لياقت و استعداد امارت نداشتند حكومت برادوست به برادرش
حسن بيك قرار گرفت *

﴿ حسن بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از برادرش بموجب حكم سلطانی منصب امارت برادوست
بدو عنایت و ارزاني شد * چون بعشایر و اقوام سلوك پسنديده
نمیکرد و امراء همجوار از و ناخشنود بودند اقوام از و متشكي
بموجب عرض زينل بيك متوجه آستانه شد حکم هايون بنام حسين

پاشای میرمیران وان عز اصدار یافت که تفحص احوال حسن
 بیک نماید * حسب فرمان قضا جریان حسن بیک را در دیوان
 وان حاضر گردانیده * بعد از تفتیش و تفحص او را از درختی که
 در میانهٔ سرای واقع شده از کردن آویختند بعد از صلب
 و سیاست او امارت برادوست بعلی بیک مقرر فرمودند *

﴿ علی بیک بن غازی قران ﴾

بعد از قتل حسن بیک بموجب عرض و صوابدید حسین
 پاشا از سدهٔ سنیه سلطان سلیم خان حکومت بعلی بیک مفوض
 شد * چون چند سال از ایلم حکومت او متمادی کشت
 عشیرت برادوست بحکومت اولیا بیک مایل و راغب گشته
 از علی بیک رو گردان شده * باستدعای حکومت اولیا بیک
 روانهٔ آستانهٔ سلطان مغفور شده امارت اورمی از اسکندر بیک
 ابن شاه محمد بیک که هنگام تسخیر خسرو پاشا بدو مقرر کرده
 بود تغییر داده بعلی بیک مرحمت شده * اسکندر بیک

بعد از عزل از سنجاق اورمی از حکومت استغنا نموده

کنج انزو اختیار کرده بعبادت مشغول شد *

و علی بیک نیز چون یکسال با امر امارت

اورمی مبادرت کرده بجوار رحمت حق

پیوست و از واولاد ذکور نماند *

﴿ اولیا بیک بن بوداق بیک بن شاه محمد بیک ﴾

چون از پدر خورد سال ماند حکومت موروثی چند سال بدست بنی همان افتاد * چون آثار رشد و سداد در جبهه آمالش فروزان و نور دولت و استعداد از ناصیه اقبالش درخشان بود عشیرت و اقوام برادوست بجهت امارت اولیا بیک بدرگاه فلک اشتباه سلطان مغفور رفته استدعای امارت او نموده التماس ایشان بعز اجابت مقرون گشته * در تاریخ سنه خمس و ثمانین و تسعمایه امارت از علی بیک تغییر گشته باولیا بیک ارزانی شد * و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست امارت صومای بلا منازعت و ممانعت در ید تصرف اوست *

شعبه نهم

﴿ در ذکر امراء ترکور و قلعه داود ﴾

﴿ ناصر بیک بن شیر بیک بن شیخ حسن بیک ﴾

ناحیه ترکور را شخصی از آبا و اجداد ایشان سلطان احمد نام از ولایت برادوست تفریق کرده بطریق سنجاقت متصرف شد * در محل تحریر این نسخه ابتر در تصرف ناصر بیک بود و بالفعل در تصرف اوست * و او مرد شجاع و متهور است و عمرش از هشتاد متجاوز بود بواسطه دعوی سنور و ثغور

باعشیرت دیری تابع زینل بیك حکاری منازعه و مجادله کرده قریب
 صد نفر در میانه ایشان ضایع شد * و ناصر بیك بعضی اوقات
 ترك دیار کرده بخدمت شاه طهماسب رفت * و زینل بیك
 حکاری برغم او شیر بیك نام پسر او را تربیت کرده ناحیه
 صومای که ازو افزا کرده بطریق سنجاق بدو تفویض نمودند *
 و شیر بیك بجهت یزازی آزار خاطر پدر از عمر دولت برخوردار
 ندیده بمرض طاعون فوت شد * و بعد از فوت شیر بیك ناحیه
 ترکور بن الدین بیك نام از بنی عمان او مقرر گشت *
 و زین الدین بیك در هنگام فتح تبریز با امراء کردستان در سعد
 آباد نام محل در محاربه قزلباش بقتل رسید * و ناصر بیك تکرار
 ناحیه ترکور را الحاق سنجاق خود کرد * باز خضر بیك نام
 شخصی آن ناحیه را بطریق سنجاق از آستانه سلطان مغفور
 گرفت * و ناصر بیك او را بقتل آورد و بعد ازو یوسف بیك
 عنایت کردند و بعد ازو بشاه محمد بیك دادند * و بعد ازو بحسینی
 بیك بن شیخ حسن بیك مقرر کردند و بالفعل در تصرف اوست
 و ناصر بیك شیر بیك و یوسف بیك ، و قره خان ، و صارو خان
 و شاه محمد ، و تیمور خان ، و حسینی ، و حیدر نام هشت پسر
 داشت و شیر بیك بنوعی که مذکور شد مطعون گشته فوت
 کرد * و یوسف بیك و تیمور خان نام پسرانش در دست الخضر

يك بقتل رسیدند * و صارو خان نام پسرش در دست
حسینی يك نام برادرش بقتل آمد *

فصل پنجم

﴿ در ذکر امراء محمودی ﴾

بر طبع سلیم و ذهن مستقیم سخنوران حقیقت انما و مؤرخان
طریقت نما پوشیده نماند که نسب امراء محمودی بسلاطین مروانیه
میرسد * و بروایتی با حاکمان جزیره بنی عمان اند شیخ محمود نام
بقولی از ولایت شام و بنقلی از جزیره صمریه در زمان تراکه
قرا قوینلو با اقوام و عشایر بطرف آذربایجان آمد. قرا یوسف
بجهت سکونت قلعه آشوت را بدیشان داده شیخ محمود را در
سلك خدام و ملازمان خود درآورد. چون ازو بالدفعات آثار
شجاعت و دلاوری مشاهده کرده در مقام تربیت شده. ناحیه
اشوت را و ناحیه خوشاب را بدستور امارت بدو مقرر کرده آن
طایفه را ملقب بمحمودی گردانید * و بعد ازو

﴿ امیر حسین يك بن شیخ محمود ﴾

بعد از پدر متصدی امر حکومت شد و در زمان سلاطین
آق قوینلو درجه طالعش مرتفع گشته، ناحیه الباق نیز از حکام
حاکموی مستخلص شده علاوه حکومت میر حسین شد. بامداد

معاونت ترا که چند دفعه لشکر عز الدین شیردشت را شکست داده بر ولایت شنبو استیلا یافت . عز الدین شیردشت کسی بنزد حاکم بدلیس فرستاده ازو در باب طایفه محمودی امداد و معاونت طلب نمود حاکم بدلیس شیخ امیر بلباسی را سردار کرده جمع کثیر همراه او نموده بمعاونت عز الدین شیردشت فرستاد و درحینی که میر حسین بعظمت و استقلال هرچه تمامتر در کنار رودخانه خوشاب که مشهور است بچم میر احمد نشسته بود شیخ امیر باتفاق لشکر عز الدین شیردشت بر سر او ریخته از جانبین آتش قتال اشتعال یافت های وهوی گردان و گردان بفلک اثر رسید میر حسین بضرب تیر تقدیر از پای درآمد و ازو میر حامد نام پسری ماند

﴿ میر حامد بن میر حسین ﴾

بعد از قتل پدر بجای او نشسته همچنان مدت ها درس لک امراء قزلباش منخرط بود چون ودیعت حیات بتمتقاضی ممات تسلیم کرد ازو میر شمس الدین و عوض بیک و امیره بیک سه پسر یادگار ماند

﴿ عوض بیک بن میر حامد ﴾

بعد از فوت پدرش میرلوای خوشاب و متصدی ضبط عشیرت محمودی کشت با (او رکز سلطان) حاکم وان و ووسطان که از نیابت شاه اسمعیل بحفظ و حراست آنجا مبادرت مینمود در مقام

منازعه و مناقشه در آمد اتفاقا (اورکز سلطان) عوض بیک را گرفته در قلعه^{*} وان محبوس گردانید و در حین حبس و قید کسی نزد شرف خان حاکم بدلیس فرستاده از او استدعای استعانت کرد . شرف خان یکمرتبه نامه و رسول باورکز سلطان فرستاده التماس استخلاص عوض بیک نمود درجه^{*} قبول نیافت و شرف خان بنفسه متوجه وان گشته در سر رود خانه^{*} خرگوم نشسته اورکز سلطان در اطلاق عوض بیک مسامله نموده قدم در طریق مخالفت نهاد . شرف خان نیز ملازمانرا در نهب و غارت الکای وان و وسطان اشارت فرمود . اورکز سلطان از روی اضطراب بالضروره عوض بیک را از قید اطلاق کرده بخدمت شرف خان فرستاد . و بعد از آن عوض بیک مدتی در سلك امراء شاه طهماسب انتظام یافته ناحیه^{*} الباق راضیمه^{*} خوشاب گردانیده از نیابت قزلباش چند سال متصرف بود . و چون فوت کرد ازو حسین قلی بیک و شاه علی بیک و حمزه و حسن و بوداق پنج پسر ماند . حسین قلی بیک مدتی در زمان سلطان سلیمان خان غازی بعد از تسخیر ولایت بدلیس ناحیه^{*} کارجیکان بطریق سنجاق بدو عنایت فرموده . آخر معزول گشته بدیار بکر رفته در آنجا فوت شد . و ازو بایندور بیک نام پسری مانده که قلعه^{*} نوان من اعمال خوی از روزی که فتح شد بموجب نشان سلطان

مغفور بطریق سنجاق در تصرف دارد . و شاه علی یك از نیابت شاه طهماسب مدتی بامر امارت محمودی مبادرت کرد . آخر در دست حسین یك بن امیره یك میرلوای الباق بقتل رسید . ازو خالد یك نام پسری مانده كه بالفعل ناحیه جورس بطریق سنجاق درید تصرف دارد . و حمزه یك نام پسری بعد از برادرش باطایفه محمودی حسب الحکم شاه طهماسب بدلو پیری نام شخصی از امراء قزلباش كه امارت محمودی بد و مفوض شده بود ملازم شد . عاقبت الامر محمودی دلو پیری را بقتل آورده حمزه یك را بحكومت نصب کردند . و شاه طهماسب اورا جبراً و قهراً بدست آورده محبوس گردانیده . بعد از مدتی اورا از حبس اطلاق کرده باجمعی از آغایان محمودی . بلازمت حاجی یك دنبلی مأمور ساخت . آخر الامر در دست حاجی یك در خوی با آغایان محمودی بقتل رسید و حكومت محمودی از دیوان شاهی بخان محمد بن شمس الدین بن میرحامد تفویض شده بعد از چند روز شاه علی سلطان حسینی حاكم وان خان محمد را گرفته در قلعه وان مقید ساخت الكلی و ولایت محمودی از دیوان شاهی بطایفه دنبلی مرحمت شد و طایفه دنبلی بعد از عشرت ماموشان كه معدودی چند در آنچه قلعه و چند دیگر در قلعه خوشاب متحصن شده بودند جمله بقدام اطاعت بملازمیت حاجی

یك در آمدند و خان محمد بنجوى خود را از قید و ان خلاص کرده
 خود را بجماعت مام رشی که در آغچه قلعه بودند رسانید . و از
 استماع این خبر جمعی از طایفه محمودی بتلازمتش مبادرت نموده .
 شبی بغفلت بطریق شبیخون با جوانان جلد تاخت بر سر حاجی
 یك دنبلی که بر سر قلعه اشوت نشسته بود برده او را شکست دادند
 و حاجی یك زخم دار کشته خود را بهزار فلاکت بمیان قلعه اشوت
 انداخت خلق بسیار از طایفه دنبلی در آن معرکه بقتل رسید .
 و خان محمد کسی بدیار بکر بمخدمت رستم پاشای میر میران آنجا
 فرستاده اظهار اطاعت و انقیاد بدرگاه سلطان سلیمان خان غازی
 کرد . چون این خبر بسمع شاه طهماسب رسید منشور امارت
 محمودی بنام خان محمد نوشته فرستاد . و در آخر که حکومت محمودی
 بحسن یك از دیوان شاه طهماسب قرار گرفت خان محمد بحسن رضا
 و رغبت از امارت محمودی فراغت کرده باغچه قلعه نام محل
 قناعت نمود . و هر روز صد اقچه دیگر از دیوان عثمانی از خزینۀ
 دیار بکر بوظیفه او تعیین شده در سلك متفرقه کان (و ان) منتظم
 بود عمر طویل یافت از و در سرحد قزلباشیه در اغور عثمانی آثار
 مردانگی بسیار بظهور رسید * و سه پسر داشت ملك خلیل
 و میر شمس الدین و سید محمد بعد از وفات پدر در سر آغچه قلعه در
 میانۀ اولاد نزاع شد * ملك خلیل در دست برادرش بقتل رسید .

وسید محمد نام پسرش در زمان حیات پدر وفات کرد و بالفعل میر
شمس الدین نام پسرش که جوانیست بحلیه قابلیت و زیور شجاعت
آراسته در آغچه قلعه قائم مقام پدر شده است *

﴿امیره بیک بن میر حامد﴾

بعد از فوت عوض بیک حکومت محمودی از دیوان قزلباش
بدو مفوض گشته * در تاریخی که در ما بین اولمه تسکو و شرف
خان حاکم بدلیس محاربه و مجادله اتفاق افتاده امیره بیک در روز
مصاف از صف شرف خان روگردان شده بعسکر اولمه ملحق
گردید * و در آنجا نیز چندان صداقت ازو بظهور نیامده عنان
عزیمت بملازمت شاه طهماسب معطوف گردانید * چون این
احوال بمسامع سلطان غازی سلیمان خان رسید در حینی که
از قشلاق بغداد متوجه تسخیر تبریز گشت در ییلاق اوجان
که امیره بیک تکرار باطاعت درگاه سلطانی درآمد و پادشاه ربع
مسکون چاوشی از چاوشان درگاه بطلب او فرستادند: او بمقتضای
انحاین خایف چاوش پادشاه را گردان در میانه ضایع کرده مستعد
جنگ وجدال شدند این آوازه در میانه خلق اوردوی هایون شایع
گشته از هر طرف هجوم بر سر او آورده ملازمان او را بقتل
آورده امیره را دستگیر کرده با چند نفر از رفیقان بدیوان حاضر
ساختند. همان لحظه شهنه غیرت سلطنت او را در دیوان ییاسا

رسانید * و ازو منصور بیک وزینل بیک دو پسر خورد سال ماند
 چون پسران بسر حد رشد و تمیز رسیدند در سالی که سلطان
 سلیمان خان غازی سفر نخجوان اختیار فرمود برادران باتفاق
 یکدیگر بدرگاه شاه طهماسب رفته ناحیه * (سکمن آباد) من
 احوال خوی بطریق سنجاق بمنصور بیک بقید حیات مرحمت
 کرده * و ادرش زینل بیک را در سلاک قور چیان عظام منخرط
 گردانید * چون شاه اسمعیل ثانی بر تخت سلطنت جلوس فرمود
 منصور بیک بملازمینش رفته منظور نظر عاطفت اثر پادشاهی
 کشته در اعزاز و احترام او کوشید * و بعد از فوت شاه اسمعیل
 که دوستی و محبت در ما بین پادشاهان بعداوت و خصوصت
 انجامید منصور بیک بوسیله خسرو پاشای میرمیران وان
 بوعده سنجاق بارگیری که از دیوان عثمانی بطریق اوجاق
 و ملکیت بدو عنایت فرمایند بقدیم اطاعت بوان آمده ناحیه *
 موش نیز بدستور آره لبق بدو ارزانی گشت * و بزینل بیک
 زعامت دادند و چون زینل بیک فوت شد ازو حمزه بیک و قباد
 بیک نام دو پسر ماند * و در تاریخ سنه اثنی و الف ناحیه * سالدوز
 من احوال مرآه بطریق سنجاق بموجب عرض جعفر پاشا بحمزه
 بیک نام پسر او عنایت شد * چون جمعی از الوسات و احشامات
 محمودی متوجه سالدوز شد بنوعی که در احوال مکرری مسطور

است با شیخ حیدر خصومت کرده در مابین ایشان منازعه و مجادله واقع شده * حزه بیک با برادرش قباد بیک با موازی صد نفر از عشیرت محمودی و متابعان او بقتل آمدند اموال و اسباب ایشان در دست طایفه * مکاری بیاد نهب و غارت رفت *

﴿ حسن بیک بن عوض بیک بن میر حامد ﴾

کسی که در میانه * عشیرت محمودی طریق بدعیه * یزیدی رفع کرده باداء صوم و صلوة و حج و زکوة قیام نموده و فرزندان خود را بخواندن کلام قدیم و آموختن فرایض و سنن ترغیب فرموده * مساجد و مدارس بنا کرد اوست * چنانچه قبل ازین مذکور شد در حینی که امارت محمودی بخان محمد بن میر شمس الدین قرار گرفت حسن بیک فرار کرده متوجه درگاه شاه طهماسب شد * و شاه او را منظور نظر عاطفت اثر گردانیده حکومت محمودی و قلعه * خوشاب را بدو ارزانی داشته رخصت انصراف داد * خان محمد چون اقبال استقبال او کرده بحسن ارادت از امارت محمودی فراغت کرد و با آنچه قلعه نام محلی که از قدیم الایام در تصرف آبا و اجداد او بود قناعت کرده حسن بیک نیز متمرض احوال او نشده * و در تاریخی که سلطان غازی سلیمان خان باراده تسخیر ایران متوجه آذربایجان شد حسن بیک از روی عجز و اضطراب روانه آستانه سلیمانی گشته * همچنان

امارت خوشاب و محمودی بدو ارزانی گشت و از آن زمان از سر
 اخلاص و یکجبهتی در خدمات پادشاهی اقدام نموده در هنگامی
 که اسکندر پاشای میرمیران وان بر سر حاجی بیك دنبلی رفته
 اورا در خوی بقتل آورد از حسن بیك در آن معرکه آثار شهامت
 و مردانگی و علامت شجاعت و فرازنگی بظهور آمده .
 اسکندر پاشا حقیقت احوال اورا معروض پایه سر و خلافت
 مصیر سلیمانی گردانید . سلطان دوست نواز و دشمن کداز اورا این
 الأقران بخلعت فاخره و شمشیر طلا سرافراز ساخته ، تاموازی
 دو یست هزار آقچه از قراپا و مزارع خواص همایون دیار بکر
 بطریق آرپه لبق و افراز بدو ارزانی داشته . حکم همایون بدو
 عنایت فرمود تا موازی سی هزار اغنام که از الوسات محمودی
 بقشلاق و بیلاق روند از یشان رسم بیلاق و کد نکیرند . وفی
 الحقیقة در وظیفه صداقت و طریقه دلاوری و شجاعت دقیقه
 از دقایق خدمتکاری و جانپاری نا مرعی نکذاشت * علی
 الخصوص در وقتی که سلطان مغفور مراد خان بقصد تسخیر
 ایران لشکر بولایت قزلباشیه مأمور ساخت * و در آن فترات
 و انقلاب ترقی که بحال حسن بیك و عشیرت محمودی راه یافت
 در هیچ عصر و زمان باصراء گردستان واقع نشده * در زمان
 اسکندر پاشا در دیوان وان در سر تقدیم و تاخیر و نشستن

باسلطان احمد بيك حاكم خيزان نزاع كرده حكم هميون از سلطان
 سليمان خان حاصل كرد كه كس بغير از زينل بيك حاكم حكارى
 برو تصدّر نكند * و چون مدت پنجاه سال امارت بالاستقلال
 نمود در تاريخ سنه ١٣٠٣ و تسعين و تسعمائه در هنگام فتح تبريز
 در محاربه قزلباش در سعد آباد در دست قزلباش بقتل رسيد *
 و بعد از يكسال كه عسكر نصرت فال بسر دارى فرهاد پاشاى
 وزير بمعاونت جعفر پاشاى ميرميران تبريز رفتند استخوانهاى
 جسد او را جمع كرده آورده در خوشاب در مدرسه كه خود بنا
 كرده بود دفن ساختند * و از و عوض و شير بيك و شيخى بيك نام سه
 پسر بود و عوض بيك در حين حيات در ناحيه ماكو من اعمال
 نجوان را بشرط آنكه از تصرف قزلباش بيرون آورده قلعه
 در آنجا تعمير نمايد بطريق اوجاقلق و باقطاع تمليكى متصرف
 شود * چون بيست سال در آنجا بود در آخر شهر سنه ١٣٢١
 و الف كه باراده انتقام خون بنى اعمام خود حمزه بيك و قباد بيك
 باتفاق خضر پاشاى ميرميران تبريز بر سر شيخ حيدر رفته بنوعى
 كه مذكور شد در سر قلعه بامعدودى چند در دست شيخ حيدر
 بقتل رسيد و سنجاق ماكو بدستورى كه در تصرف عوض بيك بود
 بمصطفى بيك نام پسرش از عواطف بيدريغ پادشاه كيتى ستان
 سلطان محمد خان غنايت و مرحمت كشت و بالفعل در يد تصرف

اوست * والکاء اردو باد نخجوان مدتی بطریق سنجاق درید
 تصرف علی ییک نام پسر او بود * وا کثر بنی اعمام و آقاییان
 محمودی از حسن اقدام و یمن اهتمام حسن ییک بمراتب عالی رسیده
 قریای خوب و مزارع مرغوب از ولایت آذربایجان وارمن که
 از تصرف قزلباشیه بیرون آورده بطریق تبار وزعامت بدستور
 اقطاع متصرف شدند * و بی شایبه تکلف حسن ییک بغایت
 مرد دنیا دار و عشیرت پرور و عدالت گستر بود * چنانچه از
 زمان اطاعت بدرگاه عثمانی تا محل ممات هر نوع خدمت
 و شهامت و هر قسم دلاوری و شجاعت که از او و اولاد او
 عشیرت محمودی در اغور پادشاهان آل عثمان بمنصه ظهور
 آمده بود جمله مواد را دفتری مجلد ساخته هر ماده را از ابتدا تا
 انتها در آنجا درج کرده بخط و مهر بیکار بیکبان و دفترداران
 و قضات وان و سایر امراء اکراد رسانیده * آخر آن
 دفترا بمر سرداران عالیشان رسانید * بعد از آن بدرگاه سلطان
 مغفور سلطان مراد خان فرستاده بطغرای غرای سلطانی مزین
 گردانید * و هر وقت که او را مطالب و مقاصدی از گریبان جان
 سر میزد دفترا مزبور را بدست گرفته بدیوان عالیشان همایون رفته
 مرادات و مقصودات خود را حاصل میکرد و همواره در معارک
 و مجالس مدعی الزام داده خصم را با و تاب مقاومت نبود شیر ییک

بن حسن ييك در زمان حيات پدر كه سنجاق ماكو پسر بزرگ
خود عوض ييك گرفت سنجاق خوشاب و امارات محمودی به پسر
دوم شیر ييك فراغت کرد و او مردیست ابدال و ش صوفی منش
اکثر اوقات بمصاحبت علما و فضلا و خدمت مشایخ صوفیه مصروف
میدارد و زیارت بیت الله الحرام رفته * از و خیرات و مبرات
بزهاد و عباد و درویشان میرسد و عشیرت و اقوام نیز از حسن سلوک
او راضی و متسلی اند * و حالیا دو از ده سال است که با مارت خوشاب
و پیشوای امرای و احشامات اعیان محمودی مبادرت مینماید *

﴿ فصل ششم ﴾

﴿ در ذکر امراء دنبلی ﴾

از تقریر دلپذیر ثقات روات چنان مستفاد میگردد که نسب امراء
دنبلی بعیسی نام شخصی از اعراب شام می پیوندد و بروایتی از
جزیره صمریه بوده بنواحی آذربایجان افتاده * سلاطین ماضی ناحیه
سکمن آباد خوی را بطریق او جاقلق بدو ارزانی داشته اند . مدتها
در آنجا ساکن گشته روز بروز عشایر و قبایل بر سر او جمع شدند
در اوایل امراء عشایر دنبلی بقاعده ناپسندیزی عمل می نموده اند
و ثانی الحال امراء ایشان که بعیسی یکی اشتهار دارند . و بعضی
از عشایر از آن بدعت رجعت کرده طریقه اهل سنت و جماعت

پیش گرفته اند . و برخی همچنان در عقیده فاسده خود مصرند
و بروایتی اصح عشایر دنبلی از ولایت بختی آمده در مابین اکراد
ایشانرا (دنبلی بخت) میخوانند . و شیخ احمد بیک نام از اولاد
عیسی بیک در زمان ترائکه آق قوینلو بمراتب عالی رسید قلعه بای
و بعضی از ولایت حکاری را مسخر گردانیده بدو تفویض
کرده . مدت ها حکومت و دارائی قلعه بای در عهده اهتمام طایفه
دنبلی بود * چون شیخ احمد بیک وفات یافت ازو شیخ ابراهیم
و شیخ بهلول نام دو پسر ماند * شیخ بهلول بموجب وصیت پدر
قائم مقام او شد . چون مدتی حکومت کرد آخر الامر لوای
أمارت بعالم آخرت زد و از وجهشید بیک و محمد بیک و خالق و یردی
بیک و حاجی بیک و أحمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر بیک نام هفت
پسر ماند (حاجی بیک بن شیخ بهلول بیک) سوابق اخلاص بالواحق
اختصاص بملازمت آستانه شاه طهماسب داشت . و شاه مزبور
نیز اورا تربیت کرده السکای خوی راضیمه سکمن آباد نموده
بدستور آیات بدو ارزانی داشته اورا ملقب بحاجی سلطان
گردانیده ضبط و صیانت سرحد وان و محافظه سنور و ثغور در
عهده اهتمام او کرده چون صحرا نشینان اکراد و دیوساران بدنهاد
که هرگز در خواب و بیداری روی آبادانی ندیده بودند . داخل
قصبه خوی شدند هر یک خود را بمتابه (کودرز) و (کیو)

و (سام نریمان) تصور کرده شاه طهماسب ما را در مقابل عسکر روم نهاده است. می گفتند چنانچه استاد میگوید نظم کردی خرکی بکعبه کم کرد * در کعبه دوید و اشتلم کرد کین بادیه را چه ره دراز است * کم کردن خر زمن چه راز است این گفت چو کرد باز پس دید * خریدید و چو دید خر بخندید گفتا خرم از میانه کم بود * و ایافتنش زاشتلم بود کراشتمی نمی زدی کرد * خر میشد و بار نیز میبرد محصل کلام چنان عجب و غرور پیدا کردند که بالاتر از آن تصور نتوان کرد * مشهور است که چند نفر از متعینان بدکان حلوانی رفته حلوانی بسیار تناول کردند * در محل رفتن چون استاد حلوانی از ایشان قیمت حلوا طلب نمود گفتند که شاه این شهر را با حلوا بما عنایت کرده است. این مثل در میانه خلق بترکی مشهور شد که (شهر بزم حلوا بزم) و هم از آن جماعت نقل میکنند که جمعی از مسلمانان دنبیلی روز جمعه از جمعات باراده شنیدن خطبه بجامع خوی در آمدند. چون خطیب چنانچه عادت مذهب امامیه است اسم ائمه اثنی عشر رضی الله عنهم مذکور ساخت. ایشان اعراضی گشته بیکدیگر گفتند که این چه نوع خطیب است که نام حاجی بیک و برادرانش مذکور نکرده * نام جعفر بیک که برادر خورد است مذکور ساخت و ما دای که خطیب

نام حاجی بیک و برادرانش را داخل خطبه نسازد بنماز جمعه حاضر
 نمیشویم. و ازین گونه لطایف از آن جماعت بسیار منقول است
 که از ایراد آن احتراز اولی است * القصه چون حاجی بیک
 اندک زمانی بحکومت خوی مبادرت نمود چند مرتبه بقصد
 انتقام عشیرت محمودی که عداوت قدیمی در مابین ایشان بود
 حرکت کرد. اما چنانچه در احوال طایفه محمودی سابقا مذکور
 شد هر دفعه کاری نساخته. آخر الامر اسکندر پاشای میرمیران
 و ان بتحریر حسن بیک و خان محمد محمودی علی الغفله ایلمار
 و تاخت بر سر او در خوی برده * حاجی بیک را باجمع کثیر از طایفه
 دنبلی بقتل رسانید * و ازو حاجی بیک نام پسری خورد سال ماند
 ﴿ احمد بیک بن بهلول بیک ﴾

در اوایل از دیوان شاه طهماسب ناحیه سکمن آباد بدو
 مفوض گشت چون عشیرت دنبلی بعد از قتل حاجی بیک
 مذبدین بین ذلک شده کاه رومی و کاه قزلباش می بودند * و از طریق
 استقامت و جاده مصادقت انحراف جسته برخلاف رضای شاه
 طهماسب عمل می نمودند. تا در محلی که سلطان سلیمان خان غازی
 از سفر نخبجوان عودت کرد احمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر
 بیک هر سه برادر را بابعضی از امراء قزلباشیه شاه طهماسب
 بظرف اردهان فرستاده. با امرا در خفیه قرار داد که در فلان

روز شما امرا و عشایر دنبلی را بقتل رسانیده . من نیز قورچیان
ایشانرا که در درگاه معلی اند طعمه شمشیر آبدار خواهم ساخت
در روز موعود امراء قزلباشیه در اردهان هر سه برادر را
با چهار صد نفر مرد جرار از طایفه دنبلی بقتل آوردند * و شاه
طهماسب نیز تاموازی بیست و سی نفر از قورچیان آن طایفه
یاسا رسانید . و منصور بیک بن محمد بیک از اردهان فرار
کرده باستانه سلطان غازی آمده مشمول عواطف خسروانه
و منظور عوارف بیکرانه * پادشاهانه کشت *

﴿منصور بیک بن محمد بیک بن بهلول بیک﴾

از عنایت بیغایت سلطانی ناحیه قنور دره سی و بارگیری
بطریق سنجاق بدو ارزانی شد . بقیه السیف دنبلی بر سر رایت
اوجع شدند * و مدة الحیات بحکومت آنجا قیام نموده بعد از فوت
از و ولی بیک و قلیچ بیک نام دو پسر ماند *

﴿ولی بیک بن منصور بیک﴾

بعد از وفات پدر منصب اورا بدو مرحمت کردند .
بی تکلف او مرید است در وادی شجاعت و شهامت بر همکنان
فایق و بمناسب جلیل المراتب امارت و حکومت سزاوار و لایق
و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست ناحیه قنور دره سی
و ناحیه ابقای بطریق اوجاق در تصرف اوست و ناحیه اوجوق

در هنگام تسخیر نخبوان بطریق سنجاق به برادرش قلیج ییک
عنایت گشته بغایت بلا مشارکت و منازعت در تصرف اوست

﴿ حاجی ییک بن حاجی ییک ﴾

دوماه بود که متولد شده بود که پدرش بقتل آمد بقاعده
طایفه اگر او را موسوم بنام پدر کردند شاه طهماسب وظیفه
بجهت او از خزینه تعیین کرده چون بسن رشد و تمیز رسید در
سلاک قورجیان عظام منخرط گردانیده . و در فترات سلطان بایزید
ناحیه ابقا بطریق امارت بدو ارزانی داشته جمعی از طایفه دنبلی
بر سر رایت اوج جمع شد قریب بیست سال در آنجا بامر حکومت
مبادرت نمود * و بعد از فوت شاه اسمعیل ثانی در زمان شاه
سلطان محمد که مصطفی پاشای سردار در کنار رود خانه (قنق)
فرود آمده . امیرخان عزم شیخون عسکر اسلام نموده * حاجی
بک در آن معرکه با بعضی از امراء قزلباشیه در آب (کر) غریق
بحر ممات شد * و بالفعل سکمن آباد که از عتبه سلطان مغفرت
پناه در هنگام اطاعت نظر ییک و اولاد حاجی ییک عنایت
شده بود . بتصرف اولاد حاجی ییک است و همچنان نام پسر
بزرگش حاجی ییک است

﴿ سلطانعلی ییک بن جمشید ییک بن بهلول ییک ﴾

در زمانی که شاه طهماسب را نسبت بطایفه دنبلی تغیر

مزاج پیدا شده حکم قتل آنجماعت فرمود سلطانعلی بیك در سلك
 قورچیان عظام شاه منخرط بود و بیعت اخذ مالوجہات اصفہان
 مامور گشته چون مبلغ صد تومان از وجوہی کہ در عہدہ او بود
 تحصیل کرد اخبار قتل برادران واعمام وعشیرت دنبلی استماع
 نمود صد تومان نقد را برداشته بجانب وان فرار کرده مدتی در
 میانہ عشیرت دنبلی مخفی اوقات میگذرانید. و چون شاه
 طہماسب باطایفہ دنبلی بر سر مرحت آمدہ جرایم ایشانرا بر طاق
 نسیان نہاد سلطانعلی بیك صد تومان تقدیہ را برداشته متوجہ
 درگاہ شاهی شد و اظهار اعتقاد و اخلاص خود نمودہ بنوازشات
 پادشاهانہ و انعامات خسروانہ سرافراز گشتہ بدستور سابق در سلك
 قورچیان عظام منتظم ساخت و چون قضیہ فوت حاجی بیك
 مسموع شاه سلطان محمد شد امارت دنبلی را بسطانعلی بیك
 مفوض کردانیدہ ناحیہ سلیمان سرای و نصف ابقای را یکدیگر
 ضم کردہ بدو ارزانی فرمود. و چون چند سال باسم امارت اوقات
 گذرانید چون نواحی مذکورہ بواسطہ فترات زمان خراب گشتہ
 چیزی حاصل نمیشد در (شروور) اوقات بفلاکت میگذرانید. ہر
 سال مبلغی از مالوجہات درہ الکیس (وشروور) من اعمال
 نجوان بمدد معاش او مقرر بود می گرفت. در آنجا باجل موعود
 بعالم آخرت رحلت نمودہ و از و نظریک و قلیج بیك و حسن بیك

سه پسر ماند *

﴿ نظر بیک بن سلطانعلی ﴾

بعد از فوت پدر امارت دنبلی از دیوان شاه سلطان محمد باو
 مقرر شد . و در محلی که ایروان بقبضه تسخیر اولیاء دولت آل
 عثمان در آمد و سنان پاشای وزیر بمحافظت آنجا تعیین گشت
 نظر بیک با بعضی از اصراء قزلباشیه از طایفه روملو و الباوت
 و چمشکزک و سعدلو که از قدیم ساکن چخر سعد بودند احرام
 درگاه فلک اشتباه عثمانی بسته . بوساطت سنان پاشای چیغال اوغلی
 در ارض روم بمخدمت فرهاد پاشای سردار مشرف شده الکای
 (چالدران) و (سایمان سرای) و (سکمن آباد) بدستور قدیم
 از عواطف علیه خسروانه بنظر بیک و برادرش قلیچ بیک ارزانی
 شد . و چون سکمن آباد مدتی از دیوان شاه طهماسب و بعد از
 آن بموجب یرلیغ سلطان مغفور علاوه سنجاق بارگیری گشته
 بطریق اقطاع تملیکی در قبضه اقتدار منصور بیک محمودی بود
 در تسلیم آن ناحیه بنظر بیک تغافل و تساهل نموده . تکرار از
 جانب فرهاد پاشای سردار بموجب نشان مکرمات عنوان سلطانی
 امضاء حکم گرفت . و چون نظر بیک در وقت اطاعت باستانه
 پادشاهی تحریف ناحیه سکمن آباد که از قدیم الایام او جاق
 موردی طایفه دنبلی بود ، با سنان پاشا قرار داده و مشروط کرده

در آن باب حکم هایون بتا کید تمام در دست داشت بزور و غلبه
خواست که تصرف در سکمن آباد نماید. از طرفین مواد فتنه
و فساد در هیجان آمده عداوت قدیمی بحرکت در آمده کار باستعمال
سیف و سنان رسید و هر دو طایفه عشایر و قبایل و هواخواهان
خود را جمع ساخته در برابر یکدیگر صف آرا گشته. نظریک
یابوادرش حسین بیک و هشتاد نفر از مردم متعین دنبلی در آن
معرکه بخاک بوار افتادند

﴿ قلیچ بیک بن سلطانعلی بیک ﴾

بعد از قتل برادرانش بامید غوررسی با اسرا و اقوام دنبلی
در ارض روم بخدمت فرهاد پاشای سردار آمدند که بازخواست
عظیم خواهد شد. و سردار نیز با حضار منصور بیک و سایر اعیان
محمودی که در محاربه بوده اند حکم فرمود. مسوّد اوراق نیز در
آن مجلس حاضر شده چون شروع در مقدمه غوررسی شد
باعث فساد جانبین او امر تقضین بود که سردار بدست مدعی
و مدعی علیه داده بود * نظم

بقناعت کسی که شاد بود * تابود محتشم نهاد بود

آنکه با آرزو کند خویشی * عاقبت او فقد بدرویشی

عاقبت کار سردار معذلت شعار مهر سکوت در دهان نهاده از
اجرای حکم عدالت بلباس اغماص ملبس گشته بمقتضای رسید

الاحكام صلح) سالک طريق مصالحه شده . چون از طرفين مقصود
 سردار بحصول پيوست قرار چنان داد که منصور بيک از سر ناحيه*
 سکمن آباد در گذشته بجاجی بيک پسر زاده* حاجی بيک ماضی
 وا گذارد و ناحيه* چالدران بطريق سنجاق بقلیج بيک عنایت
 شد که از سر دعوی و خصومت در گذرند . بالضرورة طايفه*
 دنبلی از روی اکراه باین صلح کرک آشتی نموده عودت کردند

فصل دهم

﴿ در ذکر امرء و حکام کاهر ﴾

وایشان منحصراً بر سه شعبه* ونسب خود را بکودرز
 بن کیو میرسانند . وکیو در زمان سلاطین کیان والی شهر بابل
 بود که بکوفه اشتهار دارد . وازو دهام نام پسری بوجود آمد
 که حسب الحکم بهمن کیانی لشکر به شام و بیت المقدس و مصر
 کشیده خرابی و قتل بسیار نمود* چندان از قوم بنی اسرائیل بقتل
 آورد که از خون ایشان آسیاب بگردش آمده . مورخان بخت
 النصر ازو تعبیر کرده اند آخر بخت النصر قدم بر سر سلطنت
 نهاد از آن تاریخ حکومت آن دیار در دست اولاد ایشان
 است و عشیرت ایشانرا کوران میخوانند

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام پلنکان ﴾

از آن طبقه چهار کس در افواه والسنه مشهور بودند * اول غیب
الله بیک که او مرد بسیار صالح و عابد و فاضل است * از قلاع
و نواحی که در تصرف آنجا عتست قلعه (دیودز) و (نودز)
و (دزمان) و (کواه کور) و (مور) و (کلانه) و (نشور) و (مراوید
یعن) است . در اول اطاعت شاه اسمعیل نموده چون او وفات
یافته پسرش ﴿ محمد بن غیب الله بیک ﴾

قائم مقام پدر شد * ولایت موروئی از دیوان شاه طهماسب
بدو ارزانی گشت . او مردی بود بفنون فضایل آراسته
و بصفت عدل و انصاف پیراسته . علما و فضلا را رعایت بسیار
کردی . در پلنکان مدرسه و جامع ساخت شاه طهماسب دختر
اورا بعقد نکاح در آورد بسمت قرابت موسوم شد * چند سال
حکومت باستقلال نمود . میر اسکندر و میر سلیمان و سلطان
مظفر و جمشید بیک نام چهار پسر داشت در زمان حیات ولایت
موروئی خود را چهار حصه کرده به پسران قسمت نمود . امیر
اسکندر را قائم مقام ساخته ولی عهد گردانید

﴿ امیر اسکندر ﴾

بعد از فوت پدر در قزوین بمخدمت شاه طهماسب آمده

تجدید منشور ایالت کرده. در زمان شاه اسماعیل بخدمت او رسیده
اعزاز و احترام بسیار یافته همچنان از مرحمت بیکران شاهی
تفویض حکومت پلنکان بدو رجوع گشته مقضی المرام عودت
فرمود. چون مدت بیست سال از ایام حکومتش متبادی شد
وجودش طعمهٔ پلنکان و شیران اجل شده جان بجهان آفرین تسلیم
کرد ﴿ انظم ﴾

مباش ایمن که این دریای پر جوش نکرده است آدمی خوردن فراموش
و سولاغ حسین تکلو که از نیابت شاه اسماعیل حاکم
دینور بود بعد از فوت میر اسکندر بر سر قلعهٔ پلنکان رفته
آن حصن حصین را که تسخیر او از خیزوم و کان بیرون بود
بزور و غلبه مسخر ساخت و محیطهٔ ضبط در آورد. و سلطان
حسین نام برادرش از سولاغ متوم و هر اسان گشته در شهره
زول بخدمت محمود پاشا ولد شمس پاشا میر میران آنجا رفت چون
بعد از فوت شاه اسماعیل که هرج و مرج باحوال قزلباش راه
یافت در هر سری هوایی و در هر دماغی سودایی پیدا شد
و لیخان تکلو حاکم همدان سولاغ حسین را که از قدیم نوکر
زادهٔ ایشان آخر باو در این فترات آغاز سرکشی کرده
مطاوعت او ننمود او را بدست آورده ضایع گردانید و عسکر
شهره زول فرصت یافته قلعهٔ پلنکان را از ید تصرف تکلویان

بیرون آورد و کسی از وارثان ملک نماند . و بالفعل پلنکان بطریق
سنجاق از دیوان آل عثمان بمرمان اجنبی میدهند

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء در تنك ﴾

که در اوایل (۱) بولایت حلوان اشتہار داشت و شخصی
از حکام آنجا که مسموع مسود اوراق شدہ سہراب بیک است
کہ مرد شجاع و سخی و مہور بودہ . نواحی و قلاعی کہ در تصرف
اوست (پاوه) و (باسکہ) و (آلانی) و (قلعہ زنجیر) و (روانسر)
(ودوان) و (زرمائیکی) است و بعد از فوت او پسرش
﴿ عمر بیک ﴾

قایم مقام پدر شد در اوایل مرد بی باک و سفاک و خمار بود * آخر
توفیق رفیق حال او شدہ از جمیع مناهی توبہ نصوح کردہ . در
ہنکامی کہ سلطان غازی سلیمان خان فتح دار السلام بغداد فرمود
بقدم اطاعت پیش آمدہ . تفویض ایالت موردی از دیوان سلطانی
بدو گشت و مشمول عواطف بیکرانہ خسروانہ شدہ . از تاریخی
کہ در سلاک بندہ کان سدہ سنہ پادشاهی در آمد در جادہ عبودیت
ثابت قدم و در طریق چاکری راسخ دم بود عمر طویل یافت آخر

غریق بحر فنا شد *

﴿ نظم ﴾

انکار که هفت سבעه خواندی   با هفت هزار سال ماندی
چون قامت ما برای غرقست   کوتاه و دراز را چه فرقت
بعد از وفات او پسرش

﴿ قباد بیک ﴾

مقصودی امر حکومت شد در شجاعت و سخاوت و وجاهت
و صباحت سر آمد جوانان عصر و یکانه دهر بود ولایت مووئی
و مکتسبی مع الشیء الزاید از حدود دینورتا دارالسلام بغداد درید
تصرف اوست . در کثرت مواشی و مراعی و جمعیت
خزینہ اموال و بسیاری اعوان و انصار ثانی ندارد

﴿ شعبهٔ سیم ﴾

(در ذکر امراء ماهی دشت)

چون در حین تحریر این نسخهٔ ییسا مان کسی که از ولایت
ایشان خبر دار باشد حاضر نبود اما از افواه چنان استماع رفت که
او جاق قدیمی ایشان ماهی دشت است و تیلور و اکثر
عشایر و قبایل ایشان احشامات والوسات است و قبل ازین حکومت
ایشان در میانهٔ شهباز و منصور نام برادران بروجہ اشتراک ضبط

میشد و در تاریخ سنهٔ اثنی و ألف منصور نام شهباز را بقتل آورده
 جملهٔ احشامات والوسات اگر ادرا بید تصرف در آورد * و بالفعل
 حکومت باستقلال آن قوم بدو تعلق دارد * و از شهباز القاس نام
 پسری مانده کاهی باعمرش بمقام خصوصیت می آید * و هر سال ناموازی
 چهل هزار اغنام تعهد کرده که بدیوان دار السلام بغداد ادا نماید
 با کماشتگان آل عثمان و میرمیران بغداد در کمال اطاعت انقیاد
 است مرد متهور و شجاع است بکثرت اموال و خزینہ در آن
 حدود از اقران و امثال ممتاز و یکنه است *

فصل یازدهم

در ذکر امراء بانه *

از تقریر دلپذیر ثقات روات و از ادای کلمات خجسته
 آیات ناقلان حکایات چنان بوضوح می انجامد که (بانه) نام
 ولایتست که امراء عشیرت آنجا بدو منسوب کرده اند. و آن
 ولایت منحصر بدو قلعه و ناحیه است * یکی را قلعه بیروز و ناحیه
 بانه * و یکی را قلعه شیوه میخوانند در مابین ولایت اردلان
 و بابان و مکرری واقع شده. و امراء ایشان ملقب باختیار الدینست
 و وجه تسمیه آنست که باختیار خود از کفر باسلام در آمده اند
 بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین اسلام کرده باشند * العلم

عند الله . واسم اول کسی که از امراء ایشان در افواه والسنه مشهور و مذکور است میرزا بیک بن میر محمد است . و او مدتی حکومت بانه نموده دختر بیکه بیک حاکم اردلان را بعقد نکاح خود در آورد * و در امارت استقلال تمام پیدا کرده . آخر باسلطانعلی بیک غنلیج در سر خواستکاری دختر بیکه بیک مخاصمت و منازعت نموده . و سلطانعلی بیک قاتنمش بیک برادرش را در بانه بحکومت نصب نموده * میرزا بیک را از ولایت اخراج کرده . و میرزا بیک التجا بیکه بیک برده بامداد و معاونت موی الیه قاتنمش بیک را از ولایت بیرون کرده و در حکومت قرار گرفت . چون باجل طبیعی این عالم فانی را وداع کرد ازو بوداق بیک و سلیمان بیک و غازی خان و میر محمد و اغورلو نام پنج پسر یادگار ماند

﴿ بوداق بیک بن میرزا بیک ﴾

بعد از وفات پدر متصدی امور امارت کشت * و چون چند سال از ایام حکومت او متمادی شد میر محمد و اغورلو نام برادرانش که از مادر دیگر متولد شده بودند بر او خروج کرده * او را از ولایت بیرون کردند . و بوداق بیک التجا باستانه شاه طهماسب برد که ازو امداد و معاونت یافته بولایت موروثی معاودت نماید هادم اللذات دواسبه تاخت بر سر او آورده * در بلده قزوین

متاع جانش را بغارت برد *

﴿سلیمان بیک بن میرزا بیک﴾

بعد از وفات برادرش بوداق بیک امارت بانه را از دیوان
 شاه طهماسب بدو عنایت نمودند و بولقلی بیک ولد آیدین آقای
 ذوالقدر والی مراغه را مامور ساختند که امداد سلیمان بیک
 نموده او را بامارت بانه نصب سازد. حسب فرمان سلیمان
 بیک بمعاونت مشان‌الیه متصدی حکومت بانه شد * و قریب
 بیست سال امارت آنجا کرده. چون مرد صالح متدین بود از
 امور خطیر امارت و مهمام عسیر حکومت استغنا کرده دختر
 خود را بعقد نکاح برادر زاده اش بدر بیک درآورد *
 امارت را بدو فراغت کرد. و دو نوبت بزیارت حرمین
 الشریفین زادهما الله تعظیما و تکریمما رفته * در
 کره آخردر سر مرقد مطهر و مشهد منور
 حضرت خیر البشر صلوات الله علیه
 وآله الاطهار مجاور گشته *
 در مدینه منوره
 سکونت اختیار
 نمود

فصل یازدهم (۱)

✽ در ذکر امراء کلباغی ✽

از تقریر دلپذیر ثقات روات چنان مستفاد میگردد که لفظ کلباغی بدین قرار است که در ایام که بیکه بیکه بمسند حکومت نشست و متمکن بود شخصی عباس آقا نام از بزرگان ایل استجلو بجهت قضیه که از حوادث روزگار باو روی داده بود بخدمت او آمده و چون عباس آقای مزبور مردی شجاع و دلیر بود و اکثر اوقات در میان مبارزان ایل آردلان مردانگیها می نمود بیکه بیک از قبیله عشایر خود دختر الیاس آقای ریش سفید ایل وجوقه زنکه رژ بمقد نکاح او در آورد و چشمه در ولایت مهره بان بجهت سکنای او قرار داد و مشار الیه چون مرد ترکی

(۱) هذا الفصل مأخوذ من الفهرست المحتوی علی اختلاف النسخ الموجود فی آخر النسخة المطبوعة بروسيا أدرجنه هنا متما للفائدة بالرغم عن كونه ليس من المؤلف بدلیل عدم الاشارة اليه في أول الكتاب أثناء ذكره أبوابه وفصوله بالتفصيل * راجع المقدمة التي كتبها المرحوم العلامة ث . نه ليامينون زرنوف . صاحب الفضل الاكبر في طبع ونشر هذا الكتاب القيم لأول مرة في روسيا يناير سنة ١٨٦٠ حيث عزمنا على اثبات ترجمة هذه المقدمة القيمة في المقدمة التي سنكتبها في أول الكتاب عند ختام طبعه ان شاء الله وذلك تنويها بفضلله وأشارة بذكره

بود طرح یکقطعه باغ در آن ولایت انداخت و بسخاوت نیز
 مشهور * هر کس از مردم مترددین که بدان مقام تردد مینمود او
 بزبان ترکی تکلیف نموده که (کل باغه) و مردم اگراد زبان ترکی را
 عجایب میدانسته بدین جهت اسم او را ملقب به عباس آقای
 کلباغی قرار دادند * القصه مومی الیه در خدمت بیکه بیک
 شهره زول که نشیمن او قلعه ظلم بود و صاحب دوازده هزار سوار
 یدک دار بود مردانکی بسیار نموده بنوازشات متواتر سرافراز
 کشت و منصب مہرداری باو ارزانی داشت * و مشار الیه کس
 فرستاده از میان ایل استجلاو یکدو نفر همشیره که بجا مانده
 بود حاضر گردانیدند * و او نیز همشیرها را بقبیله مزبور که با
 ایشان پیوندی نموده بود داده و چند کس از ایشان بهم رسید
 القصه بعد از آن حاسدانی که اراده شراره حسد میبردند از روی
 کینه او را بتهمت قتل بیکه بیک متهم ساختند * و او ازین واقعه
 آگاه شده * در نصف نہار بایار الله نام خواهر زاده خود که
 از ایل رنکه رز بود اطفال را برداشته از میان شهر ظلم بیرون
 آمده * مردم بعرض بیکه بیک رسانیدند که عباس آقای کلباغی
 و یار الله آقای رنکه رز فراری شدند * بیکه بیک از شجاعتی که
 در شان ایشان مکرر مشاهده نموده بود احدی بعقب ایشان
 روانه نمود * و ایشان بولایت ییلاور آمده سکنا نموده *

باعشار لك و سلیمانی و مادکی و كلهر پیوندی نموده * در ایامی كه شاه
 طهماسب بعزم ولایت اوزبك باور كنج نزول نموده ایشان
 هر دو در آن سفر بوده * و در معسكر سپاه نصرت مآثر داد
 مردی و مردانگی داده * پادشاه اوزبك برسم ویل مع چند
 سر سایه سریر خلافت مصیر حاضر ساختند بتوجهات شاهانه
 سرافراز كشته * محال بیلاور و دارغکی دوازده اویناق منشور
 بجهت ایشان نوشته شد * و بعد از آن مدت چند سال در آن
 ولا حكومت بیلاور و اویناقها نموده تا اینکه از ایل سلیمانی
 و بادکی و كلهر و رم زیار بر سر ایشان جمع شده * ملقب به ایل
 كلباغی شدند * القصه چند مرتبه میان ایشان و میان محمد بیك
 كوران منازعه و مناقشه بهم رسید . آخر الامر دختر محمد بیك را
 بجهت ولد ارشد یار الله آقای كه محمد قلی اسم داشت بعقد
 نكاح آوردند * بعد از آن عباس آقای داعی حق را لبك اجابت
 نمود بمالم آخرت شتافت * (نظم)

جهان جام و فلك ساقی اجل می * خلائق باده نوش از مجلس وی
 خلاصی نیست اصلا هیچكس را * ازین جام و ازین ساقی ازین می
 و بعد از فوت عباس آقا چون یار الله آقا دارغکی قرا الوس بود
 تكلیف منصب امارت را به پسر علی آقای ولد مرحوم عباس
 آقا نژد و از سخنان مشار الیه است كه من اهل و عیال بسیار

دارم و قرض دارم هستم توانایی حکومت ندارم و او مردی بود
 بکثرت اموال و اهل و عیال مشهور بود و از جمله مینمایند که
 سیمصد استرطور در رومه داشت * و بعد از آن یار الله آقا عریضه
 مع پیشکشهای بسیار بخدمت بیکه بیک فرستاد * و اظهار فوت
 عباس آقا و علی بیک که بمنصب مہرداری بیکه بیک بعد از فراری
 شدن عباس آقا سرافراز کشته بود بجهت حکومت امارت طلبید *
 و بیکه بیک مرحوم از علو شان خود این ملتمس را مبدول داشته علی
 بیک را با اساسهٔ امارت روانهٔ آنولا نمود و او در یکی از منصوبان
 خود می‌شمرد و بعد از آن که علی بیک منصب امارت و حکومت
 ایل کلباغی قرار یافت (۱) عشرت در آنولا بسر
 مبرد در آن آوان سنان باشا حسب فرمان قضا جریان بحال
 نہاوند بحیطهٔ ضبط و تصرف در آورد و علی بیک
 کلباغی کہ ملقب بہ عالی کلباغی شدہ بود اظہار سنان
 باشا اورا روانۂ محال کردند و شیخان نمود و عریضہ در آن باب
 بدرگاہ سلطان سلیمان عز ارسال داشت * و یار الله آقا عریضہ
 مزبور را بدرگاہ سلطانی بردہ * از دیوان سلطانی محال کردند
 و شیخان و چکران و قلعهٔ تف آب و خرخرہ و تیرہ زند و قلعهٔ
 تپہ و غیرہ بہ سنجاق یکی در وجہ علی بیک مقرر شد و تیمار ارکلہ

(۱) هذه البیاضات والی تاتی کلها طبق الأصل المنقول منه ۱

ورنکه دران و سهبانان به یار الله آقا مفوض و مرجوع کشت

(ذکر حکومت علی کلباغی)

راویان اخبار * و مهندسان بلاغت آثار * بر لوح بیان چنین رقم
نموده اند که علی کلباغی بکثرت قوم و عشیرت و ملک و املاک
و دواب و راهوار و یدک مشهور و معروف بود و هر ساله یکمرتبه
کس خود را با تحف و هدایا بخدمت بیکه بیک روانه مینمود و با
قباد بیک حاکم درنه و در تنک و صدان و ذهاب طریق بدسلوکی
بجهت آنکه علی بیک هر ساله در وقت اوایل بهار بولایت
کند میرفت و محل عبور الوسات و احشامات او از ناحیه ذهاب
میکذشت * و چون ذهاب داخل ولایت قباد بیک بود و قباد
بیک مزبور رفع آبخورد و علفخورد و بشکش ازیشان داشت .
و ایشان بنابر امر سلطانی که در دست داشتند که احدی از
بیکار بیکیان بعثت رعیتی و آبخورد و علفخورد و قشلاق باشی
و غیره مزاحم ایل کلباغی نشوند * و زین باب اطاعت قباد بیک
نمینمودند پیش گرفته نمود . و اکثر اوقات در هر سالی دو مرتبه
منازعه و مناقشه در ما بین ایشان بهم میرسید . و بعد از آن علی
بیک نیز جام از دست ساقی اجل نوش نمود و بعالم آخرت
شتافت . و دو پسر بموجب یادگار گذاشت حیدر بیک و کج بیک .
حیدر بیک قائم مقام ملک موردوفی والد بزرگوار شد . و هم درین

سال یار الله آقای که مدت یکصد سال است عمر طبیعی گذرانیده بود و ازیشان علیحده تیمار داشت داعی حق را لبیک اجابت گفت * و سه پسر و پانصد خانه وار ایل بیادگار گذاشت

﴿ محمد قلی آسَد و شاهوِیس ﴾

القصه چون علی بیک و یار الله آقا هر دو فوت شدند محمد قلی ولد یار الله آقا بقای رفته امر سنجاق مزبور بجهت حیدر بیک ولد علی بیک و تیمار فوق بجهت خود گذرانیده و بنوازشات خندکاری سرافراز کشته بنوعی که سه مرتبه او را بخزانۀ عامره فرستاده بود مراجعت نمود . و آن طریق بدسلوکی در میان ایشان (۱) بعقد نکاح در آورد و یک نفر فرزند رشید که سرخاب بک اسم داشت با محب الدین نامی هر یکی از خالوهای سرخاب بیک ولد حیدر بیک کلباغی از اسطنبول استدعای و هر چند حیدر بیک کسی خود را فرستاده که شاید بمب الدین مزبور بمیان ایل کلباغی بیاید او نصیحت

مخدمت او فرستاده * از روی خواهر زاده کی که با هم داشتند چند وقتی در میان ایشان مانده آورد قسم داده که بمیان ایل مزبور نیاید * و بعد از مراجعت سرخاب بیک او مدت سه یوم کفارت قسم روزه گرفته . بعد از آن متوجه

ایل مزبور شد حیدر بیك رسید . سرخاب را
 طامید فرمود که این نادرست تقض قسم نموده . خود متوجه
 او شده اورا بقتل آورد . سرخاب مزبور باستقبال او سوار شده
 در عرض راه ملاقات واقع گشته به تیری که اولاً پولادش بسم
 گذاشته بود بر سینه او زده از مهره پشت او گذشت . از دار
 الفنا بدار البوار پیوست * و حال آن صحیفه به (محب الدین کش)
 در میان ایل مزبور مشهور است * و بعد از فوت مشارالیه در
 میان این دو ایل بخصوصیت منجر گشت * از قضای ربانی حیدر
 بیك و سغاب بیك قشون خود را بر سر ایل کج برده و بضرب
 شصت سغاب بیك هفت نفر از خالوهای خود کشت . آخر
 الامر چند نفر از تفنگچیان ایل مزبور در غایبانه هر دورا
 بتفنگ زده بقرب جوار رحمت ایزدی پیوستند بنابر آن قشون
 ایشان آن ایل را تاخت و تاراج نموده * و بعد از فوت ایشان
 حسین بیك سنجاق مزبور را از دیوان خمدکاری کذارانیده
 و حاکم بالاسقلال شد . اما مراد خان نامی برادر داشت در
 حکومت با او شرکت می نمود . و حسین بیك صبیحاً عیل بیك
 کلهر او بعقد نکاح آورده . و بکم اسم داشت . و آن زن
 بدستوری که در میان کلهر مشهور است خود حکومت
 مینمود و حسین بیك را در امر حکومت بی دخل نموده بود

وچند کس را ترغیب داده مراد خان بیک را بقتل آورد
 و حسین بیک و سبجانوردی بیک ولدان مرحوم مراد خان بیک
 بدستیاری چند کس از اقربای خود به بغداد رفته به بیکاری یکی
 آنجا شکوه نموده بعهده قباد بیک حاکم درنه مقرر گشت که دیت
 والد ایشان باز یافت نماید * و قباد بیک مزبور فرصت را
 غنیمت دانسته شبیخون بر سر ایل مزبور آورده
 و حسین بیک با ایل از رودخانه سپروان گذشته
 ولایت شهره زولی بخدمت هلوخان
 اردلان آمده تا حال سنه ۱۰۹۲
 در آن ولایت در خدمت
 حکامان آردلان میباشند
 العلم عند الله

فرقه نسیم

﴿ در ذکر امراء اکراد ایران ﴾
 و آن مشتمل بر چهار شعبه است * و اوایان اخبار بخامه در دربار
 کوهرنثار بر لوح بیان رقم نموده اند که عمده اکراد ایران سه
 طبقه اند سیاه منصور و چکنی و زنکنه . حکایت مشهور است
 و در السنه وافواه مذکور که در اصل ایشان سه برادر بوده اند

که از ولایت لرستان و بروایتی از کوران وارد لان بعزم ملازمت
 سلاطین ایران از وطن بیرون آمده . ایشانرا ترقیات کلی روداده *
 هر سه برادر بمرتبه امارت رسیده . و مردمانی که از اطراف وجوانب
 بر سر رایت او نهاجمع شده ملقب باسم ایشان گشته اند * و اسامی
 سایر طوایف اکراد ایران که ملازمت امرا و سلاطین میکنند
 برین موجبست . لك وزند و روزبهان ، و متیلج ، و حصیری ،
 و شهره زولی ، و مزیار ، و کلانی ، و امینلو ، و مملوی ، و کج ،
 و کرانی ، و زکئی ، و کله کیر ، و پازوکی ، و هی ، و چشمشکزك ،
 و عربکیرلو ، و غیره اند * ازینجمله چهار فرقه که پازوکی
 و چشمشکزك ، و عربکیرلو ، و هی اند * از قدیم الایام در میانه
 ایشان میر و میرزاده هست که امارت و حکومت بآنهاست میکنند
 و بیست و چهار گروه دیگر از اکراد در قریب ایران متوطن اند
 با « یکرمی دوت » اشتهار دارند . در زمان شاه طهماسب احمد
 بيك پرتال اوغلی نام شخص را در میانه آنجاغت بامارت نصب
 کردند که تانماوازی سی هزار سوار در سفر و حضر در جارباق
 همراه داشته باشد * و طایفه دکر از اکراد در خراسان هست
 که ایشانرا کیل میخوانند و در زمان شاه طهماسب امارت ایشان
 بشمس الدین بيك نام شخصی مفوض بود . و طایفه اکراد غیر
 مشهور در ایران بسیار است که ایراد آن سبب اطناب میشود

وبالضرورة از آن اجتناب نمود* الحمد لله الملك المعبود

شعبه اول

در ذکر امراء سیاه منصور

در تاریخ سنه ستین و تسعمایه شاه طهماسب خلیل بیک نام شخصی
از میرزاده های اینجماعت تربیت کرده موسوم بخلیل خان
گردانید* و امیرالامرائی جمله اکراد در ایران باو تفویض نمود
و بیست و چهار فرقه از طایفه اکراد بغیر از عشیرت سیاه منصور
و اکرادی که علیحده در میانه ایشان امیری بود بملازمت او مقرر
کرد و اسکای سلطانیه، و زنجان، و ابهر، و زرنجر، و نواحی چند
که در ما بین آذربایجان و عراق واقع است بدو ارزانی داشته*
امر فرمود که موازی سه هزار سوار از طایفه اکراد بر سر
رایت خود جمع ساخته در ما بین قزوین و تبریز ساکن شده
بمحافظت طریق و شوارع و رعایت حدود قیام و اقدام نماید*
چون دو سه سال بر این منوال گذشت جماعت بسیار از اکراد
دیوسار بر سر خود جمع نمود* خلیل خان کما ینبغی از عهده ضبط
ایشان بیرون نیامد بلکه بر عکس تصور شاهی عمل نموده
آینده و رونده تجار و متردین از اوضاع ناهموار اکراد منزجر
گشته جمعیت ایشان باعث تفرقگی خلق شد* بنابراین

شاه طهماسب انحراف مزاج پیدا کرده الکای خوار عراق را بخیل خان
 ارزانی داشته او را بسرحد خراسان فرستاد که آنجا باشد
 چون عزیزی او بخواری مبدل شد و سایر طوایف اکراد که بر
 سر رایت او جمع شده بودند پراکنده و متلاشی شده خود
 بعشیرت سیاه منصور متوجه شده و مدّة الحیات در حدود
 خراسان بامر حکومت مبادرت می نمود * و بعد از فوت او
 دولتیار نام پسر خورشیدش بموجب حکم شاه سلطان محمد متصدی
 امارت پدر شده * موسوم بدولتیار خان شد در این اثنا ولایت
 آذربایجان بید تصرف کماشتمکان آل عثمان در آمده دولتیار خان را
 بجهت حفظ و حراست سرحد و سامان حدود آذربایجان تعیین
 کردند و ناحیه * کرشب ، وزیر کمر ، و سبجاس ، و زنجان ،
 و صورلق ، و قیدار ، و شبستان ، و انکوران ، و قانجوقة علیا
 و سفلا که از فترات و انقلاب در زیر سم عساکر قزلباش و اکراد
 دوی بخرابی و ویرانی نهاده بود جمله از دیوان شاه سلطان محمد
 بدو مرحمت شد که نواحی مزبور را معمور و آبادان سازد .
 و او رفته ناحیه * کرشب را دارالملک نموده قلعه متین ساخته
 قصبه بنا کرد و دیو غرور در کاخ دماغ او متحصن شده سر از
 ربقه اطاعت شاهی کشید . و سلطان محمد در صدد کوشمال
 او در آمد * چون دولتیار خان ازین مقدمه واقف شد

در عصیان و تمرد مصر کشته در الکای انکوران و شبستان قلعه*
 عظیم طرح انداخت . و شاه محمد مرشد قلی خان شاملو ولد
 ولی خلیفه را با موازی شش هزار سوار بدفع دولتیار و بدست
 آوردن او مامور کرده بر سر او فرستادند . چون مرشد
 قلی خان بدانجا رسید فی الفور شروع بمحاصره* قلعه کرده دولتیار
 باجمعی از دلیران نامدار در درون قلعه متحصن شد* دولتیار یک
 روز بعزم شبیخون دست جلادت از آستین شهادت بیرون آورده
 جنگهای مردانه و حملهای دلیرانه نموده* آخر الامر مرشد قلی تاب
 مقاومت نیاورده سالك طریق فرار گشت . و دولتیار او را تعاقب
 کرده خلق بسیار از ایشان طعمه* شمشیر آبدار شده . خیمه و خرگاه
 اموال و اسباب ایشان جمله بنهب و غارت رفت . و مشهور است
 که مادر پیر دولتیار در آن معرکه* کیر و دار بر اسب بی زین
 سوار گشته در عقب کریختگان افتاده فریاد میکرد هی بنقاره هی
 بنقاره* یعنی اول تقارهای اینجماعت را بستانید عمو ما طوق
 و نقاره* هفت میرلوارا گرفته بقلعه آوردند . دیگر آنجماعت را
 روی آن نمانده که بدیار عجم روند* از شاه عباس و هم و هراس
 پیدا کرده* از روی اضطرار بجانب کیلان فرار کردند . و بمخدمت
 خان احمد والی آنجا رفته خان احمد ایشانرا رعایت کرده بعد از
 چند روز آنجماعت را از خان احمد طلب داشته در قزوین بابعضی

از مردمان مجرم بقتل آوردند . دولتیار خان ازین فتوحات غرور و نخوت تمام پیدا کرده بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی عصابه^{*} عصیان بر پیشانی بیحیایی بسته دخل در ولایت عراق کرده خواست که سلطانیه و ابهر را بعزافت خود ضبط نماید . شاه عباس برین قضیه اطلاع یافت طایفه^{*} شاملو را بسر داری مهدی قلی سلطان پسر زاده^{*} اغزی و ارخان بر سبیل ایلغار بر سر دولتیار فرستاد . و از آنجا که عالم بیدولتی او بود الوسات و احشامات خود را پراکنده نموده بامعدودی چند در درون قلعه^{*} ناتمام که کنکره و شرفه نداشت متحصن شد و طایفه^{*} شاملو شروع در محاصره آن کرده بعد از آن خبر بشاه عباس فرستادند . شاه عباس بر جناح استعجال متوجه آنصوب گشت و دولتیار از وصول مرکب شاهی سراسیمه شده بقدم اطاعت پیش آمده بعز عتبه بوسی از روی عجز و انکسار خود را بخاک بوار انداخت .

و حسب فرمان پاد شاهی تا موازی سیصد نفر از

آغایان و متعینان خود بقید و بند و زنجیر گرفتار

شد اهل و عیال مال و منال او بنهب و غارت

رفته * دولتیار بعد از چند روز بردار

شده * ازین دار غرور

بعالم سرور رفت

شعبه دویم

﴿در ذکر امراء چکنی﴾

این طایفه در شجاعت و شهامت و دلاوری از سایر اکراد ایران ممتاز است. و چون کسی که متکفل مهام امارت این طایفه بوده باشد از امرا و امیر زادگان ایشان نماند* در ولایت عراق و آذربایجان متفرق گشت* دست تطاول بمال مردم دراز کرده قطع طرق و شوارع کرده. تجار و سوداگران از افعال و عداوت ایشان بجان آمده از اطراف و جوانب ممالک محروسه برسم داد خواهی بدرگاه شاه طهماسب آمدند و ظلم کردند. شاه طهماسب بعد از تفحص و تجسس که ظلم و عدوان بسرحد توأتر و یقین رسیده بود حکم فرمود که هر کجا از طایفه چکنی بینند قتل و غارت کرده جبراً و قهراً ایشانرا از ممالک محروسه شاهی اخراج نمایند بهر جا که خواهند روند* و اگر توقف نمایند در هر محل که ایشانرا بینند بقتل آورند و اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت نمایند. بنابراین موازی پانصد نفر از اعیان ایشان بعزم سفر هندوستان متوجه خراسان شدند در آن حین قزاق خان تکلو حاکم هرات که از قهر و سخط شاه طهماسب و هم و هراس در ضمیر داشت طایفه مزبوره را بملازمت خود دعوت نموده کما ینبغي

در رعایت آن جماعت سعی و اقدام نموده . و چون مهم قوزاق
 خان در دست معصوم بیک صفوی بانجام رسید جماعت چکنی
 بطرف غرجستان رفته جمعیت نمودند . و چون حقیقت احوال
 ایشان بمسامع علیه شاهی رسید و آثار شجاعت و شهامت ایشان
 زبان زده مردم شد بداغ بیک نام شخصی که از امیر زاده کان
 آن طایفه بودند و در سلك قورچیان عظام انتظام داشت او را به
 بلند پایه امارت سرافراز گردانیده بمیانه آن قوم فرستاد و یکی
 از محال خراسانرا بدیشان ارزانی داشته ترقیات کلی باحوال
 ایشان راه یافت . و در شهرور سنه احدی و الف که عبد المؤمن
 خان ولد عبد الله خان اوزبک بعزم تسخیر قلعه قوجان باموازی
 سی هزار لشکر جرار بر سر بداغ خان آمده او را محاصره کرد
 شاه عباس بمعاونت او رفته عبد المؤمن خان از سر قلعه برخاست
 و شاه مزبور بداغ خان را بنوازشات خسروانه مفتخر
 و سرافراز گردانیده پنج بصر او را بمنصب امارت
 رسانید و حکومت و دارایی آنجا را بطریق
 امیر الامرایی بدو تفویض کرد بعراق
 عودت نمود . و بالفعل در سلك
 امراء عظام عباسی
 منخرطست

شعبهٔ سیم

﴿ در ذکر امراء زنکنه ﴾

این طایفه نیز در زمان شاه اسمعیل صفوی ماضی بمراتب
عالی رسیده محسود اقران بودند * چون از امراء ایشان کسی
نماند فرقه فرقه بخدمت امراء قزلباشیه مبادرت نموده
در عراق و خراسان استخدا م کردند * و بعضی
در زمرهٔ قورچیان عظام منخرط گشتند *

شعبهٔ چهارم

﴿ در ذکر امراء پازوکی ﴾

بروایت اشهر و باتفاق اهل خبر اصل امراء پازوکی از میانه
عشیرت سویدی بر آمده است * و برخی از نقلهٔ متقدمین ایشانرا
از جملهٔ اکراد ایران عد می کنند * بهر تقدیر در زمان سلاطین
ترا که وقزلباشیه بحکومت کیفی و ارجیش و عدل واز و الشکر
مبادرت نموده اند * و عشایر پازوکی اکثر چاروا دارند اما
مذهب معین ندارند و در امر معروف و نهی منکر چند ان تقید
نمی نمایند و امراء ایشان دو فرقه اند خالد بیکو * اول کسی که از ایشان
امارت نموده و بین الناس مشهور است حسین علی بیگ است

ودو پسر داشت شهسوار بیک و شکر بیک *

﴿ شهسوار بیک بن حسین علی بیک ﴾

بعد از انهدام سلسله آق قوینلو ملازمت امیر شرف حاکم بدلیس اختیار کرده * پسرش خالد بیک بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمود * در یکی از معارک ازو آثار مردانگی و علامت فرزانیکی بظهور آمده حتی یک دست او از مفاصل جدا گشته * شاه اسمعیل دستی از طلا ساخته بجای دشتش نصب کرده موسوم بچولاق خالد گردانید و از آن روز در صدد تربیت او شده الکی خنس و ملاذک کرد و ناحیه اوچکان موش را بطریق افراز الحاق کرده بدستور املاک بخالد بیک و برادرانش ارزانی داشت و بی شایبه تکلف خالد بیک مرد متهور قهار بود بواسطه کثرت جاه غرور بیکاه پیدا کرده در یک روز نه نفر از امراء اکراد و تراکه که به نزد او آمده بودند بقتل آورد * و دعوی سلطنت کرده خطبه و سکه بنام خود کرد * آخر الامر از قزلباش روگردان شده اطاعت آستانه سلطان سلیم خان نمود و در آن محل نیز پای از جاده ادب بیرون نهاده در هنگام مراجعت از فتح چالدران حسب فرمان قضا حریان بیاسا رسید * و ازو او یس بیک و ولد بیک پسر و سه برادر رستم بیک و قباد بیک و محمد

بيك ماند . ودر محلی كه ناحیه^۱ اوچكان موش بطريق امارت
در تصرف رستم بيك برادر خالد بيك بود در محاربه^۲ شرف خان
حاکم بدليس و عشيرت روزکی در اوچكان با جمعی از مردم بازوکی
بقتل رسید * چنانچه تفصيل او در ذکر امير شرف بعد ازین
ايراد خواهد یافت * واز قباد بيك نام برادرش اولاد ذکور
نماند واز محمد نام برادرش امير اصلان بيك نام پسری مانده بود
در زمان شاه طهماسب در سلك قورچيان عظام منخرط بود *

﴿ اویس بيك بن خالد بيك ﴾

بعد از قتل پدرش پشت بر ولایت روم کرده * بملازمت شاه
طهماسب آمده * شاه طهماسب امارت عبدجواز را بدو ارزانی
داشت وچون سه سال بدین وتیره گذشت بواسطه نزاعی که
بعوسی سلطان والی تبریز پیدا کرد موسی سلطان قصد او کرده
فرار نموده بجانب روم رفته در کیخی توطن کرد * چون این
خبر در استنبول بمسامع جلال سلطان سلیمان خان رسید فرمان
قضا جریان امضا بنفاذ پیوست که درزی داود با اولاد واتباع
اورا بقتل آورده سرهای ایشانرا باستانه^۳ اقبال آشیانه فرستد *

حسب فرمان درزی دادود در کیخی اویسی بيك را با برادرش
ولد بيك نام وپسرانش خالد بيك والوند بيك بقتل آورد * و دو
پسر خورد سال او قلیچ بيك و ذوالفقار بيك مانده التجا

باحمد يک زرقی حاکم عتاق بردند * واحمد يک ایشانرا در ظل حمایت
خود جا داده احوال ایشانرا بسده سنیۀ سعادت مدار پادشاهی
عرض کرده وظیفه بیجهت ایشان معین نموده * چون بحد بلوغ
و تمیز رسیدند با اقربا و اقوام خود فرار کرده بخدمت شاه
طهماسب رفتند *

﴿ قلیچ يک بن اویس يک ﴾

چون بملازمت شاه طهماسب رسید الکای ز کم من اعمال
کنجه اران و امارت پازو کی بدو مفوض فرمود * چون مدت نه
سال از ایام امارت او متدای شد در هنگام مراجعت رایت
شاهی از سفر کر جستان باجل موعود فوت شد * وازو اویس
يک نام پسر خورد سال ماند *

﴿ ذو الفقار يک بن اویس يک ﴾

بعد از فوت برادرش امارت پازو کی بدو مفوض گشته
شاه طهماسب در مقام تربیت او شد * اما زمان حیاتش چون
موسم کل و لاله چندان بقای نداشت و بزودی اوراق نخل حیاتش
از تند باد اجل بخاک نامرادی ریخت *

﴿ نظم ﴾

مرد آن به که دیر یابد کام   کز تمامیت کار عمر تمام
لعل دیر آمدست دیر بقاست   لاله زود آمد و سبک برخاست
چون اولاد ذکور نداشت امارت پازو کی به برادرزاده اش

اویس بیک مفوض شد * و لّٰه کی اورا بیادکار بیک مقرر داشتند
والده اویس بیک از یادکار بیک توهمی پیدا کرد که مبادا قصد
پسرش کنند ترك امارت نموده پسر خود را برداشته در قزوین
بدرگاه شاه طهماسب آمد *

﴿ یادکار بیک بن منصور بن زینل بن شکر بن حسین علی بیک ﴾
چون والده اویس بیک پسر خود را از امارت پازوکی خلع
کرد جماعت ایشان باستصواب اعیان امارت پازوکی بالکای الشکر
بموجب منشور شاهی بیادکار بیک عنایت گشت * چون او مرد
ابدال و ش قلندر منش بود اکثر اوقات اختلاط با طایفه ابدالان
و بی قیدان می نمود . در امور شرعیه چندان تقید نمی فرمود *
از ینجهت در نظر اهل بینش مطرود و مردود بود * و فی نفس
الامر مرد شجاعت شعار سخاوت آثار بود در زمان او عشیرت
پازوکی غنی و مالدار گشته قریب دو هزار خانه وار از طوایف
اکراد بر سر او جمع شده قرا و مزارع الشکر را عمارت و آبادان
ساخته جمله دعوی پازوکیگری کردند * چون مدت پانزده سال
از ایام امارتش متمادی شد بدان جهان انتقال فرمود *

﴿ نیاز بیک بن یادکار بیک ﴾

بعد از فوت پدر بموجب حکم شاه طهماسب امارت پازوکی
والشکر بدو عنایت شد * او نیز در بدعت سنت پدر را مرعی

داشته بلکه اضعاف مضاعف او عمل نمود * آخر بواسطه تشنيع
وسرزنش اصرا و حکام سرحد روم بشاه طهماسب بطريق
كنايه پيغام فرستادند كه اگر سلوك و آداب قزلباش بدین
عنوانست كه طوايف پازوكی و خنسلو و چمشكرك و غيره بفعل
می آورند اطلاق اسم مسلمانی برایشان روانيست * شاه طهماسب
مقصود ييك خنسلو و ساير اصراء آن سرحد را معزول نمود
بلكه جمعی خنسلو را بقتل آورده مقصود ييك را در قلعه الموت
محبوس كرد و نیاز ييك را از امارت معزول ساخته امارت را
باويس ييك الملقب بقليج ييك ارزانی داشت * و تا زمانی كه
شاه طهماسب در قيد حیات بود نیاز ييك همچنان معزول می گشت
و بعد از فوت شاه طهماسب پازوكی را شاه سلطان محمد دوفرقه
كرد آنچه شكر ييكیان بود بنياز ييك داده . مابقی به نزد قليج
يك رفتند نیاز ييك تابع أمير خان شد * و آنچه خالد ييكیان
بودند بر سر قليج ييك جمع شده تابع تقماق كشته الكای الشكر در
دوحصه كردند * و از نیاز ييك درین سرحد آثار مردانگی
بظهور آمده آخر در هنگام توجه أمير خان بعزم محاربه كآه پاشا
و شكست لشكر أمير خان در شیروان در كنار رودخانه قنق
در آب كر غریق بجر فنا شد اویس ييك المشهور بقليج ييك سابقا
اشعاری بدان رفت كه اویس ييك را والده اش ازیم آنكه یادگار

بیک بواسطه طمع امارت پازو کی قصد حیات او کند از امارت
 خلع کرده بقزوین آورد * شاه طهماسب قریب بیست سال او را
 در سلاک قورچیان عظام منخرط گردانیده در قزوین نشو و نما
 یافت بقدر یکسب قابلیت و زبان دانی و ادراک سخن کوشیده بین
 الاقران ممتاز شد * و چون نیاز بیک بواسطه قباحت از امارت
 معزول شد امارت پازو کی و السکای الشکر بدو ارزانی شده *
 چند سال در الشکر د کما ینبغی از عهده امارت و ضبط و صیانت
 پازو کی بیرون آمده قاعده رفض و الحاد که در میانه آن قوم
 و اسخ کشته بود بر طرف ساخته شعار اسلام ظاهر گردانید
 حسب الامکان در رواج شریعت غرا و درونق ملت بیضا سعی
 بلیغ نمود بعد از شاه طهماسب که نقض در عهد و میثاق پادشاهان
 شده الشکر د حکم اول پیدا کرده از بایرات قدیم چون دیار لوط
 و عاد شد احشامات و الوسات آنجا بمضمون (کانه هم مستنفره
 فرت من قسورة) باطراف و جوانب پراکنده شده آثار خرابی
 بظهور آمد * امارت پازو کی بحسن تدبیر امیر خان دو حصه شده
 مواجب قلیج بیک را از حوالی نخجوان تعیین کرده باتقماق خان
 در جخر سعد بسری برد * و ازو در آن حدود انواع خدمات
 مبروره بجز ظهور رسید * و در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه
 که عثمان پاشا متوجه تسخیر تبریز شد در روزی که اوردوی

کیهان پوی اسلام در سر (حرامی بلاغی) نزول اجلال فرمود
 تقماق خان و علی قلی خان قلیج اوغلی و اسمی خان شاملو و سایر
 اعیان قزلباشیه در ابنه نام محل با سنن پاشا جیفال اوغلی که قراول
 و پیشرو عسا کر نصرت مآثر بود دو چار یکدیگر کشته
 از طرفین تلاطم امواج بحر فناسر بعیوق کشید * در آن معارك
 قلیج بیك غریق دریای بلا شده قوچی بیك ولد شاه قلی بلیلان
 پنیانشی سر از تن او جدا کرده بنظر عثمان پاشا آورده بنوازشات
 خسروانه سرافراز شد * و ازو امام قلی بیك نام پسری مانده
 در اوایل ملازمت امراء قزلباشیه خصوصاً ذو الفقار خان
 فرامانلوی حاکم اردبیل نموده * آخر شاه عباس اورا بمنصب
 قورچیکری سرافراز گردانید * و فرقه ازیشان باتفاق
 امراء دنبلی از نخجوان باطاعت آستانه پادشاهی آمده
 امارت آن طایفه بابراهیم بیك اوقچی اوغلی
 نام شخصی باناحیه از نواحی الشکرد
 از طرف فرهاد پاشای سردار
 تفویض کشته * بعد از
 دو سال معزول
 شد *

صحیفهٔ چهارم

﴿ در ذکر حکام بدلیس ﴾

که آبا و اجداد مسود این اوراقند * و آن مشتمل است
بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی *

فاتحه

﴿ در بیان شهر و قلعهٔ بدلیس که بانی او کیست ﴾

و باعث عمارت آن چیست * (نظم)

بکوائی سخن کیمیای تو چیست عیار تو اکیما ساز کیست
که چندین نیکار از تو بر ساختند هنوز از تو حرفی نپرداختند
اگر خانه سوزی قرارت کجاست و راز درد رآیی دیارت کجاست
زما سر بر آری و با مانهٔ نمایی بما نقش و پیدانهٔ
ندانم چه مرغی باین نیکویی زما یاد کاری که مانی تویی
بر رای جهان آرای معماران بلاد و امصار و ضمیر منیر مشکل
کشای مهندسان قلاع و حصار در پردهٔ اختفا و استتار نماند که
چون استنباط غرایب حالات معمورهٔ عالم و استخراج نوادر
اتفاقات معظم بنی آدم که فی الجمله از تدوین فن سیر و علت اصحاب
خبرت و ارباب خبر آنهاست همه کس را بسهولت میسر نه چه

بعد از طی کتب متداوله این قضیه ملحوظ میگردد که بدلیس از آثار اسکندر رومیست . و حمد الله مستوفی القزوينی مؤلف زینة القلوب می آورد که منبع رودخانه دجله از حصن اسکندر ذو القرنین است که از میافارقین سایر آبهای جبال کردستان بدو ملحق میگردد* و در بعضی نسخ ترکی و فارسی املای آنجا را بتا هم نوشته اند اما غلط است چرا که بقول ارباب خبر و بروایت اشهر بدلیس نام یکی از غلامان اسکندر است که بانی قلعه و بلده بود . و مع هذا صاحب لغت قاموس آورده که بدلیس جایی را گویند که آب و هوای خوب داشته باشد . و بعضی بلده بدلیس را داخل اذریحان و بعضی تابع ولایت ارمن میدانند . اما باتفاق اکابر آفاق داخل اقلیم رابع است محصل کلام غرابت انجام آنکه نقله اخبار و جمله آثار مرقوم کلك بلاغت شعار گردانیده اند که در محل وزمانی که اسکندر از بابل و عراق عرب بجانب روم نهضت فرمود گذرش بر ساحل رودخانه شط العرب افتاده در صدد آن شد که هر آبی که از اطراف و جوانب داخل رودخانه میشد آنرا باستصواب حکما امتحان نمایند که کدام يك درخت و ثقلت و خورش و کواش بر دیگری فایق می آید بدین طریق عبور و مرور نموده بآن محل میرسند که رودخانه بدلیس داخل میشود . چون بسنك امتحان می آزمایند سبکتر می آید* و کفی

از آن چون برداشته می آشامند بمذاق ایشان خوشکوارتر مینماید
 بدین دستور کنار رود خانه که شارع عام است گرفته می آید
 تا بمقامی میرسد که آب رود خانه کسور و رباط یکدیگر ملحق
 میگردد. چون این هر دو آب را موازنه مینمایند آب رود خانه
 کسور بهتر از آب رودخانه رباط بمذاق ایشان خوشکوار می آید
 همچنان کنار رودخانه کسور را گرفته بالا میروند تا بسرچشمه که
 منبع رود خانه کسور است میرسند

نظم

مصفا چون دل خلوت نشینان * منور همچو چشم پاك بینان
 رسیده قعر او تا کاوو ماهی * نموده همچو عینك از سیاهی
 گیاهی کاندرو و نشو و نما کرد * بجای پاك بیرون عینك آورد
 زبیداد تموز و گرمی وی * پناه آورده سویش جله دی
 بجدی سرد کز بیم فسردن * نیارد عکس دروی غوطه خوردن
 کند کز نسکی آنجا کذاری * که شوید دروی از عارض غباری
 شود از کرد ظلمت آنچنان پاك * که بتوان دید دروی عکس ادراك
 آن کوه و چشمه سار و آن سبزه و کوه سار در نظر اسکندر
 در غایت لطافت و صفا در می آید. و مکانی ملاحظه میفرماید
 که در قرون وادوار دیده روز کار چون آن محل ندیده بلکه
 کوش زمانه از افواه و السنه مثل آن ترانه نشنیده. در اطرافش
 سبزه های نو خاسته، و صحنش بانواع ریاحین و سنبیل پیراسته جبالش

مانند خضر سبزپوش، درختانش خلعت کوناگون بردوش ﴿نظم﴾
 هوایش اعتدال از جان گرفته * نم از سرچشمه حیوان گرفته
 زمینهای ز آب ابر شسته * در و کلهای رنگارنگ رسته
 بساطش در نقاب گل نهفته * گل و لاله است کاندرم شکفته
 کاش چون کارخان پرورده ناز * نوای بلبلانش عشق پرداز *
 رسیده سبزههایش تا کمرگاه * درختانش زده بر سبزه خرگاه
 اگر مرغی بشاخش آرمیدی * کشادی سایه اش بال و پریدی
 القصه آب و هوای آن دیار موافق مزاج اسکندر افتاده چند
 روز بواسطه استراحت و رحل اقامت بر سرچشمه مذکوره انداخت
 و بساط عیش و خرمی بکسترانید و از کف ساقیان سیمین ساق
 زهره جبین جامهای بلورین نوشید. آوازه عیش و عشرت و نوای
 سرور و بهجت بدایره چرخ چنبری رسانیده * و همانا که اندک
 عارضه داشته که در ما بین عوام الناس مشهور است و در السنه
 و افواه مذکور است که استخوانی بدستور شاخ کاو در سر او
 پیدا شده که هر چند اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله آن
 سعی مشکور و جهد موفور نموده اند اثری بر آن مترتب نکشته
 و چند روز که در آن سرچشمه اقامت داشته آن مرض بکلی
 مندفع شده چنانچه او را هیچ عارضه دیگر نمانده و الحال مکانی
 مسطح در سرچشمه مزبوره هست که آنرا چشمه اسکندر

می نامند و در میانهٔ مردمان بدان مشهور است * بنابر موافقت
 آب و هوای آنجا بخاطر اسکندر میرسد که شهر و قلعه بنا کند که
 قرنا بعد قرن و بطنا بعد بطن از آن باز گویند بدلیس نام
 غلام خود میفرمایند که در اینجا قلعه و شهری بنا نماید و در متانت
 و حصانت بنوعی اقدام می باید کرد که اگر مثل من پادشاهی
 ارادهٔ تسخیر آن کند کند مقصود بکنکرهٔ کاخش نرسد *
 بدلیس حسب فرمان قضا جریان بتعمیر قلعه و عمارت حصار
 مبادرت نموده * قریب بدو فرسخی چشمه در ما بین رودخانهٔ
 کسور و رباط در موضعی که الحال جای قلعه و قصبهٔ بدلیس است
 بنا کرده باندک فرصتی با تمام میرساند * و در محلی که اسکندر
 از سفر ایران عودت کرده بد آنجا میرسد بدلیس در قلعه و حصار را
 استوار کرده آمادهٔ جنگ و جدال و مستعد حرب و قتال شده
 کردن از طوق اطاعت و فرمان برداری در کشیده * اسکندر
 هر چند قاصد و پیغام فرستاده کوشش او را بکوه نصاب و در
 مواضع گران بار گردانید اثری بر آن مترتب نساخته همچنان
 حلقه بر در ترمز و عصیان زده اسکندر نیز مقید بمحاصرهٔ قلعهٔ
 بدلیس نشده بهفو و اغماض در گذشت چون يك منزل در میانه
 مسافت واقع شد بدلیس شمشیر و کفن در کردن انداخته کلید
 قلعه و مفتاح حصار برداشته توجه بآستانهٔ اسکندری نمود *

و زبان عجز و انکسار و لسان استکانت و اعتذار برین مقال کشود
 که پادشاه عالم تمرد و عصیان بنده باشاره^۱ عالیه^۲ شهر یاری صادر
 شد * چرا که در محلی که بنده^۳ بیمقدار را بهمارت قلعه و حصار
 مامور گردانیدند . بلفظ کهر بار فرمودند که در متانت و استحکام
 قلعه بنوعی قیام باید نمود که مثل من پادشاهی را بسعی و اقدام
 تسخیر آن میسر نشود بلکه کنند تسخیر خواقین گردون سریر
 و سلاطین جهانگیر بر کنکره^۴ کاخش نرسد . و طایر عقل دور بین
 روشن دلان صافی ضمیر بشهر احساس پیرامون شرفات اساسش
 نتواند کردید بنا برین فرمان واجب الاطاعه بکستاختی جرات
 نموده ام و کمیت قباحت در میدان وقاحت دوانیده اکنون بهر
 عقوبت که پادشاه عالم پناه روا دارد مستوجبم * اسکندر را ادای
 بدلیس خوش آمده نام بلده و قلعه را بنام او موسوم ساخت
 حکومت و دارایی آنجا را بطریق تملیک بدو ارزانی داشته کلاه
 کوشه^۵ قدر و منزلتش را باوج آفتاب رسانید * و چون هیأت
 مجموعی قلعه^۶ بدلیس مثل افتاده بواسطه^۷ آن دایم الاوقات
 از اضطراب و انقلاب خالی نیست * و از ثقات روات مرویست
 که در ازمنه^۸ سابقه مار بسیار در قلعه پیدا شده سکان و متوطنان
 آنجا را از کثرت حیه تعبیش بدشواری بوده * آخر الامر حکما
 در درگاه قلعه طلسمی تعبیه نموده اند که مار کمتر کشته مزاحم

مردمان نمیشود * و الحال بشکل آدمی که مار در دست دارد
از سنك تراشیده در روی دیوار نمایانست و بطلسم درگاه اشتهار
دارد * و قصبه بدلیس در بند نیست در مابین آذربایجان و دیار بکر
و ربیعہ و ارمن که اگر حاجیان ترکستان و هندوستان از ایران
و عراق و خراسان زیارت حرمین الشریفین زادهای الله تعالی تشریفا
و تعظیما توجه فرمایند * و اگر سیاحان جده و زنکبار و تاجران
خطا و ختن و روس و سقلاّب و بلغار و سوداگران عرب و عجم
و روندگان اکثر عالم تردد نمایند ما دامی که از سنك سوراخ
بدلیس مرور و عبور نکنند میسر نیست * و این سنك سوراخ
در یکفرسخی بدلیس بطرف جنوبی واقع شده * و نفس الامر
آیست که چون از زمین بر می آید برور دهور سنك میگردد
که مرتبه مرتبه بمثابه سدی شده که مترددین از آنجا بدشواری
عبور می نموده اند * خاتون خیره که در آن عصر بوده مسجدی
ویک طاق پل عظیم در نفس بدلیس ساخته که به پل و مسجد خاتون
مشهور است آن سنك را سوراخ کرده بالفعل کاروان و مردمان
بسہولت میگذرند مکان شریفست. و قد مکاه رجال الله مردمان
خوب از مشایخ و اهل الله بدانجامیر سند * و واعدی از نوفل بن
عبد الله روایت میکند که در زمان خلافت عمر رضی الله عنه
عیاض بن غنم بتاریخ سنه سبع و عشرين من الهجرة بفتح دیار

بکر وارد من مامور گشته * در آن حین حاکم اخلاط یسطینوس نام کافری و حاکم بدلیس سروند بن یونس بطارقه و ملک موش و صاصوف سناسر نام کافری بود پیشوا و مقتدای ایشان یوسطینوس حاکم اخلاط بود * طارون نام دختر خود را ولی عهد خود ساخته بود * در فتوح البلاد می آورد که پدر را اراده چنان بود که دختر را بعقد نکاح ابن عم خود بغوز بن سروند حاکم بدلیس در آورد * دختر بجانب موش بن سناسر که او جوانی بود بجملیه حسن و جمال پیرامته و بزور ملاحه و سماحت آراسته میل تمام داشت * و در محلی که حکام کفار فرزندان خود را بمعاونت مریم بن داراب والی آمد فرستادند طارون نیز از نیابت پدر بدان سفر مامور شد * چون بموش بن سناسر ملاقات اتفاق افتاد بیکبار کی عنان اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رفته در خفیه بموش سخن یکی کرده از لشکرگاه فرار نمود و بخدمت عیاض ابن غنم رفته بشرف اسلام در آمده * طارون را بعقد نکاح موش در آوردند آخر طارون با اصحاب عیاض مقدمه ساخته فرار کرده بنزد پدر آمد که موش مرا بزور مسلمان ساخته بود باز بدین خود مراجعت کردم تا فرصت یافته پدر را بقتل آورده اخلاط را بصلح تسلیم لشکر اسلام کرد و سروند حاکم بدلیس نیز بوسیله یوقنا صد هزار دینار و هزار طوب اقمشه و دیبای

افرنج و پانصد اسب تازی و صد شهری تقبل نموده بعیاض صلح
 کرد * و متوطنان بلده اکثر ارامنه اند و اسلامیة آنجا بمذهب
 حضرت امام شافعی رضی الله عنه عمل میکنند مگر معدودی
 چند که در ایام تسلط اترک آبا و اجداد ایشان متابعت آن قوم
 کرده مذهب امام اعظم ابوحنیفه دارند * و مردم ولایت عموما
 شافعی مذهب اند بالتمام بطاعات و عبادات راغب و مایل اند *
 و جملة مردم شجاع و کریم و سخی طبعند مسافر دوست و مهمان
 پرست واقع شده اند و در هر قریه از قرای اسلامیة که دوسه
 خانه باشند مسجدی ساخته امام و مؤذن نگاه داشته نماز بجماعت
 میکنند * در ادای فرایض و سنن همواره شعار اسلام مرعی
 داشته همیشه مردمان قابل و فاضل در آن بلده نشو و نما یافته اند
 از آنجمله مولای اعظم قدوه نزاری عالم حاوی کمالات نفسانی
 مولانا عبد الرحیم بدلیسی که مرد دانشمند بوده حاشیه در کمال
 لطافت و دقت بر مطالع نوشته در منطق و معانی ازو مصنفات
 مشهور بین الفضلا معروف است و مولانا محمد بر قلعی که در علم
 فقه و حدیث سرآمد فضلا و علما و مقبول فقها است در علم نحو
 بر خیمه و بر هندی حاشیه بنام امیر شرف حاکم بدلیس نوشته
 منظور خاص و عام است در بدلیس نشو و نما کرده * و حضرت
 قطب المحققین و برهان المدققین حافظ اوضاع الشریعه قدوه

ارباب الطریقه شیخ عمار یاسر که مرید شیخ أبو نجیب الدین
 سهروردیست و پیر شیخ نجم الدین کبریا قدس الله تعالی ارواحهم
 از بدلیس است * و جناب فضایل مآبی عرفان شعاری مولانا
 حسام الدین بدلیسی نیز عالم عامل بوده و انتساب وی در تصوف
 بحضرت شیخ عمار یاسر میرسد و بعد از ریاضت و مجاهدات که
 بمرتبه کمال رسیده تفسیری در تصوف نوشته * و مولانا ادیس
 حکیم ولد مولانا حسام الدین است که مدت ها منصب انشاء سلاطین
 آق قویونلو بدو متعلق بوده و آخر بندی مجلس سلطان سلیم خان
 سرافراز گشته در فتح مصر در رکاب نصرت انتساب سلطانی
 بوده در آنجا قصاید غرا در مدح سلطان گفته و این ایات را
 در یکی از قصاید خود درج کرده اظهار شکایت میکند * (نظم)

کساد تقد من از جهل تابکی رایج

چو صاف و ناسره فضل را تویی معیار

زمصر جامع فضلم نشد جوی حاصل

کهر کشیده بخروار جاهلان خروار

مکر که مصر شده بر فقیر ارض حرام

که يك حلال نشایم که برکنم ز اشجار

کرقم آنکه ندارم رت حق خدمت

زهر تو بود این هجرتم زیار و دیار

بروم وشام وبکرد و دیار بکر مراست
 چو بنده زار و پریشان گروه اهل تبار
 باهل جاه اگر عرضه دهم بر شاه
 بخود به پیچد و فی الحال طی کند طومار
 چو هست در کت ای شاه مصر بجمع فضل
 سزد که جامع علمی کنی باشتهار
 به بین ز عقلی و تقلی و بافتون ادب
 ز فقه و طب و ریاضی ریاض هر اشجار
 بر آسمان علوم آنکه هست معراجش
 چاکونه رفعت ادریس را کند انکار
 و تاریخ فارسی در آثار و احوال سلاطین عثمانی نوشته و قانون ایشانرا
 در آنجا درج کرده * و الحق که در آن نسخه داد فصاحت و بلاغت
 داده توان گفت که در سلاست و روانی او را نظیری نیست * چون
 مبنی بر احوال هشت نفر از سلاطین است موسوم بهشت بهشت
 کرد انیده و قریب بهشتاد هزار بیت است * و در محلی که شاه
 اسمعیل خروج کرده مذهب روافض را رواج داد مولانا ادریس
 تاریخ آنرا مذهب ناحق یافت * و چون این قصه مسموع شاه شد
 مولانا کمال الدین طیب شیرازی را که مصاحب و ندیم مجلس
 خاص بود فرمود که بمولانا مکتوب بنویس * و سؤال نمای که

این تاریخ را او گفته است یانه مولانا بامثال امر مبادرت نموده
مکتوبی مشتمل بر انواع لطایف و ظرایف بمولانا ادریس نوشته
ارسال نموده * مولانا چون بر مضمون مکتوب اطلاع می یابد
انکار نکرده میگوید که بلی من یافته ام اما ترکیب عریضست
مذهبنای حق گفته ام * شاه اسمعیل را اداء مولانا خوش آمده
حکم هماون بجهت طلب مولانا و ترغیب ملازمت خود کرده *
مولانا از آن ابا کرده و این قصیده که چند بیت از و ایراد میشود
در معذرت گفته بخدمت شاه فرستاده * ﴿ نظم ﴾

مرا میدان ابا عن جد غلام خاندان خود
که جدم خادم جدت براه قدس چا کر شد
ز تلمیذان جد ثانی شاه است والد هم

که علم ظاهر از وی دید و باطن زو منور شد
طریق بندگی خاص من با شاه حیدر هم
ز حسن اختلاط بنده همچون شیر و شکر شد
ز حسن اتفاق است این که در آیات فرقانی

بهر جانام اسمعیل بنام بنده همبر شد
و (ابو الفضل افندی) ولد او که بزور فضیلت آراسته بود
در زمان سلطان سلیمان جنت مکان بدقترداری روم ایلی سرافراز
کشته . مدتی در آن مهم اوقات صرف کرده * اتفاقا دو پسر قابل

داشت بنوعی که هرگز ازین قضیه واقع نشده از غلطه در کشتی
 نشسته بجانب استنبول میرفته که یکبار باد نومییدی برخاسته
 و تلاطم دریای محنت قرین حال فرزندان آن دولتمند کشته سفینه
 عمر آن شوربختان در گرداب بلا غریق گردید و فلك امید آن
 نامرادان را بساحل کمال نرسیده زورق حیات ایشان در بحر
 ممات ناپدید شده در شکم نهنگ فنا چنان ناچیز و مستهکم گشتند
 که هرگز از ایشان خبری و اثری بناحیت بقا نرسید * نظم
 کشتی هر کس که شد غرق بطوفان او

پنجه عکس اندر آب دست شناور شکست

و (ابو الفضل افندی) بعد از سوزش آتش فراق فرزندان
 رشته طول حساب در دفتر امل پیچیده مستوفی دیوان (کل
 شیء هالك الا وجهه) برات حیاتش را بر شهرستان (له الحکم
 والیه ترجعون) نوشت و قابض ارواح طومار روزنا مچه عمرش را
 در نور دید * و از مولانا ابو الفضل افندی اولاد ذکور نمانده
 منقطع النسل شد و (شیخ أبو طاهر السکردی) که مولانا نور
 الملة والدين مولانا (عبد الرحمن جامی) ذکر او در نفحات کرده
 از بدلیس است و مزار فایض الانوارش در جانب غربی بدلیس
 در محله کسور واقع شده و (شکری شاعر) که مدتی خدمت
 امراء ترکمان و ملازمت شرف خان حاکم آنجا مینموده * و آخر

در سلك ندمای مجلس سلطان سلیم خان مغرط كشته * لطیفی
 رومی اسم او را در تذكرة الشعراى تركى مى آورد * و وقایع زمان
 او را بنظم آورده سلیم نامه نام نهاده * الحق داد شاعری داده
 از قصبه بدلیس است * غرض كه همواره بلده بدلیس بجمع فضلا
 و علما و مقرر دانشمندان و مستعدان بوده و جناب فضیلت شاعری
 (مولانا موسی) كه الحال تدریس مدرسه شكریه بدو متعلق
 است از مولانا شاه حسین جد خود كه عمر طبیعى یافته صد
 و بیست مرحله از مراحل زندگانی طی کرده بود * بمسود اوراق
 نقل نمود كه بهرام یك دو القدر را كه از نیابت شاه اسمعیل
 بحفظ و حراست عدل و از ارجیش و باز آگیری مامور گردانیده
 بودند با كشتگان شرف خان كه در اخلاط و محدود میبودند
 منازعه و مجادله اتفاق افتاد * شرف خان شیخ امیر بلباسی را بدفع
 او فرستاده * موازی پانصد نفر از طلبه و دانشمندان بدلیس
 به نیت غزا و جهاد تیر و گمان برداشته * همراه شیخ امیر متوجه
 ارجیش شدند * و آب و هوای آن بلده باتفاق جهور از حیز و صف
 بیرونست و لطافت و تراخت باغات و عماراتش از نهایت تعریف
 افزون چنانچه شیخ الاسلام افضل الانام مولانا عبدالحلاق
 كه ولد شیخ حسن خیزانست و او خلیفه شیخ عبد الله البدخشانی
 است مزار پر انوار ایشان در قرب كوك میدانست و مكان

استجابت دعاست و سلسله^{*} ایشان در تصوف بشیخ رکن الدین
علاء الدوله سمنانی قدس الله سره العزیز منتهی میشود* و این چند
بیت در تعریف آب وهوا و لطافت بلده بدلیس از نتایج طبع
کهر بار و افکار در ربار اوست *

﴿نظم﴾

وہ چه بدلیس کہ شرمندہ و خجلت زدہ اند

آب خضر و نفس عیسی اش از آب وهوا

چہ مقامیست کہ از زہمت و پاکیزہ کیش

شدہ از روی زمین باغ ارم نا پیدا

چہ دیار یست کہ از طیب وی آہو چو شنید

خواست صحرای ختن را کنند آن لحظہ رہا

نادر آن گوی کنند نافہ مشکین را عرض

گفت باد سحرش کین چہ خیالیست خطا

مشک چین آمدہ خاک سر آن کو یکسر

مرو آنجا کہ متاع تو بود خاک بہا

چہ زمین است کہ از صفوت خاک خوش او

از گلستان جنان آمدہ عمر یست صبا

تاغباری برد از ساحت پاکش سوی خلد

کہ کند غالیہ انکیزی جمعہ حورا

ليك هر چند كه سر كشته در آن كو كرديد

بغباری نشدش دست رس از عین صفا
 در زمستان اگر چه از کثرت برف واشتداد سرما و دمه
 چند ماه در آنجا مردمان عذاب دارند اما با وجود این هوایش
 چند ان برودت ندارد که مردم متاذی شوند * و أهالی آنجا از
 مفلس و غنی غریب و شهری هیمه چوب میسوزانند و حمل
 استری هیمه خشك بیک درم نقره که دوازده اقچه عثمانیست
 میفروشند در حمامات آنجا نیز هیمه چوب میسوزانند و بعضی
 اوقات در عین زمستان از کثرت برف طریق عبور و مرور بر
 آینده و رونده منسد می گردد * از قدیم الايام سلاطين معدات
 کزین و خواقین حشمت آیین بواسطه محافظه طرق کفره
 و اسلامیة آن بلده را از جمیع تکالیف عرفیه و شرعیه معاف
 و مسلم داشته اند * امثله و احکام شرعیه و اوامر و فرامین مطاعه
 موکد بلغنت نامه داده * حکام آنجا بقاع خیر از مساجد و مدارس
 و خوانق و حظایر و حمامات و قنطرات بسیار ساخته اند * چنانچه
 بیست و يك پل از سنك تراشیده در میانه شهر موجود است
 مردمان بر آنجا تردد میکنند * و شانزده محله و هشت حمام (۱)
 دارد و چهار جامع بزرگ است یکی از قدیم الايام کلیسای ارامنه

بوده . در حینی که لشکر اسلام را فتح شهر میسر شد آنرا مسجد
 نموده اند و بقزل مسجد مشهور است * ویکی دیگر از بناهای
 سلاجقه است که تاریخ آنرا بخط کوفی نوشته اند و بجامع کهنه
 اشتهاار دارد * و جامع دیگر امیر شمس الدین والی انجماع
 زاویه در جنب کولک میدان بنا کرده که مسمی بشمسیه است *
 و چهارم جامع شرفیه است که شرف خان جد فقیر بامدرسه
 و زاویه در محله مار دین بنا کرده بشرفیه موسوم گردانیده *
 درین جوامع امامان و مؤذنان منصوبند * و هر کدام بمبلغ خطیر
 موظف اند * و معلوم نیست که از زمان ظهور اسلام تا این
 وقت هرگز جمعه و جماعت در آنجا فوت شده باشد * و پنج باب
 مدرسه که خطیبیه و حاجی بکیه و شکریه و ادرسیه
 و اخلاصیه که از احداث فقیر است که در تاریخ سنه ۷۹۳ و تسعین
 و تسعمایه در جنب زاویه شمسیه بآتمام رسیده بالفعل مملو از طلاب
 است * تدریس مدارس بمدرسان فضیلت شعار بلاغت دثار
 مفوض * از آنجمله تدریس مدرسه شرفیه بمولانا خضر بی (۱)
 که در اصول و فروع فقه شافعی و علم تفسیر و حدیث بی نظیر
 است * و مقرر است که هر کس نزد او چیزی خوانده بر تبه کمال
 رسیده * و مدرسه اخلاصیه بجناب شمس الدین مولانا محمد شراشی

متعلق است که در مابین علمای کردستان بعلو فطرت و سمو
 منزلت مشهور است * و در علم تفسیر و هیات و منطق و کلام
 مهارت تمام دارد * و تدریس مدرسه حاجی بکیه بمولانا محمد
 زرقی صوفی مفوض است که در فقاہت و تقوی و دیانت و راستی
 و درستی او کم است * و مدرسه ادرسیه را مولانا عبداللہ المشہور
 برشک یعنی ملای سیاه متصرف است * و بیک طریق از آستانہ
 مشروط بخود کرده برات تأیید در دست دارد * او نیز در فنون
 فضایل سرآمد فن خود است * دگر مردمان فاضل و قابل از اہل
 صنایع و محترفہ قریب بہشت صد دکانین هست * و بقاع خیر در آن
 بلدہ بسیار است * علی الخصوص معمار معابد موفق الخیرات
 والمبرات مستجمع الحسنات والصدقات ملاذ ارباب الطبل والعلم
 ومعاذ اصحاب الفضل والعلم مؤمن الدولة السلطانی و معتمد الحضرة
 الخاقانی خسرو پاشای میر میران و ان علیہ الرحمہ والغفران یک جفت
 حمام از سنگ رخام و دو درب خان و موازی صد باب دکان دورویہ
 و دو دباغ خانہ و غیرہ مستغلات دیگر ساخته کہ انتفاع کلی از آن
 متصور است جمیع آنہا را وقف زاویہ رھوا نمودہ و از آثار عمارات
 اوصفای بسیار در بلدہ بدلیس پیدا شدہ • و فضیلت شعاری
 بلاغت دثاری حاوی کمالات نفسانی محمد جان افندی کہ در اصل از
 قضات و اکابر زادہ کان آنجاست و ابا عن جد متعہد مناصب بلند

و متقلد مراتب از چند بوده تاریخ بنای عمارت او را بنای خسروانه یافته * و قطع نظر از احداث عمارت خیرات مرتکب دو امر عظیم شده و باندک فرصتی با تمام رسانید چنانچه عالمیان را مقبول و مستحسن افتاده * اول بنای عمارت رهوا که در مابین قریهٔ ناتوان و شهر بدلیس واقع شده * و آن مشتمل است بر دو باب کاروان سرای وسیع و یک درب زوایهٔ رفیع و یک باب حمام با صفا و یک مسجد روح افزا و ده باب دکان محترفه و تخمینا از دوازده هزار ذراع مسافت چشمهٔ آب بدانجا آورده و آثار آبادانی و علامات معموری ظاهر گردانیده * و موازی سی خانه وار از کفره و اسلامیة در آنجا آورده و آن محال و اراضی که از مرحمت پادشاه مغفور سلطان مراد خان بطریق ملکیت بخسرو پاشا عنایت شده وقف آنجا کرده بجهت آینده و رونده شوربا و نان و چراغ تعیین کرده * از امر او اعیان ترک و تاجیک عرب و عجم بنده و آزاد شهری و غریب هر کس که شب در آنجا مهمان میکردد فراخور حال او رعایت میکنند * و نفس الامر محلیست که با وجود آنکه در مابین شهر و ناتوان قریای چند و کاروان سراهای متعدد هست اما بواسطه کثرت برف و شدت سرما که اعیان بدلیس یکسال هر دفعه که برف باریده اندازه نموده اند تمامی زمستان شصت و خب بوده است * غرض که هر زمستان ناموازی چند نفر از تجار و متردین

در معرض تلف می آمد و سلاطین و حکام کرام بتخصیص آبا و اجداد
 عظام این مستهام چند دفعه اراده عمارت آنجا کرده بلکه اساس
 متعدد نهاده اند که بالفعل دیوار و جدار او زیاده از قدم نمایان
 و پیداست اما بواسطه انقلاب زمان و آشوب دوران ناتمام مانده
 (ع) تا که آنجا بخت تا که روزی * و الحال از بیست سال متجاوز است
 که از برکت آثار پاشای مغفور متنفسی در ره هوا ضایع نشده آینده
 و رونده از حجاج و زوار و تجار بر فاهیت و سلامت تردد می کنند *
 و نانی در بلده و آن جامع رفیع و مدرسه و مکان مدفن و زاویه
 در غایت صفای بنا کرده باتمام رسانیده * و حافظان خوش الحان و خطیب
 و مؤذن متقی و قراءت دان شیرین لهجه نغمه سرا و مجاوران مؤدب
 نغز ادا در آنجا نصب کرده بجهت هر یکی فراخور استعداد و وظیفه
 تعیین کرده * بعد از ادای صلوٰه خمسہ از برای ترویج روح پر فتوح
 قیام و اقدام نموده بقراءت فاتحه فایحه مشغولند * و در لیالی جمعه
 و دوشنبه ختمات کلام قدیم می کنند بلا دغدغه ثواب آن بروج
 پر فتوح آن بزرگوار و اصل میگردد * و ثالثا هادی و دلیل راه مسود
 و اوراق کشته باجمعی کثیر از عشیرت روزکی که مدتی سر کشته تیه
 ضلالت و غریق بحر ندامت شده بودند و قریب چهل و چهار سال
 از جفای اغیار ترک یار و دیار و ملک و عقار کرده بدیار قزلباشیه افتاده
 و بشنیدن سخنان هرزه ادانی و لیام ایشان گرفتار کشته * میجد

وجه تمام از خارستان اغیار بکزار بیخار اسلام و وطن مألوف
 و مسکن معروف آبا و اجداد کرام این مستهام رسانید *
 محصل کلام غرایب انجام آنکه در محلی که پادشاه مرحوم مغفور
 فقیر از حکومت نخبوان دلالت دیار اسلام و وعده ایالت اوجاق
 موروثی کرد بواسطه خسرو پاشا بود * در آن وادی آنمقدار سعی
 و اهتمام که ازو بظهور آمد فو قش بیتصور تا موازی هزار نفس از مرد
 وزن پیر و برنا که سالها از حضرت باری عز اسمہ دیار اسلام را
 طلب و آرزو مینمودند همراه فقیر بدان دولت عظمی و سعادت
 کبری مشرف شدند و الحمد لله علی ذلک * و دیگر شهر بدلیس را
 بغایت اطراف و نواحی خوب هست * از آنجمله ناحیه اخلاط
 است که نفس شهر آن قدیم البناست * و در بعضی اوقات دار الملک
 پادشاهان ارمن بوده * در زمان نوشیروان ایالت آنجا بعمش
 جالما سب تعلق میداشت و هواوی اخلاط در غایت لطافت است
 و باغستان بسیار و میوه های آبدار از هر قسم دارد * و بتخصیص
 قیسی و سیب در کمال نزاکت میشود * و یحتمل که یکدانه سیب
 در وزن صد درم بیشتر باشد * و اقسام سیب و آمرود دارد و سیب
 اخلاط در ولایت ارمن و آذر بیجان مشهور است * و آثار بقاع
 خیر در آنجا از مساجد و مدارس و حظائر و خوانق موفور
 و همواره ظهور اولیا و علما و مشایخست * از آن جمله (سید حسین

اخلاطی) که در علوم ظاهری و باطنی سرآمد علمای عصر بوده
 در جفر جامع از مشاهیر دهر است * بواسطه انقلاب دوران
 و فترات لشکر قیامت اثر چنگیز خان که در ایران و توران واقع
 شد از روی علم جفر دانسته * قبل از ظهور فتن و آشوب محن با
 موازی دوازده هزار خانه و ارا از مریدان و معتقدان از اقوام
 و محبان خود ترك اوطان کرده بجانب مصر رفت * و تا هنگام
 رحلت از عالم سیادت پناهی در آنجا بسر می برد و مزار فایض
 الانوارش در آنجا است * و الحال در مصر محله ایست که
 موسوم است بمحله اخلاطیان * و دیگر از جمله فضایل آنجا
 (مولانا عیسی الدین اخلاطیست) که در علم ریاضی و هیات
 ذوفنون زمان خود بوده * و چون (نصیر الدین محمد طوسی) حسب
 الاشاره (هلاکوخان) در مراغه تبریز شروع در بستن رصد
 و نوشتن زیج کرد مولانا را از اخلاط آورده باتفاق او (و موید
 الدین عروضی) و (نجم الدین دبیران قزوینی) آن کار را باتمام
 رسانیدند * اما شهر اخلاط بواسطه بعضی فترات که در زمان
 ظهور اسلام در آنجا واقع شد منهدم گشت اولاد در شهر سینه
 ست و عشرين و ستمایه سلطان جلال الدین خوارزمشاه بد آنجا
 آمده بقر و غلبه از سلاجقه گرفته قتل بسیار کرد * و بعد از آن
 لشکر مغول آمده ازو گرفته خرابی از حد بیرون نمودند * و در

سنه اربع واربعمین وستمایه زلزله عظیم واقع شده * اکثر عمارات آنجا خراب گشت * و در سنه خمس و خمسین و تسعمایه شاه طهماسب در قلب زمستان قلعه اخلاط * را محاصره کرده از کاشتهکان سلطان سلیمان خان مستخلص گردانیده بتخریب قلعه فرمان داده در يك ساعت بخاك تیره برابر ساختند * و بعد از آن سلطان سلیمان خان غازی قلعه و شهر قدیمی را بر طرف نمود قلعه و حصار جدید در کنار دریاچه بنا کرد بدین سبب بالکایه شهر قدیم ویران گشته قصبه جدید نیز چندان معمور نشد * نظم جهان رباط خرابست در گذر که میل

کمان مبر که بیک مشیت کل شود معمور
و بالفعل هر محل که از اراضی شهر قدیم می‌کاوند آثار عمارت از سمرای و خان و حمام باسنکهای تراشیده و رخام مصنع بیرون می آید * و ناحیه دیگر بدلیس موش است و آن بلده قدیم البناست و اثر قلعه و حصار قدیم او پیدا است * و در زمان تصرف آبا و اجداد فقیر مستهام قلعه موش را مقدار يك فرسخ بطرف جنوبی شهر بر بالای کوه ساخته مدتها معمور بود * در ثانی الحال سلطان غازی آن قلعه را ویران کرده نصف قلعه قدیمی که در جانب غربی بلده در بالای تلی واقع شده عمارت کرده است و تا موازی پنجاه نفر از مستحقان با اکتوال و توبچی و سایر

ما بحتاح قلعه تعیین فرمودند • و موش در اصطلاح ارامنه دمان را
 میگویند و از کثرت دمان اشجار مثمره در آنجا کمتر است
 اما در اطراف بلده باغات انکور دارد • در بالای کوه پشته
 نشانده اند که رزرا از سر زمین برنی دارند اگر رزرا بر صوب
 اندازند و یا در جای همواری نشانند بار نمیدهد • و غلات بسیار
 و ارزن بیشمار در آنجا حاصل میشود • صحرای خوب و علف زار
 مرغوب دارد • رعایای آنجا کاو و کاومیش و کوسفند بسیار
 نگاه می دارند چنانچه • هر جفت کاو که عبارت از کوتانست
 یست و چهار کاو و کاومیش می بندند و صحرای موش بین الاتراك
 بموش اواسی اشتهار دارد تخمیناً دوازده فرسخ در طول چهار
 و پنج فرسخ در عرض زمین مسطح • و هموار بر کل و ریاحین
 و اطراف آن کوهستان پر بیشه سبز و خرم همیشه بیلاقات پر برف
 و چشمه سارهای سرد و رودخانه های فراوان در آنجا میباشد •
 چنانچه آب فرات از جانب شمالی آن صحرا آمده ثلث آنرا قطع
 میکند و بطرف جنوبی میرود و رودخانه معروف بقره صو از جبل
 نمرود از جانب شرقی می آید و از حدود وسط صحرا جریان کرده
 داخل آب فرات میشود • در کوهستان او بازهای سفید اعلی بی
 نظیر میگیرند و اقسام شکار مرغ و ماهی در آن صحرای بهشت
 آیین و مرغزار فردوس قرین پیدا می شود • ﴿نظم﴾

بهشتی شده یشه پیرامنش * دیگر کوثری بسته در دامنش
 کراینده بویش باسودکی * فرو شسته از خاکش آلودگی
 همه ساله ریحان آن سبز شاخ * همیشه درو ناز و نعمت فراخ
 علف گاه مرغان این کشور اوست * اگر شیر مرغت بیاید دروست
 زمینش با آب زر آغشته اند * تو کوی درو زعفران گشته اند
 قرایای ارامنه قریب بصد خانه وار در آن مرغزار پهلوی
 یکدیگر افتاده دامنه کوه از اطراف صحرا قرایای اسلامیة واقع
 شده * و حقوق دیوانش بقول حمد الله مستوفی در زمان سلاطین
 چنکیزیہ شصت و نه هزار و پانصد دینار بوده * در زمان سلطان
 غازى سلطان سلیمان خان که ولایت بدلیس را تحریر و بازدید کردند
 بغیر از قرایای اوقاف و املاک مع جزیه و خراج چهار هزار نفر کفره
 باسلوب جزیه قدیم که هر نفر از قرار هفتاد آچه باشد یک هزار
 و پانصد هزار و سی و سه هزار و سیصد و بیست و چهار آچه
 عثمانی میشود که هر دوازده عثمانی يك مثقال نقره خالص است
 و روایتست که قبل از ظهور اسلام در زمان حکام ارامنه شخصی
 که حاکم موش بود یکروز عرض لشکر خود را دید ششصد
 راس اسب الاجه در عسکر او موجود بوده * و هنوز تأسف
 میخورد که موش حاکم و صاحب باتدبیر ندارد * و ناحیه مشهور
 دکر بدلیس خنس است که بیلاقات وسیع دارد * از آنجمله یکی

صو شهری ، و یك كول * و دیگری جبل شرف الدین است که
الوسات اکراد در زمان آبا و اجداد محرر اوراق در آنجا بیلامیشی
کرده منافع بسیار از آن ممر حاصل میشد * و دو چشمه آب دیگر
است در آنجا که از یکی ملح سفید و از دیگری نمک احمر پیدا
میشود و هر سال چهار صد هزار آقچه عثمانی از آنجا پیدا میکردد
و در حقوق دیوانی امثال موش است * اگر چه رعایای ارامنه
آنجا کمتر شده اند اما اکثر قریه و مزرعه آنجا را باقطاع
و صاحب تیمار داده اند و بالفعل موازی چهار صد صاحب اقطاع
در آنجا هست * اسبان تازی نژاد در ناحیه خنس پیدا میشود
و سوای غله چیزی دیگر در اراضی آنجا حاصل نمیکردد *
و از غرایبات آنجا دریاچه ایست مشهور بیولانق که اطراف
آن بر وجه تخمین يك فرسخ بوده باشد * و علی الدوام آبش کل
آلود است مایل بسرخ و ورود خانه هم که از آن دریاچه بیرون
می آید بنوعی کل آلوده است که امکان صاف شدن ندارد *
و دریاچه دیگر در میانه بولانق و اخلاط واقع شده که آنرا
دریاچه نازک میخوانند * آبش در غایت صافی و خوشکواری
شفافست و در زمستان چنان یخ می بندد که کاروان چهار ماه
بر بالای او تردد میکنند * و قریب بتحویل حمل که یخ او میشکند

صدای او نزدیک بسه فرسخ راه میرود و چون بخ بر طرف
کشته در هوا اعتدال پیدا میشود * ماهی بسیار از آن کول
برودخانه‌های کوچک که از سیلاب داخل آنجا میشود بیرون می آیند
اهالی ولایت آمده هر کس قریب یکجا چند انکه مطلب ایشان
است صید ماهی میکنند چنانچه شخص واحد در یک شبانه روز
چند خروار ماهی که اراده داشته باشد بسهولت میگیرد گوشت
بغایت لذیذ دارد و در زرکی از نیمزراع زیاده است طرفه آنست
که بیضه ماهی در شکم اوست هر کس از انسان و حیوان بخورد
حکم سم دارد * چند نفر از مردمان در حضور فقیر اندکی ازو تناول
کرده یک شبانه روز بیخود افتاده آخر تریاقت خورده بکثرت
استفراغ خلاص شدند * و چند عمداً از دیوانی اراده کردند که
ماهی آنرا اجاره و التزام نمایند بلکه در زمان فقیر اجاره کردند که
مبالغی بدیوان عاید سازند * اتفاقاً در آن سنوات چیزی حاصل
نشد و ماهی بیرون نیامد * و کوهی عظیم در ما بین موش و اخلاط
در شمال بدلیس واقع شده که بکوه نمروود اشتہار دارد * و زبان
زده مردم چنان است که زمستان نمروود قشلاق در او جا میکرده
و تابستان بیلا قاتش در این کوه می بوده و در سر کوه قلعه و عمارت
و سرایی پادشاهانه بنا کرده * اکثر اوقات را آنجا بدمری برده * چون
غضب الهی متوجه نمروود شد سر کوه سر نکون کشته بنوعی

زمین فرو رفته که بجای قلعه و عمارت آب بر آمده است با وجود
 آنکه کوه از زمین دو هزار ذراع مرتفع است * و تخمینا هزار
 و پانصد ذراع میان کوه زمین فرو رفته کول آب عظیم پیدا شده
 که قطر آن پنج هزار ذراع شرعی مسافه بلکه زیاده دارد *
 و از کثرت سنکلاخ و بسیاری بیشه و درخت بغیر از دوسه راه
 مردمان تردد نمیتوانند کرد . و راه چاروا منحصر بدو راهست *
 و آب حوض بغایت صاف و سرد است * و اگر کنار حوض را
 کاویدن میسر شود آب گرم بیرون می آید خاک کمتر دارد جمله
 سنکلاخ است که پہلو به پہلو داده و جمله سنکپایش سنک
 سوداست و بعضی را سنک سیاه که ترکان او را دوه کوزی
 میخوانند مانند شان عمل سوراخهای او را پر کرده صلابت
 پیدا کرده و بعضی مانند سنک سودا خفیف است * و از جانب
 شمالی در پشت کوه مجاری آب جرم سیاه کثیف مانند جرم آهن
 که از کوره حدادان پیدا میشود در وزن و صلابت از آهن
 سختتر و کراتر است که از زمین جوشیده میل بجانب نشیب
 کرده ظاهرا با اعتقاد فقیر هر سال طریقه تراید و تضاعف می پذیرد
 در ارتفاع زیاده از سی از و در طول تخمینا پانصد و ششصد ذراع
 از چند محل متعدد بیرون آمده * و اگر کسی اراده نماید که پارچها
 که بر وزن یکمن بوده باشد از هم جدا سازد مشقت بسیار

می باید کشید * القدرة لله تعالی *

سطر اول

﴿ در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیه ایشان ﴾
 بر ضمایر مهر ماثر فارسان میدان فصاحت و خواطر حقیقت
 مدائر شہسواران عرصه بلاغت مخفی و پوشیده نماید که روزکی
 لفظ در یست و بعضی املاء آنرا بجیم (۱) و شین هم نوشته اند اما
 روزکی در اصل عبارت از یکروز است و کی که در آخر لفظ
 روز واقع شده کاف ویای وحدت است مثل خواجگی و پردکی
 و امثال آن * و بعض از فصحای بلاغت آنرا برانند که کاف و یا
 در فارسی برای تصغیر هم آمده است و میتواند بود که املائی جیم
 قاعده فصحای عرب باشد که هرگاه ژا در لفظی دوی باشد بجیم
 درج میکنند * و شین بمقتضای طبع بلغای کردی باشد * چه
 از ثقات روایات منضبط است و در سلاک صحاح اخبار و آثار منخرط
 که عشیرت روزکی در یکروز از بیست و چهار قبیله اکراد در
 موضع طاب من اعمال ناحیه خویت جمع گشته و منقسم بدو فرقه
 شده * دوازده فرق او را بلباسی و دوازده گروه ایشانرا قوالیسی
 خوانده اند * و بلبیس و قوالیس دو قریه ایست از قریای ولایت

(۱) فی نسخه آخری بجیم عجمی یعنی بثلاث نقط

حکاری * و بروایتی نام دو عشیرتست از طوایف بابان * محصل
 کلام چون اول در طاب جمع شده اند و اراضی آنجا را در میانه خود
 قطعه قطعه قسمت نموده یکدل و یکجهت و یکزبان گشته از برای
 خود حاکمی نصب کرده شروع در تسخیر و ولایت کرده اند و مشهور
 است که هر کس در قریه طاب حصه از آن مقسومه ندارد روزی
 الاصل نیست * بعد از آنکه سر در ربه اطاعت حاکم خود نهاده
 اند شروع در مملکت گیری نموده اند * منقول است که در آن عصر
 حاکم بدلیس و حزو و تلوایت نام شخصی از حکام کرjestان بود * روزی
 ولایت بدلیس و حزو را از او مستخلص گردانیده و بروایتی بدلیس را
 از عشیرت کردکی و حزو را از کرچی گرفته اند * و بقول بعضی
 بدلیس را از عشیرت ذوقیسی (۱) انزعاع نموده اند العهده علی
 الراوی * القصه چون ولایت بدلیس و حزو را بید تصرف و قبضه
 تسخیر در آوردند و مدتی از ایام حکومت متمادی شد شخصی که
 متصدی امر حکومت و متکفل مهام امارت روزی بود فوت
 شده منقطع النسل گشت * و عشیرت روزکی از انجا یکی
 در یکدیگر افتاده کردن باطاعت هم نهادند و مضمون این آیات
 مولانا هاتنی بظهور رسید * ﴿نظم﴾

بران مملکت زار باید کریست * که فریاد رس را ندانند کیست

کند قبهٔ مست در کعبهٔ قی * اگر چوب حاکم نباشد زنی
 چون مدتی احوال ایشان بدین وتیره گذشت روساء عشایر
 و قبایل درین باب بایکدیگر مشاوره نموده * رایها بر آن قرار
 گرفت که عز الدین و ضیاء الدین نام دو برادر که از نسل سلاطین
 اکسره در شهر اخلاطوطن دارند ایشانرا از آنجا بمیانۀ خود
 آورده هر کدام که لیاقت و استعداد حکومت داشته باشد
 بامارت و دارایی نصب کرده عنان اختیار در قبضهٔ اقتدار
 او بگذاریم ناکار و بار مملکت و ولایت رواج و رونق پیدا
 کرده متمر دین را مجال تمرّد و عصیان نباشد * صغیر و کبیر عشیرت
 باین معامله راضی آشته . سرموی تخلف نکنند چند نفر از اعیان
 عشیرت بشهر اخلاط رفته شہزادگان را باعزاز و اکرام تمام از
 اخلاط برداشته بیدایس آورده * جماعتی عز الدین را در بدایس
 و فرقهٔ ضیاء الدین را در حزو بحکومت برداشته سر در رقبهٔ
 اطاعت ایشان نهاده رتق و فتق مهمات ملکی و مالی خود را در کف
 کفایت ایشان گذاشته عنان اختیار مملکت را در قبضهٔ اقتدار او
 نهاده * میر عز الدین نیز کما یفنی از عهدهٔ دارایی بیرون آمده
 عشایر و قبایل و اقوام را امیدوار و مستمال گردانید * و نفس
 الامر عشیرت روزکی در ما بین عشایر و قبایل کردستان
 بکثرت سخاوت و شجاعت و فرط مردانگی و غیرت معروفند

و بوفور ننگ و ناموس و بصفت راستی و درستی و دیانت و امانت
 موصوف * هرگاه عقوبت و صعوبت بر سر حاکمان ایشان آمده
 دقیقه از دقائق خدمتکاری و وظیفه از وظایف همراهی
 و جانسپاری نامرعی نگذاشته * هر وقت که ولایت بدلیس از
 تصرف ایشان بیرون رفته و حاکمان آنجماعت بر طرف گشته
 بحسن تدبیر و رای خود بی امداد و معاونت دیگران متوکل
 و متوسل بعون الله گشته ولایت خود را بتصرف در آورده اند
 و در میانه اگراد مشهور است که بعدد هر سنکی که در دیوار
 قلعه بدلیس نهاده اند سر عشیرت روزکی بیاد رفته است و هرگاه
 پادشاهان ذی شوکت را که اراده تسخیر کردستان شود مقرر
 است که اول با حاکمان بدلیس و عشیرت روزکی مخاصمت نمایند *
 و تا مادامی که عشیرت روزکی مطیع و منقاد نکردد سایر عشایر
 کردستان باطاعت و انقیاد کردن نمی نهند * و لهذا در حینی که
 سلطان غازی (۱) ولایت بدلیس را از شمس الدین خان حاکم
 آنجا گرفت او از بیم غضب سلطانی بولایت عجم رفت * طایفه
 بایکی و مودکی و زیدانی و بلباسی سه سال کردن باطاعت کجاشتمکان
 آل عثمان نهادند حتی جمیع امراء اگر ادحسب الاشاره سلیمانی چون
 دیوان کوه قاف هجوم بر سر این جماعت آورده ایشانرا رام نتوانستند

(۱) الظاهر هو السلطان سلیمان القانونی أكبر سلاطین آل عثمان

کرد تا هنگامی که سلطان سلیمان مکان مردم دره^{*} کیفندور و طوایف
 نایکی را بوساطت بهاء الدین بیک^{*} حاکم حزو معاف و مسلم نمود
 و اولاد شیخ امیر بلباسی ابراهیم بیک^{*} و قاسم بیک^{*} را امیدوار
 و مستمال نساخت بزور و غلبه تسخیر ولایت بدلیس میسر
 نمکشت^{*} و اکثر اوقات امیر زادگان کردستان بدلیس
 می آیند و اوقات بفرغت میگذرانند و میرزادگان و آغازادگان
 دوزکی بدرخانه امراء کردستان میروند^{*} و عشیرت دوزکی در
 بلاد غربت بجفا و محنت کربت پای ثبات و وقار افشوده مردانه
 و استوار کرده صبر و تحمل شعار خود ساخته بمراتب اعلیٰ میرسند
 از جمله درویش محمود کلهچیری که ریش سفید و بزرگترین عشیرت
 ایشانست از ولایت موروئی خود بدرگاه عرش اشتباه سلطان
 سلیمان مکان توجه نموده بنابر وفور حیثیت و قابلیت که از جبهه^{*}
 آمال او ظاهر و هویدا بود و بکمال حسب و نسب آراسته و بزور
 عقل و فهم پیراسته^{*} بنوعی بود که او را جامع الحیثیات میگفتند
 و مکررا و مجددا سلطان سلیمان در مجلس خاص و بزم اختصاص
 خود طلیمیده با او صحبتهای متواتر میداشته^{*} و از ابیات فارسی
 و ترکی بسیار بنظم در می آورده^{*} شاعر بی نظیر بوده^{*} و از جمله^{*}
 ابیات او که راقم الحروف بخاطر داشت این است (بیت)

سبزه میدر لبلرک دور نده یا خط غبار

یا یانگی شهیده باتمش خسته آرور میدر
و بنوعی تلاوت کلام قدیم الهی میکرده که اورا ادریس ثانی می گفته
اند * مخصوص بزم پادشاهی گردیده منصب کتاب داری خود را
بدو ارزانی فرمود * و دیگر حیدر آقای برادر زاده مشار الیه است
که آثار رشد و مردانگی او بر تمامی اهل خبرت روشن بود *
از دیوان سایمانی منصب سنجاق باعشیرت جهان بلکو و بعضی
حال پالو بطریق اقطاع تلمیکی بدو مفوض شد * و دیگر از عشیرت
بلباسی ابراهیم بیک ولد قلندر آقاست که از واسطه رنجش خاطر
که از بعضی اقوام داشته بدیار سیستان افتاد * و در آنجا بخدمت
محمد خان ترکمان که حاکم و فرمان روای آن ولایت بود رفته چون
آثار مردانگی و شهامت از ناصیه او همچو آفتاب تابان و نمایان بود
اورا بسر داری سرحد بلوچ مامور گردانید * و چون شجاعت
و دایری که آفریده اکرادیونهاد است چند مرتبه متعددده میانه
او و عشیرت بلوچ جدال و قتال واقع شده مکررا شکست بر
لشکر عشیرت بلوچ افتاده * چنانکه بسیاری از مردمان کاری
از جانب بلوچیان هدف تیر بلا کشته در عرصه تلف برآمدند
و عاقبت الامر آن ولایت را مسخر نموده * مردم آندیار بالتام
والکمال مطیع و منقاد او گشته * علی الدوام اوقات بفرغت

میگذرانید * و دیگر بستم آغا که اونیز بطرف قندهار بملازمت
 سلطان حسین میرزا رفته در اندک فرصتی مراتب عالی بهم
 رسانید و داخل مجلس نواب میرزایی آشته همه وقت مصاحبان
 اوقات بابستم آقای مشار الیه مصروف میداشت * و دیگر قلم
 بیک ولد شاه حسین آقای مهردار است که بعد از مراجعت
 طایفه روزکی وراقم حروف از الکای نخجوان بجانب بدلیس
 بولایت موردی خود بود * و قلم بیک مذکور بنابر اعتقاد
 و اخلاص و یکجبهی که نسبت بدرگاه ملایک سپاه اقدس
 ارفع هایونی داشت پای ثبات و وقار در دامن صبر و شکیبائی
 پیچید و انحراف نوردید * و چون در سلك قورجیان عظام
 منخرط یود پای از دایره اطاعت بیرون نهاده * بعضی از اکراد
 عراق را تقارت خاطری بود در میان طایفه روزکی بواسطه
 منصب یوزباشی کری که اراده داشتند بنوعی در مخالفت او
 کوشیدند که فوقش متصور نبود تا آنکه الکای موردی او را
 ازو بریده انواع بدیها از ایشان صادر کردید * و قلم بیک مزبور
 بمضمون (الصبر مفتاح الفرح) عمل نموده تا آنکه حقوق نمک
 خوارکی و جان سپاری او بر نواب هایون ظاهر گردیده منصب
 یوزباشی کری که موردی روزکی بود و از تصرف بیرون رفته
 بود باز بدو عنایت فرمود * و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس

والف است بامر مزبور مبادرت مینماید * والحق جوانی است
بزبور قابلیت و انسانیت پیراسته و بحلیه سخاوت و شجاعت
آراسته امید که موفق باشد *

و این اطوار بر سایر عشایر کردستان امتیاز دارند * و این طایفه
منقسم به بیست و چهار شعبه اند ازین جمله پنج شعبه که قیسانی
و بایکی و مودکی و ذوقیسی و زیدانی بوده باشد عشیرت قدیمی
و لایت بدایس اند. و پانزده دیگر (۱) بلباسی و قوالیسی است
(بلباسی) کله چیری، و خریلی، و بالکی، و خیاری، و کوری
و بریشی، و سگری، و کاریسی، و میدوری، و بلاگردی (قوالیسی)
زردوزی، و انداکی، و یرتانی، و کردی کی، و سهرودی،
و کاشانی، و خاللی، و واستودی و عزیزان *

س ط ر د و ر م

❖ در بیان نسب حاکمان بدلیس که بکجا منتهی می شود ❖
بتواتر بصحت رسیده و در بعضی نسخ تواریخ بنظر آمده که
نسب حکام بدلیس بملوک اکسره میرسد * و بین الناس از اولاد
انوشیروان اشتهار دارند * اما اصح آنست که در زمان انوشیروان
جاماسب بن فیروز که پنجم (?) سلاطین کمریست بنیابت

(۱) الظاهر آنکه نوزده لا پانزده

قباد بحکومت و دارائی ولایت ارمن و شیروان قیام مینمود *
 و چون وفات یافت ازو نرسی و سرخات و بهواط سه پسر ماند *
 نرسی قایم مقام پدر کشته نوشیروان نیز در تربیت او کما ینبغی
 کوشیده یوما فیوما مراتب او طریق نژاید پذیرفته تا آنکه
 لشکر بکیلان کشید و آنجارا بقر و غلبه مسخر گردانید و دختری
 از ملوک کیلان گرفته ازو پسری در وجود آمده موسوم بخیلان شاه
 گردانید (?) و ملوک رستم دار از اولاد او یند * و سرخاب بحکومت
 شیروان مبادرت کرده ساسله نسب حاکمان شیروان بدو میرسد *
 و بهواط در اخلاط تواطن اختیار کرده باندک دخل قناعت نمود
 و بدستور آباء و اجداد خود در اتساع ملک نکوشید * و نسب حکام
 بدلیس بدو منتهی میگردد و باملوک رستم دار و شیروان حکام بدلیس
 بنی عمانند * و بروایت صحیح امروز که تاریخ هجری در سلخ شهر
 ذی الحجه سنه خمس و الفست هفت صد و شصت سال است که
 حکومت و دارائی بدلیس مع توابع و لواحق و مضافات و ملحقات
 در تصرف حاکمان آنجاست مگر قریب یک صد و ده سال که
 از دست ایشان بیرون رفته بتصرف مردم بیکانه در آمد *
 و چهار طبقه از سلاطین که ید تصرف در ولایت ایشان دراز
 کرده اند احوال هر کدام بعد ازین بتفصیل در محل خود مذکور
 خواهد شد * القصه چنانچه سابقا مر قوم رقم کلک غمزدا گردید

که عز الدین را در بدلیس و ضیاء الدین را در حزو و عشرت روزی
 بحکومت برداشتند * و چند وقت از حکومت ایشان مرور
 کرد میل مردم بدلیس آنّا فآنّا بجانب ضیاء الدین زیاده میشد
 و بعضی الدین چند آن محبت نمی نمودند * چون ضیاء الدین ازین
 مقدمه واقف گردید و میل مردم بدلیس را نسبت بخود درجه
 اعلی و مرتبه قصوی مشاهده فرمود روزی از حزو باراده
 ملاقات برادر بجانب بدلیس آمد بعد از شرف ملاقات برادران
 بساط عیش و عشرت گسترده داد نشاط دادند * ضیاء الدین
 آب و هوای بدلیس را موافق مزاج یافت مع هذا توجه خاطر
 وضع و شریف بلده بدلیس را بخود مایل و راغب دید * میل
 حکومت آنجا در دلش راسخ و جایگیر شد * در خفیه زبان
 با مردم قلعه یکی ساخته مقدمه کرد که در هنگام رفتن برادر
 بمشایعت من از قلعه بیرون خواهد آمد و من تقریبی کرده باز
 بقلعه مراجعت خواهم کرد * چون ضیاء الدین از برادر رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه حزو شد * عز الدین تشییع موکب
 برادر نمود چون اندک مسافت از شهر واقع شد ضیاء الدین به برادر
 گفت انکشتی من در قلعه مانده است و بغیر از من کسی
 بر آن اطلاع ندارد که در کجاست اگر چنانچه لحظه توقف
 فرمایند تا من باستعجال بقلعه رفته خاتم خود را بدست آورم *

دور از اشفاق برادری نیست * عز الدین در همان مکان توقف نموده خود را بصید و شکار مشغول گردانید * ضیاء الدین فرصت غنیمت دانسته خود را بقلعه داخل نموده در را استوار کرده برادر پیغام فرستاد که توقع از مکارم اخلاق اخوی آنست که چند روز ایشان در حزو ساکن شوند و بنده در بدلیس که آب و هوای اینجا موافق مزاج فقیر افتاده توقف نماید * عز الدین چون از این مقدمه واقف گردید بر در قلعه آمده هر چند با برادر بی صروت مبالغه و الحاح کرده اثری بر آن مترتب نشده بالضروره راه حزو و صاصون پیش گرفته حکومت آن ولایت بدو قرار گرفت و حالا حکام خزو از بنیاد و اولاد اویند که بعززان اشتها دارند * و حاکمان بدلیس از نتایج ضیاء الدین اند که بدیادین مشهورند * و اسامی حکام بدلیس که در کتب تواریخ مسطور است و بنظر فقیر در آمده هجده نفر است و مدت حکومتشان از چهار صد و پنجاه سال متجاوز است و در آن دیار حکومت کرده ترك علاقه نکرده اند * و اسم آن شخص که اتابك عماد الدین بن اتابك آقسنقر بدلیس را ازو گرفته معلوم نشد در وقت تسوید این ارواق از کتب تواریخ که در نظر بود ظاهر نشد * و اصح روایت آنست که بدلیس را قزل ارسلان در زمانی که با ذریبجان و ارمن استیلا یافته مسخر کرد * و بعد از سلجوقیان

در اواخر زمان خوارزمیان که سلطان جلال الدین بن سلطان محمد
 خوارزمشاه بدایس آمده حاکم وقت (ملک اشرف) بود *
 وبعد از او برادرش (ملک مجد الدین) حکومت نمود و بعد از او
 (عز الدین) و بعد از او (میر ابو بکر) و بعد از او (امیر شیخ شرف)
 و بعد از او (امیر ضیاء الدین) که معاصر امیر تیمور کورکان بود
 و با او ملاقات واقع شد و از زمان او تاحال که حکومت بحسب ارث
 بمسود اوراق انتقال کرده احوال حکام بدایس مربوط است *
 و سوانح قضایای ایام حکومت هر یک از ایشان در محل خود بتفصیل
 مذکور خواهد شد * و بعضی از جاکن بدایس که از تأثیر نظر
 کیمیا اثر سلاطین بلند همت و ریعین پر تو مرتبت خواقین سعادت مند
 ذی شوکت پایه قدر و منزلت باوج رفعت رسانیده اند * و برخی
 که از صرصر سموم قهر و شعله آتش غضب پادشاهان عالی مقدار
 و خواقین گردون اقتدار سوخته دود بیداد از دودمان ایشان
 بر آمده بتقریب مذکور خواهد گردید بعون الله الملك المجید * این
 قصه چنانست که در زمان سابق اول کسی که متعرض ولایت
 حکام کردستان شده سلاجقه آذربایجانست * حقیقت آنست که در
 زمان سلطان محمود بن سلطان محمد بن سلطان ملک شاه سلجوقی
 شهنکی بعضی از ولایت عراق عرب بعاد الدین اتابک بن
 آقسنقر * و شهنکی آذربایجان وارمن باتابک ایلدز که جد قزل

ارسال آن است مفوض شد * و هر دو در آن امر بواجبی دخل
 کرده در حفظ و حراست و ضبط و صیانت ولایت کما ینبغی قیام
 و اقدام نمودند * و در سنه^۱ احدى عشر و خمسمایه صاحب موصل فوت
 گشته حکومت آنجا را علاوه^۲ منصب عماد الدین زنکی
 گردانیدند * یوما فیوما درجه^۳ دولت او ارتفاع گرفته تا آنکه
 لشکر بطرف شام و حلب کشیده باندک فرصتی آن ولایت را
 بتحت تصرف در آورد * و در سنه^۴ اربع و ثلاثین و خمسمایه حرکت
 بصوب کردستان و دیار بکر کرده * بدلیس و جزیره و آشوت
 و عقره و سایر بلاد را بحیطة تسخیر آورد * و قلعه^۵ آشوت را
 خراب کرده بجای آن قلعه^۶ بنا کرده موسوم بنام خود بهمادیه
 گردانید. و الحال دارالملک آن ولایت عمادیه شده * و زیاده از چهل
 سال ولایت کردستان بتخصیص قصبه و قلعه بدلیس در تصرف
 اتابکان سلاجقه بود تادر شهر سنه^۷ ست و سبعین و خمسمایه سلطان
 صالح الدین بن نور الدین بن (؟) سیف الدین غازی اتابکی در
 محاربه مصریان شکسته منهزم گشت * و بعد از آن آثار کسوف
 در چهره آفتاب دولتشان ظاهر و علامت خسوف در جبین ماه
 مملکتشان باهر شد * و عشرت روزگی که سالها در پس سحاب
 غم متواری شده بودند چون جانوران وحشی در کوه و جنگل
 آرمیده همواره منتظر فرصت و زمان و مترصد وقت چنان

بودند مانند ببر بیان و شیر ژیان از قله کوه برآمده بیازماندگان
 اما بکان حمله آوردند و ساحت دشت و کوه را از غبار اغیار
 بصیقل شمشیر آبدار پاک گردانیده * و شخصی که از نیابت ایشان
 بضبط بدلیس و حکومت آنجا مبادرت کرده (۱) که
 آثار بقاع خیرایشان از جامع و رباطات و قطرات در شهر بدلیس
 و شهر اخلاط بسیار است * و بروایتی بلده بدلیس در تصرف
 قزل ارسلان اتابکی بوده بهر تقدیر تاریخ شهنشکی عراق عرب
 با قسنقر (?) و شهنشکی آذر بایجان بایلدگز موافق است
 و ایام حکومتشان با هم مطابق (۲) و جماعت سراجیان
 که در ولایت بدلیس اند از بقیه ایشان است
 و سراجیان غلط سلجوقیان است اولاد
 تاج احمد و قراکوت و قلی اوزبکان
 و غیره از آن طایفه اند .

(۱) هکذا بیاض بالاصل فی بعض النسخ

(۲) وفی بعض النسخ زیرا در هنگامی که شهنشکی عراق عرب با قسنقر
 اتابکی مفوض شد شهنشکی اران و آذربایجان نیز بایلدگز اتابکی که جد قزل
 ارسلانست مقرر گردید . زمان حکومتشان موافق و تاریخ ایاالتشان
 مطابق است .

سطر سیم

﴿ در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت

بجا کما بدلیس نموده اند ﴾

(و آن مشتمل بر چهار فصل است)

فصل اول

﴿ در ذکر ملك اشرف ﴾

بر مرآت طباع فلك ارتقاء سخنوران شیرین گفتار و ضایر
خورشید شعاع راویان فصاحت شعار صورت این معنی عکس
پذیر خواهد بود که در اوایل حال ملك اشرف که قدم بر سر
حکومت ولایت بدلیس نهاده از نیابت سلاطین معمر و شام
می نموده بلکه معاصر ملك اشرف بود و آن پادشاهان در رعایت
او کما ینبغی می کوشیده اند تا در تاریخ سنه خمس و عشرين و ستمایه که
سلطان جلال الدین بن سلطان محمد خوارزمشاه از صدمت
عسکر قیامت اثر چنکیز خان ترك سلطنت ایران کرده
بیلاذ هند افتاد * و چون خبر فوت چنکیز خان در اقصای
هندوستان مسموع او شد از راه کیج و مکران بعزم تسخیر ایران
بدار الملك اصفهان آمد چنانچه خلاق المعانی کمال اسمعیل اصفهانی
درین معنی کوید

نظم

بسیط روی زمین بازگشت آبادان * یمن سایه چتر خدایکان جهان
کنند تهنیت یکدیگر بر رسم حیات * بقیه که ز انسان بماند و ز حیوان
پدید میشود آثار حرث و نسل وجود

از آن سپس که بزور و صواعق خذلان
برای بندگی در کت دگر باره * ز سر گرفت تولد طبیعت انسان
تو عمر نوح بیابی از آنکه در عالم * عمارات از تو پدید آمد از پس طوفان
تو داد منبر اسلام بستدی ز صلیب * تو بر گرفتی ناقوس راز جای اذان
حجاب ظلم تو برداشتی ز چهره * عدل * تقاب کفر تو بکشادی از رخ ایمان
و بی شایبه * ریابندک زمانی آن دیار را از خبث وجود ناپاکان
کفر پاک گردانید * اما بعد از دو سال که او کتای قآن از قضایای
ایران واقف گردید سوتای بهادر و جرماغون نویان را باسی هزار
مغول خونخوار بدفع سلطان جلال الدین روانه ایران ساخت .
سلطان را مجال توقف نمانده بطرف اران و ارمن در حرکت آمده
تفلیس را بحیطة تصرف در آورد که کمال اسمعیل میکوید نظم
که بود جز تو ز شاهان روزگار که داد * قضیم اسب ز تفلیس و آب از عمان
و صاحب تاریخ روضه الصفا آورده که سلطان اول از عراق
متوجه اخلاط شده . در آن حین حاکم بدایس ملک اشرف بود
برادرش ملک (مجدالدین) از نیابت او بحفظ و حراست اخلاط
مبادرت مینمود . و دماغ آنجماعت از بخار اخلاط بنوعی فاسد

کشته بود و بمتانت حصار و کثرت ذخیره و گروه اعوان و انصار
 مغرور شده که اصلاً التفات بحال سلطان نکردند بلکه زبان بدشنام
 و فحش کشادند . و سلطان نیز با حصار لشکر فرمان داده محاصره
 قلعه اشاره فرمود و از جانبین شعله آتش قتال و نایره جنك
 وجدال بالا گرفت ، و چون ایام محاصره امتداد یافت مردم شهر از
 قلت قوت بی قوت کشته لشکریان سلطان خیره کشته
 شهر بند را بزور و غلبه گرفتند و ملک (مجدالدین) خود را بقلعه
 وسط شهر که کو تو ال او (عزالدین) مملوک ملک اشرف بود انداخت
 و چون احوال محصوران مضیق گشته بود و طاقت مردمان از بی
 قوتی طاق شده با سلطان قرعه صلح در میان انداختند همان روز
 ملک (مجدالدین) رضا بقضا داده بخدمت سلطان آمد و سلطان
 از سر بجای او در گذشته او را بنوازشات خسروانه مفتخر و سر
 افراز گردانید . اما چون داخل مجلس سلطان شد پیا برخاسته
 و درخواست خون (عزالدین) کرد سلطان در جواب فرمود که
 باوجود دعوی سلطنت و حکومت رسالت غلام مملوک خود
 کردن مناسب حال نیست . و عزالدین نیز بعد از دو روز بقدم
 اطاعت بیرون آمده چند نفر از رفقای خود را زره و جوشن در
 زیر قفطان پوشانید باراده آنکه چون بمجلس سلطان در آید او را
 بزخم کاری از پا بر آورد . مقربان سلطان از مقدمه کید او واقف

شده اورا بی سلاح بمحضور سلطان در آوردند سلطان اشاره بقید
 او کرد ملك (مجد الدین) را نیز همراه او محبوس گردانیدند .
 و ملك اشرف در هنگام محاصره اخلاط رسل و رسایل بجانب
 ملوك شام فرستاده از او امداد و استعانت طلب نموده بود . درین
 اثنا لشکر مصر و شام بمعاونت او رسید . ملك اشرف نیز
 بعسکر کردستان که تابع او بود باستقبال ایشان رفته در صحرای
 موش بایشان ملحق گشته باتفاق بعزم رزم سلطان (جلال الدین)
 روان شدند * قضا را سلطانرا عارضه مرضی طاری شده در محفه
 نشسته صفوف راست کرد و در صحرای موش تلاحق فریقین دست
 داده سه شبانه روز جنگ عظیم واقع شده * عاقبت شکست
 بلشکر سلطان افتاد . اما مهابت و صلابت او بمثابة در ضمائر
 ایشان جاکیر شده بود که لشکر او را تعاقب ننموده عودت کردند
 و سلطان نیز بجانب اخلاط معاودت کرده . اتفاقا همان روز صیت
 و صدای لشکر مغول باران رسید و اخبار آمدن سوتای بهادر
 و جرماغون نویانرا بتواتر از جانب تبریز بمسمع علیه سلطانی
 رسانیدند از استماع این خبر فلاکت اثر احوال سلطانی دیگرگون
 شده * ملك مجد الدین و عز الدین را از قید خلاص کرده با ملك
 اشرف طرح صلح و صلاح بمیان انداخت و در مقام محبت و دوستی
 و اتحاد در آمد و دختر ملك را خواستگاری نموده بعقد نکاح

خود در آورد. و سلطان نیز خیل و حشم خود را متفرق و پراکنده ساخته در بدلیس متواری گردید. و مدتی بدین وتیره اوقات در آنجا بلهو و لعب و عیش و طرب بگذرانید * و ملك اشرف در هر چند روز بر سبیل نصیحت بعرض سلطان میرسانید که این قسم اوقات گذرانیدن شما در بدلیس لایق دولت نیست بطرفی از اطراف می باید رفت چه مبادا مغولان این احوال اطلاع یافته باین حدود آیند و آسیبی بولایت مخلصان و کزندی بوجود شریف سلطان رسانند * هر چند ملك اشرف درین وادی مبالغه میفرمود سلطان حمل بر غرض مینمود که ملك از اخراجات ما بتلك آمده میخواهد ما را از ولایت خود بیرون کند ناشی سلطان مست خفته بود که لشکر مغول بسرداری ایماس بهادر بطلب سلطان بدر حصار بدلیس رسیدند * هر چند سلطان را از خواب بیدار میگردند بتوعی از سکر شراب خراب شده بود که اصلاً بحال خود نمی آمد جهت دفع ییخودی مطهره آب سرد بر سر او ریخته بیدار ساختند و از آمدن لشکر مغول آگاه گردانیده اسبی چند بازین حاضر کردند * سلطان بادختر ملك گفت که درین وادی هر چند پدرت نصیحت مامینمود حمل بر غرض میگردیم و حالا همراهی مامیکنی یانه. دختر بطوع و رغبت همراهی سلطان اختیار کرده در جوف لیل از شهر بیرون رفتند * و بعد از آن دیگر خاتمت

احوال سلطان در نزد مؤرخان محقق نیست. اما از (؟) حضرت شیخ رکن الدین علاء الدوله سمنانی قدس سره العزیز در رساله اقبالیه از پیر خود شیخ نورالدین عبدالرحمن کسرفی نقل میکند که سلطان در سلاک رجال الله در آمده مدتی در یکی از دهات بغداد بحرفه پیمه دوزی اوقات میگذرانید تا بجوار رحمت الهی پیوست * و بروایت صاحب (تاریخ کزلبه) کردی برادرش در جنک اخلاط بقتل آمده بود و دو چار سلطان کشته او را بقصاص برادر از پادر آورد * و بروایت صاحب تذکره دولت شاه گردان طمع باسب و جامه او کرده او را ضایع کردند العلم عند الله * مهر تقدیر ملک اشرف بعد از آن بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین نماید مدتها بامر حکومت مبادرت نموده بعالم جاودانی انتقال فرمود * و بعد از فوت او چنانچه سابقا مذکور شد برادرش ملک مجد الدین بر مسند حکومت نشست. و بعد از او اولاد و احفاد ایشان بترتیب حکومت آن ولایت نموده اند که کسی متعرض احوال ایشان نشد تا ایام جهانبانی حضرت صاحبقران امیر تیمور کورکان علیه الرحمة والغفران

فصل دوم

﴿ در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین ﴾

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر فیض پذیر فضلالی روشن ضمیر پوشیده

نمانده که از مصنفات ارباب اخبار و مؤلفات اصحاب اخبار رحیم
 الله تعالی مستفاد میگردد که در شهر سنه ست و تسعین و سبعمایه
 موافق فروردین ماه جلالی و موافق (ایت ثیل) صاحبقران زمان
 امیر تیمور کورکان بعد از تسخیر دارالسلام بغداد، و جزیره عمریه
 و موصل، و تسکریت، و ماردین، و آمد از راه سیواسر متوجه
 بیلاقات اله طاق کشت * و در روز شنبه پانزدهم شهر رجب سنه
 مزبور چون نزول اجلال در صحرای موش واقع شد حاجی شرف
 که بقول صاحب ظفر نامه براستی و دوستی و نیکمردی او در
 تمام بلاد گردستان کسی نبود * و نسبت با بندگان صاحب قران
 پیوسته در مقام عبودیت و اخلاص میبود * مفتاح قلعه بدایس
 و اخلاط و موش و سایر قلاع ولایت خود را که در تصرف داشت
 برداشته با تحفهای خوب و هدایای مرغوب و اسبان تازی و استران
 رکابی راهوار بتقبیل انامل فیاض آثار مستسعد و مشرف شده *
 از آنجمله یکسر اسب کمیت غزال رفتار غزاله دیدار سهیل چشم
 فلک حشم . ماه جبین . مشتری چین . بهرام کین . عطارد فطنت
 قمر سرعت آفتاب انبساط . زهره نشاط . عقیق سم ابریشم دم
 کهرزدان بازو سندان بود که با جمیع اسبان نامی که سرداران
 و گردنکشان اطراف و جوانب بطریق پیشکش آورده بودند
 در صحرای موش دوانیدند بر همه سبقت گرفت * و هیچ بادبای

بکرد او نرسید   نظم

تکاور ابلق چون چرخ فیروز * ز شب بسته هزاران وصله بر روز
 کره بر خوشه چرخ از دم او * شکن در کاسه بدر از سم او
 اگر نعلش بدیدی در تک و دو * بچرخ اندر نشستی چون مه نو
 کرش میدان شدی از غرب تا شرق * بیک جستن پریدی کرم چون برق
 اگر کردش بیازویش کشیدی * بکردش باد صرصر کی رسیدی
 صاحب قران کیتی ستان حاجی شرف را مشمول عواطف
 خسروانه و منظور عوارف بیکرانه گردانیده بسی نوازش فرمود
 و بخلعت زردوزی و مکر شمشیر زرین او را بین الاقران ممتاز و سرافراز
 ساخت الکا و ولایت او را با ضام دیگر مثل پاسبان و اونیگ
 و ملاذ کرد ضمیمه گردانیده بدو اوزانی داشت * و باین مضمون
 برلینخ همایون مؤکد بلغنت نامه عنایت فرمود * و آیق صوفی
 که یکی از پادشاه زاده کان اوزبک بود و با بندگان صاحب قران
 غدر و مکر در خاطر داشت بدو سپرد که در قلعه بدلیس محبوس
 گرداند * و آن نشان مکرمت عنوان تا شهر سینه اربعین
 و تسعماه درین خانواده موجود بود * در فترات که شرف خان
 فوت شد و شمس الدین خان ولد او با اعیان روزکی بدیار اعجام افتاد
 نشان تیموری با سایر احکام سلاطین ماضی ضایع شد * القصه بعد از
 وفات حاجی شرف خان خلف صدق او امیر شمس الدین المشهور

بولی متصدی امور حکومت و متکفل مهام امارت کشت

فصل سیم

در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف خان

از رشحات سحاب قلم و حرکات بنان ستوده رقم فضلی
فضیلت کستر بوضوح می انجامد که در حینی که قرا یوسف بن
قرا محمد ترکان که از تصادم عسا کر کردن مأثر امیر تیمور فرار
کرده پناه بیلدرم بازید خان والی روم برد * امیر تیمور ایلچی
بقیصر فرستاده قرا یوسف را طلب داشت و این ایات را در
مکتوب درج کرده مصحوب ایلچی بدو فرستاد ﴿نظم﴾

نخواهم که دار السلامی چو روم   بهم دررود از من آن مرزوبوم
بخدمت ماده کلید کجاک   مکن تنک بر خود جهان فراخ
قرا یوسف آن رهزن ناپسند   که بر حاجیان راه حج کرده بند
ندارد ازو ایمنی هیچ راه   بدرکاهت آورده روی پناه
به تیغ سیاست سزایش بده   با آنست درخور جزایش بده
چون ایلچی صاحب قران بروم رسید و مضمون آمدنش معلوم
رای عالم آرای سلطان روم گردید جواب نامه تیموری داده
قرا یوسف را مرخص گردانید که بنزد سلطان فرخ والی مصر (۱)

رود * چون در آن زمان والی مصر باصا حبقران بلند مرتبت
 دم از محبت و مودت میزد * قرا یوسف را باسلطان احمد جلایر
 حاکم بغداد که ملتجی بدو شده بود گرفته هریک را در برجی
 از بروج قلعه مصر مقید گردانید * و بعد از استماع وفات امیر
 تیمور هر دو را از قید اطلاق داده مقرر داشت که هریک
 پانصد نوکر نگاه داشته مؤنات ایشانرا از خزینۀ مصر میداده
 در سلك امرا منخرط بوده بخدمات پادشاهی قیام نمایند مایحتاج
 ایشان از اسب و سلاح بایشان تسلیم نمایند * اما از ملازمان
 سلطان احمد جز خربندگان و شاگرد پیشکان بغداد در مصر
 حاضر نشدند * و از توابع قرا یوسف جمع کثیر از مردمان کار
 آمدنی در آن دیار از ترا که قرا قوینلو بر سر رایت او مجتمع
 گشتند * و مصریان را از جمعیت و کثرت ترا که توهم عظیم پیدا شده
 بعرض سلطان فرخ رسانیدند و اگر قصد دفع قرا یوسف و ترا که
 قرا قوینلو نشود عیاذا بالله درین دیار فتنه و فساد بظهور خواهد
 رسید * بعد از مشاوره رای امرای مصریان بر آن قرار گرفت
 که در روز چوکان بازی سلطان فرخ بقرا یوسف اشاره فرماید
 که باملازمان خود پیاده کشته سنک ریزه میدان را بر چینند در آن
 وقت متجندۀ میاصره بتیغ بیدریغ آن گروه بیکناهر ا دمار
 از روز کار بر آورند * قرا یوسف ازین مقدمه واقف گشته ملازمان

خود را مسلح و مکمل گردانیده بمیدان آورد * چون سلطان
 بقرار موعود امر فرمود که قرا یوسف باملازمان خود پیاده
 شده میدان را از سنک ریزه پاك سازد * قرا یوسف همچنان سواره
 در برابر سلطان در آمده گفت ای سلطان عالم تا غایت که سلطان را
 بابتد کان اطف و مر حمت بود از جمله چا کران و خدمتکاران بودیم
 و حالا که سلطان بسخن ارباب حقد و غرض قصد خون و غرض
 مابندگان دارد من بعد درین دیار نمیتوانیم بود * در سراسر
 پادشاه را ا کرام نموده پهلوی خالی کرده اسب را مهمیز داده نوکران را
 نهیب زده از معرکه بیرون رفت * و منقول است که تا دیار
 بکر صد و هشتاد نوبت عسا کر سر راه برو گرفته . هر نوبت
 بزور بازو و قوت تدبیر و تدارك که جنگهای مردانه نموده بر
 اعدا غالب آمده از دیار بکر بیدلیس آمده ملتجی بملك شمس الدین
 حاکم آنجا شد و دختر خود را بملك مزبور داده الکای پاسبین و قلعه
 او نيك را بدو ارزانی داشته قرا یوسف در آنجا قشلاق کرده * در
 تابستان سنه تسع و ثمانیاه بامداد و معاونت ملك شمس الدین در
 موضع جغر سعد بامیرزا ابو بکر بن میرزا میرانشاه بن امیر
 تیمور مصاف داده او را منهزم کرد و جغر سعد و مرند و نمجوان
 و سرور و ما کورا بید تصرف در آورده * زمستان آن سال در
 مرند قشلاق کرده * در سنه عشر و ثمانیاه میرزا ابو بکر با پدر

خود میرزا میرانشاه از عراق و خراسان بالشکر بیکران بدفع
 قرا یوسف ترکان متوجه آذر بایجان شد و در شیب غازان تبریز تلاقی
 فریقین دست داده شکست بر لشکر چغتای افتاده. میرزا
 میرانشاه بقتل رسید و آذر بایجان بالکلیه بید تصرف قرا یوسف
 در آمده روز بروز درجه طالعش ارتفاع گرفت * و طریق اتحاد
 و خصوصیت همچنان در مابین قرا یوسف و امیر شمس الدین
 مسالوکی بود و او را بفرزندی خطاب میکرد ولایت بدلیس
 و مضافات و منسوبات بطریق ملکیت بعد از آنکه بمسند
 سلطنت متمکن شد و دوازده نفر ازانی داشته نشانی که بامیر شمس
 الدین در آن باب داده بهمان عبارت نقل کرده میشود

﴿ صورت نشان ﴾

فرزندان اعزان ابقاهم الله تعالی و امراء الوسات و تومانات
 و هزارجات و صدقات و سرداران و حکام و عمال و ارباب و کلا
 تران و اهالی و اعیان و کدخدایان و ملکدان کردستان عموما و اصول
 و معارف و مشاهیر و متوطنان و ساکنان بدلیس و اخلاط و موش
 و خنوس مع توابع و لواحق بدانند که چون کمال اخلاص
 و یکجہتی و نہایت اختصاص و جان سپاری جناب امارت پناه
 فرزندی اعزی امیر اعظم عادل اعقل اکرم امیر الامراء الاعجم
 امیر شمس الدین ابوالمعالی شان الله تعالی ایام دولته و نصرتہ و عزہ

واقباله الی یوم الدین وثوق واعتقاد تمام حاصل شد بر ذمت همت
 خسروانه مال لازم و متعتم کشت که بر قرار سابق امیر مشار الیه را
 بانواع عواطف و سیور غالات بین الاقران ممتاز و مستثنی
 گردانیم * بنابراین آثار مراحم و اشفاق پادشاهانه بر صفحات
 احوال اولایح و واضح شده * حالی عجالة الوقت راه حکومت
 و امارت و ایالت و متصرفی مال و جهات و حقوق دیوانی بدلیس
 و اخلاط و خنوس و موش و دیگر قلاع و توابع مع لواحق و مضافات
 و منسوبات که قبل ازین در تصرف امیر مشار الیه بوده بتجدید
 بدو ارزانی داشته بی مداخلت و مشارکت غیری بدو ارزانی داشته
 بدان سبب این امر و حکم سعاده الله فی جمیع الاقطار سمت
 اصدار یافت که بر قرار امیر مومی الیه را امیر و حاکم و متصرف
 بلوکات و مواضع و قشلاق و مزارع که پیشتر ازین بامیر مومی
 الیه متعلق بوده مدخل نسازند و پیرامون نکنند و مزاحم
 رعایا و مردمان و کسان او نشوند و هر کس خلاف فرمان نماید در
 محل خطاب و معرض جواب و بازخواست عظیم خواهد بود
 وظیفهٔ امرا و سرداران و اصول و اعیان و ساکنان و متوطنان
 بدلیس و اخلاط و موش و خنوس و مواضع و مزارع و کوتوالان
 و مقیمان قلاع آنکه پیوسته کماشتمکان جناب امارت پناه فرزندی
 را امیر و حاکم خود دانسته از سخن و صلاح و صوابدید ایشان

انفراد نمایند * و طریق اطاعت و انقیاد و جانب‌داری بتقدیم رسانند
و جمیع قضایا و مهمات و معاملات خود را بکاشتکان امیر موی
الیه مفوض و منوط دانند بهر چه رجوع کند مطیع و منقاد باشند
و از جوانب برای نجله روند و چون بتوقیع رفیع اشرف موشح
و مزین گردد اعتماد نمایند تحریرا فی عاشر شهر ربیع الاول سنه
عشرین و ثمانیاه * و صاحب مطاع السعدین آورده که بعد از فوت
قرا یوسف بچهل روز امیر شمس الدین در روز هجدهم شهر ذی
الحجه الحرام سنه ثلاث و عشرین و ثمانیاه عرضه داشت مشتمل
بر اظهار دولت خواهی مصحوب یکی از نوکران معتمد خود در قرا باغ
اران بدرگاه میرزا شاهرخ فرستاده * و در اول فصل بهار که
میرزا از قشاق قرا باغ بعزم رزم اولاد قرا یوسف ترکان محدود
ارزنجان نهضت فرمود * در غره جمادی الاول سنه اربع و عشرین
و ثمانیاه در موضع کتمه غیائی قاضی محمد از پیش امیر شمس الدین
والی بدلیس آمده بسی تحف و هدایا بموقف عرض رسانید در
دیوان همایون رخصت جلوس یافته مقضی المرام عودت فرمود *
و چون در نواحی اخلاط منزل (مرکوا) که مرغزار سبز و خرم
بود مضرب خیم عسا کر نصرت فرجام شاهرخی گشت * امیر
شمس الدین با بعضی از امراء کردستان استقبال موکب همایون
نموده در غره جمادی الثانی سنه مزبور بتقبیل انامل فیاض سرافراز

کشته منظور نظر کیمیا اثر کردید * و بنوازشات خسروانه
 و انعامات پادشاهانه اختصاص یافته تجدید امضای مناشیر ایالت
 بدلیس کرد * و در روز شانزدهم ماه مزبور رخصت انصراف
 یافته بولایت خود عودت کرد * و بی شایبه تکلف و سخنوری
 و غایله تصلف و مدح کستری امیر شمس الدین مردی بغایت موحد
 و دانا بر امور حکومت قادر و توانا بود مردمان آن دیار را اعتقاد
 زاید الوصف نسبت باو بوده و هست همانا که مراتب سببه را
 طی کرده از مقام انس بدو چیزی حاصل شده چه حکایت مشهور
 است که در بعض رسائل صوفیه مسطور که وحوش و طیور
 را باو موافقت تمام بوده در هنگام و طوق ساختن جانوران
 وحشی اب از کیف مبارک آنحضرت میخرده اند * و دیگر
 کرامات و خارق عادات از آن حضرت بسیار منقول است که
 ایراد آن درین محل محل بر نوع دیگر میگردد اما اوقات شریف
 ایشان همواره بمجالست و مصاحبت سعادت نشان و طایفه عالمقدار
 علما و فضلا و جماعت عالیشان صوفیه مصروف بوده بین الناس
 بامیر شمس الدین الکبیر اشتهاار داده و همیشه مرمان این دیار
 استدعای دعا و همت از ارواح طیبیه آنحضرت میکنند * در زمان
 فترات ترا که سکه و خطبه بنام خود کرده در بلاد کردستان الیوم
 زرفضی یکمتمنالی معروف بشمس الدینی معروف هست که مردمان

کردستان خاص برای تبرک و تیمن نگاه داشته اند و بنظر فقیر رسیده
 و سه قسم درم مضروب * مسکو که باسم سه کس از حکام بدلیس
 یکی بنام محمد بن شرف و یکی بنام شرف بن محمد و دیگری بنام شمس
 الدین بن ضیاء الدین مشاهده کرد و زاویه و دار الشفا و دار الضیافه
 و جامع در کولک میدان که در شهر سنه ۱۰۰۰ و ثمانمائه بنا کرده
 که بشمسیه معروف است از محداثات آنحضرتست و قریه * ترمیت
 من اعمال موش و قریه * کفوتابع ناحیه * کرجیکان و قریه کازوخ
 که در مابین ارجیش و عدلجواز واقع است مع چهار مزرعه
 و هفت باب دکانین و یکدرب کاروان سرای و بیست خانه وار
 ارامنه در نفس بدلیس و حوالی از موقوفات آنجناب باقی مانده
 و ما عدا از فترت زمان ضایع شده * و بالغفل زاویه معمور است
 نان و آتش بفقرا و مساکین میدهند * و قریه کازوخ نیز وقف عام
 و خاص است بآینده و رونده طعام و نان میدهند * و عاقبت الامر
 امیر شمس الدین دو دست میرزا اسکندر ولد قرا یوسف ترکمان
 که بغایت مرد جاهل نادان بود در بلده اخلاط بعرضه شهادت فائز
 کشت * و بروایتی نعش آن بزرگوار از اخلاط بدلیس نقل کرده
 در جانب شرقی کولک میدان در محاذی زاویه خود دفن کرده
 اند * و بروایتی در اخلاط است در مدفن او اختلاف است * در
 زبان باعث قتل او را چنان نقل میکنند که منکوحه او که

همشیره اسکندر است چون او دختر ترا که بود و طبیعتش با سب
 تاختن و چوکان باختن و تیر انداختن التذاذ تمام داشته و میخواست
 که در بدلیس گاه گاه اوقات خود را بدستور معهود با آن شغل
 صرف نماید . هر چند امیر کبیر او را از آن شغل خطیر منع
 میکرد که ما طایفه اکرادیم وقاعده ترا که در نزد مردمان ما
 مستحسن و مقبول نیست ترك آن اولی است ممنوع نمیشد نظم
 بلطافت چوبر نیاید کار * سر به بیحرمتی کشد ناچار
 بالضرورة کار بسر حد نزاع و خشونت رسیده * امیر (شمس
 الدین) از غایت زبان آوری و بیجانی دختر مشتی بدهان او زده
 یکدندان او شکسته و دختر دندان خود را در میانه کاغذ پیچیده
 مکتوبی مشتمل بر شکوه و شکایت نزد برادر خود بارجیش
 فرستاد . آن ظالم یببک که بدلو اسکندر موصوف بود چون امیر
 (شمس الدین) باراده ملاقات او با خلاط رفت بدین واسطه او را
 بقتل آورد . اما با اعتقاد راقم حروف این قول بغایت مستبعد می نماید
 ظاهرا باعث قتل امیر کبیر اظهار اخلاص و یکجبهتی اوست که
 باستانه میرزا شاه رخ کرده بود . بهر تقدیر بعد از شهادت آن
 امیر کبیر خلف صدق او امیر شرف والی ولایت و متصدی امر
 قلاده حکومت گشت . و او مردی مجذوب شوریده حال بود
 شبها در کلخن حمامات خفتی و قفسی از آهن ساخته روزها در

آنجا نشستی و زبانرا بدین کلمات مترنم ساختی که (جای کبک زر در قفس است) از اینجهت ایام او چون زمان کل خندان بقایانداشته و ازو آثاری در صفحه روزگار نماند * نظم

اگر شادی اگر غمکین درین دیر نه ایمن ازین دیر کهن سیر
چومی باید شدن زین دیر ناچار نشاط از غم به و شادی ز تیمار
و از ثقات روات مرویست که شام خاتون زوجه امیر شرف
که از دختران ملکان حسنکیف بود در زمان حیات شوهر از
علما فتوی گرفته بحالۀ نکاح میر سیدی احمد ناصر الدین درآمد
بعد از آنکه امیر شرف بریاض رضوان خرامید و ازو
شمس الدین نام پسری خود سال مانند که هنوز لیاقت حکومت
و دارائی نداشت بنابرین زمام مهام ملکی و مالی ولایت بدلیس
بکف کافی میر سیدی احمد و شام خاتون درآمد. و از صدور
این واقعه آقایان روزکی آغاز عناد و سرکشی کرده هر کس ناحیه
از نواحی بدلیس بصرافت خود متصرف گشت. چنانچه میر محمد
ناصر الدین اخلاط را. و عبد الرحمن آغای قوالیسی ناحیه چقور
و موش را ضبط کرده * هرج و مرج در میانه طوایف روزکی
افتاده هر کس بزعم خود دعوی حکومت و اراده امارت
نموده * نظم

ولایت ز سلطان چو خالی شود * رئیسی بهر قریه والی شود

چند وقت احوال ولایت بدلیس باین منوال بوده تا آنکه روزی امیر شمس الدین بعزم شکار از قصبه بدلیس بیرون آمده عمر یادکاران نام شخصی از عشیرت بایسکی خرا لاغ چند از هیمه بار کرده از ناحیه کیفندور بطریق معهود بعزم فروختن نیت شهر کرده * در سرپل عرب بیکدیگر دوچار گشته عمر رعایت ادب مرعی نکرده الاغان خود را از راه بیرون نیاورد و چنان راند که هیمه چوب بز انوی او خورده. امیر شمس الدین گفت ای ابله خر مکر چشم نداری که الاغان خود را نگاه داری تا مردمان بکذرنند. عمر نیز بی محابا در جواب مبادرت نموده بوسبیل خشونت گفت آنکس چشم ندارد که بعیب خود بینان نیست امیر شمس الدین از سخن او بغایت خشمناک گشته در مقام آزار و اهانت او در آمد باز از روی مرحمت و اشفاق صبر و تحمل شمار خود کرده بعفو و اغماض در گذرانید

(نظم)

کر صبر کنی ز صبر بی شک دولت بتو آید اندک اندک
بعد از آنکه از عارضه غضب و استیلاي خشم فارغ گشت
بخود تأمل کرده. گفت مبادا جرأت این مرد عامی بنابر مدعای
بود چون از شکار مراجعت فرمود عمر یادکاران را دید که هیمه
خود فروخته بخانه عودت کرده او را بنزد خود طلب داشته.

گفت ای کرد نادان این سخنان یاوه و هذیان بود که بروی
من گفتی و پای از جادهٔ ادب بیرون نهادی و بدشت بخیائی شتافتی .
و عمر زبان استکانت بصنوف اعتذار کشاده گفت ای مخدوم
زادهٔ حقیقی وای نور دیدهٔ صمیمی بنده ترک ادب ننکرده بلکه از
محض دولت خواهی و خیر اندیشی کله چند بوضع صادقانه بموقف
عرض رسانیده اگر چنانچه کوش استماع داشته باشی بنده را در
خلوت بنزد خود طلبیده مشروحا بعرض رسانیم . چون امیر
ازو مفصل این بمحل را استفسار نمود عمر قضیهٔ والدهٔ او با امیر
سیدی احمد ناصر الدین که در حین حیات پدرش از علما فتوی
گرفته بشکاح او در آمده بود و امور مهمات حکومت را که پیش
گرفته اند من اوله الی آخره بلا زیاده و نقصان خاطر نشان او
کرد . امیر شمس الدین بر حسن رای صوابنمای او آفرین کرده
فرمود که جبر این خدلان و علاج این نقصان را بچه عنوان توان
کرد . عمر عرض داشت که فلان و فلان از جوانان کار آمدنی
روز کیان را یک یک بنزد خود آورده ایشانرا بوعده و وعید
خوش دل کرد انیده بخود متفق باید ساخت بعد از آن بنده
بگویم که چه می باید کرد . امیر شمس الدین حسب الصلاح
شروع در آن مهم نموده هر روز یک دو نفر از جوانان روز کی
بنزد خود طلب داشته از ایشان بیعت می گرفت بیکبار

میرسید احمد ازین مقدمه خبر دار گشته سالک طریق فرار شده
التجاء بمیر ابدال حاکم بختی برد . فی الفور امیر شمس الدین والدہ
خود را بقتل آورده از عقب میرسید احمد بر سبیل استعجال
متوجه ولایت بختی شد . چون توجه امیر شمس الدین بسمع
امیر ابدال بختی رسید لشکر خود را جمع ساخته بکنار رودخانه
ظلم آمده مستعد جنگ وجدال و آمادہ حرب و قتال شد . امیر
شمس الدین را استقبال نموده چون تلاقی فریقین نزدیک رسید
امیر شمس الدین قاصدی بنزد امیر ابدال فرستاده از او مہر سید
احمد را طلب داشت . امیر ابدال در جواب فرمود کہ در محلی
این ارادہ معاملہ از قوت بفعل می آید کہ ایشان میر حسن شیروی را
کہ قبل ازین یکی از امیر زادگان بختی را بقتل آورده فرار
کرده پناہ بدرکاہ شما آورده او را بناسپارید ما نیز میرسید احمد را
تسلیم شما نمائیم * القصہ بعد از اوسال و رسائل قرار
بدان شد کہ امیر شمس الدین چند نفر از آقایان روزکی بطریق
رہن بعوض میر حسن شیروی نزد امیر ابدال فرستادہ * او میرسید
احمد را بفرستد بعد از آن امیر شمس الدین میر حسن را نزد او
ارسال دارد و آقایان را بیاورد . بنا بر این امیر شمس الدین چند نفر از
مردمان جلد کہ در شناووی مہارت و در مردانکی جسارت
داشتند انتخاب کردہ برہن میرسید احمد فرستاد و با ایشان چنان قرار

داد که می باید که شما در کنار رود خانه جا کرده هرگاه در
 آوردوی ما غوغا پیدا کشته آثار شبیخون پیدا شود شما باید که
 ترك اسب و سلاح و اسباب خود کرده برهنه خود را با آب انداخته
 بشناوری از آب عبور نموده باشکر ما ملحق شوید که من بهیچ
 وجه میر حسن را بدست طایفه بختی نخواهم داد. آقایان روز کی
 حسب اشاره متوجه ملازمت میر ابدال کشته او نیز میرسید
 احمد را باستدعای آنکه میر حسن را در عوض خواهد فرستاد
 و در مابین صلح و صلاح شده هر دو خلاص خواهند شد میرسید
 احمد را روانه ساخت. چون سلطان ابوان چهارم کلاه زراندود
 از سر نهاده شب لباس عباسی پوشیده و سپهر بیمهر دیده انتظار
 سر هفکان شب باز کرد * امیر شمس الدین بتبع انتقام سر رشته
 حیات میرسید احمد نمک حرام را قطع کرده. پر دلان روز کی را
 بقصد شبیخون بکنار رود خانه ظلم فرستاد قراولان اشکر بختی
 از هجوم ایشان سر اسیمه کشته غوغا در میانه ایشان انداخت.
 در خلال این احوال آقایان روجکی واقف شده خود را با آب
 انداخته بشناوری گذشته بمسکر خود ملحق شدند. علی الصبح
 که خسرو خاور جنود انجم از کنار دریای مغرب بعزم مراجعت
 چرخ چهارم اعلام روزگار اضاعت آثار برافراخت و دفع ظلام را
 پیش نهاد همت عالی نهمت ساخت * هر دو گروه بعزم رزم پای

جلادت بمیدان شہامت در آورده * در کنار رودخانه مستعد
 جدال شدند . امیر شمس الدین اسب خود را ہمیز زده پیش
 آمده گفت ای میر ابدال من نوکر خود را کہ بمن دشمنی و خیانت
 کرده بود بقتل آوردم من بعد مرا باشما عدوات و خصومت
 نیست اگر چنانچہ میل منازعہ و مناقشہ دارید اینک میدان و مرد
 میدان . چون این سخن مسموع طایفہ بختی شد میر ابدال نیز
 اسب خود را پیش رانده . گفت کہ ای امیر شمس الدین آبا
 واجداد عظام شما از قدیم الایام بزرگ و سفید ریش اجداد ما
 بودند و ہموارہ در میانہ ایشان ابواب مصادقت و محبت مفتوح
 و طریقہ مخالفت و مودت مسلوک بودہ (ع) • معاذ اللہ کہ کاری
 پیشہ سازم * کہ خلاف عادت قدیمہ در نظر خلائق و خالق
 مطرود و مردود باشد و نزد ہمکنان در دنیا و عقبی شرمساری
 کشم . اگر چنانچہ میر سید احمد حد خود را فراموش کردہ
 پای از دایوہ ادب بیرون نہاد بجزای خود رسید . اکنون توقع از
 مکارم اخلاق و حسن اشفاق چنانست کہ بساط مجادلہ را در
 نور دیدہ طرح اتحاد و دوستی اندازید * چون امیر شمس الدین دید
 کہ امیر ابدال زبان بصنوف اعتذار کشادہ از روی رفق و اصلاح
 سخن میگوید از طرفین تاکید بنای دوستی و انبساط مرعی
 داشتہ . از آنجا شرف مراجعت ارزانی داشت * و از آن روز موسوم

بامیر شمس الدین دشوار شد . و سلطان احمد * و سلطان محمود * و ضیاء الدین * و امیر شرف * و ابراهیم پنج پسر داشت . سلطان احمد * و سلطان محمود * و ضیاء الدین در تاریخ سنه خمس و ثلاثین و ثمانمائه برض طاعون فوت شدند . و امیر شرف نیز بأجل موعود در ربیعان جوانی و عنفوان زندگانی عالم فانی را وداع نمود . امیر ابراهیم بعد از فوت پدر ولی عهد شد مدتی حکومت کرد چون بعالم جاودانی خرامید خلف صدق او (امیر حاجی محمد) قائم مقام پدر گردید . و در تاریخ سنه سبع و اربعین و ثمانمائه در میانه شهر بدلیس در کنار رودخانه رباط مدرسه و مسجد بنا کرده بعد از یکسال با تمام رسانید . و در سنه خمس و ستین و ثمانمائه بجوار رحمت حق پیوسته * در جنب مسجد مدفونست . و ازو ابراهیم * و امیر شمس الدین نام دو پسر سعادت اثر در صفحه روزگار یادگار ماند . امیر ابراهیم بموجب وصیت پدر متصدی امر حکومت گشت و احوال او مشروح و مذکور خواهد شد

فصل چهارم

﴿ در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد ﴾

سابقاً كلك سخن آرا بر لوح بیان ثبت نمود كه همواره مبنای حكام بدلیس و قرا یوسف قرا قوینلو عقد پدر فرزندی

و خویشی منعقد بود . و چون اوزون حسن بیک آق قوینلو جهان شاه
 ولد قرا یوسف را بمقتضای عداوت قدیمه که در میان این دو طایفه
 موجود است بقتل آورد و بر تمام ولایت دیار بکر و ارمن
 و آذربایجان استیلا یافت * همگی همت و تمامی نیت بر استیصال
 خاندان قرا قوینلو و انهدام دودمان اقر با و احبای ایشان گذاشت .
 اولاً سلیمان بیک بیژن اوغلی را که از جمله عظماء و امراء او بود
 بالشکری از حد و حصر بیرون بتسخیر ولایت بدلیس و گرفتن
 حکام آنجا مامور گردانید . و سلیمان بیک بالشکری پایان توجه
 بجانب کردستان نمود . و چون ظاهر قلعه بدلیس مضرب خیام
 عسکر ترا که کشت امیر ابراهیم بن امیر حاجبی محمد که در آن عصر
 حاکم بود دروب قلاع و حصون را استوار کرده تحصن اختیار
 نمود . و سلیمان بیک فی الفور بمحاصره قلعه بدلیس شروع کرده
 آلات و ادوات قلعه گیری مهیا ساخت سه سال متوالی بر سر
 قلعه بدلیس نشست . هر سال که آفتاب عالم تاب از ذات نقطه
 اعتدال خریفی تجاوز کرده جمشید فلک از یم سرما و برودت هوا
 سر در سنجاب سحاب میکشید و چمن از زینت انوار گلزار از
 زیور ازهار خالی می ماند و اشجار از حلیه اثمار و پیرایه برک و بار
 بی بهره می شد و کلشن از لباس مستعار و جامه زرنگار برهنه می
 گشت سلیمان بیک دیو غضب را بو ثوق تسخیر مطلب مطمئن

گردانیده روی توجه بقشلاق ماردین و بشیری میکرد . و باز
در اول بهار که نسیم اعتدال از شکفتن ریاحین و ازهار ساحت
ریاض عالم خلك را رشك مرغزار افلاك میساخت . بیژن اوغلی
از قعر چاه ضلالت آثار بعزم رزم پردلان سپاه و دلیران رستم
شعار متوجه بدلیس گشته . بفتح حصار مبادرت میکردند
و قلعه را مرکز وار در میان گرفته از جانبین صدای رعد منجنیق بر
آمده از فراز و نشیب سنك و خدنگ مغز از سر پردلان و جان
از تن پهلوانان بیرون میبرد

(نظم)

چو مژگان خوبان دو صف رزم ساز * یکی در نشیب و یکی در فراز
زبالا چو سنکی بزیر آمدی * ز کوزمین بانك شیر آمدی
ز پایان جوتیری بیالا شدی * مشبك در این چرخ والاشدی
با هنك کین کرده چرخ بلند * زمه حلقه و زمهر تابان کند
تفنك همچو سنکین دلان زمان * زده رخنه در کار امن و امان
ز خون یلان برجهای حصار * شده لاله کون همچو کلهای نار
چون مدت مدید محاصره امتداد یافت کرسنکی و قلت
ماکولات و کثرت امراض کار بر محصوران مضیق گشته بنوعی
متحصنان از استیلای طاعون و وبا فنا شدند که زیاده از هفت
نفر آدم با امیر ابراهیم متنفسی در قید حیات نماند * در این اثنا
محمود اوغلی شاعر که مداح سلیمان بیك بود در غزلی ترکی این بیت را

در سلك نظم آورده بنزد حسن بيك فرستاد * (نظم)
 شها أول بدليسك كردى مطيع أولمز سليمان

از لدن قلله عادتد رچالشور لر اوجاغ اوسته

القصه بعد از آن که کار و بار از طرفین بسر خدمت و تیار
 و ریاضت رسید * و از جانبین زحمت و آزار بنهایت انجامید کله

(الصلح خير) بر زبان راندند معالجون در میان افتاده * قرار

بدان دادند که سليمان بيك قصد حیات و عرض امیر ابراهیم نکند

و او نیز دست از تصرف قلعه و ولایت کوتاه نموده تسلیم وی

نماید * چون هر دو بدین معامله راضی شده احوال بعرض حسن بيك

رسانیده از و انكشتري زیهار آورده عهد و پیمان شرف انعقاد

پذیرفت * امیر ابراهیم از قلعه بیرون آمده متوجه خدمت

حسن بيك روانه تبریز شده * و سليمان بيك قلاع و ولایت بدلیس را

بقبضه تصرف در آورده * روایت میکنند که امیر ابراهیم را

بادوازده خانه و از عشیرت روزکی که یکی از انجمه خلّه شمس

عاقلان بود بصوب آذربایجان فرستادند * بعد از وصول او بتبریز

حسن بيك وظیفه جهت او در شهر قم تعیین کرده اورا بجانب

عراق روانه ساخت * تازمانی که حسن بيك در قید حیات بود

رعایت و حمایت امیر ابراهیم کما ینبغي مرعی میداشت * چون

مدت حیاتش بسر آمد و شربت مرگ از دست ساقی اجل نوش

کرده سر رشته امور سلطنت در کف کفایت پسرش یعقوب
 بیک افتاد بواسطه سرکشی طایفه روزکی و فقرات ولایت بدلیس
 حکم بقتل امیر ابراهیم فرمود اورا حسب الحکم در شهر قم بقتل
 آوردند * از ضعیفه که امیر ابراهیم از اکابر قم بعقد نکاح خود
 در آورده بود حسن علی ، و حسین علی ، و شاه محمد سه پسر ماند
 مدت بیست و نه سال ولایت بدلیس در ید تصرف آق قوینلو
 مانده هرج و مرج باحوال طایفه روزکی راه یافت و مردمان متعین
 ایشان هر یک بطرفی از اطراف رفته * بعضی در کنج انزوا
 منزوی گشته و پای انقطاع را در دامن صبر و شکنجایی کشیده
 ابواب دخول و خروج بروج خود بستند و کزیده خیر اندیشان
 خاندان ضیاء الدین محمد آغای کلپوکی که عمده عشایر و قبایل روزکی
 بود بالضروره ملازمت امراء ترا که آق قوینلو اختیار کرده در
 عراق بسر می برد * و اکثر اوقات بملازمت ولی نعمت زاد کان
 خود ببلده قم رفته طریقه خدمتکاری و وظیفه چانسپاری و اظهار
 محبت و اخلاص حسب الامکان بجای می آورد * چون او مرد
 جهان دیده کار آز موده و کرم و سرد روز کار چشیده بود گاهی
 بتقریبات از کثرت اعوان و انصار عشیرت روزکی و بزرگی
 و قدمت خانواده ایشان در بلاد کردستان بر جمیع اوجاقات
 و دودمانهای حکام عالیشان مذکور میساخت * و لحظه بلحظه تعریف

لطافت آب و هوا و نزهت باغ و فراغ ولایت بدلیس را بوجه احسن
 ادا مینمود * وساعت بساعت تسخیر قلاع و ولایت آنجا و دفع
 معاندان و مخالفان را با سهل وجه در نظر ایشان جلوه میداد * تا
 آهسته آهسته سخن را با آن مرتبه رسانید که اگر چنانچه یکی از
 امیرزادگان را اراده رفتن ببلاد کردستان در خاطر خطوط
 کند بمجرد رسیدن بدان حدود چندان اعوان و انصار از عشایر
 و قبایل اگر ادجمع آیند که بعمون الله تعالی فتح قلاع و ولایت بسهولت
 میسر شود و احیای خانواده قدیمه بخوبترین صورتی فیصل یابد
 آخر الامر این راز را با والدش در میان نهاده سخن را بدین
 گونه رواج داد که اگر یکی از فرزندان خود را به بنده دولت
 خواه همراه کرده روانه کرد - - - - - - - - - - - - - - - -
 بر سر او جمع ساخته قلاع و نواحی بدلیس را از تصرف کماشکان
 ترا که آق قوینلو قهرا و قسرا بیرون آوریم * و باز حق بمرکز خود
 قرار گرفته جمله عشایر و قبایل روزکی که عمریست که در بدر
 شده اند بوطن مألوف آمده سر در ربه اطاعت وی می آورند
 القصه سخنان خود را بدلائل قطعی خاطر نشان خاتون کرده بنوعی
 درین وادی مبالغه نمود که والد بیچاره چار و ناچار دل بر مفارقت
 فرزندان نهاده حسن علی و حسن بن علی را بمحمد آغا سپرده *
 و امیرزاده کار را برداشته ولایت حکاری آورده * ایشانرا در میانه

عشیرت آسوری که در اصطلاح آن قوم سبداغان را میگویند
 گذاشته بر دمان معتمد سپرد که اینها فرزندان منند باید که در
 محافظت ایشان احوال و مساهله لازم ندارند * و خود متوجه ولایت
 بدلیس گشت که هواداران و دولتخواهان و یکجہتان خانواده *
 ضیاء الدین را از آمدن ولی نعمت زادگان خبردار گردانیده از ایشان
 امداد و معاونت طلب داشته بتسخیر ولایت قیام و اقدام نماید *
 اتفاقاً در آن اثنا طایفه آسوری با عز الدین شیر حاکم حزو مخالفت
 نموده در مقام منازعت آمدند و قدم از جاده اطاعت و فرمان
 برداری و پای از شاه راه متابعت و خدمتکاری بیرون نهاده طریق
 معاندت پیش گرفتند * و عز الدین شیر در صدد تادیب و کوشمال
 ایشان در آمده لشکر بر سر آن طایفه متمرّد کشید و آن فرقه *
 نا اهل نیز بمقتضای (نظم)

وقت ضرورت چو نماز کریز * دست بگیرد سر شمشیر تیز
 مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال گشته داد مردی
 و مردانگی دادند * حسن علی و برادرش در آن معرکه در میانه *
 طایفه آسوری ضایع شدند * و در حینی که محمد آغا بنوید قدوم
 امیر زاده کان عشیرت روز کی امیدوار و مستمال گردانیده بود
 و با امرای عظام کردستان تمهید مقدمات کرده که بیکبار خبر
 واقعه هائله جان سوز و قصه پر غصه محنت اندوز جگر دوز

امیر زاده کان بر کشته روز کار تیره بخت بدو رسید * دود حیرت
از کانون دماغ پیر وجوان آن طایفه پَریشان روز کار بفلک دوار
بر آمده فریاد و فغان باوج آسمان رسانیدند و سیلاب خون از
فواره عیون روان ساخته * از غایت بی طاقی در خاک و خون
غلطیدند . و نمد های سیاه در کردن انداخته پلاسهای سو کواری
بر دوش انداختند * بجای کریبان جامعه جان چاک کردند نظم
نمانده دیده کزان واقعه نشد خونبار

نماند سینه کزان حادثه فکر نکشت

آری از افق حدوث اختر دواتی طلوع نکرد که بسرحد
افول نرسید و در عرصه ظهور کاخ حشمتی سر بگردون نکشید
که از زلزله فنا اختلال پذیر نکشت (انظم)

بکازار کیتی درختی نرسد * که ماند از جفای تبرزین درست
وزین باغ رنگین چو پرتدرو * نه کل در چمن ماند خواهد نه سرو
القصه بعد از صدور این واقعه محمد آقا در بحر اضطراب
افتاده تسلطم دریای محنت قرین حال آن شور بخت گردید .
و طوفان غم و امواج الم لملک صبر و شکیمیایی او را در برده کشتی
تحمّل او در گرداب بلا و محن لقمه نهنگ فنا شد و از غایت اندوه
سراسیمه گشته بادبان خسارت فرو انداخته گفت . افسوس از
آن دو غنچه یوستان حکومت که در کاستان امارت نشو و نما

یافته بودند هنوز از نسیم عنبر شمیم ایالت بونی بمشام ایشان
 نرسیده که بسموم بادیۀ اجل پثرمرده شدند . ودریغ از آن دو
 سرو آزاد که در جویبار ملک سرکشیده بودند از انهار ولایت
 آبی نخورده التهاب نائره نواب از پادر افتادند . مقارن این حال
 وحشت مآل یکی از احبا بسمع محمد آقاسانید که امیر شمس
 الدین برادر امیر ابراهیم در ناحیه اروخ است ودر آن حین که
 امیر ابراهیم را سلیمان بیک بیژن اوغلی در قلعه بدلیس محاصره
 داشته او بنجوی از قلعه بدلیس فرار کرده بمیانۀ عشیرت بختی
 رفت ودر آنجا دختر امیر محمد اروخی را بمجاله نکاح خود
 درآورده واز آن دختر شرف بیک نام پسری دارد و حالا پدر و پسر
 هر دو در میانۀ عشیرت بختی اند . محمد آقا از استماع این خبر
 بهجت اثر مبتهج و مسرور گشته روی توجه بدان صوب آورده
 بملازمت امیر شمس الدین مستعمد گشت . چون باو ملاقی شد
 در ناصیه احوالش آثار بزرگی ودر جبهه آمالش علامت زیرکی
 مشاهده نموده اوضاع و اطوار مستحسنه اش مقبول طبع وقاد
 محمد آقا افتاده . قصه پر غصه خود را از مبادی حال تا بان وقت
 بر نهجی تقریر کرد که امیر شمس الدین را رقت شده گفت
 حالا مطلب و مقصد شما چیست او بعرض رسانید که استدعای
 بنده از ملازمان آنست که دست همت از آستین جرات

بر آورده پای سعادت در رکاب جلادت نهاده * بتسخیر ولایت
 بدلیس توجه فرماید * امیر شمس الدین ملتتمس او را مبذول اجابت
 داشته باتفاق روانه ولایت بدلیس شدند * و بمجرد رسیدن بدان
 حدود یک هزار و پانصد مرد کار آمدنی از عشیرت روزکی بر سر
 او جمع شده فی الفور شروع در محاصره قلعه نمودند * در آن محل
 راه حکومت بارگیری وارجیش و عدلجواز تعلق بعشیرت محمد
 شالوی ترکان داشت چون از آمدن امیر شمس الدین بر سر قلعه
 بدلیس واقف شدند بالشکرا نبوه متوجه گشته * امیر شمس الدین
 نیز استقبال عسکر ترا که کرده در موضع راهوا تلاقی فریقین
 دست داده از هر دو جانب کشتش و کوشش بسیار کرده * کردان
 کرد داد مردی و مردانگی دادند اما فایده نکرد نظم
 چو دولت نبخشد سپهر کهن * نیاید بزور آوری در کند
 عاقبت شکست بر لشکر روز کی افتاده * امیر شمس الدین
 قبل از آنکه قبض و بسط ولایت نماید قابض ارواح نامش را از
 صفحه هستی حاک کرد و هنوز کلی از بوستان حکومت نچیده
 بود که سر سر اجل خار نومیدی در دلش شکست * و محمد آقا
 بصد هزار محنت و مشقت جان از آن مهلکه بیرون برده بیکبارگی
 دل از جان و جهان برادشته سر در گریبان و پای در دامان کشیده
 گفت نظم

چه طالعست من نامرادر ایارب که هیچگونه مرادی نمیدهد دستم
 درین حالت که سر در جیب مراقبت کشیده کنج عزلت
 کنزیده آرزوی هوس بزرگی از دل بدر کرده . در پس زانوی
 نومیدی نشسته که ناگاه ندای غیبی و سرود لاریبی بکوش هوش
 آورسیده که نظم

بیا ای سست همت این چه سستی است

طریق رهروان کرمی و چستی است

در اوّل دانه زیر کل برآید * چو همت دارد آخر سر برآرد
 ز همت کهربا را جذبۀ هست * که که راهی کشد بن جنبش دست
 چه جای کهربا و جنبش کاه * که همت کوهر را بردارد از راه
 برخیز و اسب همت را بتازیانه غیرت حرکت ده و آهنك
 عراق ساز * و امیر شاه محمد بن میر ابراهیم بيك را که در قم مانده
 است بمیانۀ عشیرت روزکی آور که این ماده نصیب اوست *
 بامید این نوید که از شایبۀ کذب و ریا مصون بود و بزبور صدق
 و صفا مشحون محمد آغا برخاسته متوجه عراق کردید * و بعد از
 وصول بدانجا قصۀ پر غصه حسن و حسین که فی الواقع یاد از
 قضیۀ کربلا میداد * و کشته شدن امیر شمس الدین و استعدای
 خدمت امیر شاه محمد بطرف کردستان و انتظار عشیرت روزکی را
 بلا زیاده و نقصان خاطر نشان والده فرزندان نمود * والده

عاجزه نوحه وزاری در پیوسته * هرچند عذر و بهانه پیش آورد
 فایده نکرد از اراده جدید محمد آغا بغایت مضطرب شده . آخر
 بعضی کلمات خشونت آمیز نسبت بمحمد آغا گفته . او ابرام
 و مبالغه نموده بزبان ملایمت او را تسلی کردانیده * میفرمود که
 عشیرت روزکی روی نیاز بر زمین و دست دعا بر آسمان وضع
 کرده . از حضرت واهب منان جل جلاله و عم نواله مسالت مینمایند
 که دیده رمد دیده ایشان از غبار موکب امیر شاه محمد مکحل
 گردد * والده بیچاره بالضروره فرزند دلبنده یکدانه خود را
 تسلیم محمد آغا نموده روانه کردستان گردانید * و بروایت بعضی
 امیر شاه محمد رابی رضای والده فریب داده گردانیده بدایس
 آوردند اصح اینست * بهر تقدیر امیر شاه محمد در شهر سینه
 تسمایه بدایس را بغز قدوم شریف معزز گردانیده * جمع کثیر
 بر سر رایت او مجتمع گشتند و طبل شادی و بشارت کوفته بالتمام
 عشیرت روزکی شکر و سپاس حضرت باری عز اسمه بجای آورده
 بارباب حاجات و مستحقان صدقه و نذورات دادند * و همان لحظه
 در باب فتح قلعه بدایس و تسخیر ولایت بمقتضای آیه کریمه
 (و شاورهم فی الامر) قرعه مشورت در میان انداخته رایها بر آن
 قرار گرفت که چون چند دفعه علانیا بر سر قلعه بدایس رفته
 امیر شمس الدین و آغا زادکان روزکی بقتل رسیدند * و الحال صلاح

دولت بمقتضای وقت چنانست که بعضی از مردمان گردو پیدا کرده نماز شام که گردون لباس سو کواری پوشیده بهرام خون اشام بعزم تسخیر قلعه مینا فام کنند بر کنکر این نیلگون حصار افکنند مگر روان بیالا رفته * سر رشته مقصود در کنکر قلعه بند سازند والا بوجه دیگر تسخیر میسر نیست * چون ارادت ازلی بنیک بختی شخصی شامل گردد هر آینه بمضمون (اذا اراد الله شیاً هیأ اسبابه) آنچه در ضمیر اوست از ممکن غیب بمنصه ظهور آید * پس برین تقدیر چند کس از عشیرت بایکی ومودکی جهت تمشیت این مهم پیدا کرده بحضور امیر شاه محمد آورده اورا بوعدهای قوی خوش دل گردانیده * اجماعت نیز تعهد کردند که یا کنند مراد بر کنکره حصار انداخته پای مقصود بر افراز مراد نهند یا جان شیرین بمستحفظان محنت و الم داده وجود خود را طمعاً کلب و کلاغ سازند * چون رایها باین امور قرار گرفت شروع در ترتیب آلات و ادوات نردبان و کنند نمودند اتفاقاً ابو بکر آغای بایکی که مرد روز کار دیده کارا آزموده پاک اعتقاد نیکو نهاد دور بینش و عاقبت اندیش بود بخدمت امیر شاه محمد مبادرت نموده * عرضه داشت که درین مدت که بدلیس در تصرف ترا که بود کاروبار بنده ساختن نردبان بود که شاید روزی وارث ملک پیدا شود و من خدمت بجای آورده باشم و الحال آنمقدار نردبان

که شمارا احتیاج است از چوب و کنف تویب داده درمیانه
 خها گذاشته * در زیر کل و خاک دفن گردانیده منتظر همین روز
 بوده ام * المنة لله که کار و بار حسب المدعای بندکان باشد (نظم)
 شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا

بر منتهای همت خود کامران شدم
 در همان لحظه ابو بکر آغا نردبانها را حاضر ساخت * چون
 اخلاص و یکجهتی و اعتقاد و نیکو خدمتی او مقبول طبع امیر
 شاه محمد افتاد قریه خرو و نکین من أعمال قان و قریه ایکسور را
 در مقابل این خدمت بطریق ملکیت بدو ارزانی داشت *
 القصه که روان در شب تار که مهر و ماه راه آمدن را کم کرده بود
 و فلک با هزاران دیده متحیر مانده مانند باد صبا از برج سیاه که
 در جانب شمالی قلعه واقع است بیالا رفتند و سر ریسمان نردبان را
 در دریچه خانه که از آدم خالی بود مستحکم کرده زیر آمدند
 (نظم)

بر آورد سراژدهای کند * که شیر فلک را رساند کزنند
 گرفتند گردان سپرها بجنک * زهر سو کشادند درهای جنک
 زهر سوییکی قامت افراخته * زدوش و کتف نردبان ساخته
 بدین دستور گردان پر خاشه جوی و دلیران تندخوی دل از
 جان و جهان برداشته و دست در حبل المتین (لاتیاسوا من روح

الله (زده بیالا رفتند * و در وقتی که پاسبانان در بستر غفلت خفته
 بودند و مستحفظان در مهد استراحت بخواب باز رفته بودند
 بر سر ایشان ریختند * و بعضی را همچنان خوابالود از اوج علین
 باسفل سافلین فرستادند * و در خانه بعضی را از بیرون مضبوط
 گردانیده جماعت بهیبت هر چه تمامتر بدر خانه حاکم قلعه دویدند
 اُورا از خانه بیرون کشیدند و بعد از آن عمله و فعله اُورا یک یک
 از خانها دست و کردن بسته بدر آورده جزای اعمال آنجماعت را
 در کنار ایشان نهادند * و اهل و عیال ایشانرا از قلعه و ولایت
 اخراج کرده کَلستان وطن را از خار اغیار و بوستان مسکن را از خَسک
 آزار پاک گردانیدند * و امیر شاه محمد را بدستور آبا و اجداد کرام
 عظام خود بر سر بر حکومت موروئی نصب کردند * او نیز
 بساط عدل و مرحمت بکسترانید و ابواب لطف و احسان بر رخ
 پیر و جوان مفتوح گردانید * اما زمان دولتش چون عنفوان جوانی
 زود در گذشت و ایام حکومتش چون فصل گل خندان بقای
 نیکرفت سه سال تمام در مسند حکومت متمکن شده بعالم
 آخرت رفت * و الحاق جوانی بود بصفت سخاوت و شجاعت
 موصوف و بسمت جلالت و شهامت معروف در تاریخ سنه ثلاث
 و تسعمایه بجوار رحمت ایزدی پیوسته اُورا در موضع کولک میدان
 در جوار مزار فایض الانوار امیر شمس الدین ولی علیه الرحمة

والغفران مدفون کردند * وازوأمیر ابراهیم نام پسر خورد سال
در صفحه روز کار ماند *

سطر چهارم

﴿ در بیان رفتن حکومت بدلیس از دست حاکمان آنجا ﴾
(و آن مشتمل بر چهار وجه است)

(وجه اول)

﴿ در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف علیه الرحمة ﴾
(نظم)

چو از انوار لطف حی اکبر * ضمیر سروری کردد منور
بهر کاری صواب اندیش باشد * زهر فرزانه درپیش باشد
بعقل کامل و تدبیر صایب * شود فتح و ظفر اورا مصاحب
عدویش کرد از فهم و خرد دور * بپشمش جهره بهبود مستور
فتدد در وقت رزم و کاه جولان * ز اوج جاه اندر چاه خذلان
مشاطه نو عروس سخن چمن و دلالة جمیله ابن کلشن بدین گونه
ارایش بکرفکر و زیب این داستان کهن مینماید که چون امیر
ابراهیم بعد از فوت پدر در صغر سن متصدی امور حکومت
و متکفل مهام ایالت شد رتق و فتق قبض و بسط مهمات ملکی

و مالی در کف کفایت عبد الرحمن آغای قوالیسی و آقایان آن
 عشیرت افتاد . و امیر شرف الدین را که در زمان حکومت امیر
 شاه محمد از اروخ من اعمال بختی آورده باستصواب اعیان روزکی
 در ناحیه موش نایب خود گردانیده چون اندک زمانی باین وتیره
 گذشت شیخ امیر بلباسی باعشیرت خود برغم عبد الرحمن آغا
 و جماعت قوالیسی بخدمت امیر شرف مبادرت نمود . آخر از
 افساد مفسدان و تحریک غمازان طریقه محبت و مودت در میان
 بنی عمان بعداوت و گدورت منجر شد . امیر ابراهیم و عبد الرحمن
 آغا اراده نمودند که امیر شرف را از موش بیدایس آورده حدقه
 جهان بین او را از نور بصر عاقل سازند : سیدی آغای خزینه دار
 قوالیسی المشهور بسید خزینه دار ازین مقدمه خبردار گشته
 بسرعت هر چه تمامتر نزد امیر شرف زفته او را از مکر و غدر
 امیر ابراهیم واقف گردانید . و امیر ابراهیم مکتوبی مشتمل بر
 عبت و اتحاد در قلم آورده مصحوب یکی از نوکران معتمد خود
 نزد امیر شرف بموش ارسال نمود که فقیر را آرزوی دیدار بهجت
 آثار شما عنان گیر گشته * مترصد چناناست که چند روز بیدایس
 آمده اوقات بعیش و عشرت و ساز و صحبت مصروف گشته کللال
 و ملال که برور دهور بخاطر هاراه یافته از برکت صحبت شریف
 زایل گردد . امیر شرف چون برین مقدمه مستحضر بود در رفتن

تساهل و تساهل ورزیده عذر گفت . چون مکاتبات و مراسلات
 متعاقب بسر حد توأثر انجامید و مصادقات از جانبین بمخاطبات
 و مضاربات و معاتبات تبدیل یافت امیر ابراهیم احضار لشکر
 نموده باتفاق بعضی از امرأه کردستان بر سر امیر شرف رفته
 قطع ماده خصوصیت بتیغ نیز تعلق گرفت . و امیر شرف نیز
 یکجهتان خود را مثل سوار یک پازوکی که در آن حین الله امیر
 بلباسی باتفاق متابعان خود سیدی علی آغای پرتابی و سید خزینه
 دار و جلال آغای برادرش و شیخی آغای جلجکی و جماعت دیگر را
 بر سر رایت خود جمع ساخته قلعه موش را مستحکم گردانید
 و مستعد جنگ و جدال گشته هر دو گروه در برابر یکدیگر
 چون کوه صف آرا گشتند (نظم)

دودریای آهن سر اسر بنسك	قبا آهنان تیغ هندی بچنك
بخون یکی بسته هریك كمر	كمرهای كل كون یلان سر بسر
اجل را دم نای آواز كرد	دهل نغمه مرك را ساز كرد
زهر كوشه فتنه بالا گرفت	خدنك از كان راه یغما گرفت
فتادند درهم چوشیر و پلنك	نبرد آزمایان بصد فروهنك

و چون مردم امیر ابراهیم جمع گشتند و متابعان امیر شرف
 گروه قلیل بودند در روز اول نسیم فتح و ظفر بر پرچم رایت امیر
 ابراهیم وزید . اما چون اکثر اعیان و متعینان روزی رامیل بجانب

امیر شرف بود در خفیه مکاتبات بقلعه فرستاده اظهار خلوص طویت و صدق نیت کردند. و پسر سوار بیک پازوکی چو لاق خالد بر خلاف پدر ملازمت، امیر ابراهیم میکرد * روزی خال او شیخ امیر بلباسی باتفاق پدرش سوار بیک بدو پیغام فرستاد که ما هر دو بامیر شرف اتفاق داریم و اکثر اعیان روزکی را نیز میل بجانب امیر شرف است ترا با امیر ابراهیم بودن و در راه او کوشش نمودن چه محصل دارد * وظیفه پدر فرزندى آنست که ترك ملازمت امیر ابراهیم نموده با طاعت و انقیاد امیر شرف در آمده . غاشیه بندگی او بر دوش و حلقه فرمان برداریش در گوش کشى * خالد بیک نیز قبول این معنی نموده کس نزد پدر و خال خود فرستاده که فردا عسکر امیر ابراهیم بقلعه بورش و هجوم خواهند آورد شما در قلعه را بکشاید تا من با عسکر و متعلقان خود بدرون در آیم * و روز دیگر که خسرو سیارکان باتیغ کیتی ستان برین قلعه فیروزه حصار بر آمده رایت فیروزی بر افراخت و بامعان اسیاف خارا شکاف جنود نامعدود انجم را پراکنده و پریشان ساخت * امیر ابراهیم با گردان خون خوار خنجر گذار روی توجه بتسخیر قلعه و حصار آورد * و در اثنای کیر و دار خالد بیک بمقتضای وعده و قرار از امیر ابراهیم روگردان شده بعسکر امیر شرف ملحق گشت * امیر ابراهیم را از صدور

این واقعه و هم وهراس بی حد و قیاس بر ضمیر مستولی گشته ترك محاصره و مجادله نموده بیدلیس معاودت نمود * امیر شرف باتفاق یاران و موافقان خود او را تعاقب نموده قلعه بدلیس را محاصره کرده یوما فیوما آقاییان روز کی فرقه فرقه و جوق جوق از امیر ابراهیم روگردان شده بخدمتش مبادرت می جستند و آنافانا آثار ضعف و فتور و علامت عجز و قصور در ناصیه احوال و وجهه آمال متحصنان قلعه ظاهر و باهر میکشت * تا کار بجای رسید که امیر ابراهیم و عبد الرحمن آقا مردمان مصلح در میان انداخته اظهار عجز و انکسار نموده * پیغام دادند که چون این ولایت بحسب ارث به بنی اعمام میرسد بدلیس که مطلع سعادت و منشای دولت این دودمان است بالخلاط از امیر شرف بوده باشد * و موش و خنوس از امیر ابراهیم بوده بمشارکت بحکومت ولایت موردی قیام و اقدام نموده برای عمر و دولت دو روزه فانی قصد حیات و زندگانی یکدیگر کردن از عقل و فراست و فهم و درایت بعید است * امیر شرف و متابعان او این رو براه بازی را فوز عظیم دانسته باقوال مصلحین راضی شدند * و مقرر کردند که امیر ابراهیم اسباب ضیافت و جشن مرتب ساخته امیر شرف را بطریق مهمانی بدرون قلعه برد و در میانه بنی همان عهد و میثاق بغلاظ و شداد موکد کرد و چندانکه در قید حیات باشند هر کس بخصه خود راضی

کشته متعرض ولایت یکدیگر نشوند * امیر ابراهیم فی الفور
 تهیه اسباب ضیافت نموده کس بطلب امیر شرف فرستاد و امیر
 شرف با جمعی از مخصوصان و یکمجتان بدرون قلعه بدلیس رفته
 بنی عمان یکدیگر در آغوش کشیده بیدار بهجت آثار هم اظهار
 فرح و سرور کرده بساط عیش و عشرت گسترده * ساقیان سیمین
 ساق زهره جبین در لباسهای کونا کون و حور عین کامثال اللؤلؤ
 المکمون جامهای زرین بگردش در آورده مصدوقه (یطاف علیهم
 بکاس من معین یبصا لذة للشاربین) بعین الیقین مشاهده افتاد
 و مغنیان نغمه پرداز و مطربان شیرین زبان خوش آواز
 و رامشگران دلکش الحان سازنواز بیوسون اکراد و قاعده اعراب
 و طریقه فرس و قانون عجم در مقام خوانندگی و سازندگی در آمده
 آواز نشاط و ندای انبساط بدایره فلك زحل رسانیدند (نظم)
 در آمد بمجلس می لاله رنگ * ز بهر تواضع دوتا گشت چنك
 نشستند صف صف در آن انجمن * غزل خوان و گوینده و ساز زن
 غزل خوان نه تنها خوش آواز بود * که صد دل بیک غمزه هم می ربود
 بخدمت بتان قامت آراسته * بلالی زهر گوشه برخاسته
 در آن جشن دلکش چون قامت آرزوی هر کام جو بخلعت
 هر گونه مطالب و مقاصد آرایش پذیرفت . و در حجله خواطر
 و ضمائر اکابر و اصاغر داماد هرامید را عروس مقصود در کنار

آمد * امیر زادگان امر فرمودند که آقایان روزکی هر کس بایار
خود کوشه و کناری گرفته از بزم عشرت بمهد استراحت روند
و خود در درون اوتاق با و شاق چند تنها مانده * درین وقت شیخ
امیر بلباسی باجماعت عاصی بدرون اوتاق درآمده امیر ابراهیم را
از مسند بزیر کشیده گفت (نظم)

تمکینه بر جای بزرگان نتوان زد بکزاف

مکر اسباب بزرگی همه آماده شود

ودست امیر شرف را گرفته بیالای مسند برد و زبان را بدین

مقال گردان ساخت (نظم)

خوش بجای خویشتن بود این ششست خسروی

تانشیند هر کسی اکنون بجای خویشتن

منشیان دیوان (و توثی الملك من تشاء) منشور ایالت و فرمان

حکومت بنام این سعادتمند نوشتند * و فراشان کارخانه (و تنوع

الملك من تشاء) بساط حکومت آن مستمند را در نور دیده

موکلان عقوبت دست و پایش را بسلاسل و اغلال کران

بار گردانیده * در قعر چاه محبوس کردند (نظم)

مراورا رسد کبریا و منی * که ذاتش قدیمست و ملکش غنی

یکی را بسر برنهد تاج بخت * یکی را بخاک اندر آرد ز تخت

و هنوز کار بضرب شمشیر و طعن سنان نرسیده بود که

عبد الرحمن آغای قوالیسی و جماعت دیگر از تابعان امیر ابراهیم که چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش متفرق و پراکنده گشتند و هفت سال تمام در قید حبس مانده * چون آوازه قید امیر شرف که عنقریب تفصیل این اجمال و مآل حال او سمت تحریر خواهد یافت و پرتو اهتمام بر ذکر ارتقاع دولت و انخفاض لواء حشمت او خواهد تافت در کردستان شایع شد امیر ابراهیم بسیعی عشیرت روزی از قید بیرون آمده مرتکب امر حکومت گردید خزان و دقاین امیر شرف را بیاد یغما و تاراج داده * قصد قتل امیر شمس الدین ولد او که در آن حین در سن دوسالگی بود و مادرش دختر علی بیگ صاصونی بود عماد آغای بایکی پسر و مادر را از دست امیر ابراهیم گرفته حیلۀ انکیخت که امیر شرف زین الدین آغای عم مرا خلاف شرع شریف بناحق بقتل نموده * الحال حسب الشرع بمن سپارید تا کار او را با تمام رسانم بلکه بدست ورثه خور دسال او داده بمقتضای شریعت غرا قصاص نمایم * بدین حیلۀ و بهانه امیر شمس الدین را از چنگ امیر ابراهیم رها کرده بامادر و متعلقان بقلعه کیفندور برده کما ینبغی در محافظت ایشان کوشیده خلاصه کلام آنکه چون امیر شرف را در تبریز مقید گردانیدند چاپان سلطان استاجلو حسب فرمان شاه اسمعیل صفوی بتسخیر ولایت بدلیس مأمور شد * محاصره قلعه کرده

علی التوالی دو سال با امیر ابراهیم مجادله و مقاتله نمود. آخر الامر
 تاب مقاومت قزلباش نیاورده عروس ملک راسه طلاق بر کوشه
 چادر بسته بجانب اسعد رفت * و در آنجا رخت فتنه عالم بقا کشید
 و ازو سلطان مراد نام پسری که در حین حبس از جاریه متولد
 شده بود دماند * و چون امیر شرف بر سر بر حکومت متمکن شد
 سلطان مراد بخدمت او مبادرت نموده * امیر شرف او را گرفته
 محبوس ساخت * مدة الحیات همچنان در قلعه بدلیس اوقات
 میگذرانید عاقبت باجل موعود عالم فانی را وداع نموده * عشیرت
 روزی بعد از فرار امیر ابراهیم شش ماه قلعه را نگاه داشته چون
 از آمدن امیر شرف مایوس شدند بالضرورة قلعه و ولایت را
 در تاریخ سینه ثلاث عشر و تسعمایه تسلیم چاپان سلطان
 نمودند و کرد بیک شرقلوی استاجلورا بمحافظت
 قلعه بدلیس مأمور گردانیده بتبریز معاودت کرد

وجه دوم

* در بیان متمکن شدن (امیر شرف)

بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس *

بر ضمایر افسیر مآثر خورشید شعاع و خواطر حقیقت
 مدائر فلک ارتفاع اصحاب دانش و ارباب بینش بسان لمعان صبح

صادق بارق و شارق است که هر صاحب سعادتى که از سر صدق
نیت و خلوص طویت روی نیاز بدرگاه کار ساز بنده نواز آورد
بفتحواى (والله یهدى من یشاء الى صراط مستقیم) از پرتو اشعه
عنایت الهی نهال آمالش در کلشن اقبال سایه گسترد و غنچه تمنايش
در چمن مراد بنسیم سرافرازی شکفتن گیرد * و هر ذی شوکنى
که بکثرت اسباب و حشمت مغرور کشته رقبه رقیب در حلقه
مطاولت او نهد باندک زمانى دودمان عظمتش از صرصر ادبار
انقطاع یافته ریاض دولتش صفت (وادغیر ذی زرع) پذیرد

(نظم)

سرى کز تو کرد بلند کرای * مافکندن کس نیفتد زپای
کسى را که قهر تو در سر فکند * بیامری کس نکردد بلند
اگر پای پیل است اگر بر مور * بهریک تو دادى ضعیفی و زور
دلی و افروزان کنی چون چراغ * نهی بر دل دیگر از درد داغ
غرض از تبیین این مقال و توضیح این احوال شرح حال
خیر مال امیر شرف است * چه او پسر یتیم خورد سال در
میانۀ عشیرت بختی در اروخ مانده بود چنانچه از لمعات نیرات
کلمات سابق و در شحات منشآت حکایات متناسق مشروح بوضوح
می پیوندد که اورا امیر شاه محمد از آنجا آورده در صدد تربیت
اوشد * و چون امیر مذکور رخ در تقاب تراب تیره کشید بنیابت

امیر ابراهیم چند روز حکومت بعضی نواحی بدلیس نموده
 بعد ازان بامداد و معاونت عشرت روز کی حاکم بدلیس کشت
 و چون اندک زمانی از ایام حکومتش متمادی شد شاه اسمعیل صفوی
 بعزم تسخیر مرعش متوجه کشته حاکم آنجا علاء الدوله ذوالقدر
 در برابر او صف آرا کشته شکست یافت * و بعد از انهمزام
 طایفه ذوالقدر عنان عزیمت بصوب دیار بکر معطوف داشت
 والی آنجا که امیر بیک موصولو پدر والده حاوی اوراق است
 بقدم اطاعت و اتقیاد پیش آمده هدایای خوب و تحفهای مرغوب
 بر سبیل پیشکش آورده * از آنجمله یکقطعه لعل بو کرک بود
 که هیأت کرده کوسفند داشت که از خزان سلاطین سلف
 بخزینه پادشاهان بایندور به انتقال یافته بود و از ایشان بدو رسیده
 که تا کوه ختلان از زلزله در زمان خلفای عباسیه شکافته شده
 و مدتی مدید که وعا بخون جگر پرورش لعل نموده دیده صیرفیان
 دهر و چشم جوهریان عصر بآن حجم و طراوت و درنگ و لطافت
 از اقسام لعل مشاهده نشده بود بموقف عرض رسانیده منظور
 نظر کیمیا اثر پادشاهی کشته موسوم بامیر خان گردیده و منصب
 مهر داری بالاله کی شاهزاده طهماسب و ایالت هرات و خراسان
 بدو عنایت شده * پایه قدر و منزلتش باوج ذروه وثقی رسید
 و ایالت و دارائی ولایت دیار بکر بمحمد خان استاجلو ولد میرزا

يك مفوض شد بعضی از مردمان ذو القدر كه در قلعه خبر برت
 تحصن بسته بودند اطاعت نمی‌کردند * شاه اسمعیل تسخیر آن
 قلعه کرده در عرض یک‌هفته بزور و غلبه مسخر ساخته از آنجا
 عنان عزیمت بصوب اخلاط منعطف گردانیده * چون ظاهر
 اخلاط مضرب خیم عسا کر کشت امیر شرف بخدمت شاهی
 مستعد شده * در صدد تهیه اسباب جشن و ضیافت در آمده
 خیمهای منقش گردون اساس * و سایبانهای ابریشم طناب فلك
 مماس چون ابر نیسان در هم رفته طناب در طناب بافته مانند درج
 پر کوهر و برج پر اختر ترتیب داده ساقیان سیمین ساق بلورین
 ساعد زهره جبین و وشاقان زربفت پوش شیرین حرکات با تمکین
 شراب صافی چون ماء معین بر کف گرفته صالای عیش و نادی
 نوشانوش در دادند و مغنیان خوش الحان نغمه پرداز و رامشگران
 شیرین لهجه ساز نواز بنغمه زیر و بم راه عشاق زده بناله عود
 و چنگ عقل و هوش از سر بزرگ و کوچک در ربودند * (نظم)
 زهر جانی ساقی نیم مست * چو شاخ کلی جام کله کون بدست
 همه همچو خورشید زربفت پوش * همه آفت عقل و آشوب هوش
 غزل خوان غزالان تازی زبان * بنغمه شکر ریخته از دهان
 باهنك توکی بتان چو گل * ربوده دل از نغمه معتدل
 چو زلف بتان پری چهره چنگ * زده راه عشاق را بی درنگ

و خوانسالا را آن انواع اطعمه کونا کون از هر چه در حوصله خیال کنجد افزون مهیا و حاضر و آماده کرده کشیدند * بعد از مراسم مهمان داری و ضیافت اسب راهوار بطویل و اغنام بکاه و شتر و استر بقطار پیشکش کرده منظور عوارف خسروانه و مشمول عواطف بیکرانه پادشاهانه کشته بمنشور ایالت بدلیس مع خلعت های فاخره کران بها سرافراز شده * در دفعه ثانی که شاه اسمعیل در خوی قشلاق نمود امیر شرف باتفاق امرای و حکام کردستان بتخصیص ملک خلیل حاکم حصن کیفا و شاه علی بیگ بخشی والی جزیره و میر داود خیزانی و علی بیگ صاصونی و سایر امرای دیکر یازده نفر بعزم عتبه بوسی شاهی روانه خوی شدند * و چون بشرف سده بوسی فایز گشتند در اوایل اعزاز و احترام تمام یافته بالاخر که محمد خان والی دیار بکر را از امراء اکراد نسبت باو آزار و اهانت بسیار واقع شده بود * از جمله منقواست که در وقتی که محمد خان متوجه دیار بکر بود و در قریه پانشین من اعمال بدلیس نزول فرمود شیخ امیر بلباسی که وکیل امیر شرف بود بدیدن او رفته در وقت برخاستن کوپال خود را بر سر قالیچه او مکرر بر زمین زده بر سبیل خشونت بدو گفت ای محمد بیگ وای بر تو و اشکریان تو که در محل عبور از ولایت بدلیس طمع در یک بزغاله عشیرت روز کی کرده بزور و تعدی

بستانند * و همچنان شاه قلی سلطان استاجلوی چاوشلو که آخر
 والی هرات شده بود بر اقم حروف نقل نمود که پدرم نوکر محمد
 خان بود همراه او متوجه دیار بکر بود در راه خصوصاً در ولایت
 بدلیس از قلت مأ کولات کار بمرتبه رسید که هر کس اسب
 و سلاح خود را فروخته بمأ کولات دادند پدرم در دره کیفندور
 اسب خود را بچهار نان جاو رس داده یارای آن نداشته اند که يك
 من جو و يك ته نان بی زر از رعایای آنجا توانند گرفت * دگر
 از این قسم اوضاع ناملازم از امراء اگر اد نسبت باو بسیار صدور
 یافته بود که ایراد آن باعث اظناب میشود * و غرض که در این
 وقت که امراء اگر اد بالتمام متوجه آستانه شاهی شدند خان محمد
 از دیار بکر عرض نمود که اگر چنانچه فرمان قضا جریان بقید
 و حبس امراء کردستان نافذ گردد بنده تعهد میکند که اکثر بلاد
 کردستان را که از قدیم الایام کنند تسخیر سلاطین از تصرف
 او عاجز است باندك توجه شاهانه بحیطه تسخیر توأم آورد *
 چون عرضه داشت او بمطالعه شاهی رسید بسخن آن نامقید
 کافر امراء حاضر را بغیر از امیر شاه محمد شیروی و علی بيك
 صاصونی را در قید و زنجیر کشید * هر يك از امراء اگر اد را بیکی
 از امراء قزلباشیه سپرد * امیر شرف را با امیر خان موصلو داد
 و چابان سلطان را بتسخیر ولایت بدلیس و دیو سلطان روملورا

بفتح ولایت حکاری و یکان ییک قورچی باشی تکاورا بکرفتن
 دیار جزیره بالشکر چون قطرات امطار بیشمار مأمور گردانید
 و کرفتن امرا و خلاص شدن بعضی از ایشان بعون الله در محلس
 مذکور خواهد شد * الفصه چون مدتی از ایام قید امراء مرور
 یافت بیکبار خبر از خراسان رسید که شیبک خان اوزبک
 بالشکری از حد و حصر بیرون از آب جیحون عبور کرده اراده
 تسخیر مملکت خراسان دارد * از استماع این خبر شاه اسمعیل
 از حبس امراء کردستان نادم و پشیمان گشته بعضی را از قید
 اطلاق داده از آن جماعت سؤال کرد که پیشوا و مقتدای شما
 کیست جمله متفق اللفظ والمعنی گفتند که امیر شرف و ملک خلیل
 است . هر دورا در قید حبس نگاه داشته دیگران را اطلاق
 دادند و ایشانرا محبوسا همراه برداشته بجانب خراسان توجه
 فرمودند و یار محمد آغای کلپوکی و درویش محمود کله چیری که بزعم
 حاوی اوراق مثل ایشان مردی در دولت خواهی و خیر اندیشی
 در میانه عشیرت روزکی بلکه در تمام بلاد کردستان شخصی
 برنخاسته باشد همراه اردوی شاهی بعنوانی که هیچکس
 بر احوال ایشان مطلع نبوده بطرف عراق میروند. و در هر چند
 روز میوه و طعام برداشته بخیمه ترکمانان رفته تفقد احوال
 امیر شرف میکنند و با ایشان در وادی فرار کردن قرار و مدار

میسازند تا وقتی از اوقات که اردوی شاهی نزول در موضع چالی کولی
 من اعمال ولایت رازی کند محمد آغا و درویش محمود فرصت یافته
 اسب چند با زین در کنار اردو حاضر ساخته محمد ایدر آخور پرتابی را
 که درزی قلندران خدمت امیر شرف می نموده در جامه
 خواب او خوابانیده امیر شرف را از خیمه محبس بیرون آورده
 سوار ساخته با چند نفر از مردان کاری دوی بجانب کردستان
 می آورند و فردا محل نیمروز ترکمانان بر این قصه آگاه میشوند
 بر جرأت و جسارت محمد امیر آخور تحسین کرده مزاحمت بحال او
 نمبرسانند و محمد آغا و درویش محمود و امیر شرف اولاً بولایت حکاری
 آمده در قریه نزول میکنند که شیخ امیر بابایی از قترات قزلباش
 جلاء وطن کرده در آنجا افتاده خود را مخفی ساخته اوقات خود را
 بزراعت جاورس مشغول میکرده * در هنگامی که بیلی بدست
 گرفته جاورس را آب میداده محمد آغا و درویش محمود کله چیری
 سواره بکنار زمین جاورس آمده او را طلب میدارند و مژده
 آمدن امیر شرف میدهند * او قبول این معنی نمیکند میگویند
 چرا سخنی که محالست میگویید ایشان میگویند که حق تعالی
 عنایت نموده فرصت داده او را از قید خلاص داده آورده ایم *
 فی الحال سجدهات شکر بجای آورده بیلی آبیاری را از دست
 انداخته خود را بپاوس ولی نعمت حقیقی رسانیده دیده که چون

يعقوب در يبت الاحزان غربت صفت (وايضا عينا من
الحنن) گرفته بود از خاك پای او منور گردانیده و قطرات چند
از بشاشت و شادمانی از فواره عیون نثار مقدم شریف او کرده
خدای را حمد و سپاس کرده گفت *

﴿نظم﴾

بحمد الله که دولت یاریم کرد * زمانه ترك جان از اريم كرد
شبه را صبح فیروزی بر آمد * غم ورنج شبانروزی سر آمد
چون آن روز و شب در انجا توقف کرده علی الصبح که
سلطان ایوان چهارم با هزار فر و شکوه سر از قلعه کوه برزد
روانه کشته خود را بپایانه عشیرت اسبایرد و سانیدند * شرف
بيك اسبایردی شرف قدوم ایشانرا تلقی نموده چند روز بواسطه
استراحت در آنجا رحل اقامت انداختند و شیخ امیر با معدود
چند متوجه ولایت بدلیس شد که عشیرت روزکی را مستظهر
و مستمال ساخته تا آمدن امیر شرف جمعی را بخود متفق گردانیده
بمجرد رسیدن او بد انجا خاق بسیار بر سر او جمع شده شروع
در گرفتن قلعه بدلیس نمودند و کرد بيك شرفلو که از نیابت شاه
اسمعیل بمحافظت بدلیس و عدلجواز و ارجیش قیام و اقدام مینمود
چون از آمدن شیخ امیر واقف گردید که با موازی دوهزار
مرد محاصره قلعه نموده باتفاق امرای قزلباش که در بار کیری
وارجیش بودند ایامار بر سر شیخ امیر آورده * او نیز با جماعت

حاضر در مقابل او در موضع كوك میدان بدایس صف ارا شد
و نزدیک بدان رسیده بود که نسیم فتح و ظفر در لشکر نصرت
اثر روزی جلوه گر شود که بیکبار محمد بیک پازوکی بر سبیل
حمله و خدعه باستدعای آنکه از امرای قزلباشیه رو گردان
شده بمناسبت قرابت بامداد و معاونت شیخ امیر می آیم اورا
فریب داده در اثنائی که شعله آتش قتال سر بملك دوار کشیده
بود از راه اسکندر بولاغی باموازی پانصد نفر پازوکی در آمد
و شمشیر دورویه از عقب طایفه روزی آخته صف ایشانرا که مانند
عقد ثریا منعقد شده بود مانند نبات النعش پراکنده و پریشان
ساخت و اختر بخت، کرد بیک بمنابه زحل بلندی گرفته باد پای
قر سیر را بجانب لشکر روز کی دوانید * و شیخ امیر بلباسی
پای ثبات و وقار قطب وار فشرده از معرکه جهاد روی بوادی
فرار نهاد تا با فرزندش علی آغا شربت شهادت چشید و طایفه
قزلباش که شیخ امیر را موسوم بقرا یزید گردانیده بودند جسد
اورا با پسرش در كوك میدان احراق بالنار کردند * و از صدور این
واقع و سنوح این حادثه مهم امیر شرف چند روز در عقده تعویق
افتاد . و چهره مقصود او در پس پرده ناامیدی مخفی مانده *
بی دستیاری مصور کارخانه فاحسن صور کم رخ نکشاد *

وجه سیم

(در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه قزلباش و مال حال او)
 جهانگیری که هست از بخت سر آمد * بماند در خداوندی مؤبد
 ظفر پیوسته باشد در رکابش * شرف در موکب نصرت یابش
 بهر کشور خرامد شاد و خرم * شود ملک از قدوم او مکرّم
 چون امیر شرف را تسخیر ولایت بدلیس و اخراج طایفه
 قزلباش چند روز میسر نشد و از مافی الضمیر سلطان کیتی ستان
 سلطان سلیم خان آگاه گشت که اراده تسخیر بلاد ایران دارد
 باتفاق و تدبیر شهبسوار مضمار تحقیق ، و قافله سالار طریق
 توفیق * مقنن قوانین اصول و فروع * و مدون دواوین معقول
 و مسموع * مدرس مدرسه تقدیس سلاله عارف بدلیس * اعنی
 حکیم ادریس * و کزیده خیر اندیشان خلدان رفعت آیین *
 و ستوده دولت خواهان دودمان ضیاء الدین * محمد آغای کلهوکی
 اظهار اخلاص و اعتقاد باستانه دولت نهاد عثمانی نمود * در این
 مواد بیست نفر از امراء و حکام کردستان را بنحود همدستان
 کرده عبودیت نامه مصحوب مولانا حکیم ادریس و محمد آغا
 روانه آستانه اقبال آشیانه سلطانی گردانید * و ساطان دوست
 نواز عدو کداز حسب الاستدعای امرای کردستان بعزم تسخیر
 ولایت عجمستان متوجه ارمن و آذربایجان گشته در صحرای

چالدران بشاه اسمعیل مصاف داده مظفر گشت و امیر شرف
 بابعضی از حکام کردستان در آن سفر در رکاب نصرت قربن
 سلطان ظفر وهین بود * چون خان محمد والی دیار بکر در آن
 معرکه شربت فنا چشید و ایالت او بپیرادرش قراخان و حکومت
 بدایس بعوض بیک برادر او و جزیره باولاش بیک برادرش از دیوان
 شاهی مفوض شد * و چون موکب رایت سلطانی از موضع تبریز
 بجانب روم معطوف شد حکیم ادریس بعز عرض جلال
 سلطانی رسانید که امراء کردستان از الطاف و احسان شاه جهان
 استدعا دارند که ولایت موردی ایشان را با ایشان ارزانی داشته
 شخصی را در میانه ایشان بزرگ و بیکار یکی نصب سازند که
 باتفاق بر سر قراخان رفته او را از دیار بکر اخراج نمایند *
 سلطان کیتی ستان در جواب ایشان فرمودند که هر کدام از
 امرا و حکام کردستان که لیاقت امیر الأمراء دارند در میانه
 ایشان نصب کرده شود که سایر امراء اکراد کردن باطاعت
 و انقیاد او نهاده بدفع و رفع قزلباش قیام و اقدام نمایند * حکیم
 ادریس عرضه داشت که در اینها کثرت وحدت ذاتیه موجود
 است و هیچ کدام بیکدیگر سر فروذنی آرند اگر چنانچه مطمح
 نظر سعی بر تفریق جمع و تزریق شمل طایفه قزلباش است یکی
 از بندگان درگاه عالم پناه را بدین مهم نصب باید کرد تا امراء اکراد

مطیع و منقاد او گشته بزودی این مهم فیصل پذیرد * بناء علی
 هذا محمد آغای چاوش باشی المعروف ببیغلو محمد را میر میران دیار
 بکر کرانیده و سردار عسکر کردستان ساخته بعزم تسخیر آنجا
 روانه فرمود * دولشکر مانند ابر صاعقه بار و دو گروه همچو
 بحر زخار در حوالی نصیبین در قوج حصاری در برابر یکدیگر
 صف آرا شدند * و در آن معرکه اول کسی که شعله آتش حرب
 و قتال و نائرة جنگ و جدال برافروخت طایفه روزکی بود * چنانچه
 تاج احمد و قاسم اندکی و میر شاه حسین کیسانی و میر سیف
 الدین و عمر جاندار که شجاعان روزگار و پهلوانان آن عصر بودند
 در آن روز شربت شهادت چشیدند * و اکثر آغایان روزکی
 بتخصیص میر محمد ناصر الدینی و قرا یادگار رسیدند * سلمانان قوالیسی
 و جمعی دیگر مجروح و زخمی شده در آن معارك خونخوار داد
 مردی و مردانگی دادند * و قراخان بقتل آمده شکست
 بر لشکر قزلباش افتاده خیلی مردم اسیر و دستگیر شدند (نظم)
 باقبال سلطان توسل کنان * گرفتند ملک خود از دشمنان
 بدفع عدو تیغ کین آختند * بنای ضلالت براند آختند
 بعد از آنکه از امراء اکراد هر یک بتسخیر ولایت خود
 توجه نمودند امیر شرف نیز بطرف بدلیس معاودت کرده
 شروع در محاصره کردند. محمد بیک حزوی و میر داود خیزانی

و میر شاه محمد شیروی و امراء مکس و اسبایرد در این وادی بالو
 رفاقت کرده * چون ایام محاصره چند روز امتداد یافت کار بر
 محصوران مضیق شد طایفه قزلباش بر آن راضی شدند که محمد بیگ
 غرزانی و میر شاه محمد شیروی کفیل خون و مال و منال ایشان
 شوند که کسی متعرض حال ایشان نکردد و قلعه تسلیم امیر
 شرف نمایند * امرای مذکور در میان افتاده قلعه و ولایت را روضا
 و رغبت تسلیم و ارض حقیقی نموده امیر شرف نیز مردمان قزلباش را
 بامر اسپرد که ایشانرا بسرحد ارجیش و وان رسانیده روانه
 اوطان شدند * و مدتها حفظ و حراست و ضبط و صیانت سنور
 و سرحد از دیوان سلطانی و بعد از آن از جانب سلطان سلیمان خان
 در عهده اهتمام امیر شرف میبود و کما ینبغی بدان امر اشتغال
 نموده رعایت طرفین و حمایت جانبین مرعی داشت * تا در زمان
 شاه طهماسب که اولمه تکاو میر میران آذربایجان کشته اکثر
 اوقات در وان و وسطان بسر برده بمحافظت سرحد مبادرت
 مینمود و رتق و فتق سلطنت شاه طهماسب در قبضه اقتدار
 چوها سلطان تکاو بود * و چون حسین خان شاملو در ییلاق
 کندمان اصفهان باتفاق سایر طوایف قزلباش چوها سلطان را
 بقتل آورده امراء تکاو پراکنده گشتند اولمه در تبریز رایت
 مخالفت بر افراشته خزاین و دقایق شاه طهماسب را متصرف شده

متمولان تبریز را مصادره کرده * بتغلب اسباب و اموال بسیار جمع کرده بطرف وان رفته اظهار عبودیت بآستانه سلطان سلیمان خان کرده عرضه داشتی مشتمل بر انواع تعهدات مصحوب ملازم معتمد خود بدرگاه سلطانی فرستاده * چون این اخبار بمسامع جلال خداوندکاری رسید فرمان قضا جریان بنفاد پیوست که امیر شرف بجانب وان رفته اوله سلطان را با اهل و عیال و متابعان روانه آستانه پادشاهی نماید * حسب فرمان امیر شرف عسکر و قشون خود را جمع نموده بجانب وان نهضت فرموده اوله نیز باموازی دویست نفر از آغایان و اعیان تکو بآستانه تا موضع خرکوم آمده در سر رود خانه خرکوم بایکدیگر ملاقی شده * اوله او را تکلیف بقلعه وان نمود که چند روز در آنجا توقف نماید بعد از تقدیم شرایط ضیافت و رعایت قطع علاقه نموده روانه بدایس شویم * درین اثنا بعضی مردمان وان و وسطان خاطر نشان امیر شرف نمودند که اوله منکوحه خود را که دایه شاه طهماسب است بابرادر خود بدکاره شاه طهماسب فرستاده که در مابین ایشان تمهید مقدمه صلح و صلاح نماید * چون اوله مرد محیل است مبدا که شمارا بدرون قلعه برده با آغایان خدعه و حیل و غدر و مکرری بیندیشد و وسیله تقرب و سبب توسل و تلافی ماسبق کند * امیر شرف را از استماع این سخنان وحشت آمیز و هم وهراس پیدا

کرده اولمه هر چند در رفتن بطرف وان تا کیدی نمود امیر شرف
 در مقابل آغاز معذرت کرده سکون بر حرکت ترجیح میداد *
 آخر الامر قرار بر آن شد که اولمه سلطان و امیر شرف در قریه
 خرکوم توقف کرده امیره بیک محمودی را با چند نفر از آغایان
 معتبر اولمه بجانب وان فرستند که اهل و عیال و متعلقان او و آغایان را
 از قلعه وان بیرون کرده باتفاق متوجه بدلیس شوند * چون
 امیره بیک و آغایان شب هنگام بوان رسیدند برادر اولمه بابعضی آغایان
 او طریق تمر و عصیان پیش گرفته دروب قلعه استوار گردانیده
 رخصت دخول امیره بیک و آغایان اولمه بدرون قلعه و خروج خاله
 و کوج و متعلقان به بیرون ندادند * چون این خبر مسموع امیر
 شرف شد دانست که بر سر قلعه رفتن و محاصره نمودن صرفه
 ندارد و بلکه امراء قزلباشیه از اطراف و جوانب جمع گشته
 کاری سازند که اولمه نیز از دست رود * بالضروره اولمه را باموازی
 دو یست نفر از آغایان که همراه او باستقبال آمده بودند برداشته
 متوجه بدلیس شده. آنجماعت ترك اسباب و اموال و قطع نظر از
 اهل و عیال کرده بایک دست اسباب که در سر و برداشتند
 با اسبان برهنه و عریان در فصل پایز و دیدهای کریان و دلهای بریان
 همراهی نمودند * و محمد شحنه مان قوالیسی که بامسود اوراق
 علاقه لاله کی داشت از او استماع رفت که چون اولمه و امیر شرف

بناحیه کرجیکان نزول فرمودند فقیر باچند نفر از مردم چقور
 شب در پاسبانی امیر شرف مبادرت میکردیم * چون نصف
 اللیل شد وکیل اوله با دوسه نفر از آغایان معتبر او باستدعای
 ملاقات امیر شرف بدرخیمه آمدند که اوله سلطان پیغامی چند
 ضروری فرستاده که بعرض رسانیم * چون امیر شرف را از این
 مقدمه آگاه ساختند ایشانرا اجازت دخول داد چون از پیغام اوله
 سؤال کردند بعرض رسانیدند اوله سلطان دعا میرساند و میگوید
 که چون برادران و اقوام در این حالت با فقیر طریق بیوفائی و عصیان
 پیش گرفته اهل و عیال اسباب و اموال ما را تصرف نموده و باین
 عنوان رفتن مخلصان بدرگاه پادشاهی مناسب احوال ما و لایق دولت
 شما نیست یا سر مرا و رفیقانرا بریده با آستانه خداوند کاری
 ارسال نمائید یا رخصت انصراف ارزانی دارید که بوان عودت
 کرده کو شمال آن جماعت متعمران که با ما باین وضع سلوک کرده اند
 داده * بعد از آن عیال و اموال خود را متصرف گشته از روی
 اطمینان خاطر متوجه آستانه پادشاهی شویم که سبب درجه
 اعتبار و باعث رعایت صغار و کبار رفیقان ما گردد و امیر شرف
 بعد از تأمل و تفکر بسیار مقصدی جواب شده فرمود که بموجب
 اشاره بهترین موجودات علیه افضل الصلوات و خوای آیه کریمه
 (و شاورهم فی الأمر) ما نیز با امرا و اعیان در این باب مشوره

نوده جوانی که موافق حال و مطابق مآل باشد بخدمت سلطان
 ارسال داریم * آغایان معاودت کرده میر شرف هم در آن شب
 بعضی آغایان معتمد خود را طلب داشته هر کس در این وادی
 سخنی که بخاطر میر رسید می گفت * آخر الامر امیر شرف
 فرمود که حقیقت آنست که این مرد را باین طور و وضع بدرگاه
 سلطانی فرستادن باعث عداوت و دشمنی ما میشود صلاح
 در آنست که موازی سیصد نفر مرد جلد جرار و جوانان کار دیده
 مقدم بر سر راه فرستاده بعد از آن اوله را رخصت داده چون
 اندک مسافتی طی کند آوازه در اندازیم که اوله فرار نمود و بعضی
 مرد مانرا از عقب ایشان فرستاده تا اوله را با چند نفر از متعینان
 بقتل آورند سر اورا با سوانح احوال بعثیه علیاء سلطانی فرستاده
 عالم را از شر این مفسدان خلاص سازیم والا این قسم فرستادن
 اوله بدرگاه شاهی نتیجه نیکو نخواهد داد و بجز ندامت و پشیمانی
 حاصل ندارد * بعضی این را مستحسن داشته رضا دادند و برخی
 انکار کرده گفتند که مردم بیکانه از امر او چاوشان درگاه عالی
 در میانه عسکر ماهست مبادا فردا افشای این راز گشته باز
 خواست عظیم گردد و زبان استکانت از بیان معذرت عاجز آید
 مجملانه اراده اوله و نه تدبیر امیر شرف بعمل نیامد اوله را همچنان
 بخواری بیدلیس آوردند و تهیه اسباب سفر او نموده با عزاز

واکرام تمام روانه درگاه سلطان غازی کردند * و چون اوله از سنک
 سوراخ بدلیس بیرون رفت بمنابه ازدهای بود که از غاری بیرون آمده
 باشد و یاد بوی بود که از شیشه کریخته باشد. محصل کینه امیر شرف
 در سینه گرفته * روز اول که بسده بوسی سلطانی مستعد کشت
 آغاز شکوه و شکایت از امیر شرف کرد که بواسطه رعایت
 جانب قزلباش در مقام حقارت بنده در آمده بلکه بواسطه
 رعایت خاطر شاه طهماسب در صدد قتل من در آمد * ملتمس
 از عواطف بیدریغ پادشاهانه و مراحم بیکرانه خسروانه چنانست
 که دفع امیر شرف نموده ولایت او را بدستور ایالت به بنده عنایت
 فرمایند که بعون الله دیار اعجام و ملک آذر باجان بوجه احسن
 مسخر گشته بقبضه اقتدار کجاشکان آل عثمان می آید و تمشیت
 این مهم کما ینبغی از بنده صورت پذیر خواهد شد * و هم معروض
 داشت که اگر امیر شرف را با آستانه پادشاهی طلب نمایند آمدنش
 صورت عقلی ندارد * و اتفاقا علی سیدان نام شخصی که از عشیرت
 قوالیسی همراه اوله روانه آستانه نموده بودند حاضر بود. او را
 در دیوان عالی آورده ازو سوآل کردند که اگر امیر شرف شما را
 با آستانه سلطانی طلب فرمایند می آید یا نه * آن کرد صافی صادق
 در جواب گفت که درین ولا آمدن ایشان بدرگاه معلی نوعی از
 بمتنعاست * وزرا و ارکان دوات قول او را مصداق سخن اوله

دانسته با انواع قباحات خاطر نشان سلطان عالیشان ساختند و این سخن را حمل بر تمرد و عصیان کردند که او جانب قزلباش را ازین جانب ترجیح میدارد و بنا برین در همان روز حکومت بدلیس با ومله ارزانی داشته و جمعی کثیر از طائفه یکمچری و غلامان جدید برای تسخیر و ضبط بدلیس تعیین نموده و فیل یعقوب پاشای میرمیران دیار بکر را سردار نصب کرده با موازی سی هزار مرد بدفع امیر شرف از دیار بکر و مرعش و حلب و کردستان مأمور گردانیدند که همراه فیل یعقوب بتسخیر ولایت بدلیس قیام و اقدام نمایند و امیر شرف از اجتماع این اخبار بی قرار گشته هر چند تحف و هدایا بدرگاه معلی فرستاده اظهار اخلاص و یکجبهتی نمود و چون وزیر عصر بواسطه اسبی که در غارت طایفه بازوکی بدست امیر شرف در آمده بود و وزیر اعظم چند دفعه آن اسب را ازو طلب داشته در دادن تعلل و تهاون ورزیده نداده بود اعتذار او را قبول ننموده بسخنان او التفات نفرموده و او نیز چون مایوس شد بالضرورة قلاع ولایت بدلیس را مستحکم نموده بعهده اهتمام جوانان شجاعت آثار و مردان شهامت دثار کرده آلات و ادوات قلعه داری و لوازم ذخیره و مأکولات اوقات کذاری مرتب ساخته حفظ و حراست قلعه بدلیس در عهده ابراهیم آغای بلباسی و میر محمد ناصر الدینی کرده موازی سیصد

نفر مرد از مردان نامدار روز کی همراه ایشان بمحافظت تعیین
 کرده * امیر شمس الدین پسر خود را با اهل و عیال بقلعه اختیار
 فرستاده و همچنان قلعه موش و اخلاط و کیفندور و امورک و کلهوک
 و قلعه فیروز و سلم و کلخار و قلعه تاتیک و سوی که در آن زمان
 معمر و آبادان بود با غایان عمده روز کی سپرده * بمضمون گفتار
 حکما (آخر الدواء الکی) با معدود چند التجا با ستانه شاه طهماسب
 که در آن اثنا در تبریز بود برده از او امداد و استعانت طلب داشت
 شاه طهماسب اعزاز و احترام او نموده او را دقیقه نامرعی
 نکذاشت * فیل یعقوب و او له در نارنج سنه ثمان و ثلاثین و تسعمایه
 بالشکر انبوه در ظاهر قلعه بدلیس فرود آمده * فی الفور شروع
 در محاصره کرده * شعله آتش جنگ و جدال و نایره حرب و قتال
 از فلک دوار در گذشته دایران شجاعت شعار و هز بران کار زار
 هر روز که خسرو جنود انجم بعزم تسخیر قلعه چهارم کند
 زرنکار بر کنکر این نیلگون حصار می افکند * از جانبین آتش
 حرب التیام می گرفت * و باز چون ماه جهان کرد جهت
 پاسبانی قله قلعه * لا جوردی سراز در یچه خاور بر میزد * دلیران
 جنگجو و بهادران پلنگ خودست از محاربه و قتال باز داشته پای
 دو دامن حزم و احتیاط می کشیدند * تا مدت سنه ماه که بدین
 وتیره گذشت * و برج و باره حصار را بضرب طوب قلعه کوبه

و منجنیق کردن رکوب بخاک تیره برابر ساخته بودند * و کار
 بجای رسیده بود که قلعه مسخر شود که شاه طهماسب در
 استرضای خاطر امیر شرف کوشیده * از دار السلطنه تبریز متوجه
 بدلیس شد * چون آوازه توجه شاهی در اخلاط و عدلجواز شایع
 کشت فیل یعقوب و اوله مهم محاصره را معطل گذاشته روی
 بوادی فرار نهادند. و بنوعی سراسیمه شدند که اکثر اغرق و خیمه
 و دو عدد توپ عظیم الجنبه که در طرف شرقی در مقابل طلسم
 درگاه نصب کرده بلکه در آنجا ریخته بودند و از ضرب توپها
 دیوار و جدار قلعه را با خاک برابر کرده بودند بجا گذاشته برخاستند
 و روایت میکنند که قرا یادگار که آخر ملقب بدورک شد با سب از
 قلعه بزیر آمده این اخبار مسرت آثار و برخاستن لشکر در اخلاط
 بعرض مقیمان بارگاه شاهی رسانید و بتواضعات پادشاهانه و انعامات
 خسروانه بین الاقران ممتاز کشت * و امیر شرف پنج يك اموال
 و وجهات مواشی و مراعی کفره و اسلامیة الوسات و احشامات
 ولایت بدلیس و مضافات بطریق پیشکش شاهی و جایزه ارکان
 دولت پادشاهی توزیع کرده * محصلان غلاظ و شدداد بتحصول
 آن مامور گردانید در عرض سه روز مال فراوان جمع نمودند *
 و در اخلاط بساط ضیافت پادشاهانه و جشن ملوکانه ترتیب داده که
 صفت اورا سامعان عالم بالا شنیدند و آوازه اش با طراف ربع مسکون

رسید ماه که سیار اقطار سموات و سیاج منازل و مقامات است
 طبل بشارت این ضیافت بر بام آسمان فرو گرفت * و عطار د که
 مستنبط علوم و مستخرج احکام نجوم است ارتقاع قوس النهار
 بدرجه و دقائق حاصل کرده * طالع وقت مشتمل بر صعود دولت
 و سهم سعادت اختیار نمود * و ناهید که پرده سرای سپهر است
 زمزمه چنک بخرچنک رسانیده * نغمه عود از صعود بگذرانید
 و آفتاب عالمتاب چون ابر نیسان کوهر افشان و شاخ خزان درم
 ریزان شده عقیق بخرمین و یاقوت بدامن آورده * لعل از خاور در
 از دریا نثار کرد و بهرام که سپه‌دار انجم و سالار کشور پنجم است
 چون چاوشان بخند متکاری برخاست * و صفها از چپ و راست
 بیاراست * و سعد اکبر بر افرازش پایه منبر جهت دفع عین
 الکحل و ان یکاد بکوش هوش مستمعان ملک ملکوت رسانید
 و کیوان که پیر دراک و صومعه نشین قلعه افلا گست عود قاری
 بر بحر خورشید نهاده * طلسم دولت بر صفحه ماه کشید و خراکهای
 صد سری و هشتاد سری و خیمهای سقرلات و سایبانهای ابریشمین
 طناب سر بعیوق افراخت * و تختهای زر و نقره بخوشهای لعل
 و مروارید ترصیع و تزیین یافت * و بساط نشاط از بخار عود و عنبر
 غالیه سای شد * و ساقیان سیمین ساق زهره جبین ساغر زرین در
 کف بلورین نهاده بلبل شکر فروش از هر طرف صلائی عیش

و سرور در دادند * و مغنیان خوش الحان آواز رود و بانك سرود
 بدایره چرخ کبود رسانید * رامشگران زهره طبع بناله زیر
 و بم چنك و عود هوش و خرد از دل و دماغ می ربود * (نظم)
 چه جشنی بزمگاه خسروانه * هزارش ناز و نعمت در میانه
 ز شر بتهای رنگارنگ صافی * چون نور از عکس در ظلمت شکافی
 بلورین جامها لبریز کرده * بماء الورد عطر آمیز کرده
 ز زرین خوان زمینش مطرح خور * ز سیمین کاسها برجی پر اختر
 درواز خورد نیا هر چه خواهی * ز مرغ آورده حاضر تا باماهی
 بی حلواش داده نیکوان وام * ز لب شکرزدندان مغز بادام
 ز تخته تخته حلواهای رنگین * بنای قصر حسنش بود شیرین
 برای فرش در صحن وی افکند * هزاران خشت از پالوده قند
 ز تازه میوه های تر و نایاب * سبدها باغبان پر کرده از آب
 نکرده هیچ نادر بین تصور * از آب آید بیرون زینسان سبدر
 چون سه روز بدین وتیره اندشت و قامت هر دو لبتند بخلعت
 ارجمند هر گونه مطالب و مقاصد زینت پذیرفت، امیر شرف بمراسم
 پیشکش و لوازم تحف و هدایا مبادرت نموده چیزی چند بموقف
 عرض رسانید که در قرون و ادوار دیده روزگار مثل آن ندیده
 و کوش زمانه از افواه و السنه چون آن ترانه نشنیده * از آنجمله
 جانوران شکاری باز و شاهین و اسبان تازی زرین زین و از پوستین

نافهای و شقات دورنك و دیبا و زر بفت هفت رنك و منملهای فرنك
 بگذرانید مشمول عواطف پادشاهانه و منظور عوارف ییكرانه
 خسروانه كشته * بكر شمشیر مرصع و قفتان چهارقاب طلادوز
 سرفراز شد و اسم او را موسوم بشرف خان گردانیده * منصب
 جلیل القدر قواچی باشی كری عسکر و امیر الامرایی كردستان
 بدو ارزانی داشت * و نشان مكرمت عنوان درین باب عنایت
 فرموده بدین موجبست كه نقل كرده میشود *

(صورت نشان) چون مقصد اصلی و مطلب کلی شرف
 عروج بر معارج اقتدار سلاطین عالمقدار و عز صعود بر مصاعد
 اختیار خواقین كامكار رعایت و تربیت جمعیست كه باقدام جد
 و اجتهاد در معارك ارادت و اعتقاد كوی تفوق و رجحان از امثال
 و اقران ربوده اند * و بقدمت خدمت از اعیان خود سبقت چسته
 رایت خد متكاری و جان سپاری بر افراشته نقد وجود خود را نثار
 درگاه فلك اشتباه و سرمایه ایثار درگاه عالم پناه ساخته باشند *
 در بقولا ایالت پناه حكومت دستكاه رفعت قباب نصف مآب
 عمدة الامراء الكرام تقاوة الحكام العظام كما لا للایالة والامارة
 والسعادة والدنیا والدین شرف خان از راه اخلاص و وثوق تمام
 پناه بدین خاندان ولایت آشیان آورده و تبراً از معاندان جسته
 تشبث باذیال عاطفت و عنایت ماشده زبان حال بدین مقال مترنم (نظم)

ما بدین درنه پی حشمت و جاه آمده ایم *
 وزبدی حادثه اینجا به پناه آمده ایم *

بشرف مجلس ساهی مشرف شد لاجرم مروت و مرحمت
 بیغایت شاهی باعث تقویت و تربیت او شده * بمضمون بلاغت
 مشحون * (نظم)

هر آن کز غم جان و از بیم چاه * بزندهار این خانه آرد پناه
 اگر سر رود در سرکار او * ندارم روا رنج و آزار او
 آن ایالت پناه را در ظل ظلیل امنیت التطلیل جای داده
 بر تبه خانی سرافراز نموده . اسم او را بشرف خان موسوم کردیم
 و تقدم توأجیان دیوان اعلی را بدو تفویض فرموده * در سلك
 خانان و امرای ذی شان درگاه معلی منخرط گردانیدیم و منصب
 امیر الامرای و فرمان روایی جمیع امراء کردستان بدو رجوع
 نموده ایالت بدلیس و اخلاط و موش و خنوس مع توابع و لواحق
 و سایر محال که تاغایت در تصرف امیر مومی الیه باشد و از ممالك
 محروسه نواب همایون ماست دانسته * بدان ایالت پناه ارزانی
 داشتیم و زمام حل و عقد و قبض و بسط مهام ملکی و مالی آنجا را
 بقبضه اقتدار او نهادیم * تا همواره مکنون (الانسان عبید
 الاحسان) منظور دیده اعتبار داشته در شاه راه خد متکاری
 و جاسپاری ثابت قدم و در محافل حق شناسی و دولت خواهی

راسخ دم بوده * بنوعی در استحکام بنیان یکجہتی و نیکو بندگی
 کوشد کہ حکام و ولایت اطراف و اکناف را نصب العین کشتہ
 روز بروز درجہ اعتبارش مرتبہ اعلیٰ یابد * سبیل امراء کرام
 و کلا تران و قایدان کردستان آنکہ خان مزبور را امیرالامرای
 خود دانستہ * مراسم متابعت و موافقت بجای آورند اصلا دقیقہ
 از دقایق اطاعت مشار الیہ فوت و فرو گذاشتہ نکنند و بحار
 و احضار مومی الیہ حاضر شدہ اظہار لوازم دولت خواہی نسبت
 بدولت روز افزون بہ اہم وجوہ نمایند * کلا تران و ملکان و کد
 خدایان و رعایا و مقیمان و عموم ساکنان ولایت مذکورہ و توشمالان
 الوسات و احشامات متعلقہ بدان محال باید کہ ایالت پناہ مشار
 الیہ را حاکم و صاحب تیول آن محال دانستہ * اوامر او را مطیع
 و منقاد باشند و از سخن و صلاح او بیرون نروند وظیفہ ایالت
 پناہ مومی الیہ آنکہ بارعایا و متوطنان آنجا بنوعی سلوک نماید
 کہ از قوی بضعیف حیف و میل و واقع نشود و از جوانب برین جملہ
 روند * و چون بتوقع رفیع منیع اشرف اعلیٰ موشح و مزین
 گردد اعتماد نمایند * کتبت بالامر العالی اعلیٰ اللہ تعالیٰ و خلد بقائه لا
 یزال مطاعا و منیعا مبلغا فی عشرین شہر صفر ختم بالخیر والظفر
 سنہ تسع و ثلاثین و تسعمایہ *

بعد از ترشح زلال الطاف و سلسال اعطاف شاہی شرف خان

فرزند دل‌بند خود امیر شمس‌الدین را از قلعهٔ اختار آورده ملازم
 رکاب نواب شاهی گردانیده * و ایت موکب پادشاهی بصوب
 آذربایجان معاودت فرموده بمقر سلطنت قرار یافت * درین اثنا
 خبر استیلاء عبید خان اوزبک بر خراسان و محاصره نمودن بهرام
 میرزا در شهر هرات قریب یکسال بمسامع شاهی رسید * و چنان
 تقریر کردند که بمحیثیتی آذوقه بر محصوران مضیق شده که چند
 روز مردمان بهرام میرزا اوقات خود را بچرم جوشیده گذرانیده‌اند
 از استماع این خبر وحشت اثر شاه طهماسب امیر شمس‌الدین را
 رخصت انصراف داده * و آنجات استمالت بشرف خان نوشته
 رتق وفتق مهمات آذربایجان را بدو مفوض گردانیده * بعضی از
 امراء قزلباشیه مثل هلهل سلطان عربک‌لو و اوایس سلطان
 پازوکی * و اجل سلطان قاجار * و امیره بیک محمودی * و موسی
 سلطان حاکم تبریز را بمدد و معاون او کرده که هر وقت او را
 احتیاج بمدد و کومک شود امرای مزبوره را بمعاونت طلب
 دارد بر سبیل استعجال حاضر باشند * و خود بنفسه عنان عزیمت
 بدفع عبید خان بجانب خراسان منحرف داشت * و فقیر را از
 والد خود استماع رفت که میفرمود در وقتی که از شاه طهماسب
 رخصت انصراف بیدلیس حاصل نمودم فرمود که پدر خود را
 بکوی که تا هنگام مراجعت ما از خراسان بهر نوع که بوده

باشد باطایفه عثمانلو بطریق مدارا و مواسا سلوک دارد که اولمه
 خصم او کشته * امثال او مفسد و مفتن در ربیع مسکون پیدا
 نمی شود * و یقین میدانم که طایفه عثمانی را بحال خود نکذاشته
 محرك سلسله فتنه و فساد خواهد شد * و شرف خان بوصیت شاه
 عمل نکرده * با امرای کردستان که همجوار بودند و در هنگام
 محاصره قلعه بدلیس بافیل یعقوب پاشا و اولمه همزبان و همدستان
 شده بودند در مقام کوشمال ایشان در آمده * اولالشکر بر سر
 میرداود خیزانی کشیده * بعضی از ولایت اورانهب و غارت
 کرده * سه شبانه روز میرداود را در قلعه خیزان محاصره نمود *
 چون چند نفر آدم از طرفین کشته و زخمی گشتند خبر آمدن
 اولمه بدلیس شایع گشته * شرف خان از سر قلعه خیزان
 برخاسته عودت نمود . ازینجهت امرای خانی بیکیبارکی از شرف
 خان متنفذ گشته با اولمه یکجهت شدند * و همچنان از عشیرت
 روزکی میر بوداق کیسانی و ابراهیم آغای بلباسی ولد شیخ امیر
 و قلندر آغا ولد محمد آغای کلهوکی و درویش محمود کله چیری از
 شرف خان رنجیده نزد اولمه رفتند * القصه بار دوم اولمه باموازی
 ده هزار پیاده و سوار نیزه گذار تفنگچی و کماندار بامداد فیل
 یعقوب پاشا و بتحریرك حضرات در فصل پانزمنه اربعین و تسعماه
 از راه خیزان متوجه ناحیه تاتیک شدند * و در آن حین زیاده

از پنج هزار مرد در سر رایت شرف خان موجود نبود * و مع
 هذا وصیت شاه طهماسب بخاطرش رسیده اراده کرد که بجانب
 آله طاق والشکر در حرکت آمده کس بطلب موسی سلطان
 و امرا به تبریز فرستاده احضار لشکرها کند و بمحاربه و مدافعه
 اولمه مبادرت نماید که آغایان روز کی بآن رای راضی نیکشته
 علی الخصوص سیدی علی آغای پرتابی که در آن عصر وکیل و جمله
 الملك شرف خان و مقتدا و سفید ریش روز کیان بود از کثرت
 حماقت و نادانی در حضور و دیوان خانی گفت که اگر عشیرت
 روزی در مقاتله و محاربه اولمه مساهله و مسامحه می نمایند من کفره
 و ارامنه و لایت بدلیس را جمع نموده بدفع او اقدام خواهم کرد *
 باوجود آنکه شرف خان را از علوم رمل و نجوم بهره تمام بوده
 گفت که بحسب رمل درجه طالع اولمه درین دفعه در اوج و طالع
 مادر حضیض و هبوط است درین وقت باو بهیچ وجه من الوجوه
 مقابله و مقاتله جایز و روا نیست * اما بواسطه سخنان بهوده
 و لاف کزاف طایفه اگراد ضبط خود نتوانست کرد بآن گروه
 قلیل بالشکر کثیر اولمه مجادله بخود قرار داد * و وقتی که اولمه
 بسرحد ناحیه تاتیک من اعمال بدلیس رسیده استقبال او کرده
 در طرف جنوبی قلعه تاتیک تلاق فریقین دست داد * و اولمه
 پشت لشکر خود را بکوه داده پیشگاه لشکر خود را که زمین

زراعتگاه ارزن بود شب آب بسته کل عظیم شده و خود صفوف
خود را استوار کرده چند صف از طایفه یکپجری و کما ندارد در
قلب و جناح لشکر خود ترتیب داد * و شرف خان نیز در برابر
دشمن صف آرا شده عشیرت روزکی با نخوت و غرور اصلا کثرت
دشمن و مخالفت مکان جنگ در نظر نیاورده شروع در محاربه و مقاتله
کردند * و از جانبین جوانان پر خاشج و یکه تازان پلنگ خو چون
شیران مست و هز بران زبردست درم آویخته * غبار فتنه جدال
و شعله آتش قتال سر بفلک کشید (نظم)

زهر دو طرف یکه تازان کرد * نمودند با هم بسی دستبرد
زسم ستور آتش از کیختند * بخون خاک میدان بر آمیختند
ز تیغ و سپر شرزه شیران مست * هلالی بسر آفتابی بدست
نهنگ کمان اژدهای دمان * قرار از زمین بود و هوش از زمان
هوا شد زدود تفک پر زمینغ * درو ابر رخشان درخشنده تیغ
در آن دودناک ابر دریا ستیز * تفک مهرها هر طرف ژاله ریز
در خلال این احوال که نایره حرب و قتال و شعله جنگ
و جدال سر بعیوق کشیده بود امیره بیک محمودی که یمین لشکر
شرف خان در عهده اهتمام او بود با ملازمان عصابه بیوفایی
بر پیشانی بیجیایی بسته (نظم)

دلماجوی ز ابناء دهر چشم وفا * که در جبلت این همراهان مروت نیست

روگردان شده بمسکر اوله ملحق کشت * و اتفاقاً مهره
تفنك درین اثنا بر دوش چپ خانی در آمده از پشت بدر رفت
عنان تماسك فرس از قبضه تمالك او بیرون رفت * و لشکریان
چون این حال مشاهده نمودند روی در وادی انهزام نهاده * در
آن روز موازی هفتصد نفر از جوانان خنجر گذار و دلیران عدو
شکار در معرض تلف در آمده * از آنجمله پانصد نفر از امیر
زاده و آغایان عشیرت روزکی بود که باسیدی علی آغای وکیل
بقتل رسید * و سکر یك ولد او با بعضی اسیر و دستگیر شدند *
اوله از صدور این واقعه از آنجا عنان عزیمت بصوب وان و وسطان
معطوف داشته قدم در ولایت بدلیس نهاد * خورد و بزرگ
روزکی از حدوث این واقعه هایلہ سیدی علی آغا را بدعا کردند
از آن سبب منقطع النسل گشته از اولاد و اتباع و بنی عمان او دیار
نماند * و سن شرف خان شهید مرحوم از سرحد اربعین گذشته
مشرف بحدود خمسین شده که این واقعه صدور یافت و ایلم حکومتش
زیاده از سی سال بود حاکم باستقلال بود * و اولادش منحصر بامیر
شمس الدین بود که از دختر علی یك صاصونی متولد شده . دختر
محمد یك حزوی را برای پسر خود خواستکاری کرده * هفت
شبهانه روز طوی عظیم ترتیب داده * در كوك میدان فرموده که
اسباب مناهی و ملاهی را چون مهرهای نود از روی بساط دهر

در چیدند و مجلس شرع شریف آراسته مهد عصمت پناه را بآیین
 دین نبوی و قوانین شرع مصطفوی بعقد از دواج فرزند دلبنده در
 آورد * و مجلس شادمانی را چنان آراست که سپهر جهان گشته
 با هزاران دیده چشم حیرت بنظاره آن ککشاد و زواهر جواهر
 انجم که سالها در جیب و دامن پرورده بود برسم تهنیت و نثار
 بر طبق عرض نهاد * و چون مجلس بزم و حضور در خیمه و خرگاه
 بانواع بهجت و سرور زیب و زینت یافت امراء ذی شان کردستان
 مثل سید محمد حکاری و شاه علی بیگ بخشی و ملک خلیل ایوبی
 و حسن بیگ پالوهی در آن جشن دلکشا حاضر گشته داد عیش
 و خرمی دادند * و در آن ایام علی الدوام جوانان کردستان بچوگان
 باختن و قبق انداختن اشتغال نموده * طبقهای زر و طلا ایثار و نثار
 میکردند * و بعد از تقدیم مراسم جشن و سور امراء عظام و حکام
 کرام را پیشکشهای لایقه و خلعتهای فاخره داده رخصت انصراف
 فرمودند * و از طوائف مختلفه هر کس که حیف و غدیری با آبا
 و اجداد عظام او کرده بودند در مقام انتقام ایشان در آمده آرزو
 در دل نکذاشت * از آنجمله عشیرت پازوکی از تاریخی که شاه
 اسمعیل چولاق خالدر را بحسب تقدیر امیر الامراء کردستان
 گردانیده ناحیه او حکان من اعمال موش را تصرف نموده داخل
 الکاء خنوس کرده برادرش دستم بیگ داده بود * و او آنجا را

متصرف شده از او تعدی بسیار بعشیرت روزکی رسیده قشلاق
 در او حکان می نمود * در تاریخ سنه اثنی و عشرين و تسعمایه شرف خان
 در قلب شتا و زمستان که در ناحیه موش از شدت سرما و کثرت
 برودت هوا دریای زخار و بحر خوار شده بود و پرنده و چرنده را
 در فضای آن مجال طیران و امکان سیران نبود * باموازی یک هزار
 و پانصد نفر از جوانان روزکی لا کان در پایهای خود بسته ایلغار
 بر سر رستم یک برد و او را با دو پسرش و چهار صد نفر از جوانان
 کار آمدنی پازوکی را بقتل آورده تیغ بیدریغ در ذکور و آنات
 خورد و بزرگ ایشان نهاده * بعضی از آن جماعت از معرکه فرار
 کرده در غاری که در قرب قلعه او حکانست متحصن شدند بدود
 آتش دود از دودمان ایشان بر آوردند و مسود اوراق را از بعضی
 اعزه استماع رفت که عجزه انبانی بر سر کشیده خود را از آن
 بلیه که یاد از صرصر عادمیداد خلاص کرده متنفسی دو قید حیات
 نماند * و جزای اعمال ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهاده اهل
 و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده سالها و غاما عود نمودند *
 و در تاریخ سنه تسع و ثلاثین بقصد تسخیر قلعه اخمار که در میانه
 دریاچه وان وارجیش است و از قدیم الایام داخل ولایت روزکیه
 بود آخر بتصرف حکام شنبو درآمد بود رفته * کشتی چند تعبیه
 کرد، بزور و غلبه قلعه را مسخر گردانیده حاکم قلعه که رستم یک

ابن ملك ييك حكارى بود در آن غوغا بضرب تفنگ بقتل رسيد
والسكاي اسعد را كه حاكم بختى بزور و غصب تصرف کرده بودند
انزاع كرده باز بتصرف ملك خليل حاكم حسنكيفا داد
چنانچه در ضمن حكايات سابق و روايات متناسق مستفاد ميگردد
و در وقت گرفتن ناحيه ارزن از ملك خليل بتصرف محمد ييك
صاصوني داد و شيخ امير بلباسي را ب معاونت عز الدين شير حكارى
فرستاده دست تسلط طايفه محمودي را كه بامداد قزلباش بولایت
ايشان دراز کرده بودند کوتاه گردانيد * و عوض ييك محمودي را
كه اور كز سلطان قزلباش در قلعه وان حبس کرده بود جبرا
و قهرا اطلاق داد بنوعى كه قبل از اين مذکور شد * و از خيرات
و مبرات جامع شريف و مدرسه منيف و زاويه لطيف در نفس
بدليس ساخته موسوم بشرفيه گردانيد و قيصريه و خان دو طبقه
عظيم بنا کرده قرايى خوب و مزارع و دكا كين و طاحونه معمور
پر حاصل وقف ساخت و توليت جميع موقوفات و مزارع مشروط
باولاد ذكور خود بطننا بعد بطن الى الاتقراض گردانيد * و در
جنب مسجد جامع شرفيه محل مدفن خود تعيين كرد * و شاه ييكى
خاتون بنت على ييك صاصوني كه زوجه وى بود كنبدي بر سر
مقبره او بنا کرده باتمام رسانيد * بعضى اوقاف بجهت حافظان
جزء خوان مقرر كردند كه در صبح و شام در سر مرقد شريف

ایشان بتلاوت قرآن مشغول باشند *

﴿ وجه چهارم ﴾

﴿ در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان ﴾

بر اهل دانش و بینش و واقفان کارخانه آفرینش چون فروغ آفتاب جهانتاب روشن و بسان لمان صبح صادق مبرهن است که چون قادر مختار عز شانه هرگاه که خواهد که دولتمندی را بعلو شان و رفعت مکان در مستقر دولت، متمکن سازد و بتاج و هاج حکومت فرق فرقد سای او را بنافزاید در تباشیر صبح دولت و مبادی ایام حشمت او را بنظر موهبت پرورش دهد تا آن دولتمند بصفت جلال و جمال و اقبال و انتقال و انعام و انتقام و لطف و عنف و مهر و کین و سرعت و تمکین تربیت یابد و نیز عالم افروز (خمرت طینه آدم ییدی اربعین صباحا) از افق این معنی می تأبد و طنطنه (وما ارسلناک الا رحمة للعالمین) را دغدغه (ایس لک من الامرشی) مقابل است و ماه چهارده جهان افروز بدر را واقع جگر سوز احمد نمائل و سریر حکومت و مسند حشمت که بقرار دوام و افتخار احتشام ثبات و نظام خواهد یافت چاره ندارد و انقلابات غریبه و انتقالات عجیبه برهان واضح و تبیان لایح بر صدق این مقالات و بیان این حالات احوال شمس الدین خانست

چه در اول بجای پدر بر مسند حکومت بدلیس متمکن گشت
 و در اواخر از اثر کم عنایتی سلطان غازی و بی معاونتی و ناسازی
 بخت مهاجرت او طان اختیار نمود * و شرح این سخن آنست که
 چون امیر شرف در تاتیک شربت شهادت چشید عشیرت
 روزگی او را از قلعه^۱ اخمار آورده در بدلیس بمحکومت نصب
 کردند و سر ارادت در ربه^۲ اطاعت او نهادند و رتق و فتق قبض
 و بسط امور ایالت را بکف کفایت حاجی شرف بن محمد آغای
 کلهوکی گذاشتند * چون يك سال و شش ماه از ایام حکومت
 او متمادی شد در تاریخ او آخر سنه^۳ احدی و اربعین و تسعماه
 سلطان سلیمان خان بتحریرك اوله ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 سردار لشکر ظفر اثر نموده روانه^۴ آذربایجان گردانید * چون
 اعلام نصرت فرجام سپاه خجسته انجام بظاهر دیار بکر پرتو
 التفات انداخت شمس الدین يك تحف و هدایای مرغوب برداشته
 استقبال پاشای مزبور کرد * و بعد از وصول بعسکر ظفر
 قرین ابراهیم پاشای وزیر باعزاز و احترام او مبادرت نموده منشور
 ایالت بدلیس را از نیابت سلطانی بدو ارزانی فرموده * همراه
 لشکر فیروزی اثر متوجه تبریز شد * شاه طهاسب از اجتماع این
 اخبار مهمات خراسان را معطل گذاشته روی توجه بجاناب آذربایجان
 آورده * چون توجه موکب شاهی از خراسان در تبریز مسموع

ابراهیم پاشای وزیر شد مسرعی باستعجال همراه صبا و شمال باستانه
 ملك آشیانه سلطانی ارسال نموده * اشعار توجه شاه طهماسب
 بجانب آذربایجان واستدعای وصول چتر فلک فرسا بدیار عجم کرد
 سلطان غازی تهیه اسباب سفر نموده بالشکری که عدد نجوم
 افلاک در تعداد آن ناچیز بود و سپاهی که محاسب عقل دراک از
 شرح احصای آن عاجز و حیران بود از دار السلطنه قسطنطنیه
 المحمیه بیرون آمده بجانب تبریز نهضت فرمود * و وصول موکب
 هر دو پادشاه در عرض يك ماه با آذربایجان اتفاق افتاد و سلطان
 غازی بقانون و آداب عثمانی آوازه آهنگ عراق از دایره چرخ
 چنبری گذرانید و ندای ساز جنگ و صدای مجادله و قتال بکوش
 هوش خورد و بزرگ رسانید * و بقول عظمای امرأ عمل نموده
 کسانی که بارها در معارك مقاتله و صفوف محاربه آثار جلالت
 و علامت شہامت از ایشان بظهور آمده پیشرو سپاه نصرت پناه
 ساخت تا بقوت بازوی کامکاری و بضرب شمشیر صاعقه کردار
 مخالفان را مغلوب سازند * و قلب و جناحین لشکر را مانند سد
 اسکندر استوار کرده بدین ترتیب آهنگ عراق کرد و شاه
 طهماسب نیز تا سلطانیه باستقبال آمد * اما چون در آن ولادر
 میانه عسکر قزلباش عداوت و خصومت بدرجه اعلی و مرتبه
 قصوی رسیده بود و زیاده از هشت هزار سوار در سر رایت

او موجود نبود بدین واسطه تاب مقاومت عسا کر دریا مقاطر
 سلیمانی نیاورده بجانب در جزین و همدان حرکت نمود * باوجود
 آنکه شانزده درجه از درجات تحویل میزان گذشته بود لشکر
 قیامت اثر برف و سرما بعزم تسخیر ممالك عراق از هوا بزمین
 نزول فرمود * وبنوعی اشتداد کرد که طریق عبور و مرور
 بر عسا کر منصوره منسد گردانید و بسی نفس از مردم روم واسب
 و اشتر و الاغ و چاروا از اردوی همایون سلطانی از شدت برودت
 و کثرت برف و قلت آذوقه در معرض تلف در آمد * بناء علی
 هذا این چشم زخمی بود که بعسکر اسلام رسید اوله را با اغرق
 و یکی چری در تبریز گذاشته بجانب دار السلام بغداد نهضت نمود
 و محمدخان شرف الدین اوغلی تکلو که ایالت بغداد بدو مفوض بود
 از آوازه * موکب سلیمانی چون غل ضعیف و مور نحیف سراسیمه
 گشته اهل و عیال خود را در کشتیها نهاده بجانب شوشتر
 و دزفول فرار کرد و بلا مجادله و مناقشه فتح بغداد سلطان غازی را
 میسر شد زمستان در آنجا قشلاق فرموده * شمس الدین بیک
 در آن سفر ملازم رکاب ظفر انتساب سلطانی بود و از بغداد رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه بدلیس شد * در اول فصل بهار که
 سلطان غازی از راه التون کوپری متوجه آذر بایجان شده آوازه *
 معاودت بمستقر جلال در طاس کنبند بوقلمون انداخت و در

ظاهر اخلاط کریاس کردون اساس وشادروان فلك مماس سر
 باوج ذروه مهر و ماء برافراخت * شمس الدین بیك را وزراء عظام
 بتحريك اوله نافر جام در دیوان سلیمان احتشام حاضر ساخته بدو
 گفتند که پادشاه ولایت بدلیس را از شما میخواهد که در عوض
 ولایت ملاطیه و مرعش را بطریق ملکیت بشما ارزانی دارد *
 شمس الدین بیك در جواب مبادرت نموده گفت که سر و مال
 و ملک ما جمله پادشاه تعلق دارد از طائفه بایکی محمود عمادان شخصی
 که از یکنه و عمده اغایان روزکی بود در دیوان حاضر بود بلفظ
 کردی توجه بطرف شمس الدین بیك کرده گفت بعد از آنکه
 ولایت موروثی و اوجاق روزکی ازید تصرف ما برود زندگانی ما
 بچه کاری آید * اگر اشاره فرمائی ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 بضرب خنجر سوراخ کرده . موازی یکصد و پنجاه کس
 از عشیرت روزکی امروز در دیوان موجود است همه در او غرا و جاق
 کشته کشته نامی در صفحه روز کار یاد کار میگذاریم * شمس الدین
 بیك در جواب فرمود که از جانب پادشاه و وزیر نسبت بتاکم
 التفاتی نیست همه تحريك اوله است که گفته اند * (نظم)
 بلند اقبالی دشمن بلا نیست * و گرنه کوه کن مردانگی کرد
 و بکر بیك روزبانی که آغای غلمان آمد بود در آن حین
 سنجاق، عدلجواز بدو مفوض شده بود از مقدمات روزکی واقف

شده بزبان کردی گفت که زنهار بقول جهلای اگر اد عمل نمائی
 اگر ولایت بدلیس چند روز از دست برود هرگاه سر بسلامت
 است باز اوجاق بدست می آید * چون سخن اخلاص نهاد شمس
 الدین بیک بعرض پادشاه رسید خلعت شاهانه واسب بازین وجام
 وزنجیر و تپوز طلا و منشور ایالت ملاطیه بیرون آمده . منشور
 ایالت بدلیس باولمه عنایت کشت * و شمس الدین بیک قلاع
 ولایت بدلیس را خالی کرده تسلیم کاشتهکان سلطانی کرد و موازی
 پا نوده نفر از اعیان روزکی بضبط ملاطیه فرستادند * وبعد
 از کوچ نمودن موکب همایون سلطانی شمس الدین بیک باراده *
 رفتن ملاطیه از راه صاصون با اهل و عیال متوجه آن صوب
 شدند * چون در آن عصر حاکم صاصون سلیمان بیک عززانی بود
 چون باو ملاقی شد او را از رفتن ملاطیه منع کرده گفت که
 در خانواده شما بغیر از تو کسی که وارث اوجاق موردونی باشد
 نمانده و طایفه رومی بنایت نا اعتمادند اگر ترا ضایع سازند قطع
 نسل حکام بدلیس خواهد شد * بنا براین و هم و هراس بر ضمیر
 او مستولی گشته در رفتن ملاطیه متردد شد اتفاقاً در آن حین
 شاه طهماسب در ارجیش توقف داشت و عبد الله خان و بدرخان
 استاجلو و منتشا سلطان را بجهت نهب و غارت ناحیه اخلاط و موش
 مأمور ساخته بود * و بهم آن داشت که ضرری از لشکر قزلباش

بمردم عشایر و قبایل روزی برسد بالضرورة فسخ عزیمت ملاطیه
 نموده عنان یکران بطرف قزلباش معطوف داشته اظهار اطاعت
 کرد باخانه و کوچ متوجه تبریز شد * و شش نفر از آغایان روزکی را
 فرصت آن شد که با او رفاقت و موافقت کردند و اوله نیز
 متوهم گشته بدلیس را خالی گذاشته * در عقب سلطان غازی
 بجانب دیار بکر رفت چنانچه چند روز قلعه بدلیس بی صاحب
 و حافظ ماند بعد از آن ناحیه امورک و خویت و پو غناد و کرنج
 چهار ناحیه از ایالت بدلیس تفریق کرده بدستور سنجاق حسب
 الاتماس اوله بابراهیم بیک ولد شیخ امیر بلباسی ارزانی داشتند
 ابراهیم بیک قلعه امورک و کلهورک و پو غناد را بید تصرف درآورده
 و قلندر آغا را چنانچه توقع او بود رعایت نکرد و باتفاق دده بیک
 قوالیسی و میر محمد ناصر الدینی با موازی چهار صد نفر از متعینان
 روزکی بمیرلوای بدلیس عصیان نموده * با اهل و عیال جلای وطن
 اختیار نموده متوجه آذر بایجان شدند * بعد از آمدن ایشان شاه
 طهماسب در مقام رعایت شمس الدین در آمده * اسم او را
 بشمس الدین خان موسوم گردانیده در سلك امراء عظام منخرط
 گردانید * و السکای سراب را با بعضی محال دیگر بدو ارزانی
 داشت و بعضی اوقات السکای مراغه و توابع و کاهی السکای دماوند
 و دارالمرز و کاهی کرهرود و جهرود و فراهان عراق را بدو مرحمت

کردند* و اکثر اوقات در ییلاق و قشلاق در رکاب پاشادهی بسر
می برد و تا موازی صد و پنجاه نفر از متعینان روزکی را در سلك
قورچیان عظام و یساولان کرام انتظار داده* از آنجمله شیخ امیر
بلباسی و دده بیك قوالیسی را بمنصب جلیل القدر یوزباشی کری
سرافراز ساختند* بعد از آنکه دده بیك و میر محمد و قلندر آغا
جلای وطن کردند خسرو پاشای میرمیران آمد را از جانب ابراهیم
بیك دغدغه بخاطر رسیده کس فرستاده اورا بدیار بکر طلب
کرد* ابراهیم بیك نیز متوهم گشته قلاع خود را مستحکم ساخته
در رفتن مسامحه و مساهاله نمود* چون حقیقت این احوال را پیایه
سر بر سعادت مصیر عرض کردند فرمان واجب الاذعان نافذ
کردید که امرای کردستان باتفاق بر سر ابراهیم بیك رفته اورا
بدست آورند* امرای مزبوره بامتنال امر مبادرت نموده ابراهیم
بیك را در قلعه کلهوگ مرکز وار در میان گرفتند و کار بر
محصوران مضیق گردید ابراهیم بیك در صلح و آشتی زده برادر
خود قاسم آغا را نزد خسرو پاشا فرستاد که از سر جرایم او درگذرد
پاشا بشرط آمدن ابراهیم بیك کنایان او را عفو کرده اما ابراهیم بیك
و هم کرده قرار بر رفتن داد برادر دیگرش شیخ امیر را بنزد امرای
که اورا محاصره داشتند فرستاده التماس نمود که شیخ امیر را بخدمت
پاشا فرستاده مهلت طلب دارند که او بعد از چند روز دیگر که

امرا از سر قلعه برخیزند بخدمت پاشا رفته عذر تقصیرات بخوانند
چون امرا این اخبار را بعرض پاشا رسانیدند قایل نشکشته قاسم
آغای برادرش را بعقوبت تمام در آمد بقتل آورده بامرا حکم
فرستاد که شیخ امیر نام برادرش را نیز بقتل آورده در محاصره
قلعه اقدام نمایند * شیخ امیر را از این قضیه بعضی احبا مطلع
ساخته محل نماز شام بعزم وضو ساختن از نزد امرا بیرون رفته
خود را بمیان بیشه وجنگل انداخته فرار کرد و خود را بمیان
عشیرت حکاری انداخت و بجانب قزلباش رفت * ابراهیم بیک
چون بر قتل برادرش قاسم آغا و فرار کردن برادرش شیخ امیر
واقف شد خود را بقلعه امورك انداخت در آنجا نیز استقراری
نکرفته بجانب قزلباش فرار کرد * محصوران قلعه امان طلبیده
امراء بوسیله بهاء الدین بیک حاکم حزو از کنه‌هان طایفه محصور
در گذشته ایشانرا سالما بیرون کردند * هر سه قلاع را ویران
ساختند * و ابراهیم بیک از شاه طهماسب و شمس الدین خان
رعایت نیافته * بعد از دو سال باز بروم عودت کرده شمشیر
و کفن در کردن انداخته بعقبه علیه سلطان غازی سلیمان ثانی
رفت کنه‌هان او از میان پرتو الطاف سلطانی عفو شد سنجاق
از ولایت روم ایللی بدو عنایت گشته * مدة الحیاة در آنجا بسر
برد * آخر در دست غلامان مملوك خود بقتل رسید * و شیخ

امیر در اوایل منظور نظر عواطف و مشمول الطاف عوارف شاهانه گشته منصب یوزباشی کری قورچیان اکراد که قبل از این ابراد یافت بدو مفوض شد * آخر بواسطه کثرت استعمال افیون در آن کیفیت نماید * در نظر پادشاه و خیل و سپاه مطرود و در چشم خلایق مردود گشت تا در شهرور سنه خمس و ستین و تسعمایه که در شیروان بوکالت فقیر نصب شده بود فوت شد * و دده بیگ نیز از منصب یوزباشی کری قورچیان طهران معزول شده باچهل نفر از قورچیان روزکی بوکالت ابوی مخدومی مامور گردید و در تاریخ سنه ست و خمسین و تسعمایه در کردستان شربت شهادت چشید * و شمس الدین خان یکبارگی از ملازمت متنفر گشته کنج انزوا و انقطاع اختیار کرد و موازی صد تومان که دویست هزار اقچه عثمانی میشود از مالوجبات بلده اصفهان جهت مدد معاش او تعیین فرمودند * و حکم ترخانی دادند که بجار و یساق نرود * و در بلده مزبور ساکن شود و چون ده سال بر این وتیره گذشت شاه اسمعیل ثانی از قلعه قهقهه بیرون آمده در قزوین بر تخت سلطنت جلوس کرد کس بطلب ابوی مخدومی فرستاده او را بقزوین آورد * و چون شصت و هفت مرحله از مراحل زنده کانی طی کرده بود و اکثر اوقات شریف ایشان بغصه و غم و اندوه و الم میکذرانید مع هذا از کثرت استعمال

ترا کیب و مکيفات افیون دماغ خشکی پیدا کرده پروای ملازمت
خواقین و میل اختلاط کسی نداشت به تنهائی خوی کرده بود
(نظم)

مجردان توازیاد غیر خاموش اند بخاطری که توفی دیگران فراموش اند
و درین مدت مفارقت اولاد ذکور و اناث و عموم عشیرت
روز کی بدو تاثیر کرده بود بحسب اتفاق در آن حین که بقزوین
تشریف آوردند جمله فرزندان اعلی و ادنی و اعیان روز کی حاضر بود
بدیدار ایشان مبهج و مسرور گشته هم در آن اوقات مزاج شریفش
از نهج استقامت منحرف گشته بعارضه مرض ندای (ارجعی الی
ربک راضیه مرضیه) و صدای (فہو فی عیشۃ راضیۃ فی جنۃ عالیۃ)
را بسمع رضا اصغافرموده در قزوین بجوار رحمت الهی پیوست

❖ مثنوی ❖

او رفت و گذشت از این گذرگاه * و آن کیست که نکذرد از این راه
راهیست عدم که هر که هستند * از آفت تیغ او نرسند
جاوید بهشت جای یادش * جادر حرم خدای بادش
واز ومسود اوراق شرف، و خلف دو پسر ماند خلف یک بعض
اوقات در سلك قورچیان شاه طهماسب و چند سال بمنصب یوزباشی
کری منخرط و مفتخر بود آخر در زمان شاه سلطان محمد بمنصب
امارت رسیده و از زمره مقربان حمزه میرزا شد * بعد از قتل میرزا

اطاعت سده سنیه پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان نموده
بنصب سنجاق الشکر و ملاذ کرد مفتخر شدند *

ذیل

﴿ در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال
که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست ﴾ (نظم)
منم چو کوی بمیدان فسحت مه و سال

ز صولجان قضا منقلب ز حال بحال
نخست باز فتادم به پشت یکچندی • بدان منابه که باشد طبیعت اطفال
نکرده هیچ کنه لیک چون کنه کاران
بمهد تربیتیم بسته دست و پا بدوال

قدم ز رفتن لثک و کف از گرفتن شل
دهان ز خوردن بند و زبان ز گفتن لال
زنوک هر مژه خون جگر ییفشانده

نیامده بدهان شیر صافیم چو زلال
وزان پسم نرسیده هنوز قوت عقل * پیایه که یمین را جدا کنم ز شمال
ز حجر مرحت مادرم کشید بحیز * عنایت پدرم مشفق حمیده خصال
بدست صنع معلم سپرد دست مرا • پیای طبع من از عقل او نهاده عقال
فشانده جان مرا در زمین استعداد • ز حرفهای هجائیم علم و فضل و کمال

کشاده با صره را از تقوش خطیشان * ره نظر بعروسان عنبرین پروبال
 رساند ناطقه را در وجود لفظیشان * بمنتهای بیان در مجاری اقوال
 ز حرف حرف کلامم هجاکنان گذراند

چو ره روی که ییایش نهاده اند شـکال
 در آن سبق چو زبـانم شـکال را برداشت

شدم روانه بقصد بکام استعجال
 زبای بسمله تا ختم سین ناس مرا * عبور داد برین منهج و برین منوال
 در آمدم پس از آن در مقام کسب علوم * ممارسان فنون را فتاده در دنبال
 ز نحویان طلبیدم قواعد اعراب * ز صرفیان شنویدم ضوابط اعلال
 ز علم فقه و اصولش تمام دانستم
 که چیست مستند حکم هر حرام و حلال
 شد از روای حدیث و اثر مرا روشن

ره پیمر و آیین صحب و سیرت آل
 نشد ز علم مجرد چو کام من حاصل * بر آن شدم که کنم آن علوم را اعمال
 صفیر ذکر زدم بالعشی و الاشراق * ندیم فکر شدم بالغدو و الاصال
 ز ذکر و فکر رسیدم بمشهدی که گرفت

حجاب کون زوجه حقیقت اضـمـحـلال
 وجود واحد و نور بسیط را دیدم * عیان بصورت اضواء و هیات اظلال
 نمود کثرت ظاهر ز وحدت باطن * بسان ذروه * آتش ز شعله جوال

هر چند بر ادب و فضل و کمال و اصحاب دانش و افضال روشن
 است که مقصود از تمهید و غرض از تشبیب این مقال شرح حال فقیر
 شکسته بال و کیفیت حال خیر مآل خود را بر سبیل اجمال از زمان
 تولد تا حال بر این منوال است که چون والد بزرگوار فقیر بحسب
 تقدیر از وطن مآلوف و مسکن معروف هجرت دوری و مفارقت
 ضروری نموده بدیار اعجام افتاده والده مستهام که صبیۀ امیر خان
 موصلو بود بعقد نکاح در آورد * امیر خان ولد کلابی بیک
 ابن امیر بیک المشهور بتوقات بایند و ریست که در زمان سلطت
 حسن بیک بایندوری از جمله امرا و حکام عمده آن سلسله بود *
 و در محاربه حسن بیک با سلطان ابو سعید کورکان در قرا باغ
 و مقاتله که با سلطان محمد خان غازی در صحرائی بایبورت اتفاق
 افتاد ازو آثار شجاعت و علامت شهامت بظهور آمده حکومت
 ارزنجان و آن حدود بدو تعلق داشت * و بالفعل آثار خیرات
 و مبرات او در قصبۀ ارزنجان از مساجد و مدارس موجود است
 غرض که چون مدت هفت سال از ارتحال ایشان بآن دیار گذشت این
 فقیر خاکسار بی مقدار ساقط از درجه اعتبار از صبیۀ امیر خان
 در قصبۀ کرهرود من اعمال قم عراق در تاریخ یستم شهر ذی
 القعدة سنه تسع و اربعین و تسعمایه موافق توشقان ییل تولد یافت *
 و مسقط الرأس فقیر در منازل قضات کرهرود که نسب عالی

تبار ایشان بقاضی شریح کوفی که در میانهٔ علما و فضلا بعلو شان و سمو مکان معروفست میرسد اتفاق افتاد * از تاریخی که از کوفه بآن دیار افتاده اند همیشه مردمان فاضل دانشمند در آن سلسله موجود بوده * و از برکت دعای آن طبقهٔ عالیه از زمان صبی الی یومنا هذا که سنین عمر از سرحد خمسین در گذشته و مشرف بر حدود ستین کشته اوقات بمصاحبت علمای دانشور و مجالست فضیلت کسתר صرف شده. هرگز خود را یک لحظه از ملازمت آن طایفهٔ علیه منفک ندیده * (نظم)

جای از آ لایش تن پاک شو * در قدم پاک روان خاک شو
 شاید از آن خاک بکردی رسی * کرد اشکافی و بمردی رسی
 و چون عادت پادشاه مغفور شاه طهماسب چنان بود که اولاد امرا و اعیان خود را در صغر سن بحرم خاص خود برده در سلك شاه زاده کان اختصاص داده با مخادیم ذوی الاحترام انتظام میداد * در تربیت و رعایت دقیقه نامرعی نمیکذاشت بتعلیم قرآن و خواندن احکام شرعیسه و تقوی و طهارت تحریض کرده بمصاحبت مردمان دین دار و کسان بامانت اختیار ترغیب میفرمود و دایم ایشانرا از اختلاط مردم مفسد کج طبع شریر بد نفس فاسق مانع آمده خدمت علما و فضلا بدیشان تفویض مینمود * و چون بمجد رشد و تمیز میرسیدند بفتون سپاهگری و تیر انداختن

و چو کان باختن واسب تاختن و قوانین سلاح شوری وقاعده^۱
 انسانیت و آدم‌کری می‌آموخت میکفت گاهی بصنعت نقاشی
 نیز مقید باشید که سلیقه را سر راست میکند نظم
 هر که زدولت اثری یافته * از دل صاحب نظری یافته
 هر نظری گز سر صدق و صفاست * چون بحقیقت نگری کیمیاست
 همت پا کان چو در آید بکار * برک کل تازه بر آید زخار
 بنابر قاعده^۲ معهوده چون سن فقیر بنه سال کی رسید در شهر
 سنه ثمان و خمسین و تسعمائه بحرم خاص و محفل اختصاص خود
 رده سه سال در سلسله آن پادشاه با کیزه اطوار و در سلك خدام
 آن سلطان نیکو کردار منخرط بود * تا در تاریخ سنه احدی
 وستین و تسعمائه که ابوی مخدومی از ملازمت پادشاهی استعفا
 کرده کنج اتروا اختیار کرد * عشرت روز کی باتفاق از شاه
 طهماسب استدعا کردند که حکومت را بفقر عنایت فرماید حسب
 الالتماس ایشان فقیر را در سن دوازده سالگی بمنصب امارت
 سرافراز ساخته السکای سالیان و محمود آباد من أعمال شیروان
 مرحمت فرموده * چون مدت سه سال دو آنجا بامر حکومت
 مبادرت نمود و شیخ امیر بلباسی که لاله و وکیل فقیر بود فوت شد
 السکای سالیان را تغییر دادند * فقیر در بیلاق حرقان بملازمت
 شاهی رسید. فقیر را بخالوی پدر منرات محمدی بیک حاکم همدان

سپردند * آنجناب این مستهام را در سلك فرزندان خود انتظام
 داده دختر خود را بعقد نکاح فقیر در آورد * و شاه طهماسب وجه
 معیشت فقیر و واجب عشیرت روزکی از حوالی همدان تعیین
 کردند و مدت سه سال دیگر اوقات در همدان گذرانیده * چون
 غوغای سلطان بایزید و آمدن او بملازمت شاهی و گرفتار شدن
 او و تردد ایلچیان از جانب روم واقع شد والد مرحوم را تکرار
 بدلالات و استمالت بقزوين آورده تفویض امارت روزکی بدو نموده
 السکای که هر روز من اعمال قم بدو ارزانی داشته روانه آن صوب
 گردانیدند * و بعد از چند سال باز پدر مرحوم از غوغای امارت
 که نه بر وفق مدعای او بود دلگیر گشته * شاه جنت مکان
 امارت روزکی را بار دیگر بفقیر بمقتدار رجوع کردند * وجه
 مواجب و علوفه ملازمان را از مالوجبات اصفهان مقرر گردانیده
 و فقیر در قزوين بامر ملازمت اشتغال نموده دو سال علی الانصال
 از ملازمت منفک نشد * بعد از آن تقدیر ربانی بر گرفتاری خان
 احمد کیلانی والی یسه پیش تعلق گرفت * و اراده شاه مرحوم
 بتسخیر ولایت او جزم شد * فقیر را با چند نفر از امرای قزلباشیه
 بحفظ و حراست آنجا مامور گردانیده * سایر امرای قزلباشیه
 بنوعی که مرضی طبع پادشاه مرحوم بوده باشد از عهده بیرون
 نبامده بلکه بنیاد جور و اذیت نموده بر عایای آنجا ظلم و تعدی

کردند بغیر از فقیر که رضای خلق و خالق منظور نظر داشتیم
(نظم)

صاحب نظران انیس شاهان باشند * مقبول دل جهان پناهان باشند
هم بر جگر ستمگران نیش زنند * هم مرهم زخم دادخواهان باشند
صنوف رعایت و حمایت بارعایا و متوطنان آنجا نموده در
استرضای خاطر شاهی کوشیده بنوعی سلوک کرد که مرضی گشت
چنانچه چند دفعه نواب شاهی او امر شریفه فرستاده * اظهار این
معنی نمود که کمال عدالت و رعیت پروری و نهایت شجاعت
و مردانگی شما بر ضمیر منیر نواب هماون ما واضح و لایح گشت
سفید روی دارین باشی * محصل کلام از برکت دعای آن پادشاه
عدالت گستر کار بجایی رسید که فقیر با چهار صد و پنجاه سوار
و پیاده با سلطان هاشم نام شخصی که مردمان کیلان از اولاد
سلاطین آنجا بسطنت نصب کرده بودند با هجده هزار سوار
و پیاده برخاسته بعزم محاربه و مجادله بر سر فقیر آمده * اتفاق
جنگ افتاد بتوفیق حضرت رب جلیل شکست بآن ذلیل افتاده
موازی يك هزار و هشت صد نفر از کیلانیان در آن معرکه بقتل
رسید و از سرهای ایشان سه مناره نصب گشت * و قطع نظر
ازین کرده دیگر در آنجا فتوحات غیبی و نصرت لاریبی روی نمود
که رواج و رونق بسیار از آن بروز کار خجسته آثار این شکسته

خاکسار راجع وعاید کردید * و چون از عفونت هوای کیلان
 و کثرت امراض مزمنه که اکثر مردم کار آمدنی روزی ضایع
 شدند طبیعت نفرت نموده فقیر را اراده بیرون آمدن از کیلان
 بخاطر رسیدن حقیقت آنرا معروض حضرت شاهی گردانید *
 و بعد از هفت سال که در آنجا بسر برده رخصت خروج یافته
 در قزوین بملازمت شاهی رسید و اراده نمود که فقیر را ملازم
 رکاب همایون سازد * چون معامله قزلباش بهم برآمده وضع دگر
 پیدا کرده و عشایر و اویماقات قزلباشیه دو طرفه شده * و شاه
 طهماسب نیز بواسطه ضعف پیری از ضبط ایشان عاجز
 گشته و عنقریب احتمال بیکدیگر افتادن و بجان فساد کلی داشت
 که بمنصه ظهور آید * فقیر صلاح در توقف ندید و التماس نمود که
 فقیر را بطرفی از اطراف ممالک محروسه ارسال دارند شاه طهماسب
 بعضی از محال شیروان را بفقیر ارزانی داشته وجه واجب عشیرت
 روزی را از وجوهات خواص شیروان که تراکمت وارش واق داش
 و قباله و باکو و کنار آبست تعیین نموده فقیر را روانه شیروان
 ساخت * چون مدت هشت ماه در آنجا توقف کرد خبر فوت
 شاه مرحوم و فترات قزوین و قتل سلطان حیدر میرزا و خروج
 اسمعیل میرزا از قلعه و توجه بدارالملک قزوین رسید * در این اثنا
 حکم شریف بنام فقیر فرستاده از شیروان بخدمت خود دلالت

کرده بمنصب امیر الامراء اکراد سرافراز ساخت * ومقرر
 فرمود که علی الدوام در رکاب سعادت فرجام بوده * هرگاه امرا
 وحکام کردستان و لرستان و کوران وسایر طوایف اکراد را
 مهمی که در درگاه پادشاهی باشد مراجعت بحقیق کرده جمله امور
 ومهمات ایشان در دست فقیر فیصل پذیر گردد * بنوعی در
 اعزاز واحترام فقیر مبالغه نمود که محسود اقران کشته بلکه
 رشک اعیان قزلباش شد * آخر الامر مفسدان در خفیه بعرض
 ایشان رسانیدند که یعنی فقیر باتفاق بعضی امراء قزلباشیه
 اراده نموده که سلطان حسین میرزا برادر زاده اش را بسلطنت
 نصب سازد * در اصل متلون المزاج بود در آخر در قلعه بواسطه
 تناول افیون یکبارگی تلون پیدا کرده بود که یکماه باشخصی اختلاط
 وزنده کافی نمیتوانست کرد * بنابراین سخنان کذب ارباب حقد
 وحسد در حق فقیر در طبیعتش جایگیر شده * بعضی از ایشانرا
 صلب وسیاست و برخی را معزول ومقید کرده * فقیر را بوعده
 حکومت نخجوان اخراج بلد گردانید * وحواله در سر نهاده
 بجانب آذربایجان ارسال نمود * واین خود بشارتی یارمز و اشارتی
 بود از عطیه الهی وفیض فضل نامتناهی یارخصت مراجعت بود
 بوطن مالوف ومسکن معروف * وچون مدت یکسال وچهار
 ماه بحکومت ودارایی نخجوان مبادرت نمود از درگاه پادشاه

فریدون حشمت * کسری معونات * سلطان جم اقتدار
 اسکندر مدار * مرحوم مغفور سلطان مراد خان علیه الرحمة
 والغفران بوسیله خسر و پاشای میر میران وان وزینل بیک حاکم
 حکاری و حسن بیک محمودی مژده منشور ایالت بدایس رسید
 که از عواطف بیکرانه خسر وانه و عوارف بینهایت ملوکانه و جاق
 موردونی بشما عنایت گشته * از روی اطمینان مستمال و امیدوار
 گشته بوطن اصلی معاودت نمایند بمضمون (کل شیء يرجع
 الی اصله) در روز سیم ماه شوال سنه ست و ثمانین و تسمایه از
 پنججوان باه وازی چهار صد نفر ملازم که از آنجمله دویست
 نفر از عشیرت روزگی بود * در عرض سه روز بمعاونت
 عسکر وان و امراء کردستان نزول دروان شده بخسرو پاشای
 مرحوم ملاقی گشت * فقیر را باعزاز و اکرام استقبال نموده
 بشهر در آورد حقیقت احوال را معروض پایه سر بر اعلای سلطان
 گردانید بتجدید منشور ایالت باخلعت پادشاهانه و شمشیر طلا
 که از خزینه سلطان قدوان چرکس والی مصر بخزانة عامرة
 بادشاهی انتقال یافته بود مصحوب مصطفی چاوش مع مکاتبات
 وزرای عظام بتخصیص محمد پاشای وزیر اعظم عز اصدار یافت *
 همچنان خلعت فاخره و شمشیر طلا از جانب مصطفی پاشای
 سردار عسکر نصرت مآثر علیحده رسید بین الاقران فقیر را

مفتخر و سرافراز ساخته دوستکام و مقضی المرام بمقر دولت آبا
 واجداد عظام شرف معاودت میسر شد نظم
 و کمر خدا که هر چه طلب کردم از خدا به منتهای همت خود کامران شدم
 و از تاریخی که پادشاه جمجاه کوا کب سپاه عسا کر منصوره را
 بفتح و تسخیر دیار شیروان و کرجستان و آذر بایجان مامور
 گردانید ده سال علی التوالی در اکثر معارک و یورش همراه عسکر
 نصرت اثر چون ظفر و اقبال همعنان بود * در خدمات مرجوعه
 دقیقه از دقائق خدمتکاری و جانپاری فوت و فو و کذا شت
 نمی نمود چنانچه چهار دفعه پادشاه فر دوس مکان جنت آشیان که
 در خط همایون سعادت مقرون بتقیر خطابا بقلم کهربار در رنثار
 در آورده بودند * بحسب صادق شرف خان * خطاب کرده نوشته
 بودند که کمال اخلاص و یکجبهتی و نهایت اختصاص و نیکو خدمتی
 شما بر ضمیر منیر مهر تنویر همایون ما واضح و لایح کشته شفقت
 و عنایت خسروانه درباره خود بمرتبه اعلی و درجه قصوی تصور
 فرمایند * و در شهرور سسنة احدی و تسعین و تسعمایه که فرهاد
 پاشای سردار اروان را مسخر کرده * قلعه در آنجا بنا کرد فقیر را
 بجهت ایصال خزینه و ذخیره همراه حسن پاشای میر میران شام
 بجانب تفلیس و کرجستان روانه فرمودند * و در آن سفر بعضی
 خدمات از فقیر صدور یافت * ناحیه موش را باد ویست هزار

اقچه باقرای خاص ترقی و الحاق ایالت بدلیس فرمودند که مجموع
 خواص فقیر چهار صدوده بار هزار اقچه عثمانی شد * و در زمان
 سلاطین آل عثمان و خواقین عالیشان این دودمان بهیچکس از
 حکام و امرای ذی شان این مرحمت و التفات نشده * و امر و زک
 تاریخ هجری در سلخ شهر ذی الحجه سنه خمس و الفست بیمن
 دوات خاقان عالیشان ابو المظفر سلطان محمد خان حفظه الله تعالی
 عن الآفات حکومت موردوئی در تصرف فقیر است * اگر چه
 بالطبع از این امر خطیر اجتناب نموده اشغال آنرا در عهده * ولد
 ارشد و فرزند امجد موفق باخلاق نیک ابو المعالی شمس الدین بیک
 طول الله تعالی عمره و ضاعف جلال قدره کرده بنابر شفقت پدر
 فرزندی چنانچه دأب مؤلفانست چند بیت در نصیحت فرزند
 از خرد نامه * مولانا جامی علیه الرحمه درین مقام ثبت افتاده (مثنوی)
 بیا ای جگر کوشه فرزند من * بنه کوش بر کوهر پند من
 صدف وار بنشیند می لب خموش * چو کوهر فشام بن دار کوش
 شنو پند و دانش بآن یار کن * چو دانستی آنکه بدان کار کن
 بزرگان که تعلیم دین کرده اند * بخردان نصیحت چنین کرده اند
 که ای همچو خورشید روشن ضمیر * چو صبح از صفا شیوه صدق گیر
 بهر کار دل با خدا راست دار * که از رستکاری شوی رستکار
 اگر واکنداری بدو کار خویش * نیاید ترا هیچ دشوار پیش

ز کار تو دشمن هراسان شود * همه کارها بر تو آسان شود
 و اگر جز بدو افکنی کار را * نشانه شوی تیرا دبار را
 چو غالب شود خوی بد در مزاج * نباشد بجز خوی نیکش علاج
 بزنی شیشه خشم را سنگ حلم * بشو ظلمت چهل از آب علم
 مزنی پشت پا بخت فیروز را * بقسمت سه کن هر شبانروز را
 یکی را بتحصیل دانش کنذار * که بیداشی نیست جز عیب و عار
 بدانش شواندر دوم کارگر * سیم را پی دانشان بر بر سر
 بخوان دفتر کهنسکان و نوان * بهر کشوری بین که چون خسروان
 بمیدان شاهی فرس ناخستند * در آن عرصه نرد هوس باختند
 مکن هم نشینی بهر بدسرشت * که دزد ازو طبع تو خوی زشت
 شوی از بدی پر ز نیکی تهی * وزو نبودت ذره آ آهی
 چه خوش گفت دهقان صافی ز رنگ * که انکور گیرد ز انکور رنگ
 بهر کس ره آشنایی مپوی * همه زهر آشنا و شنایی مجوی
 جفایی که بر تو ز عالم رسد * جز از جانب آشنایم رسد
 هر آن جور که دور این آسیاست * همه ز آشنا رفته بر آشناست
 بود داوریها دو همخانه را * که هرگز نباشد دو بیکانه را
 چو روز سیاست دهی بار عام * میفکن نظر بر حریفان خام
 مبادا کز آن شو کستاخ کن * رود باتو کستاخ در سخن
 چو بر رشته کارت افتد کره * شکیبایی از جهد بیهوده به

همه کارها از فروبستگی * کشاید ولیکن بآهستگی
 مکن تربیت بدکهر زاده را * بید مست هند و مده باده را
 بد از نخوت جاه بدتر شود * چو گردد قوی مار از در شود
 میفکن بکار رعیت کره * خدای هر چه دادت بایشان بده
 سخن ناتوانی بآزرم کوی * که نامستمع گردد آرم خوی
 سخن کفنی نرم فرزانش کیست * درشتی نمودن ز دیوان کیست
 تواضع کن آنرا که دانشور است * ز دانش ز تو قدر او برتر است
 همی باش روشن دل و صاف رای * بانصاف بایند کان خدای
 زبان سوده شد زین سخن خامه را * ورق شد سیه زین رقم نامه را
 چه خوش گفت دانا که در خانه کس * چو باشد ز کوی بنده یک حرف بس
 همان به که در کوی دل رده کنیم * ز باور ابدین حرف کوتاه کنیم
 چون بمرافقت رفیق توفیق قلم صاحب تحقیق جواهر اخبار غرایب
 آثار امرا و حکام کردستان را تا این زمان فرخنده نشان در سلك
 تحریر و تقریر کشید اولی و انسب آنست که بموجب اشارتی که در
 دیباچه کتاب شده عنان تیز کام خامه واسطی و خوش خرام و زمام
 بیان خوش کلام بشرح و بیان وقایع ایام دوات ابدی الانصال
 سلاطین آل عثمان و پادشاهان ایران و توران معطوف دارد (نظم)
 مفت ایندرا که بروفق مراد * کرد کلکم از سر دانش سواد
 و صبه حکام کرد ستان تمام * بیش از این گفتن نیارم والسلام

(ملاحظه)

چون قصد مهم ما از طبع و نشر کتاب (شرفنامه) آن بود که تاریخ طوائف اکراد را بعمرض مطالعه عموم برسانیم . و مرد مراباحوال تأریخیه این عنصر مهم آسیا مطلع سازیم * لهذا عجله بطبع و نشر این قسم عظیم مبادرت کرده . و نظر بمقتضیات وقت و ظروف از طبع خانه که در تاریخ دولت ابد مدت ایران . و شرح حالات سلاطین آل عثمانست صرف نظر نموده تا وقتی دیگر لدی الفرصه بعون خداوند متعال آتاهم بعمرض مطالعه عشاق علم تاریخ آوریم (ملاحظه دیگر)

اشعار ذیل بزبان کردی که نظم فاضل جلیل و شاعر نبیل حاجی قادر کوئی می باشد . چون فی الحقیقه خریطه جغرافی اجمالی حدود و ثغور بلاد مسکونه امت نجیبه اکراد و مشعر بر شماره نفوس قاطنین ممالک کردستان است لهذا در خاتمه طبع و ثبت گردید

سرحدان کوردستان

کورده ده زانی له کوسا کنه خزماتو * کو کره بو تو بلیم مسکن قومان تو
کیوی طوروس و عمق حوضه اسکندرون

غربیه تا بحررش سرحد میدان تو
بحررش و آردهان آوی اراسه بزانه حد شماله امه کو چونی جولان تو
آلوند و کول اورمیه نامری آوی اراس * سرحد روژ هلاته جو که و کیوان تو
آهواز و کیوی هرین رنگاروری نصیبین * بو جنوب روضه رضوان تو
داخل ام حد وده دوازده ولایت هییه

دلین دو ازده ملیونه نفوس کوردان تو

حاجی درویه اصلا نفوسیان نه نوسرا

دکاته بیست ملیون بنوسری قومان تو

و خلاصه " ترجمه " ابیات مسطورہ از قرار ذیل است . حد غربی کردستان ممتد از حوضه " اسکندرون و حمق و جبال طوروس تا بحر سیاه است . وحد شمالی آن از بحر سیاه و اردھان تا نهر ارس میباشد . و اما حد شرقی آن از جبال الوند گرفته تا بنہر ارس میرسد . و اما حد جنوبی آن از اہواز گرفته تا منتهی بنہر فرات میشود . و این حدود اخیرہ مشتمل بر جبال حمزین و جبل سنجار و طریق نصیبین است . و داخل حدود کردستان دوازده ولایتست . و میگویند کہ این حدود مشتمل بر دوازده ملیونست و لکن فی الحقیقہ نفوس اکراد تحریر نشده *

اگر تحریر شود بیست ملیون میرسد (فرج اللہ زکی)

فہرست ابواب و فصول شرف نامہ

صفحة

- ۱۰ مقدمہ * کتاب کہ در بیان ابواب و فصول است
- ۱۸ مقدمہ در بیان أنساب طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان
- ۳۶ (صحیفہ اول) در ذکر ولات کردستان کہ علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین نموده اند * و آن پنج فصل است
- ۳۶ (فصل اول) در ذکر حکام دیار بکر و جزیرہ
- ۳۸ (فصل دوم) در ذکر حکام دینور و شہرہ زول کہ اشتهار دارند بحسنوبہ
- ۴۳ (فصل سیم) در ذکر حکام فضلوبہ کہ اشتهار دارند بلربزرگ
- ۵۷ (فصل چهارم) در ذکر ولات لر کوچک
- ۸۳ (فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام کہ مشہور اند بآل ایوب
- ۱۱۷ (صحیفہ دوم) در ذکر عظام حکام کردستان کہ اکرچہ

استقلالاً دعوی سلطنت نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه
وسکه بنام خود نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

۱۱۷ (فصل اول) در ذکر حاکمان اردلان

۱۲۶ (فصل دوم) در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشنبو

۱۴۵ (فصل سیم) در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بیهادینان

۱۵۶ (فصل چهارم) در ذکر حکام جزیره و آن منشعب است بر سه شعبه

۱۶۱ (شعبه اول) در ذکر حاکمان جزیره که اشتهار دارند بعزیزان

۱۹۱ (شعبه دوم) در ذکر امراء کورکیل

۱۹۶ (شعبه سیم) در ذکر امراء فنیک

۱۹۷ (فصل پنجم) در ذکر حکام حصنکیف که اشتهار دارند بملکان

۲۱۳ (صحیفه سیم) در ذکر سائر امراء و حکام کردستان و آن مبنی

بر سه فرقه است

۲۱۳ (فرقه اول) مشتمل بر نه فصل است

۲۱۳ (فصل اول) در ذکر حکام چمشکزک که مشتمل بر سه شعبه است

۲۲۲ (شعبه اول) در ذکر امراء مجنیکرد

۲۲۴ (شعبه دوم) در ذکر حکام پرنک

۲۲۶ (شعبه سیم) در ذکر حکام سقمان

۲۳۰ (فصل دوم) در ذکر حکام مردامی که مشتمل است بر سه شعبه

۲۳۳ (شعبه اول) در ذکر حکام اکیل که ملقب اند ببلدوقانی

۲۴۰ (شعبه دوم) در ذکر حاکمان پالو

۲۴۹ (شعبه سیم) در ذکر امراء چرموک

۲۵۰ (فصل سیم) در ذکر حکام صاصون که بحاکمان جزو اشتهار دارند

۲۷۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام خیزان و آن مشتمل است بر سه شعبه

- ۲۷۳ (شعبهٔ اول) در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن
- ۲۸۲ (شعبهٔ دوم) در ذکر امراء مکس
- ۲۸۵ (شعبهٔ سیم) در ذکر امراء اسبایرد
- ۲۸۶ (فصل پنجم) در ذکر حکام کالیس
- ۲۹۹ (فصل ششم) در ذکر امرای شیروان و آن مشتمل بر حکومتی و دو زمامتست
- ۳۰۸ (شعبهٔ اول) در ذکر امراء کرنی
- ۳۰۹ (شعبهٔ دوم) در ذکر ایرون
- ۳۰۹ (فصل هفتم) در ذکر امراء زرقی که مشتمل بر چهار شعبه است
- ۳۱۰ (شعبهٔ اول) در ذکر امراء درزینی
- ۳۱۴ (شعبهٔ دوم) در ذکر امراء کردکان
- ۳۱۸ (شعبهٔ سیم) در ذکر امراء غتاق
- ۳۲۳ (شعبهٔ چهارم) در ذکر امراء ترجیل
- ۳۲۷ (فصل هشتم) در ذکر امراء سویدی
- ۳۳۹ (فصل نهم) در ذکر امراء سلجانی و آن مشتمل است بر دو شعبه
- ۳۴۴ (شعبهٔ اول) در ذکر امراء قلب و بطمان
- ۳۴۸ (شعبهٔ دوم) در ذکر امراء میافارقین
- ... (فرقه دوم) مشتمل بر دوازده فصل است
- ۳۵۲ (فصل اول) در ذکر حاکمان سهران
- ۳۶۲ (فصل دوم) در ذکر حکام بابان
- ۳۷۲ (فصل سیم) در ذکر حکام مکری
- ۳۸۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام برادوست که منحصر بر دو شعبه است
- ۳۸۴ (شعبهٔ اول) در ذکر امراء صومای

- ۳۸۶ (شعبهٔ دوم) در ذکر امراء ترکور و قلعه داود
- ۳۸۸ (فصل پنجم) در ذکر امراء محمودی
- ۳۹۹ (فصل ششم) در ذکر امراء دنبلی
- ۴۰۸ (فصل دهم) در ذکر حکام کلهر و ایشان منحصرند بر سه شعبه
- ۴۰۹ (شعبهٔ اول) در ذکر حکام پلانگان
- ۴۱۱ (شعبهٔ دوم) در ذکر امراء در تنک
- ۴۱۲ (شعبهٔ سیم) در ذکر امراء ماهی دشت
- ۴۱۳ (فصل یازدهم) در ذکر امراء بانه و کلباغی
- ۴۲۳ (فرقهٔ سیم) در ذکر امراء اکراد ایران که مشتمل بر چهار شعبه اند
- ۴۲۵ (شعبهٔ اول) در ذکر امراء سیاه منصور
- ۴۲۹ شعبهٔ دوم در ذکر امراء چکنی
- ۴۳۱ (شعبهٔ سیم) در ذکر امراء زنکینه
- ۴۳۱ (شعبهٔ چهارم) در ذکر امراء بانوکی
- ۴۳۱ (صحیفهٔ چهارم) در ذکر حکام بدلیس که آبا و اجداد مسود
این اوراقند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
- ۴۳۹ (فاتحه) در بیان شهر و قلعه بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت
آن چیست
- ۴۶۷ (سطر اول) در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیهٔ ایشان
- ۴۷۴ (سطر دوم) در بیان نسب حاجان بدلیس که بکجا منتهی میشود
- ۴۸۱ (سطر سیم) در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت
بجایان بدلیس نموده اند * و آن مشتمل بر چهار فصل است
- ۴۸۱ (فصل اول) در ذکر ملک اشرف
- ۴۸۶ (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین •

- ۴۸۹ (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف
- ۵۰۴ (فصل چهارم) در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد
- ۵۱۹ (سطر چهارم) در بیان رفتن حکومت بدلیس از دست حاکمان
آنجا و آن مشتمل بر چهار وجه است
- ۵۱۹ (وجه اول) در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف
- ۵۲۷ (وجه دوم) در بیان متمکن شدن امیر شرف بجای امیر
ابراهیم در حکومت بدلیس
- ۵۳۷ (وجه سیم) در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه
قزلباش و مال حال او
- ۵۶۲ (وجه چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان
- ۵۷۳ (ذیل) در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال
که تاریخ هجری در سنه ۸۵۵ خمس و الفست (تم الفهرست)